

OF
OR

ARISTOP
COMED. G

IHS

BIBLIOTECA DE LOYOLA.

Sala 1

Estante 11

Plúteo 1

ΑΡΙΣΤΟΦΑ

ΝΟΥΣ ΚΩΜΩΔΟΓΟΙΩΝ ΔΕ

ξιώτατον κωμῶσαι εἰδεναι.

ARISTOPHANIS

COMOEDIE VNDECIM,

Multis metris corruptis, mendisq; plurimis purgatæ, ut
emendatiores hætenus non prodierint.

Emendationis ratio ad calcem libri explicatur.

VIRTVTE DVCE

COMITE FORTVNA.

IOAN. GRYPHIVS EXCVDEBAT.

M D XLVIII.

Ex libris Bibliothecæ S. Mariæ
Cryptæ Ferratæ

Πλούτος.	Plutus.
Νεφέλαι.	Nebule.
Βάβραχοι.	Ranae.
Ιππείς.	Equites.
Αχαρνείς.	Acharnes.
Σφῆκες.	Vespæ.
Ορνίθες.	Aues.
Εἰρήνη.	Pax.
Εκκλησιαζόμενοι.	Concionantes.
Θεοσφοραζόμενοι.	Cereri sacra celebrantes.
Λυσιστράτη.	Lysistrata.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΝΙΝΙΟΣ ΝΕΟΙΣ
τοῖς φιλέλλησιν, δὴ πρῶτον.

Ολλάντιος ἐνθυμησάμενος μοι τὸ ἐν τῇ νυκτὶ
χρόνον ἀνδρῶν δοκισσομένων τὴν ἀμε-
θίαν καὶ ἀναισχυρίαν, θρηνῆν τοσαύτην
τὴν δυστυχίαν ἐπέρχεται. καὶ ὅτι τῶν
κέρους ἡπτόντων, καὶ τῶν μόνων διώ-
κοντες, τῶν καλῶν φροντίδων ποιεῖν τοιαύ-
τῃ δὲ μέλει. ὅπερ καὶ τεχνιτῶν μὲν ἀπάντων ἀξίως ἐρημνόν,
ἔχῃ καὶ καὶ τῶν τυπογράφων καθεστῆται, οἱ συγγνώ-
μης τυχεῖν ἡπτόντων ἰσχυροί, ὅσοι καὶ πλείω τῶν ἀνθρώ-
πων γένος καὶ τὰς πολιτείας βλάπτουσι. καὶ ἐκδοτῶν. ὅτε
παλαιῶν καὶ σφῶν ἀνδρῶν συγγράμματα, ὡς περ ἐλ-
οια κινῶσιν, οἷον οἱ τε πᾶσι, ἔς ἀνδρῶν βαρβαρίων καὶ
κομῆν ἀπαίδευτων χεῖρας ἐμπίπτουσιν, οἱ ἔχοντες τὴν
λεγομένην συνίαν, ἀλλ' οὐδὲ τιναρχίαν ἀναγινώσκειν ἠδί-
σκειν. ὡς τῆς ἀβελτερίας; ὡς, τὴν καὶ κατ' ἀξίαν αὐτῶν
εἶπω; καὶ πᾶσι τούτων μὲν ἄλλος. νυνὶ δὲ ὁ προήρημαι, ὃ μὲν
ἐξηγήσομαι. Ἰωάννης ὁ Γρύπιος, ἀριστοφάνους πᾶσι εὐδαιμον-
κωμωδίας, ὃ μνηστὴς μέλιτος γεμῆσται, καὶ τῆς ἀπὸ τῆς δει-
νότητος καὶ διγρυπίας λείψανον, τυπώσαι διανοόμενος,
ἐμοὶ διέλεκται, ὅπως εἴ τι πᾶσι τῇ βίβλῳ ἐνείη, τῶν
διορθώσω. ὅπερ ἐγὼ ἀθλον ἡδέως ὑπέστην, καὶ πάμπολλοι
μὲν τῶν βραχυτάτων ἰασάμενος, ἐν ἵα δὲ, ὡς ἀνήκεται, ἀρχαῖς
ἀντιγράφοις ἔχοντες δι' ὑποθήσας, κατέλιπον, σημειωθέντας ἄσπε-
σκῶν. καὶ ὁ ἰδὲν ὅτι τὴν ἀμελείαν τὴν προτὶς τυπομένων,
οἱ ὡς ἔγωγε φανερῶν σφαλμάτων κατέμυσαν. ἀλλ' ἐγὼ γὰρ
καὶ τὴν βίβλιν τέλος, πολλὰ δὲ τὴν ἀντιφανεσέρων διεσημνωσά-

μῶν, οὗ οἱ πάντες οἱ πρὸ ἡμῶν ἐσφάλησαν, ἵνα μὴ αὐτοὺς
μυμήσωμαι, οἱ πάντα μὲν ὑπάρχοντες, ὥστε τὸν ἀναγινώσκοντα
ἐπερὶ δὴ κήτους οὐρῆσαι ἐλπίδιν, εὐτυχέειν δὲ
ἐν ἡμέρᾳ, τῆς ἐλπίδος καὶ πολλὴν ἡδονήναι. Τῆτο δὲ καὶ
τῆ καὶ πάλιν σφίλλοντες, οἶνον μὲν τὸν ἡδυστον ἔχον φάσκον
τας, ἔσθ' ὅτε δὲ φύγα διδόντας. Δέξαθε οὖν ὡς νέοι φι
λομαθεῖς τὸν ἀρίστο φανῶν τὰ ὑμέτερα παιδιὰ, καὶ χρῆ
σθε εὐτυχῶς. Ἰσχυρὶ αἰεὶ ἀνελίττετε, καὶ ἡσυχάζετε τῶν κροί
σου λαμπρότερους καὶ τιμωτέρους διδρῶν ἀδιδυμῆτε. Ἐσθ' ὅ
τε τοῖς ὑμέτεροις ἀδιδυμῆσαι ἐτοιμότερος, οὐτε χρῆ
σιμώτερος εἶναι δυνάσται. εὐτυχέειτε οὐ τῷ μεταξὺ, καὶ ἔκ
θε μακρὰν τῇ ἄλλῃ τῆς ἐλπίδος σφίλλας ἡγέμονας πόλιν
καὶ χάρις πασῶν μονοναχῶν τῶν κηλίδων ἀποκαταρθείας
προσδοκῶτε.

Εὐετίησι, μινὸς ἰουλίης ἐβδόμῃ αὐτὴ δέκα, ἔπειτα ἀπὸ τῆς
θεογονίας, α, φ, μ, η.

ΤΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΚΩΜΩΔΙΑΣ

ποιητῶν ὀνόματα καὶ δράματα.

Διοπόμπου δράματα 13'. πλάτωνος δράματα. κή.
Στάσιος δράματα 15'. Πηλεκλείδου δράματα 5'.
Φερεκράτους δράματα 11'. Φρυγίου δράματα 1.
Κράτητος δράματα 11'.

Η ὑπόθεσις τῆ παρόντος δράματος ἐστὶν αὕτη.

ΠΡΟΒΟΥΤΗΣ τῆς χρεμύλος πένης ὢν τὴν ἑσπέραν ἀφί
κνέται ἄς δεῖ, ἐπερωτᾷ δὲ τὸν θεὸν πῶς αὐτὸς ἔκδη
λον ἀβρόντε μετασείη βίον, τοιόνδε δὲ ἐγγυλῆται ὁ χρῆ
μὸς, χρᾶ ἥ αὐτῷ ὁ θεὸς ὀξείοντι τῆς ναοῦ, τοῦτο ἔπειτα
ἐπρώτῳ σωτήρῃ, καὶ δὴ τυφλῷ καὶ γέροντι σωτηριῶν
εἶπετο πληρῶν τὸν χρησμὸν, ὡς δὲ πλούσιος οὗτος. ὕστερον
δὲ προσδιαλεχθεὶς αὐτῷ, ἡσάγει ἄς ἀσκητιοῦ, ἱεστέμονος
αὐτὸν τῆς πτωχείας, καὶ οὕτω πλούσιος γίνετο. ἔφ' ὃ δὴ
χεράνισα ἡ πενία παραγίνεται λοιδορουμένη τοῖς τῆ
το καὶ τορνώσει, πρὸς ὡς καὶ διάλογος ἐκ ἀφύνης γίνετο,
συμμενομένων τῶν φαύλων τῆς πενίας καὶ τῶν πλάτων
ἀγαθῶν ὑπὸ βλεψιδήμον καὶ χρεμύλῃ, πολλῶν τε ἄλλων
ἐπειρεόντων, οὐ τῷ ὀπιθοδόμῃ τῆς ἀδωαῆς ἀπερώσαν
το πλάτῃ ἰν δέλματα. τὰ μὲν δὲ τῆς ὑποθέσεως τοιαῦτα.
Προλογίζει δὲ θεράπων διαχεράνων πρὸς τὸν δεωδότην, ὅτι
τυφλῷ καὶ γέροντι καὶ κακοδοτῇ ἐκ ἡμέρας.

Λεισοφάνης γραμματικῶν ὁ πόσις δι' αἰμάτων.
Μαντοῦνται δίκαιος ὧντις καὶ πίνης,
Εἰ μεταβελῶν πλῆτος τυχαῖν διωθήσεται.
Εὐχρησέν ὁ θεὸς συνασπασθῆναι ὡς πῦρ αἶν
Ανδρὶ πεδίχῃ, πλῆτος δ' ὁππότε τυφλός.
Γνῶς δ' αὖλόν ἤγαγεν οἴκῳ δ' ἄλλας δημότας
Καλέσας μετασθῆναι εἰς ὑμῖν τὰς κῆρας
Εσθυσθόν, ἥς ἀσκληπιδ' ἀπὸ πῦρον. ἥδ'
Αφνω πένια διεκώλυσεν. *
Οἷος ἀνὰ βλέφαντος αὐτῆς, τῶν κελῶν
Οὐδὲς ἐπλῆται, τῶν δ' ἀγαθῶν ὡς πᾶσθαι.

Τὰ τῆς δριάματος πρόσωπα.

Καρίων οἰκέτης.	Χρεμύλος δεσπότης.
Πλῆτος.	Χορὸς ἀγροίκων.
Βλεψίδιμος.	πένια.
Γαυὴ χρεμύλος.	Δίκαιος ἀνὴρ.
Επερος ἀνὴρ ἄδης.	Συμφανής.
Γραῦς ἡ φίλη τῆς μαρκίας.	Νιανίας.
Ερμῆς.	Ιερὸς διός.

Ἰστέον ὅτι τὰ τῆς δριάματος πρόσωπα πεπλασμέ-
να εἰσι παρὰ τῆς ποιητῆς. χρεμύλος γὰρ ἀπὸ τῆς χρεός, καὶ
τῆς αἰμύλλης τὸ ἀπατῶ εἰρηται, ὁ ἀπατῶν δηλαδὴ τῆς
χρεοφιλίας διὰ πένιαν. καὶ τὸ καρίων ὅτι ἐκλιπὶς ὁ-
μενον τὸν δῶλον δηλοῖ. καὶ ὁ γὰρ οἱ δῶλοι, ὅθεν καὶ πα-
ροιμία, ἐν καρὸς ἄτη, ἥτοι ἐν δόλῳ τάξει. καὶ τὸ βλεψί-
δης ὅτι πῶλός, ὁ βλέπων αἰετοῦ ὡς τὸν δῆμον.

ΑΡΙΣΤΟΦΑ

ΝΟΥΣ ΚΩΜΩΔΟΓΟΙΩΝ ΑΡΙ-
ΣΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΣ.

Καρίων οἰκέτης.

Σ ἀρχαλέον προῆμι ἐπὶν, ὡς ζῶν καὶ
θεοί,
δούλον γενέσθαι παραφροναῖτος
δεσπότην.
Ἦν γὰρ τὰ βέλποδ' ὁ θεράπων ἀ-
ξας τύχῃ,

Δόξη δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
Μετέχαιν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κελῶν.
Τοῦ σώματος γὰρ ἐκ ἐξ τὸν κύριον
Κρατεῖν ὁ δαίμων, ἀλλὰ τὸν ἐωνημένον.
Καὶ ταῦτα μὲν δὴ, ταῦτα. τῷ δὲ λοξίᾳ,
Ὅς θεωποδοῖ φίπος ἐκ χρυσιλάτου,
Μέμψιν δηλαδὴ μέφομαι ταύτῃ, ὅτι
Ἰαφὸς ὦν καὶ μέντις, ὡς φασι, σοφός,
Μελαγχολῶντ' ἀπέπεμψε καὶ τὸν δεσπότην,
Ὅς τις ἀσπασθῆναι καὶ τὸν ἀνθρώπου τυφλῶν,
Τοῦ ἀντίον δρῶν, ἢ προσὶν αὐτῷ ποιῆν.
Οἱ γὰρ βέλποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγάμεθα,
Οὔτος δ' ἀσπασθῆναι, καὶ με προσβιάζεται.
Καὶ ταῦτ' ἀποκρινομένης τοῦ παρὰ παν, εἰδὲ γὰρ.
Εἰ γὰρ μὲν ἂν ἐκ ἐξ ὅπως στήσομαι,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ἦν μὴ φράσης, ὅτι τῷδ' ἀκολούθῃ μὲν ποτε,
 ὧ δέσσον, ἀλλ' αἰσὶ παρέξω πρᾶγματα. 20
 Οὐ γὰρ με τυπήσεις σέφανον ἔχοντά γε.

Χρ. Μὰ δὲ, ἀλλ' ἀφελὼν τὸν σέφανον, λυπῆς τί με,
 ἵνα μάλλον ἀλγῆς. Καρ. λῆρος. οὐ γὰρ πανύσομαι
 πρὶν αὐτὸν φράσης μοι, τίς ποτ' ἐστὶν ἄποσι.
 Εὐνυς γὰρ ἂν σοι πυνθανόμαι πᾶν σφόδρα. 25

Χρ. Ἀλλ' εἰ κρύψω, τῶν ἐμῶν γὰρ οἰκετῶν
 Ριστότατον ἡγούμαι σε καὶ κλεπίστατον.
 Εγὼ θεοσεβῆς, καὶ δίκαιος ἂν αἰὲρ,
 Κακῶς ἐπαπτόν καὶ πένης λυ. Καρ. οἱ δέσται.

Χρ. Ἐτεροὶ δ' ἐπλάττωι ἐρούσυλοι, ῥήτορες,
 Καὶ συζητῶνται, καὶ πονηροί. Καρ. πείθομαι. 30

Χρ. Ἐπεριστόμενος ἂν ὡχόμην ὡς τὸν θεόν,
 Τὸν ἐμὸν μὲν αὐτῷ τῷ πελαγίῳ χερσὶν
 Ἡδὴ νομίζων ἐκτεποδῦναι βίον.

Τὸν δ' ἔγδον, ὅς περ ἂν μόνος μοι τυγχάνει, 35
 Ἰδυτόμενος εἰ χερὶ μεταβαλόντα τῇ φρόνους,
 Εἶναι πανδύστην, ἀδύστην, ὅστις μινδεῖ,
 Ὡς τῷ βίῳ τῷτ' αὐτὸν νομίσας ἐνυφέρειν.

Κα. Τί δ' αὖτ' ὁ φόβος ἔλακυνε ἐκ τῶν σεμμάτων;

Χρ. Ρούσει, σαφῶς γὰρ ὁ θεὸς εἶπε μοι τοδί, 40
 Ὅτι ξυμπατήσασαι πρῶτον ὀξυῖν,
 Ἐκέλευσε τούτου μὴ μεδέεσθαι μ' ἐπὶ.
 Γεῖσθαι δ' ἐμὰν τῶν ξυμπαθῶν οἰκῶδε.

Κα. Καὶ τῶν ξυμπαθῶν δὴτα πρῶτον; Χρ. τυνταί.

Κα. Εἴ τ' εἰς ξυμπαθῶν πλὴν ὠνοῖται τῷ θεῷ, 45
 φράζουτ' αὖτ' ὅσκιότατά σοι σφίσεσσι,
 Ἀσκήν τὸν ἥδον τὸν ἡδονήριον φρόπον;

ΕΛΛΟΥΤΟΣ. 5

Χρ. Τῷ τῷτο κρίνεις; Καρ. διλονοπὴ καὶ τυφλῷ,
 Γνώμαι δοκᾷ τῷδ' ὡς σφόδρ' ἐστὶ συμφέρον
 Τὸ, μινδὲν ἀσκήν ὅστις αὐτῷ πᾶν χρόνῳ. 50

Χρ. Οὐκ ἐστ' ὅπως ὁ χρησμός ἐστι τοῦτ' ῥέπει,
 Ἀλλ' εἰς ἑτέρον τι μείζον, λυ δ' ἡμῶν φράση,
 Ὅς τίς ποτ' ἐστὶν ἄποσι καὶ τῷ χαρίν,
 Καὶ τῷ δέομενος ἦλθε μετὰ τῶν ἐνθάδε,
 Ρυθόμειδ' αὖτ' ὅστις χρησμός ἡμῶν, ὅτι νοεῖ. 55

Κα. Ἀγε δὴ σὺ πρότερον σκεπὸν ὅστις εἶ, φράσον,
 Ἡ, καὶ πὶ τούτοις δρῶ. Χρ. λέγειν χρὴ ταχέως πᾶν.

Ρλ. Εγὼ μὲν οἱ μᾶλλον λέγω σοι. Καρ. μανθάνεις
 Ὅς φησὶν εἶναι; Χρ. σοὶ λέγει τῷτ' ἔκ ἐμοί.
 Σκεπὸς γὰρ αὐτῷ καὶ χαλεπὸς ἐκτεπῶνται.
 Ἀλλ' εἴ τι χείρεσσι ἀνδρὸς δύορκος φρόνους,
 Εμοὶ φράσον. Ρλ. κλέειν ἐγὼ γέ σοι λέγω. 60

Κα. Δέχ' αὖτ' ἀνδρῶν καὶ τὸν ὄρνιν τῷ θεῷ.

Χρ. Οὐ τοὶ μὲν πλὴν δὴ μινδὲν χαλεπῶς, ἐπὶ
 Εἰ μὴ φράσεις γὰρ, ἀπὸ σ' ὅλῳ καὶ κῶδ' κακῶς. 65

Ρλ. Ὡς τῶν ἀπαχάχθιτον ἀπ' ἐμῶν. Χρ. πύμμελα.

Κα. Καὶ μὲν ὁ λέγω βέλπιστον δὲ δέσσοιτα,
 Ἀπολῶ τὸν ἀνθρώπον καὶ κῶδ' τουτονί.
 Ἀναθεὶς γὰρ ἡδὴ κρημνὸν πᾶν αὐτὸν καὶ ταλιπῶν,*
 Ἀπειμὶν ἐκείθεν ἐκφραχθῆσθαι πῶν. 70

Χρ. Ἀλλ' αἶρε ταχέως. Ρλ. μινδὲν μῶς. Χρ. ἐκκοῦ ἐρεῖς.

Ρλ. Ἀλλ' ἢν πύμμελα μ' ὅς τις εἶμ', οὐδ' οἱ δ' ὅτι
 Κακὸν τι μ' ἐργάσσοιτα, καὶ ἀφῆστέ τε.

Χρ. Νῆ τ' ἡ θεὸς ἡμῖς γ' ἐὰν βάλῃ γε σὺ.

Ρλ. Μέποδε νῦν με πρῶτον. Χρ. ἢν μεδέμεν. 75

Ρλ. Ἀκῆτον δὴ δαί γὰρ ὡς οἰκ' ἐμὲ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Λέγειν, ἀ κρύπτειν ἢ περισιδασμένος.

Εἰ γὰρ εἰμι πλῆτος. Χρ. ὦ μερῶτατο

Ἀνδρῶν ἀπάντων, εἴτ' ἐσῆας πλῆτος ὦν;

Κα. Σὺ πλῆτος, ὅπως ἀθλίως διακείμενος;

Ω φοῖβ' ἀπολλοῦ, καὶ θεοί, καὶ διαίμονες,

καὶ ζεῦ, τί φῆς, ἐκείνος ὄντως εἰ σύ; Ρλ. καί.

Χρ. Εἰ κείνος αὐτός; Ρλ. αὐτότατος. Χρ. πόθεν δὲ φράσων

Ἀνχμῶν βασιλῆας. Ρλ. ἐκ Γαργολέας ἔρχομαι,

ὅς ἂν ἐλάσας τ' ὀξότου περ ἐγένετο.

Χρ. Τίτι δὲ τὸ κακὸν πῶς ἐπαθόν, καί τιπέ μοι.

Ρλ. Ὁ ζεὺς με ταῦτ' ἐδρασεν ἀνθρώποις φθονῶν.

Εἰ γὰρ ὅν μεράμιον, ἡπίλιος ὅτι

ὧς τῇ δικαίᾳ καὶ σοφῆς καὶ ἡσυχίᾳ

μόνοις βασιτοίμην, ὃ δὲ μ' ἐποίησεν τυφλὸν,

ἵνα μὴ διαγνωσκοίμι τούτων μηδέν.

Οὕτως ἐκείνος τοῖσι χρηστοῖσι φθονεῖ.

Χρ. Καὶ μὴν διὰ τῇ χρηστοῖς γε τιμᾶται μόνος,

καὶ τῇ δικαίᾳ. Ρλ. ὁμολογῶσαι. Χρ. φέρε, τί δὲν

εἰ πάλιν ἀναβλέψας ὡς περ καὶ προτῆ,

φύλοις αὐτῶν τῇ πονηροῖς; Ρλ. φημ' ἐγώ.

Χρ. ὧς τῇ δικαίᾳ δ' αὐτῶν βασιλῆας; Ρλ. πάνν μὲν δὲν.

Ρολλὰ γὰρ αὐτοῖς ἔχ' ἐώρκατο χρόνον.

Χρ. Καὶ θαυμάζ' ἔδεν, ὅς ἐγὼ γὰρ ὁ βλέπων.

Ρλ. Αφετόν με νῦν ἴσον γὰρ ἦδη τ' ἀπ' ἐμῶ.

Χρ. Μὰ δὲ, ἀλλὰ πολλὰ μᾶλλον ἐξόμειδάσων.

Ρλ. Οὐκ ἡγόρδον, ὅτι παρέξεν πράγματα

Εμέλλετόν μοι; Χρ. καὶ σὺ γ' ἀντιβολῶ, πῶς.

καὶ μὴ μ' ἀπολίπης. δ' γὰρ ὀρήσεις ἐμῶ

Ζητῶν ἐτ' ἀνδρα τῷ ῥόπτεις βελτίονα.

ΕΛΟΥΤΟΣ.

6

Μὰ τὸν δὲ, ὃ γὰρ ὅτιν ἄλλος, πλὴν ἐγώ.

Ρλ. Ταυτὶ λέγουσι πάντες, ἡνίκ' αὐτὸς δὲ με

τύχασ' ἀλθιδῶς, καὶ γένωνται πλῆσοι,

Ἀτεχνῶς ὑπερβάλλει τῇ μοχθηρίᾳ.

Χρ. ἔχει μὲν ὅπως, ἢ πῶς δ' ἅπαντες κακοί.

Ρλ. Μὰ δὲ, ἀλλὰ ἀπαξάπαντες. Κα. οἰμῶξαι μακρὰ.

Χρ. Σὺ δ' ὡς αὐτῶν, ὅσα παρ' ἡμῖν ἦν μένης

Γενήσετ' ἀγαθὰ, πρόσθε χεῖρον νοῦν, ἵνα πύθῃ.

Οἱ μὲν γὰρ οἱ μὲν, ξυθεῖ δ' εἰρήσεται,

Ταύτης ἀπαλλάξεν σε τῆς ὀφθαλμίας,

Βλέψαι ποιήσεις. Ρλ. μηδεμῶς τοῦτ' ἐργάσῃ.

Οὐ βέλομαι γὰρ πάλιν ἀναβλέψαι. Καρ. τί φῆς

Ἀνθρωπος ὅτις ὅτιν ἄθλιος φύσει.

Ρλ. Ὁ ζεὺς μὲν δὲν εἰδὼς τὰ τούτων μῶρ', ἐμ', ἢ

ῥύθαιτ' αὐτῶν, ὡς ἴδριψαι. Χρ. νῦν δ' ἐτῆτο δρᾶς,

ὅς τις σε προσπλάσσοντα πιδινος ἐν ἑῷ;

Ρλ. Οὐκ οἶδ', ἐγὼ δ' ἐκείνον ὀρῶσω πένν.

Χρ. Ἀλθιδῶν; ὦ δειλότατε πάντων δαιμόνων.

Οἶε γὰρ εἶναι πλὴν διὸς τυραγνίδε,

καὶ τῇ κεραυνῶν, ἀξίως φρωβόλα,

Εἰ γὰρ ἀναβλέψῃς σὺ, καὶ μικρὸν χρόνον;

Ρλ. Ἀ. μὴ λέγ' ὡς πόνιρε ταῦτ'. Χρ. ἔχ' ἡσυχος.

Εἰ γὰρ ἀποδείξω σε τῷ διὸς πολὺ

Μεῖζω διωάμενον. Ρλ. ἐμὲ σὺ; Χρ. νῦν τὸν ἄραυδον.

Αὐτίκα γὰρ ἀρχαὶ διὰ τίν' ὁ ζεὺς τῶν θεῶν;

Κα. Διὰ τ' ἀργύριον. πλῆσον γὰρ ἐς αὐτῶν. Χρ. φέρε,

Τίς δὲν ὁ παρέχων ἐστὶν αὐτῶν τῶν; Καρ. ὁ δὲ.

Χρ. Οὐκ οἶδ' αὐτῶν διὰ τίν'; δ' διὰ ποντοῖν;

Κα. Καὶ νῦν δὲ, δὴ χονταί γε πλῆσταιν αὐτῶν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Χρ.** Οὐκοῦν ὁδ' ἐστὶν αἶπος, καὶ ῥαδίως
Γαύσειεν εἰ βάλῃτο ταῦτ' αἶν'. **Ρλ.** ὅτιπ' δὴ;
Χρ. Οπ' ὅδ' αἶν' εἰς θυσεῖν ἀνθρώπων ἐπὶ,
Οὐ βούλ' αἶν' ἔχει φαῖσιν, ἔκ' ἀλλ' ἔδεν',
Μὴ βουλομένης δ'. **Ρλ.** πῶς; **Χρ.** ὅπως; ἔκ' ἑοῦ ὅπως
ὤνῃσεν τοι δὴ πονθεν, ἦν σὺ μὴ παρ' αὐτῶν
Αὐτὸς διδῶς τὰργύριον, ὥστε τῷ δίδος
Τῷ διδῶμεν ἦν λυπῇ τὴν κατελύσεις μόνος.
Ρλ. Τί λέγεις, δι' ἐμὲ δύστην αὐτῶν; **Χρ.** φήμ' ἐγώ.
Καὶ νῆ δὴ, εἴ τί γ' ἐστὶ λαμπρὸν καὶ καλόν,
Ἡ χαρίεν ἀνθρώποισι, διὰ σέ γινεταί.
Ἀπαντα τῶν πλετῶν γὰρ ἐοῦ ὑπὸ πῆμα.
Κα. Εργάζετο διὰ μικρὸν ἀργύριον
Δύλος γενέσθαι, διὰ τὸ μὴ πλετῶν ἴσως.
Χρ. Καὶ πᾶς γ' ἐπαίρας φασι τὰς κερεινίας,
Ὅταν μὲν αὐτὰς τὴν πένης πειρῶν τύχη,
Οὐδὲ πρὸς χεῖν' ἔχον νοῦν, ἐὰν ὅς πλετῶν,
Τὸν πρῶτον αὐτὰς δύθους ὡς τῶν φέπειν.
Κα. Καὶ τοὺς γ' ἐπαίρας φασι ταῦτ' ὅτε δρᾶν,
Οὐ πῶν ἐρασιῶν, ἀλλὰ τὰργύριον χαρίν.
Χρ. Οὐ τοὺς γ' χρυσοῦς, ἀλλὰ τῶν πόρων, ἐπεὶ
Αἰτῶσιν ἔκ' ἀργύριον οἱ χρυσοί. **Καρ.** Τί δ' αἶ;
Χρ. Ο μὲν ἴππον ἀγαθόν, ὃ ὅς κωῶας θηροδικίας.
Κα. Αἰχμῶμενοι γὰρ ἀργύριον αἰτῶν ἴσως,
Ὀνόματι περὶ πέπῃσι πῶν μοχθηρίαν.
Χρ. Τέχναι ὅς πᾶσαι διὰ σέ καὶ σοφίσματα
Εν τοῖσιν ἀνθρώποισιν ἑοῦ δὴρμύνα.
Ο μὲν γὰρ αὐτῶν σκνυτομεῖ καὶ θήμενος.
Ἐπεὶ ὅς χαλιδύεις, ὃ ὅς τεκταίνεμι,

ΕΛΟΥΤΟΣ

7

- Ο** ὅς χρυσοῦς, τὸ χρυσίον παρὰ σοῦ λαβών.
Ο ὅς λωποδυτὴς γὰρ νῆ δὴ, ὃ δὲ ποιχωρυχῆ.
Ο δὲ κναφύει τις, ὃ ὅς πλωεὶς κώδης.
Ο δὲ βυρσοδέψης γ', ὃ δὲ γὰρ πωλεῖ κρόμμυα.
Ο δὲ αἰλὶς γὰρ μοιχὸς διὰ σέ πον παρὰ τίλλεται.
Ρλ. Οἱμοὶ τάλας, ταυτὶ μ' ἐλαύνειεν πάλας.
Χρ. Μέγας ὅς βασιλὺς ἔχει διὰ τῶν κρημῶν;
Κα. Εὐκλεισία δ' ἔχει διὰ τῶν γίνεταί;
Χρ. Τὶ δὲ, πᾶς φιλίρας ὅς οὐ πληροῖς; εἴπέ μοι.
Κα. Τὸ δ' εἰ κερεινὸν ἐκινῶν ἔχ' ὅς φέφει;
Χρ. Ὁ ράμφος δ' ἔχει διὰ τῶν κλαύσεται;
Κα. Ὁ βελονοπώλης δ' ἔχει μετὰ τῶν ραμφίλων;
Χρ. Ἀργύριος δ' ἔχει διὰ τῶν πέρδεται;
Κα. Φιλέφιος δ' ἔχει ἐν ἑοῦ μύθος λέγει;
Χρ. Ἡ ἐν μαχίᾳ δ' ἔχει διὰ σέ τοῖς Αἰγυπτοῖς;
Κα. Εὐρὺ δὲ λαίς δ' ἔχει διὰ σέ φιλονίχης;
Χρ. Ὁ Τιμοθέης δὲ πύργος; **Κα.** ἐμπέσοι γέ σοι.
Χρ. Τὰς ὅς πρὸς ἀγμάτ' ἔχει διὰ σέ πάντα πρὸς τίεται;
Μοιῶτατος γὰρ εἰ σὺ πάντων αἶπος,
Καὶ τῶν κρημῶν, καὶ τῶν ἀγαθῶν, δι' ὅδ' ὅτι.
Κα. Κρατῆς γὰρ καὶ ἐν τοῖς πολέμοις ἐκείσεται,
Εφ' οἷς ἀν' ὅς ἀποκτενέσθαι μόνος.
Ρλ. Εὐρὺ ποσά τα δινάτεις εἰμ' ἔς ὧν ποιῶν;
Χρ. Καὶ ναὶ μὰ δία τούτων γὰρ πολλὰ πλείονα.
Ὡς τ' ἔδ' ἐμὲ σοῦ γέγον' ἔσθ' ὡς πώποτε.
Τῶν μὲν γὰρ ἄλλων ἐστὶ πάντων πλησιονή.
Εὐρωτος. **Κα.** ἀρῶν. **Χρ.** μακρῆς. **Κα.** φραγμῶν. 125
Χρ. Τιμῆς. **Κα.** πλακύντων. **Χρ.** ἀνδραγαθίας. **Κ.** ἰχθύων.
Χρ. φιλοπίας. **Κα.** μείζης. **Χρ.** στρατηγίας. **Κα.** φακῆς.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Χρ.** Σὺ δ' ἐγένετ' ἄλεις μετὸς οὐδὲ πώποτε.
 Ἀλλ' ἦν πάλιν τὰ πρὸς λάβη φρικαῖα δέχομαι,
 πολὺ μάλλον ἀδύθυμ' λαβεῖν ἐκκαίδεσθαι.
 Κῆν ταῦτ' ἀνύσῃ, τετραράκοντα βύλεται,
 ἡ φησὶν, ὅτι εἶναι βιωτὴν αὐτῶν τὸ βίον.
Ρλ. Εὐτοί λεγὲν ἔμοιγε φαίνεται πένν.
 ῥῆν' εὐ μόνον δέδοικα. **Χρ.** φράζε τῷ πέρι.
Ρλ. Ὅπως ἐγὼ τὴν δυνάμιν, ἦν ὑμεῖς φατέ
 εἶχεν με, ταύτης δεσπότης γενήσομαι.
Χρ. Νῆ ἔν δ' ἴ, ἀλλὰ καὶ λέγῃσι πάντες ὡς
 δειλότατόν ἐσθ' ὁ πλῆθος. **Ρλ.** ἦ μιν, ἀλλὰ με
 τοιχωρύχος τις διέβαλλ' εἰσδύς γάρ ποτε
 οὐκ εἶχεν ἦς τὴν οἰκίαν, ἔδεν λαβεῖν
 εὐρὼν ἀπαξέσπεντα καὶ τακτικῶς κλειόμενα.
 Εἴ τ' ὠνόμασέ με τὴν προνοίαν, δειλίαν.
Χρ. Μὴ νῦν μελέτω σοι μὴδέν, ὡς ἐὰν γένη
 ἀνὴρ προθύμος αὐτὸς εἰς τὰ πράγματα,
 βλέποντ' ἀποδοῖξω σ' ὅξυτερον τῆς λυγμῆος.
Ρλ. ῥῶς δ' ἐν δυνήσει τῷτο δρᾶσαι θνητὸς ἄν;
Χρ. Εἴπω τί' ἀγαθὸν ἐλπίδ' ὅξω, εἰπέ μοι
 ὁ φοῖβος αὐτὸς, πυθικὴν σείσεις δάφνιν.
Ρλ. Κ' ἀκῆτος δ' ἐξωσίδε ταῦτα; **Χρ.** φήμ' ἐγώ.
Ρλ. Ὅρατε. **Χρ.** μὴ φρόντιζε μὴδέν ὧ γαδὲ.
 Εἰ γὰρ ὅτι τῷτ' ἴσθι, καὶ δὲ μ' ἀποθανεῖν,
 αὐτὸς διαπράξω ταῦτα. **Καρ.** καὶ βέλη γ' ἐγώ.
Χρ. Πολλοὶ δ' ἐσονται χ' ἄτεροι νῦν ξύμμαχοι,
 ὅσοις δεικνύεις ἔσπιν, ὅτι ἄλλωτα.
Ρλ. Γαπ αἰ. πονήρης γ' εἶπας ἡμῖν ξυμμάχους.
Χρ. Οὐκ, ἦν γε πλὴν τῶν ὅτι ἀρχὴς πάλιν.

ΕΛΛΟΥΤΟΣ

8

- Αλλ'** ἴθι σὺ μὲν ταχέως δρᾶμάτων. **Καρ.** τί δρᾶ λέγε.
Χρ. Τῶς ξυγγεωργούς καλέσων, δύρῃσι δ' ἴσως
 ἐν τοῖσιν ἀγροῖς αὐτοὺς ταλαιπωρημένους,
 ὅπως αὐτοὶ ἴσον ἐκείνων ἐνταυθοὶ περὶ,
 ἡμῖν μετὰ τῇ τῷδε τῷ πλῆθους μέρος.
Κα. Καὶ δὴ βαδίζω, τοῦτ' ἐπεὶ καὶ κρεῖσσον
 τῶν ἐνδοθέντων τις ἔσται, ἐγκάτω λαβών.
Χρ. Εἰ μοὶ μελήσει τῷτό γ', ἀλλὰ ἀνύσας ῥέχε.
 Σὺ δ' ὡς κράτιστε ῥῆτε πάντων δαιμόνων,
 εἴσω μετ' ἐμὲ δεῦρ' εἰσθ', ἢ ὅτι οἰκία
 αὐτῇ σὶν, ἦν δὲ χρημάτων σε τίμερον
 μεσὺ ποιῆσαι, καὶ δικαίως καὶ δίκως.
Ρλ. Ἀλλ' ἀχθομαι μὲν ἡμῶν νῆ τῷ θεῷ,
 ἐς οἰκίαν ἐκείνην, ἀλλὰ οὐκ ἔστιν ἔτι.
 Ἀγαθὸν γὰρ ἀπέλαυσ' ἔδεν αὐτῷ πώποτε.
 Ἦν μὲν γὰρ ἦς φειδωλὸν ἡσυχῶν τύχῳ,
 εὐθὺς καὶ τῶν ῥῆν' με κατὰ τῆς γῆς καίτω.
 Κ' ἂν τις προσελθὼν χρῆσθ' ἀνὴρ ὡς φίλος,
 αἰτῶν λαβεῖν τι μικρὸν ἀργυρίδιον,
 ἐξαρνός ἐστι μὴ δ' ἴδῃν με πώποτε.
 Ἦν δ' ἦς παραπλήν' ἀνδραπον ἡσυχῶν τύχῳ,
 ῥόρνασι καὶ κύβοισι παραβεβλημένος,
 γυμνὸς θύραζ' ὀξέπετον ἐν ἀκέρει χρόνῳ.
Χρ. Μεφίς γὰρ ἀνδρὸς ὅτι ἐπέτυχες πώποτε.
 Εἰ γὰρ δὲ τούτου τῷ χρόνῳ πῶς εἰμ' αἶ,
 χαίρω τε γὰρ φειδόμενος, ὡς ἔδῃς ἀνὴρ,
 ῥῆλιν τ' ἀεικλῶν, ἦν ἴκ' αὐτοῦτον δέη.
 Ἀλλ' ἡσάμεν, ὡς ἴδῃν σε βέλομαι
 καὶ τὴν γυναικῇ, καὶ τὸν υἱὸν τὸν μόνον,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Οὐ γὰρ πολὺ μάστιγι μετὰ σέ. **Πλ.** πείθομαι.
Χρ. Τί γὰρ αὖ τις ἔχει πρὸς σέ τάλαντον λέγει;
Κα. Ὡ πολλὰ δὴ τῷ δεσπότη ταιῶν θυμῶν φαρόντες,
 Ἀνδρῶν φίλοι, καὶ δημόται, καὶ τῶ πονεῖν ἐρασταί,
 Ἰτ' ἐγχευέτε, ἀπὸ δὲ, ὡς ὁ καιρὸς ἔχει μέλλειν.
 Ἀλλ' ἐς ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς, ἢ δὲ παρόντας ἀμύμειν.
Χο. Οὐκοῦν ὁρᾷς ὁρμωμένους ἡμᾶς πάλαι περὶ θυμῶν,
 Ὡς εἰκὸς ὅτιν ἀδονεῖς γέροντας ἀνδρας ἦδη.
 Σὺ δ' ἄξιόις ἴσως με θῆν, πρὶν ταῦτα καὶ φράσαι μοι,
 Ὅτου χάριν γ' ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκεν ἡμᾶς.
Κα. Οὐκοῦν πάλαι δὴ πον λέγω, σὺ δ' αὖτε δὴ ἀκμῆς.
 Ὁ δεσπότης γάρ φησι, ὅ μᾶς ἡδέως ἀπανταί
 Τυχρὸν βίβει καὶ δυσκόλῳ ζήσειν ἀπαλλαγέντας.
Χο. Ἐπὶ ὃ δὴ τί, καὶ πόθεν τὸ πρᾶγμα τῷ δ' ὀφείν;
Κα. Ἐχων ἀφίκεται δούρο πρεσβυτέρῳ τίν' ὦ πόνηροι,
 Ρυπῶντα, κυφόν, ἀδελιον, ρυσόν, μαδῶντα, νωδόν.
 Οἱ μοι δὲ νῦν ἔρανον, καὶ φιλόν αὐτὸν εἶναι.
Χο. Ὡ χρυσὸν ἀγγείλας ἐπὶ πῶν πῶς φῆς, φράσον μοι.
 Διλοῖς γὰρ αὐτὸν σωρὸν ἦκειν χρημάτων ἔχοντα.
Κα. Πρεσβυτικῶν μὲν δὲ κακῶν ἐγὼ γ' ἔχοντα σωρὸν.
Χο. Μῶν ἄξιόις φρονεῖσας ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι
 Ἀζήμιος, καὶ ταῦτ' ἐμὲ βακτερίαν ἔχοντες;
Κα. Πάντως γὰρ ἀνθρωπίνῃ φύσει τοῖς τὸν ἦς τὰ πάντα
 Ἠγαῖοι μ' εἶναι, καὶ δὲν αὐτὸ νομίζεσθ' ὑμῖς ἡπείν;
Χο. Ὡς σεμνὸς οὐ πύριπτος, αἰ κημέρι δέ σου βοῶσιν
 Ἰδ, ἰδ, πᾶς χοῖνικας καὶ πᾶς πέδας πυθῶσαι.
Κα. Ἐν τῇ σαρῶ ναυί λαχόν τὸ γράμμα σου διχαίλει,
 Σὺ δ' ἔβασίλεις. ὃ γὰρ χαρὼν τὸ ξύμβολον δίδωσι.
Χο. Διαρράγεις, ὡς μόθων εἶ καὶ φύσει κῶβαλος,
 Ὅστις

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

- Ὅστις φρονεῖς, φράσαι δ' ἔγω τέτληκα ἡμῖν,
 Ὅτου χάριν μὲν ὁ δεσπότης ὁ σὸς κέκληκε δούρο.
 Οἱ πολλὰ μοχθήσαντες, δὴ ὅστις ἀολῆς περὶ θυμῶν.
 Δούρ' ἦλθομεν, πολλῶν θυμῶν ὀίξας διεκπερῶντες.
Κα. Ἀλλ' ἔκ' ἐπ' αὐτὸν κρύψαι μὲν τὸ πλῆθον γὰρ ὦνδρῶν ἦκα
 Ἀγωνὶ δεσπότης, ὅς ἡμᾶς πλῆσιν ποιήσει.
Χο. Οὕτως γὰρ ὅτι πλῆσιν ἀπαντὶ ἡμῖν εἶναι;
Κα. Νῦν γὰρ θεός, Μίδας μὲν δὲ, ἦν ὅτ' ὄνου λάβετε.
Χο. Ὡς ἡδομαι, καὶ τέρπομαι, καὶ βύλομαι χοροῦσαι
 Ὑφ' ἡδονῆς, εἰπερ λέγεις ὅντως σὺ ταῦτ' ἀληθῆ.
Κα. Καὶ μὲν ἐγὼ βυλίσομαι, θρεψανέλο τὸν Κύκλωπα
 Μιμῶμενος, καὶ τοῖν ποδῶν ὡς δι' παρυσταλῶν,
 Ὑμᾶς ἀγειν. ἀλλ' εἰς τέκεα θαμὴν ἐπικναβῶντες
 Βληχόμενοι τε περὶ βατῶν
 Αἰγῶν τε κινάβρωντα μέλη,
 Ἐπεὶ ἀπεφωλημένοι, φράγοι δ' ἀκρατεῖσθε.
Χο. Ἡμεῖς δὲ γ' αὖ ζήτισομεν, θρεψανέλο τὸν Κύκλωπα
 Βληχόμενοι σὲ τουτονὶ πεινῶντα καὶ τελαβόντες,
 Ἡράειν ἔχοντα, λάχανά τ' ἀγρία δροσερά, καὶ κραπεῖ
 Ἡγούμενον τοῖς περὶ βατῶν,
 Εἰκὴ δὲ καὶ τελαβῶντα πον,
 Μέγαν λαβόντες ἡμῶν σφινκτικὸν ἐκτυφλῶσαι.
Κα. Ἐγὼ γὰρ τὴν Κίρκην γε τὴν τὰ φαῖμα καὶ ἀναικῶσαι,
 Ἡ γὰρ ἐπαίρους τῶ φιλικῶν πότ' ἐν Κορίνθῳ
 Ἐπεισεν ὡς ὄντας καὶ πρὸς
 Μεμῶμενον σκῶρ ἐδίειν, αὐτὴ δ' ἐμαίεν αὐτοῖς,
 Μιμῶμενος πέντας ῥόποις,
 Ὑμᾶς δὲ γρυλλίζοντες ὑπὸ ψιλοῖας,
 Ἐπεὶ μεμῶμενοι χοῖροι.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Χο.** Οὐκ οὐαὶ σε πλὴν Κίρκῳ γε πλὴν τὰ φάρμακα ἀνακινῶσαι,
καὶ μετ' ἐλπίδας μολῶσάν τε τῇ ἐταίρῃς, 311
λαβόντες ὑπὸ φιληδίας,
τὸν Λάρτιν μιμνήμενοι, τῶν ὄρχων κρεμῶμεν,
μινθώσομεν δ' ὥς περ φάρον,
τὴν εἶνα. σὺ δ' Ἀλκίνοος ὑποχόσκων ἑρεῖς,
ἐπεδὲ μὴ φίλοι.
Κα. Ἀλλ' εἴα νῦν τῶν σκωμμάτων ἀπαλαγνύντες ἡδὴ 320
ὑμεῖς, ἐπ' ἅλλ' εἶδος φέπε
Σβ. Ἐγὼ δ' ἰὼν ἡδὴ, λάθρα
βυλῶσομαι τῷ δεσπότῃ,
λαβάν τιν' ἀρ' ὅτι καὶ κρέας
μασώμενος τοιοπὸν, ἔγωγε κῆρυξ ἐκείνου.
Χρ. Χαίρειν μὲν ὑμῖν ὅτι ὦν νῦν δὲν δημότῃ,
ἀρχαῖον ἡδὴ προσηγορεύειν καὶ σαπρόν.
Ἀσπάζομαι δ' ὅτι πρὸς τοῦ μὲν ἦκετε,
καὶ σωτε γὰρ μὲν καὶ κατεβεβλακνυμένῃς. 330
Ὅπως δέ μοι καὶ τὰλλα συμπαρατίτοι
ἔσεσθε, καὶ σωτῆρσιν ὄντες τῷ θεῷ.
Χο. Θάρρει, βλέπειν γὰρ ἀντικρυς δόξεις μ' ἄρῃ.
Δεινὸν γὰρ ἡ φριβόλα μὲν εἶνεκα
ὠσιζόμεσθ' ἐκείνῳ τ' ἐν τῇ κλησίᾳ,
αὐτὸν ὃν πλῆτον παρῆναι τῷ λαβῆν.
Χρ. Καὶ μὴ ὁρῶ καὶ Βλεψίδημον τουτοῖ
προσόντα. δῆλος δ' ἐστὶν ὅτι τῷ πράγματι
ἀκίησεν τῇ βαλίσσει καὶ τῇ τάχει.
Βλ. Τί αὖ ἐν τῷ πράγματι εἴη, πύθεν, καὶ τίνι φρόπῳ,
Χρεμύλος πεπλάτην ὄξαπίνης; οὐ πείθομαι.
καὶ τοι λόγος γ' ὡς, νῦν Ἡρακλῆα, πολὺς 340

ΦΛΟΥΤΟΣ.

10

- Ἐπὶ τοῖσι κυρείοις τῶν κρημνῶν,
ὡς ὄξαπίνης ἀνὴρ γενήνται πλάσπος.
Ἔστιν δέ μοι τῷ τ' αὐτῷ θάυμαστον, χ' ὅπως 345
Χρυσόν τι πράττων, τῷ φίλῳ μετὰ πέμπεται.
οὐκοῦν ἀδελφῶν τι πράγμα ἐργάζεται.
Χρ. Ἀλλ' ἔδεν ἀποκρύψας, ἐρῶ μὰ τῷ θεῷ
ὦ Βλεψίδημ', ἀμείνον ἢ θεὸς πράττομεν.
ὡς τε μετέχεν ἔξῃ, εἰ γὰρ τῶν φίλων. 350
Βλ. Γέγονας δ' ἀληθῶς, ὡς λέγουσι, πλάσπος;
Χρ. Ἔσομαι μὲν ἐν αὐτῇ καὶ μέλ', ἢν θεὸς θέλῃ.
ἐνὶ γὰρ πῖς, σὺν κίνδυνος σὺ τῷ πράγματι.
Βλ. Ροῖός τις; **Χρ.** οἷος; **Βλ.** λέγ' ἀνύσας, ὃ, τι φῆς ποτε.
Χρ. Ἦν μὲν καὶ τορῶσωμεν, δὴ πράττειν αἰεὶ. 355
Ἦν δέ σφαλῶμεν, αἰδέσθαι φέρεται τοπράττειν.
Βλ. Τὰ πὶ ποινῶν φαίνεται τὸ φορτίον,
καὶ μὲν ἀρέσκει. τό, τε γὰρ ὄξαπίνης ἄρα
οὕτως ὑπὸ πλάττειν, τό, τ' αὐτὸ δεδιόκεται,
πρὸς ἀνδρὸς ἔδεν ὑμῖν ἐς ἄρ' ἡσυχίας.
360
Χρ. Ρῶς δ' ἔδεν ὑμῖν; **Βλ.** εἴπ' κεκροφῶς νῆδία,
ἐκείθεν ἦκει, ἀγγέλιον ἢ χρυσόν
παρὰ τῷ θεῷ, καὶ πεῖτ' ἴσως σοι μετὰ μέλει.
Χρ. Ἀπολλὸν ἀποκρύπτει, μὰ δὴ, ἐγὼ μὲν ἔ.
Βλ. Ραῦσαι φλυαρῶν ὡς γὰρ, οἶδα γὰρ σαφῶς. 365
Χρ. Σὺ μὲν δὲν ἔς ἐμ' ὑπονοεῖ τοιοῦτο. **Βλ.** φῶν.
ὡς ἔδεν ἀπεχθῶς ὑμῖν ὅτιν ἔδενός.
Ἀλλ' εἰσὶ τῷ κέρδι ἀπαντες ἡ πόνοι.
Χρ. οὐτοὶ μὰ πλὴν δὴ μὴ ὑμῖν μοι δοκεῖς.
Βλ. ὡς πολὺ μετέστηχ' ὡς πρότερον εἶχ' ὅπως. 370
Χρ. Μεταχολῶς ὡς νῦν ὡς νῦν ἔρανον.

ΒΛ. Αλλ' ὅδε τὸ βλέμμά τοι κατὰ χώραν ἔχει,
 Αλλ' ἐπὶ αὐτὸν ἰδὼν πεπνυρηγὸς π.
 Χρ. Σὺ μὲν οἶδ' ὁ κρώσεις, ὡς ἐμὲ τι κεκλοφύτος
 Ζητῆς μεταλαβεῖν. Βλ. μεταλαβεῖν ζητῶν; τίνος; 37
 Χρ. Τόδ' ἐστὶν ἐταῖρος, ἀλλ' ἐτέρως ἔχον.
 Βλ. Μῶν δ' ἐκέλοφας, ἀλλ' ἤρπαγας; Χρ. κακοδοίμονας;
 Βλ. Αλλ' ὅδε μὲν ἀπετέριγκας γ' ὅδ' ἔλα;
 Χρ. Οὐ δὴ τ' ἔγωγ'. Βλ. ὦ ἥρακλεις, φέρε, ποῖ τις ἔνι
 Τράποιτοι; τάλιπτες γὰρ ἐκ ἐθέλεις φράσαι. 38
 Χρ. Καπηγορεῖς γὰρ πρὶν μεθεῖν τὸ πρᾶγμα μου.
 Βλ. ὦ πάν, ἐγὼ σοι τῆς ἀποσμικρῆς πάν
 Εθέλω διαπραξέαι, πρὶν πυθέσθαι τίς πόλιν,
 Τὸ σὺ μ' αὐθιγόντας κέρμασιν τῶν ῥητόρων.
 Χρ. Καὶ μὲν φίλος γὰρ μοι δοκῆς νῆ τ' ἑσθ', 39
 Τρεῖς μνᾶς ἀναλώσας γε λογίσσασθαι δάδεγκε.
 Βλ. ὦρῶ πῃ αὐτὸ τῆ βίμματος καθεδόμενον,
 Ἰκετρίαν ἔχοντα μετὰ τῶν παιδίων,
 Καὶ πῆς γυναικὸς, καὶ οἰοῦντ' ἀντίκρυς
 Τῶν δ' Ἡρακλειδῶν ἔδ' ὅποιώ, τῶν παμφίλων. 40
 Χρ. Οὐκ ὦ κακοδοίμον, ἀλλὰ τῇ χρηστοῖς μόνος
 Εγὼ γε, καὶ τῇ δεξιῇ, καὶ σῷ φρονος
 Απαρτί πλῆτῃσαι ποιήσω. Βλ. τί σὺ λέγεις,
 Οὐτὼ πᾶν πολλὰ κέκλοφας; Χρ. οἱ μοι τῶν κακῶν
 Απολῆς. Βλ. σὺ μὲν δὲ σεαυτὸν, ὡς γ' ἐμοὶ δοκεῖς. 41
 Χρ. Οὐ δὴ τ' ἐπεὶ τὸν πλῆτον ὦ μύχθηρε σὺ
 Εχω. Βλ. σὺ πλῆτον; ὅποιον; Χρ. αὐτὸν τὸν θεόν.
 Βλ. πῶς σὺν; Χρ. ἐν δόν. Βλ. πᾶρ ἐμοί. Βλ. παρὰ σοί; Χρ. πάν.
 Βλ. Οὐκ ἐξ ἡράκλους; πλῆτες παρὰ σοί; Χρ. νῆ τ' ἑσθ'.
 Βλ. Λέγεις ἀληθῆ; Χρ. φημί. Βλ. πρὸς τῆς ἐσθίας; 42

Χρ. Νῆ τὸν ποσειδῶν. Βλ. τὸν θαλάσσιον λέγεις;
 Χρ. Εἰ δ' ἐστὶν ἑτερός τις ποσειδῶν, τὸν ἕτερον.
 Βλ. Εἰ τ' ὁ διαπέμπεις καὶ πρὸς ἡμᾶς τῇ φίλῃ;
 Χρ. Οὐκ ἐστὶ πῶ τὰ πρᾶγματ' ἐν τούτῳ. Βλ. τί φῆς;
 Οὐ τῷ μεταδίδου; Χρ. μὰ δία. δαί γὰρ πρῶτα. Βλ. τίς 45
 Χρ. Βλέφαι ποιῆσαι νῆ. Βλ. τίνα βλέφαι; φράσον.
 Χρ. Τὸν πλῆτον, ὡς περ τοῦ ἑσθ' ἑτέρου ἐνί γε τῷ ῥόπῳ.
 Βλ. Τυφλὸς γὰρ ὄντως ἐστὶ; Χρ. νῆ τὸν ἑσθ' ἑσθ'.
 Βλ. Οὐκ ἐπὶ αὐτῷ ὡς ἐμὲ ἦλθεν ἔδ' ἐπώποτε.
 Χρ. Αλλ', ὡς θεοὶ θέλωσι, νῦν ἀφίξειται. 46
 Βλ. Οὐκοῦν ἱερὸν ἔσχατα γὰρ ἐστὶν πῖνα.
 Χρ. Τίς δὴ τ' ἱερὸς ὅστις νῦν ἐν τῇ πόλει;
 Οὐτε γὰρ ὁ μαθὼς ἔδ' ἐν ἐσθ' ἡ τέχνη.
 Βλ. Σκοπῶμεν. Χρ. ἀλλ' ἐκ ἐστὶν. Βλ. ἔδ' ἐμοὶ δοκεῖ.
 Χρ. Μὰ δί, ἀλλ' ὅπερ πάλαι παρεσκευασθὲν ὁμῶν 47
 Εγὼ, κατεκλίνειν αὐτὸν ἔς Ασκληπιῶν,
 Κράτιστόν ἐστι. Βλ. πολὺ μὲν γὰρ νῆ τ' ἑσθ'.
 Μή νυν διαέριβ', ἀλλ' ἄννε πρᾶτῶν ἐν γέ π.
 Χρ. Καὶ δὴ βαλίζω. Βλ. σπύδενω. Χρ. τῆς αὐτῆς δρῶ.
 Ρε. ὦ θερμὸν ἔργον καὶ νόστον καὶ παρανόμοον 48
 Τολμῶντε δρᾶν ἀνθρωπείῳ κακοδοίμονε.
 Ροί, ποί, τί φέρετε, ὅ μιν εἶπον; Χρ. ἥρακλεις.
 Ρε. Εγὼ γὰρ ὅ μιν ὅσῳ κακῶς κακῶς.
 Τόλμημα γὰρ πολὺ μὲν ἐκ ἀναχέτον,
 Αλλ' οἷον ἔσθ' ἄλλος ἔδ' ἐπώποτε, 49
 Οὐτε θεός, ἔτ' ἀνθρώπος, ὡς τ' ἀπολάλατον.
 Χρ. Σὺ δ' εἰ πῆς; ὡς γὰρ μὲν γὰρ εἰναί μοι δοκεῖς.
 Βλ. ἴσως ἐρευνῆς ὅστις ἐκ φραγφιδίας.
 Βλέπει γέ τοι μακροῦντι καὶ φραγφιδίῳ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Χρ.** Αλλ' ἔχει γὰρ δῶδες. **Βλ.** οὐκοῦν κλαύσεται. 4430
Γε. Οἴεσθε δ' εἶναι τίνα με; **Χρ.** πανδοκιδύριαν,
 ἡ λευκοπόωριν. ὃ γὰρ αὐτὸς ποσειδῶνι
 ἐνέκραγε· ἡ μὲν δὲν ἡδίκημένη.
Πε. Αληθὺς; ὃ γὰρ δεινότατα δεδράκηται
 ζητούμετος ἐκ πάσης με χώρας ἐκβαλεῖν; 4435
Χρ. Οὐκ οὐδ' ὑπόλοιπόν σοι τὸ βαρύνει γίνεταί.
 Αλλ' ἥ τις εἰ, λέγειν ἐχρῶν αὐτίκα μάλα.
Πε. Ἡ σφῶ ποίησεν τήμερον δίδου δίκην
 ἀνδρῶν ἐμὲ ζητῆτον ἐνθάδ' ἀφανίσαι.
Βλ. Ἀρ' ἐστὶν ἡ καπιλὶς ἡ κ' τῶν γειτόνων,
 ἡ ταῖς κρητύλαις αἰεὶ με διαλυμαίνεται; 4440
Πε. Γενία μὲν δ' ἡ σφῶν ξυνοικῶ πύχνη ἔτη.
Βλ. Ἀναξ Ἀπολλῶν, καὶ θεοὶ, ποῖ τις φύγοι;
Χρ. Οὐτος, τὴν δὲ δῶδες ὡς δειλότατον σὺ θεωρεῖς,
 οὐ παραμυθεῖς; **Βλ.** ἡἴστα πάντων. **Χρ.** ὃ μνησῖς; 4445
 Αλλ' αὐτὸς δὲ γυναικὶς φθίγγεται μίαν;
Βλ. Γενία γὰρ ὅστις ὡς πόνηρ, ἡς ὁδομα
 οὐδὲν πέφυκε ζῶον ὀξυτέρων.
Χρ. Σπῆθ', ἀντιβολῶ σε, σπῆθι. **Βλ.** μὰ δὴ, ἐγὼ μὲν δ'.
Χρ. Καὶ μὲν λέγω δεινότατον ἔργον παρὰ πολὺ 4450
 ἔργων ἀπάντων ἐργασάμεν, ὃ τὸν θεόν
 ἐρημον ἀπολιπόντ' ἐποιε φονεῖν μεθ' αὐτόν.
 Τίτω δὲ δειλότῳ, μὴ δὲ διεμαχόμεθα.
Βλ. Ροίοισιν ὅπλοις, ἡ δὲ δώδεκα πεποιοῦντες;
 Ροῖον γὰρ ὃ θάρρακα, ποῖαν ἀσπίδα,
 οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν ἡ μαρτυράται;
Χρ. Θάρρει, μόνος γὰρ ὅστις οἶδ' ὁ θεός, ὅτι
 τροπαῖον ἀναστήσεται τῶν ταύτης φρόπων.

ΠΛΟΥΤΟΣ.

12

- Πε.** Γρίζει δὲ καὶ πολυμάχον ὡς καθαράματε
 ἐπ' αὐτοφώρῳ δεινὰ δρώντ' εἰλημμένῳ; 4460
Χρ. Σὺ δ' ὡς καὶ μὲν ἀπελουμένην τὴν λοιδορεῖς
 ἡμῖν περὶ σελυθ' ὅδ' ὅπου αἰδημένη;
Πε. Οὐδὲν γὰρ ὡς πρὸς τῶν θεῶν νομίζετε
 ἀδικεῖν με, τὸν πλῆστον ποιεῖν πειρωμένῳ
 βλέπει πάλιν; **Χρ.** τί οὐκ αἰδησόμεν τὸτό σε;
 εἰ πάντων ἀνθρώποις πορίζομεν ἀγαθόν;
Πε. Τί δ' αὖ γ' ὑμῖν ἀγαθὸν ὀξυτέρων; **Χρ.** ὃ, πῃ; *
 Σὲ πρῶτον ἐκβαλόντες ἐκ τῆς ἐλαδίας.
Πε. Εὐὲν ἐκβαλόντες; καὶ τί αὖ νομίζετε
 κακὸν ἐργάσασθαι μέζον ἀνθρώπων; **Χρ.** ὃ, πῃ;
 εἰ τὸτο δρᾶν μέλλοντες, ὡς ἀγαθὸν μεθ' αὐτόν.
Πε. Καὶ μὲν πρὸς τούτου σφῶν ἐθέλω δοῦναι λόγον
 τὸ πρῶτον αὐτῷ. καὶ μὲν ἀποφάνω μόνον
 ἀγαθῶν ἀπάντων ἔσσαν αἰτίαν ἐμὲ
 ὑμῖν, δὴ ἐμὲ τε ζῶντας ὑμῖν δὲ μὴ,
 ποιεῖτον ἡδὴ τῶν, ὃ, πῇ γὰρ ὑμῖν δοκῇ. 4475
Χρ. Τὰ πῶς σὺ πολυμάχῳ μαρτυράται λέγειν;
Πε. Καὶ σύ γε διδόνεις. πάντῃ γὰρ οἶμαι ῥηδίας
 ἀπαντ' ἀμαρτανόντας ὅς ἀποδείξειν ἐγὼ,
 εἰ δ' ἐδικαίως φῆς ποιῆσαι πλεονέχεις. 4480
Βλ. Ὡς τύμπανα καὶ κύφωδον δι' ἀρρήξετε;
Πε. Οὐδ' αὖ γὰρ λίσσεται καὶ βοᾶν, πρὶν αὖ μάλα;
Βλ. Καὶ τίς δώδεκα τ' αὖ μὴ βοᾶν, ἰδὲ, ἰδὲ,
 τοιαῦτ' ἀκρόων; **Πε.** ὅστις ἐστὶν οὐ φρονῶν.
Χρ. Τί δ' ἡτὰ σοὶ πῆμιν ἀνιγνέω τῇ δίκῃ,
 ἐάν γ' ἀλώω; **Πε.** ὃ, πῇ σοὶ δοκεῖ. **Βλ.** καλῶς λέγεις. 4485
Πε. Τὸ γὰρ αὐτὸν ἐάν ἡτῶσθε, καὶ σφῶ δὲ παθεῖν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Επὶ μηδ' ὅποιω.

Οὐ γὰρ πείσεις, ὅδ' ἦν πείσης.

Ρε. Ω πόλις ἀργὰς, κλυεῖ οἷα λέγει;

Χρ. Ραύσωνα καὶ λειτὸν ξύσιτον.

Ρε. Τὶ πάθω τλήμων;

Χρ. Εἴρ' ἔς κῆρας καὶ θάπρον ἀφ' ἡμῶν.

Ρε. Εἰ μὲν δὲ ποῖ γῆς;

Χρ. Ες τὸν κύφον, ἀλλ' ὃ μέλειν

Χρῆν σ', ἀλλ' ἀνύτειν.

Ρε. Ἡ μὲν ὑμεῖς γ' ἐπὶ μὲν ταιθοῖ

Μεταπέμφετον.

Χρ. Τότε νοσήσεις, νῦν δὲ φθείρας.

Κρέτῃον γάρ μοι πλῆτ' ἐν ὄσῃ,

Σὲ δ' ἐκείν κλέειν μακρὰ πλὴν κεφαλῶν.

Βλ. Νῆ δ' ἐγὼ γ' οὐκ ἐδέλω πλῆτων

Εὐωχεῖσθαι μετὰ τῶν παίδων

Τῆς τε γυναικὸς καὶ λεσάμενος

Λιπαρὸς χωρὶν ἐκ βαλανείας,

Τῶν χειροτεχνῶν,

Καὶ τῆς πενίας καὶ ταπαρδεῖν.

Χρ. Αὐτὴ μὲν ἡμῖν ἡ πύριπτος οἴχεται.

Εγὼ δὲ καὶ σὺ γ' ὥς τάχιστα τὸν θεὸν

Εργαστακλινοῦντες ἀγῶμεν ἕς Ασκληπιῶ.

Βλ. Καὶ μὴ διακρίβωμένω, μὴ πάλιν τις αὐ

Ελθὼν διακωλύσῃ τὴν τῶν προῦργον ποιεῖν.

Χρ. Ω παῖ Καερίων τὰ σρώματ' ἐκφέρειν ἐχρῆν,

Αὐτόν τ' ἄρειν τὸν πλῆτον ὥς νομίζεται,

Καὶ τὰ δ' ὅσ' ἐστὶν εὐδον ὑφρεπισμένα. ΧΟΡΟΥ.

Κα. Ω πλῆτ' ἐθισαίς με μὲν νημεῖοι

ΓΛΟΥΤΟΣ.

15

ἔροντες ἀνδρῶν, ἐπὶ ὀλίγοις ἀλαπίτοις,

Ὡς δὲ τυχεῖθ', ὥς μακαρίως πεπεράσατε,

Ἀλλοῖθ' ὅσοις μέτεσι τὸ χρυσὸν φρόπον.

Τὶ δ' ἐστὶν ὧ βέλτιστε, τῶν σωτῆ φίλων;

Φαίνει γὰρ ἡκεῖν ἄγγελος χρυσοῦ πινος.

Κα. Ο δεσπότης πέπεραγεν δὲ τυχεῖσθε,

Μᾶλλον δ' ὅ πλῆτος αὐτός, ἀντὶ γὰρ τυφλῶ

Εξωμμάτωται, καὶ λελάμπευται κῆρας,

Ἀσκληπιῶ παιῶνος δὲ μενδῶς τυχεῖν.

Χρ. Λέγεις μοι χαρὰν, λέγεις μοι βοάει.

Ραρεστὶ χαίρειν, ἦν τε βάλῃσθ', ἦν τε μή.

Ἰδ. Ἀναβοάσομαι τὸν δὲ παιδα, καὶ

Μέγα βροτοῖσι φέγγος Ἀσκληπιῶν.

Τὶς ἡ βοή ποτ' ἐστὶν ἀρ' ἀν' ἀγγελεῖ

Χρυσὸν πι; τὸ γὰρ πῶς ὅτ' ἐγὼ πάλας,

Ενδον καὶ θῆμαι περὶ μέν' ἐστι ποντοῖ.

Κα. Τάχεως τάχεως φέρ' οἶνον ὧ δέσποιν', ἵνα

Καὶ τῇ πῆς, φιλεῖς δὲ δρῶσ' αὐτὸ σφόδρα.

Ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἀπαντὰ σοι φέρω.

Καὶ πῶς ἐστιν; Κα. εὐ τοῖς λεγομένοις εἴσει τάχα.

Ῥέρινε τοίνυν ὅ, τί λέγεις ἀνύσας ποτέ.

Κα. Ἀκε τοίνυν, ὥς ἐγὼ τὰ πράγματ' ἐπε

Εκ τῶν ποδῶν ἕς πλὴν κεφαλῶν σοι πάντ' ἐρῶ.

Μὴ δὴ τ' ἐμοί γ' ἐς πλὴν κεφαλῶν. Κα. μὴ πάραθ' αὖ

Α νῦν γένηται; Γυ. μὴ μὲν ἔν τὰ πράγματ'.

Ὡς γὰρ τάχιστα ἀφαιρέσθαι πρὸς τὸν θεόν,

Ἀγοντες ἀνδρῶν τότε μὲν ἀθλιώτατον,

Νῦν δ' εἴπιν ἄλλον, μακαρίον καὶ δαίμονα,

Ἐρῶν μὲν αὐτὸν ἀπὸ θαλάσσης ἡγομεν,

635

640

645

650

655

660

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Επειτ' ἔλθμεν. Γυ. νῆ δὲ δὴ δαίμων ἀρ' ἦν
Ἀνὴρ γέρων· φυχρὰ θαλάτῃ λήμνος.

Κα. Επειτα πρὸς τὸ τέμενος ἦμεν τῷ θεῷ.

Επειδ' ὁ βωμὸς πόπανα καὶ περὶ ματα
Καθωπώθη, πέλανος ἠφαίσου φλογί,
Κατεκλινόμεν τὸν πλῆστον, ὡς περ' ἡδὺς ἦν,
Ἡμῶν δ' ἔκαστος σιβάει παρεκκλίνετο.

Γυ. Ἦσαν δέ τινες καὶ λαοὶ δέονοι τῷ θεῷ.

Κα. Εἰς μὲν γε Νεοκλείδης, ὃς δὴ μὲν τυφλός,
Κλέπῳν δ' ἤ βλέποντας ὑπερηγόντισεν.

Επεροῖτε πολλοὶ παντοδαπὰ νοσήματα

Εχοντες, ὡς δὲ τῇ λύχνης ἀποσβέσας,

Ἡμῖν παρήγγειλεν καθεύδαν τῷ θεῷ

Ὁ πρόπολος, ἡπὺν εἴ τις αἰσθάνεται φόβου,

Σιγᾶν, ἀπαντες ἡσυχίᾳ κατεκίμεθα.

Καὶ γὰρ καθεύδαν δὲ ἐδιωάμην, ἀλλ' ἄγε

Ἀθάρνης χυφά τις δέξεται πλὴν κειμένη

Ὀλίγον ἀπώσεν τῆς κεφαλῆς τῇ γραϊδίᾳ,

Εφ' ἣν ἐπέδμουν δαιμονίως ἐφερπύσαι,

Επειτ' ἀναβλέψας ὁρῶ τὴν ἱερέα

Τὰς φθοῖς ἀφαρπάζοντα καὶ τὰς ἰαχάδας

Ἀπὸ τῆς ῥαπέζης τῆς ἱερᾶς· μετὰ τῷ δὲ

Προεῖλε τῇ βωμῷ ἀπαντας ἐν κύκλῳ,

Εἵπου πόπανοι εἴη τι κατελελειμμένον.

Επειτα ταῦτ' ἤρξαν ἕως σάκταν τιᾶ.

Καὶ γὰρ νομίσεις πολλὰ ὅσαν τῷ πράγματι,

Επὶ τῷ χύφρην τῷ τῆς ἀθάρνης ἀνίσταμαι.

Γυ. Ταλαῖαται ἀνδρῶν δὲ ἐδεδοίκεις τὸν θεόν;

Κα. Νῆ τῷ θεῷ ἐγὼ γε μὴ φθάσειέ με,

ΠΛΟΥΤΟΣ.

16

Επὶ τῷ χύφρην ἔλθων ἐχὼν τὰ σέμματα.

Ὁ γὰρ ἱερὸς αὐτῷ με πρὸς διδίδετο.

Τὸ γραϊδίον δ' ὡς ἤθετο δὴ μὲν τὸν φόβον,

Τῷ χύφρην ὑφίρει καὶ ταὶ συρίδας ἐγὼ

Ὀδὲ ἐλαβόμην, ὡς παρὰ τὰς αἰτίας.

Ἦ δ' οὐδέως τῷ χύφρην πάλιν ἀνέσπασε,

Κατέκειτο δ' αὐτῷ ἐν τυλίξασ' ἡσυχίᾳ,

ὑπὸ τῷ δέξας βδέσσει δεινύτερον γαλήνῃ.

Καὶ γὰρ τότ' ἦδη τῆς ἀθάρνης πολλὰ ἐφλων,

Επειτ' ἐπειδὴ μεσὺς ἐν ἀνέπαυόμην.

Γυ. Ὁ δὲ θεὸς ὑμῖν δ' προσέειπεν; Κα. ὁ δὲ πῶ.

Μετὰ τῷ δὲ τῷ δὴ καὶ γελῶν δὴ τὰ π

Εποίησα. Προσόντος γὰρ αὐτῷ, μέγα πάνν

Ἀπέπαρδον. ἡ γὰρ ἡ γὰρ ἐπεφύσητό με.

Γυ. Ἦπον σε διὰ τῷ δὴ δὴ ἐβδελύττετο;

Κα. Οὐκ. ἀλλ' ἰατῶ μὲν τις ἀνδρῶν δὲ σ' ἄμα

ὑπενθίσαι, καὶ ἡ γὰρ ἀνέειπε σ' ἄμα,

Τῷ ῥιν ἐπλάβδ' ὁ λιβανῶν γὰρ βδέω.

Γυ. Αὐτὸς δ' ἐκείνος; Κα. δ' μὰ δὴ δ' ἐφρόντισεν.

Γυ. Λέγεις ἄγροικον ἄρα σὺ γ' εἶναι τὸν θεόν.

Κα. Μὰ δὴ δ' ἐγὼ γ', ἀλλὰ σκετοφάρον. Γυ. αἱ τέλει.

Κα. Μετὰ ταῦτά γ' οὐδὲς ἐγὼ μὲν σωτηριάζομαι

Δείσας, ἐκείνος δ' ἐν κύκλῳ τὰ νοσήματα

Σηοπὼν περιέειπεν πάντα ἡσυχίᾳ πάνν.

Επειτα παῖς αὐτῷ λίθινον θυερίον

Παρέθηκε καὶ δαίδιχα καὶ κινώπιον.

Γυ. Λίθινον; Κα. μὰ δὴ δ' ὅτ' ἐχὶ τό γε κινώπιον.

Γυ. Σὺ δὲ πῶς ἔωρας, ὡς καὶ μὲν ἀπολάμβανε,

Ὅς ἐγχευαλύφθη φῆς; Κα. διὰ τῷ φριβωνίᾳ,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Οπῶς γὰρ εἶχεν ἄν' ολίγας μὲν τὸν Δία.
 Πρῶτον δὲ πάντων, τῷ Νεοκλείδῃ φαρμάκων
 Καταπλάσσειν ἐν ἐσχάρῃσι φέβειν, ἐμβάλων
 Σιροόδων κεφαλᾷς φέβει τινῶν, ἐπεὶ ἔφλα
 Ἐν τῇ θυεῖα συμπαράμυθ' ἄν' ὁπόν,
 Καὶ ἄλινον, εἴτ' ὅξει δέ μινος σφιγῆναι,
 Κατέπλασεν αὐτῷ τὰ βλέφαρ' ἐκ σφῆρας, ἵνα
 Οὐλωτο μάλλον, ὃ δὲ κεκραγὼς καὶ βοῶν,
 Εφθγγ' ἀνείξας, ὃ δὲ θεὸς γελᾷσας ἔφη,
 Ἐνταῦθα νῦν κῆρθις καὶ ταπεινότης,
 Ἰν' ἐπομνύμενον παύσωτε τῆς ἐκκλησίας.
 Γν. Ως φιλόπολις τις ἐστ' ὁ δαίμων καὶ σοφός.
 Κκ. Μετὰ τῷτο, τῷ πλάτῳ παρεκθέζετο.
 Καὶ πρῶτα μὲν δὴ τῆς κεφαλῆς ἐφίψατο,
 Ἐπειτα καὶ θάρσ' ἡμὲν τύβιον λαβὼν,
 Τὰ βλέφαρα πεδέψισεν ἡ βανάναια δὲ
 Κατέπετασ' αὐτῷ τὴν κεφαλὴν φοινικίδι,
 Καὶ πᾶν τὸ πρόσωπον, εἰδ' ὁ θεὸς ἐπὶ πύσεν.
 Ἐξήσπῳ οὐδ' ὅσον δρᾷσεν τ' ἐκ τῆς νεῶς,
 Ὑπερφύεις τὸ μέγεθος. Γν. ὦ φίλοι θεοί.
 740. Κκ. Τῷτο δ' ὅτ' ὁ πλῶν φοινικίδι ὑποδιδῶν ὑπὸ τῆς
 Τὰ βλέφαρα πεδέλαχον, ὥς γέ μοι δοκεῖν.
 Καὶ πρὶν σε κητύλας ἐκπῆν οἶν' ἀνέσκει,
 Ο πλάτῳ ὡδ' ἀποιν' ἀνέσκει βλέπων.
 Εγὼ δὲ τὴν χεῖρ' ἀνέκροτ' ὑφ' ἡλίου,
 Τὸν δεσπότην δ' ἡγερον. ὁ θεὸς δ' ὀδυρόμενος
 Ἠφάνισεν αὐτὸν, οἷτ' ὅφεις ἦς τὸν νεῶν.
 Οἱ δ' ἐργατακόμενοι παρ' αὐτῷ, πῶς δόκαῖς
 Τὸν πλάτῳ ἡσυχάζοντο, καὶ τὴν νύχθ' ὅλῳ

Εγρηγόρεσαν

ΠΛΟΥΤΟΣ.

17

Εγρηγόρεσαν, ἕως δὲ λαμψεν ἡμέρα.
 Εγὼ δ' ἐπ' ἡνῶσαι τὸν θεὸν πάντῳ σφόδρα,
 Οπ' βλέπειν ἐποίησε τὸν πλάτῳ ταχύ,
 Τὸν δὲ Νεοκλείδῳ μάλλον ἐποίησεν τυφλόν.
 Γν. Οσὼν ἔχεις πλὴν δυνάμιν ὡς νᾶξ δέσποτα.
 Ατὲρ φράσιν μοι ποῦ ὁ πλάτῳ. Κκ. ἔρχεται.
 Ἀλλ' ὡς πρὶν αὐτὸν ὁ χλος ὑπερφυῖς ὅσος.
 Οἱ γὰρ δίκαιοι πρότερον ὄντες, καὶ βίον
 ἔχοντες ὀλίγον, αὐτὸν ἡσυχάζοντο, καὶ
 Ἐδεξίνοντο πάντες ὑπὸ τῆς ἡλίου.
 Οσοι δ' ἐπλάτῳ ἔσαν τ' εἶχον συγχύω,
 Οὐκ ἐκ δικαίας τὸν βίον κερτιμένον,
 Οφρὺς σιωπῶν, ἐκινθρῶ παζοῦν ἄμα.
 Οἱ δ' ἡμετέροις καὶ τῷτο ἐσεφανεμένοι,
 Γελῶντες, δύφημοῦτες. ἐκ τῷ πείτο δὲ
 Εμβάς γερόντων δυνάμεις προβήμασιν.
 Ἀλλ' εἰς ἀπαξάπαντες ὅς ἐστις ἥρου
 Ορχεῖσθε, καὶ σικρῶτε, καὶ χοροῦτε.
 Οὐδεὶς γὰρ ἡμῖν ἡσυχῶν ἀγγελεῖ,
 Ως ἀλφειτ' ἔκ' ἐν ἐσιν ἐν τῷ θυλάκῳ.
 Γν. Νῆ πλὴν Εἰσάτω καὶ γὰρ ἀνὰ δῆσαι βέλομαι
 Εὐαγγελίασ' ἐν κερτινῶν ὁρμαθῶν,
 Τοιαῦτ' ἀπαγγέλλαντα. Κκ. μὲν μὲν μέλλ' ἐπ.
 Ως αὐτὸν ἐγγὺς ἦσιν ἡ δὴ τῶν θυρῶν.
 Γν. Φέρε νῦν ἴσ' εἰσω ἡμῶν καὶ ταχύ σματα,
 Ως περ νεωνότοις ὀφθαλμοῖς ἐγὼ.
 Κκ. Εγὼ δ' ἀπεντὶς αἰ γ' ἐκείνοις βέλομαι.
 ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΧΟΡΟΥ.
 Πλ. Καὶ προσημῶγε πρῶτα μὲν τὸν ἥλιον,

7

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ἐπειτα σὺ μὲν ῥα καλὰ δὸς κλεινὸν πένον,
Χώραν τε πᾶσαν κέρποισι, ἢ μ' ἐδέξατο.
Αἰχμῶμαι δὲ πᾶς ἐμαυτῷ συμφορᾷ,
Οἷσις αὖτ' ἀνθρώποις ξυῶν ἐλάνθανον,
Τὸς ἀξίους δὲ τῆς ἐμῆς ὀμολίας

Ἐφθυγον, ἡδὴ δὲ τὸν ὀτλήμων ἐγὼ.
Ὡς δ' ἐκεῖν' αὖτ' ἔδδ' ταῦτ' ὀρθῶς ἔδρων.
Ἀλλ' αὐτὰ πάντοι πάλιν ἀνὰ σφῆρας ἐγὼ
Δείξω τολοιπὸν πᾶσιν ἀνθρώποις, ὅτι
Ἀκων ἐμαυτὸν τοῖς κτηνοῖς ἐνεδίδαν.

Χρ. Βάλλ' ἐς κῆρας, ὡς χέλεπόν ἔστιν οἱ φίλοι,
Οἱ φαινόμενοι παρὰ χρῆμ', ὅταν πρᾶτῃ τις οὖ.
Νῦν ἴσσι γὰρ καὶ φλωσὶ τὰν πικρήν με
Ἐνδοκνύμενοι ἐκείνης οὐνοῖαν τινα.

Εμὲ γὰρ τίς ἔπεσεν, ποῖος ἐκ ὄχλος
Περίεσε φάνωσεν ἐν ἀγορᾷ πρεσβυτιῆς;
Γυ. Ὡ φίλτατ' ἀνδρῶν, καὶ σὺ καὶ σὺ χαίρετε.
Φέρε νυν, νόμος γάρ ὅστι, τὰ κατὰ χύσματτα
Ταυτὴ κατὰ χέω σου λαβῆσαι. Ρλ. μιδαμῶς.

Εμὲ γὰρ ἡσπόντος ἄς πλὴν οἰκίαν
Γρώπτει, καὶ βλέφαντες, ἔδδ' ἐκφέρειν
Γρεπῶδες ὅστιν, ἀλλὰ μὲλλον ἡσφέρειν.

Γυ. Εἴ τ' ἔχῃ δέξῃ ταῦτα τὰ κατὰ χύσματτα;
Ρλ. Ἐνδον γὰρ παρὰ πλὴν ἐστὶν, ὡς περ νόμος.
Ἐπειτα καὶ τὸν φόρτον ἐκφύροισιν αὖ.
Οὐ γὰρ πρεπῶδες ὅστι τῶν διδασκάλων
Ἰχάδια καὶ φρωγάλια τοῖς θεωμένοις
Γροβαλόντ', αὐτὸν τοῖσιν ἐπαναγκάζειν γελᾶν.

Γυ. Εὐ πάντῃ λέγεις, ὡς δὲ ξοῖνις ἐποῖ

ΡΛΟΥΤΟΣ.

18

ΧΟΡΟΥ.

Κα. Ἀνίσταθ' ὡς ἀρ' ἀποδύμενος πᾶς ἰχάδης.
Ὡς ἡδὴ πρᾶτῃν ὦτ' ἡδὴ πρᾶτῃν ἔσ' οὐδ' αὖ μόνως.
Καὶ ταῦτα μὲν ὅστις ἐνεγκόντ' οἰκόν.

Ἡμῖν γὰρ ἀγαθὸν σωρὸς ἄς πλὴν οἰκίαν
Ἐπεισὲ πᾶσιν ὅστις ἐνδοκνύσιν,
Οὕτω τὸ πλεῖστον ὅστις ἡδὴ πρᾶτῃν.
Ἡ μὲν σπύνη μετ' ἑστ' ἐνδοκνύσιν ἀλφειῶν,
Οἷσις ἀμφοῖς οἶνον μέλανος ἀνδοκνύσιν.

Ἀπαντα δ' ἡμῖν ἀργυρεῖς καὶ χρυσεῖς
Τὰ σπιδάρεα πλήρη σιν, ὡς τε θαυμάσια.
Τὸ φρέαρ δ' ἐλαῖς μετόν. αἱ δὲ λίκυθοι
Μύρα γέμουσι. τὸ δ' ὑπερῶν, ἰχάδων.

Οἷσις δὲ πᾶσι, καὶ λοπάδιον, καὶ χύμα,
Χαλκὴ γέρονε, τοῖς ὅστις ἐνδοκνύσιν ἡσπέρης,
Τὸς ἰχθυήσας, ἀργυρεῖς πέραθ' ὀράν.
Οἷσις ἰπνὸς ἡμῖν ὅστις ἐλεφαντίνος.

Σταπῆρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρπάζομεν
Χρυστοῖς ἀποφάμεσθα δ' ἐλπίδοις ἐπὶ,
Ἀλλὰ σκοροδίσις ὑπὸ φρυγῆς ἐκείσιν τε.
Καὶ νῦν ὁ δεσπότης μὲν ἐνδον βιβνυτῇ

Υἱ, καὶ φράγον, καὶ κλεινὸν ἐσφαρνωμένους.
Εμὲ δ' ὅστις ἐμπεφεν ὁ κατὰ πνός, ἔχ' οἷός τε γὰρ
Ἐνδον μένειν λῦθ', ἐδδ' αὖτ' ὅστις ἐνδοκνύσιν.

Δι. Ἐπον μετ' ἐμὲ πᾶσι δέξιον, ἵνα πρὸς τὸ θεόν
Ἰωμεν. Κα. ἔα, τίς ἐστ' ὁ πρὸς τὸν οὐτόσι;
Δι. Ἀνὴρ πρότερον μὲν ἀθλιός, νῦν δ' ἐνδοκνύσιν.
Κα. Δῆλον ὅτι τῶν χρυσῶν τις ὡς ἐοικώς ἐστ'.

Δι. Μάλιστ'. Κα. Ἐπειτα τῶν δέξιν; Δι. πρὸς τὸ θεόν
Ἡκω, μετὰ τῶν γὰρ μὲν ὅστις ἀγαθὸν αἴτιος.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Εγὼ γὰρ ἱκανὴν εἶπαι παρὰ τῆ πατρὸς
Λαβὼν, ἐπὶ τῶν τοῖς δεομένοις τῶν φίλων,
Εἶναι νομίζων χρησίμων πρὸς τὴν βίον.

Κα. Ἦπεν σε ταχέως ἀπέλιπεν τὰ χρήματα.

Δι. Κομῶν μὲν ἔν. Κα. εἰκὼ μὲν ταῦτ' ἡδ' ἀθλίως;

Δι. Κομῶν μὲν καὶ γὰρ μὲν ἄλλω ἔς τέως
Εὐηργέτησιν δεομένοις, ἔξιν φίλους
Οἷτως βεβαίως, ἢ δευδαίμων ποτέ.

Οἱ δ' ὅτε ῥέποντο, καὶ ἐδόκουν ὁρᾶν μ' ἐπ.

Κα. Καὶ κατεγέλων γὰρ οἱ δ' ὅπ. Δι. κομῶν μὲν ἔν.
Αὐχμὸς γὰρ ὦν τ' σπιδυαίαν μ' ἀπώλεσεν.

Κα. Αἰδ' ἔχινω. Δι. αὐτὸν ὦν ἐγὼ πρὸς τὸν θεὸν
Προσδεδόκμενος ἦκα δικαίως εὐθαδέ.

Κα. Τὸ φριβάνιον ἢ τί δινάσται πρὸς τῶν θεῶν,
Ο φέρει μὲν σου τὸ παιδάριον τουτὶ, φράσεν.

Δι. Καὶ τῶν ἀναθήσων ἔρχομαι πρὸς τὸν θεόν.

Κα. Μῶν ἔν ἐμνήθης δὴ τ' αὐτῶν τὰ μεγάλα;

Δι. Οὐκ ἀλλ' ἐν ἐργῶν σ' ἐπὶ φρικαῖς αἰδέομαι.

Κα. Τὰ δ' ἐμβάδισαι; Δι. καὶ ταῦτα σιωπῶν μαζέτο.

Κα. Καὶ ταῦτ' ἀναθήσων ἐφερᾶν ἔν; Δι. νὴ τὸν δία.

Κα. Χαρίενται γ' ἡκεῖς δῶρα τῶν θεῶν φέρων.

Συ. Οἱμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπώλωλα δαίματος,
Καὶ φρικακοδαίμων, καὶ τεφραίμ, καὶ πεντάμ, καὶ
Καὶ δωδεκάμ, καὶ μυριάμ. ἰδ', ἰδ'.

Οὕτω πολυφόρῳ συγκέκραμαι δαίμονι.

Κα. Απολλὸν ἀποτρόπαιε, καὶ θεοὶ φίλοι,
Τί ποτ' ἐστὶν ὅ, τι πέπονθεν ἀνθρώπου κακόν.

Συ. Οὐ γὰρ ἐτέλεια πέπινθαι νωὶ πείσμαται;
Απολλωλεὶς ἀπὸντα τὰ τῆς οἰκίας

ΕΛΛΟΥΤΟΣ.

Διὰ τὸν θεὸν τῶν, τ' ἐσόμενον τυφλὸν
Ράλιν αὐθις, ἢν περ μὴ λίπωσιν αἰ δίκαι.

Δι. Εγὼ γὰρ εἶδον τὸ πρῶτον γινώσκω δόκω.
Προσέρχεται γὰρ τις κακῶς πρῶτον ἀνὴρ,
Εοικε δ' εἶναι τῶ πονηρῶ νόμματος.

Κα. Νὴ δία καλῶς τοῖνυν ποῖων ἀπόλλυται.

Συ. ἰδ' πρὸς τὸ μόνος ἀπαντᾶς ἡμᾶς πλάσις
Υπαρχόμενος ἔτος ποιήσιν δυνάως,

Εἰ πάλιν ἀναβλέψαιεν ὀξυρῆς. ὁ δὲ
Πολὺ μάλλον ἐστὶν ὀξυρῆς.

Κα. Καὶ τίνα δέδορακε δὴ ταῦτ'; Συ. ἐμὲ τουτὶ.

Κα. Ἦ τῶν πονηρῶν ἡδ' αὖ καὶ τοιχορῶν;

Συ. Μὰ δὴ δέμοινα ἔδ' ὕμεις ὕμῶν ἔδενος,
Καὶ ἔδ' ὅπως δὴ ἔχετέ με τὰ χρήματα.

Κα. Ὡς σοβαρὸς, ὡς δέμας, ἢ σελήνυτον
Ὁ συρφαίνης. Δι. δῖλον ὅτι βελιμῶ.

Συ. Σὺ μὲν ἔς ἀρχὴν ἰὼν ταχέως, δὴ αὖ φθαίνεις.

Επὶ τῶν φροχῶ γὰρ δὴ σ' ἐκείνῳ σφελόμενον
Εἰπεῖν ἂν πεπνυργήσας. Κα. οἱ μῶν' αἶρα σὺ.*

Δι. Νὴ τὸν δία τὸν σωτήρα πολλὰ γ' ἄξιος
Απασὶ τοῖς ἔλλησιν ὁ θεὸς ἔδ' ὅτι

Τὸς συρφαίντας ὀξυρῆς κακοῦς κακῶς.

Συ. Οἱμοι τάλας, μὴν καὶ σὺ μετέχων κατεγέλως;
Επεὶ πόθεν θοιμάτιον εἰληφας τοδί.

Εχθὲς δ' ἔχοντ' εἶδον σ' ἐγὼ φριβάνιον.

Δι. Οὐδὲν περὶ τῶν σου φορῶ γὰρ περιέμενος

Τὸν δακτύλιον τὸν δὲ παρ' ἐμὲ δέμας, δόραχμης.

Κα. Αἰδ' ἔκ' ἐστὶ συρφαίνοντ' ἡμᾶς.

Συ. Ἀρ' ἔχ' ὕβρεις πολλὰ ταῦτ' ἐστὶ σκώπῃτον,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ο, π δὲ ποιεῖτον εὐθὰ δ' ἔκ' ἔρηκετον,
 Οὐκ ἐπ' ἀγαθῷ γὰρ εὐθὰ δ' ἔσον ἔδενί.
 875 **Κα.** Μὰ ῥ' ἂν δὴ ἔγνω τῷ γε σὺ πέφ' ἰδ' ὅπ.
Συ. Ἀπὸ πῶν ἐμῶν γὰρ ναὶ μὲν δῖα δειπνήσετον;
Δι. Ὡς δ' ἢ π' ἀληθεῖς σὺ μετὰ τῷ μάρτυρος
 Διαβράχνης, μηδενὸς ἐμπεπλησμένος.
Συ. Ἀρνεῖσθον; οὐδ' ὅν ἐστιν, ὡ μωροτάτω,
 Πολὺν χρῆμα τε μέχων καὶ κρεῶν ὡ πημενών.
 ὕδ. ὕδ. ὕδ. ὕδ. ὕδ. ὕδ.
Κα. Κακὸς δαίμων, ὅς φραίνει πῖ, **Δι.** τῷ φύχους γ' ἴσως,
 Ἐπεὶ τοιοῦτον ἀμπέχεται φριβώνιον.
Συ. Ταῦτ' οὐκ ἀνέχετ' ἐστὶν, ὡ ζῶ καὶ θεοί,
 Τάτους ὑβρίζει εἰς ἐμ' οἷ μ' ὡς ἀχθομαι,
 Ὅπ' χρυσὸς ἂν καὶ φιλόπολις, πᾶσι κακῶς.
Δι. Σὺ φιλόπολις καὶ χρυσός; **Συ.** ὡς ἔδεις ἀνὴρ.
Δι. Καὶ μὴν ἐπερωτῆεις ἀπόκριναι μοι. **Συ.** το, τίς;
Δι. Γεωργὸς εἶ; **Συ.** μελαγχολῶν μ' ἔτις οἶε;
 910 **Δι.** Ἀλλ' ἐμπορος; **Συ.** ναὶ σιγήπρωμα γ' ὅταν τύχῃ.
Δι. Τί δαί; τέχνῳ τίν' ἐμάθεν; **Συ.** ἔ, μὰ ῥ' ἂν δῖα.
Δι. Ἡὼς ἔν διεξῆς, ἢ πόδον, μηδὲν ποιῶν;
Συ. Τῶν τῆς πόλεως ἐμ' ὠιδιμελητῆς πραγμάτων,
 Καὶ ᾧ δῖαν πάντων. **Δι.** σὺ; τί μεθῶν; **Συ.** βέλομαι.
 915 **Δι.** Ἡὼς ἔν εἰς χρυσὸς ὡ ποιχωρύνε,
 Εἴσοι προσήκον μηδὲν, εἴτ' ἀπεχθάνει;
Συ. Οὐ γὰρ προσήκει πλὴν ἐμαυτῷ μοι πόλιν
 Εὐεργετῆν μ' ἀκέπφε, καὶ ὅσον ἀν' ὀσύνως;
Δι. Εὐεργετῆν ἔν ὅτι τὸ πολὺν πραγμονεῖν;
 920 **Συ.** Τὸ μὲν ἔν βοηθεῖν τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις,
 Καὶ μὴ πῦρ πειν πόδ' ἴω τις ὅζα μαρδάνη.

900

905

910

915

920

ΓΛΟΥΤΟΣ.

Δι. Οὐκ ὡς δικαστὴς ὅξ' ἐπίπιδον ἡ πόλις
 Αρχεὶν καὶ βίσιπιν. **Συ.** κατηγορεῖ δὲ τίς;
Δι. Ο βυλόμενος. **Συ.** ἔγνω ἐκείνός ἐμ' ἐγώ;
 Ὡς τ' ἔς ἐμ' ἡκεῖ τῆς πόλεως τὰ πράγματα.
Δι. Νὴ δῖα πονηρόν γ' ἄρα προσάτω ἔχει.*
 Εκείνο δ' ἔβ' ἄλοι αὐ', ἡσυχίαν ἔχων
 Ζῆν ἀρῶς; **Συ.** ἀλλὰ πρὸς βίαν βίον λέγεις,
 Εἰ μὴ φανᾷται διαφριβή τις τῷ βίῳ.
Δι. Οὐδ' αὖ μετὰ μέθοις; **Συ.** ἔδ' αὖ εἰ δόκῃς γέ μοι
 Τὸν πλῆτον αὐτὸν, καὶ τὸ βέβησ' σίλπιον.
Δι. Καπέδον ταχέως θοιμάτιον. **Κα.** ἔτος, σοὶ λέγει.
Δι. Ἐπεὶ ὑπόλυσαι. **Κα.** πάντα ταῦτα σοὶ λέγει.
Συ. Καὶ μὴν προσελθέτω πρὸς ἐμ' ὡ μῶν εὐθὰ δὲ
 Ο βυλόμενος. **Κα.** ἔγνω ἐκείνός ἐμ' ἐγώ;
 935 **Συ.** Οἶ μοι τάλας, ἀποδύομαι μετ' ἡμέραν.
Κα. Σὺ γὰρ ἀξιοῖς τὰ λαόφρα πρὸς τῶν ἐσθίων.
Συ. Ὁρᾷς ἀποιεῖς; ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
Κα. Ἀλλ' οἶχεται φύλων ὅν ἦγες μάρτυρα.
Συ. Οἶ μοι, πεδείλημμαι μόνος. **Κα.** νωὶ βοᾷς.
Συ. Οἶ μοι μάλ' αὐθις. **Κα.** δὸς σύ μοι τὸ φριβώνιον,
 Ἴν' ἀμυνέσω ῥ' ὅσον σφικτῶν τουτονί.
Δι. Μὴ δὴ δ' ἱερὸν γὰρ ὅτι τῷ πλῆτον πάλαι.
Κα. Ἐπειτα πῦρ καὶ καλλίον ἀνατελίσσεται,
 Ἡ περὶ πονηρόν ἀνδρα καὶ ποιχωρύνον;
 Ἡ δὲ πονηρόν ἀνδρα καὶ ποιχωρύνον;
 945 **Δι.** Τῶν δ' ἐμβαδίοις τί χρήσεται τις εἰπέ μοι.
Κα. Καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μέτωπον αὐτῆς δὴ μέλας,
 Ὡς περὶ κρήνην πρὸς ἀπ' ἀλδύσω τουτωί.
Συ. Ἀπειμ. γινώσκω γὰρ ἡτῶν ἂν πολὺ

925

930

935

940

945

950

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Υμῶν. ἐὰν δὲ σύζυγον λάβω πινά
Καὶ σύμνον, ὃν ἰχυρὸν τῷ θεῷ
Ἐγὼ ποιήσω τήμερον δίδναι δίκην.

Οἱ κατελθεῖς περὶ φανῶς εἰς ὧν μόνος
Τὼ δημοκρατίαν, ὅτε τὼ βαλὼν πιδῶν
Τὼ τῶν πολιτῶν, ὅτε τὼ ἐκκλησίαν.

Δι. Καὶ μὴ ἐπειδὴ τὼ πανοπλίαν τὼ ἐμὴν
ἔχον βαλίζεις, ὅς το βαλάντιον ῥέχει.
Ἐπειτ' ἐκεῖ κρυφαῖος ἐστὶς, ἄρα.
Καὶ γὰρ ἔχον τὼ σάσιν ταύτῃ ποτ'.

Κα. Αἰὲν ὁ βαλάντιος ἔλκει θύρας αὐτῶν, λαβὼν
Τῶν ὀρχήσεων. ἰδὼν γὰρ αὐτῶν, γινώσκουσι
Ὅτ' ἐστὶν ἐκείνῃ τῇ πονηρᾷ ἡμέμας.

Νῶ δ' ἡσώμεν ἵνα προσδύξῃ τὸ θεόν. ΧΟΡΟΥ.

Γρ. Ἀρ' ὧ φίλοι γέροντες, ὡς τὼ οὐκ ἔχον
Αἰγίμεν ὄντως τῇ νέῃ τούτου θεῷ,
Ἡ τῆς ὁδοῦ τοπείαν ἡμερτήμεν;

Χο. Αἰὲν ὁ π' αὐτὰς πὰς θύρας αἰγίμεν,
Ὡς μερταίει, πινάει γὰρ ὡς κῶς.

Γρ. Φέρε νῦν ἐγὼ τῶν ἐν ὁδοὶ καλέσω πινά;

Χρ. Μὴ δὴ τ', ἐγὼ γὰρ αὐτὸς ὄξελήλυθα.

Αἰὲν ὅτι μάλιστα ἐλήλυθα, λέγειν ἐ χρῆν.

Γρ. Γέπονθα θανὰ καὶ παρανόμῳ φίλτατε.

Αφ' ὅ γὰρ ὁ θεὸς ὅτος ἡρᾶτο βλεπεῖν,

Αβίωτον εἶναι μοι πεπτοῖκε τὸν βίον.

Χρ. Τί δ' ἐστίν, ἡπὺ καὶ σὺ συγκοφάνει
Ἐν ταῖς γυναιξὶν ἡδύα; Γρ. μὲν δὲ γὰρ μὴ ὅ.

Χρ. Αἰὲν λαχοῦσ' ἐπὶ τῶν γράμματα;

Γρ. Σκώπῃς, ἐγὼ δὲ κατεκένισμα δειλάειρα.

ΓΛΟΥΤΟΣ.

21

Χρ. Οὐκ ἔγωγ ἐρεῖς ἀνύσασκε τὸν κνισμὸν τίνας;

Γρ. Αἰὲν νῦν, ὡς δὴ μοι τὴ μερταίει τῶν,
Γενι χρόν μὴ, ἀλλὰ δὲ πρὸς ὅσον καὶ καλόν,
Καὶ χρῆσθον. ἢ γὰρ τοῦ δειθείω ἐγώ,
Απαντ' ἐποῖε κρῆμιν μοι καὶ καλῶς.
Ἐγὼ δ' ἐκείνῳ πάντα ταῦτ' ὑπερέτω.

Χρ. Τί δ' ἔγωγ, πῶς μάλιστα ἐδᾷ ἐκείνῳ;

Γρ. Οὐ πολλὰ καὶ γὰρ ἐκνομίως μὴ καλῶς,
Αἰὲν ἄρ' ἔχον δραχμὰς ἀν' ἡ τῶν εἰρησιν
Εἰς ἡμέραν, ὅτι δὲ ὅσον ὅσον ὅσον,
Καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτῶνιον
Ἐκέλευσεν αὐτῷ, τῇ μὴ τῇ τοῦ ματῆτον,
Γυρῶντ' αὐτῷ δειθείω μετρίμων τετάρτων.

Χρ. Οὐ πολλὰ τοίνυν μὴ τὸν ἀπὸ τῶν ταύτῃ;

Εἰρησιν ἀλλὰ δὲ τῶν, ὅτι ὅσον ὅσον.

Γρ. Καὶ ταῦτα τοίνυν ὅσον ὅσον μισθίας
Αἰτῶν μὴ φασιν, ἀλλὰ φιλίας ἔνεκεν,
ἵνα τοῦ μὴ ἡμέραν φορῶν μεμνῇτό μου.

Χρ. Λέγεις ἐρῶντ' ἀνθρώπων ἐκνομίως.

Γρ. Αἰὲν ὅτι νῦν ὁ βδελυρὸς τὸ νοῦν ἔχει
Τὸν αἰὲν, ἀλλὰ πολὺ μετέστηκεν πάνν.

Εμὲ γὰρ αἰὲν τὸν πλάκοῦται τουτονί,
Καὶ τῶν τῶν τῶν πινάκος φανήματα

Ἐπὶ ταῖς πεμψοῖς, ὅσον τῶν τῶν
Εἰς ἐσπέραν ἡξοίμ. Χρ. τί σ' ἐδράσ' ἔπε μοι.

Γρ. Αἰὲν τῶν περὶ πεμψοῖς ἡμῶν τουτονί
Ἐφ' ὅτ' ἐκείνῳ μὴ ποτὲ μὴ ἐλθῆν ἐπ,

Καὶ πρὸς αὐτῶν τοῖς εἰπὼν ἀποπέμψων, ὅτι
Γάλα πότ' ἦσαν ἀλλοίμοι μελήσοι.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Χρ. Δῆλον, ὅτι ἡ φρόνους τις ἂν μοχθηρὸς ᾖ,
Επειτα πλῆκτων ἔκ' ἐθ' ἠδ' ἐταυ φανῆ,
Προτὲ δ' ὑπὸ τῆς πεινίας ἅπαντα κατέθοιε.
Γρ. Καὶ μὲν προτὲς γ' ὁσμέραι, νῦν τὸ θεῶ
Επὶ τῷ οὐρανῷ ἐβάδιζεν αἰεὶ τῷ ἐμῷ.
Χρ. Επ' ἐκφορῇ. Γρ. μὲν δ' ἄλλα τῆς φωνῆς μόνον
Ερῶν ἀκροῦσαι. Χρ. τῷ λαβῆν μὲν ἔν' ἔχειν.
Γρ. Καὶ νῦν δ' ἡ λυπουμένην γ' αἰδοῖτο με,
Νιτάριον αὖ καὶ βλάβιον ὑπεκρίζετο.
Χρ. Επεὶ τ' ἴσως ἦ τις αὖ σ' ὑποδύμεται.
Γρ. Μυστηρίοις ὅ τοις μετέλοις ὀχουμένην
Επὶ τῆς ἀμάξης, ὅτι προσέβλεψεν μέ τις,
Ετυπῆρ' ὡς δ' ἔστιν ὅλῳ τῷ ἡμέραν.
Οὐτὼ σφόδρα φιλότου περὶ νεανίσκος ᾖ.
Χρ. Μόνος ἔστιν ἠδ' ὡς εἰσὶν ἐοικέν.
Γρ. Καὶ τίς γε χεῖρας παρ' ἑαυτοῦ ἔχειν μ' ἔφη.
Χρ. Ὅποτε προτέρωθεν γ' ἀρχαίως εἰρησιν.
Γρ. Ὅθεν τε τῆς χρόας ἐφασκεν ἡδὲ με.
Χρ. Εἰ θάποιν σ' ἔχεις, εἰκότως γε νῦν δ' ἴα.
Γρ. Τὸ βλέμμα δ' ὡς ἔχοιμι, μαλακὸν καὶ κελόν.
Χρ. Οὐ σκαιὸς ᾖ ἀνὴρ, ἀλλ' ἡπίστατο
Γραὸς καὶ πρώτης ταφίδος καὶ πεδίου.
Γρ. Ταῦτ' ἔν' ὁ θεὸς, ὃ φίλ' ἀν' ἐρ, ἐκ ὁρῶς ποιῇ,
Φάσκων βοῦναι τοῖς ἀδισυμμένοις αἰεὶ.
Χρ. Τί γ' ποιῇ φράζε, καὶ πεπράξεται.
Γρ. Αναγκάσαι δίκαιον ὅδ' ἡ δ' ἴα,
Τὸν δὲ παθόν ὅτ' ἐμὲ, πάλιν μ' ἀντὶ τοιοῦτον.
Ἡ μὲν δ' ὅποιον δίκαιον ἀγαθόν ἐς ἔχειν.
Χρ. Οὐκ ἔν' καὶ ἐκείνῳ ἀπελίδου τῷ νύκτα σοι;

ΓΛΟΥΤΟΣ.

22

- Γρ. Ἀλλ' ὅδε ποτὲ με ζῶσαν ἀπολέειν ἔφη.
Χρ. Ὁρθῶς γε. νῦν δ' ἐγὼ οὐκ ἔπ' ἔην σ' οἶετα.
Γρ. Ὑπὸ τῷ ἔρ' ἀλλοῦ καὶ κατέστη ὡς φίλτατε.
Χρ. Οὐκ, ἀλλὰ καὶ κατέστησες, ὡς γέ μοι δοκεῖς.
Γρ. Διὰ δακτυλίον μὲν δ' ἐνέ μ' ἔγ' αὖ διεκτύσας.
Χρ. Εἰ πυγχαῖναι γ' οὐ δακτύλιος ἂν τῆς.
Γρ. Καὶ μὲν τὸ μεράμιον τοδὶ προσέρχεται,
Οὐ περ πάλαι καὶ πυγχαῖναι πυγχαῖναι,
Εοικε δ' αὖ καὶ μόνον βλάβειν. Χρ. φαίνεται.
Στέφανον γέ τοι καὶ δαδ' ἔχον πορβύτου.
Νε. Ἀσπάζομαι. Γρ. τί φησιν; Νε. ἀρχαίως φίλῃ
Ρολιὰ γ' ἐγένετο ταχὺ γε νῦν δ' ἔρανον.
Ερ. Τάλας ἐγὼ, τῆς ὑβρεος ἥς ὑβετίζομαι.
Χρ. Εοικε διὰ πολλὰ χρόνια σ' ἐωρακέναι.
Ερ. Ποῖς χρόνια παλάντα, ὅς περ ἐμὸν χθὲς ᾖ;
Χρ. Τῶν ἀντίον πέπονθε τοῖς πολλοῖς ἀρῶ.
Μεθύων γ' ὡς εἰσὶν, ὅθεν τερὸν βλέπει.
Γρ. Οὐκ, ἀλλὰ ἀκρόατος ὅστιν αἰεὶ τῷ φρόνους.
Νε. Ὡς ποτὲ σέθεν καὶ θεοὶ προσβυτίζοι,
Εν τῷ προσώπῳ τ' ὁρῶντας ὅσας ἔχει. Ερ. αἰ. αἰ.
Τῷ δ' ἔδωκε μοι μοι πρόσφερ'. Χρ. ὁ μὲν τοι λέγει.
Εάν γ' αὖ τῷ εἰς μόνος σπινθήρ λαβῆ,
Ὡς περ παλαιὰν εἰρεσιώλῃ καὶ σε τοι.
Νε. Βάλε διὰ χρόνον πρόσ με παῖσαι; Γρ. ποῖ τάλας;
Νε. Αὐτῷ λαβῆσαι καὶ ἔρα. Γρ. παιδία τίνος;
Νε. Ρόστους ἔχεις ὁδόντας; Χρ. ἀλλὰ γινώσκω
Κάτω γ'. ἔχει γ' ἔρ' ἴσως ἡ τέτταρα.
Νε. Ἀπόποιν. εἰ γ' ἔρ' ἰσχυρὸν μόνον φορεῖ.
Γρ. Ταχὺ ταχὺ ἀνδρῶν δ' ἔχ' ὑμῶν μοι δοκεῖς,

1035

1040

1045

1050

1055

1060

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ριλιών με ποιῶν ἐν τούτοις ἀνδράσιν.
 Νε. Οὐκ οὐκ γὰρ εἴ τις ἐκπλωαίε σε.
 Χρ. Οὐ δὴ τ' ἐπεὶ μὲν νῦν καὶ πικρῶς ἔχει.
 Εἰ δ' ἐκπλωαίται τὸ πρὸ ψιμύδιον,
 Οἴμαι καὶ τὰ δὴ λατὸς πρὸσώπου γε τὰ ῥάκη.
 Γρ. Γέρων ἀνὴρ ὦν, ἔχ' ὑμναίνει μοι δοκεῖς.
 Νε. Περὶ μὲν δὲν ἴσως σε, καὶ τῶν πιθίων
 Εὐφάπτεται σου λαμβάνειν δοκῶν ἐμέ.
 Γρ. Μὰ τί νῦν ἀφροδίτῳ δὲ ἐμὲ γὰρ βδελυρὲ σὺ.
 Χρ. Μὰ τί νῦν ἐκείτῳ δὲ δῆτα, μαινοίμην γὰρ αὖ.
 Αἰδῶ νεανίσκῳ, ἔκ ἐω τί νῦν μέρα κη.
 Μισεῖν σε ταύτῳ. Νε. ἀλλ' ἐγὼ γὰρ ὑπερβιβάω.
 Χρ. Καὶ μὴν καὶ τηγορεῖ γέ σου. Νε. τί καὶ τηγορεῖς;
 Χρ. Εἴ γὰρ σὺ βρισηὶ φησι, καὶ λέγειν ὅτι
 Ῥάλοι ποτ' ἦσαν ἀλκιμοὶ μελήσοι.
 Νε. Εγὼ περὶ ταύτης δὲ μαχοῦμαι σοι. Χρ. ὅ, τίς;
 Νε. Αἰχμητόμενος τί νῦν ἡλικίαν τί νῦν σὺν ἐπεὶ
 Οὐκ αὖ ποτ' ἀλλὰ τὸ τ' ἐπέρεπεν ποιεῖν.
 Νε. Νῦν δ' ἀπὸ χαίρων, συλλαβῶν τί νῦν μέρα κη.
 Χρ. Οἷ δ' οἶδε τὸν νοῦν δὲ ἐτ' ἀξιοῖς ἴσως
 Εἶναι μετ' αὐτῆς. Γρ. ὁ δ' αὖθις φωνεῖς τις;
 Νε. Οὐκ αὖ διαλεχθέντι διεσπικλωμένῃ
 Ὑπὸ μνείων ἐτόν γε καὶ φιλίλιων.
 Χρ. Οὐκ οὐκ δὲ περὶ δὴ καὶ τὸν οἶνον ἡξίας
 Ἦνεν, σιωποῦντόν ἐστι σοι καὶ τί νῦν φύγα.
 Νε. Αἰδῶ ἐπὶ κομῶν φῦξ παλαιὰ καὶ σαπρά.
 Χρ. Οὐκ οὐκ φύγοις ποτ' αὐτὰ πάντ' ἰάσεται.
 Νε. Αἰδῶ ἐπὶ εἴσω. τῷ θεῷ γὰρ βέλομαι
 Ελθὼν ἀναθάνει γὰρ σφαίρας τούσδε ἔχει.

ΕΛΟΥΤΟΣ

Γρ. Εγὼ δὲ γὰρ αὐτῷ καὶ φράσαι τί βούλομαι.
 Νε. Εγὼ δὲ γὰρ εἴσταιμι. Χρ. θάρρει, μὴ φοβῆ,
 Οὐ γὰρ βιάσεται. Νε. πέννυ καλῶς ποίνω λέγεις.
 Ἰκανὸν γὰρ αὐτῷ πρότερον ὑπεπτόσω χρόνον.
 Γρ. Βάδιζ', ἐγὼ δὲ σου καὶ τύπιν εἰσέρχομαι.
 Χρ. Ὡς δὲ τόνως ὡς δὲ βασιλὺν τὸ γραῖδον,
 Ὡς περὶ λεπὸς τῷ μερκεῖν προσέχεται. ΧΟΡΟΥ.
 Κα. Τίς ἐστὶν ὁ κηπῶν τί νῦν θύραν, τεντὶ τί νῦν;
 Οὐδὲ ἴσως οἶκον. ἀλλὰ δῆτα τὸ θύειον
 Φεγγαρομένοιο ἀλλὰ κλαυσίᾳ. Ερ. σέ τοι, σέ τοι
 Λέγω καὶ εἰς ἀνέμεινον. Κα. ὅ, τίς ἔπε μοι,
 Σὺ τί νῦν θύραν ἐκ κηπῶν ἔτι σὺ σφόδρα;
 Ερ. Μὰ δὴ ἀλλ' ἐμελλον. εἴτ' ἀνέφεάς με φθάσας.
 Αἰδῶ ἐκ κηπῶν τὸν δεσπότην φέρον ταχύν,
 Επειτα τί νῦν γυναικὶ καὶ τῷ παιδίᾳ,
 Επειτα τῷ θεράποντι, εἴτα τί νῦν καὶ
 Επειτα σκῆτον, εἴτα τί νῦν αὖ. Κα. ὅ, τίς μοι
 Τί δ' ἐστίν; Ερ. ὁ ζῶνς ὡς πόνηρε βέλεται
 Ες ταύτην ὑμῶς συγκακῆσαι φῦβλιον,
 Απαξάπαντας ἔς τὸ βαρύνειν ἐμβολαῖν.
 Κα. Ἡ γὰρ τῶν τῷ κήρυκι τούτων τέμνεται.
 Απὸρ διακίχεται αὐτῷ τῷ ἀντιβελύκει ποιεῖν
 Ἡμῶς; Ερ. ὁ πῶν δεινότατα πάντων πραγμάτων
 Εἴργαδ'. ἀφ' ὅ γὰρ ἤρξατο ὁ βαρύνειν βέλεται
 Ο πλῆθος, ὁ δὲ ἔστιν ἐκ βαρύνειν, ὁ δὲ φῶν,
 Οὐ φαίνεται, ἔχ' ἱερεῖον, ἔκ ἀλλ' ὁ δὲ
 Ἡμῶν ἐπὶ τῷ τοῖς θεοῖς. Κα. μὰ δὴ, ὁ δὲ γὰρ
 Θύσει. καὶ κῶς γὰρ ἐπεμελείσθ' ἡμῶν τότε.
 Ερ. Καὶ τῶν μὲν ἀλλὰ μοι θεῶν ἡ τῶν μέλει.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- 1125 Εγώ δ' ἀπόλωλα καὶ πτερίμμαι. Κκ. σωφρονεῖς;
Ερ. ῥότερον ἢ ῥ' ἔχον μὴ παρὰ τοῖς καπιλάσι
Ραγὶτ' ἀγὰρ ὡς οὐδὲν οὐδὲν, οἷός τ' ἔστιν, μέλι,
ἰσάδεις, ὅσ' αἰὲς ἔστιν ἐρμῶ ἐοδῖαν.
Ναὶ δὲ πεινῶν, ἀναβάδην ἀναπαύομαι.
1130 Κκ. Οὐκ ἔγωγε δικαίως, ὅς τις ἐποίεις ζήμιαν
Ενίοτε, ποιεῖτ' ἀγὰρ ἔχον. Ερ. οἱ μοι πέλας,
Οἱ μοι πλακῶντος τοῦν τεράδι πεπεμμέναι.
Κκ. Ροθεῖς τ' ὅ παρόντας, καὶ μάττω καλῆς.
Ερ. Οἱ μοι δὲ κωλῆς ἦν ἐγὼ κατ' ἰδίον.
1135 Κκ. Ασκωλίας ἐν ταῦτα πρὸς τὴν αἰθρίαν.
Ερ. Σπλάγχχνοντε θερμαίν, ὦν ἐγὼ κατ' ἰδίον.
Κκ. Οδυνῶ σε πρὸς τὰ σπλάγχχν' οὐκ ἐπιστρέφειν.
Ερ. Οἱ μοι δὲ κύλικες, ἴσων ἴσῳ πεκραμέναις.
Κκ. Ταύτῃ ἐπιπὼν, ἀπορῶ χον ἐκ αὐτῶν φθαίσις.
1140 Ερ. Ἀρ' ὠφελήσας αὐτὴν τὸν σαρτῆρα ἴλον;
Κκ. Εἴ που θέα γ' ὦν διωκτὴς εἰμὶ σ' ὠφελῆν,
Ερ. Εἴ μοι ποείσας ἀρῶν τὴν δὴ πεπεμμένον,
Δοίης καὶ παφαγῆν καὶ κρέας νεανιῶν,
Ὡν θύεθ' ὡς αὐτὸν Κκ. ἀλλ' ἔκ' ἐκφορα.
1145 Ερ. Καὶ μὴ δὴ πότε τι σιδυάειον τῆς δεσπότου
Υφείλον ἐγὼ σε λανθάνειν ἐποίην αἰεὶ.
Κκ. Εφῶτε μετέχεν αὐτὸς ὡ ποιχουρῆ.
Ἦκεν ἢ αὐτὸς οὐ κατὰ δὴ πεπεμμένος.
Ερ. Επειτα τῆς τὴν γ' αὐτὸς αὐτὸ κατ' ἰδίον.
1150 Κκ. Οὐ ἢ μετῆχες τὰς ἴσας πληγὰς ἐμοί,
Ὅποτε τι ληφθεὶς παναργήσας ἐγὼ.
Ερ. Μὴ μνησκικήσας, εἰ σὺ φυλῶ κατὰ τέλα βδ.
Ἀλλ' ἔνι σιωοίχων πρὸς θεῶν δέξαδ' ἐμε.

ΓΛΟΥΤΟΣ.

24

- Κκ. Επειτ' ἀπολιπὼν ἢ θεὸς ἀνδάδε μνηεῖς;
Ερ. Τὰ ἢ παρ' ὅμιν ὅτι βελτία πολὺ.
Κκ. Τί δὲ γ' αὐτομολῶν ἀσείον εἶναι σοὶ δοκᾷ;
Ερ. Ραγὶς γὰρ ἐστὶ πᾶς ἴν' αὐτὸν πρᾶτῃ τις δὴ.
Κκ. Τί δὴ τ' αὐτὸς εἴης ὁ φελος ἡμῖν εὐθαδέων;
Ερ. Ραγὰ τὴν θύραν σροφαῖον ἰδρύσασθ' ἐμε.
Κκ. Σροφαῖον; ἀλλ' ἔκ' ἐργὸν ἐς δόξιν σροφῶν.
Ερ. Ἀλλ' ἐμπολαῖον. Κκ. ἀλλὰ πλατῆμεν. τί δὲν
Ερμῶ παλιγοπέπλον ἡμῶς δὲ φέφειν;
Ερ. Ἀλλὰ δόλιον ποίνω. Κκ. δόλιον; ἡμῶς γε.
Οὐ ἢ δόλιον νῦν ἔργον, ἀλλ' ἀπλῶν χρόνον.
Ερ. Ἀλλ' ἡγεμόνιον. Κκ. ἀλλ' ὁ θεὸς ἤδη βλέπει.
Ὡς ἡγεμόνος δὲν δεσπόμενός ἐστι.
Ερ. Εὐχαρίστητος ποίνω γ' ἐσσομαι, καὶ τί τ' ἐρεῖς;
Ἦλθ' ὦ γὰρ ὅτι τῆς συμφορώτατον,
Κκ. Ροιὴν ἀγῶνας μουσικῆς καὶ γυμνικῆς.
Ὡς ἀγαθὸν ἐς ἐπονυμίας πολλὰς ἔχειν.
Οὐτος ἢ δὲ δὴρκεν αὐτῷ βιότιον.
Οὐκ ἔστις ἀπαντᾶν οἱ δικάζοντες θαμὰ
Σπύδοντες ἐν πολλοῖς γεγράφθαι γράμματα.
Ερ. Οὐκ ἔγωγε αὐτὸν τούτοις ἴσως; Καρ. καὶ πλῶς γε
Αὐτὸς πρὸς τοὺς πρὸς τὸ φρέαρ τὰς κοιλίας,
Ἰν' ὁ θεὸς διακρινῶν εἶναι μοι δοκῆς.
ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΧΟΡΟΥ.
Ιερ. Τίς αὖ φράσσει πῶς τι χρεμύλος μοι σαφῶς;
Κκ. Τί δὲ δὴν ὡ βέλτισε. Ιερ. τί ἢ ἄλλ' ἢ κακῶς;
Αφ' οὗ ἢ ὁ πλῆθος οὐτος ἤρξατο βλέπειν,
Απόλωλ' ὑπὸ λιμῶ, καὶ παφαγῆν ἢ οὐκ ἔχω.
Καὶ ταῦτα τῆς σωτῆρος ἱερεῖς ὦν τῆς δόξης.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Κα. Ἡ δ' αἰτία τίς ἐστιν ὧς πρὸς τῶν θεῶν.
 ἱερ. οὐκ ἔστι δ' αἰεὶς ἀξιοῖ. Κα. τίς οὖν ἐνέχῃ;
 ἱερ. Ὅτι πάντες ἦσαν πλῆστοι, καὶ τοὶ τότε
 1185 Ὅτ' εἶχον ἑδὲν, ὃ μὲν ἀν' ἡκὼν ἔμπορος,
 ἐθύσαν ἱερῶν πτωθεῖς, ὃ δὲ τις ἀν'
 Διὶ κλυτὰ ποφυγῶν, ὃ δ' ἀν' ἐκκαλλιερῆτό τις,
 καὶ μετεκάλει τ' ἱερέα, ναὶ δ' ἑδὲ εἰς
 οὐκ ἐπὶ παρὰ πᾶν ἑδὲν, δ' εἰσέρχεται,
 1190 ἥλυν ἀποπεπισσμένοι γε πλεῖν ἢ μύριοι.
 Κα. οὐκ οὐκ τὸ νομιζόμενα σὺ τούτων λαμβάνεις.
 ἱερ. Τὸν δ' ἴδ' αὖ τ' σωτήρα καὶ τὸς μοι δοκῶ
 χαίρειν ἐάσεις, εὐδαδ' αὐτῶν καὶ τεμενεῖν.
 Κα. ὁ ἄρ' ῥ' ἔστι καλῶς ἔστι ἢν θεὸς Δέλι.
 1195 Ὁ ζῶνς ὁ σωτὴρ ἢν πέρεσιν εὐδαδε,
 αὐτόμαχος ἡκὼν. ἱερ. πάντ' ἀγαθὰ ποίνω λέγεις.
 Κα. Ἰδρυσόμεθ' ἔν' αὐτῇ, ἀλλὰ περὶ μενε,
 τὸν πλῆστον ἔπ' ἡρότερον λυῖ ἱδρυσμένος,
 1200 τὸν ὁποδίοδομον αἰεὶ φυλάττων τῆς θεῆς.
 Αλλ' ἐκδοῦτω τις δούρο δ' ἑδὲς ἡμμένας,
 ἱερ. ἔχων προσηγῇ τῶν θεῶν σὺ. ἱερ. πάντ' μὲν ἔν'
 Δρῶν ταῦτα χρεῖ. Κα. τὸν πλῆστον ἔξω τίς καλεῖ.
 1205 Γρ. Εἰ γὰρ ὅτι ποιῶ; Κα. τὰς χύφας αἰς τὸν θεόν
 ἱδρυσόμεθα, λαβὼν αὐτῆς κεφαλῆς φέρε
 Σεμνῶς, ἔχοντα δ' ἡλδοῦν αὐτῇ ποιμίλα.
 Γρ. Ὡς δ' ἔνεκ' ἡλδον; Κα. πάντα σοι πεπεσέτω.
 ἱερ. Ἡξει ἢ ὁ νεανίσκος ὡς σ' εἰς ἐσπέραν.
 Γρ. Αλλ' εἴ γε μέντοι νῆ δ' ἔγνων σὺ μοι
 ἱερ. Ἡξεν ἐκείνον ὡς ἔμ' οἶσω τὰς χύφας.
 1210 Κα. καὶ μὲν πολὺ τ' ἄλλων χυφῶν τάναντία

αὐτοῦ

ΠΑΡΟΥΤΟΣ.

25

αὐτοῦ ποιῶν. ταῖς μὲν ἄλλαις ἢ χύφαις
 ἱερ. Ἡ γὰρ αἰς ἐπ' αὐτῶν τάτω, ταῦτ' αἰς δὲ νῦν
 τῆς γράδος, ἐπιπολῆς ἐνέσθω αἰς χύφαις.
 Χο. Οὐκ ἐπὶ τοίνυν γ' αἰεὶς μέλλειν δ' ἡμῶς, ἀλλ' ἀναχωρεῖν
 εἰς τὰ ποδῶν. δ' αἰ ἢ κατόπιν τῶν ἄλλων ἐπιδότω.

1215

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΠΛΑΤΩΝ ΤΕΛΟΣ.

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ

ΤΟΣ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΕΣΤΙΝ ΑΥΤΗ.

ΑΝΥΤΟΣ ἢ μέλιτος σωκράτει τῶ σωφρονίσκῃ βα
 σκίλωντες, καὶ αὐτὸν μὴ διωάμενοι βλάψαι, ἀρ'
 γὰρ ἰσχυρὸν ἀριστοφάνει δεδωκέναι, ἵνα δραμα κατ'
 αὐτῶν συστήσῃται, καὶ ὅς περὶ αἰεὶς, χέροντά πᾶσα σρεψιάς
 δὴν καλῶμενον ἐπλάσσετο ὑπὸ χρεῶν πιεζόμενον, ἀδὴ
 ἀνελώκει περὶ τὴν τῶ παιδὸς φειδιππίου ἱπποφῶς
 φιλῶν. ἔτω δὲ τούτων ἐχόντων μὴ ἔχων ὁ σρεψιάδης τί
 ποιήσει περὶ τὰ χρεῖα, βυλόμενοι προσελαθῆναι τῶ σω
 κράτει τὸν τῶν πατέρων, ἵνα περὶ αὐτῶν τὸν ἀδελφὸν μάθῃ
 ἴκον, καὶ ἔτω τοὺς δεινούς ἀποκρήσῃται. φειδιππίου
 δὴς μὲν οὐκ πολλὰ δεινόντος τῶ πατρὸς, προσελθὲν δὲ
 ἐπείσθη ἀποπύχων ὁ περὶ βύτης τῆς ἐπ' ἐκείνον ἐλπί
 στος, καὶ δὴ ἔχων ὅς τις καὶ γέννηται, ἄς δούτερον εἶδε
 πλεῖν ἑδὲν ἢ τῆς ἡλικίας φροντίσας, δ' αἰεὶ ἐνθυμηθεῖς ἐπ'
 σιν αὐτοῦ δόξεν ἀνὴρ γήραος δ' αἰεὶ μακροχρόνιος, καὶ δ' αἰεὶ
 περὶ κομῆς νέος ἀρχόμενος, ἀλλ' ἄς ἐν ἀφρωρακίᾳ μέσῃ

δι

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

γον ἐκείνο, εἰ ἂν αἰὶς οἶός τε γένηται ἢ θανεισὶς δια-
θῆς ἀποστρεφῆσαι τὰ χρήματα, αὐτὸς πρόσσει τῷ σω-
ταί. ἔκ' ἔχον δὲ ὑπηρετοῦντα τῇ νοήσει τ' ἔδν, ἀλλὰ τῷ
τος ὧν οἶς ἐμάνθανεν οἶος καὶ πρὶν τῆς παιδείας ἐφ-
φθαι, αὐτὸς μὲν ἀπὲρ γὰρ παιδιδεύεσθ'. προσελθὼν δὲ
παιδί καὶ αὐτὸς πολλαῖς πεποιήκε τούτοις δέησεν οὖν
τῶν σωκράτους ὁμηλικτῶν γεγενησθαι. ὃ δὲ καὶ γέγονε
μεμάνηκε. συνίσταται δὲ τὸ δράμα ἐκ χορῶν νεφελῶν
ἔχει δὲ κομητορεῖαν τῶν σωκράτους, ὅτι τῇ συνήθει
ἀφίει καὶ αὐτὸς ἐνὸς μὲν διαμνησθῆναι, αἰετα, νεφέλας, καὶ
τοιαῦτα.

Ἄλλως διὰ τῶν.

Γατὴρ τὸν ἰὸν σωκρατίζεν προφύπτει,
καὶ τῆς περὶ αὐτὸν ψυχρολογίας διαφιβῇ
ἱκανῇ, λόγων ἀπύνοια πρὸς τοῦ ἁντίον.
Χορὸς δὲ νεφελῶν ὡς ἐπωφελῇ λέγων,
καὶ τίς αὐτέβειαν σωκράτους διεξιῶν.
* Ἀλλὰ οὐδ' ἂν ἀνδρὸς κομητορεῖαι πικραί,
καὶ τῶν μελιτῶν ἥς παρκαλοῖας ἐκτύπας.
Εἰ τ' ἐμπυρισμὸς τῆς χολῆς τῶν σωκράτους.

Τὰ τῶν δράματος πρόσωπα.

Σφειλιάδης.	Φειδιππίδης.
Θεράπων Σφειλιάδου.	Μαυτίης σωκράτους.
Σωκράτης.	Χορὸς νεφελῶν.
Δίκαιος ἄγος.	Αἰθίης ἄγος.
Δανειστὴς πασίας.	Μαρίτης.
Επερὸς δανειστὴς ἀμυνίας.	Χαιρεφῶν.

26
ΑΡΙΣΤΟΦΑ

ΝΟΥΣ ΝΕΦΕΛΑΙ.

ΣΤΡΕΪΤΙΑΔΗΣ

ὁ προλογίζων.

ΟΥ, ἰδ.

Ὡς βραχυλὸν τὸ χρῆμα τῶν νυ-
κτῶν ὅσον
Ἀπέρατον, ὃ δὲ πρὸς ἡμέρας γενήσεται;
καὶ μὴ πάλαι γ' ἀλεγκρύνοντος ἡ
κασ' ἐγώ.

Οἱ δ' οἰκέται ῥέγκασιν. ἀλλ' ἔκ' ἐν προτῷ.
Ἀπόλοιο δὴ τ' ὡς πόλεμος πολλῶν ἐνείη,
Ὅτ' ὃ δὲ κομῶν ἐξέσι μοι τῇ οἰκέτας.
Ἀλλ' ὅς δ' ὁ χρυσὸς ἄποσι νεανίας,
Εγείρεται τῆς νυκτὸς, ἀλλὰ πέρδεται
Εν πέντε σπύρχαις ἐμνησθῆναι μινός.
Ἀλλ' εἰ δοκῇ ῥέγκωμεν ἐμνησθῆναι μινός.
Ἀλλ' ὅς δ' ὁ δούλωμι δαίμων δούλει, δανεισμένος
Υπὸ τῆς θεῆς καὶ τῆς φάτης, καὶ τῶν χρεῶν,
Διὰ τὸν τόνον τὸν ἰὸν ὃ δὲ καὶ ἡμῶν ἔχον
Ἰππίζειται καὶ καὶ ξυνοικνύεται,
Ὀνειροπολεῖ δ' ἵπποις. ἐγὼ δ' ἀπόλλωμι,
Ὀρῶν ἄγονσαν τίς σελλύω εἰς ἄστας.
Οἱ γὰρ τόκοι χορῶν. ἄπ' ἐπὶ πάλιν λύχον,
Καὶ κφερετὸν γραμματῶν, ἵνα ἀναγνώλαβων,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ὅποσους ὀφείλω, καὶ λογίσσωμαι ἤ τήνους.
 Φέρ' ἴδω πὶ ὀφείλω δώδεκα μναῖς ῥαπίδα.
 Τῆς δώδεκα μναῖς ῥαπίδα τί ἐχρησάμην;
 Ὅτ' ἐπιδόμην τ' ἡσπασίαν, οἱ μοι πόλεως.
 Εἴθ' ὅξενό π' ἔγωγε πρὸτερον τὸν ὀφθαλμὸν λίδω.
 25 **Φει.** Φίλων ἀδικεῖς ἔλαυνε τὸν σπυγτὴ δρόμον.
Σφ. Τῶτ' ἐπὶ τῷ τοῦ κακῶν, ὅμ' ἀπολώλεκεν,
 Οναροπολέει γὰρ καὶ καθεύδων ἱππικὴν.
Φει. Ῥόστους δρόμους ἔλα τὰ πολέμους κείνας;
 30 **Σφ.** Εἰ μὴ σὺ πολλοὺς τ' πατέρ' ἐλαύνεις δρόμοις.
 Ἀτὰρ τί χρέως ἔβας με μετὰ τὸν ῥαπίαν;
 Τρεῖς μναῖ διφρίσκας, καὶ τροχὸν Ἀμυνία.
Φει. Ἀπαγε τ' ἵππον ὀξελίσσας οἴκαδε.
Σφ. Ἀλλ' ὦ μέλ' ὀξήλικας ἐμέγ' ἐκ τῶν ἐμῶν,
 35 Ὅτε καὶ δίκηας ὠφλίκας, χ' ἄτ' ἔροι τέκνον
 Ενεχυράσκαδαι φασιν. **Φει.** ἔτεον ὦ πάτερ
 Τί δυσκολαίνεις, καὶ σφέει τὴν νύχθ' ὅλως;
Σφ. Δάκνει με δὴ μαρχὸς τις ἐκ τῶν σρωμάτων.
Φει. Εἰσὶν ὧ δαιμόνιε καὶ ταδ' ἀρθεῖν τί με.
 40 **Σφ.** Σὺ δ' ἔτι καθεύδεις, τὰ δὲ χρέα ταῦτ' ἴδ' ὅπ
 Εἰς τὴν κεφαλῇ ἄπενται τὴν σὺν ῥέειται.
 φῶ. Εἴθ' ὦ φειλ' ἢ πρὸς μὴ σφ' ἀπολέσθαι κακῶς,
 Ἡ πῶς με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὺν μντήρα.
 Εμοὶ γὰρ λὺ ἄγροικος ἡδίστος βίος,
 45 Εὐρωπιῶν, ἀνδρῶν, εἰκὴ κείμενος,
 Βρύων μελίττας, καὶ προβάτους, καὶ σεμφύλους.
 Ἐπειτ' ἐγὼ μετὰ κλέους, τῶ μετὰ κλέους
 Ἀδελφιδῶν ἄγροικος ὦν ὄξαστος,
 Σεμνὴν, ρυφῶσιν, ἐγχεκοισυρμένῳ.

ΝΕΦΕΛΑΙ.

27

Ταῦτ' ἴδω ὅτ' ἐγάρ μιν, συγκατεκλινόμην ἐγὼ
 Ὄζων ῥυγὸς, ῥαπίδας, εἰδὼν περὶ σῆσας.
 5 **Νεφ.** Μῦθε, κρόνον, καὶ ταῖς τῶν ἡσπασίων,
 Δαπάνης, λαφυγμῶν, καὶ λίσσας, γενετὴν λίσσας.
 Οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὡς ἀργὸς λὺ, ἀλλ' ἐσπῶσθαι.
 Εγὼ δ' αὖτ' αὐτῇ θοιμάτῃ δεικνύς τοι δὴ
 10 Ῥόφασιν, ἔφασκον, ὧ γινώσκεις λίσαν σπῶσθαι.
Θει. Ἐλασον ἡμῖν ἔκ ἐν ἐν τῷ λύχνῳ.
Σφ. Οἱ μοι τί γὰρ μοι τὸν πότῳ ἡπῶν λύχνον,
 Δούρ' ἔλθ' ἵνα κλέψης. **Θει.** διατί δὴ κλαύσομαι;
 15 **Σφ.** Ὅτι τῶν παλαιῶν ἐνέτιθες θύναλιδον.
 Μετὰ ταῦθ' ὅπως νῶν ἐγένεθ' ὅς ἐστις,
 Εμοὶ τε δὴ καὶ τῇ γυναικὶ τῇ γαβῇ.
 Γεῖ τοι νόμος δὴ ταῦτ' ἐλοιδορήμεθα.
 20 Ἡ μὲν γὰρ ἵππον πρὸς σπῆδα πρὸς τοῦτομα,
 Ξάνθῃ πον, ἢ χόρει πον, ἢ καλλιπιδῶν.
 Εγὼ δὲ τῶ πνέππον τιδέ μιν φειδονίδω.
 Τέως μὲν ἔν ἐκεῖνός με, εἴτα τῷ χρόνῳ
 25 Κοινῇ ξυνέβημεν, καὶ δέ με τα φειδίππιδῶν.
 Τῶτον τ' ἦν λαμβανέας ἐν ῥέειτο.
 Ὅταν σὺ, μέγας ὦν ἄρμ' ἐλαύνῃς πρὸς πόλιν,
 Ὡς περ μετὰ κλέους ξυσπιδέων. ἐγὼ δ' ἐφῶν,
 30 Ὅταν μὲν ἔν παρὶς αἰγῶν ἐκ τῶ φελλέως,
 Ὡς περ ὁ πατήρ σου διφθέραν ἐν ῥέειτο.
 Ἀλλ' ἔκ ἐπείθετο τοῖς ἐμοῖς ὁδὸν ἰγροῖς,
 35 Ἀλλ' ἵππερόν με κατέχευε τῶν χρημάτων.
 Νῦν ἔν ὅλῳ τὴν νύκτα φροντίζων ὁδὸν
 Μίαν δούρον ἀρῶσιν δαιμονίως ὑπερφύα,
 40 Ἡν ἢ ἀναπέσω τουτονὶ, σωθήσομαι.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Αλλ' ὅξε γάρ μοι πρῶτον αἰλὸν βέλομαι.
 Ρῶς δ' ἵτ' αὖτ' ἡδὲ αἰλὸν ἐπεγέραιμι, πῶς;
 φαιδίππιδι, φαιδίππιδι. φαί. τί ὦ πάτερ;

στρ. Κῦσόν με, καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν.

φαί. Ἰδὲ τί δίδιν; στρ. εἰπέ μοι, φιλεῖς ἐμέ;

φαί. Νή τ' ἱσοσάδω τουτονὶ τὸν ἵππιον.

στρ. Μή μοι γε τῆτον μιδαμῶς τ' ἵππιον.

οὐτος γὰρ ὁ θεὸς αἰπὸς μοι τῶν κακῶν.

Αλλ' εἴπερ ἐκ τῆς καρδίης μὲν πως φιλεῖς

ὦ παῖ, πιδῶ. φαί. τί ἔν πιδῶμαι δῆτά σοι;

στρ. Εὐστρεφὸν ὡς τάχιστα τῇ στυτῇ τρόποις,

καὶ μάστιγι ἐλθὼν ἄν' ἐγὼ παραινήσω.

φαί. Λέγε δὴ τί κελεύεις. στρ. κῆ πῆ, πείσαι; φαί. πείσομαι.

Νή τ' δίδονυσον. στρ. δίδουρό νιν γ' ἀπύβλεπε,

ορᾶς τὸ θυρεὸν τῆτο καὶ τῶν κείνων;

φαί. Ορῶ. τί ἔν τῆτ' ἐστὶν ἐτεὸν ὦ πάτερ;

στρ. Τυχῶν σφῶν τῆτ' ἐστὶ φροντισήειον.

Ενταυθὺ ἐνοικοῦσ' ἀνδρῶν, οἳ τ' ἔρανον

λέγοντες ἀνὰ πείθουσιν, ὡς ἐστὶ πνιγνύς,

κάσι περὶ ἡμᾶς ἔτος, ἡμεῖς δ' ἀνδρακόβν.

οὐτοὶ δὶ δόκοντος ἀργύριον λῶν τις δίδω

λέγοντες νικᾶν καὶ δίκαια καὶ δικαί.

φαί. Εἰπὶ δὲ πίνδν; στρ. ἔκ οἱ δ' ἀκρειβῶς τούνομα,

Μεμνοφροντισαί, καὶ λοῖ τε καὶ καθεοί.

φαί. Αἰβόι. πύνηροί γ' οἶδν, τῇ ἀλκιδόνας,

τῶς ἀλκιδόνας, τῇ αὖν ποδῆτοις λέγεις,

ὧν ὁ κακῶς δὲ σικράτης, καὶ Χαιρεφῶν.

στρ. Ἡ ἡ, σῶπα, μὲν ἐπ' ἡς νήπιον,

Αλλ' εἴπ' κήσθαι τῶν πατρῶν ἀλκιδότων,

ΝΕΦΕΛΑΙ.

28

τῶτων γενῶ μοι, χαρπύμενος τὴν ἵππικῶν.

φαί. Οὐκ αὖτ' ἐδίδονυσον εἰ δόσεις γέ μοι

τῶς φαπανοῖς, ὅς τρέφει Λεωγόρας.

στρ. Ἰδὲ ἀντιβολῶσ' ὡς φίλτατ' ἀνθρώπων ἐμοί,

Ελθὼν δὶ δόσεις. φαί. καὶ τί σοι μαθήσομαι;

στρ. Εἶναι παρ' αἰλοῖς φαπν' ἄμφω τῶ λόγῳ,

τὸν κρείττον' ὅς τις ὄξι, καὶ τ' ἡττονα,

τούτοις τ' ἐτερον τοῖν ἥτοι, τὸν ἡσωνα,

Νικᾶν λέγοντά φασι τὰ δὴ κῶντα.

Ἡν ἔν μάστιγι μοι τ' ἀδίκον τῆτον ἥτοι,

Αὖτ' ὁ φέλω διασέ τούτων τῶν χρεῶν,

οὐκ αὖτ' ἀποδοίλω ἔσ' αὖτ' ὀβολὸν ἔδν.

φαί. Οὐκ αὖτ' πιδόμην. ἔσ' αὖτ' τλαίλω ἰδεῖν

τῶς ἵππικας τὸ χρῶμα διακεκναισμένους.

στρ. Οὐκ αὖτ' ἐγὼ τὴν δῆμιτρα τῶν γ' ἐμῶν ἔδν,

οὐτ' αἰλός, ἔσ' ὁ ζύγιος, ἔσ' ὁ σαρφόρας,

Αλλ' ὅξε λῶσ' ἐς κῶρα καὶ ἐκ τῆς οἰκίας.

φαί. Αλλ' ἔσ' ἐλφεται μὲν θεῶς Μεγακλῆς

ἀνιππῶν. ἀλλ' εἴσαι με, σοὺ δ' ἔσ' φροντῶ.

στρ. Αλλ' ἔσ' ἐγὼ μοι τοι πεσὼν γε κέισομαι.

Αλλ' ἐξέμενος τοῖσιν θεοῖς, δὶ δόξομαι,

αὐτὸς βασιλῆων εἰς τὸ φροντισήειον.

ρῶς ἔν γέρον ὦν καὶ πηλίσμων καὶ βραδύς,

λόγων ἀκρειβῶν σπινδαλμοῖς μαθήσομαι;

ἵππικῶν. τί ταῦτ' ἔχον σφαργνύομαι,

Αλλ' ἔσ' ἐγὼ τὴν θύραν, παῖ, παιδίον.

Μα. Βέλλ' ἐς κῶρα καὶ τίς ἐσ' ὁ κῶφας τὴν θύραν;

στρ. Φείδωνος ὅς στρεψιάδης Κικωνόβν.

Μα. Αμαθὴς γε νήσ' ὅς τις ἔστω σφῶν

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Απειρεσίμως τὴν θύραν λελαύκησας,
 Καὶ φροντισδ' ὀξήμβλωκας ὄδυρμενών.
Σφρ. Συγγνωμί μοι, τιλοῦ ᾧ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν.
 Ἀλλ' εἶπέ μοι τὸ πρῶμα τοῦ ξιμβλωμένου.
Μα. Ἀλλ' ὃ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λέγειν.
Σφρ. Λέγε νῦν ἐμοὶ θαρρῶν· ἐγὼ ᾧ ὅτοσί,
 Ἡκω μαθητὴς ἔς τ' φροντισίην.
Μα. Λέξω, νομίσαι δὲ σε ταῦτα χρὴ μυσθίσαι.
 Ἀνιρέτ' ἄρτι χαιρεφώντα σωκράτης,
 Τύλλαν ὁποῖους ἄλλοιτο τῇ αὐτῆς πόδας.
 Δακνύσαι ᾧ τῆ χαιρεφώντος τὴν ὀφρυῶν,
 Ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆ σωκράτους ἀφίλατο.
Σφρ. Ρῶς δῆτα τῷτ' ἐμέρισε; **Μα.** Δεξιότατα.
 Κηρὸν διατῆξας, εἶτα τὴν Τύλλαν λαβὼν,
 Ἐνέβαλεν εἰς τὸ κηρὸν αὐτῆς τὴν πόδε,
 Καὶ τα ψυγίστην πεδέφυσαν πρῶται,
 Ταύτας ὑπολύσας, ἀνέμερει τὸ χροῖον.
Σφρ. Ὡς βραβύ τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.
Μα. Τί δῆτ' ἂν, ἔτερον εἰ πύθοιο σωκράτους
 Φρόντισμα; **Σφρ.** Ποῖον ἀντιβολῶν καί τιπέ μοι;
Μα. Ἀνιρέτ' αὖτ' ἄν χαιρεφῶν ὁ σφῆτῆς,
 Ὅπότ' ἔρα τὴν γῶμιν ἔχοι, τὰς ἐμπόδας
 Κατὰ τὸ σῶμ' ἄλειν, ἢ κατὰ τὸ ῥόπον γινόν.
Σφρ. Τί δῆτ' ἐκείνος εἶπε περὶ τῆς ἐμπόδας;
Μα. Ἐφασκεν εἶναι τοῦντερον τ' ἐμπόδος
 Στενὸν, διαλέπῃ δ' ὄντος αὐτῆς, τὴν πινυλὴν
 Βίαν βαδίζειν εὐθὺς τοῦ ῥόπου γίγιναι.
 Ἐπειτα κηῖλον περὶ σενῶν περικείμενον,
 Τὸν περικτὸν ἡγεῖν ὑπὸ βίαν τῆς πινυλῆς.

Σφ. Σάλπιγξ ὁ πρωκτός ὄσιν ἀρὰ πᾶν ἐμπόδων.
 Ω ρισμακάειος τῷ διεντερδύματος.
 Η ῥαδίως φθύγων αὐ ἀποφύγοι δίκην,
 Οστις δίοιδε τούντερον τῆς ἐμπόδος.
 Μα. Πρώην δέ γε γνώμην μεγάλην ἀφῆρέθην
 Ὑπ' ἀσκαλαβώτου. Σφ. τίνα ῥόπον καίτεπέ μοι.
 Μα. Ζητοῦντος αὐτῆς τ' σελήνης πᾶς ὁδός,
 Καὶ πᾶς πεδφοράς, εἴτ' αὖν κεχλωτός,
 Ἀπὸ τῆς ὁροφῆς νύκτωρ γαλεώτης κατέχεσεν.
 Σφ. Ἡοῦν γαλεώτῃ κατεχέσονται σωκράτοις.
 Μα. Εχθρὸς δὲ γ' ἡμῖν δέπνον ἐκ λυῶ ἀσέρας.
 Σφ. Εἶεν, τί γ' ἐν πρὸς πάλωι τ' ἐπαλαμίστασι
 Μα. Κατὰ τ' ῥαπέζης κατὰπάσας λεπλὴν τέφραν,
 Κάμψας ὀβελίσκον, εἴτα διαβήτην λαβὼν,
 Ἐκ τῆς παλαίστρας θοιμάποιον ὕφειλετο.
 Σφ. Τί δὴ τ' ἐκείνον τ' θαλλῷ θανμάζομεν;
 Ανοίγ' αὖν οἶγ' ἀνύσας τὸ φροντιστήριον,
 Καὶ δάξον ὡς τάχιστα μοι τὸν σωκράτη.
 Μαθητῶ ἤρ. ἀλλ' αὖ οἶγε πλὴν θύραν.
 Ω ἡράκλειε, ταυτὶ ποδοπατὲρ τὰ θνητῆς;
 Μα. Τί ἐθαύμασας, πῶ σοι Δουκῆσιν ἐοικέναι;
 Φει. Τοῖς ἐκ Πύλῃ ληφθεῖσι τοῖς Λακωνικοῖς.
 Ἀτὲρ τί ποτ' ἐς πλὴν γῆν βλέπουσιν ἄτοίῃ;
 Μα. Ζητοῦσιν ἄτοι τὰ κατὰ γῆς. Σφ. βολβὸς ἀρὰ
 Ζητῶσι μὴν ὡς τῷ ποτὲ φροντίζετε.
 Εγὼ ἤρ' οἶδ' ἵν' εἰπὲ μεγάλοι καὶ χαλοί.
 Τί ἤρ' οἶδε δρωσιν οἱ σφόδρ' ἐγκυφόδοι.
 Μα. Οὐτοὶ δ' ἐρεβοδιδῶσιν ὑπὸ τ' τέτραινον.
 Σφ. Τί δὴ δ' ὁ πρωκτός ἐς τὸν ἄρᾶνον βλέπει;

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Μα. Αὐτὸς καθ' αὐτὸν ἄστρονομὴν διδάσκειται.

Αλλ' εἰσὶν αἱ μὴ κείνος ἡμῖν αἰδιτύχη.

Σφ. Μήπωγε, μήπωγ', ἀλλ' αἰδιμενᾶν των, ἵνα

αὐτοῖσι κοινώσω τὴν πράγματι μόν.

Μα. Αλλ' ἔχ' οἰόντ' αὐτοῖσι πρὸς τὸν ἄερα

ἔξω διαφρίβειν πολλὴν ἄραν γ' ἐστὶ χρόνον.

Σφ. Πρὸς τῶν θεῶν τί γ' ἔστι πάλιν εἰπέ μοι.

Μα. Ἀστρονομία μὲν αὐτῇ. Σφ. τουτὶ δὲ τίς;

Μα. Γεωμετρία. Σφ. τῶτ' ἔν τί οὗτοι χρησίμων;

Μα. Γῆν ἀνάμετρεῖται. Σφ. πότερα τὴν κληρονομίαν;

Μα. Οὐκ, ἀλλὰ τὴν σύμπταν. Σφ. ἀεὶ οὖν λέγεις.

Τὸ γ' ὁ σφισμα διμετρίαν καὶ χρησίμων.

Μα. Αὐτὴ δέ σοι γῆς περίοδος πέσης, ὁρᾷς;

Αἱ δὲ μὲν αὐτῇ. Σφ. τί σὺ λέγεις, εἰ πείθομαι.

Ἐπεὶ δικαστὴς ἔχ' ὁρᾷ καὶ μετρίαν.

Μα. Ως τῶτ' ἀληθῶς ἀπὸ τὸν τὸ χωρίον.

Σφ. Καὶ ποῦ Κικωνεὺς εἰσιν οἱ μοὶ διμότης;

Μα. Ἐνθαυτὸν εἰσιν. ἡ δὲ γ' οὐβί, ὡς ὁρᾷς,

ἡδὲ, παρατέταται μακρὰ πόρρω πάνν.

Σφ. Οἱ δ' ὑπὸ γ' ὁμῶν παρετάθη καὶ περικλέας.

Αλλ' ἡ Λακεδαιμόνων ποῦ σιν; Μα. ὅπου σιν; αὐτῇ.

Σφ. Ως ἐγγὺς ἡμῶν. τῶτ' πάνν φροντίζετ

ταύτῃ αὐτῇ ὁμῶν ἀπαγαγεῖν πόρρω πάνν.

Μα. Αλλ' ἔχ' οἰόν τε νῦν δὲ. Σφ. οἰώξεοθ' ἄρα.

Φέρε, τίς γ' ὁ σφισμα οὐκ ἔστι τῆς κρεμᾶρας αὐτῇ;

Μα. Αὐτὸς. Σφ. τίς αὐτὸς; Μ. Σωκράτης. Στ. ὦ Σωκράτης;

Ἰδὲ τὸς ἀναβόησον αὐτόν μοι μέγα.

Μα. Αὐτὸς μὲν δὲ σὺ καλέσων. εἰ γάρ μοι χολή.

Στρ. Ω Σωκράτης,

ΝΕΦΕΛΑΙ.

30

Ω Σωκράτιδον. Σω. τί με καλεῖς ὦ φήμερες;

Στρ. Πρῶτον μὲν ὅ, τι δρᾷς ἀντιβολῶ καὶ ταπεί μοι.

Σω. Αεροβατῶ καὶ περὶ φρονῶ τὸν ἥλιον.

Στρ. Ἐπειτ' ἀπὸ θαρρῶς τῇ θεῶς ὑπερφρονεῖς,

Αλλ' ἔκ ἀπὸ τῆς γῆς, εἰ περ. Σω. εἰ γ' ἀν' ποτε

ἔξωρον ὁρθῶς τὰ μετέωρα πράγματα,

Εἰ μὴ κρεμᾶσας τὸ νόημα, καὶ τὴν φροντίδα,

Λεπλὴν καὶ ταμίεας ἐς τὸ ὅμοιον ἄερα.

Εἰ δ' ὦν χαμῆ, τῶν καὶ τῶν ἐσθ' οὖν

Οὐκ αὖτ' οὐδ' ὦρον. εἰ γ' ἀλλ' ἡ γῆ βίαι

ἔλκει πρὸς αὐτὴν τὴν ἰκμάδα τῆς φροντίδος.

Ράχει δ' αὐτὸν τῶτ' καὶ τὰ καὶ ὁρᾷς.

Στρ. Τί φῆς; Ἡ φροντίς ἔλκει τὴν ἰκμάδα τὰ καὶ ὁρᾷς;

Ἰθι νῦν, καὶ τὰ βίαι ὦ Σωκράτιδον ὡς ἐμὲ,

ἵνα μὲν διδάξης ὦν πῶς ἔνεκ' ἐλήλυθα.

Σω. Ἠλθόν γ' καὶ τὰ τίς; Στρ. βαλόμενος μαθεῖν λέγειν.

ὑπὸ γ' ὁμῶν, χρίσων τε δυσμελῶν τε

ἀγομαι φέρομαι, τὰ χρίματ' ἐνεχυράζομαι.

Σω. Ρόθεν δ' ὑπὸ χρεως σαι τὸν ἔλασθ' ἡνόμενος;

Στρ. Νόστος μὲν πέτριψεν ἱππικῇ, δεινὴ φαγεῖν.

Αλλὰ με δίδωξον τ' ἔτερον τοῖν σὺν ἡχοῖν,

τὸν μηδὲν ἀποδιδόντα. μὲν δὲ δ' ὄντιν' αὖ

πράττει μ' ὁμοῦ καὶ σοὶ καὶ ταυθῆσιν τῇ θεῶς.

Σω. Ροῖς θεῶς ὁμῶν σὺ; πρῶτον γ' θεοὶ

ἡμῖν νόμισμα ἔστι. Στρ. τῶ γ' ὁμνυτ', ἡ

Σιδερέοισιν ὡς περ ἐν Βυζαντί;

Σω. Βάλει τὰ θάλα πρᾶγματ' εἰδέναι σαφῶς,

Ατ' ἐστὶν ὁρθῶς; Στρ. νῦν δὲ εἰπὲς εἴγε.

Σω. Καὶ ξυγγενέσθαι τοῖς νεφέλαισιν εἰς ἴσους,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Γαυτο δακπαίνεν ἐν ὥραις.

Ἡεὶ τ' ἐπερχομένη βρομῶν χαρίεις.

Εὐκλείδων τε χορῶν ἐρεθίσματα,

καὶ μουσα βαρὺ βρομος αὐλῶν. (αὐτοῦ)

315 Σφ. Πρὸς τῷ διὸς ἀντιβόλῳ σε, φράσον τίνοις εἰς ὧ σῶκρας
Αἰ φεγεμένοναι τῷ τοῦ σε μινον, μῶν ἡρῶναι τινές ῥσιν;

320 Σ. Ηἴς, ἀλλ' ἄρα νῆαινε φέλαι, μεγάλας θεὰς ἀνδράσιν ἀργαῖς.

Αἰ περ γῶμῳ, καὶ δαίλεξιν, καὶ νῦν ἡμῖν παρέχουσιν,

καὶ περ αἰετῶν, καὶ περ ἐλπίδων, καὶ κρῶσιν, καὶ κατὰ ληΐν.

325 Σφ. Ταῦτ' ἄρ' ἀκῆσας αὐτ' ὅ φέρεται ἡ ψυχὴ με πεπτότη,

καὶ λεπτολογεῖν ἡ δὴ ζητεῖ, καὶ πῶς καὶ πῶς σκολοιχεῖν,

330 καὶ γῶμῳ γῶμῳ νύξας ἑτέρω λόγῳ ἀντιλογησάμε.

Ὡς τ' εἴπως ἐστὶν ἰδεῖν αὐτάς, ἡ δὴ φανερώς ὡιδυνμῶ.

Σω. Βλέπεναι δοθεὶ πρὸς τὴν γαργυλῶν, ἡ δὴ γὰρ ὁρῶ καὶ πρὸς

335 ἡσυχ' αὐτάς. Σφ. φέρε πού τις ἔξον. Σω. χωρὶς αὐτοῦ

πάνν πολλαί,

Διὰ τ' αἰλῶν καὶ τ' ἀσέων αὐτοὶ πλάγμαι. Σ. τί τὸ χρημῆ,

340 * Ὡς δ' ἐκδορῶ; Σω. παρὰ τ' εἰσόδον. Σ. ἡ δὴ νῦν μάλιστα ὁρῶ.

Σω. Νῦν γὰρ τοὶ ἡδὴ ἐκδορῶν αὐτάς, εἰ μὴ λημῶς κολοκώττας.

Σφ. Νῦν δὲ ἔγωγ' ὧ πολυμήντοι, πάντα γὰρ ἡδὴ καὶ τέχας.

Σω. Ταύτας μὲν τοὶ σὺ θεὰς ἔσας ἔκ ἡσυχίας, δὲ ἐν ὁμιλίᾳ.

Σφ. Μὰ δὲ αἰὶν ὁμήλῳ καὶ δρόσον αὐτάς ἡ γὰρ καὶ ἡ σικανία.

345 Σω. Οὐ γὰρ μὰ δὲ αἰὶν ὁμήλῳ καὶ δρόσον αὐτάς, βόσκας σιωπῶντας,

ἐκδομαίντας, ἐκδομαίντας, σφραγισμένους χαρῶν καὶ μῆτας,

Κυκλίων τε χορῶν ἀσματοποιῆμας, αὐτὰς μετεωροφάντας,

ἔχονδράντας, βόσκας ἀργῶν, ὅτι ταύτας μεσοποιεῖς, (καὶ)

350 γ. Ταῦτ' ἄρ' ἐπὶ πῶν ὑγρῶν νεφελεῶν σφραγισμένους δαίον ὁρῶντας.

Φλοῖα μὲν δὲ ἔχοντα κενεφάλα τυφῶν, πημενέσας τε θινέας.

340 Εἰ τ' ἀερίας διεραῖς, γαμψὺς οἰκῶν ἀερονιχῆς,

ΝΕΦΕΛΑΙ.

32

Ομβρεῖς δ' οὐδ' ἔδρουσεν νεφελεῶν, εἴ τ' αὐτ' αὐτ' καὶ τέπνον.

Κεῖσθαι τε μέσῃ μεγάλῃ ἀγαθῶν, κρέα τ' ὀρνίθια κηλαῖ.

Σω. Διὰ μὲν τοὶ τὰς δὲ ἔχῃ δικαίως. Στ. λέξον δὴ μοι τι παθεῖσαι;

Εἴ περ νεφέλαι γ' ἔσιν ἀληθῶς, θνητ' εἴσας γυναιξίν.

345 Οὐ γὰρ ἐκείναι γ' εἰσὶ τοιαῦται. Σ. φέρε ποῖαι γάρ τινές ῥσιν;

Σφ. Οὐκ οἶδα σαφῶς εἴσας ἔσιν ἐρείσι πεπταμένοις,

Καὶ γυναιξὶ μὰ δὲ ἔσιν ὅπῃν, αὐτοὶ ὅ ῥσιν εἴχουσιν.

Σ. Ἀποκρίναι νῦν ἂν εἴπωμαι. Σφ. λέγε ταχέως ὅ, τι βέλῃ.

Σω. Ἡδὴ πότ' ἀνὰ βέλῃς εἴδες νεφέλῳ κενταύρῳ ὁμοίον,

350 Ἡ παρδῆλαι, ἡ λυκῶν, ἡ ταύρων; Σφ. νῦν δὲ ἔγωγ' εἶπα τί τ' ἔσ;

Σω. Γίνοντ' ἅπαντ' ὅ, τι αὐτῶν βέλῃνται. κατ' ἴδω μὲν ἰδοῖν κρημνίῳ

Ἀγρίον πηχ' ἑλπίων τούτων οἰόν περ τ' ἐνοφάντων,

Σκώπῃσας τ' ἑλπίαν αὐτῶν, κενταύροις εἴχουσιν αὐτάς.

Σφ. Τί γὰρ νῦν ἔρπαιε τ' ἐλπίων καὶ πόσι σίμωνας, τί δ' ἔρπαιε;

355 Σω. Ἀποφάνεσθαι τ' φύσιν αὐτῶν, λύκοι δ' ἐξείφης ἐγένοντο.

Σφ. Ταῦτ' ἄρα, ταῦτα κλεῖνυμον αὐτοὶ τ' εἴφασιν χθὲς ἰδῶ

Ὅτι δειλότατον τ' ἐπὶ ἐλπίων, ἑλπίαι δὲ τ' ἐγένοντο. (σαι,

Σ. καὶ νῦν ὅτι κλειδομένη εἴδον, ὁρῶς, διὰ τ' ἐγένοντο γυναικίς.

Σφ. Χαίρετε ποίνων γ' ὧ δέσποιναι, καὶ νῦν εἴπερ τι καὶ ἄλλω.

Οὐρανομήνη ῥήξατε καὶ μοὶ φανῶν ὧ παρβαλλέαι.

Σύστημα γὰρ περὶ τῶν, σίχων γ'.

Χο. Χαῖρ' ὧ πρεσβυτὰ παλαιγενές, θνητὰ λόγων φιλομάσων.

Σύτε λεπτοτάτων λήρων ἱερῶν, φράζε πρὸς ἡμῶς ὅ, τι χηρῆς.

Οὐ γὰρ ἂν ἄλλω γ' ὧ παρβαλλέαι τ' νῦν μετεωροφάντων,

360 Ἡ δὲ προσέειπε. τῶ μὲν, σιχῆς καὶ γῶμῳς ἐνεχε. σὸ δὲ,

Ὅτι βρενθύνει τ' αὐτῶν ὁδοῖς, καὶ τῶν φθαλμῶν παρβαλλέαι,

Καὶ νῦν πόσι καὶ καὶ πόσι ἀνέχει, καὶ ἡμῶν σε μνοπρωπίς.

Σφ. Ὡ γὰρ τῷ φέρεματος, ὡς ἱερὸν, καὶ σε μνόν, καὶ περ αὐτῶν.

Σω. Αὐτοὶ γάρ τοι μόναι εἰσι θεαί, τὰ γὰρ ὧ πᾶσι τ' ἐπὶ φλυαρός.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

376 Σφ. Ο ζῶς δ' ἡμῖν φέρε πρὸς τῆς γῆς οὐλύμπιος ὁ θεὸς ὄσιν;
Σω. Ποῖος ζῶς; ὃ μὴ λιηρῆς, ὃ δ' ἐστὶ ζῶς. Σφ. Πιλέρεις σύ;
Αλλὰ τίς ὕει; τουτὶ γὰρ ἐμοί γ' ἀπόφλωαι πρῶτον ἀπάντων.
Σω. Αὐτοὶ δὴ πρὸς, μεγάλοις δὲ σημείοις ἐγὼ σ' αὐτὸ διδάξω.
375 φέρε. πρὸς γὰρ πῶποτ' ἀνδρὶ νεφελῶν ὕοντ' ἦδη τεθέασαι;
Καί τοι ἄρ' ἡμῖν αἰθρίας ὕειν αὐτὸν, ταύτας δ' ἀποδημεῖν.
Σφ. Νῆτ' ἀπόλλω, τὰ τῶ γέ τοι τῶ νυκτὶ λόγῳ δὲ πρὸς σφύσας.
Καί τοι πρότερον τ' εἰ ἀληθῶς ὦ μῦθ' ἀνθρώπων ὄρεται.
Αλλ' ὅστις ὁ βροντῇ ὄσιν, φράσσον. τὸ τὸ με ποιεῖ τερεμναίνειν.
Σω. Αὐτοὶ βροντῶσι κυλινδόμενοι. Σφ. τῶ ῥόπῳ ὃ πάντες
σὺ πολμῶν;
386 Σω. Οὔτε ἐμπληθὺς οὐδὲτος πολλὰ καὶ ἀναγκαζοῦσι φέρεσθαι,
κατακρημνόμενοι πληρῶς ὁ μὲν βρὸντῇ δ' αἰθρίῳ, εἴ τοι βαρεῖαι
Εἰς ἀλλήλας ἐμπήσασαι, ῥῆγνυνται καὶ παταγοῦσιν.
Σφ. Οὐδ' ἀναγκαζῶν ἐστὶ τίς αὐτὰς, ὅς τις ὁ ζῶς, ὥστε φέρεσθαι;
Σω. Ημεῖς, ἀλλ' αἰθέριος δίνος. Σφ. δίνος; τουτὶ μ' ἐλελήθει,
385 ὁ ζῶς ὅς τις ὢν, ἀλλ' αὐτὸ αὐτῷ δίνος νυκτὶ βασιλεύει.
Ατὰρ ὅδε ποτὶ τῶ παταγοῦ καὶ τῶ βροντῆς μ' ἐδίδασκεν.
Σω. Οὐκ ἦν σῶς με, τίς νεφέλας ὕδατος μεσῆς ὅτι φημί
Εμπήσασαι ἑς ἀλλήλας παταγεῖν διὰ τὴν πυκνότητάς;
Σφ. Φέρε τουτὶ τῶ χρητὴς εἶναι; Σω. ἀπὸ σκεπτῶν γῶσε διδάσκει.
390 Ἡ δὲ ζωὴ παναθλιωτοῖς ἐμπληθεῖς, εἴ τ' ἐπαράχθης
Τὴν γὰρ ἑσέρα, καὶ κλόνος ὀξείφνης αὐτῶν διεκρηγνύουσι.
Σφ. Νῆτ' ἀπόλλω, καὶ δεινὰ ποιεῖν, ὅθεν μοι καὶ τετάραι πατα
Χ' ὥς περ βροντῇ τὸ ζωμίδιον παταγεῖ, καὶ δεινὰ κέκραγον.
Αἰετὶ μὲν πρῶτον παταγεῖ, καὶ περὶ ἐπ' αὐτὸν παταγεῖ παταγεῖ
395 Χ' ὅταν χέζω νομίδι βροντῇ παταγεῖ παταγεῖ, ὥς περ ἐκέναι.
Σω. Σκέψαι πόινω γ' ἀπὸ γαστρίδος τινος τοῦ οἴου πέπρωσας.
τ' ἀέρα τόνδ' οἱ τ' ἀέρετον, πῶς ὅς τις ἔκτος μέγα βροντῇ

ΝΕΦΕΛΑΙ.

33

Ταῦτ' ἄρα καὶ τῶ νόματ' ἀλλήλων, βροντῇ καὶ πορρῇ, ὁμοίω.
Σφ. Αλλ' ὁ κεραυνὸς πόθεν αὐτὸν φέρε; λαμπρὸν περὶ τὸ διδάσκει;
Καὶ καταφύγει βλάτων ἡμῶν, τῷ δὲ ζῶντας περφυλαί.
Τὸν γὰρ δὴ φανερώς ὁ ζῶς ἴσ' αὐτὸν τῷ ἐπιόρησι.
Σω. Καὶ πῶς ὦ μῦθε σὺ, καὶ κρονίων ὄζων, καὶ βουκεσέλλω.
Εἴ περ βλάται τῷ ἐπιόρησι, πῶς δὴ τ' ὅχι Σίμων ἐνέπρησεν,
Οὐδ' κλεωνυμον, ὃς θέωρον; καὶ τοὶ σφόδρα γὰρ εἰς ἐπιόρκοι.
Αλλὰ τ' αὐτὸ γε νῶν βλάται, καὶ Σέμιον ἀκρον ἀδωλῶν,
καὶ πᾶς δρῶς τὰς μεγάλας, τί παθῶν. ὃ γὰρ δὴ δρῶς ἐπορκεῖ.
Σφ. Οὐκ οἶδ', ἀτὰρ οὐ λέγ' φαίνεται. τί γὰρ ὄσιν διδὼ κεραυνὸς;
Σω. Ὅταν ἑς αὐτὰς ἀνέμος μετεωριεῖταις κατακλεισθῇ,
Εἰς τοὺς αὐτὰς ὥς περ κύστιν φουαῖ, καὶ περὶ τῶν ἀνέμων
ῤῆξας αὐτὰς, ἔξω φέρε; συβαρὸς, διὰ τὴν πυκνότητάς.
Υπὸ τῷ ῥόμβῳ καὶ τῷ ῥύμῳ, αὐτὰς ἐκείνῳ κατακλειῶν.
Σφ. Νῆτ' εἰ, ἔγω γ' ἔν τεχνῶς ἐπαθον τουτὶ ποτὲ διασίοισιν,
Ὅτι πᾶν γαστέρα τοῖς συγγενέσιν, καὶ τ' ὅς τις ἔχων ἀμελήσας.
Ἡ δ' αὖ ἐφουατ', εἴ τ' ὀξείφνης διεκρηγνύουσι πρὸς αὐτῶν
τῶ φθαλμῶν πρὸς ἐπίπλησιν, καὶ τετάραι παταγοῦσι.
Σύστημα καὶ πᾶς περισπῆν σίχων καὶ.
Χο. Ὡς τὸν μεγάλῃς σφίγας ἀνδρὶν ἡμῶν ἀνθρώπων παρ' ἡμῶν,
Ὡς δὲ λαίμων ἐν ἀθλιωτοῖς καὶ τοῖς ἑλλήσι γενήσεται,
Εἰ μνήμων εἴ καὶ φροντιστής, καὶ τὸ ταλαίπωρον εὖ ἐστίν.
Εὖ τῇ ψυχῇ, καὶ καὶ καὶ μνήμῃ, καὶ εὖ σῶς, καὶ καὶ βαδίζων,
Μήτε γὰρ ῥιγῶν ἀχθεῖ λίαν, μήτε γὰρ ἄριστ' ἀνδρὶν ἡμῶν.
Οἷνδ' ἀπέχει καὶ γυμνασίων, καὶ τῶ ἀλλῶν ἀνθρώπων.
Καὶ βέλπτον τῶ νομίζεις, ὅπῃ καὶ καὶ δεξιὸν αὐτῶν,
Νικᾶν, πρῶτον καὶ βαλδύων, καὶ τῇ γλῶττι πολεμίζων.
Σφ. Αλλ' ἐνέκω γε ψυχῆς σέρρως, δυσκολοκοίτατε μερίμνης
Καὶ φασίλοδ, καὶ ῥυσιβίς, γαστρός, καὶ θυμὸν περὶ πᾶν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ἰὺν αὖτ' ἔδωξ' ὅστις ὀξὺ, μηχανὰς
 Ἡδ' ἢ πὶ τούτοις πρὸς σέ κ' αἰνὰς προσφέρω,
 Σφ. τί ὧ, ταχομοχεῖν μοι διανοεῖ πρὸς τῶν θεῶν;
 Σω. οὐκ ἄλλ' αὖ βραχέα σου πύξιδος βόλομαι,
 εἰ μνημονίδες εἰ. Σφ. δύο ῥόπια νῆ ξεν δία.
 εἰ μὲν γ' ὀφέλεται μοι, μνήμων πάνν.
 εἰ δ' ὀφέλῃ χέτλιος, αἰδολήμων πάνν.
 Σω. εἴνεσι δὴ τά σοι λέγειν ἐν τῇ φύσει;
 Σφ. λέγειν μὲν ἔκ' ἐν ἐς, ἀποσερεῖν δ' ἐνί.
 Σω. ῥῶς δ' ἂν δυνήσῃ μενθαίνει; Σφ. ἀμέλει καλῶς.
 Σω. Ἄγε νῦν ὅπως, ὅταν τι προσβάλω μοι σφόν
 περὶ τῶν μετεώρων, δὴ θέως ὑφορπάσει.
 Σφ. τί δα, κωμῶδον τῶν σαφῶν στίστομαι;
 Σω. Ἀνθρώπος ἀκαθὴς ἔπος καὶ βαρβάρος.
 Δέδοικα δ' ὡς πρὸς βύτα, μὴ πληγῶν δέη.
 φέρ' ἴδω τι δρᾶς, ἡ πὶς σε τύπη. Σφ. τύπη μοι
 καπετ' αἰδολῶν ὀλίγον, αἰδομαρτύρομαι.
 εἴ τ' αὖθις ἀκαθὴν διαλιπὼν, δικάζομαι.
 Σω. Ἰθὺ νῦν κατὰ βραχέσιον. Σφ. ἡδὴ κινῆσαι πὶ;
 Σω. οὐκ ἄλλ' αὖ γυμνὰς ἡσέσαι νομίζεται.
 Σφ. Ἀλλ' ἔχ'ι φωράσων, ἐγὼ γ' ἰσέρχομαι.
 Σω. Κατάδεις, πὶ λιρεῖς; Σφ. ἔπεθ' ἰνὺ μοι ποδί,
 Ἡ' αἰδομένης ὡς καὶ προσβύματος μενθαίνω,
 τῶ τῶν μαθητῶν ἐμφορῆς γενήσομαι;
 Σω. οὐδὲν διοίσεις Χαιρέφωτος τῶν φύσιν.
 Σφ. οἶ μοι κακοδαίμων, ἡμῶν γενήσομαι.
 Σω. οὐκ ἂν καλῆς, ἀλλ' ἀπολαύσεως ἐμοί,
 ἀνύσας πὶ, δίδω δ' ἄλλον. Σφ. εἰς τὴν χεῖρ' ἰνὺ
 Δός μοι μελιτῦνται πρότερον, ὡς δέδοικ' ἐγὼ

500

ΝΕΦΕΛΑΙ. 35

Εἴσω κατὰ βαλίων ὡς πὶ ἐς Τροφώνιαν.
 Σω. Χώρει. τί κυπρίεις ἐχὼν περὶ τῶν ὑψών;
 ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΚΟΛΩΝ. 36
 Χο. Ἀλλ' ἴθι χαίρων τ' ἀνδρείας
 εἴνεκε τῶν πῆς,
 εὐτυχία χένοιτ' ἀν=
 θράπῳ, ὅτι προήκων
 εἰς βαλὺ τῆς ἡλικίας,
 Νεωτέροις τῶν φύσιν αὐτῆς
 Ἰσχυρὰς χρωτίζεται,
 καὶ σφῶν ἐπασκέ.
 ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ ΚΩΛΩΝ 37
 Ὡς θεώμενοι κατεργά πρὸς γ' ὡς εἰς ἑλδὸν θέρας
 Τάλην ἢ, νῆ τ' Διόνυσον τὸν ἐκρέφαται με,
 οὐτὼ νικήσαι μ' ἐγὼ γε καὶ νομίζοιμ' αὖ σφόν,
 Ὡς ἡμῶς ἡ γὰρ μένος εἶναι θεατὰς δεξιάς,
 καὶ ταύτῃ σφῶν πατ' ἔχων τῶν ἐμῶν κωμῶδων,
 πρῶτοις ἡξία σ' ἀναγνῶσθ' ὡς, ἡ παρέχε μοι
 ἔρχον πλεῖστον, εἰτ' ἀνεχώρων ὑπ' ἀνδρῶν φορτικῶν
 Ἡ τῆς θεῆς ἔκ' ἀξίος ἂν. ταῦτ' ἂν ὑμῖν μέφομαι
 τοῖς σφῶν, ὡς ἐνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπερ' ἀπετυχεῖν,
 Ἀλλ' ἔδ' ὡς ὑμῶν πῶν ἐκὼν προσδῶσω τῇ δεξιάς.
 Εἰδὼν γὰρ εἰς βάδ' ὑπ' ἀνδρῶν, αἰς ἡδὺν ἡ λέγειν,
 Χ' ὡς σφῶν τε χ' ὡς κατὰ πύγων, αἰς ἡδὺν ἡ λέγειν,
 καὶ γὰρ παρθένος γὰρ ἐτ' ἡδὺν, καὶ ὅξιν πῶ μοι τέλειν,
 Εἰδὼν γὰρ, πῶς δ' ἐτέρως τις λαβὼς ἀνέλετο,
 Ὡς δ' ἐξέθρεψατε γενναίως καὶ παιδοδότης
 ἐκ τούτου μοι πιστὰ παρ' ὑμῖν γνώμης ἐδ' ὀρμα.
 Νῦν δ' ἂν Ἡλέκτραν κατ' ἐκείνῃ ἡδ' ἡ κωμῶδισ

No.

36

 x_0

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ κ.

Ως πώποτε τοι θεαταὶ, Μυρρό τ' ἰούυ προσέχετε.
 Ἠδὴ κινούμεν ἤρ', ὅμιν μεμφομένο' εὐαντίον.
 ἤλθετε ἥρ' θεῶν ἀπάντων ὠφελόσσις τίη πόλιν,
 Δαμνῶν ἡμῖν μόνους ὃ θυετ' ὃ' ἑσπεύετε
 Αἴτησιν πηρδμεν ὑμεῖς. ἴω ἥρ' ἡ τις ἔξοδος
 Μινδῶν ξυῖνῳ, τότ' ἢ βροντῶμεν ἢ φεικόμεν,
 Εἴ τα' ἢ θεοὶ σιν ἔχθρῶν βυσσοδ' ἴλω παφλαγόνε
 Ἠνίχ' ἤρεσθε στρατηγόν, πᾶς ὁ φρεσὶ σωήσομεν,
 Κἀποιδμεν δαναῖ, βροντῇ δ' ἐρράγη δ' ἄσπραπτις.
 Ἡ σελῶν δ' ὀξέλιπε τὰς ὁδοὺς ὁδ' ἥλιος
 Τῷ δουρατὶ εἰς ἑαυτὸν διδύως σιωελκύσας,
 Οὐ φανῶν ἔφασκεν ἡμῖν, εἰ στρατηγῆσει Κλέων,
 Αἰχμῶμας εἶλεσθε τῆτον φασί ἥρ' οὐ συμβούλιον
 Τῆδε τῇ πόλει προσεσθαι. ταῦτα μόντοι τῇ θεῷ
 Ἀτ' ἂν ὑμεῖς ὄξαμάρετ' ἰώλ' ὅ βέλτερον ἔρεπιν,
 Ως ὃ καὶ τῆτο ξυνοῖσα, ῥαδίως διδόμεσιν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ἡν κλέων αὖτ' λαρόν δάρων ἐλόντες καὶ κλοπῆς,
Εἴτε τι μωσῆτε τούτου τῷ ξύλῳ τὸν αὐχένον,
Λυδὸς ἐς ἀρχαῶν ὃ μὲν εἴ τι κ' ἐξημαρτήται,
Επὶ τὸ βέλτιον τὸ πρῶτον τῇ πόλει ξυώσεται.
Ἀντ' ὅδ' ἡ καὶ ἀν' ἐπιστροφῇ, κώλων ἰβ'.

600

Χο. Ἀμφὶ μοι αὖτε φοῖβ' ἀν' ἄξ
Δήλιε, κωθίαν ἐχών
Υψικέρατα πέτραι,
Ἡ τ' ἐφ' ἑσού μεκάμειρα πάργα
Χρυσὸν ἔχεις οἶκον. ἐν ᾧ
Κόραι σε λυδῶν μεγέλως σέβασον.
Ἡ τ' ἰδιώτης ἡμετέρου θεός,
Αἰγίδος λυδίου, πολὺ δ' ἔχεις Αθηνᾶς
Γαργασίαν θ' ὅς κατέχων
Γέρον, σὺ πύκναις σελαργῇ,
Βάκχαις Δελφίσι καὶ μὲν πῶν,
Κωμῶν Διόνυσος.

Ἀντ' αὐτῶν ῥήμα, εἰχών ἡ.

Χο. Ἡνίχ' ἡμεῖς δ' οὐδ' ἀφορμῶνται παρεσκιδνάσμεθα,
Ἡ σελλῶν σωτυχοῦσ' ἡμῖν, ἐπέειλε φράσαι.
Πρῶτα μὲν χεῖραιν Αθλωαίοισι καὶ τοῖς ξυμμάχοις,
Εἴτε τι θυμάνειν ἐφοσκε. δεινὰ γὰρ πεπρωτοῖαι,
Ωφελῶσ' ὅ μιν ἀπαντας, ὃ γὰρ οἱ, ἀλλ' ἐμφανῶς,
Πρῶτα μὲν τῷ μιν ὅς δ' ἔστιν ἐλπίον, ἡ δ' ἰσχυρῶς
Ὡς τε καὶ λέγειν ἀπαντας ὁξυόντας ἐσέρας,
Μὴ πρὶν παύσασθαι, ἐπειδὴ φῶς σελλωαῖος καλός,
Ἀλλ' αὖτ' οὐδ' ἰσχυρῶς φησὶν ὅ μιν, καὶ ἄγειν πᾶς ἡμεῖς
Οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ' αὖτε καὶ καὶ τῷ κυδοιστοῦ πᾶν.
Ὡς τ' ἀπειλῆν φησὶν αὐτῇ τῇ θεᾷ ἐκείνῃ τε,

ΝΕΦΕΛΑΙ.

37

Ἡνίχ' αὖτ' ἰδοῦσιν δειπνῶν, καὶ πῶσιν οἴκαδε,
Τῆς ἐορτῆς καὶ τυχόντες, καὶ λόγων τῶν ἡμερῶν.
Καὶ ὅταν θύειν δέη, σφριβλᾷτε καὶ δικάζετε.
Πολλὰ μὲν δ' ἡμῶν ἀγόντων τ' θεῶν ἀπασιάν
Ἡνίχ' αὖτ' πενθῶμεν, ἡ τ' μέμονον, ἡ τ' σαρκιστόνα
Σπένδουσ' ὅ μιν, καὶ γὰρ αὖτ' ἄν λαχόντες ὑπερβολός
Τῆτες ἱερομνημονεῖν, καὶ πεῖν ὅ μιν τ' θεῶν
Τὸν σέφανον ἀφ' ἡρέθῃ. μάλλον γὰρ ὅπως εἴσεται,
Κατὰ σελλῶν ὡς ἀγειν χρὴ τῷ βίσι πᾶσι ἡμέρας.
Σω. Μὰ τί μιν ἀνὰ πνοὴν, μὰ τὸ χάος, μὰ τ' αἴερα,
Οὐκ εἶδον ὅπως αὐτῶν ἀγροικῶν ἔδονα,
Οὐδ' ἀπορον, ὅδ' σκαῖον, ὅδ' ἀδελήσμονα,
Ὅστις σκαλῶν ἡμῶν ἀπῆα μικρὰ μανθάνων,
Ταῦτ' ἰδὲ ληίσαι πρὶν μεθεῖν. ὅ μιν γὰρ μὴ
Αὐτὸν καλῶ θυράζει δεινὴ πρὸς τὸ φῶς.
Ἦ δ' ἔστιν ἰαδῆς, ἔστι τ' ἀσκαῖν τῶν λαβῶν.

Σφ. Ἀλλ' ἔκ' ἐωσὶ μ' ὅξενε γὰρ οἱ κέρεις.
Ἀνύσας τί, καὶ πᾶν, καὶ πρόσθε τ' ἔνν. Σφ. Ἰδὲ.
Σω. Ἀνέθι τί βάλει πρῶτα νυκτὶ μανθάνειν,
Ὡς ἔκ' ἐδιδάχθης πῶς ποτ' ἔδεν, ἡ πέμοι.
Σφ. Ῥότερα περὶ μέρων, ἡ περὶ πῶν, ἡ ῥυθμῶν.
Σω. Περὶ πῶν μέρων ἔγωγ'. οὐ γὰρ γὰρ ποτε
Υπ' ἀλφειταμοιβῶν παρὲν πῶν διχονίω.
Σω. Οὐ τῷτ' ἐρωτῶ σ', ἀλλ' ὅ, τι καὶ μάλιστα μέρον
Ἡγῶ. πότερον, τὸ εἰς μέρον, ἡ τὸ τεφράμερον.
Σφ. Ἐγὼ μὲν, ὅδ' ἐν πρότερον ἡμεκτέος.
Σω. Οὐδὲν λέγεις ὡς νῦν ἔρω. Σφ. περὶ δ' αὖτ' ἐμοί,
Εἰ μὴ τεφράμερον ὅδ' ἐν ἡμεκτέον.
Σω. Ἐς κέραιας, ὡς ἀγροικῶν εἰ καὶ δις μαχῆς,

650

Ταχὺ γὰρ θύωμο μανθάνειν σὺ περὶ ῥυθμῶν.
 Σφ. Τί δέ μ' ὠφελήσουσι οἱ ῥυθμοὶ πρὸς πέλωτα.
 Σω. Πρῶτον μὲν εἶναι ἡμίλον ἐν σιωπῇ,
 εἴ τ' ἐπαίειν ὁποῖός ὄσι τῶν ῥυθμῶν,
 καὶ τ' ἐνόπλιον, ἥ ὅτι οἷός αὐτῶν δακτύλον.
 Σφ. Κατὰ δακτύλον; νῆ τ' δὲ ἄλλ' οἷός.
 Σφ. Τίς ἄλλος αὐτὶ τοῦτον τῆς δακτύλης;
 Ἦρὸ τῆς μῆρ', ἐτ' ἐμοῦ παιδὸς ὄντος ἔπος.
 Σω. Ἀχρεῖος εἴη σκαῖός. Σφ. Ἐγὼ ὠρίζου.
 Τῶντων ἀδιδυμῶ μανθάνειν ἔδον. Σω. τί δέ;
 Σφ. Ἐκὰρ' ἐκείνου τ' ἀδικώτατον ἦγον.
 Σω. Ἀλλ' ἔτερα δέ εἰς περὶ τούτου μανθάνειν,
 τῶν τετραπόδων ἅπ' ἐστὶν ὁρθῶς ἄρρενα.
 Σφ. Ἀλλ' οἷός ἐγωγε τ' ἄρρεν', εἰ μὴ καίνομαι,
 Κελὸς, φάρος, ταῦρος, κύων, ἀλεκτρυόν.
 Σω. Ὅρθῳ πάχεις; τὴν τε θήλειαν καλεῖς
 Ἀλεκτρυόνα καὶ τὰ τεύχεα καὶ τ' ἄρρενα.
 Σφ. Ἦως δὴ φέρε. Σω. πῶς; ἀλεκτρυόν καὶ αλεκτρυόν.
 Σφ. Νῆ ἅν Ἰοσειδῶ καὶ ὅπως με χρὴ καλεῖν;
 Σω. Ἀλεκτρυόειαν, ἅν δ' ἔτερον ἀλεκτορα.
 Σφ. Ἀλεκτρυόειαν; οὐ γὰρ νῆ ἅν ἄρα.
 Ὡς τ' αὐτὴ τούτου τῆς διδύμοις μόνης,
 Διαλωπώσω σου κύκλω τὴν καλῶσιν.
 Σω. Ἰδὲ μέλ' ἀδιδυμῶ τῶν ἔτερον. τίς καλῶσιν
 Ἀρρενα καλεῖς θήλειαν ἔσαν. Σφ. πῶς ῥόπῳ,
 Ἀρρενα καλῶ καὶ καλῶσιν; Σω. μάλιστα γὰρ.
 Ὡς περὶ καὶ Κλεωνύμων. Σφ. πῶς δὴ, φράσσον.
 Σω. Ταύτην θύωται σοὶ καλῶσιν Κλεωνύμῳ.
 Σφ. Ἀλλ' ὦ γὰρ ἔδ' ὡς καλῶσιν Κλεωνύμῳ,

Αλλ' οὐ δύναται σφογγήλη γὰρ αὐτὴ μέγ' ἔστω.
 Ἀπὲρ τοιοῦτον πῶς με χρὴ καλεῖν; Σω. ὅπως
 τῶν καλοῦσιν, ὥς περ καλεῖται τῶν σωφράτων.
 Σφ. τῶν καλοῦσιν ὀνόματι, ὁρῶσιν λέγεις.
 Εὐκτα δὴ λέγῃ καλοῦσιν κλεινῶν μὴ.
 Σω. ἔτι δὴ καὶ τῶν ὀνομάτων μεθεῖν σε δεῖ.
 Σφ. ἂν ἄρ' οὐκ ἔστιν, ἅπαντα φησὶ τὴν λέαν.
 Σω. Αλλ' οἷός ἐστι γὰρ ἀνθρώποις ἔστιν. Σω. εἰπέ δὴ.
 Σφ. Λύσπας, Πέριπας, Κλειταγόρας, Δημιφίλας.
 Σω. Ἄρ' οὐκ ἔστι ποτε τῶν ὀνομάτων; Σφ. μετὰ
 φιλοξένου, Μελισσίου, Ἀμυνίου.
 Σω. Αλλ' ὧ πύθηρε, ταῦτα γὰρ ἔστι καὶ ἄρ' οὐκ.
 Σφ. Οὐκ ἄρ' οὐκ ἔστι μὲν οὖν; Σω. ὅσα μὲν γὰρ, ἔπει
 τῶς αὐτὸ καλέσας ἐντυχὼν Ἀμυνίου;
 Σω. Ὅπως αὖ; ὡς δὴ, δίδωρ δίδωρ Ἀμυνίου.
 Σφ. Ὅρα; γινώσκεις τῶν Ἀμυνίων καλεῖται.
 Σω. Οὐκ οὐδὲ δικαίως ὅπως ἔσται τοῦτο.
 Σφ. Ἀπὲρ τί ταῦτα ἅπαντες ἴσμεν μεθεῖν;
 Σω. Οὐδὲν μετ' αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τακτικὸς δίδωρ. Σφ. τί δὲ τῶν;
 Σω. Εὐφραντισὶν τι τῶν σταντῶν πραγμάτων.
 Σφ. Μηδὲ δὴ μετὰ τῶν αὐτῶν ἀλλ' αἰπὲρ γε χρὴ,
 Σω. Καὶ μετὰ μὲν οὖν αὐτὰ ταῦτα εὐφροντισίαι.
 Σω. Οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτα ἄλλα. Σφ. καὶ καλεῖται ἐν τῷ
 Σω. Οἶον Πέριπας τῶν κῆρυσι δίδωσθαι μέτρα.
 Σω. Φρόντιζε δὴ καὶ διαφύγει
 τῶν ταῦτα τῶν πύθηρε σταντῶν
 Σφ. Τρόπος περὶ πύθηρε.
 Σω. Ταχὺς δὲ ὅταν γένηται ἄπορον πέρας
 Σφ. Ἐς ἄλλο πῶς δὲ νόμος φρονέει.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Υπνος δ' ἀπὲς ὧ πλυνόμενος ὁ μμάτων.
 Σφ. Ἰατῆα τοῖ, Ἰατῆα τοῖ.
 Σω. Τί πάχεις, τί καί μινεις;
 Σφ. Απόλυν μιν δειλίας ἐκ τῆ στίμπος.
 Δάκνυσί μ' ὁξέροντες οἱ κρεῖντοι,
 Καὶ τὰς πλὺν δειλίας δειλίας,
 Καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνωσι,
 Καὶ τὴν ὄρεας ὁξέλκωσι,
 Καὶ τὸν πρῶτον διορύττωσι,
 Καὶ μ' ἀπολύωσι.
 Σω. Μὴ νῦν βραχέως ἀλλ' αἰεὶ λίσαν.
 Σφ. Καὶ πῶς ὅτε μου
 φράσῃ τὰ χρήματα, φράσῃ χρυσῶ,
 φράσῃ ψυχῇ, φράσῃ δ' ἐμβόας,
 Καὶ πρὸς τοῖς ἐπὶ τοῖς κακοῖς,
 φράσῃς ἄδων,
 Ολίγον φράσῃς γε γένημα.
 Σω. Οὗτος τί ποιῆς, ἔχι φροντίσεις; Σφ. ἔγω,
 Νῆ τῶν ποταμῶν. Σω. καὶ τί δὴ τ' ἐφροντίσεις;
 Σφ. Ὑπὸ τῶν κρέων ἐμὸν τὴν περὶ λειφθῆσαι.
 Σω. Απολαί καί μιν; Σφ. ἀλλ' ὧ γὰρ ἀπόλων ἀρτίως.
 Σω. Οὐ μάλα θάμισ, ἀλλὰ περὶ καλὴν ἴα.
 Εὐριτέος γὰρ νῆς ἀποστερητῆς,
 Καὶ παύσῃ. Σφ. οἱ μοι, τίς αὖ δὴ τ' ἰδιόβητοι
 Εξ ἀργυρίου γὰρ πῶς ἀποστερητῆς.
 Σω. Φέρε νῦν, ἀδρήσω πρῶτον ὅ, τι δρῶ τουτονί,
 Οὗτος καὶ θύλλεις; Σφ. μὲν τὸν Απόλλω γὰρ μὲν.
 Σω. Εχεις τί; Σω. μὲν δὲ, ἔδωκεν ἔγωγ'. Σω. ἔν περὶ;
 Σφ. Οὐδέν γε πλὴν ἢ τὸ πρὸς αὐτῇ δεξιᾷ.

ΝΕΦΕΛΑΙ.

39

- Σω. Οὐκ ἐγκαλυφάμενος παχέως τί φροντίεις;
 Σφ. Περὶ τῆς τοῦ γὰρ μοι τῆς τοῦ φάσιν ὧ Σάκρατος.
 Σω. Αὐτὸς ὅ, τι βάλει πρῶτος ὁξέροντι, λέγε.
 Σφ. Ακήρας μυριάς αὖ γὰρ βάλωμαι.
 Περὶ τῶν τόκων ὅπως αὖ ἀποδοῶ μηδενί.
 Σα. Ἰδὲ νῦν, καλὴν ἴα, καὶ χάσας πῶς φροντίδω.
 Λεπλῶ, καὶ τὰ μικρὸν περὶ φρόνει τὰ πρᾶγματε,
 Ορθῶς διακρίνων καὶ σκεπών. Σφ. οἱ μοι τέλας.
 Σω. Ἐχ' ἀτρέμα, καὶ ἀπορῆς πῶς τῶν νομμάτων,
 Αφείς ἀπελθε, καὶ τὰ πῶς γὰρ πάλιν,
 Κίνησον αὐτὸς αὐτὸ καὶ ζυγώθρισον.
 Στρ. Ὡς Σάκρατίδην ὠλύτατον. Σω. τί ὧ γέρον.
 Στρ. Εχω τόκον γὰρ πῶς ἀποστερητῆς.
 Σω. Ἐπιδείξον αὐτὴν. Στρ. εἰπέ δὴ νῦν μοι. Σω. πό, τί;
 Στρ. Γνωαίκα φαρμακείῃς πρῶτος δειπνῶ,
 Καὶ θέλω μιν νύκτωρ πῶς σελλῶ. εἶτα δὴ
 Αὐτὴν καὶ θέλω αἰεὶ ἐς λαφείον στρογγύλον,
 Ὡς περὶ καὶ τὸ πῶς, καὶ τὰ πρῶτος ἔχων.
 Σω. Τί δὴ τὰ τῶν αὖ ὧ φελίσειν; Στρ. ὅτι;
 Εἰ μικρότερον ἀντέλλωι σελλῶν μισθμοῦ
 Οὐκ αὖ γὰρ ἀποδοίλω τῇ τόκους. Σω. τί τί δὴ;
 Στρ. Οπὶ καὶ τὰ μὲν ἀγ' ἀργύριον δανείξεταί.
 Σω. Εὐγ'. ἀλλ' ἔτερον αὐτοῖς προβαλῶ τι δεξιόν.
 Εἴ σοι γράφοιτο πεντετάλαντος τις δίκη,
 Ὅπως αὖ αὐτὴν ἀφανίσαις, εἰπέ μοι.
 Στρ. Ὅπως; ὅπως δὲ οἶδ', ἀτὰρ ζητητέον.
 Σω. Μὴ νῦν περὶ σκεπὴν εἶλε πῶς γὰρ πάλιν αἰεὶ,
 Αλλ' ἀποχόλα πῶς φροντίδ' ἐς τ' ἀέρα,
 Δινοδέτον ὡς περὶ μολογόντων, τῶ ποδός.

750

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Σφ. Εὐρὴν ἀφαιήσιν τ' δίκης σφωπέτω.
 Ως τ' αὐτοὶ ὁμολογῶν σ' ἐμοί. Σω. ποῖαν τίνε;
 Σφ. Ἡ δὴ παρὰ τοῖσι φαρμακείοις πλὴν λίθου
 Ταύτην ἑώρας, πλὴν καὶ πλὴν διαφαιή,
 Αφ' ἧς τὸ πῦρ ἀπῆλπι. Σω. πλὴν ὕαλον λέγεις;
 Σφ. Ἐγὼ γε. Σω. φέρε, τί δὴ τ' αὖν. Σφ. ἡ πέντε λαβὴν
 Ὀπότε γράφοιτο πλὴν δίκῃν ὁ γραμματεὺς,
 Αποτέρω σὺς ὡς πρὸς τὸν ἥλιον,
 Τὰ γράμματα ἐκτίθειμι τῆς ἐμῆς δίκης.
 Σω. Σωφῶς γὰρ νῦν τὰς χεῖρας. Σφ. οἶμ' ὡς ἡ βομή,
 Ὅτι πεντετάλαντος διακέγραπται μοι δίκῃ.
 Σω. Ἀγε δὴ ταχέως τουτὶ ξυκαρπύσων. Σφ. τὸ τίς;
 Σω. Ὅπως ἀπορρέψῃς αὖν, αὐτὸς τῶν δίκῃν,
 Μέλλων ὀφλήσειν, μὴ παρόντων μαρτύρων.
 Σφ. Φαυλότατα καὶ ρᾶς. Σω. ἡ πέ δὴ. Σφ. καὶ διὰ λέγει
 Εἰ πρόδεν ἐπὶ μᾶς ἐνέστωσις δίκης,
 Πρὶν πλὴν ἐμὴν καλεῖσθαι ἀπαρξάμενον φέρον.
 Σω. Οὐδ' ἔτι λέγεις. Σφ. νῦν τὴ θεὰς ἐγὼ γ', ἐπεὶ
 Οὐδὲ τις κατ' ἐμὴν περὶ τὸς ἡσέει δίκῃν.
 Σω. Ὑθλῆς, ἀπερρ', εἰ αὖν διδραχμῶν σ' ἐπὶ.
 Σφ. Ὀπιπῆται πρὸς τῶν θεῶν ὡς Σώκρατες.
 Σω. Δὲ οὐδὲς ἀδελφὴν σύγ' ἀπ' αὐτῶν καὶ μάστιγος.
 Επεὶ, τί δὴ γε πρῶτον ἐδιδόκει, λέγε.
 Σφ. φέρε ἴδω τί μοι τοὶ πρῶτον λῶ. τί πρῶτον λῶ;
 Τίς λῶ ἐν ἡμετέροισι μοι τοὶ τέλειται;
 Οἱ μοι τίς λῶ; Σω. εἰς ἡσέει ἀποφθερεῖ,
 Επληροῦται καὶ σκαυότατον γερόντιον;
 Σφ. Οἱ μοι, τί δὴ δὴ ὁ κακῶς αἰμῶν πείσομαι.
 Ἀπὸ γὰρ ὅλῃς μὴ μεθὼν πλωτῶσσοφῶν.

ΝΕΦΕΛΑΙ.

40

800

Χο. Ἀλλ' ὦ νεφέλαι, χρυσόν τι συμβαλδύσατε.
 Σφ. Ἡμεῖς μὲν ὦ πρεσβύτε συμβαλδύομεν,
 Εἴ σοι τὴς γῆς ὅστιν ἐκτετραμμένος,
 Ἡμῖν περὶ ἐκάνον ἀντὶ σπαντῶν μακθαίνει.
 Σφ. Ἀλλ' ἐς τ' ἐμοί γ' ὅς κε λὸς τε καὶ γὰρ.
 Χο. Ἀλλ' εἰ ἐθέλει γὰρ μακθαίνειν, τί ἐγὼ πάθω;
 Σφ. Σὺ δ' αὖτις φέεις; Σφ. ὁσῶματά γ' ἡ καὶ σφειγῶ,
 Κᾶς ἐκ γυναικῶν διπλέρων τῶν κοιούρας.
 Ἀτὰρ μέτα μίγ' αὐτόν, λῶ ὅ μὴ θέλη,
 Οὐκ ἐστ' ὅπως εἰ δέλω κτῆς οἰκίας,
 Ἀλλ' ἐπαναμύνει μὲν ὅλῃον ἐσσελθὼν χρῶν.
 ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ.
 Χο. Ἀρά γ' αἰδομένη πλείστα
 Δι' ἡμᾶς ἀγὰρ αὐτὴ
 Ἐξωγ' ὀνείρας θεῶν;
 Ὡς ἐτοίμος ὅστις ἐστὶν
 Ράιντα δρᾶν ὅσ' αὐτὴ κελεύει,
 Σὺ δ' αὖτις ἐκτετραμμένος,
 Καὶ φανερώς ἐπιρμενῶν
 Γυνῶν, ἀπολέφεις ὅ, τι πλείστον θύλασαι.
 Ταχέως, αὐτὰ γὰρ πως τὰ τοιαῦτα
 αὐτὴ τέρας φέρεται.
 Σφ. Οὐτοὶ μὲν πλὴν ὀμίχλῃ ἐτ' ἐνταυθοὶ μενεῖς,
 Φα. Ἀλλ' ἐσθὶ ἐλθὼν τὴ μετὰ κλέος κίονας.
 Σφ. Ὡς δ' αὖτις, τί χρῆμα πάχους ὡς πέτερ;
 Φα. Οὐκ οὐ φρονέεις μὲν τ' δὴ αὖτις ὀλίμποι.
 Σφ. Ἰσθ' ἰσθ' δὴ ὀλίμποι, τ' μωρίας,
 Φα. Τὸν δὴ αὖτις νομίζειν ὄντα πηλίκον.
 Σφ. Τίς τ' ἐγὼ λέλασας ἐκόν. Σφ. ἐνθυμῶμενος

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Οι παιδίσκον εἰ, καὶ φρονεῖς ἀρχαίῃ.
 Οἷος γε μὲν πρόσθεν, ἵν' ἔσῃς πλέονας.
 Καὶ σοὶ φράσω περὶ γὰρ σὺ μάθων ἀνὴρ ἔσῃ,
 Οπως ὃ τῷτο μὴ διδύξῃς μηδ' αἶσα.
Φει. Ἰδὲ τί ὄζειν; **Στρ.** ὦ μοσχαλὶ νῦν, γῆ δῖα;
Φει. Εἰ γὰρ. **Στρ.** ὁρᾷς οὐδ' ὡς ἀγασθὼν τὸ μανθάνειν;
 Οὐκ ἔστιν ὡς φειδύπιδος ζούσης. **Φει.** ἀλλὰ τίς;
Στρ. Δίνος βασιλεύει τ' αἰὲς ὅξελιλακώς.
Φει. Αἰβοῖ, τί λέγεις. **Στρ.** ἴδι τῷ ἄνω ἔχον.
Φει. Τίς φησι ταῦτα. **Στρ.** Σωκράτης ὁ Μήλιος,
 Καὶ Χαιρεφῶν, ὃς οἶδε τὰ ψυχῶν ἵχνη.
Φει. Σὺ δ' ἔστις τοσούτο τῶν μανιῶν ἐλήλυθας,
 ὧς τ' ἀνδράσιν πείθει χολῶσιν. **Στρ.** οὐδ' ἔμεναι,
 Καὶ μὴν ἔπειθε φλαῦρον ἀνδράς δεξιούς
 Καὶ νοῦν ἔχοντας. ὦν ὑπὸ πῆς φειδωλίας
 Απεκέραιε δ' αἰεὶ πῶποτ' ἔσθ' ἡλείφατο,
 Οὐδ' ἔστι βαλάντιον ἡλθε λυσόμενος. σὺ δ'
 ὧς περ τεθνεῶτος κατελθεῖς μετ' ἑβρίον.
 Αλλ' ὡς τάχιστα ἔλθων, ὑπὲρ ἑμὲ μανθάνει.
Φει. Τί δ' αὖ περ ἐκείνων καὶ μάθοι χρῆσθαι τις αὐτῷ;
Στρ. Ἀλλ' ἔλθων, ὅσοι περ ἔσ' ἐν ἀνθρώποις σοφά.
 Γινώσκει ὃ σαυτὴν ὡς ἀμαθὴς εἶ καὶ παχὺς.
 Αλλ' ἐπαναμένον μὲν ὀλίγον ἐν πενθοῖ χρόνον.
Φει. Οἱ μοι, τί δ' ἰδέω παραφρονουῦντος τῆς πατρός;
 Ἰότερον παρανοίας αὐτὸν ἰσαλαγῶν ἔλω,
 ἢ τοῖς σοροπηνόις τῶν μανιῶν αὐτῷ φράσω;
Στρ. Φέρ' ἴδω, σὺ τῷτον τίνα νομίζεις, ἄπαι μοι.
Φει. Αλεκτρυνόνα. **Στρ.** καλῶς γε. ταυτηνὶ δ' ἵ;
Φει. Αλεκτρυνόν. **Στρ.** ἀμφὶ ταῦτόν, καὶ ταχέως εἴ
 Μὴ

ΝΕΦΕΛΑΙ.

41

Μὴ νῦν τοιοῦτον, ἀλλὰ τῶν δὲ μὲν καλῶν
 Α' λεκτρύνειν, τουτονὶ δ' ἀλέκτορα.
Φει. Α' λεκτρύνειν; ταῦτ' ἐμαθὼν τὰ δεξιά
 Εἴσω παρελθὼν ἀρ' ἢ παρὰ τῇ γηγενεῖς;
Στρ. Χ' ἄπερ γὰρ πόλλ'. ἀλλ' ὅτι μάθοι μὲν ἔσεται,
 Επελανθανόμην ἀν' ὁδοῦ ὑπὸ πλὴθους ἐτών.
Φει. Διὰ ταῦτα δὴ καὶ θοιμάτιον ἀπώλεσας;
Στρ. Αλλ' ἔκ' ἐπολώλει, ἀλλὰ καὶ ταπεφρόντηκα.
Φει. Τὰς δ' ἐμαθὼς, ποῖ τέροφας ὧς νόμιπε σὺ;
Στρ. ὧς περ Γεοκλήης, ἔς τὸ δέον ἀπώλεσα.
 Αλλ' ἴθι, βιάσθ', ἵωμεν, εἴτα τῷ περὶ
 Γενομένου, ὅξ' ἀμαρτε, καὶ γὰρ τοι ποτὲ
 Οἱ δ' ἐξέτει σοὶ φραυλίσαντι πειθόμενος,
 Ὅν πρώτον ὁβολὸν ἔλαβον ἡλιασθῆν,
 Τῶτον πριάμῳ σοὶ διαπῖος ἀμαξίδα.
Φει. Ἡ μὲν σὺ τούτοις τῷ χρόνῳ ποτ' ἀχθέσῃ.
Στρ. Εὐγ' ὅτι ἐπέοδης. Διδύρο δ' αὖτ' ὧς Σωκράτης
 Ε' ἔλθ'. ἄγω γὰρ σοὶ τὴν γῆν τουτονί,
 Ἀκοντ' ἀναπείσας. **Σω.** νηπίτιος γὰρ ἐς' ἐπ,
 Καὶ τῶν κρεμαθρῶν ἔφίβων τῶν εὐνάδε.
Φει. Αὐτὸς σὺ φίβων εἴης αὖτ', ἢ κρέματό γε.
Στρ. Οὐκ, ἐς κρόακας, κατεπαρ' σὺ τῷ διδασκάλῳ;
Σω. Ἰδὲ, κρέματόν, ὡν ἡλίθιον ἐφθέρξατο,
 Καὶ τοῖσι χεῖλεσιν διεβρυκήσιν.
 Ὡς αὖ μάθοι πῶς ἔστος ἀπόφουξιν δίκης,
 Ἡ κληῖσιν, ἢ χαύνωσιν ἀναπεισθεῖαν.
 Καὶ τοι ταλαῦτον τῷτ' ἐμαθὼν ὕπερβολος.
Στρ. Ἀμέλει, δίδασκε, θυμὸς σφός ὅτι φύσει.
 Εὐθὺς γέ τοι παιδάριον ἄν τινος τοῖ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ε' πλεπεν εὐδον αἰμάς, καὺς τ' ἐγλυφεν,
Αμξιίδας ὃ στυνίνας ἔργαζέτο.
Καὶ τῶν σιδίων βαρβάχους ἐποίει πῶς δοκαῖς.
Ὅπως δ' ἐκείνω τῷ λόγῳ μαθήσεται,
Τὸν κρέπτον ὅς τις ἔστι, καὶ τὸν ἡήτονα.
Ε' αὖ δὲ μὴ, τὸν γοῦδ' ἀδίκον πάση τέχνῃ.
Σω. Αὐτὸς μαθήσεται παρ' αὐτοῖν τοῖν ἥχοι.
Σφ. Ε' γὰρ δ' ἀπέσομαι. Τέτο δ' οὐδ' μέμνησ' ὅπως
Γρὸς πάντα τὰ δίκαια ἀντιλέγειν διωθήσεται.

ΧΟΡΟΥ.

Δι. Χάρεϊ δ' οὐδὲ δῆφον σαιτὸν
Τοῖσι θεαταῖς καί π' ὁρατοῖς ὦν.
Α' δι. Γ' ὅποι χήρεις. πολὺ γὰρ μάλλον
Σ' ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολλῶ.
Δι. ἀπολλῆς σὺ; τίς ὦν; Α' δι. ἥρος. Δι. ἡπῶν γ' ὦν.
Α' δι. Α' λέγε σε νικῶ, τὸν ἐμὴ κρέπῳ
φάσκοντ' εἶναι. Δι. τί σοφὸν ποιῶν;
Α' δι. Γνώμης καὶ νῆας ἐφθρεύσκων.
Δι. Ταῦτα γὰρ ἀνθεὶ διὰ τουτονὶ
Τὸς ἀνθρώποις. Α' δι. ἔκ ἀλλὰ σοφός.
Δι. Α' πολῶ σε κακῶς. Α' δι. ἢ π' ἐπὶ ποιῶν.
Δι. Τὰ δίκαια λέγων. Α' δι. ἀλλ' ἀνὰ φέτω
Ταῦτ' ἀντιλέγων. Δὲ γὰρ εἶναι
Ραῦν φημι δίκην. Δι. ἔκ εἶναι φής;
Α' δι. Φέρε γὰρ πού τι. Δι. παρὰ τοῖσι θεοῖς.
Α' δι. Ρῶς δὴ τα δίκης ἔσθης, ὁ ζῶς
Οὐκ ἀπόλλωλε τὸν πατέρ' αὐτῶ
Δήσας. Δι. αἰβοῖ, τουτὶ καὶ δὴ
Χωρὰ τὸ κακὸν. Δότε μοι λεκαίνω.

ΝΕΦΕΛΑΙ.

Α' δι. Τυφογέρον εἰ καὶ ἀρμός.
Δι. Καταπύγων εἰ καὶ χιχῶτος,
Α' δι. Ρῶς δὲ μ' ἔρηξας. Δι. καὶ βωμολόχος.
Α' δι. Κεῖνεσι σε φανοῖς. Δι. καὶ περ αἰολίας.
Α' δι. Χρυσὴ πάπων μ' εἰ γινώσκεις.
Δι. Οὐ δὴ τα πρὸ τῶ γ', ἀλλὰ μολὶ βδω,
Α' δι. Νῦν δέ γε κῆσμος τῶ τ' ἐστὶν ἐμοί.
Δι. ὁρατοῖς εἰ πολλὰ. Α' δι. σὺ δὲ γ' ἀρχαῖος.
Δι. Διὰ σέ δὲ φοιτῶν
Οὐδέ τις ἐθέλει τῶν μεραυγίων.
Γνωθῆσαι πού τι Α' μιν αἰοῖσιν,
Οἷα διδύσκες τῶ ἀνθρώποις.
Α' δι. Αὐχμῆς αἰχρῶς. Δι. σὺ δὲ γ' οὐ πρότερος.
Καίτοι πρότερον γ' ἐπὶ ὠχθρῶν,
Τήλεφος εἶναι Μυσοῖς φάσκων,
Ε' κ' περὶ δὴ
Γνώμης φάγων πανδελιτείους.
Α' δι. ὦ μοι σοφίας ἥς ἐμνήσθης.
Δι. ὦ μοι μακρίας τῆς σῆς πόλεως
ὅς τις σέ φέρει
Λυμαινόμενον τοῖς μοιραίοις.
Α' δι. Οὐχὲ διδύκεις τῶ τον κρόνος ὦν.
Δι. Εἴ π' γ' αὖ τὸν σωθῆναι χρὴ,
Καὶ μὴ λαλῆναι μόνον ἀσκησάει.
Α' δι. Δούρ' ἴθι, τῶ τον ἔα μαίνεσθαι.
Δι. Κλαύσει, τίω χεῖρ' αὐθιβάλλας;
Χο. Γαῖα δὲ μάχης καὶ λοιδορίας.
Α' δι. ἂν δὲ δαίξαι σὺ τε τῶ πρότερος
Α' δι. ἂν δὲ δαίξαι σὺ τε τῶ κακῶ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ραίδδυσιν, ὅπως ἀν' ἀκρόπας σφῶιν

Αἰνιλεγόντοιν, κλίνας φοιτᾷ.

Δι. Δραῖν ταῦτ' ἐθέλω. Αἰ. καὶ γὰρ ἐθέλω.

Χο. Φέρε τίς λέξει πρότερος ὑμῶν;

Αδ. Τὰ τω δώσω.

Καὶ τ' ἐκ τούτων ὧν ἀν' λέξει

Ρήματαίσι κακνοῖς αὐτῶν,

Καὶ διανοίας, καὶ τατοξιδύσω.

Τὸ τελευταῖον δ' ἴω ἀν' αὐτῶν,

Τὸ πρόσωπον ἅπαν καὶ τὸ φθαλμῶ

Κεντούμενος ὡς περὶ ὑπ' ἀνδρωῶν,

ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀπολείπεται.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ 1β.

Χο. Νῦν δέ τίς ἐστιν τὸ πῶς ἴδω

Τοῖς περὶ δέξιοισιν

Λόγοισι, καὶ φροντίσι, καὶ

Γνωμοτύποις μερίμναις,

Ὅππῃ καὶ αὐτοῖν λέγων,

Αἰμείων φανήσεται.

Νῦν γὰρ ἅπας εὐθαδέα κίνδυνος

Αἰνῶται σοφίας,

Ἡς πέρι τοῖς ἐμοῖς φίλοις

Ἐστὶν ἄγων μέγιστος.

Αλλ' ὡς πολλοὶς τῇ πρεσβυτέρῃ ἡβῇσι χρυσοῖς τε φανῶν

Ρῆξον φωνῶν, ἢ τινι χαίρει, καὶ τίω σκετ' φύσιν ἡπέ-

Δι. Δέξω τῶν τῶν ἀρχαίων παιδείαν ὡς δέ κε πο-

Ὅτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἰώθωμαι, καὶ σωφροσύνην

Ἐρῶτον μὲν εἰς φωνῶν παιδὸς γυμνασίου μὴδὲν ἀκού-

Βί. καὶ βασιλῆαν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς ἀντιτάξας, εἰς καθαρί-

ΝΕΦΕΛΑΙ.

43

Τὰς κομήτας γυμνὰς ἀδρόνους, καὶ κερμαῖοι καὶ πανίφοι,

Εἴτ' αὖ περὶ μαθεῖν ἅπλ' ἐδίδασκεν, τὸ μὴ μὴ ξυλῶντας.

Ἡ περὶ αὐτῶν πᾶσι πῶς εἰδέναι, ἢ τῆλε πορὸν τι βόαμα,

Ἐν τῇ αὐτῇ τῇ ἀρμονίᾳ, ἢ οἱ πατέρες παρεδούσαν.

Εἰ δέ τις αὐτ' ἐβοήθει, ἢ καὶ μὴ εἶπεν καὶ μὴ πῶν.

Οἷας οἱ νῦν τὰς καὶ φωνῶν ταύτας τὰς δυσκολοῦς μὴ πῶν.

Ἐπερίβητο τυττόμενος πολλὰς, ὡς τὰς μύσας ἀφαιρῶν.

Ἐν παλαιῇ βίᾳ ἢ καὶ θίζοντας, τὸ μὴ εἶδεν περὶ βασιλῆας.

Τὰς παλαιὰς, ὅπως τοῖς ἐξωθεν μὴδὲν δέξαιαν ἀπηνέ.

Εἴτ' αὖ πάλιν αὐτοῖς ἀνέστα μὴδὲν συμφῆσαι καὶ περὶ οὐδὲν

Εἰδῶλον τοῖσιν ἐραστῶν τ' ὕβρις καὶ καὶ ταλῆ πειν,

Ἡ λείπειτο δ' αὖ τὸ μὴ καλῶς εἶδεν πᾶσι ὅτι πένερδε τὸ τ' αὖ, ὡς

Τοῖς αἰδίοις ἀδρόνους καὶ γὰρ ὡς τῇ κλίσειν ἐπὶ νῦν. (τε

Οὐδ' αὖ καλῶν φωνῶν ἀνέστα μὴδὲν πῶν τ' ἐραστῶν αὖ

Αὐτῶν αὐτ' περὶ γὰρ γυνῶν, τοῖς ὁφθαλμοῖς ἐβάδισεν.

Οὐδ' αὖ ἐλέαδ' εἰς πῶν τ' ὅσον καὶ φάλακρον τ' ῥαφανῶντος,

Οὐδ' αὖ ἀνέστην τ' περὶ βυτέρων ἀρπάζειν, ὅδ' ἐλέειν,

Οὐδ' αὖ φωνῶν, ὅδ' ἐκχλίζειν, ὅδ' ἴσχειν τὸ πόδ' ἐν ἀρχαῖς.

Αἰ. Ἀρχαῖα γὰρ, καὶ δι' ἡπολιῶν, καὶ τετρίγων ἀν' ἀμείσει,

Καὶ καὶ εἰς, καὶ βασιλῶν. Δι. ἀλλ' ἔν τῷ τ' ἐστὶν ἐκείνη,

Ἐξ ὧν ἀνέστη καὶ βασιλῶν, ἢ μὴ καὶ πᾶσι δὲ ἔδρεψεν,

Σὺ δ' ἢ νῦν εὐθὺς ἐν ἡμετέροις διδασκαῖς ἐν τετυλίχθαι,

Ὡς τε μὴ ἀπὸ γὰρ ὅταν ὁρχεῖται παναδωαίσις δέον αὐτῶν,

Τῷ ἀπὸ δὲ τ' καλῶν πρὸς ἑαυτῶν, ἀμειλὴ τ' τετυγενέας:

ῤρος ταῦτ' ὡς καὶ αὐτῶν βασιλῶν ἐμὲ τ' κρείττω ἢ ἄνδρα,

Καὶ πᾶσι μιστὴν ἀγορῶν, καὶ βασιλῶν ἀπέχεσθαι,

Καὶ τοῖς ἀρχαῖς ἀρχαῖς, καὶ σιῶν τῇ τίς σε φλέγειται.

Καὶ τ' βασιλῶν τοῖς πρεσβυτέροις ὅταν ἴσται περὶ σῶν,

Καὶ μὴ πᾶσι τῇ σκετῇ γονέας καὶ κερμαῖοι, ἀλλ' ὅτε μὴδὲν

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Αἰχρὸν ποιεῖν, ὅτι τ' αἰδοῖς μέλλεις ταῖς ἀλμ' ἀναπλῆσαι
Μηδ' ἔς ὀρχηστρίδος ἄσπυλαι, ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κέρχ
Μήλω βλιθεῖς ὑπὸ πορνιδίς τ' οὐκείας ἀπὸ θραυσθῆς
Μήδ' ἀντιπῆν τῷ πατρὶ μινδὲν, μινδ' ἰαπετ' καλέσας
Μνηστρακῆσαι πλὴν ἡλικίαν, ὅς ἢς εὐεοτ' ὀφροφῆνης.
Α' δι. Εἰ ταῦτ' ὦ μεράμιον πείσει τούτω, νῆδον Διόνυσον.
Τοῖς ἱπποκράτης γέσιν εἴσεις, καί σε καλῶσι βλιτομῶ.
Δι. Α' λ' ἐν λιπαρόσ γε κὶ θυαυθὶς εὐγυμνασίους διαφύλ
Οὐ σ' αμύλων κ' τ' ἀγορὰν φριβολ' ἐκφάπελ' οἱ ἀπ' οἱ
ἔδ' ἐλθόμενος πεδὶ περὶ μακρὰς πλῆθος πλομαξεπύρ
Α' λ' ἔς ἀκροθιμίαν καπῶν, ὑπὸ τ' μορείας ἀποθρεξέ
Σπφανασάμενος καλὰ μὲν λυκῶ μ' σάφρονος ἡλικίαν
Μίανος ὄζων, ἡ ἀπερὶ μοσύνης, κηλὸν κηλὸν φουλοβο
Ἦρος εὐ' ὠρε χαίρων ὅπου τ' ἀνπλάτανος πηλέα φησὶ
Ἦν ταῦτα ποιῆς ἀ' γὰρ φράζω,
Καὶ πρὸς τούτοις προσέχοις ἦν νοῦ,
Ἐξ ἑσὶ αἰετὶς ἡ παρὼν,
Χροῖαν λαμπρὰν, ὧ μιν μεγάλους,
Γλῶτταν βυαῖν, πυρὴν μεγάλω,
Ρόσθω μικρὰν, λῶ δ' ἀπ' οἱ νῦ
Ἐπιπλοῦς, πρῶτα μὲν ἔξεις
Χροῖαν ὠρεν, ὧ μιν μικρὰς,
Σπῆθος λιπὼν, πλῶτταν μεγάλω,
Ρυρὴν μικρὰν, κωλλὴν μεγάλω,
Τῆν σμα μικρὸν, καὶ σ' αὐτὰ πείσει,
Τὸ μὲν αἰχρὸν ἀπαν, καλὸν ἡγεῖσθαι,
Τὸ καλὸν δ' αἰχρὸν, καὶ πρὸς τούτοις
Τῆς Ἀντιμάχου
Καταπνυρσύνης ἀναπλήσει.

ΝΕΦΕΛΑΙ.

44

Ἀντιστροφὴ κώλον 1β'.

Χο. ὦ καλὴ πυργὸν σπῆαν
Κλεινοτάτην τ' ἐπασιῶν,
Ὡς ἡδύ σου τοῖσι χῆροις
Σῶφρονέ περὶν αὐδός.
Εὐδοκίμονον δ' ἄρ' ἦσαν οἱ
Τότε θῶντες λῶ ἡς.
Τῶν πεσόντων. πρὸς ἔν τὰς ὦ κομφο
Πεπὶ μούσαν ἔχων,
Δεῖσε λέγειν τὴν κινὸν, ὡς
Εὐδοκίμονον ἀνὴρ.
Δεινὸν δέ σοι βυλθυμάτων ἔοικε δὲν πρὸς αὐτὸν,
Εἴπερ τ' ἀνδρὸς πὲρ βαλεῖ κὶ μὴ γέλωτ' ὀφλήσεις.
Α' δι. Καὶ μ' ἀπ' ἔργον ἐπινιγόμεν πᾶσα λαγχνα καπεδύμω
Ἀπαντα ταῦτ' ἐναντίας γνώμῃσι πυνταράξει.
Ἐγὼ γὰρ ἦπλυν μὲν ἄλλος δ' αὐτὸ τὸ τ' ἐκλήθω
Ἐν τοῖσι φροντιστέσιν, ὅτι πρῶτιστος ἐπειθήσει,
Καὶ τοῖσι νόμοις, καὶ ταῖς δίκαις τῶν ἀντι' ἀντιλέξει,
Καὶ τὸ πλῆν ἢ μυελὼν ἔς ἄξιον σαπύρων,
Αἰρῶμενον τ' ἢ ἡπλυνος χῆροις, ἐπειτα νικῶν.
Σκέψαι ὃ πλὴν πᾶσι δυνάσιν ἢ πέποιθεν ὡς ἐλέγξω,
Ὅς τις σε θερμῶ φησι λῶσθαι πρῶτον ἐκ εἰσέσει.
Καίτοι τίνα γνώμῃν ἔχων φέγεις τὰ θερμὰ λυθρά;
Δι. Ὅτι καί μιν δέξαι, καὶ δειλὸν ποιεῖ ἦν ἀνδρα.
Α' δι. Ἐπὶ γὰρ σε μέσων ἔχω λαβῶν ἀφυκτον.
Καὶ μοι φράσον, τ' τὸ δὸς πᾶσι δυνάσιν ἀνδρ' ἄριστον
Τυχὴν νομίζεις, ἢ πῆ, καὶ πλείους πόνας πονήσαι,
Δι. Ἐγὼ μὲν δὲν Ἡρακλῆος βελτίον ἀνδρα κρίνω.
Α' δι. Ἐγὼ γὰρ δὲν δῖτε πῶ ποτ' εἶδες Ἡρακλῆα λυθρά,
f 3 m

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Καίτοι τίς ἀνδραϊότερος ἡμεῖς. ΔΙ. ταῦτ' ἐστὶ ταῦτ' ἐκείνῳ.
 Α' ΔΙ. ἤ νεανίσκων ἀεὶ δὴ ἡμέρας λαλούμετων
 Πληροὺν τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κενὰς δὲ τὰς παλαιστράδας.
 Α' ΔΙ. Εἴ τ' οὐ ἀγοράει τίς διαφρίβω λέγεις, ἐγὼ δὲ ἐπ' αὐτῷ.
 Εἴ γ' ὅτι πονηρὸν ἡμῶν, ὁ μῆρος ἔδωκεν ἅπαντας.
 Τὸν Νέστωρ ἀγορήτιον ἂν, ἔδωκεν ὅσους ἅπαντας.
 Ἀνέμει δὴ τ' ἐν τῷ δένδρῳ τῷ πλάτῳ, ἡ δὲ δὴ μὲν
 Οὐ φησι χρεῖται τῷ νέῳ ἀσπείν, ἐγὼ δὲ φημι
 Καὶ σωφρονεῖν αὐτῷ φησι χρεῖται, δὴ οὐ κακῶ μεγίστη.
 Εὔπει σὺ διὰ τὸ σωφρονεῖν, ὅπως ποτ' εἰδούῃς ἦδη
 Ἀγαθὸν πινόμενον φράσσον, καὶ μὲν ἔλεγε καὶ ἔπειτα.
 ΔΙ. Πολλοὺς, ὁ γοῶν Πηλοῦς ἔλαβε διὰ τὸ τῷ μάχαιραν.
 Α' ΔΙ. Μάχαιραν, ἀσπίον γε κέρως ἔλαβεν, ὁ κακὸς δὲ αὐτῷ.
 Ὑπερβολὸς δὲ ἐκ ἐκ λύχνων πλεῖν ἢ τάλαντα πολλὰ.
 Εἴληφε διὰ πονηρίαν, ἀλλὰ δὲ μὲν δὴ μάχαιραν.
 ΔΙ. Καὶ τίς οὐ πῶν δὲ γίμει διὰ τὸ σωφρονεῖν ὁ Πηλοῦς.
 Α' ΔΙ. Κατ' ἀπολιποῦσά, αὐτὸν ὡς τ', ὅτι ἡμεῖς οὐ βέλτερος,
 Οὐδ' ἡδὺς ἐν τοῖς σφράμασι, τὴν νύκτα πινυμένην.
 Γυνὴ δὲ σπασμωγμένη χαίρει, σὺ δὲ κρόνιπτος.
 Σκέψαι γ' ὡς μεράμιον ἐν τῷ σωφρονεῖν ἅπαντα
 Α' ΔΙ. ἐν τῷ ἡδονῶν θ' ὅσον μέλλεις ἀποστρέφειν,
 Πάσι δὲ γυναικῶν, καὶ τῶν ἀνδρῶν, πέτ', κυχλίσματα.
 Καίτοι τί σοι ζῶν ἄξιον, τούτων ἐάν σερβήσῃ;
 Εἴς ἐν πάρεμ' ἐν τῷ δένδρῳ τῷ πλάτῳ ἀναγκάσῃ;
 Ἡμεῖς, ἡράδης, ἐμοὶ χυδαί, τί καὶ πελήθης,
 Ἀπόλλωνος, ἀδελφῶν γ' εἰ λέγει, ἐμοὶ δὲ ὁ μὲν.
 Χρῶ τῇ φύσει, σίρτα, γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰσρόν.
 Μοιχὸς γ' ἡμῶν τῆς ἀλγῆς, τὰς ἀντιπρεῖς πρὸς αὐτῶν.
 Ὡς εἰδὼν ἡδονήσας, αὐτὸς τὸν δὲ ἐπὶ πινυμένην.

ΝΕΦΕΛΑΙ.

Κακῆτος ὡς ἡτῶν ἔρωτος ὅτι καὶ γυναικῶν.
 Καίτοι σὺ θνητὸς ἂν, θεὸς πῶς μείζον ἂν διώκοι;
 ΔΙ. Τί δὲ ἡμεῖς φανισθῶμεν περὶ τοῦ σοῦ, τέφρα τὴν πλῆθος,
 Εἴς ἐν πᾶσι γυναικῶν λέγειν, τὸ μὴ δὴ ὑπερῶντος εἶναι;
 Α' ΔΙ. Ἡ δὲ ὑπερῶντος ἡ, τί πείσεται κακῆτος;
 ΔΙ. Τί μὲν ἂν ἐπὶ μείζον πάθος τούτου ποτέ;
 Α' ΔΙ. Τί δὴ τ' ἐρεῖς ἡμῶν τῶν νικηθῆς ἐμοῦ;
 ΔΙ. Σιγήσομαι. τίς δ' ἄλλο. Α' ΔΙ. φέρε δὴ μοι φράσσον.
 Σωτηροῦσιν ἐκ τίνων;
 ΔΙ. Ἐξ ὑπερῶντων. Α' ΔΙ. πείθομαι.
 ΔΙ. Τί δὲ φράσσῃς ἐκ τίνων;
 ΔΙ. Ἐξ ὑπερῶντων. Α' ΔΙ. οὐ λέγεις,
 Καὶ δὴ μαχαιροῦς ἐκ τίνων;
 ΔΙ. Ἐξ ὑπερῶντων. Α' ΔΙ. ἀρᾶ δὴ
 Τ' ἐννοήσας ὡς εἰδὼν λέγεις;
 Καὶ τῶν θεῶν ὅπου τοῖς πλείους, σκόπει.
 ΔΙ. Καὶ δὴ σκοπῶ. Α' ΔΙ. τί δὴ τ' ὁρᾷς;
 Πολλοὺς πλείους, ἢ τῶν θεῶν,
 Τῶν ὑπερῶντων,
 Καὶ τούτων ἡμῶν οἱ δὲ ἐγὼ, κακῆτος,
 Καὶ τὸν κακῆτος τούτων.
 Α' ΔΙ. Τί δὴ τ' ἐρεῖς;
 ΔΙ. Ἡ τῶν μεθ' ὧν κινῶμενοι.
 Α' ΔΙ. Πρὸς τῶν θεῶν δέξασθαι ὅτιν
 Οἱ μάλιστα, ὡς
 Εἴς αὐτομολῶ πρὸς ὑμᾶς.
 Σω. Σὺ δὲ καὶ τὰ περὶ τὴν σίχων ἡ.
 ΔΙ. Τί δὴ τὰ, πότερον τῶν ἀπ' ἀπὸ λαβῶν
 Βάλεται τὸν ὅν, ἢ διδασκῶ σοὶ λέγει.

 $\Sigma \omega.$

ФЕ.

No.

ΕΓΓΡΗΜΑ.

३१.

46

40
 Ρᾶς γάρ τις ὁ μνυσ', οἷς ὀφείλων τυγχάνω,
 Θείς μοι περὶ ταῖν', ἀπολαῖν με φησὶ καὶ ἔξολεϊν,
 Ἐμοὺ μετ' αἶτέ καὶ δίκαι' αἰτῶ μιν',
 Ὡς δαίμονι ἐπὶ πινυὶ μὴ λάβης,
 Τὸ δ' ἀναβλάθ' μοι, τὸ δ' ἄφθ', ὅφρα σὺν ποτὲ
 Οὕτως ἀπολήψῃς ἄλλ' ἀλοιδορδοσί με,
 Ὡς ἂν δίκης ἤμ', καὶ διγνώσασθαι φασὶ μοι.
 Νῦν δ' ἐν διχαζέσθων ὀλίγον γάρ μοι μέλει,
 Εἴπῃ με μάρτυρ' ὅς λ' ἐγὼ φασὶ πείθεις.
 Τάχα δ' εἶπ' οὐ μοι, κόψας τὸ φροντιστικόν.
 Ραὶ ἤμ' παῖ παῦ. Σω. Σφ' ἐφ' αἶσθη ἀπαλόμοι.
 Καὶ γὰρ γ' ἄλλα περὶ τὸν πρῶτον λαβέ.
 Χρὶς ἤρ' ἔδιδαν μάστιγ' ἐν τῇ δὴ δασκαλόν,
 Καί μοι τὸν ὄν', ἃ με μάρτυρ' ἐν ἔργῳ
 Ἐκείνον, εἴφ', ὃν ἀρτίως ἔρηγα γὰρ.
 Με μάρτυρ'. Σφ. ὅτ' ὡς παρβασιλ' ἀπαυόλι.
 Ὡς τ' ἀποφύγοις ἀν' ὡπν' ἀν' βλάθ' δίκην.
 Κἂν μάρτυρ' ἐκείνον ὅτ' ἐδανείζομιν,
 Πολλὰ γε μάλλον καὶ παρῶσι χίλιοι.
 Βοῶσ' ὅτ' αἶψ' αὖ τὸν ὑπερπύον
 Βοῶν. ἰὼ κλάετ' ὡς βοῶσ' αὖ τῷ,
 Αὐτοῖς τε καὶ πρῶτα, καὶ τῶν τοκῶν.
 Οὐδὲν ἤρ' ἀν' με φλαύρον ἐργασκ' ἔτι,
 Οἷός ἐμοὶ φέρεται
 Τοῖς δ' ἐνὶ δώμασι παῖς,
 Ἀμφήκει πᾶσι
 Λάμπων, πρόβολος ἐμός,
 Σωτὴρ δόμοις, ἐχθροῖς ἀνείκαρος,
 Λυσανίας παρῶν μεγάλων καὶ κῶν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Οὐ καλέσονται φρένας
Εἴδοθεν ὡς ἐμέ.
Ω τέκνον, ὦ παῖ παῖ,
Εἴξελε δ' αἰκῶν,
Αἴε σὺν πατρός.
Σω. Οὐδέ κείνος ἀνὴρ.
Σφ. Ω φίλος, ὦ φίλος.
Σω. Αἴπιθι σὺ λαβῶν.
Σφ. Ἰὼ, ἰὼ τέκνον,
Ἰού. Ἰού.
Ὡς ἡδομαι σὺν πρώτῃ τῇ χροῖαν ἰδῶν.
Νῦν μὲν γ' ἰδεῖν εἰ πρώτον δεξιὰν ἡμῶν,
Καὶ πλομῆς, καὶ τῷ τοῦ πηχέου.
Αἴτεχνος ἐπ' ἀνθεῖ, τὸ πλεῖον σὺ καὶ δοκεῖν
Αἴδου καὶ τ' ἀδελφικῶς, καὶ κακοῦργου τ' οἰδ' ὅτι
Επὶ τῷ πρῶτῳ ποντῶν ἄπληκτον βλέπεις.
Νῦν δ' ὅπως σώσης μ', εἴπερ καὶ πώλεσας.
Φει. Φοβᾷ ὃ δὴ τί; Σφ. Τίτῃ σὺ λυτὴ καὶ νέαν.
Φει. Εἴναι γὰρ ὅτι καὶ νέας τις ἡμέρας;
Σφ. Εἰς ἡμέρας θήσιν τὰ πρυτανεῖα φασί μοι.
Φει. Απολοῦντ' ἄρ' αὐτοὶ οἱ θεῶτες, δ' ἔρ' ἐδ' ὅπως
Μὴ ἡμέρας γένωιτ' αὐτὴ ἡμέρας δύο.
Σφ. Οὐκ αὖ γένωιτο. Φει. Πῶν γὰρ, ἡμῖν περ γ' ἄμα
Αὐτὴ γένωιτο γραῖς τε καὶ νέας γυνή.
Σφ. Καὶ μὴ γένωιτ' αἱ γ'. Φει. ὅ γ' οἶμαι τὸν νόμον
Ἰσασιν ὀρθῶς ὅ, τι νοεῖ; Σφ. νοεῖ ὃ τί.
Φει. Οὐδ' ἂν ὁ παλαιὸς, ἡμῶν φιλόδομος τίτῃ φύσιν.
Σφ. Τοντὶ μὲν δ' αὖ πῶ πρὸς σὺ λυτὴ καὶ νέαν.
Φει. Εἴ κείνος οὖν, τῇ κλησὶν ὅς δ' ἡμέρας

ΝΕΦΕΛΑΙ.

47

Εἴθικεν, εἰς τε τίτῃ σὺ λυτὴ καὶ νέαν.
Ἰν' αἶ δέσιν γίγνοιτο τῇ νεμλίῃ.
Σφ. Ἰνὰ δὴ τίτῃ σὺ λυτὴ προσέθικεν. Φει. Ἰν' ὡς μέλε
Εκρόντες οἱ φύλλοντες ἡμέρας μᾶ
Πρότερον ἀπαλάττωθ' ἐκόντες, δ' ὅ μὴ,
Εἴωθεν ὑπανιῶντο τῇ νεμλίῃ.
Σφ. Ἰὼς δ' ὄχονται δὴ τὰ τῇ νεμλίῃ,
Αἴρχαι τὰ πρυτανεῖα, ἀλλ' ἐν τῇ καὶ νέας;
Φει. Οὐ γὰρ οἱ προτένθαι γὰρ δοκῶσι μοι παθεῖν,
Ἰν' ὡς τὰ χεῖρα τὰ πρυτανεῖα ὑφελόιστο.
Διὰ τῷ τοῦ πρῶτου τὴν θύσαν ἡμέρας μᾶ.
Σφ. Εὐ γὰρ ὡς κακοῦ καὶ μονῶν, τὴν κακοῦ καὶ ἀβέλτεροι,
ἡμέτερος κέρδι πῶν σοφῶν, ὄντες λίθοι,
Αἴεθμος, πρόσβατ' ἀλλῶς, ἀμφοτέρως νεμισμοί.
Ὡς τ' ὅς ἐμαυτὴν καὶ τὸν ἦν τουτονί,
Εἴ π' οὐ τυχεῖσιν ἄλλῳ μου γινώσκον.
Μάκαρ ὡς σφ' ἐξέλεον
Αὐτὸς τ' ἐφίς ὡς σοφός,
Χ' οἶον τὸν ἦν ἐκφέφεις,
Φήσουσι δὴ μὲν οἱ φίλοι,
Χ' οἱ δὴ μόντοι ζηλοῦντες.
ἡνίκα αὖ σὺ νικᾷς λέγων τὰς δίκας,
Αἴκα' ὅσα γὰρ σὺ σε βάλωμαι
Πρώτον ἐστάσαι.
Δαν. Εἴτ' αὖ δὴ πῶν αὐτῷ τῇ πρὸς πρῶτον;
Φει. Οὐδέ ποτε γ' ἀλλὰ κρεῖττον ἡμῶν δούτῃ τότε
Αἴεθμοις σάμα γὰρ μάλλον, ἢ καὶ πρῶτα.
Ὅτε πῶν ἐμαυτὴν γ' ἔνεκα νῦν χρεῖσται
Εἴλω σε κλητὸν σὺντα, καὶ γινώσκωμαι

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Δα. Σὺ δ' ἔτι τὸν ἑρμῆν προσεκλήσεαι γέ μοι,
Εἰ μὴ ἀποδώσεις τὰργύριον. Σφ. καὶ τί πένητι,
ρότερος νομίζεις κακὸν αἰεὶ τὸν δία
ἢ τὸν ἥλιον ἔχειν ἔχουσιν;
Εἴ λικιν καὶ τῶθεν ταῦτ' ἔχῃ ὁ δὲ πάλιν.
Δα. Οὐκ οἶδ' ἔγωγ' ὁ πότερον, ἔδδ' μοι μέλει.
Σφ. ὥς δ' ἂν ἀπολαβὴν τὰργύριον δίκαιος εἴ,
Εἰ μηδὲν οἶδα τῶν μετὰ τῶν πραγμάτων.
Δα. Αλλ' ἢ ἀπαλίσσεις τὰργύριον μοι τὸν τόκον
Α' πῶς γέ. Σφ. τῆτο δ' ἔδ' ὁ τόκος τί θηροῖ;
Δα. Τί δ' ἄλλο γ', ἢ τὴν μῦθον καὶ καὶ ἡμέραν,
πλέον πλέον τὰργύριον αἰεὶ γίνεται,
ἢ πόρροντος τῆς χρόνῳ. Σφ. καλῶς λέγεις.
Τί δὴ τα, πῶς θάλασσαν ἔδ' ὅτι πλείονα
Ναυὶ νομίζεις, ἢ πλοῦτι; Δα. μὰ δὴ δ' ἄλλ' ἴσθι.
Οὐ γὰρ δίκαιον πλεῖον εἶναι. Σφ. καὶ τα πῶς,
Αὐτὴ μὲν ὡς κακὸς δαίμων ἔδδ' γίνεται
Ε' πρὸς ῥέοντων τῶν ποταμῶν πλείων, οὐ δὲ
Ζητεῖς ποιῆσαι τὰργύριον πλείον τὸ σὺν.
Οὐκ ἀποδιδάξεις σκεῖν ἐκ τῆς οἰκίας;
Φέρε μοι τὸ κέρδιον. Μαθ'. ταῦτ' ἔγωγ' μαρτύρομαι.
Σφ. ἢ παχέ τι μέλλεις, ἢ ἐλάττω σαρμόρα;
Δα. Ταῦτ' ἀχῦρεις δὴ τ' ἐστίν; Σφ. ἄξις, ἀδιαλῶ
Κεντῶν ὑπὸ τὸν πρῶτον σε τὸν σερραφόρον.
Φύρεις; ἔμελλον ἄρ' αὖ κινήσειν σ' ἐγὼ,
Αὐτοῖς φοροῖς τοῖς σοῖσι καὶ ξυωρεῖσθαι.
Σφοδρὴ κώλων ἴθι.
Σο. Οἶον τὸν πραγμάτων ἐρεῖν φλαῦρον.
Ὁ γὰρ χέρων ὁ δ' ἔρασις,

Αποσερῆσαι

ΝΕΦΕΛΑΙ.

49

- Α' ποσερῆσαι βλέπεις.
Τὰ χρημάτ' α' διανέσται.
Καὶ ἔδ' ὅπως δ' ἡμέρον λήφεται
Γράμ' ὅ τ' ἔτον ποιήσει
Τὸν σαρῶν ὡς πανουργεῖν
Ἡρξάτ', ὅς αὖ φημις τὴν κακὴν λαβεῖν.
Οἱ μοι γὰρ αὐτὴν δ' ἔρησαν ὁ περ
Ράλαι πῶς ἐξήτει,
Εἶναι τὸν ἱὸν δεινόν οἱ,
Γνώμας τ' ἐναντίας λέγειν,
Τοῖσι δίκαιοις,
Ὡς τε νικᾷν ἀπαντας,
Οἱς πᾶσι ξυγγενῇται,
Καὶ λέγειν παμπόνηρα,
ἴσως ἴσως βελήσεται
Καὶ φωνὸν αὐτὸν εἶναι.
Σφ. Σὺς μα κατὰ περὶ τὸν πᾶν.
Ἰού, Ἰού.
Ὡς γέγονεν καὶ ξυγγενεῖς, καὶ δημόται,
Α' μωαθετέ μοι τυπόμενα πᾶσι τέχνῃ.
Οἱ μοι κακὸς δαίμων τ' κεφαλῆς, καὶ τ' γνάθῳ.
Σφ. Ὡς μαρε, τύπεις τὸν πατέρα; Φει. φήμ' ὅ πατερ.
Σφ. Ὁρᾷ δ' ὁ μολογοῦν ὅτι με τύπεις; Φει. καὶ μέλας.
Φει. Ὡς μαρε, καὶ παρὰ τοῖς, καὶ τοῖς χορῶν.
Αὐδὸς με πάντ' αὐτὰ καὶ πλείω λέγει.
Σφ. Α' ῥ' οἶδ' ὅτι χαίρω πολλὰ ἀκούων δὴ κακῶς.
Σφ. Ὡς λακνὸς πρῶτε. Φει. πᾶν τε πολλοῖς τοῖς ῥόδοις.
Σφ. Τὸν πατέρα τύπεις. Φει. καὶ ποσὶ γέ νη δία.
Ὡς ἐν δίκῃς ἐστυπῶν. Σφ. Ὡς μαρε, ὡς μαρε,

8

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
 Καὶ πῶς γένοιτ' αὖ πετέρεα τύπῃεν ἐν δίκῃ.
Φει. Ἐγὼ γ' ἄπο λείξω, καὶ σε νικήσω λέγων.
Ξρ. Τῇ σὺ νικήσεις; **Φει.** πολὺ γε καὶ ραδίως.
Ξρ. Εἰ δ' οὐ πότερον τοῖν ἥρσιν βῆλα λένει.
Ξρ. Εἴοισιν ἥρσιν; **Φει.** Ἦ κρείττον' ἢ τ' ἦτονα.
Ξρ. Εἴδωξά μιν μόντοι σε νῆ δὲ ᾧ μέλει,
 Τόσιν δίκαιοις ἀντιπλέγουσιν ταῦτά γε
 Μέλλεις ἀναπέσειν αἰς δίκαιον καὶ καλὸν
 Τὸν πετέρεα τύπῃεσθ' ἐν ὑπὸ τῶν ἡέων.
Φει. Ἀλλ' οἴομαι μόντοι, σ' ἀναπέσειν, ὥστε γε
 Οὐδ' αὐτὸς ἀκροασάμενος, εἰδὲν αὐτεῖς.
Ξρ. Καὶ μὴ ὅ, πικρὰ λέξεις ἀκούσαι βδολομαῖ.
ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ.
Χο. Σὸν ἔργον ᾧ πρεσβυτὰ φροντίζειν ὅπῃ
 Τὸν αὐτὰρ κρατήσεις,
 ὧς ἔπος εἰ μὴ τῷ πέποιθεν, εἰ αὖτε
 Οὐτως ἀνέλασσε.
 Ἀλλ' εἰδ' ὅτ' ἄθρασώεσσι δὴλόγηται ἢ
 Λημῆσιν πᾶνθρῶπον.
 Ἀλλ' ὅσοντο τοπρῶτον ἥρεσθ' ἢ μάχῃ γενέσθαι,
 Ἥδη λένειν χρεὶ πρὸς χορόν, πάντως ἢ τέτο δ' ἰστέον
Ξρ. Καὶ μὴ ὅθεν γε τὸ πρῶτον ἥρεά μεσθα λοιδορεῖσθαι
 Ἐγὼ φράσω· περὶ δ' ἥρ' εἰσιώμεθ' ὥς περ' ἴζε,
 Εἰρώτων μὲν αὐτ' ἄρ' αὖν λαβόντ' ἐγὼ κέλευσε.
 Αἴσαι Σιμωνίδου μέλος, ἄν κερδὸν ὥς ἐπέχθῃ.
 Ὅτ' οὐδὲν ὥς ἀρχαῖον εἶν' ἔφασκε τὸ κινδερῖεν.
 Αἴδειν τέ πινόνθ' ὥς περ' αἰὶ χρεὶ γυναικὶ ἀελῶσαι
Φει. Οὐδ' ἥρ' τότ' οὐδὲν χρεὶ σε γὰρ αἰὶ τύπῃεσθ' κἢ πατέρεα
 Αἴδειν κελύονθ' ὥς περ' αἰὶ τέληας ἐσιώπαι;

Σφ. Τοιῶντα μέντοι καὶ τὸ ἔλεγεν ἐν δόλῳ, οἰκτῆρ' νυθ.
 Καὶ τ' Σιμωνίδῳ ἐφάρπε' εἶναι κακὸν πομπήν.
 Καὶ γὰρ μόλις μὲν, ἀλλ' ὅμως λυγρὸν μὲν τοπρωτόν,
 Ἐπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτ', ἀλλὰ μὲν ῥῶνι λαβόντα,
 Τῶν Αἰχύλῃς λέξαι τί μοι, καὶ δ' ὅτος ὁδοῖς εἶπεν.
 Ἐγὼ δ' ἄρ' Αἰχύλῳ νομίζω πρῶτον εὖ ποιηταῖς,
 Τόφῳ πλέων, αὐστειτον σόμφρακτε, κρημνοποιόν,
 Καὶ πεῦθε πῶς οἰεοῦμαι τὴν κακῶν ὁρεχθεῖν.
 Ὅμως δ' ἐπεὶ θυμὸν δεικνὼν, ἐφίω, σὺ δ' ἀλλὰ τούτων
 Λέξον τί τῶν νεωτέρων, ὅτι ἔστι παρὰ σφί' αὐτοῖς.
 Ὅ δ' ὁδοῖς ἡ σ' οὐκ εὐδελὴν ῥήνῃ πίν' ὥς ἐκίει
 Ἀδελφός, ὃν λέγεισθαί, τίς ὁμομνήσαν ἀδελφῷ.
 Ἐγὼ δ' ἐπεὶ λυγρὸν μὲν, ἐλὼν ὁδοῖς ὅρα καὶ πῶ
 Ροδαῖς κακῶς καὶ κακῶς, καὶ τ' οὐ πεῦθε οἶον αἰὲς
 Ἐπὸς πρὸς ἔπος καὶ ὁμοῦ, εἴδ' ὅπως ἐπανεσπίδῃ,
 Καὶ περὶ ἔφλαμε, καὶ αὐτοῖς, καὶ πνιγε, καὶ πέριβον.
 Οὐνὼ δὲ καί τις, ὅς τις ἐκ Εὐδελῶν ἐπαινεῖς
 Σοφώτατον. Σφ. σοφώτατόν γ' ἐκείνου, ὃν τ' εἶπω,
 Ἀλλ' αὖθις αὖ τυπήσομαι. Φει. νῆτ' εἰς αἰθήρας γάρ.
 Καὶ πῶς δεικνύεις, ὅς τις ὢν νείκευτε σ' ὅς εὐδελος.
 Αἰδοῦνός μιν σου πάντα βραχὺ λίσσος, ὃν π' νοῖς.
 Εἰ μὲν γὰρ βρωῖ εἶπες, ἐγὼ γὰρ αὖ πῶς ἐπέχον.
 Μαμμέν δ' αὖ αἰτήσαντος ἡκόν σοι φέρων αὖ ἄρτον,
 Κακὸν δ' αὖ ἐκ' ἐφθης φράσαι, καὶ γὰρ λαβὼν θύραζε
 Ἐξέφερον αὖ καὶ πρὸν ὁμῶς σε, σὺ δέ με νυθ' ἀπάγχων
 Βωδόντα, καὶ κεκαρῶν ὅππ
 Χειρηπῶν, ἐκ' ἐτλῆς
 Ἐξωρ' ἐνέγκαν ὡς μακρὴ
 Οὐραζε μ' ἀλλ' ἀποπνιγόμενος αὐτ' ποίνισαι κακῶν

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Σφ. Τί δ' ἄλλο γ' ἔγωγε ταυτὶ ποιῆς
Οὐδὲν σε κωλύσει, σκαυτὸν ἐμβολαῖν
Εἰς τὸ βυβάθρον μετὰ Σωκράτους,
Καὶ τὸν ἵκον τ' ἡπῶ.
Ταυτὶ δ' ὅμως ὧς νεφέλαι πέπονθ' ἐγώ,
Υἱὲ μὲν ἀνὰ θεῖς ἀπαντα τὰ μὲν πράγματά.
Χο. Αὐτὸς μὲν δὲν σκαυτὸν σὺ τοῦτων αἴτιος,
Σφρέφας σεαυτὸν εἰς ποτηρὰ πράγματά.
Σφ. Τί δ' ἵπτα ταῦτά γ' ἔμοι τότ' ἠγορεύετε,
Ἀλλ' ἀνδρ' ἀγορεύει καὶ γέροντ' ἐπ' ἡράτες;
Χο. Αἰ παιδάμεν ταυτὸ ἐκείν' ὅτ' ἀν' ἡμεῖς
Γινώσκον ποτηρῶν ὄντ' ἐρκεσὶν πραγμάτων.
Εἰς αὐτὸν αὐτὸν ἐμβόλιον ἐς κερκὸν,
Ὅπως καὶ εἰδὼς τὴν θεὸς δεδουκέναι.
Σφ. Οἱ μοι, ποτηρὰ γ' ὧς νεφέλαι, δίκαια δέ.
Οὐ γὰρ μὲν χρεῖν τὰ χρήματά δ' ἀναισθήμι,
Ἀποστρέφειν. ναὶ οὐδ' ὅπως ὧς εἰλτατε,
Τὸν Χαιρεφῶντα τὸν μακρόν καὶ Σωκράτη,
Ἀπολείς μετ' ἐμοῦ γ' ἐλθόν, οἱ σε καὶ μὲν ὄξυπέτων.
Φει. Ἀλλ' ἔκ' ἀν' ἀδίκησάμεν τὴν διδασκαλίαν.
Σφ. Ναὶ ναί, καὶ τοι δὲν ὀδῶσι παρ' ἄφρον δία.
Φει. Ἰδὲ γε δία παρ' ἄφρον, ὡς ἀρχαῖος εἶ.
Ζῶντες γὰρ τίς ὄξιν; Σφ. ἔστιν. Φει. ἔκ' ἐν' ἐς, ἐπεὶ
Δίνος βυβάθρῳ τὸν δὲ δ' ἐξελικηῖς.
Σφ. Οὐκ ἐξελικηῖς, ἀλλ' ἐγὼ τῆς τ' ὀφίμῳ
Διὰ τουτοῖ τὸν δῖνον οἱ μοι δειλαίος,
Ὅτε καὶ σὲ χυρεοῦν ὄντα θεὸν ἡγησάμην.
Φει. Εὐταῦθα σκαυτὸν παραφρόνεια καὶ φλυαφία.
Σφ. Οἱ μοι περηνόεις ὡς ἐμεινόμεναι ἀφ' αἶ,

ΝΕΦΕΛΑΙΣ ΣΤΑ

52

- Ὅτ' ὅξ' ἐβαλον καὶ τὴν θεὸς διὰ Σωκράτη.
Ἀλλ' ὧς εἰλ' ἔρμῃ, μηδ' αὖτως θυμάνει μοι,
Μὴ δὲ μ' ἀνδρὶ φησὶ, ἀλλὰ συγγνώμῃ ἔχει.
Εἰ μὲν παρανοήσαντος ἀδολεαίαν,
Καὶ μοι γενεὴν ἐμβόλιον, εἴτ' αὐτοῖς γραφίω
Διωκόμενος, εἴθ' ὁ, πῶς σοφεί,
Ὅρθως παραινέεις, ἐκείων δὴς ὁρραφείν.
Ἀλλ' ὡς τὰ χεῖρ' ἐμπερκαίει τὴν οἰκίαν
Τῶν ἀδολεαίων. δίδυρο δίδυρ' ὧς Ξανθία,
Κλίμακα λαβὼν, ἐξέλθει, καὶ σμινύλῳ φέρων,
Καὶ πετ' ἐπαναβάς αὐτὸν φροντιστήριον,
Εἰς αὐτὸν αὐτοῖς ἐμβόλιον τὴν οἰκίαν,
Τὸ τέρας καὶ τὰς κατὰ τὴν ἀφροσύνην.
Εἰ μοι δ' ἀφ' ἐν' ἐγχεῖται τὴν ἡμετέραν,
Καὶ γὰρ τὴν αὐτῶν πήμερον δίδου δίκην
Εἰ μοι ποιήσω, καὶ σφόδρ' εἰς ἀλάζονος.
Μα. Ἰού, Ἰού.
Σφ. Σὺν ἔργον, ὧς δὲς, εἶναι πολλὰ φλόγα.
Μα. Ἀνθρώπων τί ποιῆς; Σφ. ὁ, πῶς ποῖ, τί ἄλλο γ' ἢ,
Διαλεπτολογῶμαι ταῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας.
Μα. Οἱ μοι, τίς ἡμῶν πυρπολεῖ τὴν οἰκίαν;
Σφ. Εἰ κείνος, ὅστις θοιμάτιον ἐλήφατε.
Μα. Ἀπολείς, ἀπολείς. Σφ. Τῆς αὐτῆς γὰρ βέλομαι,
Ἡ γὰρ σμινύλῳ μοι μὴ περὶ τὰς ἐλπίδας,
Ἡ γὰρ πρότερόν πως ἐκφραχθῆναι πεσών.
Σω. Οὐτος τί ποιῆς ἐπὶ τὸν, οὐ πῶς τῆς τέχνης;
Σφ. Ἀεροβατῶ καὶ περὶ φρονῶ τὸν ἥλιον.
Σω. Οἱ μοι τέλας, δειλαίος ἀποπνιγίσομαι.
Σφ. Τί γὰρ μεθ' ὧν ὑβρίζεις τὸν γ' εἰς τὴν θεῶν. *

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Φαι. Εγὼ δ' ἔκχευθαι μέλει καὶ ταχέως ὑπόσχεσθαι.
 Ξφ. Καὶ τὸ σελιῶν ἐσθ' οὐκ ἔστιν ἔσθ' ὅτι.
 Δίωκε, βαλὼν, παῖε. πολλῶν ἔνεκεν,
 Μάλιστ' ἐπὶ δὲ τῷ θεῷ ὡς ἡδύμενον.
 Χο. Ἡ γὰρ δ' ἔξω. κεχάρηται ἡ μερίως τὸν ἡμέτερον ἡμῶν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΝΕΦΕΛΩΝ ΤΕΛΟΣ.

ΒΑΤΡΑΧΩΝ ΥΠΟΘΕΣΙΣ
 διὰ Σίχων.

Μαθὼν περὶ Ἡρακλέους Διόνυσος πλὴν ὁδὸν,
 πρὸς τῇ καταιχμιᾷ πορεύεται, λαβὼν
 τὸ δέμα καὶ πλὴν σκνυτέλλω, ἀνέγειν θέλων
 εὐεπίδην. λίμνῃ δ' ἐβίβανεν καὶ τῷ,
 καὶ πῶν βαλόντων ἀνέκραγεν ὄψ' ἄνθρωπος χορός.
 Ἐπειτα μυσῶν ἐκδοχὴν, ἡλῶν δ' ἰδὼν,
 ὡς Ἡρακλῆς προσέειπε διὰ τὸ κέρβερον.
 ὡς δ' ἀνέφηνε, τίθεται τραγωδίας ἀγῶν,
 καὶ δὴ σεφάνεται γ' Αἰχὺλος, τῶν δ' ἄνθρωποι
 Διόνυσος εἰς φῶς, δ' ἡμεῖς δ' ἄνθρωποι γ' εὐεπίδην.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Ξανθίας, ὃς προλογίζει τῷ ἀναφόρῳ τὸν ὄμιον θλιβόμενος.
 Διόνυσος. Ἡρακλῆς.
 Νεκρὸς. Χάρων.
 Χορὸς βελόνων. Γέρβης.
 Χορὸς μυσῶν. Αἰακός.
 Θεράπαινα Περσεφόνης. Πανδοκύρια.
 Ἐτέρα πανδοκύρια. Πλατίνη.
 Οἰκίτης Πλούτωνος. Εὐεπίδης.
 Αἰχὺλος. Πλούτων.

ΑΡΙΣΤΟΦΑ
 ΝΟΥΣ ΒΑΤΡΑΧΟΙ

ΞΑΝΘΙΑΣ Ο ΠΡΟΛΟΓΙΖΩΝ.

Ἰ' Ρ Ω Π' ἔρωτότων ὡς δέσποτα,
 Εφ' οἷς αἰετῶν οἱ θεῶμενοι,
 Δι. Νῆ τ' δ' ὅ, τι βέλτερον, πλὴν,
 πύζομαι.
 Τούτο δ' φύλαξαι πάνν γάρ ἐς
 ἡδὴ χορὴν.

Ξα. Μὴ δ' ἔπερον ἀσέβων τις δι. πλὴν γ' ὡς θλίβομαι.
 Ξα. Τί δ' αἶ, τὸ πένν γέλοιον εἴπω δι. νῆ δ' αἶ.
 Δι. Θαρρῶν γ', ἐκείνο μόνον ὅπως μὴ ρεῖς. Ξα. τὸ τίς
 Ξα. Μεταβαλλόμενος τὸν ἀφόρον, ὅτι χεζιπῆς.
 Ξα. Μὴ δ' ὅτι προσῦτον ἄχθος ἐπ' ἐμαυτῷ φέρων,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Εἰ μὴ κοιθαρήσῃ τις, ἀποπαρῶσμαι;
- Δι. Μὴ δὴ θ' ἴκετέω, πλὴν γ' ὅτεν μέλαω ξεμεῖν.
- Ξα. Τί δὴ τ' εἶδαι με ταῦτα τὰ σκόβη φέρειν,
Εἰπὶ ποιήσῃ μινδὲν, ὦν τῇ φρωίχως
Εἴωθε ποιεῖν, καὶ Λύκις, καὶ μεφίας,
Σκόβη φέρεισ' ἐκείσ' ἐν κωμοφίᾳ;
- Δι. Μὴ ναὶ ποιήσῃς, ὥς ἐγὼ θεώμενος
Ὅταν πινούτων τῶν σοφισμάτων ἴδω,
Ρλεῖν ἢ νιαντῶν πρεσβύτερος ἀπέρχομαι.
- Ξα. Ὡς ἴσκησθαι μέμων, ἀρ' ὁ φράχλος ἄποσι
Ὅ πηλίβεται μὲν, καὶ ἡ γελῶν διέρεῖ;
- Δι. Εἴ τ' ὅχ' ὕβρεις ταῦτ' ἐπὶ καὶ πολλὰ φρυγῇ;
Ὅτ' ἐγὼ μὲν ἂν Διδόνους, ἡὸς Σταμνίων,
Αὐτὸς βασιζέω καὶ πονῶ, τῶν δ' ὅχ' ὡ,
ἵνα μὴ παλαιπωροῖτο, μὴδ' ἄχθος φέροι;
- Ξα. Οὐ γὰρ φέρω γὰρ; Δι. πῶς φέρεῖς γὰρ, ὅς γ' ὅχ' αἶ.
- Ξα. φέρων γε ταυτί. Δι. τίνα ρόπον; Ξα. βαρέως πάντων.
- Δι. Οὐκ ἔω καὶ βαρὺς τῶν δ' οὐ φέρεῖς, ὅδ' οὐ φέρεῖς;
- Ξα. Οὐκ δὴ θ' ὅγ' ἐχὼ γὰρ, καὶ φέρω, μὲν τὸν δὴ θ'.
- Δι. Ρῶς γὰρ φέρεῖς, ὅς γ' αὐτὸς ὑφ' ἐτέρου φέρεῖ;
- Ξα. Οὐκ οἶδ', ὁ δ' αὖ μὲν ἄποσι πείζῃ.
- Δι. Σὺ δ' ἂν ἐπειδὴ τ' ὄνον δ' φῆς σ' ὠφελεῖν,
Ἐν τῷ μέρει σὺ τὸν ὄνον ἀράμενος φέρε.
- Ξα. Οἱ μοι κοινοδαιμον, τί γὰρ ἐγὼ ἐκ εἰναι μάχωμαι,
Ἡ τ' αὖ σε κωλύειν ἐκείλδον μακρά.
- Δι. Κατάβα παντῶν, καὶ γὰρ ἐγγύς τις θύρας
Ἡ δὴ βασιζέω εἰμι τ' αὖ οἱ πρῶτό με
Εἴδαι φραπέδαι, παιδίον, παῖ, ἡμὶ παῖ.
- Ηρ. Τίς τὸν θύραν ἐπέταξεν, ὥς κενταυρικῶς

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

54

- Εἰνὴ λαὸς ὅστις, ἥπερ μοι, τὸν τὶ πῶς;
- Δι. Ὅ παῖς. Ξα. τί ὅστις. Δι. ἐκ ἐνθευμίδης; Ξα. καὶ τίς;
- Δι. Ὡς σφόδρα μ' εἰσε. Ξα. νῆ δὴ αὖ μὴ μοινοῖ γε.
- Ηρ. Οὐ τοι μὲν πλὴν δὴ μὴ φρα δὴ αὖ μὴ γελῶν,
Καί τοι δάκνω γ' ἐμὸν, ἀλλ' ὅμως γελῶ.
- Δι. Ὡς δακμόνιε πρόσθεθε. ὄνομα γὰρ τὸ σὺν.
- Ηρ. Ἀλλ' ἐκ οἷός τ' εἰ μ' ἀποσβεῖσαι τ' γέλων,
Ὅ ρῶν λεοντῶν αὐτὸ κροκωτῶ καί μενίλω.
- Τίς ὁ νοῦς, τί κρόθονος καὶ ρόπαλον ξυνηθέτω.
- Ροῖ γῆς ἀπεδήμεις; Δι. ἐπεβάδον Κλειδομένη.
- Ηρ. Κλειδομένη; Δι. καὶ κοινοδαιμον γελῶν
- Τῶν πολεμίων; ἡ δὴ δὴ ἡ φρικαῖα δεκά
- Σφ. Δι. καὶ τὸν Ἀπόλλω. Ηρ. καὶ τ' ἐγὼ γ' ὅστις γρόμω.
- Δι. Καὶ δὴ τ' αὐτὸς τῆς νεῶς ἀναγινώσκοντί μοι
Τὴν Ἀνδρομέδαν πρὸς ἐμοὶ τὴν ὀξείφνης πόθος,
- Τὴν κοροδαιμον ἐπέταξε, πῶς οἱ σφόδρα.
- Ηρ. Ρόθος; πόθος τίς; Δι. μικρὸς, ἡ λήϊος Μόλων.
- Ηρ. Γνωσκός. Δι. δὴ τ' Ηρ. ἀλλὰ παιδός. Δι. δὴ δὴ μὲν.
- Ηρ. Ἀλλ' ἀνδρός; Δι. ἀπῆλται. Ηρ. ξυνηθέως κλειδομένη;
- Δι. Μὴ σὺ πῶς μ' ὡς δὴ φ. δ' γὰρ, ἀλλ' ἐχὼ κακῶς.
- Τοῖς τοῖς ἡμέρος με διαλυμαίνεται.
- Ηρ. Ροῖός τις ὡς δὴ φ. Δι. ἐκ ἐχὼ φράσαι.
- Ὅμως γε μὴν τοι σὺ δὴ αἰνιγμάτων ἐρῶ,
- Ἡ δὴ ποτ' ἐπεθυμήσας ὀξείφνης ἐτὺς;
- Ηρ. Ἐτὺς; βαβαῖα, μνηστῆρας σὺ τῶν βίβ.
- Δι. Ἀρ' ἐκ δὴ δάσσω τὸ σαφές, ἡ τέρως φράζω.
- Ηρ. Μὴ δὴ ταῦτα πᾶσι τῶν γε. πάντων γὰρ μανθάνω.
- Δι. Τοῖς τοῖς τοῖνυ με διαρρῶσαι πόθος
Εὐειπὶδαι, καὶ ταῦτα τῶν τελενικῶς.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Κἀδὲς γέ μ' αὖ πείσεις ἀνθρώπων, ὃ μὴ οὐκ
Εἰλθεῖν ἐπ' ἐκάνον. Ἡ ρ. πότερον, εἰς ἄδου καὶ τῶ;
Δι. Καὶ νῦν δὲ τί γέστιν ἐπὶ κατωτέρω.
Ἡ ρ. Τί βουλόμενος; Δι. δέομαι ποιητῶν δεξιῶν.
Οἱ μὲν γὰρ ἐκ ἐτ' εἰπὼν, οἱ δ' ὄντες, κακοί.
Ἡ ρ. Τί δ' οὐκ ἰοφῶν ζῆ; Δι. τῷ γάρτοι καὶ μόνον
Εἴτ' ἐπὶ λοιπὸν ἀγαθόν, εἰ καὶ τῷτ' ἀρῶ,
Οὐ γὰρ σάφ' οἶδ' ἄλλ' αὐτὸ τῷτ' ὅπως ἔχει.
Ἡ ρ. Εἴτ' ἔχι Σοφοκλέα πρότερον ὄντ' Εὐελπίδης
Μέλλεις ἀναχαγεῖν, εἴ περ ἐκάθεν διὰ σ' ἀγειν;
Δι. Οὐ, πρὶν γ' αὖ ἰοφῶντ' ἀπολαβὼν αὐτὸν μόνον,
Αἴνδ' Σοφοκλέους, ὃ π' ποιῇ κωιδονίστω,
Κάλλως, ὃ μὲν γ' Εὐελπίδης πενοῦργος ὢν,
Καὶ ξυνοποδράναι δ' αὖρ' αὐτὸν χειρήσει μοι.
Ὅ δ' ἐνύχλος μὲν εὐθάρδι, δὴ ἄλλος δ' ἐκεί.
Ἡ ρ. Αγαθὸν δὲ ποῦστιν; Δι. ἀπολιπὼν μ' ἀποτίχῃ,
Αγαθὸς ποιητὴς καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις.
Ἡ ρ. Ποῖ γὰρ ὁ τλήμων; Δι. ἐς μακρῶν δὲ ωχράν.
Ἡ ρ. Ὅ δ' ἐξνοκῆς; Δι. ὅξολοιτο νῦν δία.
Ἡ ρ. Ρυθάγγελος ἔ. Ξα. πρὶ ἐμὲ δ' ἄλλος ἦρος,
Επιβρομένον τ' ὦμον ἔτωσι σφόδρα;
Ἡ ρ. Οδοῦν ἔτε' ἐς ἐνταῦθα μερακύναια,
Τραγωδίας ποιούτω, πλεῖν ἢ μύρια,
Εὐελπίδης πλεῖν ἢ πεδίσω λαλίστεραι.
Δι. Επιφυλάσσονταὶ ταῦτ' ἐπὶ καὶ σωμαλμας,
Χελιδόνων μουσῆα, λωβηταὶ τέχνης,
Αἴ φρεσὶν δαΐφρονι μόνον χορὸν λάβη,
Αἴ παρ' ἐρσοῦρησαντα τῇ τραγωδίᾳ,
Γόνιμον ἢ ποιητῶν αὖ, ἔχ' ὅροις ἐπὶ

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

35

- Ζητ' αὖ, ὅστις ρῆμα γινναῖον λάκοι.
Ἡ ρ. Ρῶς γόνιμον. Δι. αὐτὸ γόνιμον, ὅστις φέγγεσσι,
Τοιαυτὸν τι παρὰ κενὸν διδυμεῖον,
Αἰθέρα διὸς δωματίον ἢ χρόνους πόδε,
Ἡ φρεσὶ μὲν ἔκ' ἐδέλσαν ὁμόσαι καὶ ἱερῶν,
Γλῶτταν δ' αὖ διορκήσαν ἰδία τῆς φρενός.
Ἡ ρ. Σὲ δὲ ταῦτ' ἀρέσκει; Δι. καὶ μάλα πλεῖν, ἢ μαίνομαι.
Ἡ ρ. Ἡ μὲν καὶ βαλλὰ γέστιν ὡς καὶ σοὶ δοκεῖ.
Δι. Μὴ τ' ἐμὸν οἶκει νοῦ. ἔχεις γὰρ οἰκίαν.
Ἡ ρ. Καὶ μὲν ἀτεχνῶς γε παμπόνηρα φαίνεσθαι.
Δι. Δειπνῶν με δίδουκε. Ξα. πρὶ ἐμὲ δ' ἄλλος ἦρος.
Δι. Αλλ' ὦν πρ' ἔνεκε τῶν δ' πῶ σκεδὺν φέρων
Ἡλθον καὶ τὰ σὺν μίμησιν, ἵνα μοι τῷ ξένῳ
Τὸς σὺς φράσεις, εἰ δεοίμην, οἷσι σὺ
Εἴρω τὸν ἑὸν ἦλθεσθαι αὐτὸν κέρβερον,
Τούτοις φράσον μοι, λιμναίης, ἀρταπύλαια,
Ρυρνέα, ἀναπύλαια, ἐκροπῆς, κελύας, ὁδῆς,
Ρόλαις, διαίτης, πανδοκιδρίας, ὅπρην
Ἡ ρ. Κόρεις ὀλίγιστοι. Ξα. πρὶ ἐμὲ δ' ἄλλος ἦρος;
Δι. Ὡς γέτλιε, πλῆμεις γὰρ ἵνα καὶ σύ γε
Μιθῶν ἐπὶ πρὸς ταῦτ', ἀλλὰ φράζε τῶν ὁδῶν
Ὅπως τάχιστα ἀφίξομαι ἄλκι καὶ τῶ.
Ἡ ρ. Καὶ μήτε θερμῶ, μήτ' ὄξαν ψυχρὰν φράσεις.
Φέρε δὴ πῖν αὐτῶν σοὶ φράσω περὶ τῶν, τίνας;
Μία μὲν γάρ ὅτιν ἀποκαλῶ καὶ θραγίς,
Ἡ ρ. Κρεμάσαντι σαυτὸν. Δι. παῦε πνιγνὰν λέγεις.
Ἡ ρ. Αἴ μ' ἐστὶν ἀφραγὸς σὺν τομῶς περιμμεῖν
Ἡ ρ. Ἡ δὲ ἀφραγὸς. Δι. ἀρῶ κώνειον λέγεις.
Ἡ ρ. Μάλιστά γε. Δι. ψυχρὰν γε καὶ θυγέμερον.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Εὐθὺς γὰρ ἀποπήμενσι τὰν πικρήμα.
Ἡρ. Βάλε ταχέαν καὶ καὶ τάντισσι φράσας
Δι. Νή τιν' δὲ, ὡς ὄντος γε μὴ βαδίστησθ.
Ἡρ. Καθέρπυσόν νω ἔς κεραμειόν. **Δι.** καὶ τα τί,
Ἡρ. Ἀναβάς αὐτὴν πύργον τὸν ὕψιλον. **Δι.** τί δρῶ;
Ἡρ. Ἀπὸ μὲν τὴν λαμπρόν ἐν τούτῳ θεῶ.
 Καὶ πατὴρ ἐπειδὴν φῶσιν οἱ θεῶμενοι
 Εἶναι, τοῦτ' εἶναι καὶ σὺ σκευτόν. **Δι.** ποῖ; **Ἡρ.** καὶ
Δι. Ἀλλ' ἀπολέσαι μὲν ἐγὼ φάλαθρον δὴν,
 Οὐκ αὖ βαδίσσαιμι τὴν δόδον ταύτην. **Ἡρ.** τί δαίς;
Δι. Ἡνὲρ σὺ τότε κατεπλάσθης. **Ἡρ.** ἀλλ' οὐ πλὴν ποιεῖ
 Εὐθὺς γὰρ αὐτὴν λίμνιν μετὰ τὴν ἡμεῖς πάντῃ
 Ἀβυσσον. **Δι.** εἴτα πῶς γε περικαθήσομαι;
Ἡρ. Ἐν πλοικρίῳ τυνηταί σ' ἀνὴρ γέρον
 Νυκτὸς διαίξαι, δὴ ὄβολῳ μοδὸν λαβών.
Δι. φθὺ. ὡς μέγα δινώαδον πανταχοῦ τὸ δὴ ὄβολῳ
 Γῶς ἡλθέτω καὶ κῆσε. **Ἡρ.** ὅσοις ἦρα γε.
 Μετὰ ταῦτ' ὅφεις καὶ θυεῖ ὅφει μνηστῆρ,
 Δεινότερα. **Δι.** μὴ μ' ἐκπλήτῃς, μηδὲ διαμέτῃς.
 Οὐ γὰρ μ' ἀποφύλεις. **Ἡρ.** εἴπε βόρβορον πολὺν
 Καὶ σκῶρ ἀνάνων ἐν δὲ τούτῳ καί μενούς
 Εἶπον ξυῖον τίς ἡδίκησε πώποτε.
 Ἡ παῖδα κινῶν τὰρ γυροῖον ὑφάλετο.
 Ἡ μὲν τὴν ἡλοῖσεν, ἡ παρὸς γὰρ ἔδον
 Ἐπὶ πέτρῃ, ἡ πόρμον ὠμοῖεν,
 Ἡ μορσίμου τίς ῥήπιν ὄξε γράψατο.
Δι. Νή τ' ἡ θεοῦς ἐχρῶν γε πρὸς πάντοισι, καὶ
 Τὴν πυρρὴν τίς ἐμάδε τὴν κνηπίον.
Ἡρ. Ἐνθάδε αὐτῶν τίς σε περὶ εἰσι πτοί.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

56

Ὅφει τὴν φῶς καὶ λαίσον, ὡς περ ἐνθάδε,
 Καὶ μὲν ῥινῶν αἶς, καὶ θιάσους δὴ δαίμονας,
 Ἀνδρῶν, γυναικῶν, καὶ κρότον χειρῶν πολὺν,
Δι. Οὗτοι δὲ δὴ τίνες ἔσιν; **Ἡρ.** οἱ μνημεῖνοι.
Ξα. Νή τ' οὐδ' ἐγὼ γ' ἐν ὄντος ἄγων μνηστῆρα.
 Ἀτὰρ ἐπεὶ κατέβη ταῦτα τὴν πλείω χρόνον.
Ἡρ. Οἱ σοὶ φράσσουσ' ἀπαξάπανθ' αὖν αὖ δέει.
 Οὗτοι γὰρ ἐγγύτατα παρ' αὐτῷ τὴν δόδον
 Ἐπὶ τοῖσι τῷ Πλάτωνος οἰκοῦσι θύραις,
 Καὶ χαίρει πόλλ' ὧς δελφέ. **Δι.** νή δαίκα καὶ σὺ γε,
 ὅφει μνηστῆρ. σὺ ὅφει τὰ σῶματ' αὐτὸς λάμβαναι.
Ξα. Ρεῖν καὶ κατεβήσθαι; **Δι.** καὶ ταχέως μὲν τοὶ πάντῃ.
Ξα. Μὴ δὴ οὐκ ἐκτεθῶσ', ἀλλὰ μὲν δαῖσάσιν τινα
 Τῶν ἐκφερομένων, ὅστις αὐτὴν τῆτ' ἔρχεται.
Δι. Ἐὰν δὲ μὴ ῥω; **Ξα.** τότε μ' ἀγῆν. **Δι.** καλῶς λέγεις.
 Καὶ γὰρ πινὼν ἐκφέρωσι τοῦτον ἐκκρόν,
 Οὗτος, σὲ λέγω μὲν τοὶ, σὲ τὸν πεθνηκότα,
 Ἀνθρωπε, βάλε σκιδναρί εἰς ἄσπερ φέρει;
Νε. ῥόσ' ἄτ' αἶ; **Δι.** ταυτὴ. **Νε.** δὴ οὐδ' ἀραχμῆς μοδὸν τελείας;
Δι. Μὰ δὴ ἀλλ' ἐλαττον. **Νε.** ὑπάρχει ὑμῖς τῆς ἀσπῆ.
Νν. Ἀνάμεινον ὡς δαίμονι ἐάν ξυμβῶ τί σοι.
Δι. Εἰ μὴ κατεθήσεις δὴ οὐδ' ἀραχμῆς, μὴ διαλέγον.
Ξα. Λαβὲν ἐν ὄβολοις. **Νε.** αὐτὸς βίβωμι νῦν πάλιν.
 Ὡς σε μὲν ὁ κατὰρατος, ἐν οἷμαί σε τι;
 Ἐγὼ βαδίσουμι. **Δι.** χρῆσθ' εἰ καὶ γεννάδες.
Δι. Χωρῶμεν αὐτὴν τὸ πλοῖον. **Χα.** ὡς ὅπ. παραβαλοῦ.
 Τῆτι τί δέει. **Ξα.** τῆτι λίμνιν ἡ δαίκα
 Αὐτὴν σὺν, ὡς φράζε, καὶ πλοῖον γ' ὄρω
 Νή τὴν ποσειδῶ, καὶ γὰρ ὁ χαλῶν ἔσσι.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Δι. Χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων, χαῖρ' ὦ Χάρων.
Χά. Τίς εἰς αὐτὰ πύλας ἐκ νεκρῶν καὶ πρᾶγματῶν.
Τίς εἰς τὸ λήθης πεδίον, ἢ τὸν πόδας,
ἢ τὸ κερβερεῖος, ἢ τὸν ἡρόακος, ἢ τὸν πτόναιον.
Δι. Εἰς. Χά. πᾶσι δὲ βραβεῖαι. Δι. πού τις οὐκ ἔστιν ἄλλος
Εἰς ἡρόακος ὄντως; Χά. ναὶ μὰ Δία σοὶ γὰρ ἔστιν.
Εἰς βραβεῖαι δὲ. Δι. πᾶσι δὲ βραβεῖαι. Χά. διδόνον δὲ αὐτῶν
Εἰ μὴ νεναι μάχηκε τίς περὶ τῶν κρεῶν.
Ξα. Μὰ τὸν Δία ὅτι ἀλλὰ ἐστὶν ὁφθαλμῶν.
Χά. Οὐκ ἔστι περὶ τῶν κρεῶν τίς περὶ τῶν κρεῶν.
Ξα. Ἦ δὲ τὸ ἀνέμενον; Χά. παρὰ τὸν αὐτὸν λίθον,
Εἰς τὸ ἀνέμενον, μακρῶν. Ξα. πάντων μακρῶν.
Οἱ μὲν καὶ ἡρόακος, τῶν ξυνέτυχον ὁξυῶν;
Χά. Κάθιζ' ὡς κώπην, ἔστις ὡς κώπην, ὡς κώπην.
Οὐκ ἔστι; τί ποιεῖς; Δι. Ὅτι πῶς; τί δὲ ἄλλο γάρ ἢ
ἰζώ τὴν κώπην οἱ περὶ ἐκείλους με σύ.
Χά. Οὐκ ἔστι καὶ τῶν κρεῶν τῶν κρεῶν; Δι. ἰδὲ.
Χά. Οὐκ ἔστι περὶ τῶν κρεῶν τῶν κρεῶν; Δι. ἰδὲ.
Χά. Οὐκ ἔστι περὶ τῶν κρεῶν τῶν κρεῶν; Δι. ἰδὲ.
Εἰς περὶ τῶν κρεῶν τῶν κρεῶν; Δι. ἰδὲ.
Α' πειρος, ἀλλὰ τῶν κρεῶν τῶν κρεῶν;
Ὡς ἔστι τῶν κρεῶν τῶν κρεῶν; Χά. ῥᾶς. ἀκούσει γὰρ μέλη
Κάθιζ' ὡς κώπην, ἔστις ὡς κώπην; Δι. τίς οὐκ;
Χά. Βαράχων, κύνων θανάτου. Δι. καὶ τῶν κρεῶν.
Χά. Ὡς ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι.
Χο. Βρεκεκεκέξ, κῶξ, κῶξ.
Βα. Βρεκεκεκέξ, κῶξ, κῶξ.
Λιμναῖα κύνων τέκνα,
Ξυνέμενον ὅτι βραβεῖαι.

φθεγξάμεθ'

ΒΑΤΡΑΧΟΙ. 57

- φθεγξάμεθ' ὅτι γῆρας ἐμὸν αἰσθάν,
Κῶξ, κῶξ,
Ἦν ἄμφω νυκτὶν διδόνον.
Διδόνον ἐν λίμναισι λαχόντα.
Ἦν ἴχ' ὁ κραιπαλόκωμος
Τῶν ἱεροῦ χύφουσι.
Χωρεῖ κατ' ἐμὸν τέκνος λαῶν ὄχλος.
Δι. Βρεκεκεκέξ, κῶξ, κῶξ.
Εἰς τὸν τῶν κρεῶν τῶν κρεῶν,
Τὸν ὄρρον, ὡς κῶξ, κῶξ.
Χο. Βρεκεκεκέξ, κῶξ, κῶξ.
Δι. Ἦ μὴ δὲ ἴσως ὁδὸν μέλει.
Χο. Βρεκεκεκέξ, κῶξ, κῶξ.
Δι. Α' καὶ ὁδοῖός τ' αὐτῶν κῶξ.
Οὐδὲν γάρ ἐστιν ἄλλ' ἢ κῶξ,
Χο. Εἰς τῶν κρεῶν τῶν κρεῶν,
Εἰς τῶν κρεῶν τῶν κρεῶν,
Καὶ κερβάτις πάν,
Ὁ καλαμύφθογος παῖζων,
Γροσεπτερπεταὶ δὲ φορμικταὶ ἀπὸ λαῶν,
Εἰς τῶν κρεῶν τῶν κρεῶν, ὅτι πολυέμοι.
Εἰς τῶν κρεῶν τῶν κρεῶν, ὅτι πολυέμοι.
Βρεκεκεκέξ, κῶξ, κῶξ.
Δι. Εἰς τὸν τῶν κρεῶν τῶν κρεῶν,
Χ' ὡς κῶξ, ἰδὲ τῶν κρεῶν,
Καὶ τῶν κρεῶν τῶν κρεῶν,
Βρεκεκεκέξ, κῶξ, κῶξ.
Χο. Α' καὶ ὁδοῖός τ' αὐτῶν κῶξ.
Μάλλον μὲν ἢ φθεγξάμεθ', εἰ δὲ ποτ' ὅτι

b 6

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ηλίοις σὺ ἀμέραισιν

Ἡ λάμει δα διὰ κυπέρου,

καὶ φλέω χαίροντες ὥδῃς

πολυκλυνέμοις μέλεσιν.

Ἡ δὲ δὸς φύγοντες ὄμβρον,

Ἐνυδρον σὺ βυθῷ χορεύων

αἰόλαν ἐφθελγέμεο δα,

πομφολυγοπαμφλάμασι

βρεκεκεκέξ, ηὐαῖ, ηὐαῖ.

Δι. Τοντὶ παρ' ὕμῶν λαμβάνω.

Χο. Δεινά γ' ὄρα πεισόμεο δα.

Δι. Δεινότερα δ' ἔγωγ' ἐλαύνων,

εἰ διαρρέα γήσομαι.

Χο. Βρεκεκεκέξ, ηὐαῖ, ηὐαῖ.

Δι. Οἰμώζετ'. οὐ γάρ μοι μέλει.

Χο. Ἀλλὰ μὴ κεκραξέμεο δα

γ' ὅποσον ἡ φαρύγγε αὐτῶν

Χανδάνῃ δι' ἡμέρας,

βρεκεκεκέξ, ηὐαῖ, ηὐαῖ.

Δι. Τούτῳ γ' οὐ νικήσετε.

Χο. Οὐδὲ μὴ ἡμᾶς σὺ πέντως.

Δι. ὕδ' ἔμω ὕμεις γε δὴ με

οὐδέποτε κικράεσθε γ',

κἄν με δέῃ δὴ ἡμέρας;

Ἐὼς αὐτῶν ἀδικρατήσω τῶν ηὐαῖ.

Χο. Βρεκεκεκέξ, ηὐαῖ, ηὐαῖ.

Δι. Ἐμὲλλον ἄρα παύσιν πῶς ὕμεις τῶν ηὐαῖ.

Χο. Ὡς παῦε παῦε, παραβαλοῦ τῶν κωπῶν.

Ἐββαί, ἀπόδος τ' ἰαυλον. Δι. ἔχε δὴ τῶν

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

58

Οἱ Ξανθίας, πού Ξανθίας, ἡ Ξανθίας;

Ξα. Ἰαυ. Δι. βιάζετο δούρο. Ξα. χαῖρ' ὦ δέσποτα.

Δι. Τί ὅτι πάντανθοι; Ξα. σκόπος καὶ βορβορος.

Δι. Κατὰ δούρον πού τῃ πεφαιλόιας αὐτόθι,

καὶ τῇ ἀδιόρκους, ὡς ἔλεγεν ἡμῖν; Ξα. Σὺ δ' οὐ;

Δι. Νῆτον ποσειδῶ γωγέ, καὶ νωὶ γ' ὄρω.

Α' γε δὴ τί δρᾷμεν; Ξα. πρῶτον βέλτεται νῶν,

ὡς οὗτος ὁ τόπος ἐστίν, οὐτὰ θερία,

τὰ δεινὰ ἐφασκ' ἐκείνος. Δι. ὡς οἰμώζεσαι,

Ἡ λαζονόβη ἵνα φοβηθῶμαι ἐγώ,

εἰδώς με μάχιμον ὄντα φιλοτιμύμενος.

Οὐδὲν γ' ἔγωγ' αὐτῶν ἐὼς ἡ ρακλῆς,

Ἐγὼ δέ γ' οὐδέ μιν αὐτῶν τυχαῖν νῆν,

λαβεῖν τ' ἀγώνισμ' ἀξίός τι τῆς ὁδοῦ.

Ξα. Νῆτον δία, καὶ μὴ αἰδοῦμαι φόβον τίνος.

Δι. Ροῦ πού σ'; Ξα. ὅπως. Δι. ὅπως νῶ ἴδι.

Ξα. Ἀλλ' ἐστὶν σὺ τῶν προάδε. Δι. προάδε νῶ ἴδι.

Ξα. Καὶ μὴ ὄρω νῆτον δία θεῖον μέγα.

Δι. Ροῖόντι. Ξα. δεινόν. παντοδρεπὸν γοῦ γίνε.

Τοτὲ μὲν βῆς, νωὶ δ' ὄρως, τοτὲ δ' αὖ γωνή, *

Ξα. Ὡς οἰμώζετ' ἡμῖν. Δι. πού σι; φέρ' ἐπ' αὐτῶν ἴω.

Δι. Ἀλλ' οὐκ ἐτ' αὐτῶν γωνή σιν, ἀλλ' ἡ δὴ κύων.

Ξα. Ἐμπονσαι τοῖνυν γ' ἐπὶ. Ξα. πύλ' αὐτῶν λάμπει

Δι. Ἀπαν τὸ πρόσσωπεν, καὶ σκέλος χαλκιδωτὸν ἔχει.

Ξα. Νῆτον ποσειδῶ, καὶ βορίτινον δάπερον.

Δι. Σάφ' ἴδι. Δι. πού δὴ τ' αὐτῶν φραποίμην. Ξα. πού δ' ἐγὼ;

Ξα. Ἰερὸν διαφύλαξόν μ' ἵν' ὦσιν ξυμπότης.

Δι. Ἀλλὰ μὲν, ὦ γὰρ ἡ ρακλῆς. Δι. οὐ, μή κε λῆς

Ἰερ. Μὴ νῶν, ἵκετε νῶν μὴ κε λῆς τοῦτο μοι.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Γερ. Διδόνουσε τοίνυν. Δι. τῷτο δὲ γ' ἢ πῶς θατέρου.
Ξα. Ἰὺ ἢ περ' ἔρχει. Διδύρο Διδύρ' ὦ δέσποτα.
Δι. Τί δ' ἐστὶ; Ξα. θαῖρρει, πάντα παρὰ θά πεπράγαμεν.
Ε' ξεστὶ δ' ὡς περὶ ἡέλοχος, ἡμῖν λέγειν,
Ε' κινυμάτων γ' αὐθις αὐτὴ γαλήν' ὀρώ,
Η' μπουσα φρέδι. Δι. κατόμοσον. Ξα. νῆ δ' αὖτε
Δι. Καὶ οὐθις κατόμοσον. Ξα. νῆ δ' αὖτε. Δι. ὁμοσον. Ξα. νῆ δ' αὖτε
Δι. Οἱ μοι πάλας, ὡς ὡ χρίωσ' αὐτὴν ἰδών.
Οἱ δὲ δὲ δέσας, ὑπερπυρίασέ μου.
Οἱ μοι, πύθον μοι ταυτὴ καὶ καὶ πρὸς πέσι;
Τὴν αὐτὰς μοι θεῶν μάσπολαύει;
Αἰθέρα διὸς δωμάπον, ἢ χροῖς πόδε.

ΛΥΛΕΙ ΤΙΣ ΕΝΔΟΝ.

Δι. Οὐτος; Ξα. τί δὲν; Δι. δ' κατήκουσας; Ξα. τίτος;
Δι. Αὐλῶν πνοῆς. Ξα. ἔγωγε καὶ δ' αὖθις γέ με
Αὐρὰ τίς ἔστι πνύουσε μυστικώπτη.
Α' ἀλλ' ἡρεμὴ πῆξαντες ἀκροασώμεθα.
Χο. Ἰ' ακχ' ὦ Ἰ' ακχ. Ἰ' ακχ' ὦ Ἰ' ακχ.
Ξα. Τῷτ' ἐς ἐκείνο δέσποτα οἱ με μνημεῖοι.
Ε' νταυθὰ πον παίζουσιν, οὐς ἔφραζε νῶν.
Α' δονον δ' ἢ Ἰ' ακχον, ὅν περ Διὰ γόρας.
Δι. Καὶ μοι δονοῦσιν, ἡσυχίαν τοίνυν γ' αἶγειν,
Βέλπυσον δὲν, ὡς αὐτὸ εἰδόμεν σαφῶς.
Χο. Ἰ' ακχ' ὦ πολυτιμήτοις
Ε' δ' αὖτε εὐθιὰ δὲ νάων, Ἰ' ακχ' ὦ Ἰ' ακχ
Ε' λδε τοῖς αὐτὰς λειμῶνα χορδύων,
Οἱ ποῖς ἐς διασώπας,
Πολύκαρπον μὲν πινάτων
Α' μωλὶ κρατὶ σφ' βρύοντα

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

59

Στέφανον μύρτων.
Θρασῆ δ' ἔγχεα τεκνούων
Ποδὶ τὰν ἀνέλασον
Φιλοπαύγμονα τιμῶν
Χαρίτων πλεῖστον ἔχουσιν
Μέρος ἀγνώϊερα,
Οἱ ποῖς μύσαις χορεύαν.
Ξα. Ὡς πότνια πολυτίμητε Δῆμιφρος κῆρη,
Ὡς ἡδὺ μοι προσέπινυσε χοιρέων κρεῶν.
Δι. Οὐκ ἔγωγε ἀφ' ἐμ' ἔξεις, λῦπ' ἡ καὶ χορδὴς λάβης.
Χο. Ε' γὰρ φλογέας λαμπράς
δας, αὐτὸ χερσὶ γ' ἡ καὶ
Τινάσων ἴακχε,
Νυκτέρου τελετῆς φασφόρος ἀστὴρ
φλογί, φεγγέται ὅ λειμῶν,
Γόνυ πάλαι τοῦ γερόντων,
Α' ποσείεται ὅ λυπες
Χρονίων τ' ἐπ' αὐτῶν
Παλαιούς ἐν αὐτοῖς
Ἰ' ἐρᾶς ὑπὸ τιμῆς.
Σὺ δ' ὅ λαμπρόν φλέγων
Προβάδω ἐξ ἀγ' ἐπ' αὐθις
ρόν ἐλειον δάπεδον,
Χοροποιὸν μάκρο ἢ βαν.
ΕΠΙΡΡΗΜΑ.
Η' ρ. Εὐφηνεῖν χρὴ καὶ εἰς τοῖς ἡμετέροις χοροῖσιν,
Ὅς τις ἀπειρος τοιῶνδε λόγων, ἢ γνώμη μὴ καβαρδύοι,
ἢ γενναίων ὄργιοι μισῶν μὴ τ' ἰδέτω, μὴ τ' ἐχόρδουσε,
Μὴ δ' κρατὶν ἐπ' αὐτοφάγῃ γλώττης βακχεῖ ἐτελέσθῃ,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ἡ βωμολόχοις ἔπει χεῖραι, μὴ ν καὶ τῷ τῷ ποιῶν,
Ἡ δὲ πνὴν ἐχθρὸν μὴ κατελθεῖ, μὴ δὲ ὑπολόγῃς πόλιν τοῖς
Ἀλλ' ἀνέγειραι, καὶ ῥίπτει, κεκοῖτον ἰδίῳν ἀδελφῶν,
Ἡ τῆς πόλεως χαίμαζομένης ἀρχὸν κατεπαροδοῦσά,
Ἡ προδίδωσι φρέσιν, ἢ ναῦς, ἢ πᾶς πόρριτ' ἀποπέμπτει
Ἐξ αἰγίης, θωρυκίων ὧν, εἰρηστο ἔχρος, καὶ κοιδάμων,
Ασώμας τε, καὶ λίνεα, καὶ πῆλιν, διαπέμπων ἥς ἐπὶ δαυροῦ
Ἡ χρεμάσκει τοῖς τ' αὐτῶν πάλων ναυσι παρέχειν τινὰ πείρα
Ἡ κατεπαλᾷ τ' ἐκαστοῖν, κυκλίσιν χοροῖσιν ὑπὸ δαυρῶν,
Ἡ τ' ἡμῶν τῶν πῶν ποιητ' ῥήτωρ ὧν, εἴτ' ἀποφύγει
Κωμωδιστὴς ἐν τοῖς παρῖοις τελεταῖς τοῖς τῷ Διονύστῃ
Τῷ τοῖσιν ἀπαυδῶν, καὶ νῦν ἀπαυδῶν, καὶ νῦν μάλ' ἀπαυδῶν
Ἐξίστασθ' ὡς χοροῖς, ὡς μεῖς δ' ἀνέγειρετε μολπῶν,
Καὶ παννυχίδας τὰς ἡμετέρας, αἱ τῇδε πρὸς τὴν ἑορτήν

Ἡ μ. Χώρει δὲ νῦν πᾶς ἀνδρείας
Εἰς τὴν δὲ νῦν πᾶς ἀνδρείας
Λεμώνων ἐγερνόντων,
Καὶ σκώπτων καὶ παίζων,
Καὶ χλευάζων, ἢ εἰς τὴν
Δ' ὅσον ὡς πᾶς. ἀλλ' ἔμβρα,
Χ' ὡς πᾶς αἰρεῖς τὴν σώτηραν γενναίως
Τῇ φωνῇ μολπῶν,
Ἡ τὴν χώραν σώζειν φῆς ἐς τὰς ὥρας,
Καὶ θωρυκίων μὴ βούληται.

Ἡ μ. Ἀγε νῦν ἑτέρων ὕμνων ἰδέαν τ' ἡσυχαστῶν βασιλῶν
Δήμιφροθεν ἀνδρῶν ὁρῶντες ζαθέας μολπᾶς καλὰς
Ἡ μ. Δῆμιφροθεν ἀνδρῶν ὁρῶντες
Ἀνέστα συμπαράσταται,
Καὶ σώζει τὸν σκευτῆς χορόν,

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

60

Καὶ μ' ἀσφαλῶς πανήμερον
Ραῖσαι τε καὶ χοροῖς,
Καὶ πολλὰ μὲν γελῶν μ' εἰς
Πεῖν, πολλὰ δ' ἀπονοσταῖα καὶ
Τῆς σῆς ἑορτῆς ἀξίως,
Ραῖσαντα καὶ σκώψαντα, νῦν
κῆσαντα τοῖσι νῦν δαῖ.

Ἡ μ. Ἀγε νῦν γε καὶ τὸν ὠραῖον θεόν
Ραῖσαι τε καὶ χοροῖς,
Ὡς δαῖσι τὸν ξυνέμπορον
Τῆς δὲ τῆς χορείας.

Ἡ μ. Ἰσχυρὸς πολυμήνιτε μέλος ἑορτῆς
Ἡ δὲ τὸν δαῖσι, δαῖσι σιωπῶν
Πρὸς τὴν θεόν, καὶ δαῖσι ὡς
Ἀνδρῶν πῶν πολλὰ δαῖσι πᾶν αἰνεῖς.
Ἰσχυρὸς φιλοχοροῦν τε συμπρόπεμπε με.
Σὺ γὰρ κατεγίσσω μὲν αὐτὴν γέλωτι
Καὶ πᾶς τελεῖς τὸνδε
Τὸν σκευτῆς χορόν, μὲν τὸν ῥαῖσι,
Καὶ εὐδῶν ὡς τ' ἀξίμοις
Ραῖσαι τε καὶ χοροῖς.

Ἰσχυρὸς φιλοχοροῦν τε συμπρόπεμπε με.
Καὶ γὰρ παραβλέψας τὴν μερακίστην
Νῦν δὲ κατεγίσσω καὶ μάλ' ὅσον προσώπον
Συμπροσώπον, χιτωνίου
Ραῖσαι τε καὶ χοροῖς, πτῆσιον προκύναν,
Ἰσχυρὸς φιλοχοροῦν τε συμπρόπεμπε με.
Εἰ γὰρ δ' αἰεὶ πᾶς φιλοχοροῦν εἰμι, καὶ μετ' αὐτῆς
Ραῖσαι χοροῖς βούλομαι, δι. καὶ γὰρ πρὸς.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Χο. Βούλεσθε δῆτε κρητὴν
Σκώψωμεν ἀρχέδημον;
Ὅς ἐπέτις ὦν, οὐκ ἔφυσε φράτορας.
Ναὺς δὲ δημαγωγῶ
Ἐν τοῖς ἀνὼ νεκροῖσι,
Κᾶσι τὰ πρῶτα τῆς ἐκεί μοχθηρίας,
Τὸν κλεισθένη δ' ἀκρωτῶ
Ἐν ταῖς ταφαῖσι περικύβην
Τίλλειν ἐαυτῶ, καὶ ἀπαράπειν τὰς γυναῖκας,
Καὶ ὅπως τ' ἐγκεκυφῶς,
Καὶ κλαίει, καὶ κερράει
Σεβῖνον ὅς τις ἐστὶν ἀναφλύσιος.

Καὶ καλλίαν γε φασι
Τοῦτον τὸν ἱπποβρίνον,
Κίστου λεοντῶν ναυμαχεῖν ἐνημμένον.
Δι. Ἐχούτ' ἀν' οὐδ' φράσαι νῶν,
Γλάτων ὅπου νῆαδ' οἰκῆ;
Ξένω γὰρ ἐσμὲν, ἀρτίως ἀπημενῶ.

Χο. Μὴδὲν μακρὰν ἀπέλθεις,
Μὴ δ' αὖθις ἐπανέριμε.
Ἀλλ' ἴθι ἐπ' αὐτῶν πλὴν θύραν ἀπημενῶς.

Δι. Αἴροις ἀν' αὖθις αὖγε παῖ τὰ σρώμετα.

Ξα. Τοντὴ πλὴν τὸ πρᾶγμα,
Ἀλλ' ἡ δὸς κλέινθος ἐν τοῖς σρώμεσι.

Χο. Χωρεῖτε νῦν ἱερὸν ἀνὰ κύνιον θεᾶς.
Ἀνθοφόρον ἀν' ἄλσος,
Ραῖζοντες, οἷς μετουσίαι
Θεοφιλοῖς ἐορτῆς.

Δι. Ἐγὼ δ' ἐγὼ ταῖσι κῶρυς

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

61

Εἴ με καὶ γυναιξίν,
Οὐ παννυχίζουσι θεαί,
Φέγγος ἱερὸν οἶσαν.

Χο. Χωρῶμεν ἐς πολυρρόδους
Λειμῶνας ἀνθεμάδεις;
Τὸν ἡμέτερον τρόπον,
Τὸν καὶ κλιχωρῶτατον
Ραῖζοντες, ὃν ὀλβιαί
Μοῖραι ξυνάγουσι.
Μόνους γὰρ ἡμῖν ἥλιος
Καὶ φέγγος ἱλαρὲν ἐστίν,
Ὅσοι μεμνήμεθ', οὕτως
σεβῆτε δῆγομεν

Τρόπον περὶ τε ξένους, καὶ τῶν ἰδιώτας.
Δι. Ἄγε δὴ τίνας τρόπον τὸν θύραν κῶψω, τίνας

Ξα. ὣς εὐθὰς ἀρὰ κῶψουσι οἱ πηχέριοι;
Οὐ, μὴ διαφίλῃς, ἀλλὰ γεῦσαι τῆς θύρας.

Καὶ Ἡρακλέα τῶν ἡμῶν καὶ τὸ λῆμ' ἔχον.

Δι. Ραῖ, παῖ. Αἴα. τίς ὅστις; Δι. Ἡρακλῆς ὁ καρτερὸς.

Αἴα. ὦ βδέλυρε, καὶ ναίχωτε, καὶ πολμηρέ σου,

Καὶ μαρὲ, καὶ παμμίαρε, καὶ μαρῶτατε,

Ὅς τ' αὖτ' ἡμῶν ὀξελάσας τὸν κέρβερον,

Ἀπῆξας ἀγχιον, καὶ ποδῶς, ὥχου λαβῶν,

Ὅν ἐγὼ φύλακτον. ἀλλὰ νῦν ἔχει μέσος,

Τοῖα συνός σε μελανοχόρδιος πέφρα,

Ἀχερόντιός τε σιόπελος αἰματωγῆς,

Φρουροῦσι, κακυντοῦ τε περίδρομοι κυῶν,

Ἐχιδνάδ' ἔχει τοντακέφαλος, ἢ τὰ ἀλάγχνα στυ

Διὰ ἀπαράξει, πλοθυμῶν τ' ἀνθάφεται,

Ταρπίηα μύραινε, τὼ νεφρῶ δέ σου
 Αὐτοῖσι ἐντέρουσιν ἡ μάτω μένῳ,
 Διαπᾶσιν τοι γοργόνον πηθάσαι,
 Εἴ ποῖς ἐγὼ δρομάον ὁρμήτω πόδα.
 Ξα. Οὐ πῶς, τί δ' ἔρκεαι; Δι. ἐγκέχουα, καὶ λείπεθαι.
 Ξα. ὦ κατὰ γέλασ', οὐκ ἔγω ἀναστήσει ταχὺ,
 Πρὶν πῶς σ' ἰδεῖν ἀλλ' ὀφείδον. Δι. Ἀλλ' ὠραμῶ,
 Ἀλλ' οἷσε πρὸς τὴν καρδίαν μου παργανῶ.
 Ξα. Ἰδὲ λαβέ. Δι. πρόσθου, πού' ἐστιν. Ξα. ὦ χρυσὸς θεῶν.
 Εἴ ταῦτ' ἔχεις τὴν καρδίαν. Δι. Δέσσοσε ἥ
 Εἰς τὴν καὶ τὸν μου καρδίαν καθεύρπυσεν.
 Ξα. ὦ θαυμάσιε θεῶν σὺ καὶ ἀνθρώπων. Δι. ἐγὼ;
 Πῶς θαλὸς, ὅς περ παργανῶ ἤτησά σε.
 Οὐκ ἔγω ἔπερος ταῦτ' ἐργάσασθαι αἴρῃ; Ξα. ἀλλὰ τί.
 Δι. Κατέκειτ' αὐτὸς φραϊνόμενος, εἴ πο' θαλὸς ἦν.
 Εἴ γὰρ δ' ἀνέγνω, καὶ προσέτ' ἀπεφιστάμην.
 Ξα. Ἀνδρεῖά γ' ὦ πρότεστον. Δι. οἶμαι νῦν δέ.
 Σὺ δ' ἔκ' ἐλπίσεις τὸν φόβον τῶν ὀϊμέτων,
 Καὶ πᾶς ἀπειλῆς; Ξα. ὦ μά δ' ἴ' ἔσ' ἐφρόντισα.
 Δι. Ἰθι νῦν, εἰ περὶ λημεπῆς καὶ σφῆρας εἶ,
 Σὺ μὲν γὰρ γὰρ, τὸ ῥόπαλον τοῦ πηλαβῶν,
 Καὶ τὴν λεοντῶν, εἴ πο' ἀφοβόσπαρχος εἶ.
 Εἴ γὰρ δ' ἔσομαι σοὶ σκυδοφόρος ἐν τῷ μέρει.
 Ξα. Φέρε δὴ ταχέως αὐτ', οὐ γάρ, ἀλλὰ πεισέον
 Καὶ βλέπον εἰς τὸν ἡρακλειόφανθιν,
 Εἰ θαλὸς ἔσομαι, καὶ κατὰ σὲ τὸ λῆμ' ἔχων.
 Δι. Μὰ δ' ἴ', ἀλλ' ἀληθῶς οὐκ ἐμελίτης μεσιγίας.
 Φέρε νῦν, ἐγὼ τὰ σφῶματ' αἰρομαι ταδί.
 Θε. ὦ τέλει πῶς ἡκαίς ἡράκλειος; σφῶματ' αἰροῖς,

Η γὰρ θεὸς σ' ὡς ἐπὶ νεὺς ἦεν τ' οὐδ' ἴσως
 Ἐπέπεν ἀν' τοῖς, ἦ φε καὶ περικτ' χύφρας
 Ἐττοὺς δὴ ἦ φρεῖς, βοῦδ' ἀπὸ λυράκι' ὅλον,
 Γλαυκῶντας ὥπῃα, κροτάφους, ἀλλ' εἰσθι.
 Κάλαις, ἔπαινω. Θε. μὰ τὴν Ἀπόλλω δ' μή σ' ἐγώ *
 Πειροφάμει ἀπελθόντ', ἐπεί τοι καὶ κρέα
 Ἀγέβραπεν ὀρνίθια, καὶ φραγμάστα,
 Ἐφρυγῇ, κῆνον ἀνεκεράννυ πλυνύτατον.
 Ἀλλ' εἰσθ' ἄμ' ἐμοί. Ξα. πάννυ καλῶς. Δι. ληρέεις ἔχων.
 Οὐ γὰρ σ' ἀφήσω. Θε. καὶ γὰρ αὐλητὴς γέ σσι
 Ἡ δ' ἐν δον οὐδ' ὠρεοκίετι, κῆρυξ ἱερὸς δού,
 Ἐτεραι δὴ οὐ φρεῖς. Ξα. πῶς λέγεις ὀρχηστρίδου;
 Ἡ βυβλῶσαι, καὶ ῥπὶ παρατεπλμύαι.
 Ἀλλ' εἰσθ' ὡς ὁ μάγειρος ἦδ' ἡ τέ τι μέγχι
 Ἡ μέλλ' ἀφαιρεῖν, χ' ἡφραίπιζ' εἰσέρετο.
 Ξα. ἴθι νῦν φράσον πρῶτα τίς αὐλητρίσι
 Ταῖς ἐν δον οὐσῶσι αὐτὸς ὡς εἰσέρχεται,
 Ὅ παῖς, ἀκοροῦβει δδύρο τέ σπδὴν φέρων.
 Δι. Ἐπάχον ἔτος, ἔτοι πον ἀπονδύω ποῖς
 Ὅ πῃ σε παίζων Ἡ ρακλέα γ' ἐσθιδύσσει;
 Οὐ, μὴ φλυαρήσεις ἔχων ὥ Ξανθία
 Ἀλλ' ἀρ' ἀμύνεις γ' οἷσσις πάλιν τὰ σφώματα.
 Ξα. τί σ' ἔδιν. οὐδ' ἦν πον μ' ἀφελέσθαι διακοῆ
 Ἀ" δωκαὶς αὐτόν; Δι. οὐ τὰ χ' ἀλλ' ἦδ' ἡ πῶ,
 Κατέβου τὸ δέριμα. Ξα. ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
 Καὶ ποῖς θεοῖσιν αἰδιδέπω. Δι. ποίοις θεοῖς;
 Τὸ δ' ἐπεσδοκῆσαι σ' οὐκ ἀνδόντων καὶ κενόν,
 Ὡς δούλος ὢν καὶ θνητὸς, ἀλλ' ἡμῶν ἔσει;
 Ἀ' μέλει. καλῶς ἔχ' αὐτ'. ἴσως γάρ τοι ποτὲ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Χο. Ἐμὸν θεοθέτης αὐτὸς θεὸς θέλοι.
Ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρὸς ἔστι
Νοῦν ἔχοντος καὶ φρενῆας, καὶ
Ροχὰ περὶ πλοῦτος,
Μετακυνλινθεῖν αὐτὸν αἰεὶ,
Ἡρὸς τ' οὐ πρέσβοντα τοῖχον
Μάλλον, ἢ γεγραμμένῳ
Εἰκόν' ἐστίναι λαβόνθ' αὖ
Σχῆμα. τὸ δ' μεταστρέφεται
Ἡρὸς τὸ μαλθακώτερον,
Δεισιῶν πρὸς ἀνδρὸς ἔστι καὶ φύσει θνητῶν,
Δι. Οὐ γὰρ δὴ γελοῖον ἡ εἶ
Ξανθίας μὲν δούλος ὢν, εἰ
Σφώματι μιλησίοις
Ἀνατρεφάμενος, μινῶν δ' ὄρε
Χιτρίδ' αἶτ' ἤπυσεν ἀμείδι, ἐς
γὰρ ὃ πρὸς τῶν βλέπων,
Τοῦ ρεβίνθου δραχμόνῳ, οὐδ'
Τὸς δ' αὖτ' ὦν αὐτὸς πανούργος,
Εἶδε, κατ' ἐκ τῆς γνάθου
Ἡνέ πατέρας μὲν ξένοφ' ἢ χοροῦς ἢ πρῶτον.
Ρα. Πλαθάνη, Πλαθάνη, Δούρ' ἔλθ', ὁ πανούργος ἔπος,
Ὅς εἰς τὸ πανδοχεῖον ἔστι λῶν ποτε,
Ἐκκαίδεκα ἄρτους κατέφαγεν ἡμῶν. Πλ. νὴ θία
Ἐκείνος αὐτὸς δὴ τα. Ξα. καὶ κεν ἡκει πνί;
Ρα. Καὶ κρέα γε πρὸς τούτοις ἀνέβρασε εἰρησιν,
Ἀνημβολισία. Ξα. δώσει τις δίκην;
Ρα. Καὶ τὰ σκόροδα τὰ πολλὰ. Δι. λιρεῖς ὦ γυνῶν,
Κὲν οἶδ' ὅ, πλέγεις. Ραν. ἔμενάν με πρῶσε δόξα

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

63

- Ρα. Ὅτι κηθόρως εἶχον, ἀνὰ γυνῶν αἰετὶς;
Τί δαί, τὸ πολὺ πείχους ἐκ εἰρησῶ πο,
Μὰ θί, ἔδδ' ἢ τυρόν γε τὸν χλωρόν τέλειαν.
Ὅν περ σὺ αὐτοῖσι τελέχοις καὶ πῶδιε.
Κατατ' ἐπειδὴ τ' ἀργύριον ἐπεσπόμεν,
Ξα. Ἐβλίψεν ἡς ἐμὲ δειμνὸν, καμυκοῦτό γε.
Ρα. Τοῦτον πάννυ τῶρον, ὅπως ὁ φόπος πανταχοῦ.
Καὶ τὸ ξίφος γ' ἐσώατο, μαίνεσθαι δοκῶν
Νὴ θία τέλειαν. Πλ. νὴ δὲ δεισάσαι γε πο.
Ἐπὶ πλὴν κατὰ λιβ' οὐδὲς ἀνέπιδισαμεν.
Ξα. Ὅδ' ἄχετ' ὄξας γε πᾶς φιάβους λαβόν.
Ρα. Καὶ τῶτον τοῦτον τοῦρον, ἀλλ' ἐχρῶ τι δρᾶν.
Ἰθὶ δὴ καλίσσον τὸν πρῶτον Κλέωνά μοι.
Σὺ δ' ἐμοὶ γ' ἐάν περ αἰδιτύχης, ὕπερβολον,
Ἰν' αὐτὸν αἰδιφύωμεν. Πλ. ὦ μακάρε φάρνγξ,
Ὡς ἡδέως αὐτὸν σου λίθῳ τῇ γομφίῳ
Κόπῃμ' αὐτὸς, οἷς μὲν κατέφαγες τὰ φορτία.
Ρα. Ἐγὼ δὲ γὰρ τὸ βαρβαρὸν ἐμβάλοιμί σε.
Πλ. Ἐγὼ δὲ τὸν λάργον αὐτὸν ἐκτέμοιμί σου,
Δρέπανον λαβὼν ὃ τῇ κόλῳ καὶ τεσσάρων.
Ἀλλ' ἐμὲ μὲν τὸν Κλέων, ὃς αὐτὸς τῇ μερον
Ἐκπνιῖται ταῦτα πρῶτα λαβόντες. *
Δι. Κάμεις ἀπολοίμην, Ξανθίαν ἐμὴν φίλῳ.
Ξα. Οἶδ' οἶδε τὸ νοῦν, παῦε παῦε τῶν ἡσόν.
Οὐκ αὖ γενόμην Ἡρακλῆς αὐτὸς. Δι. κηθόμῳς,
Ὡς Ξανθίδιον. Ξα. καὶ πῶς αὐτὸς, Ἀλκμήνης ἐγὼ
Ὑῖος γενόμην, δούλος ἄμα καὶ θνητὸς ὢν.
Δι. Οἶδ' οἶδ' ὅτι θυμῷ, καὶ δικαίως αὐτὸν δρᾶς.
Καὶ ἐμὲ τύπτεις, οὐκ αὖ ἀντέποιμί σοι.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Α'λλ'ὡς σε τουλοιποῦ ποτ' ἀφέλωμαι χρόνον,
 ῥοῦρ' ῥιζος αὐτῆς, ἢ γυνή, τὰ παιδία,
 Κάκως ἀπολοίμην, καὶ ῥέθιμος ὁ γλαῦμος.
- Ξα. Δέχομαι τὸν ὄρκον, καὶ πὶ τούτοις λαμβάνω.
- Χο. Νῦν σὸν ἔργον ἔς', ἐπειδὴ
 Τῷ σὺ λῶν εἴληφας, ὡς πῶ
 Εἴχον ὅθεν ῥῆσις πάλιν,
 Ἀναεάζειν σεαυτὸν αἰεὶ,
 Καὶ βλέπειν αὐθις τὸ δεινόν,
 Τὸ θεῖον μεμνημένον,
 ὧς περ εἰσέρχεται σεαυτὸν.
 Εἴ τ' ἡ περὶ πληρῶν ἀλώσει,
 Καὶ βάλλῃς τὴν μαλθακὴν,
 Αὐθις αἰρεοδαί σ' ἀνέγκη τις πάλιν τὸς σφώματά.
- Ξα. Οὐ κακῶς ὡς ἄνδρ' οὐ παραινέτ',
 Ἀλλὰ καὶ τὸς τυγχάνω ταῦτα
 Τ' αὖτ' ἰσχυροῦς μένος.
- Ο' πὶ μὲν ὡς ὡς χρυσὸν ἦ πῃ,
 Ταῦτ' ἀφαιρεῖσθαι πάλιν πείσ
 ῥάσετέ μ', εὖ οἶδ' ὅτι,
 Ἀλλ' ὅμως ἐγὼ περὶ ξω
 Μανθὼν ἀνδρεῖον τὸ λῆμα,
 Καὶ βλέποντ' ὀείγοντον,
 Δεῖν δ' ὅσκιον, ὡς ἀκρόω πῆς θύρας καὶ δὴ φόβου.
- Αἰ. Ξωδείτε τὰ χέως τουτονὶ τὸν κυνοκλόπον,
 ἵνα δῶ δῖον, ἀνέτετον. Δι. ἦκει τὸ κακόν;
- Ξα. Οὐκ ἔς κῶρα καὶ; μὴ πρόσπον. Αἰ. εἶεν, καὶ μὴ
 Ο' δὴ πύλας, χῶσκε βλίας, χῶσκε παρδοκας
 Χωρεῖτε δὴ εἰ μὴ μάχεσθαι τουτῶ.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

- Δι. Εἴ τ' ἔχῃ δεινὰ ταῦτα; τύπῃεν τουτονὶ
 Κλέπτοντα πρὸς τ' ἀλλόφρια; Ξα. μάλ' ὑπὲρ φωνῆ. *
- Αἰ. Σχέτλια μὲν ἔν' καὶ δεινὰ. Ξα. Καὶ μὴν τὴ δία
 Εἴ πῶποτε ἦλθον δαῦρ', εὐέλω περὶ νικηταί,
 Ἡ' κλεῖφα τῶν σῶν ἀξιόη πὶ καὶ φίλος.
 Καί σοι ποιήσω πρᾶγμα γενναῖον πάνιν.
 Βασανίζε' ἔρ' τὸν παῖδα τουτονὶ λαβὼν,
 Κἄν ποτὲ μ' ἔλθῃς ἀδικῶν τ' ἀπόκτεινόν μ' ἄγων.
- Αἰ. Καὶ πῶς βασανίζω; Ξα. πάντα φρόπον, ἐν κλίματι
 Δήσεις, κρεμάσεις, ὑστρίχιδι μασιγῶν, δέριον,
 Σφρεβλῶν, αὐτὸ τε πᾶς εἰς ὅς ἐγγέων,
 Γλίνθοις αὐτῶν, πάντα τὰ λαα, πλὴν πρᾶσσω
 Μὴ τύπῃ τῶτον, μὴ δὲ γιγνέω.
- Αἰ. Δίκαιος ὁ λόγος, κἄν πὶ πηρώσω γέ σοι
 Τὸν παῖδα τὸν τύπῃον, τὰ ῥυτίον σοι κείσεται;
- Ξα. Μὴ δὴ τ' ἐμοί; ἔγω γὰρ βασανίζ' ἀπαρχῶν.
- Αἰ. Αὐτῶ μὲν ἔν', ἵνα σοι κατ' ὀφθαλμοῖς λέγῃ,
 Κατάθου σὺ τὰ σκῶντα χέως, χῶπως ἐρεῖς
 Ἐνθαυθα μηδὲν φόβος. Δι. ἀγροῦντινί,
 Ἐμὲ μὴ βασανίζῃν ἀνάνετον ὄντ', εἴ τ' ἢ μὴ,
 Αὐτῶ σὺ σεαυτὸν αἰτιῶ. Αἰ. λέγεις δὲ τίς;
- Δι. Αθανάτες εἰν αἱ φημι Διόνυσος δῖος.
 Τουτονὶ τὸν δούλον. Αἰ. ταῦτ' ἀκούεις; Ξα. φημ' ἐγώ.
 Καὶ πολὺ γε μάλλον ὀδὶ μασιγῶν τῶς,
 Εἴ π' ἡ θεὸς γάρ ὅστις, οὐκ αἰσθάνεται.
- Δι. Τί δὴ τ' ἐπειδὴ καὶ σὺ φῆς εἶναι θεός.
- Ξα. Οὐ καὶ σὺ τύπῃ, πᾶς ἴσας πληγὰς ἐμοί.
 Δίκαιος ὁ λόγος, χῶπότερον αὐτῶν ἰδοίς,
 Κλαύσαντα πρότερον, ἢ πρὸς τιμήσαντά τι

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Τυπόμενον, εἶναι τῶτον ἡγού μὴ θεόν.
 Αἰ. Οὐκ ἐστὶ ὅπως, οὐκ εἰ σὺ γεννάσθαις ἀνὴρ,
 Χωρεῖς γὰρ ἔς τὸ δίκαιον, ἀποδύεσθαι δὴ.
 Ξα. Ρῶς οὐ βασανισθεὶς καὶ δικαίως; Αἰ. ῥαδίως.
 Πληγὴν παρὰ πληγὴν ἐκείτερον. Ξα. καλῶς λέγεις.
 Ἰδού, σκόπει γ', ὡς με παρακινήσαντ' ἴδους.
 Αἰ. Ἦ δὴ πέταξας. Ξα. ὅ μὲν δὲ. Αἰ. ὅ δ' ἐμοὶ δοκεῖ.
 Α'λλ' εἰ μὲν οὐδὲ καὶ πέταξω. Δι. πυνίχας;
 Αἰ. Καὶ δὴ πέταξας. Δι. καὶ πῶς ἔκ' ἐπ' αἶρον;
 Αἰ. Οὐκ αἶδω, τινδὶ δ' αὐτὸς ἀποπειράσομαι.
 Ξα. Οὐκ ἔχω ἀνύσεις; ἰατῆται. Αἰ. τί δὴ ταυταί.
 Μῶν ὠδυνήσεις; Ξα. ὅ μὲν δὲ, ἀλλ' ἐφρόντισαι,
 ὅ πότ' ἡράκλειας, τὰ νδομέοις γίνεται.
 Αἰ. Ἀνθρωπος ἱερός, δούρο πάλιν βασιζέον.
 Δι. Ἰού, ἰού. Αἰ. τί δέιν; Δι. ἰππέας γ' ὄρω.
 Αἰ. Τί δὴ τακταίς; Δι. κρομμύων ὀσφραίνομαι.
 Αἰ. Ε'πετα πεσπμας γ' ὀδού; Δι. ὀδού μοι μέλα.
 Αἰ. Βασιζέον γὰρ' ἐπὶ οὐδὲν τινδὶ πάλιν.
 Ξα. Οἱ μοι. Αἰ. τί δέιν; Ξα. τί. ἀκονθάν' ἐξελε.
 Αἰ. Τί τ' ἀγῆμα τουτί. δούρο πάλιν βασιζέον.
 Δι. Ἀ' πολλόν, ὅς πεν δῆλον, ἢ πυθὼν' ἔχεις.
 Ξα. Ἦ λησεν, ἔκ' ἡκουσας; Δι. οὐκ ἔγωγ', ἐπεὶ
 Ἰαμβονί π' πῶνακτος ἀνεμνησιόμην.
 Ξα. Οὐδέν ποιεῖς γὰρ, ἀλλὰ τὰς λαγόνας ἀπόδαι.
 Αἰ. Μὰ ἄν δὲ ἀλλ' ἡδὴ παρέχε τί. γαστέρα.
 Δι. ῥόσειδον. Ξα. ἢ λησεν τις;
 Δι. Ὅς αἰγῶν πρῶνας, ἢ γλαυκῆς μέδεις
 Ἀλὸς ἐν βούδεσιν.
 Αἰ. Οὐ τοι μὲν τί. Δι. μήτ' αὖ δυνάμει πῶ μαθεῖν,
 Ὁ πότερος

ΒΑΤΡΑΧΟΙ. 65

- Ὁ πότερος ὑμῶν ἐστὶ θεός, ἀλλ' εἴπτον,
 Ὁ δ' ἀπό τις γὰρ αὐτὸς ὑμῶν γινώσκει,
 Χὴ φερτέφαπ', αὐτὸν τε καὶ κείνῳ θεῷ.
 Δι. Ὁ ρῶς λέγεις. ἐβουλόμην δ' αὖ τῶτό σε
 ῤότερον ποιῆσαι, πρὶν με τὰς πληγαῖς λαβεῖν.
 ΣΤΡΟΦΗ.
 Χο. Μοῦσε χορῶν ἱερῶν ἀδύβηθι καὶ
 Ε'λθ' ἀδὲ τέρψιν αἰοιδῆς ἐμῆς,
 Τὸν πολλὴν ὀφρομένη λαῶν ὄχλον,
 Ὀδ' σφί. μενέαι καὶ δύναι,
 Φιλοπρότεροι Κλεοφώντος, ἐφ' οὗ
 Δι' χέλεσιν ἀμυγδαλαῖς
 Δεινὸν ἀδύβηθι μετὰ
 Ὀρητιάα χελιδόν,
 Ε'πὶ βαρβαρον ἐζομένη πέταλον.
 Κελαδῆ δ' ἀδύβηθι καὶ οὐδ' ὀδον
 Νόμον, ὅς ἀπολαῖται,
 Κἄν' ἴσαι γένωνται.
 ΕΠΙΡΡΗΜΑ.
 Η'μ. Τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιόν ἐστὶ χρῆσθαι τῇ πόλει
 Ξυμπαραινέιν, καὶ διδασκείν. πρῶτον οὐδ' ἡμῖν δοκεῖ,
 Εἴσωσσαι τὴν πόλιν, καὶ φιλεῖν τὰ δέμας.
 Κεῖ τις ἡμερτε σφαλεῖς τι, φρωίχας παλαιόσμεσιν.
 Ε'γγενέσθαι φημὶ χρῆσθαι τοῖς δολιχῶσιν τότε
 Αἰτῶν ἐκθέσιν, λύσαι τὰς πρότερον ἀμερτίας.
 Εἴτ' ἀπὸ φημὶ χρῆσθαι μισθῶν' εἴν' ἐν τῇ πόλει.
 Καὶ γὰρ αἰχρόν ἐστὶ τὴν μὲν ναυμαχίαν τὰς μίαν,
 Καὶ πλεοναῖς οὐδὲς εἶναι καὶ τὴν δὲ λαὸν ἀποδῶν,
 Κεῖ δὲ τὰ τ' ἐγὼ γ' ἐχοίμην μὴ ἐκ καλῶς φάσκων' ἔχειν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΙΟΥ ΣΤ

Αλλ' ἐπαινώ, μόνον ὅτι αὐτὰ νοῦν ἔχοντ' ἐδράσαντο
 ἔρος ὃ τούτοις εἴηδ' ὅμως, οἱ μὲν ὕμνων πολλὰ δὴ,
 καὶ πατέρων ἐν αὐτῷ μάχισαν, καὶ προσήκουσι γὰρ,
 τί μιν πάντῃ παρ' αὐτῶν συμφορὰν, αὐτοῦ μέντοι
 Ἀλλὰ τίς ὁρῆς αἰεὶ τις ὡς σφώτατοι φύσει,
 γὰρ τις αὐθρόποις ἐν ἡμέτεροις ἐν γένεσι κτισώμεθα,
 καὶ πῆμους, καὶ πολίτας, ὅστις αὖ ἐπιταυ μάχῃ.
 εἰδὲ ταῦτ' ὀγκωσώμεθα, καὶ ποσὲ μινωσώμεθα,
 τί μιν πόλιν καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμῆτον ἐν ἀργαλειῷ
 ὅς τ' ἐρφ' χρόνῳ τὸτ' αὐθις δι' φρονεῖν οὐ δόξομεν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ

εἰδ' ἐγὼ ὁρθὸς ἰδεῖν βίον αἰέρος,
 ἢ φρόπον, ὅστις ἐτ' οἰμώξεταί,
 οὐ πολὺν, ὅδ' οὐ πύθνητος οὐτος γ' ὁ
 Νῦν ἐν ὀχλῶν, κλειγένης ὁ μικρός,
 ὅς πορνιότατος βαλεάνδης, ὅπως αἰ
 Κρατοῦσι κυκιστέφρου,
 ὅδ' οὐκ ἴδον τέ κενόνας,
 καὶ μινωλίας γῆς,
 χρόνον ἐν δὲ ἀφίλει, εἰδὼς ὃ τὰ δ' οὐκ
 εἰρηνικὸς ἐστ', ἵνα μὴ ποτε καὶ
 ποδὺν μινύων, αἰ
 νῦν ἐν ὀχλῶν βαλεάνδης.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ.

Γολλὰς γ' ἡ μὲν ἐδράσαν ἡ πόλις πεποιθεῖται
 ταῦτ' ἐν, ἐς τε πῶν πολιτῶν τῷ καλῶς τε καὶ κατὰ
 ἔστι παρχαῖον νομισμῶν, καὶ τὸ καινὸν χρυσίον.
 οὐτε γὰρ τούτοις ἔστιν ἡ κεμβηλιδυμένους,
 Ἀλλὰ καὶ μέγιστος ἀπάντων ὡς δοκεῖ νομισμῶν,

ΒΑΤΡΑΧΟΙ. ΤΡΙΤΗ 66

καὶ μόνον ὁρθὸς καὶ πῆσι, καὶ κενωσθῶνισμένους,
 ἐν τε τοῖς ἐλπίσι καὶ τοῖς βαρβαροῖσι πάντα χυθ,
 χρῶμεν δ' ἔδεν, ἀλλὰ τούτοις τοῖς πορνιῶν χαλκίοις,
 καὶ τε καὶ πῶν καὶ πῆσι τῷ καλῶς καὶ κατὰ
 τῶν πολιτῶν ὅς μιν ἴσμεν δύγενες καὶ σφώρανα
 Ἀλλὰ οὐκ ὄντας καὶ δικαίους, καὶ καλῶς τε καὶ κατὰ
 καὶ ὡς φέρει ἐν παλαιοῖς, καὶ χοροῖς, καὶ μακρῇ,
 προσελθόντες τοῖς δὲ χαλκίοις, καὶ ἐν οἷς, καὶ πυρρῶναις,
 καὶ πορνιῶν καὶ πορνιῶν, εἰς ἀπαντα χρῶμεθα,
 ὅς τ' αὖτε αὐθροποῖσιν, οἷσιν οἱ πόλις πρὸς
 οὐδὲ φαρμακοῖσιν ἢ ἢ ῥαδίως ἐχρήσται.
 Ἀλλὰ καὶ νῦν ὡς νόμοι μετὰ βαλόντες τῷ φρόποις,
 χρῶμεν τοῖς χρυσίοις αὐθις, καὶ κατὰ πῶν αἰ
 εὐλογον, καὶ πῶν αἰ, ὅς ἀξίου γὰρ τῷ ἐν ὀχλῶν,
 ἢ πῶν καὶ πῶν, πῶν τοῖς σοφοῖς διοκίσητε.
 Αἰ. Νῦν καὶ πῶν τὸν σωτήρα, γεννάδας αἰ
 ὅς δεσπότης σου. Βα. πῶς γὰρ ὅχι γεννάδας,
 Αἰ. ὅς τις γὰρ πῶν οἶδε καὶ βινῶν μόνον;
 Βα. τὸ δὲ μὴ πατρίδας ὅς ἐλέγξαντ' αἰ
 Αἰ. ὅς πῶν ὅλως ὡν, ἐφασκόντων αἰ
 Βα. οἱ μὲν μὲν τῶν. Αἰ. τῶν μὲν τοῖς δουλικῶν
 Εὐθις πεποίνκας, ὅπῃ ἐγὼ χαίρω ποιῶν.
 Βα. χαίρεις ἐκ τῶν; Αἰ. μάλα γὰρ ἐποπῶν δοκῶ, *
 Αἰ. ὅταν κατὰ πῶν λαθρα τῷ δεσπότη.
 Βα. τί τῷ πορνιῶν ὡς αἰ πῶν λαθρῶν
 Αἰ. γολλὰς ἀπῆς δύραζε. Αἰ. καὶ τὸτ' ἡ δομαί,
 Βα. τί δὲ πολλὰς πρὸς τῶν. Αἰ. ὡς μὲν αἰ δὲν οἰδ' ἐγώ.
 Αἰ. ὅς μὲν γὰρ ζῶν, καὶ παρὰ τῶν δεσποτῶν
 Αἰ. ὅταν λαλῶσι; Αἰ. μάλα γὰρ πῶν ἡ μένομαι.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Ξα. Τί δὲ τοῖς θύραζε πέντε καὶ τεσσαράκων. Αἰ. ἐγώ,
Μὰ δὴ! ἀλλ' ὅταν δρῶ τὸ κακὸν μαίνομαι.
Ξα. ὦ Φοῖβ' Ἀπολλών, ἐμβαλέ μοι πλὴν δεξιά,
καὶ δὸς κύσσαι καὶ νύκτι καὶ μοι φράσον
πρὸς δῖος, ὃς ἡμῖν ὄσιν ὁμομαστίας,
τίς οὐτος οὐδὲν ἐστὶ θόρυβος χ' ἢ βοή,
Χωλοισθησμός. Αἰ. Αἰχὺλὸν κ' οὐκ ἐπίδου.
Ξα. Αἰ. Αἰ. πρῶτα πρῶτα ἥρ' κενύνεται μέγα
ἐν τοῖς νεκροῖσι, καὶ τῆς πολλῆς πάνυ.
Ξα. Ἐκ τῆς; Αἰ. νόμος τις εὐθὰ δ' ἐστὶ κέκμενος,
ἀπὸ τῶν τεχνῶν ὅσαι μεγάλοι καὶ δεξιά,
τὸν ἄριστον ἄντα τῶν ἐαυτῆς σωτέων,
ζήτησιν αὐτὸν εὐπρυτανέω λαμβάνειν.
Θρόνον ὃ τῆς πλείωνος ἐξῆς; Ξα. μενδάνω.
Αἰ. Ἐως ἀφίκοιτο πλὴν τέχνῃ σοφώτερος
ἢ τὸς τις αὐτῆς, τότε ὃ παραχωρεῖν εἴδει.
Ξα. Τί δὴ ταῦτα τὸν τεθροῦν βίβειν Αἰχὺλον;
Αἰ. Ἐκεῖνος εἶχε τὸν φραγφιδιὸν θρόνον,
ὧς ὡν κράτος πλὴν τέχνῃ. Ξα. νωὶ ὃ τίς;
Αἰ. Ὅτε δὴ κατὰ πλὴν Εὐειπίδης, ἐπεδείκνυτο
τοῖς λαοποδύταις καὶ τοῖς βαλαντιπτόμοις,
καὶ τοῖσι πεφραλοῖσι, καὶ τοιχωρύχοις,
ὅπερ ἐς τὸν αἶον πλῆθος, οἱ δ' ἀκροάμενοι
τῶν ἀντιλογιῶν, καὶ λυγισμῶν, καὶ στροφῶν,
ἔπερ μένησαν, καὶ νόμισαν σοφώτατον.
Κά περ τ' ἐπαρθείς, ἀντελάβετο τὸν θρόνον,
ἔν' Αἰχὺλος κατέβη. Ξα. καὶ ἐβλάβετο;
Αἰ. Μὰ δὴ! ἀλλ' ὁ δῆμος ἀνέβη καὶ σὺν ποιεῖν
ὁ πότερος εἶναι πλὴν τέχνῃ σοφώτερος.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

67

- Ξα. Ὅ τῶν πανόργων; Αἰ. νὴ δὴ! ὁραῖον γ' ὅσον.
Ξα. Μετ' Αἰχὺλον δ' ἔκ' ἦσαν ἑτεροὶ ξύμμαχοι;
Αἰ. Ὀλίγον ἢ χρυσὸν ὄσιν ὡς περ εὐθαδέ.
Ξα. Τί δὴ τὸ ἐλόντων δρῶν παρασθιναί;
Αἰ. Ἀγῶνα ποιεῖν αὐτῶν μέγα καὶ κρείσσον,
καὶ λεγόντων αὐτῶν τῆς τέχνης. Ξα. καὶ πείτα πῶς
οὐ καὶ σοφοκλῆς ἀντελάβετο τὸν θρόνον;
Αἰ. Μὰ δὴ! οὐκ ἐκεῖνος, ἀλλ' ἔκυσε μὲν Αἰχὺλον
ὅτε δὴ κατὰ πλὴν, καὶ ἐβλάβε πλὴν δεξιά.
Καὶ κεῖνος ὑπεχώρησεν αὐτῷ τὸν θρόνον.
Νωὶ δ' ἐμελλεν ὡς ἐφ' ἡ κλεισθιμῆδης,
ἔφειρος καθεσθῆαι, καὶ μὲν Αἰχὺλος κρατῇ,
ἔφην κατὰ χώραν. εἰ δὲ μὴ, πῶς τῆς τέχνης,
διαγωνιῶν ἐφασκε πρὸς γ' οὐκ ἐπίδου.
Ξα. Τί χρημ' ἄρ' ἔσται; Αἰ. νὴ δὴ! ὀλίγον ὕστερον,
καὶ ταῦτα δὴ τὰ δαναὶ κενθήσεται.
Καὶ ἥρ' τελευτῶ μενοεινὴς τεθνήσκειται.
Ξα. Τί δέ, μειαγνήσουσι πλὴν φραγφιδίαν;
Αἰ. Καὶ κενόνας ὀξοίσουσι, καὶ πῆχας ἐπῶν,
καὶ πλάσια ξύμπηκτα πλινθίσουσί γε,
καὶ διαμέφους, καὶ σφύας, ὃ ἥρ' οὐκ ἐπίδου.
Κατ' ἐπὶ βασανιῖν φησι τὰς φραγφιδίας.
Ξα. Ἡ ποῦ βαρέας οἶμαι τὸν Αἰχὺλον φέρειν.
Αἰ. Ἐβλάβειν ἢ ταυρηδὸν ἐμύψας καίτω.
Ξα. Κενεῖ ὃ δὴ τίς ταῦτα; Αἰ. τὸ τ' ἴσ' οὐκ ὀλίγον.
Σοφῶν ἥρ' ἀνδρῶν ἀπορεῖν οὐκ ἐπίδου.
Ὅτε ἥρ' Ἀθωαίοις σὺν βίβειν Αἰχὺλος;
Ξα. Πολλοὺς ἴσως ἐνόμιζε ἢ τοιχωρύχοις.
Αἰ. Ἀπὸν τε τὰ λ' ἡγάτο, τὸ γινώσκει πῶς

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Φύσεις ποιῶν, εἴτα τῷ σὺ δαυότῃ
 Εὔρεφαι, ὅπῃ τὸ τέχνης ἔμπειρος ὤ.
 Αἰεσίωμεν, ὡς ὅταν γ' οἱ δαυόται
 Εὔων δέκασι κλαύμαθ' ἡμῖν γίγνεται
 Χο. Ἡῖπον δεινὸν εἰς βρεμέτας,
 Χόλον αὖ δεινὸν ἔχει.
 Ἡνὶκ' αὖ δ' ἐν ἀλάστον πρὶ δὴ,
 Θήγοντος δεινότερα
 Αἰνιτέχον. τότε δὴ
 Μαχίας ὑπὸ δεινῆς,
 Οἴμαται στροβίλλεται.
 Εὔται δ' ὑφ' ἰλόφων τε λόγων
 Κορυθαίολα νείκη,
 Σιωπῶν τε παραξόνη,
 Σμυλὸν ματὰ τ' ἔργων
 Φωτὸς ἀμωμομένου
 Φρεσὶ τέκτονος ἀνδρός
 Ρῆμαθ' ἱπποβάμονα,
 Φεῖξας δ' αὐτοκρόνον λοισῶς
 Λαπαύχνα χαίταν,
 Δεινὸν ὠδισκώιον ξωάγων,
 Βρυχώμενος ἦσαι
 Ρῆματε γομφοπαγῇ
 Πινακιδὸν ἀποσώων
 Γηγενεῖ φυσίματι.
 Εὔθεν δὴ σωματουργὸς ἐπὶ
 Βασανίστρια λίσση
 Γλῶσσαι ἀνελαιομοῦν φθονεροῖς
 Κινούσαι χαλινούς,

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

68

Ρῆματα διακόμεναι,
 Καταλεπτολογίσει,
 Εὐ. Ρλδμῶν πολὺν πόνον.
 Οὐκ αὖ μεθεῖται τῷ θρόνῳ, μὴ γουθέται.
 Δι. Κρείττω γ' εἶναι φημι τοῦτον τῷ τέχνῳ.
 Εὐ. Αἰχὺλὲ π' σιγῆς, αἰδομένη γ' ἔτι λῆρον.
 Αἰ. Αἰσθηνάται πρῶτον, ἀπ' ἐκείσοτε
 Εὐ. Εὔταις φραγφάκισιν ἐτερετὸν.
 Δι. Ὡς δαυμόνι ἀνδρῶν, μὴ μετὰ λίσση λέγει
 Εὐ. Εὔταις τῷτον καὶ δέσκει μαι πάλαι,
 Ἀνθρωπον ἀγριοποιὸν, αὐθαδέστομον,
 Εὔταις ἀχλινόν, ἀπράγες ἀπύλωτον σῶμα,
 Αἰ. Αἰετὸν λαλῶν, ἡμποφακελορρήμονα.
 Αἰ. Ἀλθόν; ὡς παῖς ἀρουραίας θεοῦ,
 Σὺ δὴ μετὰ τ' ὡς ὠμνλιοσυλλεκτάδῃ,
 Καὶ πῶχοποιε, καὶ ῥαμιοσυρράπιδῃ.
 Αἰ. Αἰετὸν χαίρων ταῦτ' ἐρεῖς. Δι. παῦσ' Αἰχὺλὲ,
 Καὶ μὴ πρὸς ὀργῇ σολάγνα θερμῶς κατὰ.
 Αἰ. Οὐ δὴ τα, πρὶν γ' αὖ τῷτον ἀποφῆνω σαφῶς
 Δι. Τὸν χαλοποιόν, ὅς ἐστιν ἀνδραγαθός.
 Αἰ. Ἀρ' ἀρ' ἀνὰ μέλαινα παῖδ' ὀδ' ἐκείνη κατε.
 Αἰ. Τυφῶς γ' ἐκβαίνειν παρὰ σκευάξῃ.
 Δι. Ὡς κριτικῶς μὲν συλλέγων μονοφάσις,
 Γάμοις δ' αὐτοῖσις εἰσφέρων εἰς τὴν τέχνην.
 Εὔταις οὗτος ὡς πολυτίμητ' Αἰχὺλὲ.
 Αἰ. Ὡς τῶν χαλῶν ὡς πύκν' Εὐεπίδῃ
 Αἰ. Παγε σκαυτὸν ἐκ ποδῶν, εἰ σάφρονες,
 Ἰνα μὴ κεφαλαίῳ τὸν κρόταφόν σου ρῆματι
 Θείων ὑπ' ὀργῆς, ἐκχέῃ τὸν Τήλεφον.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Σὺ δ' μὴ πρὸς ὀργῇ Αἰχὺλ', ἀλλὰ προνόως
Ε'λεγχ', ἐλέγχς, λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει
Ἀνδρας ποιητὰς, ὥς περ ἄρτοπώλιδας.
Σὺ δ' ὁδοῖς ὥς περ πρῖνος ἐμπεροῖς βοᾷς.
Εὐ. Ε'τοίμος εἰ μὲ γὰρ γε, καὶ οὐκ ἀνδύομαι
Δάκναι, δάκνεται πρότερος εἰ τούτῳ δοκεῖ,
Τά πη, τὰ μέλη, τὰ νύδρα πῆς φραγδίας.
Καὶ νῆ δία τὸν Φιλέα τε, καὶ τὸν Αἴολον,
Καὶ τὸν Μελέαγρον, καὶ τὴν μάλα τὸν Τήλεφον.
Δι. Σὺ δὲ δὴ τί βουλόμην ποιᾶν, λέγ' Αἰχὺλε.
Αἰ. Ε'βουλόμην μὲν ἔκ ἐρίων εὐθὰ δε,
Οὐκ ὀξίσου γὰρ ὄξιν ἄγων νῶιν. Δι. πῆ;
Αἰ. Ο'πὴ πείσῃς οὐχὶ σωτέθηνκέ μοι.
Τά τ' ὃ σωτέθηνκεν, ὥς δ' ἔξει λέγειν,
Ο' μως ἐπειδὴ σοι δοκεῖ, δρᾶν ταῦτα 'μῦθ'
Δι. Ἰθι νῶν λιβανῶν δίδυρό τις καὶ πῦρ δότω,
Ο' πως αὐτὸν δῦξωμαι πρὸ τῶν σοπισμάτων,
Ἀγῶνα κελίνα τόνδε μουσικώτατα.
Υ' μῆς δὲ ταῖς μέσας πὶ μέλος προσάσκατε.
Χο. Διὸς ἐνέα παρθενοί, ἀγναὶ
Μῦσαι, λεπτοχόροι
Ξυπέτες φρενάς αἰ καθαροῦτε
Ἀνδρῶν γνωμότητων,
Ο' ταν εἰς εἶν ὀξυμερείμοις
Ε'λθωσι σρεβλοῖσι
τε παλαιόμασιν ἀντιλογοῦντες,
Ε'λθετ' ἐποφόμενοι
Διῶαμιν δεινοτάτοιον σομάτιον,
Ροζίσκοδε ρήματα,

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

69

- Ραρά περίσμετ' ἐπὶ νῶν ἤδ' ἄγων
Ο' δὲ σοφίας μέγας,
Χωρεῖ πρὸς ἔργον ἡδὴ.
Δι. Εὐχεσθε δὴ καὶ σφάτι, πρὶν τὰ πη λέγειν.
Αἰ. Δήμητερ ἡ θρέψασα πλὴν ἐμὴν φρενά,
Εἰνά με τῶν σῶν ἄξιον μυσηρίων.
Δι. Ε'πῶν λαβὼν δὴ καὶ οὐ λιβανῶτον. Εὐ. καλῶς.
Ε'τεροι γὰρ ἔσιν οἱ σιν δῶχομαι θεοῖς.
Δι. Ἰδοιπνὲς σοι κόμματα καὶ νόν; Εὐ. καὶ μάλα.
Δι. Ἰθι νῶν προσβύχου τοῖσιν ἰδιώταις θεοῖς.
Εὐ. Αἰθὴρ ἐμὸν βόσκημα, καὶ γλώσσης σρόφιγξ,
Καὶ ξώεσις, καὶ μυκήτρων ὄσφρανθῆτοι,
Ο'ρθῶς μ' ἐλέγχων ὦν αὐτὸν ἄπῳμαι λόγων.
Χο. Καὶ μὴν ἡμεῖς ὠδὴν μουσικῶν
Ραρά σοφοῖν ἀνδρῶν ἀκροῦσαι
Τινὰ λόγων ἐμμελῆσαν,
Ε'πιτε δαίαν ὁδόν.
Γλώσσα μὲν ἤδ' ἡγρίωται,
Λήμα δ' οὐκ ἀπολμον ἀμφοῖν,
Οὐδ' ἀκίνητοι φρενῶν
Προσδοκᾶν οὐδ' εἰς ὄξιν
Τὸν μὲν, ἀσεῖον πείξιν,
Καὶ κατερρίνημόν,
Τόν δ' ἀνὰ σῶν αὐτοπρέμοις
Τοῖς ἴσχοισιν ἐμπεσόντα
Συσκεδᾶν πολλὰ
Λαῖς ἀλινδίδρας ἐπὶ νῶν.
Δι. Ἀλλ' ὡς τάχιστα χρὴ λέγειν, οὐτῶς δ' ὅπως εἰρεῖτον
Ἀσεῖα, καὶ μήτ' ἀκίτας, μήδ' οἱ αὐτὸς ἀπῳ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Τάτον μὲν οὐδ' ἄν' ἔστις, μετὰ γὰρ τὸν θ' ὁ μέγας
Σαλπυγολογῶν πινάδα, παρὰ τὸν μὲν πινάδα
Οὔ μοι ἔκλειτο φῶν τε καὶ θορυβὸς ὁ καὶ μέγας
ΔΙ. Θορυβὸς, σφόδρ' ἄν' ἔστι καὶ θορυβὸς ὁ καὶ μέγας
Οὐδ' ἄν' ἔστις πινάδα, πινάδα καὶ πινάδα
Ῥέτωκεν ἔξω τῶν κακῶν, οὐ χίος ἀλλὰ κίος.
ΕΥ. Τοιαῦτα μέντοι γὰρ φρονεῖν,
Τάτοις ἐπὶ τῶν κακῶν,
Λογισμὸν εὐδαίμων τῆ τέχνης,
Καὶ σκέψιν, ὥστ' ἡδὴ νοεῖν
Ἀπαντα καὶ διαδίδαι
Τὰτ' ἄλλα, καὶ τὰς οἰκίας
Οἰκὴν ἀμείνον ἢ πρῶτῃ,
Καὶ νασκοπεῖν, πῶς τῷτ' ἔχει,
Ποῦ μοι τοσὶ, πῶς τῷτ' ἔλαβε.
ΔΙ. Νῆτ' ἔστις, νῦν γὰρ ἄν' ἔστι
ναίων ἀπασ τις ἄνθρωπος,
Κέντρα πρὸς τῇ οἰκίᾳ,
Ζητῇ τε ποῦ ἔστιν ἡ χύρα,
Τίς τῶν κεφαλῶν ἀπεθίστοκε
Τῆς μακρίδος, τὸ φύβλιον
Τὸ περυσινὸν τέθνηκε μοι,
Ποῦ τὸ σκόροδον τὸ χεσπὸν,
Τίς τ' ἐλάας παρέβραγε,
Τέως δ' ἀβελτερώτεροι
Κεχνηότες μαμμάκοι
Καὶ μελιτῖσαι καὶ θλωτο. *
ΧΟ. Τάδε μὲν λούσεις φαίδιμ' Ἀχιλλεύ,
Σὺ δὲ τί φέρε πρὸς ταῦτα λέξεις μόνον ὁ πῶς

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

71

- Μῆσ' ὁ θυμὸς ἀρπάσας,
Ἐκτὸς οἶσει τῶν ἐλαίων.
Δεῖν ἔστι καὶ πηρόμενος.
Ἀλλ' ὅπως ὠγενόσθε
Μὴ πρὸς ὀργῇ ἀντιλέξαι,
Ἀλλὰ συσείλας, ἀκροισ
Χρῶμενος τοῖς ἰσίοις,
Εἴτε μάλλον μάλλον ἄξαι,
Καὶ φυλάξαι, ὡς ἂν τὸ
Ῥεῖν μαλῶν,
Καὶ καθεστῆς λάβης.
Ἀλλ' ὁ πρῶτος ἔκλειτο πυργώσας ῥήματα σεμνὰ,
Καὶ νασκοπεῖν φραγὸν λῆρον, βαρύνων τὸ κροῦν ἄφαι.
Α. Οὐ μὲν μὲν τῇ τυχίᾳ, καὶ μετὰ σπλάγχν' ἀγανακτεῖ,
Εἴ πρὸς τὸν δαίμονα ἀντιλέγειν, ἵνα μὴ φάσκη δ' ἀπορῶν με,
Ἀπὸ καὶ μοι, τίς ἐνεκεν χρεῖται μάλιν ἀνδρῶν ποιητῶν.
ΕΥ. Δεξιότητος, καὶ νουθεσίας, ὅτι βελτίους τε ποῦμεν
Τὸς ἀνθρώπους ἐν ταῖς πόλεσι. Αἱ τ' ἔστιν εἰ μὴ πεποικίως,
Ἀλλ' ἐκ χρησίων καὶ γενναίων μοχθηροτάτους ἀπέδειξας,
Τί παθεῖν φήσεις ἀξίους εἶναι. Δ. τεθνήσκαι, μὴ τὸν ἐρώτα.
Α. Σκέψαι τοῖσι γ' οἷσ' αὐτὸς παρ' ἐμὲ παρεδίδετο πρῶτον,
Εἰ γενναῖος, καὶ τετραπύχης, καὶ μὴ διαδραστοποιός,
Μὴτ' ἀγοραίος, μὴτε κοβάλλας ὥς περ νῦν, μὴ πανήγυς.
Ἀλλὰ πνέοντας δόρυ, καὶ λόγχας, καὶ λυγροφύας φυφας
Καὶ πύλικας, καὶ κνημίδας, καὶ θυμὸς ἐπαβοείας. (λαῖας,
ΕΥ. καὶ δὴ χωρὶς ταῦτ' ὅτι κακόν. Δ. κρονοποιῶν αὐτὸ μὲν πρὶφαι.
ΕΥ. καὶ σὺ τί δὴ δράσας, αὐτὸς ἔστω ἀνδρῶν ἐλπίδας.
ΔΙ. Αἰχμὴν λέξον, μὴ δ' αὐθιγὰς σεμνωμένος χαλέπαινε.
Α. Δράμα ποιήσας ἀρεῶς μετὸν Ε. ποῖον. Α. τὰς ἐπὶ αὐτῇ θή
(βας,

Ο θεοτάμενος πᾶς αὐτὶς ἀνὴρ, ἥραδην, δάϊος εἴη.
 Δι. Τὰ π' μεῖ σοι κεκὼν ἔργαται. Θιβαῖος γ' ἤ πεποιμένος
 ἀνδρεοτέρους ἢ πόλεμον, καὶ τοῦτον, ὅπως τὴν πόλιν
 ἀλλ' ἡμῖν αὐτ' ὄξω ἀσπῆν, ἀλλ' οὐκ αὐτ' ἔστ' ἐράπειαι.
 Εἴτε δὲ δάξας ἢ πέρσαι, μετὰ τ' ἑσθιυμένῃ ἐδίδαξεν
 Νικᾶν αἰετὸς τοὺς ἀντιπάλους, κρομήτας ἔργον ἀφ' ἑσθ
 Δι. Εὖ χάριον γούμω ἡκονα πᾶσι Δαρῆα τὸν κενεῶτα
 Οὐ χορὸς δ' αὖθις τῷ χερὶ ὥσθ' εὐκράσας, εἶπεν, ἰαυόν.
 Αἱ. Ταῦτα γ' ἀνδρας χρὴ ποιεῖν ἀσπῆν σκέψαι γ' ἔτι
 ὡς ἀφ' ἑλμοὶ τῶν ποιεῖν οἱ γενναῖοι γενήνῃ. (ὡς)
 Οὐ φούβη γ' ἤρ' ἐτελέσθ' ἡμῖν κατέλαξε, φόνοντ' ἀπὸ
 Μυρτιάος δ' ὀξυκέσας περὶ νύκτων καὶ χρημῆας. Ἡ σάος
 Γῆς ἐργασίας, καρπῶν ὥρας, ἀρότης. ὃ δ' βαῖος Ὀμῖρος
 Ἀπὸ τ' ἐμὴν καὶ κλέος ἔχε πλὴν τ' ὅπ' ἡρῆς ἐδίδαξεν
 Τάξεις, ἀρετὰς, ὁπλίσας ἀνδρῶν, καὶ μὴ δ' ἐπενταῖον
 Εἰ δὲ δάξεν ὁμως τὸ σκάος τετον, πρῶτον γὰρ ἡμῖν ἐπὶ
 Τὸ κράτος πρὸς τὸν περὶ θεοτάμενος, τὸ λῶφον ἡμεῶν ἐπὶ
 Αἱ. Ἀλλ' ἄλλως τοι πολλὰς ἀρετὰς, ἀνὴρ καὶ ἡ λῶμαχος
 Οὐ γὰρ μὴ φρὼν ἀπομαξαμένῃ, πολλὰς ἀρετὰς ἐπὶ
 Περὶ κλ', τὸν κλ', θυμολεόντ', ἵν' ἐπ' αἰροίμ' ἀνδρας
 Ἐντεκτεναι αὐτ' ἐπὶ τοῖς, ὅπου ταν σέλιπρος ἀκρόσθ
 Ἀλλ' ἄν' με δὴ δ' ἐφ' ἀρετὰς ἐποίησιν πόρνας, δ' ὅθεν
 Οὐδ' αἰδ' αἰ ἡμῖν πν' αὐτ' ἐρῶσιν πῶ ποτ' ἐποίησιν γυμνασίῃ
 Εὐ. Μὰ δὴ δ' ἡμῖν ἐπὶ πλὴν ἀφροσύνης ἔδεν σοι. Αἱ. κενεῶτα
 Ἀλλ' αὐτ' σοὶ τοι καὶ τοῖς σέλιπρος πολλὰ πολλὰς πικρὰς
 ὡς τε καὶ κενεῶτα καὶ τὸν βάλαν. Δ. καὶ τὸ δὴ δ' ἡμῖν
 Α' γ' ἔς τας ἀλλοφρίας ἐποίησιν αὐτὸς, τὰ τοῖς ἐπὶ
 Ε. καὶ τὸ βλάπτειν ὡς ἐπὶ τὸν ἀνδρῶν τὸν πλὴν αἰ' μεῖ
 Α. Ὅπ' ἐπὶ γενναῖος καὶ γενναῖον ἀνδρῶν ἀλόχως ἀνέπ' ὅθεν

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

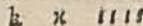
Καὶ τικτούσας ἐν τοῖς ἑσπέραις,
Καὶ μινυμένους τοῖσιν ἀδελφοῖς.
Καὶ φακίστας ἔλιν' ὅς τις
Καὶ τ' ἐκ τούτων ἡ πόλις ἡμῶν
Ἦν ποτ' ἔχουσα μέγαν ἀνέμενον
Καὶ βωμολόχων δημοπιδίκων,
Ἐξάπασι τῶν τῶν δὴ μὲν αἰετῶν,
Λαμπρόν τε δούδεις οἶός τε φέρειν,
Ἦν ποτ' ἀνυμνασίας ἐπὶ ναυί.
ΔΙ. Μὰ δὴ ἔδ' ὅς τις ἀπὸ φαυλοσύνης,
Γενναῖον αἰετῶν γελῶν ὅτε δὴ
Βραδύς ἀνθρώπος τις ἐθεὶ κύφας,
Λόγιος, πῶν ὑπολειπόμενος,
Καὶ διὰ πῶν κ' οἱ κεραμῆς
Ἐν ταῖσι πύλαις, παύσας αὐτῶν
Γαστέρα, πλοῦτος, λαγόντας, πινυῖ.
Ὁ δὲ τυπόμενος ταῖσι πλατείαις
Ἦν ποτ' ἐπιδόμος
Φυσῶν τῶν λαμπρῶν ἐφ' ὅλγῳ.
ΧΟ. Μέγα δὲ πρᾶγμα, πολὺ δὲ νέμεος, ἀδρόν οὐ πόλεμος
Χαλεπὸν δ' ἔργον διακρίνειν, ὅταν ὁ μὲν, τείνη βίαιος
Ὁ δ' ἐπ' ἀνδρείῳ φανερὸν τοῦ καὶ περὶ δεκάτου ποταμοῦ
Ἀλλὰ μὴ ν' ταυτῶν κἀνδοθῶν.
Ἐσβολαὶ γὰρ εἰσι πολλαὶ, καὶ τεραὶ σοφισμάτων.
Ὅ, τι περ οὐκ ἔχον ἐρίειν,
Λέγετον, ἐπιτοῦν, ἀνὰ δὲ ῥέτον,
Τὰ τε παλαιὰ, καὶ τὰ καινὰ.
Καὶ ποικιλιὰς ἐπὶ λεπτὸν τι καὶ σφόν λέγειν.
Εἰ δὲ τὰ κατὰ φοβεῖσθαι, μή τις ἀμαθία προσή
Τοῖς

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

73

Τοῖς θεομύθοισιν, ὡς πα
Λεπτὰ μὴ γινώσκειν λεγόντων.
Μηδὲν ὁρῶν δέ τι τῶν ὅς τις ἐκ τούτων ταῦτ' ἔχει.
Ἐστρατιμῆς γὰρ ἔστι
Βιβλιόν τ' ἔχων ἑκαστος μακροῦναι πὰ δεξιά,
Αἰφύσας δ' ἄλλως κράτιστα.
Νῦν δὲ καὶ παρηγοῦνται.
Μηδὲν οὐκ εἰσὶν, ἀλλὰ
Γὰρ τ' ἐπεῖτον, στατῶν γ' ἔνεχ', ὡς ὄντων σφῶν.
Εὐ. Καὶ μὲν ἐπ' αὐτῶν τῶν προκρίτους συντρέφομαι,
Ὅπως τοπῶν ἀν' ἀγαθίας μέρος,
Γνώστῳ αὐτῶν βασιλῆος τῶν δεξιά.
ΔΙ. Ἀσφαλὲς ἔστιν ἐν τῇ φράσει τῶν πραγμάτων.
Καὶ ποῖον αὐτῶν βασιλῆος; Εὐ. πολλοὺς πένν.
Γνώστον δὲ μοι τῶν ὅς Ὁρεσίας λέγε.
ΔΙ. Ἀγε δὴ σῶπα πῶς ἀνὴρ, λέγ' Αἰχὺλε.
ΑΙ. Ἐρμὴ χθόνιε, παρῶν ἐπὶ πῶν κράτη
Σατῆρ γενέ μοι σύμμαχος τ' αἰτουμένω.
ΔΙ. Ἦ καὶ ἔστιν ἔτι τῶν καὶ κατέρχομαι.
ΔΙ. Τῶν ἔχεις φέρειν τίς; Εὐ. πλεῖν ἢ δώδεκα.
Εὐ. Ἀλλ' ὅδε πέντε πάντες ἔσ' ἀλλ' ἡ μία.
ΔΙ. ἔχει δ' ἑκαστος εἰκοσὶν ἀμαρτίας.
Αἰχὺλε παραινῶ σοι σιωπῆν, ὅ μὴ,
Πρὸς τῶν ἰαμβείοισι προσφείλων φανῇ.
Εὐ. Ἐγὼ πῶν τῶν δέ γ' ΔΙ. ἀν' αἰετῶν γ' ἐμοί.
ΔΙ. Εὐδὲς ἔστιν ἡμάρτησιν ἑκατόν γ' ὅσον.
ΑΙ. Ὅπως ὅτι ληρέεις. ΔΙ. ἀλλ' ὀλίγον γέ μοι μέλει.
ΑΙ. Πῶς φῆς ἀμαρτεῖν. Εὐ. αὐτὸς ὁραχίς λέγε.
Εὐ. Ἐρμὴ χθόνιε παρῶν ἐπὶ πῶν κράτη.

h n 118

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΔΙ. Αὐτὴ πόθ' ἢ μῶς ἔκ' ἐλεσβιάζειν, οὐ.
ΑΙ. Ἀλκύνονδ' αἰ παρ' ἀεναίοις θαλάσσης
Κύμασι σωμαίνεται,
Τέγγασαι νοτερῆς πτερῶν,
Ρ' ἀνίσχ' ἡρόα δροσίζόμεναι,
Αἰδ' ὅτι πόροι οἱ ἐπ' ἡγνίας
Εἴη ἡ ἡ ἡ ἡ λίσσεται δακτύλοις φάλαγγον,
Ἰσότηα πινίσματα καὶ
Κερκίδος αἰοιδ' μελέτας.
Ἰν' ὅφιλαυλος ἔπαλλε δελφίς
Γρώρις κίανι μβόλοις
Μαντῆα καὶ σελήους,
Οἰκάνθας γαῖας ἀμπέλου,
Βόρυνος ἔλιγε παυσίπονον
Περίβαλλ' ὡ τέκνον ὠλεῖας,
Ὅρῃς τὸν πόδε τῶτον; ΔΙ. ὄρω.
ΑΙ. Τί δ' αἶ τῶτον; ὄρῃς; ΔΙ. ὄρω.
ΑΙ. Τοιαῦτα μὲν τοι σὺ ποιῶν,
Τολμᾷς τὰ μὲν μέλι φέρειν
Ἀνὰ τὴν δωδεκάμηνον
Κυρῶνις μελοποιῶν;
Τὰ μὲν μέλι σου ταῦτα, βέλομαι δ' ἔτι
Τὸν τῶν μονοφθίων διεξελεῖν ῥόπον.
Ω³ νυκτὸς κελαινοφανῆς.
Ὅρῃς, τίνα μοι δὴ βίωον
Ὀνειρον πέμπεις ὅς ἀφανδς,
Αἶδε πρόσωπον,
Τυχὴν ἀψυχὸν ἔχοντα,
Μελαινὰς νυκτὸς παῖδε,

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

77

Φεικῶδ' ἀνὰ δ' ὄφιν,
Μελανοενεμένην,
Φόνια φόνια διεκόμενον,
Μεγάλους ὄνυχας ἔχοντα.
Ἀλλὰ μοι ἀμφίπολοι λυχὸν ἄφατοι.
Κάλλιστ' ἐκ ποταμῶν δρόσον ἀράτε,
Θέρμετε δ' ὅσον ὄφιν,
Ὡς ἀν' θεῖον ὄνειρον ἀποκλύσω.
Ἰὼ πόντε δαῖμον,
Τῶτ' ἐκείν' ἰὼ ξυώοις,
Τὰ δὲ τέρατα θεασάσθαι,
Τὸν ἀλεγκρύνοντα με ξυωάρπαι.
σασα φράδ' ἡ γλῆκη
Νύμφαι ὀρεσίγονοι
Ὡς μανία ξυλάβε.
Ἐγὼ δ' αἶ τέλαινα προσέχων ἔτυχον,
Ἐμαυτὴς ἐργοισιν
Λίγα μετὸν ἀέρεκτον,
Εἴη ἡ ἡ λίσσεται χερσίν.
Κλωστήρας ποῖσ' ὅπως κνεφαίος
Ἐς τὴν ἀγορὰν φέρων ἀποδοίμαν.
Ὅ δ' ἀνέπιατ' ἀνέπιατ' ἐς αἰθέρα
Κυφοπέτοις πτερυγῶν ἀκμαῖς.
Ἐμοὶ δ' ἄχ' ἄχ' αἶμα κατέλιπον,
Δάκρυα δάκρυα τ' ἀπ' ὀμμάτων,
Ἐβαλον ἔβαλον ἀτλάμων.
Ἀλλ' ὡ κρήτες ἴδης τέκνα,
Τὰ τόξα λαβόντες, ἐπαμύνατε
Τὰ κώλατ' ἀμπαλλετε κηκλόμενοι

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Τὴν οἰκίαν ἄμα δὲ
Δίκτυνα παῖς ἀρ' ἔμελλε
Καλὰ, πὺς κινώσας
ἔχουσ' ἐλθέτω διαδόμεν
φανταχί, σὺ δ' ὦ δίδος
Διπύροις ἀνέχουσαι λαμπάδας,
ὄξυτάτων χερσὶν ἐκείναι
παράφωλον εἰς πλῆκας, ὅπως
εἴσελθούσας φωράσω.
- Δι. Ραῦστατον ἦδη τῶν μελῶν.
Αἰ. Καί μοι γ' αἴλις.
Ἐπὶ τὸν σταθμὸν ἥ ἀγαγὲν βέλομαι,
ὅς περ γ' ἐλέγξει τὴν ποίησιν νῶν μόνος.
Τὸ ἥ βαρὺς νῶν βασιλεύει τῶν ρημάτων.
Δι. Ἰτέ δίδου νῶν, εἴ περ γε δεῖ καὶ τὸ πό με
ἄνδρῶν ποιῆσαι τυροπωλῆσαι τὴν τέχνην.
Χο. Ἐπιπονοὶ γ' οἱ δεξιοί.
Τὸ δὲ ἥ ἔτερον αὖ τέρας
Νειοχμὸν ἀτοπίας πλέων.
ὅς τις αὖ ἐπενόησεν ἄλλος;
Μὰ τὸν, ἐγὼ μὲν ἴδ' αὖ εἰ τις
ἔλεγε μοι τῶν αὐτιχόντων
Ἐπειθόμην ἀλλ' ὠόμην αὖ
Αὐτὸν αὖ τὰ ληρεῖν.
- Δι. Ἰθὺ νῶν παρὲς τὸν παρὰ τὸ πλάστιγγ'. Αἰ. Ἰδὺ
Δι. Καὶ λαβομένη, τὸ ρῆμα ἐκείνους εἶπετον,
Καὶ μὴ μεθεῖδον, πρὶν αὖ ἐγὼ σφῶν κοκκύσω.
Αἰ. Ἐχόμεθα. Δι. τοῦτος νῶν λέγετον αὐτὸν τὸν σταθμὸν
Εὐ. Εἴδ' ὦ φελαργούς μὴ διαπῆσθαι σκάφος.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

78

- Αἰ. Σπῆχειέ ποταμὲ, βάνομοί τ' αὐτὸς φοαί.
Δι. Κόκκιν μεθεῖτε καὶ πολὺ γε κατωτέρω
Χωρεῖ τὸ τέδε. Εὐ. Καὶ τί ποτ' ἐστὶ τοῦ ποταμοῦ;
Δι. Ὅτ' εἰσέθηκε ποταμὸν ἐξιοπολιτικῶς
Ἵ γρὸν ποιήσας τοῦτος ὥς περ τὰ ρεῖα.
Εὐ. Σὺ δ' εἰσέθηκες τοῦτος ἐπὶ ῥωμύον.
Δι. Ἀλλ' ἔτερον εἰπάτω τι, καὶ τίς ηὐτοῦ.
Εὐ. Λάβεσθαι τοίνυν αὐθις. Εὐ. ἦν ἰδού. Δο. λέγε.
Αἰ. Οὐκ ἐστὶ περὶ σφῶν ἄλλο πλὴν ἥ γος.
Δι. Μόνος θεῶν ἥ θανάτος, οὐ δῶρων ἔρα.
Εὐ. Μεθεῖτε, μεθεῖτε, καὶ τὸ τέδε γ' αὖ ρέπει.
Δι. Θανάτον ἥ εἰσέθηκε βαρύντατον καὶ κῶν.
Εὐ. Ἐγὼ δὲ περὶ γ' ἔπος ἀρῖς εἰρημύον.
Δι. περὶ δὲ καὶ φόνος καὶ νοῦν οὐκ ἔχον,
Ἀλλ' ἔτερον αὖ ζήτησι τῶν βαρυνάδων,
Εὐ. Ὅτι σοὶ καὶ θέλει κατερεῖν τε καὶ μέγα.
Δι. Φέρε πῶς τοῖστο δῆτα μὲν σί, πῶς φράσω.
Εὐ. Βέβληκ' Ἀχλαδὺς δὴ οὐκ ἔβω καὶ τέτταρα.
Δι. Λέγουτ' αὖ, ὡς αὐτὴν σφῶν σφῶν σφῶν.
Εὐ. Σιδηροβριθεὶς τ' ἔλαβε δεξιὰ ξύλον.
Αἰ. Ἐφ' ἄρματός ἥ ἀρ' ἔμα, καὶ νεκρῶ νεκρός.
Δι. Ἐξήπατηκεν αὐτὸν καὶ νῶν. Εὐ. τῶν, φρόπων;
Δι. Αὐτὸν αὖ εἰσέθηκε καὶ νεκρῶ δὴ οὐ.
Αἰ. Οὐς οὐκ αὖ ἀρῶντ' ἴδ' ἔμα τὸν Αἰγυπῆσι.
Εὐ. Καὶ μνητ' ἔμοιγε κατ' ἔπος, ἀλλ' ἐστὶν σταθμὸν
Αὐτὸς, τὰ παρὰ δία, χῆ γινώ, κηροσφῶν,
Εὐ. Ἐμβὰς καὶ θῶσθε ξυλλαβῶν τὰ βιβλία.
Δι. Ἐγὼ δὲ δὴ ἔπι τῶν ἐμῶν ἐρῶ μόνος.
Εὐ. Ἄνδρῶν σοφοί, καὶ γὰρ μὲν αὐτοῦ οὐ κρινῶ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Οὐ γὰρ δὲ ἔχθρας οὐδέ τι φωνήσωμαι.
Τὸν μὲν γὰρ ἡ γούμαι σοφόν, τῷ δ' ἡσίομαι.
ΡΛ. Οὐδὲν ἄρα προέξεις ὧν περ ἡλδοῦσ' οὐνεκα.
ΔΙ. Ἐὰν δὲ κρίνω. ΡΛ. Ἰν' ἑτέρον λαβῶν ἄπει,
Ὁ πότερον αὐτὸ κρίνης, ἢ ἑλθὼς μὴ μάττω.
ΔΙ. Εὐδοκίμονόις. φέρε δὴ πύθεο δέ μου παδί,
Ἐγὼ κατῆλθον αὐτὸ πονητῶν. ΡΛ. Τῷ, χαρὶν
ΔΙ. Ἰν' ἡ πόλις σωθῇσα τῷ χοροῦς ἄγῃ,
Ὁ πότερος αὐτὸ οὐκ τῇ πόλει παραινέσειν,
Μέλλει τι χρῆσθαι, τῶτον ἄφην μοι δοκῶ.
Βρῶτον μὲν οὐκ πῶς Ἀλκιβιάδου τὴν ἔχον
Γνώμῃ ἐκείνητος, ἡ πόλις γὰρ δυσκοί.
ΑΙ. Ἐχει δὲ περὶ αὐτῶν τίνα γνώμῃ. ΔΙ. τίνας;
Ροθεὶ μὲν, ἐχθέρῃ δὲ, βούλεται δὲ ἔχειν.
Ἀλλ' ὅ, τι νοῶτον, εἴπατον τούτου πέρι.
ΕΥ. Μισῶ πολίτῃ, ὅς τις ὠφελὲν πέριαν
Βραδύς πέφυκε, μάλα δέ γε βλάπην τεχνίῃ
Καὶ πόριμον αὐτῷ, τῇ πόλει δ' ἀμήχανον.
ΔΙ. Εὐγ' ὦ ρόσειδον, σὺ ὅ τίνας γνώμῃ ἔχεις;
ΑΙ. Οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει φέφην,
Μάστιγα μὲν λέοντα μὴν πόλει φέφην,
Ἦν δ' ἐκράφῃ τις, τοῖς ῥόποις ὑπηρετῇ.
ΔΙ. Νῆπν δῖα ἔν σωτῆρα, δυσχερίτως γ' ἔχω,
Ὁ μὲν, σφῶς γὰρ εἶπεν. ὁ δ' ἑτέρος σφῶς.
Ἀλλ' ἔπ' ἡ μίαν γνώμῃ ἐκείνητος εἴπατον,
Ρεῖ τῆς πόλεως ἡ πῶν ἔχον σωτηρίαν.
ΕΥ. Εἴ τις πῆρῶσας κλεόκει τον κινήσας,
Αἴροιεν αὐτοὶ πελαγίαν ὑπὲρ πλάγας.
ΔΙ. Γελοῖον αὐτὸ φαίνεται, νοῦ δ' ἔχει πινά.

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

79

- ΕΥ. Εἰ ναυμαχοῖεν αὐτὸν, κατέχοντες τ' ὀξείδας
Ραῖνοιεν ἐς τὰ βλέφαρα τῶν εὐαντίων.
Εἰ γὰρ μὲν οἶδα καὶ θέλω φράζειν. ΔΙ. λέγε.
ΕΥ. Ὅταν τὰ νῦν ἄπιστα πῶς ἡγώμεθα,
Τὰ δ' ὄντ' ἄπιστα πιστά. ΔΙ. πῶς, οὐ μανθάνω,
Ἀμαθιτέρων πῶς εἶπε καὶ σφετέρων.
ΕΥ. Εἰ τῶν πολιτῶν οἷσι νῦν πισδύμεν
Τάτοις ἀπισήσαιμεν, οἷς δ' οὐ χρώμεθα
Τάτοις χρυσάμεθα, ἴσως σωθώμεν αὐτὸν,
Εἰ νῦν γε δυσυχοῦμεν ἐν τούτοις, πῶς
Ταῖς αὐτῶν πράξεσιν οὐ σωθίμεθα αὐτὸν.
ΔΙ. Εὐγ' ὦ ραλαμίδου, ὦ σφωτάτη φύσις.
ΕΥ. Τὰ πῶς πῶς αὐτὸς δύροθ' ἡ κηροσφῶν.
ΔΙ. Εἰ γὰρ μόνος, τὰς δ' ὀξείδας κηροσφῶν.
ΕΥ. Τί δὲ λέγεις σὺ. ΑΙ. τί τὴν πόλιν νῦν μοι φράσον
Ρῶτον, τί πῶς χρῆται, πῶς τὰ τοῖς χρῆσιν. ΔΙ. πῶς,
Μισαὶ καὶ μισαὶ. ΑΙ. τοῖς πενυροῖς δ' ἡδύεται;
ΔΙ. Οὐ δὴ τ' ἐκείνη γ' ἀλλ' ἄ χρῆται πρὸς βίαν.
ΑΙ. Ρῶς οὐκ αὐτὸς αὐτὸς σώσει τοιαύτῃ πόλιν,
ἢ, μήτε χλαῖνα, μήτε σπύρα ξυμφέρει.
ΔΙ. Εὐεσκε γὰρ δὴ εἴπερ ἀνδύσει πάλιν.
ΑΙ. Ἐκὰ φράσαι μ' αὐτὸν, εὐδοκίμονόις.
ΔΙ. Μὴ δὴ ταὐτὸν, ἀλλ' ἐνθεν δ' αἰεὶ ταχθεῖ.
ΑΙ. Τί γὰρ ὅταν νομίσωσι τὴν τῶν πολεμίων,
Εἴναι σφετέρων, τὴν δὲ σφετέρων τῶν πολεμίων,
ΔΙ. Ῥῶν δὲ τὰς ναῦς, ἀπτεράν δὲ τὴν πόρον.
ΕΥ. Πλὴν ὁ δικαστὴς αὐτὰ κατὰ πῆναι μόνος.
ΡΛ. Κεῖνοις αὐτὸν. ΔΙ. αὐτὸ σφῶν κείσιν κινήσας.
Αἰρήσωμαι γὰρ ὅν περ ἡ ψυχὴ θέλει.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Εὐ. Μεννημένος νῦν τῶν θεῶν οὐς ὤμοσας,
Ἡ μὲν ἀπέξεν μ' οἶκος δ', αἶρου τ' φίλους.
Δι. Ἡ λῶπ' ὁμῶς μὲν, Αἰχύλον δ' αἰρήσομαι.
Εὐ. Τί δέ δρακτες ὁ μωρὸς ἀνδρῶπων; Δι.
Ἐκείνα νικᾷ Αἰχύλον. πῇ γὰρ οὐ;
Εὐ. Αἰχύλον ἔργον μ' ἐρασιμένους προσβλέπει.
Δι. Τί δ' αἶχρον, ἡ μὴ τοῖς θεομύοις δοκῇ.
Εὐ. Ὡς ἔτι, περὶ με δὴ πενηνχότα.
Δι. Τίς οἶδεν, εἰ τὸ ζῶν μὲν ὅτι κατθανεῖν,
Τὸ πνέειν δὲ σπνέειν, καὶ τὸ καθεύδειν καὶ δοῖν;
Ρλ. Χωρεῖτε τοῖνυν ὧς Διόνυσ' εἴσω. Δι. τί δαί;
Ρλ. Ἰνα ξεπίσω σφὰ πρὶν γ' ἀπελθεῖν. Δι. οὐ λέγει
Νῆτον δὴ, ὅς γ' ἄχθομαι τῷ πρῶτῳ.
Χο. Μακάριον γ' ἀνὴρ ἔχον
Ξυέσιν ἡκεβωμένῳ.
Ρλ. ῥα δὲ πολλοῖσι μαθεῖν,
Ὅδε γὰρ οὐφρονεῖν δοκίμης,
Ραλιν ἀπειπν οἶκος δ' αὐτοῖς,
Ἐπ' ἀγαθῷ μὲν τοῖς πολίταις,
Ἐπ' ἀγαθῷ δὲ τοῖς ἐαυτῶς
Ξυγγενέσι τε καὶ φίλοις,
Διὰ τὸ ξυμπὸς εἶναι.
Χάριον αὖτ' μὴ Σωκράτει
Γαλακταθήμενον λαλεῖν,
Ἀποβαλόντα μυστικῶς,
Τάτε μέγιστε παρλιπόντα
Τῆς φαιφθικῆς τέχνης.
Τὸ δ' αὖτ' ἐμὲν οἱ σὺ γοῖς,
Καὶ σκαριωμοῖσι λήρων

ΒΑΤΡΑΧΟΙ.

80

Διαβριβῶ ἀργὸν ποιεῖσθαι
Γαλακταθήμενος ἀνδρῶν.
Ρλ. Ἄγε δὴ χαίρων Αἰχύλε χώρει,
Καὶ σῶζε πόλιν τὴν ἡμετέραν
Γνώμης ἀγαθῆς καὶ παίδευστον
Τῶν ἀνθρώπων, πολλοὶ δ' εἰσὶ,
Καὶ δὸς, τουτὶ Κλεοφῶντι φέρων,
Καὶ τούτοις τοῖσι ποιηταῖς
Μορμυκῇ δ' οὐ καὶ Νικομάχῳ,
Τὸδε διαρχεσθῶ,
Καὶ φράζ' αὐτοῖς ταχέως ἦκειν
Ὡς ἐμὲ δοῦναι, καὶ μὴ μέλλειν.
Καὶ μὴ ταχέως ἦκωσι,
Νῆτον Ἀπόλλω σίξας αὐτῶς,
Καὶ συμποδίσας
Μετ' Ἀδριαμένου τῆς λυσιλόφου
Κατὰ γῆς ταχέως ἀποπέμφω.
Αἰ. Τούτω παῖσιν, σὺ δὲ τὸν θρόνον
Τὸν ἐμὸν παράσχος Σοφοκλεῖ τηρεῖν,
Καὶ σῶζειν, ἡ ἀρ' ἐγὼ ποτε
Δούρ' ἀφίκωμαι. τῶτον γὰρ ἐγὼ
Σωφίαν κείνω δούτερον εἶναι.
Μένυσσο δ' ὅπως ὁ πανήργρος ἀνὴρ,
Καὶ Ἰδυσσοφίης καὶ βωμολόχης,
Μηδὲ ποτ' εἰς τὸν θεῶν τὸν ἐμὸν,
Μὴ δ' ἄκων ἐγκάθεσθαι.
Ρλ. Φαίνετε, τοῖνυν ὑμεῖς τῶτον
Λαμπάδας ἱεράς, χαίμα προπέμπετε,
Τοῖς τῶτον τῶτον μέλεσι,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Καὶ μολπαῖς κελαδοῦτες.
Πρῶτα μὲν δὴ ὠσίαν ἀγαθὴν ἀπὸντι ποιητῇ
Κίς φάος ὀρνυμένῳ δότῃ δαίμονιν οἱ κτ' ἔχουσιν,
Τῇτε πόλει μεγάλων ἀγαθῶν ἀγαθὰς ὑδνοῖας.
Πάγχυ γὰρ ἐκ μεγάλων ἀχέων παυσάμενθ' αὐτῶν
Ἀρταλέωντ' ἐνὸπλοις ξυνόδων κλεοφῶν ὃ μαχέων
Κάλλος ὁ βυλόμενος τούτων παρίοις ἐν ἀρτίραις.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΒΑΛ
φάων τέλος.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΙΡΡΕΩΝ ΑΡΙ
ΣΤΟΦΑΝΟΥΣ.

ΠΑΡΑΓΕΙ ΠΝΑ ΚΛΕΩΝΑ ΤΟΝ ΚΑΛΕΜΕΝΟΝ,
φλαγόνα, κτ' ἐπὶ βυρσοπώλῳ πικρότατα κατὰ
οἰοντά πως τὰ κοινὰ χρήματα ἐν παραλογοῖσι
φορῶντ' ἐρῶμένως ἀλλαντοπώλῳ, δὴ θέως σκατοῦ
γον πεισθέντα ἀδιδέωδ' σὺν ἱππὶσι πῶν ἐν χειρὶ
ρδιστῇ τ' προαγμάτων ἀρχῇ κλέωνος τ' ἐν μέσῳ
γορᾷ. ἐγένετο τῷτο. ὅξεπεν ὁ κλέων παγκράτης
σκατοφάγος ἔτυχε προεδρίας καλῆς. Ἐδιδέοντο
δρᾶμα ὑπὸ στρατοκλέους ἀρχοντος δημοσίου ὡς
ναῖα δι' αὐτῶν ἀριστοφάνους, πρῶτος ἐνίκησεν. ὁλοφύροις
κρατῆρος, σκατοφάγος. ῥίτος ἀριστοφάνους, ὁλοφύροις
ον ὅπῃ δὲ δὴ μέρη διήρητο ὁ δῆμος τ' ἀδιδέων, ὡς
τακτοποδῖμοις, ὡς ἱππέας, ὡς ζυγίτας, κτ' ὡς ἄλλους.

ΑΡΙ

85
ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Δημοσθένης.

Νικίας.

Ἀγοράκειτος, ὁ κτ' ἀλλαντοπώλης, Χορὸς ἱππέων.

Δῆμος.

ΑΡΙΣΤΟΦΑ
ΝΟΥΣ ΙΡΡΕΙΣ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ.

ΑΤΤΑΤΑΙΑΞ τῶν κακῶν
ἰατράται.

Κακῶς παφλαγόνα τὸν νεάνητον
κακῶν

Αὐτοῖσι βυλαῖς ἀπολέσειαν οἱ
θεοί.

Εἰς τὴν εἰρηρῶσεν δὲ τῇ οἰκίαν,
Νι. Πληγὰς αἰὲν προσπίβεται τοῖς οἰκέταις.

Καίτοι δὴ δὴ, ὅπως γὰρ πρῶτος παφλαγόνων,

Νι. Αὐτοῖς διαβυλαῖς ΔΗ. ὡς κακῶς δαιμον, πῶς ἔχει.

Κακῶς καθεστῶσιν. ΔΗ. δὴ δὴ ῥό νῦν πρόσθεν ἴνα
Ξωαυλίσαν κλαύσας μεν, ὁλὺ μιν νόμον.

Μὴ μὴ, μὴ μὴ, μὴ μὴ, μὴ μὴ, μὴ μὴ, μὴ μὴ.

Τὴν νῦν μὲν ἀλλὰ, ὅκ' ἐχρῶ ζῆτεν τινὰ

Σωτηροῖν νῦν, ἀλλὰ μὴ κλαῖν ἐπ;

Νι. Τίς δὲ γὰρ οὐτ' αἶ, λέγει σύ. ΔΗ. σὺ μὲν δὲ μοι λέγε,

1 λ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Ἰνα μοι μάχωμαι. Νι. μά τ' ἂν Ἀπόλλω γὰρ μὴ δῖ.
 Ἀλλ' ἔπε θεοῖσιν ἔτα καὶ γὰρ σοὶ φράσω.
 Δι. Γῶς αὖ σὺ μοι λέξεις ἅ με χρὴ λέγειν.
 Νι. Ἀλλ' ἔκ σ' ἐν μοι τὸ θρέπει, πῶς αὖ ἐν ποτὶ
 εἴποι μ' αὖ αὐτὸ δῆτα καὶ μὴ δουριπιδίως.
 Δι. Μή μοιγε μή μοι, μὴ διασκαρδίσσης,
 Ἀλλ' ὀρέτιν ἀπύκνον ὅτι τὸ δ' αὖτόν.
 Νι. Λέγε δὴ μάλωμεν ξυνεχὲς ὡς δὴ ξυλλαβῶν.
 Δι. Καὶ δὴ λέγω μάλωμεν. Νι. ὅς ποτε νῦν
 αὐτὸ φάει τὸ μάλωμεν. Δι. αὐτὸ. Νι. πάντῃ καλῶ
 ὡς πρὶ δ' ἐφ' ὅμοιοις νῦν ἀφ' ἑμὲ πρῶτον λέγε,
 τὸ μάλωμεν. εἴτα δ' αὐτὸ καὶ τεπέγων πυκνόν.
 Δι. Μάλωμεν αὐτὸ, μάλωμεν αὐτὸ μάλωμεν. Νι. ἴω
 οὐχ' ἴδ' ἔτι. Δι. νῦν δ' αὖ, πλὴν γε περὶ τῶν δέμασι
 δέδοικα τουτονὶ τὸν οἰωνόν. Νι. τί δαί.
 Δι. Ὅτι τὸ δέμας τῶν δεφομένων ἀπέρχεται.
 Νι. Κράτεια τίνω τῶν παρόντων ὅτι νῦν,
 θεῶν ἰδὼν τε περὶ σέθεν ποι πρὸς βρέτας.
 Δι. Γοῖον βρετέτης ἐπεὶ ἡ γὰρ ἔστ' ἔστι.
 Νι. Ἐγὼ γε. Δι. ποῖω χράμενος τεκμηρίω.
 Νι. Ὅτι θεοὶν ἐχθρὸς ἡμῶν ἀνθρώπων.
 Δι. Εὐ πρὸς βιβάζεις μ'. Νι. ἀλλ' ἐτέρω ποι σκεπτόμενος.
 Δι. Βάλε τὸ πρῶτον πῶς δεκταὶ σὺ φράσω.
 Νι. Οὐ χέρον, εἰ δ' αὖτ' ἐπαρκεσώμεθα,
 ἐπὶ δὴλον ἡμῖν, τοῖς περὶ σὺ ποῖσι πεῖν,
 ἢ νῦν τοῖς ἐπεσι χείρω σὺ καὶ τοῖς πρῶτοις.
 Δι. Λέγοι μ' αὖ ἡ δὴ νῦν γὰρ ὅτι δεσπότης
 Ἀγροῖκος ὀργῶν, καὶ μετὰ δὲ, ἀκράχολος,
 Δῆμος πυνκίτης, δύσκολον γέροντον,

ΙΠΡΕΙΣ.

82

Ἰππώφοι, οὗτος τῇ προτέρᾳ νεμύει
 Ἐπείατο δ' ἔδλον, βυρσοδύψιν παφλαγόντα,
 Πανεργότετον, καὶ διχβολώτατον τινος.
 Οὗτος καὶ ταγὼς τῶν γέροντος τῶν ῥόποις,
 Ὁ βυρσοπαφλαγὼν, ὑποπείων τὸν δεσπότην,
 Ἡ καὶ ἀλλ' ἐδὼ πῶς ἐκλαλέει ὅτι πᾶτα,
 Κοινηλματίοις ἀκροῖσι, τοῖσι τὴν λέγων,
 Ὁ δὴ με, λῶσαι πρῶτον ἐκδιδόσας μίαν,
 Ἐνθα, ῥόφιστον, σὺ φραγ', ἔχε φιάβον.
 Βάλε παραθῶ σὺ δόρυ περὶ; εἴ τ' ἀνὰ ῥάσας
 Ὅτι αὖ τις ἡμῶν σκεδασθῇ τῶν δεσπότην,
 Παφλαγὼν καὶ χαρίζεται τῶν, καὶ πρὶ ὧν ἔμεδ
 Μάλας με μαχόμενος ἐν πύλῳ λακωνικῶν,
 Πανεργότετα πῶς περὶ δειρμῶν ὑφ' ἀρπάζας,
 Αὐτὸς παρέθηκε τὴν ὑπ' ἐμὲ με μαχημένῳ.
 Ἰππὸς δ' ἀπελάυνει, καὶ ἐκ τῶν δεσπότην
 Ἀλλαν θεράπευεν, ἀλλὰ βυρσὶν ἔχων
 Διπνοῦστος ἐς ὧς, ἀποσοβῆ τῶν ῥήτορας.
 Ἀλλὰ ὅτι χρηστέος, εἴδ' ὅτι γέρον σβυλλία.
 Ὅτι αὖτ' ὡς ὅρα με μαχησάμενον,
 Τέχνῳ πεποιήτοι. τῶν γὰρ ἐν δόν αὐτὸν περὶ
 τὸ δὴ διχβόλα καὶ τα μαχητὸν μεθ' ἑ
 Ἡ μὲν παφλαγὼν ὅτι περὶ δειρμῶν τῶν οἰκέτας,
 Αἰτᾷ, ταρᾶται, διοροδοκᾷ, λέγων τὰ δε,
 Ὅρα τὸν ὕλον δὲ ἐμὲ μαχητὸν μεθ' ἑ
 Εἰ μὴ μ' ἀνὰ πείσῃ, ἀποθανεῖν οὐκ ἔμερον.
 Ἡ μὲν ὅτι δίδωμεν, δὲ ὅτι μὴ, πεποιμένοι
 Ἰππὸς τῶν γέροντος, δὴ τα πλάσπον χέζομεν.
 Νῦν ἐν ἀνύσαντες φροντίσωμεν ὡς γὰρ δέ,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Ροίαν ὁδὸν νῶρε πτόν, καὶ πρὸς τίνα.
Νι. Κράτις ἐκείνῳ τῷ μολωμένῳ γὰρ.
Δη. Ἀλλ' ὅσον τε τὸν παφλαγόν' ἔδεν λαθεῖν.
 Εἴ πορ' αὖτ' οὐκ αἶψά τ' ἐχει γὰρ τὸ σκέλος,
 Τὸ μὲν, ἐν πύλῳ, τὸ δ' ἔτερον ἐν τῇ κλησίῳ.
 Τόσον δὲ δ' αὖτ' ἐβήμα διχρεβηγύτος,
 Ὁ πρῶτος ὅστις αὐτὸ χρημ' ἐν χροῶν,
 Τὸ χροῶν ἐν αἰτωλοῖς, ὅστις δ' ἐν κλωπιδῶν.
Νι. Κράτις ἔν νῶν ἀποθανεῖν. ἀλλὰ σὺ ποῦ,
 Ὅπως αὖ ἀποθανῶμεν ἀνδρικώτατα.
Δη. Ὡς δὴ τε, πῶς γένοιτ' αὖ ἀνδρικώτατα.
Νι. Βέλτισον ἡμῖν αἶμα τέλειον πέν.
 Ὁ δὲ μισοκλέης γὰρ θανάτος αἰρετώτερος.
Δη. Μὰ δὴ ἄλλ' ἄκρατον οἶνον ἀγαθὸν δαίμονος.
 Ἰσως γὰρ αὖ χρηστὸν τι βυλδυσάμεθα.
Νι. Ἰσθ' γὰρ ἄκρατον, περὶ ποτὲ γοῦν ὅστις σοι;
 Ὡς δ' αὖ μεθύων χρηστὸν τι βουλούσαιτ' ἀνὴρ.
Δη. Ἀλκοῦχος, κρηνοχυφοληραῖον εἶ,
 Οἶνον σὺ πολὺ μᾶς ἢς ἐπίνοιαν λαιδορεῖν;
 Οἶνος γὰρ δύροισ ἀν' τι προεκτικώτερον,
 Ὁρᾷς, ὅταν πίνωσιν ἀνδρῶποι, τότε
 Γλαττῇσι, διαπράττεισι, νικῶσι δίκας,
 Εὐδαίμονες σὺν ὠφελῇσι τῇ φίλῃσι.
 Ἀλλ' ὅστις ἐν γέμῃ μοι ταχέως οἶνος χοᾶ,
 Τὸν ἔνδ' ἴν' ἀρῶ, καὶ λέγω τί δείξιν.
Νι. Οἱ μοι τί ποθ' ἡμᾶς ἐργάσαι τῷ σφ' ποτῶ.
Δη. Ἀγὰρ, ἀλλ' ἐν γέμῃ ἐγὼ δὲ καὶ τακλινήσομαι.
 Ἦν γὰρ μεθύσθ' πάντα τεκνὴ καὶ ταπέσω,
 Εὐλδοματίων καὶ γνωμίδων, καὶ τοῖδ' ὧν.

ΙΡΡΕΙΣ.

82

- Νι.** Ὡς ὅτι τυχῶς, ὅτ' ἐκ ἐλήφθην ἐνδοθεν,
 Κλέπῳ τὸν οἶνον. **Δη.** ἤτέ μοι παφλαγὸν τί δρᾷ.
Νι. Ἐπίπασα λαίλας δημόπραστος βασιλῆος,
 Ρῆμαι μεθύων ἐν τοῖσι βύρσας, ὕπτιος.
Δη. Ἰθὺ νῶ ἀκρατον ἐγκανέξον μοι πολὺ.
Νι. Σπινδῶ λαβὲ δὴ, καὶ σπείσον ἀγαθὸν δαίμονος,
 Ἐλεχ' ἔλκε τῷ τῷ δαίμονος τῷ προμνίσι.
Δη. Ὡς δαίμον ἀγαθὸν, σὸν τὸ βυλδυσάμεν.
Νι. Εἴπ' ἀν' ἡρωῶν τί δέξιν. **Δη.** ἢ χρηστοὺς ταχὺ
 Κλέφας ἐν γέμῃ τῷ παφλαγόνος, ἐνδοθεν,
 Ἐως καθεύδῃσι. **Νι.** ταῦτ' ἀπὸ τῷ δαίμονος.
Δη. Δέδοιχ' ὅπως μὴ τολύξωμαι κακοδαίμονος.
 Φέρε νῶ ἐγὼ, μαυτῶ προσαράγω τὸν χοᾶ
 Τὸν νοῦν ἴν' ἀρῶ, καὶ λέγω τί δείξιν.
Νι. Ὡς μετὰ τὸ παφλαγὸν πέρεται καὶ ῥέγνεται,
 Ὡς τ' ἐλαθον αὐτὸν, τὸν ἱερὸν χρηστὸν λαβών,
 Ὅν περ μάλιστα ἐφύλαττεν. **Δη.** ὡς σφάτατα
 Φέρε αὐτὸν ἴν' ἀν' ἡρωῶν, σὺ δ' ἐγχεον πέν
 Ἀνύσας τί, φέρ' ἴδω τί ἀρ' ἐν ἐσιν αὐτόθι,
 Ὡς λόγια, δὸς σὺ μοι τὸ ποτήριον ταχὺ.
Νι. Ἰσθ', τί φησιν ὁ χρηστὸς. **Δη.** ἐτέραν ἐγχεον.
Νι. Ἐν τοῖς λόγοις ἐν ἐσιν ἐτέραν ἐγχεον;
Δη. Ὡς βάκι. **Νι.** τί δέξιν. **Δη.** δὸς τὸ ποτήριον ταχὺ.
Δη. Ρολλῶν ὁ βάκις ἐχρητὸ τὸ ποτήριον.
Νι. Ὡς μετὰ παφλαγόν, ταῦτ' ἀρ' ἐφύλαττεν πάλας.
Δη. Τὸν περ σφάτατα χρηστὸν ὁρῶσιν. **Νι.** πῇ.
Νι. Ἐν ταῦθ' ἐν ἐσιν, αὐτὸς ὡς ἀπύλνυται.
 Καὶ πῶς. **Δη.** ὅπως, ὁ χρηστὸς ἀν' ἡρωῶν λέγει,
 Ὡς πρῶτα μὲν συνεπείσθησιν γινέ,

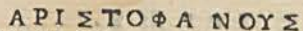
ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Οὗτος πρῶτος ἔξει τῆς πόλεως τὰ πρᾶγματα.
Νι. Βίς ἔστι πόλις, τί τὸ αὐτὸ δύναιτο λέγει.
Δη. Μετὰ τῶντον αὐδὶς προβατοπώλης δούτερος.
Νι. Δύο τῶδε πώλαι, καὶ τί τῶντον χρὴ παθεῖν.
Δη. Κρατεῖν, ἕως αὐτὸς ἕτερος ἀνὴρ βδελυρώτερος
 αὐτῶν γένοιτο. μετὰ δὲ ταῦτ' ἀπόλλυται.
 Ἐπὶ γίνετο γὰρ βυρσοπώλης πεφλαγών,
 Ἀρπαξ, κεκράκτης, κυκλοβόρου φωνῶν ἔχων.
Νι. Τὸν προβατοπώλιν ὡς ἂν ἀπολέσθαι χρὴ
 ὕπὸ βυρσοπώλιν. **Δη.** νῆδ' ; **Νι.** οἱ μοι δειλαυτοί.
 Πόθεν οὐκ αὐτὸς γένοιτο πώλης εἰς μένος.
Δη. Ἐπὶ τὸν εἰς, ὃ περφυρὰ τέχνῳ ἔχων.
Νι. Εἴπ' ἀνὴρ βολῶ τίς ἐστίν. **Δη.** εἴπω; **Νι.** νῆδ' αὖ.
Δη. Ἀλλαντοπώλης ἐστὶ τῶντον ὄξολων.
Νι. Ἀλλαντοπώλης, ὡς Ῥόσειδον τῆς τέχνης.
 Φέρε πῶς τὸν ἀνδρα τῶντον ὄξυρῆστομον.
Δη. Ζητῶμεν αὐτόν. **Νι.** ἀλλ' ὁδὶ προσέρχεται,
 ὡς περ κατὰ θεῶν εἰς ἀγορὰν. **Δη.** ὦ μακάριε
 Ἀλλαντοπώλαι, δούρο δούρ' ὡς φίλτατε,
 Ἀνάβαινε σὺ τῇ πόλει καὶ τῶν φανείας.
Αλ. Τί δὲ, τί με καλεῖτε. **Δη.** δούρ' ἔλθ' ἵνα πύθῃ,
 ὡς δὲ τυχεῖς εἰ καὶ μεγάλῳ δούραμονεῖς.
Νι. Ἰθὺ δὴ καθελεῖ αὐτῶν τ' οὐλεὶν, καὶ τῶν θεῶν
 τὸν χρησμὸν ἀνασίδεξον αὐτὸν ὡς ἔχει.
 Ἐγὼ δ' ἰὼν προσεΐφομαι τὸν πεφλαγόντα.
Δη. Ἀγε δὴ σὺ κατὰ θένον προῶντα τὰ σκεδὴν χρομῶν,
 Ἐπειτα τίνῳ γινώσκουσιν, καὶ τῶν θεῶν.
Αλ. Ἰδοὺ τί δὲ. **Δη.** ὦ μακάριε, ὡς πλούσιε,
 ὡς νῦν μὲν εἰσὶν αὐτοῖς οὐδὲν πέρμεγας,

ΙΡΡΕΙΣ.

84

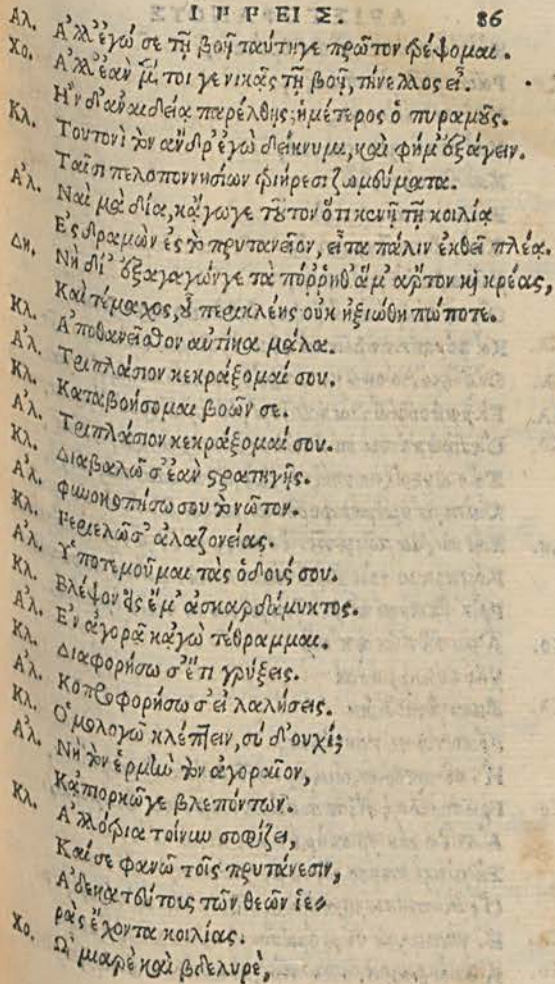
- Αλ.** ὦ τῶν ἀδελφῶν παρὰ τῶν δούραμονων.
 Τί μ' ὦ γὰρ οὐκ πλῆθεν ἔασι τὰς κοιλάδας
 πωλῶντες τῶν ἀλλαντῶν, ἀλλὰ καὶ κατὰ γὰρ.
Δη. ὡς μᾶλλον, ποῖας κοιλάδας, δούρο βλεπέ,
 τὰς σίχας ὁρᾷς γε τῶνδε τ' λαῶν. **Αλ.** ὁρᾷ.
Δη. Τούτων ἀπέντων αὐτὸς ἀρχέλας ἔσει,
 καὶ τῆς ἀγορᾶς, καὶ τῶν λιμενῶν, καὶ τῆς πυκνῆς,
 Βουλῶν πατήρας, καὶ στρατηγῶν κλαυτοῖς.
 ἡσῆς, φυλάξεις, καὶ πρυτανείῳ λαοκράτει.
Αλ. Ἐγὼ; **Δη.** σὺ μὲν τοι, καὶ οὐδέ ποτε πᾶν ὁρᾷς,
 Ἀλλ' ἔπαυσθαι καὶ τ' οὐλεὶν τοσὶ,
 καὶ κατὰ τὰς νήσις ἀπάσας ἐν κύκλῳ.
Αλ. Καθορῶ. **Δη.** τί δὲ καὶ τὰς μύθους, καὶ τὰς ὀλιγαῖδας.
Αλ. Ἐγὼ γε. **Δη.** πῶς οὐκ οὐκ μεγάλας δούραμονεῖς,
 Ἐπὶ νῦν τὸν ὀφθαλμὸν παρεμβαλλέεις καὶ εἰς
 τὸν δεξιὸν, καὶ δ' ἑτερον εἰς κορυφὴν.
Αλ. Εὐδαιμονήσω γ' ἢ διασφαλήσωμαι.
Δη. Οὐκ, ἀλλὰ διασφύ ταῦτα πάντα πέτρας.
 Γίγνεται γὰρ ὡς ὁ χρησμὸς ἔστι λέγει,
 Ἀνὴρ μέγιστος. **Αλ.** εἰπέ μοι καὶ πῶς ἐγὼ
 Ἀλλαντοπώλης ὢν, ἀνὴρ γένησμαι.
 Δι' αὐτὸ γὰρ τοι τὸ τοῦ καὶ γίγναι μέγας,
 Ὅτι πῶς καὶ κατὰ ἀγορᾶς εἰ καὶ θρασύς.
Αλ. Οὐκ ἀξίω γὰρ μαυρὸν ἰχθύον μέγα.
Δη. Οἱ μοι, τί ποτ' ἔσθ' ὅτι σαυτὸν οὐ φῆς ἀξίω,
 Ξυμειδέναι τί μοι δοκεῖς σαυτὸν καλόν,
 Μᾶλλον ἐκ καλῶν εἰ καὶ καλῶν. **Αλ.** καὶ τῶν θεῶν
 Εἰ μὲν ἐκ πονηρῶν γ'. **Δη.** ὦ μακάριε τῆς τύχης,
 Οἶον πέπονθας ἀγαθὸν εἰς τὰ πρᾶγματα.

Ι Ρ Ρ ΕΙ Σ.

87

Τὰ δ' ἄλλα σοι πρόσεσι δημαγωγῖνά,
 Φοῖνῃ μαυρά, γέγονας κακὸς, ἀγοραῖος αἵ,
 Ἐΐχες ἅπαντες τὰ πρὸς τῷ πολιτείαν αἰδῶ,
 Χρησμοὶ τε συμβαίνουσι, καὶ τὸ πυθινὸν,
 Ἀλλὰ σε φανῶ, καὶ ἀπείδε τῷ καλέμῳ.
 Χῆρος αἰμυῖε ἦν ἀνδρῶν. Ἀλλ. καὶ τίς ξύμμενος
 Γενήσεταί μοι, καὶ ἥρ' οἴτε πλῆσοι
 Δεδόσαν αὐτῶν, ὃ, τε πένης βούλῃσι λείως.
 Ἀλλ' ὅστις ἐπὶ πῆς αἰδῶν ἀγαθοὶ χίλιοι,
 Μισοῦντες αὐτῶν, οἱ βοηθήσουσί σοι,
 Καὶ τῶν πολιτῶν οἱ καλοὶ τε καὶ ἀγαθοὶ,
 Καὶ τῶν θεατῶν ὅς τις ὀδὴ δειξίος.
 Καὶ γὰρ μετ' αὐτῶν, χῶς θεὸς ἐνθάδε φέται,
 Καὶ μὴ δέδωκε, ἅ γὰρ ὅστις ὅστις ὅστις.
 Ὑπὸ τῷ δέξῃ ἥρ' αὐτῶν ὀδῶν ἦτελε,
 Τῶν σκευοποιῶν, ἀνέσσει, πάντως γε μὴν
 Γνωσθήσεταί τοι ἥρ' ἀνέσσει δειξίον.
 Οἱ μοι κακοδοσίμων ὁ παφλαγῶν ὀδὴ φέται.
 Οὐτὶ μοι τῷ δῶδεκα θεῶν χαίρησεν,
 Οὔτις πὶ τῷ δῶδεκα ξυμῶν μνηστὴρ πάσαι.
 Τὰ τὶ δῶδεκα τὸ χαλκιδιτικὸν ποτήριον.
 Οὐκ ἔστιν ὁ πῶς δ' χαλκιδεύας ἀφίστατον,
 Ἀπολεῖσθον, ἀποβανθῶν ὡς μαυρωτάτω.
 Οὐ πῶς, τί φάνεις, οὐ μὲν εἰς ὡς γυναικῶν
 Ἀλλαντοπόλιν μὴ πρὸς τὸν πρὸς ἡμέτερον.
 Ἀνδρῶν ἐπὶ πῆς παραγίγνεται, καὶ ὁ κακὸς, ὡς σῶμα
 Ὁ πῶς αἰετὶ, ἀνέλατε πρὸς τὸ δειξίον κέρας,
 Ἀνδρῶν ἐγγὺς, ἀλλ' αἰμῶν καὶ παλαιῶν πάλιν,
 Ὁ κακὸς δὲ δῶδεκα αὐτῶν ὡς ὁ μὲν πρὸς κακῶν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Καὶ κενεράκη τῷ σου θράσει,
 Ρᾶσα μὲν γὰρ πλέα,
 Ρᾶσα δ' ἐκκλησία,
 Καὶ τέλη καὶ γραφαί,
 Καὶ δικαστήριον
 Βορβοροτάραξι καὶ
 Τίῳ πόλιν ἀπασαν ἡ
 μῶν ἀνατετυρβακώς,
 Ὅς περ ἡμῶν τὰς ἀθλιότητας ἐκκεκώφηνες βοῶν,
 Κἀπὸ τῶν περῶν ἀνώθεν τῇ φόρῃς θυνοσκοποῦν.
 ΚΛ. Οἳ δ' ἐγὼ τὸ περᾶμα τῷ ὄντι πάλαι καὶ πύτυον.
 ΑΛ. Εἰ δ' ἡμῶν οἷον καὶ πύτυον, ὅς δ' ἐγὼ χοροδύματα,
 Ὅς περ ὑποτέμνων ἐπὶ τοῖς δέσμασι μοχθηρὰ βοῶς,
 Τοῖς ἀγροῖσι πενήτως, ὥς τε φαίνεται παχύνει
 Καὶ πρὶν ἡμέραν φορῆσαι, μέζον ἢ δούλιον δοχμῶν.
 ΔΗ. Καὶ νῦν δὴ καὶ μετὰ τὴν ἑσπέραν ταυτ', ὥς τε καὶ πύτυον
 Ἡμῶν πολὺν τοῖς δημότοις καὶ τοῖς φίλοις παραχρῆμα
 Ἡρὶν ἔρῃναι πῆλα σῆσιν, εἴποις ἐν ταῖς ἐμβάσι.
 ΧΟ. Ἀρχὴ δ' ἔτι καὶ ἀπ' ἀρχῆς
 χῆς ἐδύλας καὶ αἰ
 διακνῇ μόνῃ
 Προσάγει τῶν ῥητόρων,
 Ἡ σὺ πισθύνων, ἀμέλγεις τῇ ξένῳ τῇ καρπύμῃ,
 Γράμπος ὦν, ὃ δ' ἵπποπόδεμα λείβεταί, θεώμενος,
 Ἀλλ' ἐφάνη ἔρῃναι ἑτέρος πολὺ
 Σὺ μακρότερος, ὥς τε με χαίρειν,
 Ὅς σε παύσει, καὶ πέρεσι, δούλιός ὅστις ἀντίθετος,
 Ἐν πανουργίᾳ τε καὶ θράσει, καὶ βορβακισμῷ.
 Ἀλλ' ὡς φραγὴς ὄντι περὶ τὴν ἀντίθετον οἱ πέρι φῶν,

ΙΡΡΕΙΣ.

87

Νῦν δ' ἔειπον, ὥς ὅσον λέγει τὸ σωφρόνως φραγῶναι.
 ΑΛ. Καὶ μὴ ἀκούσας οἷός ὅστις ἔστι πολίτης.
 ΚΛ. Οὐκ αὖ μ' ἐάσεις; ΑΛ. Μὰ δὴ ἐπεὶ καὶ γὰρ πονηρὸς ἔμμε,
 Ἀλλ' αὖτὸ πρὸς τὸν πρότερος ἔπειν, πρῶτα διαμαρξάμε,
 ΧΟ. Ἐάν τ' μὴ ταύτη γ' ὑπείκη, λέγ' ὅτι καὶ πονηρῶν.
 ΚΛ. Οὐκ αὖ μ' ἐάσεις. ΑΛ. ὅ μ' ἐάει. ΚΛ. καὶ μ' ἐάει.
 ΑΛ. μὰ τὴν ποσειδῶ.
 ΚΛ. Οἶμοι, διαρράγιστά μοι. ΑΛ. καὶ μὴ ἐγὼ δ' ἐπ' ἀρήσω.
 ΧΟ. Ραγίστον πρὸς τὴν θεῶν αὐτῶν διαρράγῃ.
 ΚΛ. Τῷ καὶ πεποθῶς, ἀξιοῖς ἐμὲ λέγειν εἰς ἀντία.
 ΑΛ. Ὅτι λέγειν οἷός τε καὶ γὰρ καὶ καρυκατοποιῶν.
 ΚΛ. Ἰδὲ λέγειν, καὶ λῶς ἂν ἔν τι περᾶμα προσωπῶνται,
 Ὡς ἀντὶ τὸν παραλαβὼν, μεταχειρίσασθαι χρῆσθαι
 Ἀλλ' οἷον ὅμοι πεποθῶναι δοκεῖς ὅτι τὸ πλήθος,
 Εἴπευ δὲ δίδον εἰς πᾶς δὴ, καὶ τὰ ξένῃς μετόικον,
 Τίς νύκτα θυρῶν, καὶ λαλῶν ἐν τῇ ὁδοῖς σκαυτῶν,
 Ὡς ὅτε πίνων, καὶ πρὸς ἐκτὸς τῶν φίλων τ' αἰῶν,
 Ὡς ὅτε πίνων, καὶ πρὸς ἐκτὸς τῶν φίλων τ' αἰῶν.
 ΑΛ. Τί δ' αὖ σὺ πίνων τίς πόλιν πεποθῶναι ὥς τε νῦν
 Ὡς πὸ σου μνηστέον καὶ τιλῶν ἡσυχίᾳ σιωπᾶν.
 ΚΛ. Ἐμοὶ ἔρῃ ἀντίθετος ἀνθρώπων τῶν ὅστις δὴ δὴ
 Θωπεύει θερμὰ καὶ ταφάων, καὶ τὴν ἀντιπῶν ἀκρατοῖ
 Οἶνον χοῦ, καὶ σελεύσσω τῇ ἐν πύλῳ στρατηγῶν;
 ΑΛ. Ἐγὼ δ' ἐγὼ λῶν ἔσθω βοῶς καὶ κοιλίαν ὑδαίνω
 Καταβροχθίσας, καὶ τὴν ἐκπῶν τὴν ζώμεν καὶ ἀπένιπτος
 ΧΟ. Λαρυγγῶ τῇ ῥήτορας καὶ νικίαν παρὰ ξῶ.
 ΧΟ. Τὰ μὲν ἄλλα μ' ἡρεσας λέγων, εἰ δ' οὐ προσέποι' ἔμμε
 Τῶν περᾶματων, ὅτι μόνος τ' ἔμμεν ἐκροφήσεις.
 Ἀλλ' οὐ λαβράκας καὶ ταφάων, μιλῆσας κλονήσεις.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Αλ. Αλλ' ἀελίδας ἐδιδάκας, ὡν ἴσους μετὰ λῶν.
Κλ. Εἰ γὰρ δ' ἐπεισινδῶν γε πλὴν βουλῇ βία κινῆσαι.
Αλ. Εἰ γὰρ δὲ κινήσω γέ σου τὴν πρῶτην ἀντιφύσιν.
Κλ. Εἰ γὰρ δὲ τ' ὅξελ' ὅ σε τῇ πυρὶ ὑβρίζε κούβει.
Χο. Νῆ τὴν ποσειδῶν καὶ μέγ' ἔρ' ἔρ' ἔρ' τὸν ἔλκε.
Κλ. Οἶόν σε δῖον τῶ ξύλῳ. Αλ. Διάφομαι σε δειλῶ.
Κλ. Ἡ βύρσα σου θραυδύσεται.
Αλ. Δερῶ σε θύλακον κλοπῆς.
Κλ. Διὰ πτεῖρα λυθῆσαι χαμαί.
Αλ. Περικύματ' ἐκ σου σιδυόστω.
Κλ. Τὰς βλεφαρίδας σου πῶς πλῶ.
Αλ. Τὸν πρηγορεῶν γού κτεμαί.
Δη. Καὶ νῆ δ' ἐμβολόντες αὐτῷ
τῶ πῶς ἄλλον μαγειρικῶς
εἰς τὸ σῶμα ταῦν εἰσόδου
τῶν πῶς ἄλλον ἀξέραντες αὐτῷ
τῶ, σκεφόμεθ' οὐ κἀνδρικῶς
Κεχρηότος,
τὸν πρῶτον ἐχρηάζα.
Χο. Ἡν ἀρὰ πρὸς γ' ἐπερθερμώτερας,
καὶ λόγων ἐν πόλει
τῶν ἀναιδῶν ἀναιδέστεροι.
καὶ τὸ πρῶτον οὐκ ἐφ' ἑλκῶν φλαῦρον ὥδ'
Αλ. Ἐπὶ καὶ σρόβει,
Μινδὴν ὀλίγον πῶς.
Νῶ γ' ἔχειται μέσος.
Ὡς ἐν νυκτὶ μαλακῆς αὐτῶν ἐν τῇ προσβολῇ,
Δαλὸν δὲ ῥήσεις, εἰ γὰρ τῷ ῥόποις αὐτῶν μαλακῶν.
Αλ. Αλλ' ὅμως ὅπως τοιοῦτος ὢν ἀπὸ τῶν τ' βίον,

Ι Π Ρ Ε Ι Σ .

88

Καὶ τ' αὐτὸν ἔδοξεν εἶναι, τὰ πολλὰ ὅριον ἀμῶν θέρους.
Νῶ γ' ἔστι χαλκὸς ἐκείνους οὓς ἐκείθεν ἡ γὰρ γεν,
Εἰν ξύλῳ δῖος ἀφαιεῖ, καὶ ποδὸς βάλει].
Κλ. Οὐδέ μοι χ' ἔμῃς, ἔως αὐτῶν τὸ βουλομένηον.
Χο. Καὶ τὸ δῖον προῶτον μακρῶς καὶ δῖον.
Ὡς ὅτι πρὸς παῦ ἀναιδύεται,
Καὶ μεθίστησι τῷ χρώματι
τὸς τῶ παρεστηκῆς.
Θε. Εἴτε μὴ μισθῶ, γενόμην ἐν κρατίνου κώδιον,
Καὶ δῖος κοίμην πρὸς δῖον μορφήμον φραγφῖαν.
Χο. Ὡς πᾶν τ' αὐτῶν πᾶσι τε πρῶτα
Δροσόκοισιν ἐπ' αὐτῶν ἴζαν,
Εἴτε φαίλως ὥς περ οὐράν, ἐκβάλλεις πλὴν εὐθεσιν.
Αλ. Αἶμα γ' ἔρ' τὸ αὐτὸ μόνον, πῶς πῶν αὐτῶν συμφοραῖς,
τὸν ἰουλίον αὐτῶν οἶον γέροντα πυρρόπην.
Κλ. Ἡ δ' αὖτε καὶ παιῶνα δῖα καὶ βακχέβακχον αἶσαι.
Οὐτοὶ μὲν περ βακχῶν ἀναιδέα καὶ τὴν ποσειδῶν,
Αλ. Ἡ μὴ ποτ' ἀγορεύον διὸς ἀλάγχνοισι παραγηνόμην.
Εἰ γὰρ νῆ τῷ κοινύλοισι οὓς πολλὰ δῖα πῶς πολλοῖς
Ἡνερόμην ἐκ παιδῶν μαχαιριδῶν τὴν πληρῆς,
γ' ἀπὸ βακχῶν αὐτῶν οἶον τούτοις, ἡ μὲν τῶ γὰρ
Κλ. Αὐτὸ μαγδελιᾶς σπῆμενος ποσὺτος ἐκράφει.
Αὐτὸ μαγδελιᾶς ὥς περ κύνων ὡς παμπύνηρε, πῶς οὐ
Αλ. Κῶς βορᾶν σπῆμενος, μάχαι σὺ κωσικεφάλα.
Καὶ νῆ δ' ἀλλὰ γ' ἐστὶ μὲν κούβειλα παιδὸς ὄντος.
Εἰς πᾶτων γ' ἡ μαγείρας ἀνιδέγων τριακτῆ.
Σκέψασθε παῖδες, ἀχ' ὁρᾶν ὥρα νέας, χελιδῶν.
Χο. Οἱ δ' ἐβλεπον, καὶ γὰρ ποσὺτος, τ' κρεῶν ἐκλεπῶν.
Ὡς δὲ ξίωτατον κρέας ὥς σφῶς γε πρὸν ὀήσω

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Ως τῇ ἀγγελίᾳ εἰδέναι, πρὸ χελιδόναν ἔκλεπται.
Α'λ. Καὶ ταῦτα δρῶν ἐλάνθανόν γ' εἰδὼ οὐδ' ἴδιοι τις αἰ
 Α' ποικυλόμενος εἰς τὰ κῶχανα τῆς θεοῦ ἀπομένει.
 Ως τ' εἴπῃ ἀνὴρ τῶν ῥητόρων ἰδὼν με τῆτο δρῶντα
 Οὐκ ἐστ' ὅπως ὦ παῖς ὅδ', οὐδ' ἤμουν αἰετοπόδης.
Χο. Εὖγε ξυνέβαλεν αὐτ' ἀτὰρ δῆλοί γ' ἄφ' ἧς ξυνέροισι
 Ο' πῇ πόρκας δ' ἤρπακας, καὶ κρέας ὁ πρῶτος ἐστίν.
Κλ. Εἰ γὰρ σε παύσω τῶν θράσους, οἶμαι ὅ μ' ἄλλον ἀμφι
 Εἴξαμι γάρ σοι λαμπρὸς ἦδη καὶ μέγας καὶ θύεις.
 Ο' μὲν ταράττων πῆντε γλῶ καὶ τὴν θάλατταν αἰετοῖς.
Α'λ. Εἰ γὰρ δὲ συστάλας γ' ἢ ἀλλὰ τας, εἴτ' ἀφίσσω,
 Κατὰ κῶ μ' ἐμὸν ἔειπον, κλέων σε μακρὰ κελύει.
Δη. Κᾶγων γ' ἀνὴρ παρὰ χελῶν, τίς ἀντίαν φυλάξει.
Κλ. Οὐτοὶ μὰ τὴν δῆμιν καὶ ταπεινὴν πάλαντα πάλαντα
 Κλέψας ἀδωαίων **Χο.** ἄθρει καὶ τῶν ποδῶν παύει.
 Ως ἔστος, ἦδη καὶ κίνας καὶ συμφαντίας πνεῖ.
Κλ. Σέ δ' ἐκ ποταμίας ἔχοντ' οὐδ' οἶδα δέκα πάλαντα.
Α'λ. Τί δῆτα βούλει τῶν ταλαίων ἐν λαβῶν σταπάλαντα.
Χο. ἦν ῥα καὶ ἡ δέως λάβοι, τοῖς τε θεοῖς παρίει.
Α'λ. Τὸ πνύ μ' ἐλάττω γίγνεται.
Κλ. Φύξει γραφαὶς ἐκαστον ταλαίους τέτταρας.
Α'λ. Σὺ δ' ἄσχετος γ' ἄνθρωπος
 Κλοπῆς δὲ πλὴν ἡ χελίας.
Κλ. Ἐκ τῶν ἀλιτρίων σε φη
 μὲ γιγνέσθαι τῶν τ' θεοῦ.
Α'λ. Τὸν πέππον εἴναι φημί σου
 τῶν δορυφόρων. **Κλ.** ποίων φράσον.
Α'λ. τῶν βυρπίνης τῆς ἱππίας.
Κλ. Κόβαλος εἶ. **Α'λ.** πανδρῆος εἶ.

Χο. καὶ

ΙΡΡΕΙΣ.

89

- Χο.** καὶ ἀνδρικῶς. **Κλ.** ἰοῦ ἰοῦ.
 Τύπῃ σου μ' οἱ ξυνωμόται.
Χο. καὶ αὐτὸν ἀνδρικώτατα,
 Γάστρῳ καὶ τοῖς ἐντέροις,
 καὶ τοῖς κούρις,
 Χῶπις καὶ ἄνδρα.
Χο. Ὡς γεννικώτατον κρέας, ψυχρὸν ἀρίστε πάντων,
 καὶ τῇ πόλει σωτὴρ φανεί, ἡμῖν τε τοῖς πολίταις,
 Ὡς δὲ τὸν ἀνδρα ποικίλως ὑπὸ λῶν ἐν ἵστροισιν,
 Ὡς αὖτ' ἐπικινέσαιμεν ἕως ὥς περ ἡδόμεθα.
Κλ. Ταῦτ' ἐμὲ τὴν δῆμιν μ' οὐκ ἐλάνθανε
 Τεκτονόμενα τὰ πράγματ', ἀλλ' ἡπιστάμην
 Γομφόμενα γὰρ τὰ πάντα καὶ κηλιδώμενα.
Χο. Οἶμοι, σὺ δ' οὐδὲν ὀξέμαξου γούλιος.
Α'λ. Οὐκ οὐ μὲν ἀργεῖ οἱ ἀπράπτης λαοθάλασσα.
 Πρόφασιν μὲν ἀργεῖοις αἰλοῖς ἡμῖν ποιεῖ,
 Ἰδία δ' ἐκείλα κεκοιμισμένοις ξυγγίνῃ,
 καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσιν ἐπὶ συμφυσώμενα,
 Εἰ γὰρ αὖτ' αὐτῶν τοῖς δεδεμένοις χελιδνέται.
Χο. Εὖ γ' οὕτως, χελιδνὸν αὐτῶν κηλιδώμενον.
Α'λ. καὶ ξυγγινώσῃ ἀνδρῶν αὐτ' ἐκείθεν αὖ,
 καὶ ταῦτά μ' οὐτ' ἀργύριον οὐτε χρυσόν
 Διδούς ἀνὰ πείσεις, οὐτε προσωέμιον αἰλοῖς,
 Ὅπως ἐγὼ ταῦτ' οὐκ ἀδωαίοις φράσω.
Κλ. Εἰ γὰρ μὲν οὐ αὐτίκα μάλ' εἰς βουλήν ἰδὼν,
 Ἵμων ἀπάντων τὰς ξυνωμοσίας ἐρῶ,
 καὶ τὰς ξυνωμοσίας τὰς νυκτερινὰς αὐτῇ τῇ πόλει,
 καὶ πάντ' ἀμύτοις καὶ βασιλεῖ ξυνόμεναι,
 καὶ τὰ κ βωιωτῶν ταῦτα σωτηρούμενα.

π μ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Αλ.** Ρῶς ἦν ὁ τυρὸς ἐν βιωτοῖς ὧνιος.
Κλ. Ἐγώ σε νῆ ἔν ἡρακλέα παραστρω.
Χο. Ἀγέ ὃ σὺ τίνα νοῦν ἢ τίνα ψυχλὴ ἔχεις,
 Νωὶ διδάξεις, εἴ περ ἀπεκρύψω τότε
 Ἔς τὰς κοχλίας τὸ κρέας, ὡς αὐτὸς λέγεις.
 Θόλῃσι γὰρ ἄβας ἐς τὸ βουλδύπειον.
 Ὡς οὐτος ἐμπεσὼν, ἐκέῃσε διαβαλεῖ
 Ἡ μᾶς ἀπαντὰς καὶ κρατὸν κεκράξῃ.
Αλ. Ἀλλ' εἴ με, πρῶτον δ' ὡς ἔχω τὰς κοιτίας,
 Καὶ τὰς μαχαῖρας εὐθαδὶ κατεθήσομαι.
Χο. Ἐγχε νῦν, ἀλείφον τὸν βράχιλον τουτοῖ,
 Γ' ὁ βροχιοδάνειν δὴ τὰς διαβολὰς.
Αλ. Ἀλλ' οὐ λέγεις, καὶ παιδοφρικῶς ταῦτά γε.
Χο. Ἐγχε νῦν, ἐπέρχου φον λαβὼν ταδί. **Αλ.** Π' οὐδὲν
Χο. Γ' ἢ ἀμεινον ὦ τᾶν ἐσκοροδισμένους μάχη
 Καὶ σὺ δὲ ταχέως. **Αλ.** ταῦτα δρω. **Χο.** μέμνηται
 Δάκνει, διαβᾷ, τὴν λόφους κατεδίειν,
 Χῶπως τὰ καὶ λαὶ ἀπεφραγὼν, ἥεις πάλιν.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΧΟΡΟΥ.

- Χο.** Ἀλλ' ἴθι χαίρων καὶ πράξειας
 Κατὰ νοῦν τὸν ἐμὸν, καὶ σε φυλάτῃαι
 Ζυὸς ἀγορεῖος, καὶ νικήσας,
 Αὐθις ἐκείθεν πάλιν ὡς ἡμᾶς
 Ἐλθοῖς στεφάνοις καὶ τάπιδος.
 Ἡ μᾶς δ' ἡμῖν προσέχετε τὸν νοῦν,
 Τοῖς ἀνὰ παῖσι, ὡς παντοίας
 Ἡ δὴ μῆσος πειραθέντων καὶ ἐαυτοῖς.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ.

Εἰ μὴ τις αἰὴρ τ' ἀρχαίων κομφοδοδισκίλος ἦν

ΙΠΡΕΙΣ.

90

Ἡτάριον ἐπὶ λέγοντας γὰρ τὸ δέειον παραβύβαι
 Οὐκ αὖ φεύγας ἐνυχέ τὰ τε νῦν δ' ἄβας ἐὰν ὁ ποιητὴς
 Ὅπ' αὖτ' ἡμῖν μιστὴ, πολὺ, τε λέγειν τὰ δίκαια
 Καὶ γυναικὸς πρὸς τὸν τυφῶ χωρεῖ καὶ τὴν ἐριώλιν.
 Ἀδ' οὐ μᾶλλον ὁ μὲν φησὶ πολλοὺς αὐτῶ προπόντας,
 Καὶ βασανίζειν ὡς οὐχὶ πάλαι χορὸν αὐτοῖν καὶ δ' αὐτῶν,
 Ἡ μᾶς ὁ μὲν ἐκέλευσε φράσαι περὶ τῶν φησὶ γὰρ αὐτῶν
 Οὐχ ὑπ' ἀνόας τῶ το πεπονηδὸς διαβίβειν, ἀλλὰ νομίζων
 Κομφοδοδισκίαν ἐπὶ χαλεπώτατον ἔργον ἀπάντων.
 Πολλῶν γὰρ δὴ πειρασάντων αὐτῶν, ὀλίγοις χαρίσταιται.
 Ἡ μᾶς τε πάλαι διακινώσκων ἐπετείς τὴν φύσιν ὄντας,
 Καὶ τὴν προτέρως τ' ποιητὴ ἄμα τῶ γήραος προδιδόντας.
 Τὸ πρῶτον αὖτ' ἀπαθε μᾶλλον ἄμα τ' πολιτικῶν καὶ πᾶσι,
 Ὅς πᾶσι χορῶν τ' ἀντιπάλαν νίκης ἐξήσσε φρόπαια.
 Ἡ μᾶς οὐ μὲν φωνὰς εἰς καὶ φάλαγγας, καὶ περυγίζων,
 Καὶ λυθίζων, καὶ φηνίζων, καὶ βαπτόμενος βαρβαρίοις,
 Οὐκ ἐξήκεισεν, ἀλλὰ ἐτελεύτῃ, αὐτῶ γήραος, γὰρ ἐφ' ἡβης,
 Ἐξέβλητο πρὸς βύτης ὦν, ὅπ' τῶ σκῶπῃν ἀπελείφθη.
 Εἰτε κακότης μεμνημένος, ὅς πολλῶν ῥύσεις πύτ' ἐπαίνω
 Διὰ τ' ἀφελῶν πεδίον ἐρρεῖ, καὶ τ' αἰσὶν παρασύρ, (μυς,
 Ἐφόρα τὰς δριγ, καὶ τὰς πλατύντας, καὶ τὴν ἐχθροὺς προθελύν
 Ἀσπὶς δὲ καὶ ἐν συμποσίῳ, πλὴν δωροῖ σὺν πεδίλῃ,
 Καὶ τέκτονον δὲ παλάμων ὕμων, ὅπως ἠνθισεν ἐκείνος.
 Νωὶ δ' ὁ μᾶς αὐτῶ ὁρῶντες παραληρῶντ' οὐκ ἐλεῖτε,
 Ἐκπῆσθων τ' ἡλέκτρων, καὶ τῶ τὸν βυετ' ἐνόντος,
 Τῶν ἀρμονιῶν διαχευομένων, ἀλλὰ γέροντων περὶ ἔρρα,
 Ὅς περ κρινῶν, στεφανοῖν μὲν ἔχον αὐτὸν δὲ φησὶ ἀποπλωλῶς,
 Ὅν τ' ἐπὶ τὸν δὲ τὰς προτέρως νίκας πίνειν οὐ τῶ πρυτανείῳ,
 Καὶ μὴ ληρεῖν, ἀλλὰ θεᾶσθαι λιπαρὸν παρὰ τῶ διοκόφ,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Οἷας ἢ κράτης ὀργαῖς ὑμῶν λυέετο καὶ συμφελισθεῖς
 Ὅς ἀπὸ σμικρῆς δαπάνης ὑμῶς ἀριστίζων ἀπέπεμπε
 Ἀποκραμβοτάτου σόματος μέτλων ἀσαιοτάτας αἰῶν
 Χ' ὅτος μὲντοι μόνος ἀντήκει, τότε μὲν, πῆλιν, τότε δὲ
 Ταῦτ' ὀρῶσδων διέφριβεν αἶα, καὶ πρὸς τῶτοις ἐφασκε
 Ἐρέτω χρῆμα πρῶτα γενέσθαι, πρὶν πηδάλιαις ἡδύχαι
 Καὶ ἐντὺθεν προρατῶσαι, καὶ ἢ ἀνέμους διαβρῶσαι
 Καὶ κυβερναῖν αὐτὴν ἐαυτῶν, τῶτων ἔνεκα πάντων,
 Ὅπ' σωφρονικῶς καὶ ἀνοήτως ἐς πηδάλους ἐφλυαρεῖ
 Αἶρεθ' αὐτῶν πολὺ ῥόδιον, παραπέμφατ' ἐφ' ἐνδύτοις

Ὁδύρβον χρυσὸν λυαίτω,
 Ἴν' ὁ ποιητὴς ἀπὴν χαίρων,
 Κατὰ νοῦν πράξας,
 Φαιδρὸς λάμποντι μετώπιο.

Σ Τ Ρ Ο Φ Η.

Ἰππὶ ἀνὰ πόσειδον φ
 Χαλκροτόων ἵππων κτύπος,
 Καὶ χρεμισμὸς ἀνδάνει,
 Καὶ κνανέμβολοι θαλά
 Μιοδοφόροι φήρεις,
 Μειρακίωνδ' ἀμύλλα λαμὰ
 Πρωομένων ἐν ἄρμασιν,
 Καὶ βαρυνδαμονοῦτων,
 Δδύρ' ἐλθ' ἐς χορόν ὡ χρυσόφριον, ὦ
 Δελφῶν μεδῶν στυγιάρατε,
 Ὡ γεραιέτε παῖ κρόνον,
 Φορμῶνι τε φίλτατ', ἐκ
 πῶν ἄλλων τε θεῶν ἀθνη
 ναίος πρὸς ἡ παρεῶς.

Ι Ρ Ρ Ε Ι Σ.

91

ΕΡΙΡΡΗΜΑ.

Εὐλογῆσαι βουλόμεθα τῇ πατέραις ἡμῶν, ὅτι
 Ἀνδρῶν ἦσαν τῆςδε τῆς γῆς ἄξιοι, καὶ τῆ πέπλῃ,
 Οἵτιν' ἐν πλῆθ' ἀνέχουσιν, ἐν τε ναυφράκτῳ στρατῷ
 Ραυταχοῦ νικῶντων αἶα, τῶν δ' ἐκδομησάντων πόλιν,
 Κούδεις δὲ περὶ ποτ' αὐτῶν τῇ εὐαντίῳ ἰδῶν
 Ἡείδμενον. ἀλλ' ὅθ' ὑμῶς δίδως λυαίνας,
 Εἶδε πον πείσοισιν ἐς τὸν ἄμῃον ἐν μάχῃ πῆνι
 Ταῦτ' ἀπεφύγετοντ' αὐτῶν. εἴτ' ἡγοῦντο μὴ πεπῶκεναι.
 Ἀλλὰ διεπάλαμον αὐτοῖς καὶ στρατηγὸς δδ' αὐτῶν
 Τῶν προτῶ, στήσιν ἡτῶσ' ἑρομένοσιν κλεαίνετον.
 Νῦν δ' ἐὰν μὴ προεδείαν φέρωσι, καὶ τὰ σπία,
 Ὅθ' ἀμείψασθαι φασιν. ὑμεῖς δ' ἀξιοῦμεν τῇ πόλει
 Ραῖνα γενναίως ἀμύνειν, καὶ θεοῖς ἐργασίαις,
 Καὶ πρὸς, δὲ αὐτῶν δδ' ἐν, πλὴν ποταγόνι μόνως,
 Ἦν ποτ' ἐρῶν γένηται, καὶ πόνων παυσώμεθα,
 Μὴ φθορῆν ἡμῖν κομῶσι, μήδ' ἀπὲς λεηλομένων.

ΑΝΤΩ ΔΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Ὡ πολιοῦχε παλαιῶν, ὦ
 Τῆς ἱερῆς πόλεως ἀπα
 σὺν πολέμῳ τε καὶ ποινῇ
 ταῖς διωκέμεθ' ὑπὲρ φερὸν
 σὺς με δέουσα, χώρας.
 Δδύρ' ἀπὸ πρὸ λαβούσα πλὴν
 Ἐν στρατῷς τε καὶ μάχαις
 Ἡμετέρων ἐμμερόν
 Νίκῃ, ἢ χρεμῶν ἐστὶν ἐτοῖρα
 Τῶν ἐχθρῶν μεθ' ἡμῶν σπασάει.
 Νῦν δ' ἐν δδύρῳ φαίνῃ, δδ'

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ἰνα πᾶς ἀφύας ὠνοῖντο πωλὰς τῷ βολῷ,
τῶν δὴ μιν οὐρανῶν ξυλλασβῆν τὰ ῥυβλία.
Οἷδ' ἀνέκροττον καὶ πρὸς ἑμ' ἐκείνησαν.
Οἷδ' ὑποποιήσας ὁ παφλαγῶν, εἰδὼς αὐτὰ
Οἷς ἡδὲ ἡ βουλή μάλιστα ῥήμασι,
Γινώμην ἐλεξεν, ἀνδρῶν ἡδὲ μοι δοκεῖ,
Εὔθυμοις ἀγαθὰς εἰσὶν ἀσπληγμένους,
Εὐαγγέλια θύειν ἐκείνων βοῖς τῇ θεῷ,
Εὔπιδυσεν εἰς ἐκείνον ἡ βουλή πάλιν.
Καὶ γὰρ ὅτε δ' ἡγῶν τοῖς βολίτοις ἡτῆμενός,
Διηγήσοις βουλήν ὑπερηγῆσαι,
Τῇ δ' ἀγροτέρῃ κ' ἡλίαν παρήνεσα,
Εὐχὴν ποιήσας χμαῖων ἐσάουρον,
Αἰφριδέσθω εἰ γενόσθω ἐκείν τῷ βολῷ,
Εἰ καὶ αὐτοῖς εἰς ἑμ' ἡ βουλή πάλιν.
Οἷδ' αὐτ' ἀκροῦσαι, ἐκπλάγεις ἐφ' ἡμᾶς.
Καὶ εἰλην αὐτῶν οἱ περὶ τῶν λόγων.
Οἷδ' ἐθροῦ βουλήν πᾶν ἀφύων ἐσηκῶν.
Οἷδ' ὑποβόλῃ αὐτοῖς ὀλίγον μᾶλλον χρόνον,
Ἰν' αὐτῷ ὁ κήρυξ ὁ ὑπερλακονίσκος λέγει,
ῥυθμῶς. ἀφ' ἡμῶν γὰρ πᾶν ἀπονδῶν λέγων.
Οἷδ' ὅς ἐστιν εἰς τὸν ἀπαντες ἀνέκροτον,
Νυνὶ πᾶν ἀπονδῶν, ἐπειδὴ γὰρ ὡς μέλει
Ἡδοντο πᾶς ἀφύας παρ' ἡμῶν ἀξίως,
Οὐδέ μεθεῖ ἀπονδῶν, ὁ πόλεμος ἐρπύτω
Εἰ καὶ κροῖσας τε τῷ περὶ τῶν ἀπείων,
Εἰθ' ὑπερπύδων τῷ δρυφάκτοις πέντε καὶ.
Εἰ γὰρ δὲ τὰ κροῖσας ἐπὶ ἀμύν ὑποδραμῶν,
Ἀπαντα, τὰ, τε γὰρ ὅς ὡς ἐν τῇ ἀγορᾷ.

ΙΡΡΗΙΣ.

93

Εὔπειτα τοῖς ἀφύας ἐδίδου ἡδὲ σμαρτε,
Ἀποροῦσιν αὐτοῖς περὶ τῶν καὶ χειρὶ δόμῳ.
Οἷδ' ὑπερπύδων ὑπερπύπηνον τέ με,
Ἀπαντες ὅπως, ὡς τε τῷ βουλήν ὅλῳ
Ὁ βολῷ κροῖσας ἀνέκροτον ἐλήλυθα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Ραὶ τε δὴ πέπραχας οἶα χρὴν δὲ τυχεῖται.
Εὔρε δ' ὁ πανούργος ἑτερον, πολὺ πανουργίως
Μεῖζον κενεσμεῖον
Καὶ δόλοισι ποικίλοις,
Ῥήμασι δ' αἰμύλοις.
Ἀλλ' ὅπως ἀγωνίᾳ φρόντιζε τὰ πᾶσι
λοιπ' ἀρίστη, ξυμμάχους δ' ἡμᾶς ἔχων δὲ
νοῦς, αὐτῶν πάλιν.

Α. Καὶ μὲν ὁ παφλαγῶν οὐτοσὶ προσέρχῃ
Ὡθῶν κροῖσας καὶ παρὰ τῶν καὶ κινῶν,
Κ. Ὡς δὴ καὶ τὰ πόμονός με, μαρμὰ τῷ θράσει.
Εἰ μὴ σ' ἀποπέσαι μ' εἴ τι τῶν αὐτῶν ἐμοὶ
τῶν δὲ ἐν εἴῃ, διαπέσοιμι πάντεσσι.
Α. Ἡδὲ καὶ ἀπειλᾶς, ἐγέλασε φοροκομίας,
Κ. Ἀπεπύδαρε, μὴ θῶν πᾶν κροῖσας.
Οὐτοὶ μὲν τῷ δὴ μὴ ἀν' ἡμᾶς σ' ἐκφάγω.
Α. Ἐκ τῆς δὲ πᾶς γῆς, ὅδε ποτε βιώσεται.
Εἰ μὴ ἡφάγῃς, ἐγὼ δὲ σὺ μὴ κπῶ,
Κ. Καὶ περὶ τῶν ἀπείων, αὐτῶν αὐτῶν ἀπείων.
Α. Ἀπολῶ σε καὶ τῷ περὶ τῶν πᾶν πύλον.
Κ. Ἰδοὺ περὶ τῶν ἀπείων, οἷον ὁ φομαῖ σ' ἐγὼ,
Εἰ τῆς περὶ τῶν ἀπείων ἐκείνων θεώμενον.
Κ. Ἐν τῷ ξύλῳ δῖσω σε καὶ τὸν οὐρανόν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Αλ. Ως ὀφείδωμι, φέρε τί σοι δώκατα φαγῶν,
Εἴ τι τῶ φάγοις ἡδίστ' αὖ, ὡδὶ βαλλαντίῃ;
Κλ. Ἐξάρπασα μὲν σου τοῖς ὄνυξι πάντερά.
Αλ. Ἀπονηχῶ σου τὰν πενταεῖφ σπία.
Κλ. Ἐλξω σε πρὸς τὸν δῆμον ἵνα δὸς μοι δίκην.
Αλ. Κἀγὼ δὲ σ' ἔλξω καὶ διαβραδῶ πλείονα.
Κλ. Ἀλλ' ὦ πόνηρε, σοὶ μὲν οὐδὲν πείθεται.
Εἰ γὰρ δ' ἐκείνου καταμελῶν ὅσον θέλω.
Αλ. Ως σφόδρα σὺ τ' ἄνθρωπον σεαυτῷ νεόμηνες.
Κλ. Εἴ τιταμαι ἥρ' αὖτ' οἷς φωμίζεταί.
Αλ. Καθώς περ αἰ τίτταται σπῆις κακῶς.
Μασώμενος ἥρ' τῶ μὲν ὀλίγον εὐπύθης,
Αὐτὸς δ' ἐκείνου φριπλόπον κατέσπασκε.
Κλ. Καὶ νῆδ' ὑπὸ γὰρ δεξιότητος τῆς ἐμῆς,
Δωάμευ ποῖν τ' ἄνθρωπον δύνω καὶ γενόν.
Αλ. Χρὴ προκτῆς ὁ ὕμνος, τουτοῖ σὺ σῶζ' ἔ.
Κλ. Οὐκ ᾧ γὰρ εὐβουλίῃ με δόξεις καθυβρίσσει.
Γόμην εἰς τὸν δῆμον. Αλ. οὐδὲν κωλύει.
Γόμην βιάσσει, μηδὲν ἡμῶς ἰσχύει.
Κλ. Ως δῆμι, δούρ' ἔξελθε νῆδ' ᾧ πάτερ.
Αλ. Ἐξελθε δῆτ' ᾧ δῆμιδον αἰλάτεν.
Δη. Τίνον οἱ βοῶντες, οὐκ ἂν πῖτ' ἀπὸ τῆς θύρας;
Τὴν εἰρεσιάνην μου κατεσπαράξατε.
Κλ. Ἐξελθ' ἵν' εἰδῆς οἷά περ γ' ὑβρίζομαι.
Δη. Τίς ᾧ παφλαγὼν ἐδίκησέ σε. Κλ. διὰ σὲ τὴν πόλιν.
Υπὸ τουτονὶ καὶ τῶν νεανίσκων. Δη. πῆ.
Κλ. Ὅτι πῆλιν σ' ᾧ δῆμι ἐραστής τ' αἰμὸς.
Δη. Σὺ δ' εἴ τις ἐτεόν. Αλ. ἀντεραστής τουτονί,
Εἰδὼν πάλαι σὺν, βουλόμενος τέ σ' οὐ τι σῶν.

Ι Ρ Ρ Ε Ι Σ

94

Αλλοίτε πολλοὶ καὶ καλοῖτε καὶ γαθοί,
Αλλ' οὐχ' οἱ οἱ τ' ἐστὶν δια τουτονί. σὺ γὰρ
Ὅμοιος εἰ τοῖς παισὶ τοῖς ἐρωμένους.
Τοῖς μὲν καλοῖς τε καὶ γαθοῖς οὐ πρὸς σέχει,
Σαυτὸν ὃ λυχνόπωλησιν καὶ νότορράφοις,
Καὶ σὺν τοῖς μοῖς, καὶ βυρσοπώλησιν δίδως.
Κλ. Εὖ γὰρ ποιοῦ τ' ἄνθρωπον. Αλ. εἰπέ νυν τί δρῶν.
Κλ. Ὅτι τὸν στρατηγὸν ὑπεκδραμῶν τὸν ἐκ πύλου,
Αλ. Ἐλθόντας ἐκέισε τῇ λακωνας ἥραγον.
Εἰ γὰρ δὲ περ πατῶν γ' ἀπ' ἐραστῆς
Εἴλοντος ἐτέρου πλὴν χύφην ὑφελόμην.
Κλ. Καὶ μὴ ποίησας αὐτίκα μάλα ἐκκλησίαν,
Αλ. Ὡς δῆμι ἵν' εἰδῆς ὅπότερος νῶν ἐστὶ σοι
Εὐούστερος, διακρίνον, ἵν' ἐκείνον ἀγῆς.
Αλ. Ναι καὶ διακρίνον δῆτα, πλὴν μὴν τῇ πτυννί.
Δη. Οὐκ αὖ καὶ διζοίμην εὐαλφὸς χωρίω,
Αλ. Ἀλλ' εἰς τὸ πρὸς θεὸν χρίω παρὲν εἰς τὴν πτυννί.
Οἱ μοὶ κακοδαίμων, ὡς ἀπόλων ὃ γὰρ γέρον
Οἱ καὶ μὲν ἀνδρῶν ὅτι δεξιώτατος.
Ὅταν δ' αὖτ' αὐτῶν καὶ θῆται τῆς πέρας,
Κέχλων ὡς περ ἐμποδίζων ἰσάδας.
Σ Τ Ρ Ο Φ Η.
Νῶ δ' αἰ σε πάντα δῆ καλῶν ὀξύνει σεαυτῷ,
Καὶ λῆμα θούριον φορεῖν, καὶ χροῖς ἀφύκτους,
Ὅτοις τὸν δὲ περβαλεῖ ποιμήλος ἥρ' αὐτῷ,
Καὶ τῶν ἀμχανῶν πέροις δὲ μηχανοὺς περιζων,
Γρὸς ταυθ' ὅπως ἔσται πολὺς καὶ λαμπρὸς ἐς τὸ ἀνδρα.
Αλλ' ἀφυλάτῃ, καὶ πρὶν ἐκείνος πρὸς καὶ δαίσοι, πρὸς
τῇ δελτῶν μετεωρίζω, καὶ τ' ἀκατ' ὄψα βλάβη. (ρος σὺ)

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Κλ. τῇ μὲν δευτέρῃ ἀθλουμένη τῇ τῆς πόλεως με δευτέρῃ
Εὐχομαι, εἰ μὲν πρὶ τὴν δῆμον τὴν ἀθλουμένην γενένημαι,
Βέλπυτος ἀνὴρ μετὰ λυσικλέα καὶ κωῶναν, καὶ σαλαβράχην,
ὧς πρὶ τῇ μὲν δρόσας, διαπνεῖν ἐν τῇ πεντακταίῳ.
Εἰ δέ σε μισῶ καὶ μὴ πρὶ σὲ μάχομαι μόνος ἀντιβεβλημένος,
Ἀπολοίμην, καὶ διαπεριδύω διατρυφάω τε λέπιδον.
Ἀλ. Κἀγὼ γὰρ ὡς δὴ μὲν καὶ σε φιλῶ, καὶ μὴ σέργω καὶ τατρυφάω
Εὐφρομένη ἐν πεντακταίῳ, καὶ μὴ τούτοις πέποιθας,
Εἰς ταυτοὺς καὶ τακνοδείω ἐν μετὰ τῶν μετὰ τυροῦ,
καὶ τῇ κρεάτῳ τῷ ὀρχήστῳ ἐλκοίμην ἐς κεραμεικόν.
Κλ. καὶ πῶς αὖ ἐμὴ μάχῃ σε φιλῶν ὡς δὴ με γένετο πολίτης
Ὅς πρῶτα μὲν ἐβέβλυνόν σοι, χρηματὰ πλεῖς ἀπέδωκε
Εἰς κοινῶν, τῇ μὲν σκεβλῶν, τὰς δ' ἀγχοῦ, τῇ ὅ μετὰ τῇ
Οὐ φροντίζων τῇ ἰδίῳ τῷ δδενός, εἰ σοὶ χαρίζοιμην.
Ἀλ. Τὸ μὲν ὡς δὴ μὲν δδεν σε μὲν καὶ γὰρ τῷ τῷ σε δρῶσαι
Ἀρπάζων τῇ τῇ ἀρπύιαι σοὶ τῇ ἀλλοφίᾳ παραθήσω.
Ὡς ἐστὶν καὶ φιλεῖς ὅς ἐστις δδεν, τῷ αὐτῷ σε πρῶτα διδόναι
Ἀλλ' ἢ διὰ τῷ αὐτῷ δδεν σου τῆς ἀνδρακίᾳ ἀπολαύει.
Σὲ γὰρ ὅς μὴ δδεν διεξίτω πρὶ τῷ χώρας ἐν μετὰ τῷ
καὶ νικήσας, ἢ μὲν μετὰ τῷ ἐγγλωττοῦ πεῖν παρὰ δδεν
Εἰ πρὶ τῷ πέρους δ' φροντίζεις σκληρῶς σε καὶ δδεν οὐτως.
Οὐ γὰρ ὡς πρὶ ἐγὼ ραφάμενός σοι τῷ πέρους, ἀλλ' ἐπ' ἀνδρακίᾳ
Κἀτα καὶ τῷ μετὰ τῷ, ἢ μὲν καὶ τῷ τῷ ἐν σαλαμίνι.
Δι. Ἀνθρώπε τίς εἶ, μὴν ἐκγονος εἶ τῷ ἀρμασίᾳ τίς ἐκγονος;
Τὸ γὰρ σου τῷ ἀνδρακίᾳ γενναῖον καὶ φιλόδημον.
Κλ. ὧς ἀπὸ μικρῶν δδεν αὐτῷ θωπευματίῳ γενοῖσθαι
Ἀλ. καὶ οὐ γὰρ αὐτῷ πολὺ μικροτέροις τῷ δδεν ἀνδρακίᾳ
Κλ. καὶ μὲν εἰς τῷ ἀνδρακίᾳ τῷ δδεν μετὰ τῷ ἀνδρακίᾳ
ἢ μετὰ τῷ μετὰ τῷ, ἐβέλω πρὶ τῷ καὶ τῷ πρὶ τῷ

ΙΡΡΕΙΣ.

95

Ἀ. καὶ πῶς σὺ φιλεῖς ὅς τῷ δδεν οὐκ ἐστὶν ἐν τῷ σι πιδόκναισιν
καὶ γυμνασίῳ, καὶ πυγμαχίῳ, ἐπὶ τῷ δδεν οὐκ ἐλεαίρας,
Ἀλλὰ καὶ θεῖρας αὐτῷ βλίτῃς, ἀρχεπτολέμας δὲ φέροντες
τῷ ἀρμασίᾳ ὅς ἐστις δδεν, τῷ πέρους ἀνδρακίᾳ
Εἰ καὶ πολὺ ραφάμενός σοι τῷ πέρους πρὸς τῷ
Κλ. ἢ γὰρ ἐκ τῷ ἀρμασίᾳ πέντων, ἐστὶ γὰρ ἐν τῷ λογιῳσιν,
ὧς τῷ δδεν πρὶ τῷ ἀρμασίᾳ πέντων βολον ἢ ἀνδρακίᾳ,
ἢ ἀνδρακίᾳ πέντων δδεν τῷ βρέφῳ γὰρ καὶ θεραπείῳ,
ἐξουσίᾳ δδεν καὶ μετὰ τῷ, ὅς ἐστις τῷ βολον ἐξεί. (μετὰ τῷ
Ἀ. ἢ γὰρ ἀρμασίᾳ καὶ ἀρμασίᾳ πέντων πρὸς τῷ πέρους, ὅς ἐστις
Σὺ μὲν ἀρμασίᾳ καὶ ἀρμασίᾳ πέντων πρὸς τῷ πέρους, ὅς ἐστις
ἢ πρὶ τῷ πέρους καὶ τῷ ἀρμασίᾳ, ἀνδρακίᾳ μὴ κατὰ τῷ σου,
Ἀλλ' ἢ πρὶ ἀνδρακίᾳ ἀρμασίᾳ καὶ ἀρμασίᾳ καὶ μετὰ τῷ πέρους σε κατὰ τῷ
Εἰ δὲ πρὶ ἀνδρακίᾳ ἀρμασίᾳ πέντων ἀρμασίᾳ ἀρμασίᾳ, ἀνδρακίᾳ
καὶ χίδρα φαρμάκων ἀνδρακίᾳ, καὶ μετὰ τῷ ἀνδρακίᾳ
Γινώσκου οἷον ἀνδρακίᾳ αὐτῷ τῷ ἀνδρακίᾳ πρὸς τῷ
Εἰ δὲ ἢ σοὶ ἀνδρακίᾳ ἀνδρακίᾳ, καὶ σοὶ τῷ ἀνδρακίᾳ
Ἀ. σὺ γινώσκου, τῷ ἀνδρακίᾳ καὶ ἀνδρακίᾳ πρὸς τῷ
Κλ. Οὐκ ἐστὶν δδεν, ταυτὶ σε λέγειν δδεν ἐστὶν ἐμὲ, καὶ διαβλάπτον,
τῷ ἀνδρακίᾳ, καὶ τῷ δδεν, πεπονησέναι πρὸς τῷ ἀνδρακίᾳ
ἢ τῷ δδεν ἀνδρακίᾳ, καὶ τῷ δδεν, ἀνδρακίᾳ ἀνδρακίᾳ
Ἀλ. ὧς πόλις ἀνδρακίᾳ, καὶ τῷ δδεν, ἀνδρακίᾳ ἀνδρακίᾳ
Ὅς ἐπὶ τῷ πόλιν ἢ μὴν μετὰ τῷ, ἀνδρακίᾳ ἀνδρακίᾳ, (εἰς τῷ
καὶ πρὸς τῷ ἀνδρακίᾳ ἀνδρακίᾳ πρὸς τῷ ἀνδρακίᾳ,
Ἀ. φερόντ' οὐ γὰρ τῷ ἀνδρακίᾳ ἀνδρακίᾳ ἀνδρακίᾳ,
Σὺ δὲ ἀνδρακίᾳ ἀνδρακίᾳ ἀνδρακίᾳ ἀνδρακίᾳ,
Δι. ταυτὶ καὶ ἀνδρακίᾳ ἀνδρακίᾳ ἀνδρακίᾳ ἀνδρακίᾳ,
Καὶ τῷ ἀνδρακίᾳ ἀνδρακίᾳ ἀνδρακίᾳ ἀνδρακίᾳ,
Κλ. Οὐ γὰρ ταυτὶ δδεν ἀνδρακίᾳ ἀνδρακίᾳ ἀνδρακίᾳ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ο πῆ σε φιλῶ. δι. παῦ' ἄποσι, κὶ μὴ σπέρβολλε ποτηρία.
πολλὰ δ' ὅ πολὺ με χρόνον κὶ νύξ' ἐλελήθεις ἐγκρυφισσέμε.
Αλ. Μισρ' ἔτατος ὦ δὴ μελέθιον κὶ πλεῖστα πλανήρια δειδρα (κῆρ)

Ο πόταν χαρομα, καὶ τῇ κενυλοῖς
τῶν θυλαῶν ἐκκευλίζων,
καταβροχθίζει, καὶ μφοῖν χερσὶν
μυσιλλᾷται τῶν δημοσίων.

Κλ. Οὐ χειρήσεις, ἀλλ' ἄσε κλέπτον =
θαίρησ' ἡ γὰρ φῆς μυειάδας.
τί θαλαπλοῖς καὶ πλατυρίζεις,
μισρ' ἔτατος ὦν περὶ τὸν δῆμον,
τῶν ἀθλων κίτων, καὶ σ' αὐθιγείω
νῆ τιῶ δῆμιρ', ἢ μὴ ζῶλω,

Δωροδοκήσαντ' ἐκ μυτιλῶν πλεῖν ἢ μῶς τε παρ' ἀνέστη.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Ὡς πᾶσιν ἀνθρώποις φανείς μέγιστον ὠφέλιμος,
Ζηλῶ σε τῆς διτλωπίας. εἰ γὰρ ὦ δ' ἐποίσεις,
Μέγιστος ἐκλυῶν ἔσει, καὶ μόνος καθεξείς,
Τὰν τῇ πόλει, τῇ θυμῶ χοντ' ἀρξέεις ἔχων φρίκην,
Ἡ πολλὰ χρηματ' ἐργάσει, σέωντε καὶ παρ' ἑσέων,
καὶ μὴ μεθῆς τ' ἀνδρ', ἐπειδή σοι λαβρῶ δέδωκεν.
κατεργάσει γὰρ ῥα δόλιος, πλοῦρας ἔχων τοιαύτης.

Κλ. Οὐκ ὦ γὰδοι ταῦτ' ἐσίπω ταῦτη, μὰ τ' ποσειδά.
Εἰ μὲν γὰρ ἐς ἐργασμὸν τοῖς πόνερον ὥστε
ἀπαξάπαντας τῇ ἐμῇ ἐχθροῦ αὐτομίξιν.
Εἰς αὖτ' ἢ τῶν ἀσπίδων τῶν ἐκ πύλου τὶ λοιπόν.

Αλ. Εἰ πάρεδ' ἐν ταῖς ἀσπίσι. λαβρῶ γὰρ ἐν δέδωκεν.
Οὐ γὰρ σ' ἐχρῶν ἐπὶ φιλας τ' δῆμον, ἐκ πτοίαιας
ταύτας ἐκ' αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξιν ἀνατεβλώμεν.

ΙΡΡΕΙΣ.

96

Αλ. ἔστι τὸ τ' ὦ δῆμι μηχανήμ' ἰν' ἰν' σὺ βούλη.
τὸν αὐδρα καλᾶσαι τουτονί, σοὶ τὸ το μὴ γένῃ.
Ὅρξ' ἔσ' αὐτῷ σῖφος, οἷόν ὅστις βυρσοπωλῶν
Νεονίων. τούτοις ὃ περὶ οἰκοῦσι μελιτοπωλαί,
καὶ τυροπωλαί. τὸ το δ' εἰς εὐδὲ συγκυφός.
Ὡς τ' εἰ σὺ βειμήσαιο, καὶ βλεψέας ὄσσεα κύνδα,
Νύκτωρ καλαρπάσαντ' οὐκ αὖτ' ἀσπίδας, θέοντες

Δκ. Τὰς εἰσβολὰς τῶν ἀλφειῶν αὐ κατελάβοιεν ἡμῶν.
Ὅ μοι πάλας. ἔχουσιν γὰρ πόρπαξες, ὦ πύτρε,
Ὅσιν με παρενέστη χρόνον, τοιαῦτα χρυσόμην.

Κλ. Ὡς δὲ μόνιε μὴ τῷ λέγοντος ἰαθί, μή σ' οἰσθῆς
Εἰ μὲν ποδ' ὑρήσειν φίλον βελτίον' ὅς τις εἰς ὦν,
ἔπασσε τῇ σωωμῶτας, καὶ μ' οὐκ ἐλθὼν ἔχων
Εἰ τῇ πόλει σωιστῆμενον, ἀλλ' οὐδέως κείρατα.

Αλ. Ὅπ' γὰρ οἱ τὰς ἐγγέλεις θυρώμενοι πέπυθας,
Ὅσιν μὲν ἡ λίμνη κατὰ σῆ, λαμβανόντων ἐδόν.
Εἰ δ' αὖτ' ἐπ' αὐτῇ καὶ καὶ τῷ τ' βόρβορον κυκλῶσιν,
Αἶρουσι, καὶ σὺ λαμβανέεις, λὺ τίτ' ἔτιν παρ' ἑσέως.

Εἰ δ' εἰπέ μοι ποσὺν τοῖσι, σὺν τῇ ποσὺν ταῖς πωλῶν
Εἰ δὲ καὶ σὺ δὴ τουτῷ γὰρ καὶ τῇ με παρὰ σεαυτῶ
τ' ἐμβάσι βιάσιν αὐτῶν. Δκ. εἰ δὴ τα μὰ τ' ἀπὸ πάλα.

Αλ. Εἰ γὰρ καὶ εἰς δὴ τ' αὐτῶν οἷος ὅστις ἀλλ' ἐγώ σοι
Ζῶντος περὶ ἡμῶν ἐμβάδων, πύτι φορεῖν δίδωμι.

Δκ. Κεῖνω σ' ὅσον γὰρ περὶ τὸν δῆμον ὄντ' ἀρῖζον,
Εὐνοῖται τὸν τῇ πόλει γὰρ τοῖσι δακτύλοισιν.

Κλ. Οὐ δεινὸν εἰ δὴ τ' ἐμβάδας ποσὺν τοῖσι διώλδοι,
Εἰ μὲν δὲ μὴ μνείαν ἔχειν ὅσων πέπυθας, ὅς τις

Αλ. Εἰ πάσσε τῇ κινουμένοις, τ' γρὸ πῶν ὄξυαλέας,
Ὅ κῆρω σε δῆτα ταῦτα δεινὸν ὅστις περικτυπῇ,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

παῦσαι τε τῶν κινημένων, κ' οὐκ ἔσθ' ὅπως ἐκείνους
οὐχὶ φθονῶν ἔπαντες, ἵνα μὴ ῥήτορες γένωνται.
Τοῦτον δ' ὁρῶν κῆρυχὶς χιτῶνος ὄντα πηλικυτοῦ,
οὐ πόποτ' ἀμφιμέγα, ἄλλου τ' ἡμῶν ἡξίωσας,
χειμῶνος ὄντος, ἀλλ' ἐγὼ σοι τὸν τὸν δίδωμι.

ΔΗ. Τσιούτνι θεμιστοκλῆς οὐ πόποτ' ἐπενόησεν,
καὶ τοι σοφὸν καὶ κῆρ' ὁ πειραχὺς ἔμοιγε μέγιστον
οὐ μᾶλλον εἶναι φαίνεται ὅξυρρημα τῶν χιτῶνος.

ΚΛ. Οἱ μοι πάλας, οἷσις πηλικισμῶς με πεδελύουσιν.

ΑΛ. Οὐκ, ἀλλ' ὅπ' ἴππων ἀνὴρ πέπονθ' ὅταν χερσὶν,
τῶν ῥόπῳ τῶν σῶσιν ὡς πρὶ βλαυτίοις χερσὶν.

ΚΛ. Αἴ μ' οὐχ ὑπερβαλεῖς με θωπείαις. ἐγὼ γὰρ αὐτὰς
προσκαμνύω τοῖσι. σὺ δ' οἱ μάζ' ὡς πόνηρε. ΔΗ. αἴ μ' οὐχ

οὐκ ἐς κήρας ἀποφθερεῖ, βύρσης καὶ κίμωνος ὄζων;
ΑΛ. Καὶ τῶν αὐτῶν σε πεδελύουσιν ὅς' ἀποπνέουσιν.

Καὶ πρότερον ἐπεβούλυσέ σοι, τ' καυλὸν οἷδ' ἐκείνου
τῶν σπλάνου τ' ἄξιον γινόμενον; ΔΗ. οἷδ' ἐκείνου.

ΑΛ. Ἐπίπιδον ὅτος αὐτὸν ἔσθ' ὅς' ἄξιον γινέσθαι,
ἵν' ἐοθίοντ' ὠνούμενοι, καὶ περὶ τὸν ἡλιαίαν.

ΔΗ. Νὴ τ' ποσειδῶ, καὶ πρὸς ἐμὲ τοῦτ' ἐπ' ἀνὴρ κῆρ' ὄντα
ΑΛ. Οὐ γὰρ τὸν ὅς' ἐμὲς βυδόμενοι δῖπου γινέσθαι.

Καὶ νῆ δ' ἰδ' ὡς καὶ τῶν πυρρὰν δρῶν τὸ μηχανήματα
ΚΛ. Οἷσις μ' ὡς πόνηρε βωμολοχὸν μεσι περὶ πάλας.

ΑΛ. Ἡ γὰρ θεός με ἐκέλευσε νικῆσαι σὺν ἀλᾶσιν οὐκ.

ΚΛ. Αἴ μ' οὐ με νικῆσεις. ἐγὼ γὰρ φημί σοι παρέξειν,
ὡς δὴ με μηδὲν δρῶντι, μοδοῦ φρύβλιον ῥοφῶντι.

ΑΛ. Ἐγὼ δὲ κυλίχιον τέ σοι καὶ φάρμακον δίδωμι,
τὸν τῶν ἀντικνημῶν ἐλκυστρίαν πεδελύουσιν.

ΚΛ. Ἐγὼ

Ι Π Ρ Ε Ι Σ. 97

ΚΛ. Ἐγὼ δ' ὅς' τὰς πολυαῖς γέ σου κλέγων, νέον ποιήσω.

ΑΛ. Ἰδοὺ δέχου κέρην λαγῶ τῶν φθαλμῶν πεδελύουσιν.

ΚΛ. Ἀπομυξάμενος ὡς δὴ μ' ἐμὲ πρὸς τ' κεφαλῶν ἀποφύω.

ΑΛ. Ἐμοῦ μὲν οὐκ, ἐμοῦ μὲν οὐκ.

ΚΛ. Ἐγὼ σε ποιήσω ῥῆμα

ραρχεῖν, ἀναλίσκοντα τῶν

ῥαυτῶν παλαιῶν ναῦν ἔχοντα

τῶν ἀνελῶν οὐκ ἐφέω

ῥαυτῶν, οὐδὲ ναυπηγῶν, οὐδὲ

διαμηχανήσονται ὅς' οὐκ

ἀνίστιον σε πρὸν λαβῆς.

ΑΛ. Ἀνὴρ παφλαῖα, παῦε παῦε

ἔπερῶν, ὅφελκτον

ΔΕ Τῶν ξύλων, ἀπερυστον

ΚΛ. Τὸ τῶν ἀπειλῶν ταυτή.

ὡς εἰς ἐμοὶ καὶ δίκῃ,

ἰπύμενος τ' εἰσφορῆς.

Εἰ γὰρ εἰς τὴν πλουσίαν

ΑΛ. Ἐπιδύσω σὺ ὅπως ἀν' ἐγγραφῆς.

Εἰ γὰρ δ' ἀπειλήσω μὲν οὐκ

δὲν. ὡς μοι δέ σοι ταυτή.

Τὸ μὲν πᾶν τὸν τῶν δῖων

ἔφεσται σίζον, σὲ δὲ

Γνώμῃ ἐρεῖν μέλλοντα πεδελύουσιν

Μηχανῶν καὶ κερδανεῖν,

Τάλαν τὸν ὡς κατεργάσῃ,

Ἐπιδύσω ὅπως τῶν τῶν δῖων

Εἰ μὴ ἡμενος, φθαῖνς ἔτ' εἰς

Εἰ κλησῶν ἐλθεῖν. ἔπειτα

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

τα πρὶν φαγεῖν, ἀνὴρ μεθὶς
καὶ καὶ οὐ τὸ πάλαντον λαβεῖν
Βουλόμενος ἐς
οἰκίαν ἀποπνιγνῆς.

Χο. Εὐνὴ γὰρ ἦν δία καὶ τὸ ἀπόλλω,
καὶ πᾶσι δὴ μὴρα.

Δη. Καὶ μοι δοκεῖ καὶ πᾶσι γ' εἶναι κατεφανῶς,
ἀγαθὸς πολίτης, οἷος οὐδεὶς πω χρόνον,
ἀνὴρ γενένηται τοῖσι πολλοῖς τῷ βολοῦ.
Σὺ δ' ὡς παφλαγῶν φάσκων φιλεῖν μέσκορο δὴται
καὶ νῦν ἀπὸ τοῦ δακτύλιον, ὡς ἐν ἐπὶ
ἐμοὶ ταμύδεις. Κλ. ἔχ, ποσὸν δὲ ἴδ' ὅτι
εἰ μὴ μέγας αὐτὸς πρὸς αὐτὸν, ἔπερος αὐτὸς
ἐμὸς πανεργόπερος πρὸς ἀναφανήσεται.

Δη. Οὐκ ἔδ' ὅπως ὁ δακτύλιος ἔδ' οὐ ποτὶ
οὐ μὲν. τὸ γὰρ σημεῖον ἔπερος φαίνεται.
ἀλλ' ἢ οὐ καθεοῶ. Ἀλ. φέρ' ἴδω τί σοι σημεῖον ἔστι.

Δη. Δημοῦ βοσῶν θρίον ὄξω πημένον.

Ἀλ. Οὐ τῷτόν ἐστιν ὁ θρίον. Δη. ἀλλὰ τί.

Ἀλ. Λαφρὸς κεχλωὺς ὡς πέρφας δὴ μνηγορῶν.

Δη. Αἰβοὶ πάλας. Ἀλ. τί ὅστιν. Δη. ἀπὸ φέρ' ἔστι
οὐ τὸν ἐμὸν εἶχον, ἀλλὰ τὸν κλεωνύμου.
Γαρεῖ μοι ὅ τινος τὸ λαβῶν, ταμίδιέ μοι.

Κλ. Μὴ δῖτα πῶ γ' ὡς δέσποτ' ἀντιβολῶσ' ἐγώ,
γεῖν αἶν γε τῶν χρησμῶν ἀκούσης τ' ἐμῶν.

Ἀλ. Καὶ τῶν ἐμῶν νῦν. Κλ. ἀλλ' ἐὰν τούτῃ πῶς,
μολγὸν γενέσθαι δεῖ σε. Ἀλ. καὶ γε τούτῃ
τῶν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τῆς μυρρίνου.

Κλ. ἀλλ' οἷ γ' ἐμοὶ λέγουσιν ὡς ἀρξῆαι σε δεῖ.

ΙΥΡΕΙΣ.

98

Αλ. Χάρας ἀπάσης, ἐστὶ φαυλωμένον ῥόδοις.
Οἱ μοι δὲ γ' αὐτὸν λέγουσιν, ὡς ἀλκον γίσκε
ἔχων κατεπάσειν καὶ σε φανῶν, ἐφ' ἧς μὲν
Χρυστοῦ διαξῆς σμικρῶν, καὶ κύριον.
Κλ. Καὶ μὴ ἐνέγκ' αὐτῷ ἰὼν, ἵν' ἔσται
αὐτὸς ἀκούσῃ. Ἀλ. πάνυ γε. Δη. καὶ σὺ δὲ φέρε.
Κλ. ἰδὲ. Ἀλ. ἰδὲ. Δη. νῆ τ' δὲ ἔσται καλύει.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Ἦδιστον φάος ἡμέρας
ἔστι τοῖσι περὶ σι, καὶ
τοῖσι ἀφ' ἡμετέροισιν,
ἢ κλέων ἀπόληται.
καὶ τοῖς πρεσβυτέρων πινῶν
οἷων ἀρ' ἀλεωτέτων
ἐν τῷ δαίματι τ' δικῶν
ἢ κούσ' ἀντιλεγόντων.
ὡς δ' μὴ γένοιτο ἔσται
τῇ πόλει μέγας ἐκ αὐτῆς
εἰς σι δὲ δὴν χρησμοῦ,
δαίσει, ἐδὲ πορῶν,
ἀλλὰ καὶ τὸ δ' ἐγὼ γε θανῶ
μέγας αὐτὸς οὐ μάλιστα
αὐτῶν φασι γ' αὐτὸν οἱ
καὶ σι οἱ ξυμφόρων,
τῶν δὲ σι μόνον αἱ ἀρ'
μότ' ἔσται θαμὰ πῶς λύσει,
ἀλλ' ἡ δ' ἐκ ἐδέλειν μαθεῖν,
καὶ τὰ τὸν καθαρίστω
ὁρῶν τ' ἀπάγειν κελύει.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

εν ὧς ἀρμονίαν ὁ παῖς
Οὗτος οὐ δύναται μαθεῖν,
Ἦν μὴ θεωροδοκῇ.

- Κλ. Ἰδοὺ, θέασαι κ' οὐχ ἀπαντας ἐκφέρω.
Αλ. Οἱ μὲν ὡς χυθείω, κ' οὐχ ἀπαντας ἐκφέρω.
Δη. Ταυτὴ τί ὅσι. Κλ. λόγια. Δη. πάντ'. Κλ. ἐβαύμισα.
Καὶ νῦν δὲ ἐπ' ἐμῶνσι κίβωτος πλέα.
Αλ. Ἐμοὶ δὲ ὑπερῶν, καὶ ξυνοικία δύω.
Δη. φέρε' ἴδω, τίς τοι γάρ ἐστιν οἱ χρησμοί ποτε.
Κλ. Οὐ μοὶ μὲν εἰς βόαιδος. Δη. οἱ ὅσοι τίνος.
Αλ. Γλαυκίδος ἀδελφοῦ τῆ βόαιδος γεραίτερον.
Δη. Εἰρή, πῶς τῆ. Αλ. πῶς ἀδελφῶν, πῶς πύλων,
ρεῖ σου, πῶς ἐμῶν, πῶς ἀπάντων πραγμάτων.
Δη. Οἱ σοὶ ὅς τῆ. Αλ. πῶς ἀδελφῶν, πῶς φακῆν,
ρεῖ λακεδαίμονιων, πῶς σιόμβρων νέων,
ρεῖ τῶν μετρωμένων τάλαντ' εἰς ἀγορὰς καὶ κῶς,
ρεῖ σου, πῶς ἐμῶν, πῶς ἀπάντων πραγμάτων.
Τὸ πέος αὖ οὐ ποὶ δάκοι.
Δη. Ἀγε νῦν ὅπως αὐτοὺς ἀναγνώσσομαι,
καὶ τὸν πῶς ἐμῶν κείνον, ὅς περ ἠέθομα,
ὡς εἰς νηφελῆσιν αἰετὸς γενήσομαι.
Κλ. Ἀγνε δὴ νῦν, καὶ πρόσθε τὸν νοῦν ἔμοι.
φράζου ἐρεχθεῖσιν λογίων ὁδῶν, καὶ σοὶ ἀπόλλω
ἰάχην ὅς ἀδύτοιο διὰ φριπτόσιν ἐρετῶν,
ζῶζε δαίμ' ὅς ἐκέλευσ' ἱερὸν κῶμα καὶ χαρὰς ποιεῖν.
Ὅς πρόσθεν δάκνων καὶ ὑπὲρ σὲ δεινὰ κειραίνων
σοὶ μοῖδον ποιεῖ, καὶ μὴ δρεῖ ταῦτ' ἀπολέπει.
πολλοὶ γὰρ μίσει σφε καὶ ταχέως οὐκ ἔχουσιν.
Δη. Ταυτὴ μὲν γὰρ δὴ μὲν γὰρ οὐκ οἶδ' ὅτι λέγει.

Ι Ρ Ρ Ε Ι Σ .

99

- Τί γὰρ ἔς ἐρεχθεῖ καὶ κηλοῖσι καὶ κῶμα.
Κλ. Ἐγὼ μὲν εἰ μὴ κῶμα. πρὸ σὺ γὰρ ἀπῶ.
Σοὶ δ' εἴπε σῶζεσθαι μὴ φοῖβος τὸν κῶμα.
Αλ. Οὐ τῶτο φῆς ὁ χρησμός, ἀλλ' ὁ κῶμα ὁδῶν,
ὡς περ θύρας σου τῶν λογίων παρεοῖται.
Δη. Ἐμοὶ γὰρ ἔς ὁρθῶς πῶς τούτου τῆ κῶμας.
λέγει δὲ ἐγὼ δὲ πρὸς τὰ λήθομαι λίθον,
ἵνα μὴ μὴ χρησμός ὁ πῶς τῆ κῶμας δέκη.
Αλ. φράζου ἐρεχθεῖσιν κῶμας κέρβερον ἀνδραποδίστην,
ὅς κέρβερος αἰνῶν ὅπουται διαπνῆς ἀδιτηρῶν,
Ἐξέδεταί σου τοῦτον, ὅταν σὺ πονῇς ἀλλο σε χροῖσιν,
Ἐς φοιτῶν δ' ἔς τὸν πῶμα ἰόντα κῶμας,
Νῦν τὰς πῶμας καὶ τὰς νῆσους διαλείχων.
Δη. Νῦν τὸν πῶμα, πολὺν ἀμεινον ὡς λαοῖν.
Κλ. Ὅ τῶν, ἀγνοῦσι, εἴτα διακρίνον τότε.
Ἐπὶ γῶμα. τέξει δὲ λέοντες ἱερῶς εἰς ἀδελφῶς.
Ὅς πῶς τῆ δῆμον πολλὰς κῶμας μαχέται.
Αλ. ὥς τε πῶς σὺ μῶμασι βεβηκῶς, ὃν σὺ φύλαξας
τῶμας ποιήσας εὐλινον, πύργους τε σιδηροῖς.
Δη. Ταῦτ' οἶδ' ὅ, τι λέγει, Αλ. μὰ τ' ἀπόλλω γὰρ μὲν οὐ.
Κλ. Ἐφρασεν ὁ θεὸς σοὶ σιφῶς σῶζεν ἐμὲ.
Δη. Ἐγὼ γὰρ αὐτὴ τῆ λέοντος εἰμὶ σοὶ.
Αλ. Καὶ πῶς μὲν ἐλελίθεις ἀντλῶν γενημητός.
Ἐν δὲ ἀνὰ δῶμας σε τῶν λογίων ἐκῶν,
Ὅ μόνον σιδηροῦ τῆ χροῖς ὅσι καὶ εὐλον,
Ἐπὶ σε σῶζεν τὸν δὲ ἐκέλευσ' ὁ λοξίας.
Δη. Ἐπὶ σε σῶζεν τὸν δὲ ἐκέλευσ' ὁ λοξίας.
Αλ. τούτῳ
Δη. ὡς δὴ ταῦτ' ἐφράζεν ὁ θεός. Αλ. τούτῳ
Δη. ὡς δὴ ταῦτ' ἐφράζεν ὁ θεός. Αλ. τούτῳ
Δη. Ταυτὴ τελεῖσθαι τὰ λόγῳ ἢ δὴ μοι δοκεῖ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Κλ. Μὴ πείθῃς, φθονερεὶ γὰρ ἰδιωκράτης κορώναι.
 Α'λ. Ἰέρακε, φίλει, μεμνημένος εὖ φρεσὶν ὅσσοι
 ἦ γαῖα συνθήσας λακεδαίμονιν κερκείνης.
 Αλ. Τὸ γέ τοι παφλαγῶν περιμενδύουσε μενδύου
 κικροπίδῃ κακὸς βλε, τί τῷ τ' ἡγεί μεζα τούργον.
 καὶ κε γυνὴ φέροι ἄχθος, ἐπείκιν αὐτὴν ἀλῆθην,
 Α'λ. ἔκ' ἐν μάχεσται, χέσται γὰρ μάχεσται.
 Κλ. Α'λ. ἀπὸ δὲ φράζδῃ, πρὸ πύλων πύλον ἴσῃ σου ἔφρα
 ἔστ' ἰπύλος πρὸ πύλοιο. Δη. τί τῷ το λέγει πρὸ πύλων
 Α'λ. Τὰς πυέλας φησὶ κατὰ κλήφειν ἐν βαλανείῳ.
 Δη. Εἴ γὰρ δ' ἄλλος τῆμερον γενήσομαι.
 Α'λ. Αὐτὸς γὰρ ἡμῶν τὰς πυέλας ἀφίρπασεν.
 Α'λ. Ἄλλ' ἔστω γὰρ ὅτι πρὸ τῷ ναυτικῷ.
 Ο' χρησιμὸς, φ' σε δεῖ προσέχειν τὸν ἔνδον πάννυ.
 Δη. Προσέχω, σὺ δ' ἀν' ἐγὼ σκεπτε τοῖς ναύταις σίμην.
 Ο' πως ὁ μοῖος, πρὶν τὸν ἀποδοθῆσθαι.
 Α'λ. Αἰγείδῃ, φράσσαι κυναλώπειρε μὴ σε δολώσῃ
 λαίλαργον, ταχύ ποιω, δολίαν κερῶ πολλὴν δόλῃ.
 Οἱ δ' ὅτι τῷ το τί ὅτι. Δη. Φιλόστροφος ἡ κυναλώπειρε.
 Α'λ. Οὐ τῷ το φησιν, ἀλλὰ ναῦς ἐκείνη.
 Αἰτὰ ταχέας ἀργυροκόποις ἔστω,
 Ταύτας ἀπαυδοῖ μὴ διστόναι σ' ἐλπίδας.
 Δη. Γὰρ δὴ φησὶν ὅτι κυναλώπειρε. Α'λ. ὅπως,
 ὅτι φησὶν ὅτι χῶ κύνων, ταχύ.
 Δη. Γὰρ δὴ ἀλώπειρε προσετίθει πρὸς τῷ κυνί.
 Α'λ. Αἰλωπεκίοισι, τῇ στρατιᾷ τας ἡγεσεν,
 ὅτι βόρις βράχονσιν ἐν τοῖς χωρίοις.
 Δη. Εἶεν, πού τοις ὁ μοῖος τοῖς ἀλώπεκίοισι ποῦ.
 Α'λ. Εἴ γὰρ ποιεῶ καὶ τῷ τον ἡμερῶν φριῶν.

ΙΡΓΕΙΣ.

100

- Α'λ. ἔτι τὸν δ' ἐπέκρινον ὃν εἶπε σοὶ ὁ βαλεῖαδης
 χρησιμὸν λητοῖσιν, κυναλώμην μὴ σε δολώσῃ.
 Δη. Ποῖαν κυναλώμην. Α'λ. τὴν πύτου χεῖρ' ἐποίησε
 κυναλώμην, ὁρθῶς ὅτι φησὶ ἔμβαλε κυνῇ.
 Κλ. Οὐκ ὁρθῶς φράζεις, τὴν κυναλώμην γὰρ ὁ φοῖβος
 ἐς τὴν χεῖρ' ὁρθῶς, ἡνέξατο τὴν διοπίδης.
 Α'λ. ἀλλὰ γὰρ ἐστὶν μοι χρησιμὸς πρὸ σου πτερυγῶτος
 αἰετός, ὡς γίνεαι, καὶ πάσης γῆς βασιλεύσεις.
 Α'λ. καὶ γὰρ μοι καὶ γῆς, καὶ τ' ἐρυθράς γε θαλάσσης,
 καὶ τ' ἐν ἐκβαταῖσι δολιχαῖς, λείχων ἐπίπασαι.
 Κλ. Α'λ. ἐγὼ εἶδον ὄναρ καὶ μοι δοκεῖ ἡ δεὸς αὐτῇ,
 τῷ δὴ μου κατὰ χεῖρ' ἀρνυτοῖν πλουθυίαν.
 Α'λ. Νῆ δ' ἴα καὶ γὰρ ἐγὼ, καὶ μοι δοκεῖ ἡ δεὸς αὐτῇ
 ἐκ πόλεως ἐλθεῖν καὶ γλαυξ αὐτῇ πηροδύσθαι.
 Εἶτα κατὰ πρὸς δόλῃ καὶ τ' κεφαλῇς ἀρνυτοῖν.
 Α'λ. μὲροσίαν καὶ σοῦ, καὶ τούτου τ' σκοροδύλῃ.
 Δη. Ἰδὲ ἔκ' ἐν ἡμῶν ἀρ' ἔσθ' ὅτι τῷ γλαυξίος σοφώτερος.
 καὶ μὴ ἐμὴν τὸν ἰδιωκράτη σοὶ τουτονί
 Γερονταγωγείν, καὶ ἀπαυδοθῆναι πάλιν,
 Κλ. Μὴ πω γίκετ' ὅτι σ' ἀλλ' ἀνέμεινον, ὡς ἐγὼ
 κερδῶς ποιεῶ σοὶ καὶ βίον καὶ ἡμέραν.
 Δη. Ὅκ' ἀνέχομαι κερδῶν ἀκέρων, πολλαί μιν
 ἐξ ἡμετέρας ὑπὸ τοῦ σοῦ καὶ θαλάσσης.
 Κλ. Α'λ. ἀλλὰ τὴν δόλῃ σοὶ ποιεῶ σκελετῶν.
 Α'λ. Εἴ γὰρ ὁ μαζίσκος γε διαμεμαζιμίας,
 καὶ τοῦτον ὅπῃδ' ἐμὴν ἀλλ' ἐμὴν ὅτι.
 Δη. Αὐτοῖς τε νῦν ὅτι περ ποιήσεθ' ὡς ἐγὼ
 ὅτι περὶ αὐτὸν σφῶν δὲ με μὲλλον αὐτὸν ποιῇ,
 τῷ τῷ παραδῶσω τ' πνυκὸς τὰς λυγίας.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Αλ. Τρέχοιμ' αὐτὴν πρότερος. κλ. ἔδ' ἵτ' ἄλλ' ἔγωγε
ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. ὦ δῆμι καλὴν γ' ἔχεις
Ἀρχὴν, ὅτε πάντες αὐτὴν
θροῦσι δεδίασ' ὡς
περ' αὐτὴν δ' ἄρα τύραννον.
Ἀλλ' οὐ παρέγωγος εἰ
θωπυδιόμηνος τε χαίρει
ρεῖς, καὶ ξαπτάμενος,
πρὸς τε τὴν λέγοντ' αἰ
κέχλωας. ὁ νοῖς δέ σου.
καρὰν ἀποδμή.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΡΗΝ

Δη. Νουὶς ἔκ' ἐνὶ τοῖς νόμοις
Υμῶν, ὅτε μὲν φρονεῖν
νομίζετ', ἐγὼ δ' ἐκὼν
ταῦτ' ἠλιθιάζω.
Αὐτὸς τε γὰρ ἠδομαι
βρύλλων, τὸ καὶ ἡμέραν,
κλέπτοντά τε βουλόμαι
τρέφειν εἴ σε πρὸς αὐτῶν.
τοῦτον δ' ὅταν ἢ πλέως,
ἄρας ἐπάτρεα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Οὐτῶ μὲν αὐτὴν ποιῆς
Εἴ σοι πυκνότης εἴς σε
εἴ τῳ πρόπῳ ὡς λέγεις
τοῦτ' ὅτε πένυ πολλή.
Εἰ τοῖς δ' αὖτις πᾶσι

Ι Ρ Ρ Ε Ι Σ.

101

περ' δημοποῖς φέφεις
ἐν τῇ πυνυί. καὶ ὅταν
μή σοι τύχη ὅλον ὄν,
τούτων ὡς αὐτὴν παχὺς,
οὕτως, ἀδιδόει πνέες.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΤΕΡΟΝ.

Δη. Σκέψαδε δέ μ' εἰ σοφῶς
αὐτοῖς περέρχομαι,
τοῖς οἰομένοις φρονεῖν
καὶ μὲν ἀπατάλλειν.
τυρῶν γὰρ ἐκείνῳ τ' αὐτῷ
ἔδου δὲ δοκῶν ὄραν,
κλέπτοντας, ἐπεὶ τ' αἰαγῶ
καὶ ὡς πάλιν ὀξεμεῖν.
Ὅς αὖ κεκλόφωσί μου,
κημὼν καὶ ταμηνῶν.

κλ. Ἀπαγέσ' μακιστοῖαν ἐκποδῶν. Αλ. οὐ γὰρ φθόρε.
κλ. ὦ δῆμι ἐγὼ μῦτοι παρεσιδασμένος
τέταπται καὶ θιμμαι βουλόμηνος σ' ὀδ' ἐργατῶν.
Αλ. Ἐγὼ δὲ δευρὸς πελαίγῃ, καὶ δωδεκαπέλοι,
καὶ χιλιόπαλαι, καὶ πρὸς πελαί, πάλαι, πάλαι.
Δη. Ἐγὼ δὲ πρὸς δοκῶς γε, φισμυρίοπαλαι,
ἐδεύοντ' ὅμοι σφω, καὶ πρὸς πελαί, πάλαι, πάλαι.
Αλ. Οἷός τ' ἂν ὁ δ' ἄρα σὺν; Δη. εἴ γε μὴ φράσεις γε σὺ.
Αλ. Ἄφ' οὗ ἀπὸ βαλβίδων ἐμέ τε καὶ τουτονί,
ἵνα σ' ὀδ' ποιῶμεν ὀξίσουν. Δη. δρῶν ταῦτα χρὴ,
Αλ. πῶς. Αλ. ἴδου. Δη. θέοι τ' αὐτῶν. κλ. ὑποθεῖν ἔκ' ἐσ.
Δη. Ἀλλ' ἢ μεγέλως οὐδ' αὖ μογήσω τήμερον,
ἢ πὸ τ' ἐρασὼν ἢ δ' ἢ γὰρ θυφόμεαι.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Κλ. Ὁ ρᾶς, ἐγὼ σοι πρότερος ἐκφέρω δίδρον,
 Α'λ. ἀλλ' ἔφραπέζαν. Α'λ. ἀλλ' ἐγὼ πρὸς τρεῖς τεύχερα.
 Κλ. Ἰδὲ φέρω σοι πίνδε μαζίσκω ἐγώ,
 Ε'κ τ' ὁλῶν τ' ἐκ πύλας μεμαρμένω.
 Α'λ. Ε'γὼ δ' ἡμισίλας μεμισλημέναις
 Ὑπὸ τ' θεῶν τῇ χειρὶ τῇ λεφαντίνῃ.
 Δη. Ὡς μέγαν ἀρ' εἶχον ὡς πότνια τ' δάκτυλον.
 Κλ. Ε'γὼ δ' ἔτνος γε πίνον, δὴ χρών κ' ἡγελὼν,
 Ε'τόρῳ δ' αὖθ' ἡ παλλὰς ἡ πυλαὶ μάχος.
 Α'λ. Ὡς δ' ἡμ' ἐναργῶς ἡ θεὸς ἀδισκοπέι.
 Καὶ νῦν ὅπερ ἐχει σου χύφαν ζωμὸς πλείων.
 Δη. Οἶε γ' οἰκέσθ' αὖ, ἐπὶ τῇδε πλὴν πόλιν,
 Εἰ μὴ φανερώς ἡμῶν ὅπερ εἶχε τ' χύφαν.
 Κλ. Τυπὲ τέ μάχος σοι δῶκεν ἡ φοβεστὸς ρᾶτι.
 Α'λ. Ἡ δ' ὀμβρεμοπάραγ', ἐφδὼν ἐκ ζωμὸς κρέας,
 Καὶ χολικὸς λῶδ' ὅσον τε καὶ γαστρός, τόμον.
 Δη. Καλῶς γ' ἐποίησε τῶς πέπλος μεμνημένον.
 Κλ. Ἡ γοργολόφας ἐκέλευε τουτοῦ φαγεῖν
 Ε'λατῆρος, ἵνα πᾶς ναῦς ἐλαύνωμεν καλῶς.
 Α'λ. Λαβὲ καὶ ταδὶ νῦν. Δη. καὶ τί τούτοις χρῆσθαι
 Τοῖς ἐντέροις. Α'λ. ὡδὶ τῆδες αὐτ' ἐπεμφέσσι
 Εἰς πᾶς φήρεις ἐντερόνισεν ἡ θεός.
 Ε'ποικοπέτ' γ' περιφανῶς τὸ ναυπηγόν,
 Ε'χε καὶ πᾶν κεκραμένον φῖα καὶ δύο.
 Δη. Ὡς ἡδύς ὡς ζῶν, καὶ τὰ φῖα φέρων καλῶς.
 Α'λ. Ἡ φηγογῆς γ' αὐτὸν ἐντεριώτισε.
 Κλ. Λαβὲ νῦν πλακωῶτος πόντος παρ' ἐμὸς τόμον.
 Α'λ. Παρ' ἐμὸς δ' ὅλον γε τ' πλακωῶτα τουτοῦ.
 Κλ. Α'λλ' ἔλαγ' ἔξεις ὅπουθεν δῖος, ἀλλ' ἐγώ.

Ι Ρ Η Ε Ι Σ .

102

- Α'λ. Οἷ μοι πόθεν λαγῶά μοι γενήσεται,
 Ὡς θυμὸς νῦν βωμολόχον ἐξεδυρέτι.
 Κλ. Ὁ ρᾶς τὰ δ' ἰδὲ κακὸς δαίμων; Α'λ. ὀλίγον μοι μέλει.
 Α'λλ' ἔφ' ἐκείνοι γ' ὡς ἐμ' ἔρχονται. Κλ. πίνον.
 Α'λ. Πρέσβεις ἔχοντες ἀργυρίᾳ βαλάντια.
 Κλ. Ε'ξ, ποῦ. Α'λ. τί δέ σοι τοῦτ', ἔκ' ἐάσεις τῇ ξύνῃ;
 Ὡς δὴ μέδιον, ὁρᾶς τὰ λαγῶά σοι φέρω;
 Κλ. Οἷ μοι τέλας, ἀδίκως γε τὰ μ' ὑφ' ἡρπαστας.
 Α'λ. Νῆ τ' ποσειδῶ καὶ σὺ γ' ἔκ' ἐκ πύλας.
 Δη. Εἰπ' ἀντιβολῶ, πῶς ἐπενόησας ἀρ' ἀπέσαι.
 Α'λ. Τὸ μὲν νόημα τ' θεῶν, τὸ δ' ἐκλέμμενόν.
 Κλ. Ε'γὼ δ' ἐκινδυνώσω. Α'λ. ἐγὼ δ' ὡς πῆσά γε.
 Δη. Α'πὸ, ἔφ' ἔφ', ἀλλὰ τῶς παραθεντός ἡ χάρις.
 Κλ. Οἷ μοι κακὸς δαίμων ὑπὸ καὶ δευδῆσομαι.
 Α'λ. Τί δ' διακρίνεις δὴ μὲν πρότερος ὅσι νῶν
 Ἀνὴρ ἀμείνων πεδὶ σὲ καὶ πλὴν γαστέρα.
 Δη. Τῶ δ' ἡτ' αὖ ὅμως χρῆσθαι μενος τεκμηρίω,
 Δόξαί μ' κρίναι τοῖς θεαταῖσι σοφῶς.
 Α'λ. Ε'γὼ φράσω σοι, πλὴν ἐμὴν κίεσιν ἰῶν,
 Ξύλας βεσιωπῇ, καὶ βασάνισον αὐτ' ἐνὶ
 Καὶ πλὴν πεφλαγόνος, καὶ μέλει, καὶ νῆς καλῶς.
 Δη. Φέρ' ἰδὲ, τί γ' ἐστ'. Α'λ. ἀλλὰ γ' ἔχ' ὁρᾶς κενὴν
 Ὡς παππίδιον; ἀπαντὰ γὰρ σοι παρεφόρην.
 Δη. Αὐτὴ μὲν ἡκίστη τὰ τῶς δὴ μὲν φρονεῖ.
 Α'λ. Βάδ' ἔξε γοῦ καὶ δούρο πρὸς πλὴν πεφλαγόνος.
 Ὁ ρᾶς νῦν; Δη. οἷ μοι τ' ἀγαθὸν ὅσον πλεία,
 Ὅσον τὸ χρεῖμα τῶς πλακωῶτος ἀπέδετο.
 Α'λ. Ε'μοὶ δ' ἐδῶκεν ἀποτεμὼν τῶς τῶν.
 Α'λ. Τῶς τῶς μὲν τοι καὶ πρότερον ἄργαζέτο.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Σοὶ μὲν προσέειπεν μικρὸν ὦν ἐλάμβανεν.

Αὐτὸς δ' ἐαυτῷ παρετίθει πλεῖζονα.

ΔΗ. ὦ μαρὲ κλέπῃων δὴ με ταῦτ' ὀξυπᾶτες,

Εἰ γὰρ δὲ τυ ἐστὲ φανέαι καὶ διορισάμεν.

ΚΛ. Εἰ γὰρ δ' ἐκλεπῶν ἐπ' ἀγαθῶν τῇ πόλει.

ΔΗ. Καπέθου ταχέως τ' σέφανον, ἵν' ἐγὼ τουτοῖ

αὐτὸν πεῖθω. Α'λ. καὶ τάδε ταχέως μαστῖλα.

ΚΛ. Οὐ δὴ τ' ἐπεὶ μοι χρησιμὸς ὅτι πυθικὸς,

φράζων ὅφ' οὐ δέησαι μὴ ἡτῶσθαι μόνον.

Α'λ. Τὸν μὲν γε φράζων ὄνομα καὶ λίαν σαφές.

ΚΛ. Καὶ μὴ δ' ἐλέγξαι βούλομαι τεκμηρίω,

εἴ τι ξηνοῖσις τῷ θεοῦ τοῖς θεοσφάτοις,

καὶ σου ποσὺ το πρῶτον ἐκπειράσομαι,

ραῖς ὦν, ἐφοῖτας ἐς τίνος διδασκάλου.

Α'λ. Εἴ ταῦσιν οὐ σφραῖς, κινδύλοις ἢ μοσχοῖς.

ΚΛ. ὣς εἶπες, ὡς μὲν χρησιμὸς ἄπτεται φρονῶν,

εἴ τοι, ἐν παιδοφίβου δὲ τίνα πέλιω ἐμαίνεσθαι.

Α'λ. Κλέπῃων, ἀδιορκεῖν, καὶ βλέπειν ἐν ἑαυτῷ.

ΚΛ. ὦ φοῖβ' ἄπολλον, λύμει, τί ποτ' ἐμ' ἐράσει.

Τέχνῳ ἢ τίνα ποτ' εἶχον ὄξανδρουν μόνος.

Α'λ. Ἥλαντο πόλιω. ΚΛ. καὶ τί. Α'λ. καὶ βινεσθῶν.

ΚΛ. Οἱ μοι καὶ θοαίμων, ἔκείτ' οὐδ' ἐν εἰ μ' ἐγώ.

λεπὴ τις ἐλπίς ἐς' ἐφ' ἧς ὀχθμεθα.

καὶ μοι ποσὶ τοι εἶπέ, πότερον ἐν ἀγορᾷ

Ἥλαντο πόλεις ἐτεδόν, ἢ πῖ τ' πύλαις.

Α'λ. Εἴ π' ταῦς πύλαισιν οὐ τὸ πύλαιος ἄνιον.

ΚΛ. Οἱ μοι, πέπρακται τῷ θεῷ τὸ θεσφάτον.

Κυλινδέτ' εἴσω τὸνδε τὸν δυσδαίμονα.

ὡς σέφανε, χυῖρον ἀπιδί, καὶ σ' ἀκὼν ἐγώ.

ΙΡΡΕΙΣ.

103

λέπω. σέ δ' ἄλλος τις λαβὼν κενήσεται.

Α'λ. Κλέπῃς μὲν ἐν αὐτῷ μῶλλον, οὐ τυχεῖς δ' ἴσως.

ΚΛ. Εἰ καὶ ἐν ζῶν, σὸν τὸ νικητήριον.

Α'λ. χαῖρε καὶ λίνικε, καὶ μεμνησ' ὅτι

ἀνὴρ γέννησε δι' ἐμὲ, καὶ σ' αὐτῷ βραχύν.

Ὅπως γένωμαι σοι φανὸς ὑπογραφὸς δίκων.

ΔΗ. Εἰ μοι δὲ γ' ὅτι σοι τὸν νομ' εἶπ'. Α'λ. ἀγοράκειτος.

Εἴ τῃ ἀγορᾷ γ' κενόμηνος ἐβοσκόμην.

ΔΗ. Ἀγοράκειτω τῶντων γ' ἐμαυτὸν ἀδιδέπω,

καὶ τὸν παφλαζόντα παραδίδωμι τουτονί.

Α'λ. Καὶ μὴ ἐγὼ σ' ὡς δὴ με θεραπύσω καλῶς,

ὡς σὺ ὁμολογεῖς σε, μηδ' ἐν ἀνθρώπων ἐμοῦ,

ἴσθαι ἀμείνω τῇ κεχλωαίῳ πόλει.

ΟΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ.

τί καὶ λαὸν ἀρχομένοισιν, ἢ καὶ ταπεινομένοισιν,

ἢ θοαὶ ἵππων ἐλατήρας ἀείδειν,

μηδ' ἐν ἐς λυσίστρατον,

μηδ' ἐν θόμαντιν ἀνέστιον αὐτῷ

λυπεῖν ἐκ νόσῃ καὶ ρόγῃ.

καὶ γ' οὐ ποσὶ πάλ' ἄπολλον

ρεῖν, θαλεροῖσι δακρύοις

σᾶς ἀπὸ μόνος φαρμάκας

πυθῶνι ἐν, διὰ τὸ κακῶς πένεσθαι,

λαοιορῆσαι τῷ πυνηροῖς, οὐδ' ἐν ἐς ἀδιδέπον.

Α'λ. ἀπὸ πᾶσι τοῖς χρησίοις, ὅστις οὐ λογιζέ.

Εἰ μὲν ἐν ἀνθρώποις ὃν δὲ πᾶσι ἀκῆσαι καὶ κακῶς,

οὐ ποσὶ μὲν ἐν δήλῳ, οὐ καὶ ἐν ἀνθρώποις ἐμνήσθην πύλου.

Νῦν δ' ἀρῖν γινώσκων γ' οὐδ' εἰς ὅστις ἐν αὐτῷ ταῖς,

ὅστις ἢ τὸ λαλῶν οἶδεν, ἢ τὸν ὀρθῶν νόμον.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Οὐδ' οἶον ἔδρας, ἐμὲ γὰρ νομίζεις αὐθρόν.
 Δι. Τί δ' ἔδρων, καὶ ταῖς μοι πρὸς τῷ, ποῖος τίς ἦ.
 Α'λ. Πρῶτον μὲν ὅπου εἴποι τις ἐν τῇ κλησίῃ
 ὧς δὴ μὲν, ἐραστὴς εἰμι σὺς, φιλοῦν τέ σε,
 Καὶ κήδομαι σὺν, καὶ προβολῶν μόνος,
 Τούτοις ὅπου τε χρῆσαι τὸ τις προσιμῶν,
 Αἴτωρ πάλιν δὲν, καὶ κερυντίας. Δι. ἐγὼ;
 Α'λ. Εἰ δ' ὅδε πατήρ σου σὺν τῷ τῷ ὦχετο.
 Δι. Τί φῆς, τοιαῦτα μὲν ἔδρων, ἐγὼ δ' οὐκ ἠδόμεναι
 Α'λ. Τὰ δ' ὅσα γὰρ σου νῦν δὲ ὅδε περὶ νῦν το,
 ὧς περ σκιάδιον, καὶ πάλιν ξυνήγχοτο.
 Δι. Οὕτως ἀνόντος ἐγγενήμι καὶ γάρων;
 Α'λ. Καὶ νῦν δὲ γὰρ εἰ δὴ λεγοίτω ῥήτορε,
 Ὅ μὲν, ποιεῖται ναὺς λέγων, ὅδ' ἑτερος αὐθ,
 Καταμυθοφορῆσαι, τῷ τῷ ὅτ' ἡμῶν λέγων,
 Τὸν τὰς φήμας παρὰ δρῶν αὐθ ὦχετο.
 Οὗτος τί κύπῃς, οὐχὶ καὶ τὰ χῶρον μενῶς;
 Δι. Αἰχμῶμαι τοι τῷ πρὸτερον ἀμαρτίας.
 Α'λ. Α'λλ' οὐ σὺ τούτων αἴτιος, μὴ φροντίσης.
 Α'λλ' οἱ σε ταῦτ' ὅδε περὶ τῷ νῦν δὲ φράσσον,
 Εἴαν τις εἴπω βωμολόχος ξυνήγορος,
 Οὐκ ἔστιν ὅ μιν τοῖς δικασταῖς ἀλλοτῶτα,
 Εἰ μὴ καὶ ταῦν ὅσα τε ταῦν τῷ δίκῳ,
 Τούτων τί δρᾷσεις εἴπερ ἂν ξυνήγορον.
 Δι. Ἀρὰς μετέωρον εἰς τὸ βαρύνθρον ἐμβολῶν,
 Εἴκ τῷ λαβύργος ἐκκερμάσας ὑπέρβολον.
 Α'λ. Τούτῳ μὲν ὀρθῶς καὶ φρονίμως ἡδὴ λέγεις.
 Τὰ δ' ἄλλα φέρ' ἵδω πῶς πολιτεύσει φράσσον.
 Δι. Πρῶτον μὲν, ὅπου σὺ ναὺς ἐλαύνουσι μακρὰς,
 Κατα

ΙΡΡΕΙΣ.

105

- Καταγομένους τῷ μοδὸν ἀποδῶσω ἵπλῃ.
 Α'λ. Πολλοὺς γὰρ πολίταις πυγμῶνισιν ἐχάρισα.
 Δι. Εἴπερ δὲ πολίτης ἐν τεθείς ἐν κατελόγῳ,
 Οὐδὲν ἔτι παρὰ δὲ μεταγραφίσειται,
 Α'λλ' ὡς πῶς τὸ πρῶτον ἐγγράφεται.
 Α'λ. Τούτ' ἔδρακε ἂν πόρπηκε τῷ κλεωνύμου.
 Δι. Οὐδὲν ἀγοράσειν ἀγένης οὐδὲν ἐν ἀγορῇ,
 Α'λ. Ροῦ δὴ καὶ κλεισθένος ἀγοράσει καὶ σφάπτῳ.
 Τὰ μερῶν καὶ ταῦτ' λέγω τὰ νῦν τῷ μήρῳ,
 Α' γὰρ μὲν λέγει τοιαῦτα, καὶ θήμειν,
 Σοφὸς γὰρ ὁ φαίει, δεξιῶς τ' αὐθ ἀπέθανε.
 Σωφροσύνης γὰρ ὅδε καὶ περὶ πῶς,
 Καὶ γνωμῶν τῶν, καὶ παφῆς, καὶ κρηστικῆς,
 Καταληπτικῆς τ' ἀρίστη τῷ θορυβητικῇ.
 Δι. Οὐ μὲν καὶ ταδε κτυλικῆς σὺ τῷ λαλητικῇ.
 Α'λ. Μὰ δὲ ἄλλ' ἀναγκάσσω κωμῆταιν ἐγὼ
 Τούτοις ἀπαντὰς παυσμαμένους ψευδισμῶν,
 Εἴπερ νῦν αὖτ' ἐν τούτοις τουτὶ τὸ δὴ καὶ δὴ,
 Καὶ πᾶσι ἐν ὀρχῇ ὅς πῶ οἶσαι τὸν δε σοι,
 Δι. Καὶ πῶν δοκῇ σοι, τῷ τῷ δὴ καὶ δὴ πῶ.
 Α'λ. Μακάριος εἰς τὰ ῥα καὶ δὴ καὶ δὴ καὶ δὴ.
 Α'λ. Φήσεις γὰρ περὶ δὲ τὰς φησὶν τῷ τῷ τῷ.
 Δι. Σπονδὰς παρὰ δὲ σοι, δὴ δὴ ἴδω αὐθ ἀποδῶσαι τῷ.
 ὧς δὲ πολυτίμῳ ὡς καὶ καὶ, πρὸς τῶν θεῶν,
 Εἴπερ αὐτὸ καὶ ταφιασὶν τῷ τῷ τῷ,
 ἵδω λαβε ταῦτα ἐπὶ δὲ. Α'λ. οὐ γὰρ ὁ πεφλαγῶν
 Α' περὶ τῷ τῷ τῷ ἐπὶ δὲ ἵνα μὴ σὺ λάβῃς.
 Νῦν οὖν ἐγὼ σοι παρὰ δὲ δὴ εἰς τῷ ἀγροῦ,
 Αὐτὰς ἵδω λαβόντα. Δι. τὸ πεφλαγῶν,
 ο ε

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Α.λ. Οὐ ταῦτ' ἐδρασαν εἴ ποίησας κακῶν.
Οὐδὲν μέγ' ἄλλ' ἢ πλὴν ἐμὴν ἔξει τέχνην.
Ἐπὶ ταῖς πύλαις ἀλλαντοπωλήσει μόνος
Τὰ κωμῶν μιν ἰσὺς τοῖς δνέοις πρᾶγμασιν,
Μεθύων τὲ ταῖς πόρταισι λοιδορήσεται,
Καὶ τῶν βαλανεῖων αὐτὸν λούσθαι πείσεται.
Δ.η. Εὐ γὰρ πενήσις οὐ πέρ ὅστις ἄξιος
ῥόρταισι καὶ βαλανεῖσι διακεκραγῆναι,
Καὶ σ' ἀντὶ πάντων εἰς τὸ πρυτανεῖον καλέω,
Ἐς πλὴν ἐδρασθ' ἵν' ἐκείνος ὡς ὁ φαρμακὸς.
Ἐπὺν δὲ ταυτηνὶ λαβὼν πλὴν βατραχίδα.
Καὶ κείνον ἐκφερέτω τίς ὡς αὐτὸν πλὴν τέχνην,
ἵν' ἴδωσιν αὐτὸν οὐς ἐλωβᾷ οἱ ξένοι,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ἰππέων τέλος.

ΑΧΑΡΝΕΩΝ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἐκκλησίας οὐσης, παρὰ γίνονται πινόντων
Ἐκτὸς πρῶτον, καὶ παρὰ σπάληος πάλιν,
Οἱ μὲν στραπεδὸν ἀγόντων, οἱ δὲ χρυσίον.
Ἐκτὸς τῶν λακεδαιμονίων τὲ μὲν πύτους πίνει
Σπονδὰς φέροντων, οὓς ἀχαρνῆς οὐδαμῶς
Εἶσεν, ἀλλ' ὅξυ βάλον, ὡς καὶ ἀπὸ πηλῆς,
Σκληρῶς ὁ ποιητὴς, αὐτὸ τὸ φημισμά τε
Μεγαλειὸν ὡς ἰσχυρῶς φησι, καὶ τὸν περικλῆα,
Ὁ ἔκ τῶν λακωνίων, τῶν δὲ πάντων ἀπὸ τῶν
Σπονδὰς λυσὶν τὲ μὲν ἐφεσώτων κακῶν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

πρόσωπα.

Δικαιοπολις. Κήρυξ.
Ἀμύδιος. Ἠρέσβειρ.
Βασιλῆος ὁφθαλμὸς. Θέωρος.
Χορὸς ἀχαρνέων. Μήτηρ.
Θνητὸς. Κνησιοφῶν.
Εὐεπίδης. Λάμαχος.
Μεγαροβίος. Κόρα.
Συκοφαντής. Βοιωτὸς.
Νικαρχος συκοφαντής. Ἀγγελολαμάχου.
Γεωργὸς δερκέτης φυλάσπος. Θεράπων, ἢ παρανύμφος.

ΑΡΙΣΤΟΦΑ

ΝΟΥΣ ΑΧΑΡΝΗΣ.

ΔΙΚΑΙΟΦΟΛΙΣ.

ΣΑ Δὴ δέδηγμα πλὴν ἐμαυτῶν
καρδία.
Ἡ δὲ δὴν δὲ βακὰ, πένν δὲ βακὰ,
πέπαρα,
Ἀδ' ὁ δὲ δὴν δὴν, ἰαμμενοπογάρ
γαρά.
Φέρ' ἴδω τί δὲ δὴν δὴν ἄξιον χαρηδόνος.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Εἴ γ' ὦ δ' ἐφ' ὧ γε τὸ κέαρ δὴ φραζέσθην ἰδὼν
Τοῖς πέντε παλαιτοῖς οἷς κλέων ὀξήμεσε.
Ταῦθ' ὥς ἐγανώθην, καὶ φιλῶ τ' ἱππίας
Διὰ τὸ τοῦ τυρζον, ἄξιον γὰρ ἐλλείπει.
Ἀλλ' ὦ δὴ κλέων ἔτερον αὖ φραζέσθην.
Ὅτε δὴ κελύνη προσδοκῶν τὸν αἰχύλον
Ὅδ' αἰεῖται, εἰσαγ' ὦ θεοῖσι τὸν χορόν.
Ρῶς τὲ τ' εἰσεῖ μιν δοκεῖς τίω κεράσιαν.
Ἀλλ' ἔτερον ἡδὴν λυγρὰ μὲν ἄρα ποτὲ
Δεξιθέος εἰσὶν ἄνθρωποι βοιωτῶν,
Τῆτες δ' ἀπέθανον καὶ διεστράφησαν ἰδὼν,
Ὅτε δὴ παρέκλυε χαίρεις αὐτὸν ὄρνιθον.
Ἀλλ' ἔγ' ἴδωμι πῶς ποτ' ὀξότου γὰρ ῥύπτομαι
Οὕτως ἐδήχθην ὑπὸ κενῆς γε τῆς ὀφρυῖς,
Ὡς νῦν ὁ πῦρ οὐσὺς κυέας ἐκκλησίᾳς
Ἐωθιῆς, ἔρμης ἢ πνύξ αὐτῇ,
Οἷδ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι, καὶ νῦν καὶ καὶ
Τὸ χοροῖον φεύγουσι τὸ μεμνημένον.
Οὐδ' οἱ περὶ πάντες ἡκούσιν, ἀλλ' ἄωρίαν
Ἡ κηρύττει, εἴτα δ' ὠστῶνται πῶς δοκεῖς,
Ἐλθόντες ἀλλήλοισι, πρὶν πρῶτον ξύλου,
Ἀθροῖσι καὶ παρρηίοις, εἰρήνῃ δ' ὅπως
ἔσται προσιπῶν οὐδ' ἐν, ὡς πόλις πόλις.
Εἴ γ' ὦ δ' αἰεὶ πρῶτιστος εἰς ἐκκλησίαν
Νοσῶν καὶ θνήσκων, καὶ τ' ἐπεὶ δ' αὖ μόνος,
Στένω, κέχλωμαι, σκορδίνωμαι, πέρδομαι,
Ἀπορῶ, γράφω, παρὰ τίλλομαι, λογίζομαι,
Ἀποβλέπων εἰς τὸν ἀγρόν, εἰρήνης ἔραν.
Στυγαῖν μὲν ἄστυ, τὸν δ' ἐμὲν δῆμον πνύων,

ΑΧΑΡΝΗΣΙ

107

Ὅς οὐδὲ πῶς ποτ' εἶπεν, αὐθρακίς περὶ.
Οὐκ ὅξος, οὐκ ἐλακον, οὐδ' ἡδὴ περὶ.
Ἀλλ' αὐτὸς ἔφερε πάντα χάριτων ἀπὸ πύλου.
Νῦν οὐδ' ἀτεχνῶς ἤκω παρεσθδασμένος,
Βοῶν, ὑποκρούων, λοιδορεῖν τῇ ῥήτορας,
Εἰς τις ἄλλο πλὴν πρὶν εἰρήνης λέγει.
Ἀλλ' οἱ περὶ πάντες γὰρ οὐτοί, μεσημβρινοί,
Οὐκ ἡγόρευον τὲ τ' ἐκεῖν' ὁ ὕμνος λέγον,
Εἰς τίω προσερίαν πᾶς ἀνὴρ ὠσιζέται
Κή. Ραρίτ' εἰς τὸ πρόσθεν,
Ραρίτ' ὡς αὖ, ἐν τῷ ἦτε τῷ καθαρίματος.
Ἀ.μ. Ἡ δὴ τίς εἶπε. Κή. τίς ἀγορεύειν βούλεται.
Ἀ.μ. Εἴ γ' αὖ Κή. τίς ἀν. Ἀ.μ. ἀμύθιος. Κή. ἔκ' ἀνός. Ἀ.μ. δ.
Ἀλλ' ἀθανάτος ὁ γὰρ ἀμύθιος δῆμιος ἴσως,
Καὶ φησὶ πολέμου, τοῦτου δὲ κελεὸς γίνεται.
Γαμῶν ὁ κελεὸς, φανερὰ τίω πύλου ἐμῷ.
Εἴ γ' ἡς λυγρὸς ἐγένετ', ἐκ τοῦτου δ' ἐγώ,
Ἀθανάτος εἰμ', ἐμοὶ δ' ἐπέρεσαν οἱ θεοί,
Σπονδὰς ποιεῖσθαι πρὸς λαχεῖσθαι μόνους.
Ἀλλ' ἀθανάτος ὦν ὡς νῦν ἐφ' ὅδ' οὐκ ἔχω,
Οὐ γὰρ διδόνειν οἱ περὶ πάντες. Κή. οἱ ποῖός τοι.
Ἀ.μ. Ὡς φησὶ πολέμου καὶ κελεὶ, πρὶν ὁφείδει με;
Δι. Ὡς νῦν περὶ πάντες, ἀδικεῖτε τίω ἐκκλησίαν,
Τὸν αὖ δ' ἄρ' ἀπαγγέλλετε ὅστις ἡμῖν ἠθέλε
Κή. Σπονδὰς ποιῆσαι, καὶ κρεμῶσαι τὰς ἀσπίδας.
Κάθιστο σῆμα. Δι. μὲν τ' ἀπὸ πύλου γὰρ μὲν οὐ,
Κή. Ἡνὲν πρὶν εἰρήνης γε περὶ πάντων δόσηται μοι.
Δι. Οἱ παρὰ βασιλείας πρὸς βεβίαις.
Ραίον βασιλείας. ἀχθομαι γὰρ πρὸς βεβίαις,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Καὶ τοῖς τῶν τοῖς ἀλαζονύμοις.
 Κή. Σίγα. Δι. βαβαῖα, ὡς κ' ἀπὸ τῆς γῆρας.
 Γρ. Ἐπὶ μὲν ἡμεῖς ὡς βασιλέα τὸν μέραν,
 Μισθὸν φέροντες δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας
 Ἐπ' αὐτοῖς ἀρχοῦντες. Δι. οἱ μοι τῶν δραχμῶν.
 Γρ. Καὶ δὴτ' ἐφ' ἡμεῖς διὰ τῶν καὶ σφίον
 Ρεδίων, ὅσοι πλανοῦντες ἐπὶ λωπημένοι,
 Ἐφ' ἡμεῖς μὲν καὶ μαλθακῶς καὶ τακόμενοι,
 Ἀπολαμβάνομεν. Δι. σφόδρα γὰρ ἐσὶ νόμιμος ἐγὼ,
 γὰρ ἂν τίμ' ἐπαλξιν, ἐν φορντῶ καὶ τακόμενος.
 Γρ. Ξενόδομοι δὲ, πρὸς βίαν αὐτὸν
 Ἐξ ὧν αὐτῶν ἐκπύματων, καὶ χρυσίδων
 Ἀκρετῶν οἶνον ἡδύ, Δι. ὡς κρακεὶ πόλις,
 Ἀρ' ἐσθλὴν τὴν καὶ πύλων τῶν πρέσβων;
 Κή. Οἱ βυρβαροὶ γὰρ ἀνδρῶν ἡγεῖται μόνους
 Τοῖς πλεῖστοις δυνάμεσι καὶ παφάγαντες καὶ πᾶσι.
 Δι. Ἡμεῖς δὲ λαοκράτες τε καὶ κατὰ πύλους.
 Γρ. Ἐταίροις δὲ τὰς βασιλείας ἡλθομεν,
 Ἀλλ' εἰς ἀπόπετον ὤχετο, στρατὸν λαβὼν,
 Καὶ χερσὶν ὀκτὺ μίλιας αὐτῶν χρυσίδων.
 Δι. Ρῶτον δὲ τὸν πρῶτον χρόνον ξυνήγαγεν.
 Γρ. Τῇ πανσελήφ, καὶ τ' ἀπὸ λῶν οἰκοῖς,
 Ἐπὶ τ' ὅσον, περιτθεῖσι ἡμῖν ὅλοις
 Ἐκ κελεύου βοῖς. Δι. καὶ τίς εἰς πώποτε
 Βοῦς κείρανταις, τῶν ἀλαζονύμων.
 Γρ. Καὶ καὶ μὲν δὴ ὅρην φησὶ πλάσσειν κλεονύμου
 Περὶ θῆκεν ἡμῖν, ὅνομα δὲ τῶν αὐτῶν φέρεται.
 Δι. Ταῦτ' ἂν ἐφειλάμεν οὐδὲν δραχμὰς φέρονται.
 Γρ. Καὶ νῦν ἄγοντάς ἡμεῖς φθονοῦμεν.

ΑΧΑΡΝΗΣ. 108

- Τὸν βασιλέως ὀφθαλμόν. Δι. ἐκὼς φέρεται
 Κόραξ πατρίδας τὸν γένος τῆς πρέσβων.
 Κή. Ὁ βασιλέως ὀφθαλμός. Δι. ὡς καὶ ἡρόκλητος
 Πρὸς τῶν θεῶν ἀνθρώπων ναύφρακτον βλέπεις,
 Ἡ περὶ ἀκρῶν καὶ μύλων, νεῶς αἶνον σκοπεῖς,
 Ἀσκαμὲν χερσὶν περὶ τὸν ὀφθαλμόν καὶ τῶν.
 Κή. Ἀγε δὴ σὺ, βασιλὺς ἀπὸ τῆς σ' ἀπέμεινε φράσσον,
 Λέγοντ' ἀδυνατοῖσιν ὡς φθονοῦσιν,
 Ἰατρικῶν, ὅσον αὐτῶν, ἀπαστον ἀσφάλα.
 Κή. Ξυνήγαδ' ὁ λέγει; Δι. μὲν τῶν ἀπόλλω γὰρ μὴ οὐ.
 Γρ. Ἐμὲν βασιλέα φησὶν ἡμῖν χρυσίον,
 Λέγει δὴ σὺ μείζον, καὶ σαφῶς τὸ χρυσίον,
 Οὐ ληψὶ χρυσόχαυτο πρῶτον ἰκοναυ.
 Κή. Οἱ μοι καὶ ὁδοῖς ὡς σαφῶς. Δι. τί δ' αὖ λέγει.
 Δι. Ὁ πρῶτον πρῶτον τῆς ἰσότητος λέγει,
 Εἰ πρῶτον χρυσίον ἐκ τῶν βαρβαρίων.
 Κή. Οὐκ, ἀλλ' ἀχαιῶς ὁδοῖς χρυσίου λέγει.
 Δι. Ροῖας ἀχαιῶς. σὺ μὲν ἀλαζὼν εἰ μόνος.
 Αἰ. Ἀλλ' ἀπὸ, ἐγὼ δὲ βασιλεὺς τῆς τῶν μόνος.
 Κή. Ἀγε δὴ σὺ φράσσον ἐμοὶ σαφῶς πρὸς τὸν τοῖν,
 Ἰνα μὴ σε βάλω βάμμα σαρδανιόων,
 Βασιλὺς ὁ μέγας ἡμῖν ἀποπέμψαι χρυσίον;
 Ἀναδύει, ἀλλὰ ὡς ἀρ' ὅσον πατὴρ ἐπὶ τῆς πρέσβων
 Ἐπὶ τῶν, ἐκ λωπηδόν, ἐπὶ τῶν αὐτῶν οὐτοῖς,
 Οὐκ ἐσθ' ὅπως οὐκ εἰσὶν οὐδὲ δ' αὐτῶν,
 Καὶ τοῖν μὲν οὐδὲν οὐκ ἐπὶ τὸν τοῖν,
 Εἰ, ὡς δὴ ὅσον κλειδοῦς ὁ σφιντῶν.
 Ὁ θερμόβονλον πρῶτον ὅσον οὐδὲν,
 Ταῖον δὲ δὴ πῶν τῶν πύλων ἔχων

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Εὐνοῦχος ἡμῖν ἦλθεν ἐσθλασμένους;
Οὐδὲ τίς ποτ' ἐστίν, οὐδὲ πού τις ἔστιν;
Κῆ. Σίγα, καὶ θίξε,
Τὸν βασιλέως ὀφθαλμὸν ἡ βουλὴ καὶ λαί,
Εἰς τὸ πρυτανεῖον. Δι. ταῦτα δὴ τ' οὐκ ἀγχοῦμαι;
Καὶ πεῖτ' ἐγὼ δὴ τ' εὐθαδί σφατθόμαι,
Τοῖς δὲ ξενίζειν, ὅδε ποτέρ' ἴα' ἡ θύρα.
Αἰ. ἔργαστο καὶ τι θανὸν ἔργον καὶ μέγα.
Αἰ. ἄμωιδός μοι ποῦ' ἐστίν. Αἰ. οὐ τοσὶ πάρα.
Δι. Εἰ μοι οὐ ταυταὶ λαβὼν δὴ τὸ δραχμῆς,
Σπονδὰς ποίησαι πρὸς λακεδαιμονίους μόνον;
Καὶ τοῖσι πασιδίοισι καὶ τῇ πλάτῃ,
Υἱὸς δὲ πρεσβυέσθαι, καὶ κεχλιώσθαι.
Κῆ. Προσέτις θέωρος ὁ παρὰ σπάλῃσι. Θε. ὅδε. Κῆ. ἴσθαι.
Δι. Εἰ περὸς ἀλαζῶν οὗτος εἰσκηρύττεται.
Θε. Χρόνον μὲν οὐκ ἔναι ἡμεῖς ἐν θρόνῳ πολὺ.
Δι. Μὰ δὴ οὐκ ἂν εἰμὸς ὄνῃ μὴ φέρειν πολὺ.
Θε. Εἰ μὴ κατένιψε χροὶ τιμὴ θράκῃ ὅλῳ,
Καὶ τῷ ποταμῷ ἐπὶ πᾶσι αὐτὸν τὸν χρόνον.
Ὅτ' εὐθαδί θέωρος ἡγωνίζετο,
Τοῦτον μετὰ σπάλῃσι ἐπὶ τοῖς χρόνον.
Καὶ δὴ ταυταὶ λαβὼν καὶ τὸν ἐπὶ πρυτανεῖον,
Υἱὸς δὲ πρεσβυέσθαι, καὶ κεχλιώσθαι.
Εἰ τοῖσι τοῖχοις ἔγραψεν, ἀθλῶν καὶ καλοῖ.
Οὐδὲ τίς ποτ' ἐστίν, οὐδὲ πού τις ἔστιν;
Ηἰ φανερὸν ἀλλαντὰς ὅς ἀπαυεῖν,
Καὶ τὸν πατέρ' ὡς πρὸς βοήθειαν τῇ πατρὶ;
Οὐδὲ τίς ποτ' ἐστίν, οὐδὲ πού τις ἔστιν;
Σφατθὼν τοσούτῳ, ὡς τ' ἀθλῶν καὶ καλοῖ,

ΑΧΑΡΝΗΣ.

109

Ὅσον τὸ χρέος παρόντων προσέρχεται.
Δι. Καὶ τίς ἀπολοίμην, εἴ τι τούτων πείθομαι.
Θε. Καὶ νῦν ὅπῃ μαχίμωντατον θρακῶν γένος,
Κῆ. Ἐπεὶ νῦν ἡμῖν. Δι. τῆτο μὲν γ' ἡδὲ σφαγῆς.
Δι. Οἱ θράκῃ, ἴτε δούρ', οὐς θέωρος ἡγάγε.
Δι. Τούτῃ τί ὅστις καὶ καὶ. Κῆ. ὁδομαγνῶν σφαγῆς.
Ραῖων ὁδομαγνῶν, εἴπε μοι, τούτῃ τί λῶ,
Θε. Τίς τ' ὁδομαγνῶν τὸ πρὸς ἀποτέθρακτον αἶν.
Τούτοις ἐάν δραχμῆς δύο τις μισθὸν δίδω,
Δι. Καταπελτάσονται τῷ βοιωτῶν ὅλῳ.
Τοῖσι δὲ δύο δραχμῆς τοῖς ἀπεφωλημένοις;
Υἱὸς δὲ πρεσβυέσθαι, καὶ κεχλιώσθαι.
Θε. Ὅσον τὸ χρέος παρόντων προσέρχεται.
Υἱὸς δὲ πρεσβυέσθαι, καὶ κεχλιώσθαι.
Δι. Οὐ καὶ ταβανταῖς τὰ σιόροισι, ὡς μόχθῃσι σὺ,
Ὅ μὴ πρόσθαι τούτοις ἐσποροδοσίμοις.
Ταυτὴ πείθει δὲ οἱ πρυτανεῖς πάροντά με
Εἰ τῇ πατρίδι, καὶ ταυτὸν ὅπ' ἀνδρῶν βαιρβαρῶν;
Αἰ. Ἀλλ' ἀπαγορεύω μὴ ποιεῖν ἐκκλησίαν
Τοῖς θράκῃ, πρὸς μισθῷ, λέγω δὲ ἡμῖν, ὅτι
Κῆ. Διοσιμῶν ὅστις, καὶ ῥαγὶς, βέλῃ με.
Τοῖς θράκῃς ἀποδοῦναι, παρῆναι δὲ εἰς ἐνὶ λῶ.
Δι. Οἱ γὰρ πρυτανεῖς λυοῦσι τῷ ἐκκλησίαν.
Οἱ μοι τάλας, μνηστῶν ὅσον ἀπώλεσε.
Αἰ. Ἀλλ' ἐκ λακεδαιμόνων γὰρ ἀμωιδός ἐστι.
Χαίρ' ἀμωιδέ. Αἰ. μὴ πωγε, πρὶν αἰετὸν φέρειν.
Δι. Δαί γὰρ με φάσιν ὅτι ἐκφυγεῖν ἀχαρνεῖας.
Τί δ' ὅστις. Αἰ. σοὶ μὲν δούρ' ὡς σπονδὰς φέρων
Ἐπιδόσθαι, οἱ δὲ ὡς φροντο πρεσβυέσθαι τινὲς

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Ἀχαρνικοί, σιπῆοι γέροντόν, πρίνινοι.
 Ἀτρεΐδων δὲ μακράδ' ἀνομάχαι, σφενδάμνισι,
 ἔπειτ' αὖ ἐκράγον πάντων, ὧ μακρά τετε,
 Σπονδὰς φέρετε τῶν ἀμπελῶν τετμημένων;
 Κἄς τ' ἰβίβωνας ξυελέγοντο τῶν λίθων.
 Ἐγὼ δ' ἐφύγον, οἱ δ' ἐδίωκον, καὶ βόων.
 Δι. Οἱ δ' ἔν βοῶντων, ἀλλὰ τὰς σπονδὰς φέρετε.
 Α'μ. Ἐγὼ γὰρ, φημι, ρίαν ταυτὴ γδύμαται.
 Αὐτοὶ μὲν εἴσι πεντέτερες, γδύσαι λαβόν.
 Δι. Αἰβοί. Α'μ. Τί δ' εἶν. Δι. οὐκ ἀρέσκειν σὺ μ' ὅτι
 ὄζονσι πίπης καὶ παρασκηδύης νεῶν.
 Α'μ. Σὺ δ' ἀλλὰ τὰς δὲ τὰς δεκτέρας γδύσαι λαβόν.
 Δι. ὄζονσι χ' αὐτοὶ πρὸς βεῶν ἐς τὰς πόλεις,
 ὄξυτατον ὡς πῆ διαφριβῆς, τῶν συμμάχων.
 Α'μ. Ἀλλ' αὐτοὶ σπονδὰς, ρίαν δὲ τούτους
 Κατὰ γλῶττε καὶ θάλασσας. Δι. ὦ διονύσια,
 Αὐτοὶ μὲν ὄζονσ' ἀμβροσίας καὶ νέκταρος.
 Καὶ μὴ πιπρῆν σπῆ ἡμερῶν φριῶν,
 Κἄν τῷ σόματι λέγουσι, βαιν' ὅππ' ἀλείς,
 Ταύτας δέχομαι, καὶ σπονδομαι, καὶ πόμα.
 Δι. Χαίρειν κελεύω πολλὰ τ' ἀχαρνέας.
 Α'μ. Ἐγὼ δὲ πολέμου καὶ ἡσυχίας ἀπαλλαγείς,
 Αὐξω τὰ κατ' ἀγροὺς εἰσὼν διονύσια.
 Δι. Ἐγὼ δὲ φύβομαι γὰρ τ' ἀχαρνέας.

ΧΟΡΟΣ ΑΧΑΡΝΕΩΝ.

- Τῇδε πᾶς ἔπον, δῖωκε, καὶ τ' ἀνδρα πωθάνον
 Τῶν ὁδοιπόρων ἀπάντων, τῇ πόλει γὰρ ἄξιον.
 Η'μ. Ξυλλαβὴν τ' ἀνδρα τῆτον, ἀλλὰ μοι μινύετε,
 Εἴπτε οἱ δ' ὅππ' οἱ τέρπειται γῆς ὁ πᾶς σπονδὰς φέρον.

ΑΧΑΡΝΗΣ. 110

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. 111.

Ἐκπεφύγ' οἷχεται
 Φρούδος. Χο. οἱ μοι πάλας,
 Τῶν ἐτῶν πᾶν ἐμῶν
 Οὐκ αὖ ἐπ' ἐμῆς γε νεός
 Πιπτε, ὅτ' ἐγὼ φέρων
 Ἀνδράκων φορτίον,
 Ἡ κολούθου φαύλῳ φέρον
 ὧ δὲ φαύλως αὖ ὁ
 Σπονδοφόρος ὅπως ὑπ' ἐμοῦ τότε δὲ
 ἀνέμμενος, ὅξ' ἐφυγεν.
 Οὐδ' αὖ ἐλαφρῶς ἀπεπλίξατο.

ΜΕΣΩ. ΔΗΚΩΛΩΝ. 112.

Νῶν δ' ἐπειδὴ σερρόν ἦδη τὸν μὲν ἀντικνήμιον,
 Καὶ παλαιῶ λακροατῆς τὸ σπένος βαρύνει,
 Οἷχεται, δῖωκτέος δὲ μὴ γὰρ ἐγχαίνη ποτέ,
 Μὴ δὲ περ γέροντας ὄντας ἐκφυγῶν ἀχαρνέας.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. 113.

Ὅστις ὡς γδύ πάτερ
 Καὶ θεοί, τῶν ἐν
 Χοροῖσιν ἐσπείσκειτο,
 Οἷσιν παρ' ἐμοῦ πόλεμος,
 Ἐχθροσπόδ' αὐξέται,
 Τῶν ἐμῶν χωρίων.
 Καὶ κ' ἀνέστη, πρὶν αὖ χεῖνος αὐτῷ
 Τῶν αὖτ' ἐμπαλῶ,
 Ὅξ' ἐν ὁδῶν, ἐπὶ
 Κωπῶν, ἵνα μήποτε
 Εὐατῶσιν ἐπὶ τὰς ἐμὰς ἀμπελούς.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΕΡΩΔΟΣ ΣΤΙΧΩΝ γ'

Αλλὰ δὲ ζητεῖν τ' ἀνδρα, καὶ βλέπειν βαλάντιον
καὶ δῶκεν γλῶττι πρὸς τῆς. ἔως αὖ οὐρεθὶ ποτε
ὡς ἐγὼ βάλαντον ἐκείνον, ὃν αὖ ἐμπλήμην λίαν.

ΔΙ. Εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.

ΧΘ. Σίγα πῆς, ἡκούσατ' ἀνδρῶν ἀρ' αὖ τῆς εὐφημίας;
οὐτος αὐτὸς ὅστις ὦν ζητοῦμεν. ἀλλὰ δὲ οὐρο πῆς
ἐκποδῶν. θύσων γ' ἀνὴρ ὡς ἐοικὸς ἐρχεῖ.

ΔΙ. Εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε,
Γρότ' ὡς τὸ πρῶτον ὀλίγον ἢ κενιφόρος,
Ὁ ξενθίας τὸν φαλλὸν ὀρθὸν σιστέτω.

ΜΗ. Κατέδον τὸ κενταῦν ὡς θύγατερ, ἵν' ἀπαρξῶμαι.

ΘΥ. ὦ μήτερ, ἀνέσθης δὲ οὐρο πλὴν ἐτνήρυσιν,
ἵν' ἐτνος κατὰ χεῖρ τοῦ λατῆρος τουτονί.

ΔΙ. καὶ μὲν καλὸν γ' ἐστ' ὡς δίδουσε δάσσοι,
κεχειρισμένως σοι τῆνδε πλὴν πομπῶν ἐμὴ
γέμεψαντα καὶ θύσαντα με τῶν οἰκετῶν,
ἀγαγεῖν τυχερὸς τὰ κατ' ἀγροῖς δίδουσα,
Σφαπῆς ἀπαλαχθέντα. τὰς πονδὲς δέ μοι
καλῶς ξυνεγεμῆν τὰς φρικτῶν τουτῆσας.

ΜΗ. Ἀγ' ὡς θύγατερ ὅπως τὸ κενταῦν καλὴ καλῶς
οἶσα, βλέπουσα θυμβροφάγον, ὡς μακροχρόνιος
ὅστις σ' ὀπίσσει καὶ ποιήσεται γαλῶς,
Σοῦ μηδὲν ἦτον βλεῖν, ἐπειδὴν ὀρθρος ἦ
Γρόβανεν καὶ πῶ' ἡλφ φυλάττειται σφόδρα,
Μὴ τις λαθῶν σου περὶ φάργη τὴν χρυσία.

ΔΙ. ὦ ξενθίας σφῶϊν δ' ἐστὶν ὀρθρὸς ἐκτός
Ὁ φαλλὸς ὁξόπιος τῆς κενιφόρου.
Εἰ γὰρ δ' ἀμυλονθῶν, ἄσσομαι τὸ φαλλόντι.

ΑΧΑΡΝΗΣ.

III

Σὺ δ' ὡς γαῖαν θεῶν ἀπὸ τῆς τέλους, πρόσβα

φελῆς, ἐταίρε βακχείου
Ξυγῶμε, νυκτοπλάνη
τε μοι χεῖρ παιδερσά.

Εἴπω σ' ἐταίρε προσῆπον ἐς
τὸν δῆμον ἐλθὼν ἄσμενος
Σπονδὰς ποιησάμενος ἐμῶν
τῶν περὶ μοῖαν τε καὶ μοιχῶν,
καὶ λαμῶν ἀπαλαχθείς.

Ρομῶ γάρ ὅστις ἦδον, ὡς φαλῆς, φαλῆς,
κλέπτουσαν οὐρόν, ὡς κλέπτουσαν οὐρόν,
τὴν στυμοδῶρου ἐρῶν ἐκ τῆς φελλῆος,
μέσσω λαβόντ' ἀρῶντα κατὰ
βαλόντα, κατὰ γαρπίσ', ὡς
φαλῆς, φαλῆς

Εἰ μὲν ἡμῶν ξυμπῆς ἐκ κραυγῆς,
Εἰ μὲν εἰρήνης ροφήσεις ῥύβριον,
ἢ δ' ἀσπὶς ἐν τῇ φελλῇ κρεμήσει.

ΧΘ. Οὐτος αὐτὸς ὅστις οὐτος.

Βάλλε, βάλλε, βάλλε, βάλλε,
Ραῖε, παῖε τὸν μαυρόν.

ΔΙ. Οὐ βαλῆς αὖ, οὐ βαλῆς;

ΧΘ. Ἡράκλεις, τουτὶ τί ὅστις, πλὴν χύραν σωφρίσει;
Σὲ μὲν ἂν κατὰ δόξωμεν ὡς μακροχρόνιος φαλῆς.

ΔΙ. Ἀντὶ τοῖσας αἰτίας ὡς χαρῆν ἐν γαίᾳ ταῖσι.
ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. Σ.

Τοῦτ' ἐρωτᾷς; ἀνέει
χῶτος εἰ καὶ βδελυρὸς,
ὡς πρῶτον τῆς παρτίδος,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΔΙ. Ε μέλειτ' ἄρα πάντων ἀνθρώπων, βοῆς
Ὀλίγοντ' ἀπέθανον, ἀνθρώκων παρ' Ἀσίοι,
καὶ ταῦτα διὰ τὴν ἀποπνίαν τῶν δημοτ'.
Ἦν δὲ τῶν θεῶν δὲ τῆς μαρείας μοι, συγχῶ
Ὁ λαὸς ἐνέπλησεν ὥς περ σπῆλαι.
Δεινὸν ἦρ' οὕτως ὁ μφαικίαν πεφικνῆαι,
τὸν θυμὸν ἀνθρώπων, ὥς τε βέβλαιν καὶ βοῶν
Ἐθέλειντ' ἀκῆσαι μηδὲν ἴσον ἴσω φέρον,
Ἐμὸν θέλοντος ὑπὲρ ἀδελφίου λέγειν,
Ἦν περ λακεδαίμονίων ἀπανθ' ὅσ' ἀν' λέγω,
καί τοι φιλόωγε τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγώ.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Η.

ΧΘ. Τί δ' οὐ λέγεις τοῦ πέλιων,
Ἐξουγκῶν θυράζ'
Ὅτι ποτ' ὦ χέτλιε,
τὸ μέγα τῶντ' ἔχεις.
ρόθος ἦρ' πάννυ με
Ὅ, πφοεῖς ἔχει,
ἀλλ' ἦντ' αὐτὸς τὴν δίκην δισαίτω,
θεὸς δ' οὐρο τοῦ πέλιων, ἐγχείρει λέγειν.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΡΗΝ.

ΔΙ. Ἰδοὺ θεῶν, τὴν μὲν ἀδελφίαν, τοδὶ
Ὅ δ' ἀνὴρ ὁ λέγων οὐτοπὶ, τιμνοντοπὶ,
ἀμέλει, μὲν τὴν δὴ οὐκ ἐν ἀσπίδι οὐκ ἀμει.
λέγω δ' ὑπὲρ λακεδαίμονίων ἀμοι δοκεῖ.
καί τοι δέδοικα πολλά. τοῖς τε ἦρ' ῥόποις
τοῖς τῶν ἀγροίκων οἱ δὲ χαίροντας σφόδρα,
Ἐὰν τις αὐτὴν δὴ λογιῇ, καὶ τὴν πόλιν,
ἀνὴρ ἀλαζών καὶ δίκαια, καὶ δίκαια,

Καὶ

ΑΧΑΡΝΗΣΙ.

113

Καὶ ταῦτα λαμβάνουσ' ἀπεμπαλόμενοι,
τῶντ' αὖ γέροντων οἱ δὲ πᾶς ψυχῆς, ὅτι
οὐδὲν βλέποντιν ἄλλο, πλὴν ψήφου δοκεῖν,
αὐτοὶ τ' ἐμὰν τὴν ὑπὸ κλέαντος ἀπαθον,
Ἐπταμὰ διὰ τὴν πέρυ σκωμψίαν.
Εἰσελκύσας γάρ μ' εἰς τὸ βουλομένηον
ἀέβασκε, καὶ φονδὴν κατεπλάττει μόν,
καὶ κυκλοβόρει, καὶ πλῶν, ὥς τ' ὀλίγου πάννυ
ἀπολόμῳ, μολῶντο πρὸς ἡμετέροισιν.
Ναὶ δ' ἐν με πρώτον πρὶν λέγειν εἰσαίτε,
ἐν σπουδαίᾳ καὶ μ' οἶον ἀβλιώτατον.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Η.

ΧΘ. Τί ταῦτα σφίφει, τεχνάζει,
καὶ πορίζεις φριβᾶς.
λαβείντ' ἐμὸν γ' ἐνεκε
ραῖν ἱερωνύμου,
ἐν τοσούτοις πυκνὸν ἵσχα.
τὴν αὖτοσ καὶ πλῶν.
εἴτ' ὅς αἰοίγε μηχανὰς πᾶς σπύφον,
ὅς σκῆψιν αὐτὸν οὐτοσ οὐκ ἐσδέξεται.
ὅς αἰοίγε τὴν ἡδὴ κατεπλάττει ψυχὴν λαβεῖν,
καὶ μοι βασιλεῖ ὅτιν ὥς διειπίδῳ.
καὶ, παῖ. Κῆ. τίς οὕτως. ΔΙ. εὐδον ἐς διειπίδης
οὐκ εὐδον, εὐδον ὅτιν καὶ γινώμῳ ἔχεις.
ῥῶς εὐδον, εἴτ' οὐκ εὐδον. Κῆ. ὁρθῶς ὡ γέρον.
ὅς τοις μὲν ἔξω συλλέγων ἐπίπλῳ,
οὐκ εὐδον, αὐτὸς δ' εὐδον ἀναβάλλῳ ποιεῖ.
Τρυγφίαν. ΔΙ. ὡ φρισμακίαι διειπίδης.
ὅς ὁ δούλος οὐτοσ σφίφως ἀπεκρίνατο,

ρ ο

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Εὐ. φέρον λαβὼν ταῦτ' ἰδοὺ ὀχληρὸς ἂν δόμοις.
Δι. Οὐ πῶς μοι δὲ ἰδοὺ οἱ αὐτὸν ἐρράζει καὶ καὶ.
Α'λλ' ὡς ἐλκύνεται δι' ἐπιπύθην, τουτὶ μόνον.
Δός μοι χυρὶδίον, σφογγίῳ βεβυσμένον.
Εὐ. Ἀνδρὶ π' ἀφαιρήσει με τὴν φρυγιδίαν.
Α' πλθε ταυτὶ λαβὼν. Δι. ἀπέρχομαι.
Καὶ τὰ τί δράσω. Δεῖ γὰρ εἶδος, οὐ μὴ τυχεῖν.
Α' πόλῳλ'. ἀήρουν ὡς ἐλκύνεται δι' ἐπιπύθην.
Τουτὶ λαβὼν ἀπειμι καὶ πρῶσε μ' ἐπὶ,
Εἰς τὸ ἀνελίδιον, ἰδὲ μοι φυλάξαι δός.
Εὐ. Α' πολὺς μ' ἰδοὺ σοὶ φρεσὶ μοι τὰ δράματά.
Δι. Α'λλ' ἐκείτ' ἀλλ' ἀπειμι, καὶ γὰρ εἰ μ' ἀγὰν
Ὀχληρὸς οὐ δοκῶν με κοιρανέως συγείν.
Οἱ μοι κακισθίμων ὡς ἀπόλῳλ'. ἐπελαθόμεν
Εἴ ποτ' ἐπὶ πάντα μοι τὰ πρᾶγματα.
Εὐριπίδην ἐλκύνετον, ὡς φιλοτάτιον,
Κάκως ἀπολοίμην, εἴ ποτ' αἰτίσασθαι μ' ἐπὶ,
Γλυτὸ ἐν μόνον, τουτὶ μόνον, τουτὶ μόνον,
Σκαίνδινός μοι δὸς, μισρόθεν δεδεγμένος.
Εὐ. Α' νῆρ' ὑβρίζει, κλεῖε πικρὰ δωμάτων.
Δι. Ὡς θύμ' ἀνδρὶ σκαίνδινος ἐμπορυγία,
Α' γὰρ οἶδ' ὅσον τὸν ἀγῶν' ἀγωνίᾳ πάσῃ,
Μέλλων ὑπὲρ λακεδαιμονίων ἀνδρῶν λέγειν,
Πρόβαινε νῦν ὡς θυμέ, γραμμὴ δ' αὐτῆς,
Ἐσκησας, οὐκ εἴ καὶ ταπίων δι' ἐπιπύθην,
Ε' πῆν' ἐσ' ἀγῶνι νῦν ὡς παλαιὰ καὶ ρήϊα
Α' πελθεῖς κείσε, καὶ ταυτὶ κεφαλῶν ἐκεί
Γαυράχον, εἴ ποτ' ὁ δ' αὖτ' αὐτῆς σοὶ δοκεῖ
Τόλμισον, ἰδοὺ χάρισον, ἀγάμαι καὶ ρήϊα.

ΑΛΧΑΡΠΝΗΣ. Α 115

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. Η.

- Χο. Τί δράσεις, τί φήσεις,
Ἰδοὺ νῦν ἀκαίχαιτος
Ὡς σιδηροῦς τ' ἀνὴρ,
Ὅστις παραχρῶν τῇ πόλει τ' αὐχναί.
Α' πασι μέλλεις εἰς λέρειν τὰ ναντή.
Εὐ. Α' νῆρ' οὐ φέμαι τὸ πρᾶγμα.
Εἴ αὖ νῦν ἐπειδὴ περ
Αὐτὸς αἰρεῖ λέρειν,
Δι. Μὴ μοι φθονήσῃτ' ἀνδρῶν οἱ θεώμενοι,
Εἰ πῶς ὡς ὦν, ἐπειτ' ἐν ἀδωαίοις λέρειν
Μέλλων περὶ τῆς πόλεως, φρυγιδίαν ποιῶν.
Τὸ γὰρ δίκαιον οἶδε καὶ φρυγιδία.
Εἴ γὰρ δὲ λέγω δεινὰ μὲν, δίκαια δέ.
Οὐ γὰρ με κολλῶν διαβαλεῖ κλέων, ὅτι
Ξείων παρόντων, τὴν πόλιν κακῶς λέγω.
Αὐτοὶ γὰρ ἐσμέν, οὐ πῶς λωαίωτ' ἀγῶν,
Καὶ ποτ' ἐν οἱ παύεισιν. ἔπε γὰρ φόροι
Ἡμῶν, οὐτ' ἐκ τῶν πόλεων οἱ εὐμαχοί,
Α'λλ' ἐσμέν αὐτοὶ νῦν γε περὶ πεισμένοι.
Τοὺς γὰρ μετοίκους ἀχρῶν τῶν ἀσίων λέγω.
Εἴ γὰρ δὲ μισῶ μὲν κακεδαιμονίους σφόδρα.
Καὶ τὸς ὁ ποσειδῶν, ὅν π' τουνάρω θεός,
Σέσας, ἀπασιν ἐμβάλοι πάς οἰκίας.
Καὶ μοι γὰρ ὅδιν' ἀμπέλια κενωμένα.
Α' τὰρ φίλοι γὰρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
Τί ταῦτα τῇ λακωνίας αἰτιάμεθα.
Εἰ μὲν γὰρ ἀνδρῶν οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω,
Μέμνησθε τῶν οὐτ' οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Αλλ' αὐτοὶ δὲ μεθ' ἑαυτοὺς παροικουμένους,
 Ἄπμα, καὶ παρὰ σῆμα, καὶ παρὰ ξένα,
 Ἐσκηφικῆται μετὰ τῶν τῶν χλαυσιπύκων.
 Καὶ ποὺ σῖνον εἶδεν, ἢ λαγυδίων,
 ἢ χοιρίδιον, ἢ σπιδρόσθον, ἢ χοιρίδους ἀλός,
 Ταῦτ' ἴω μετὰ τῶν καὶ πέπρατ' αὐθιμερόν.
 Καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρὰ καὶ πικρὰ.
 ῥόρην δὲ σμικρὰν ἰόντες μετὰ ῥαδὲ,
 Νεανίαι κλέπτουσι μεθυστοὺς ἡσέβοι.
 Καὶ οἱ μετὰ τῶν οὐδὲν πεφουσι γινώσκοντες
 Ἀντεξέκλειψαν ἀσπασίας πόρνα διό,
 Καὶ τῶνδε ἀρχὴ τῆς πολέμου καὶ τῶνδε ῥαγῆ
 Ἐλπίσι πᾶσι καὶ φιλῶν λαίκα φιλῶν,
 Ἐν τῶνδε ὄργῃ περικλῆς οὐλύμπιος.
 Ἦ σφαγῆς, ἐβρόντα ξυμκύνει πλὴν ἐλάδης,
 Ἐτίθει τόμοις, ὥς περ σκολιὰ γεγραμμένους,
 Ὡς χρὴ μετὰ τῶν μὴτ' ἐν γῇ, μὴτ' ἐν ἀγορῇ,
 Μὴτ' ἐν θαλάττῃ, μὴτ' ἐν ἡπείρῳ μένει.
 Ἐν τῶνδε οἱ μετὰ τῶν οὐδὲν πένων βιάδων
 Λακεδαιμονίων ἐδέοντο, φήσιν οὐδὲν
 Μετὰ τῶνδε φῆναι τὸ διατὰς λαίκα φιλῶν,
 Καὶ ἡδὲ μοι ἡμεῖς, δεομένων πολλοῖς,
 Καὶ τῶνδε ἡδὲ πᾶσι τοῖς τῶν ἀσπίδων,
 Ἐρεῖ τις οὐ χρῆναι, ἀλλὰ τί χρῆναι εἴπατε.
 Φέρ' εἰ λακεδαιμονίων τις ἐκπλοῖστος σιόφει,
 Ἀπέδοτο φήνας κινῶν σκευῶν.
 Καὶ ἡδὲ αὐτὸν ἐν δόμοισιν ἢ πολλοῦ γε δέ,
 Καὶ καὶ τῶν μετὰ τῶν οὐδὲν καὶ βάλλετε
 Τελευτήσας καὶ τῶν οὐδὲν ἢ πύλιν πλέα,

ΑΧΑΡΝΗΣ 116

Θορύβου, στρατιωτῶν, πρὸς τῶνδε ῥαγῆ βοῆς,
 Μισοῦ διδομένων, παλαιῶν χρυσουμένων,
 Στὰς στρατοῦς, σπῆναι μετὰ τῶν,
 Ἀσπίδων, τροπικῶν, καὶ τοῖς ὠνυμῶν,
 Σκερδύλων, ἐλαῶν, κρομμύων ἐν δικτύοις,
 Στεφάνων, φιλῶν, αὐλητῶν, ὑποπῶν,
 Τὸν νεώριον δ' αὐτὸν κωπῶν πλατουμένων,
 Τύλων φοροῦντων, θαλαμῶν τροπικῶν,
 Αὐλῶν κελυφῶν, νιλαρῶν συρματῶν.
 Ταῦτ' οἱ δὲ οὐδὲν εἶδρατε, καὶ δὲ πῆλεφον
 Οὐκ οἶδε μετὰ τῶν οὐδὲν οὐκ ἐν.
 Ἡμ. Ἀλλ' ἡδὲ οὐδὲν πῆλεφον, καὶ μετὰ τῶν,
 Ταῦτ' οὐδὲν πῶν οὐδὲν, ἡμῶς λέγειν,
 Καὶ σκερδύλων εἰς τῶν οὐδὲν οὐδὲν,
 Ἡμ. Νὴ τ' ποσειδῶ, καὶ λέγειν ὅτι πῆλεφον,
 Δίκαια πάντες, καὶ οὐδὲν αὐτὸν οὐδὲν,
 Ἡμ. Εἴτ' εἰ δίκαια, τῶν οὐδὲν αὐτὸν ἐχρῆναι,
 Ἀλλ' οὐδὲν χαίρων ταῦτα τολμήσει λέγειν,
 Ἡμ. Οὐτος τὸν ποσειδῶ, οὐδὲν οὐδὲν οὐδὲν,
 Τὸν αὐτὸν τῶν οὐδὲν αὐτὸν οὐδὲν,
 Ἡμ. Ἰὼ λάμαρ, ἰὼ βλέπων ἀστράτης,
 Βοήθισον ὡς γοργολόφα φανείς,
 Ἰὼ λάμαρ, ὡς φίλε, ὡς φιλέτα,
 Εἴτ' εἰ τις ταξίαρχος ἢ στρατηγός,
 Εἰ τειχομάχος ἀνὴρ βοήθισάτω
 Τίς αὐτοῖς, ἐγὼ γὰρ ἴσχωμαι μέσος.
 Λα. ῥόθεν βοῆς ἡνυσσε πολέμους ἡμῶν
 Ποῖ χρὴ βοῆσαι, ποῖ χρὴ βοῆσαι ἐμβάλλειν
 Τίς γοργὸν ὅς τῶν οὐδὲν ἐκ τῶν οὐδὲν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Δι. Ω' λάμαχ' ἦρωσ, τῶν λόφων καὶ τ' λόχων.
Χο. Ω' λάμαχ' οὐ γὰρ ὅπως ἀνθρῶπος παλαε,
Α' πασαν ἡμῶν πλὴν πόλιν καὶ ὁρρόδει;
Λα. Οὐτος οὐ τοι μὲς πῶχος ὧν λέγανταίδε;
Δι. Ω' λάμαχ' ἦρωσ, ἀλλὰ σὺ γινώμην' ἔχε,
Εἰ πῶχος ὧν εἶπον τι, καὶ σὺ μὴ ἀμύνω.
Λα. Τίδ' εἶπες ἡμῶς οὐκ ἔρεις; Δι. οὐκ οἶδά πω
ἤ πο' τῶν θεῶν γὰρ ὧν τ' ὅπλων, ἰλιγγίῳ.
Α' ἀντιβολῶσ' ἀπένεγκέ μου πλὴν μερμύνα.
Λα. Ἰδού. Δι. παρὰ δὲ νῦν ὑπὲρ αὐτῶν ἐμοί.
Λα. Κεῖται. Δι. φέρε νῦν ἀπὸ τ' κρᾶνός μοι τὸ πτερόν.
Λα. Τον πτερόν σοι. Δι. τίς κεφαλῆς νῦν μου λάβει;
Ἰν' ὅξει μέτω, βδελύσσομαι γὰρ τὸν λόφον.
Λα. Οὐτος τί δράσεις, πρὸς πῶχος μέλλεις ἐμὴν;
Δι. Πτόλον γὰρ ὅστις ἐπέ μοι πῖνος ποτέ.
Λα. Ο'ρνιθὸς ὅστις. Δι. ἀρὰ κομπολακίδου;
Λα. Οἱ μὲν πεθνήσκει. Δι. μηδὲ μὴ αὐτὸν λάμαχ',
Οὐ κατ' ἰσχυρὸν δέιν, εἰδ' ἰσχυρὸς εἶ,
Τί μ' οὐκ ἀπεφώλησας; δούπλος γὰρ εἶ.
Λα. Ταυπλέγεις σὺ τὸν στρατηγόν, πῶχος ὧν;
Δι. Εἰ γὰρ εἶμι πῶχος. Λα. ἀλλὰ τίς γὰρ εἶ.
Δι. Ὅστις; πολίτης χρυσὸς, δ' ἀσθερχίδης,
Α' ἀδρόπυ περὶ ὁ πόλεμος, στρατιώτης.
Σὺ δ' ἀδρόπυ περὶ ὁ πόλεμος, μαδοαρχίδης.
Λα. Ἐχειροτόνησεν γὰρ με. Δι. ἡσυχάζεις τε φρεῖς.
Ταῦτ' ἐν γὰρ βδελύσσομαι ὅς σε σπῆμι,
Ὅρων πολλοὺς μὲν ἀνδράσιν σὺ τ' ἄλλοις.
Νεανίας δ' οἷός σου, διαδεδρακίτης.
Τοὺς μὲν οὖν θράκης μαδοφοροῦντας φρεῖς δραχμῆς,

Α' ΧΑΡΗΝ Η' ΣΙΑ 117

- Τισαμενοφάνει πτοῖς, πανοῦργη παρχίδης.
Εἴτεροι δ' ἐπ' ἀπὸ χερσὶν τοῖς δ' ἐν χερσὶ
Γερηποθεσώροις διομειαλίδας.
Τοὺς δ' ἐν καμάρῳ καὶ γέλα καὶ κατὰ γέλα.
Λα. Ἐχειροτόνησεν γὰρ. Δι. αἶτιον δὲ τί,
Ἦ μὲς μὲν ἦδη μαδοφορεῖν ἀμύνετον,
Των δ' ἐν μὴδ' ἐπεὶ ὡς μαδοφίδης.
Ἦ δὴ πεπρέσβυκας σὺ πολὺς ὧν ἐν, ἢ
Α' νεώθυς, καὶ τοι γὰρ ὅτι σάφρων καρχαίτης.
Τί δὲ δ' ἀρκευκας, καὶ δ' ἀρκευκας, ἢ πενίδης,
Οἱ δὲν τίς ὑμῶν πτεροβάταιν ἢ τὴν χορὸν;
Οὐ φαίν, ἀλλ' ὁ κοισύρας, καὶ λάμαχος.
Οἱς ὑπὲρ ἐράνου τὸ καὶ χρεῶν πρῶτον ποτέ,
Ὡς περ ἀπὸν πῖρον ἐκχένοντες ἐσπέρας,
Α' παντὸν ὅστις ὧν παρὶν οὐ οἱ φίλοι.
Λα. Ω' δημοκρατία, ταῦτα δὴ τ' ἀνὰ χεῖρας;
Δι. Οὐ δὴ τ' ἐὰν μὴ μαδοφορεῖ λάμαχος.
Λα. Α' ἀλλ' ἐν γὰρ μὲν πᾶσι πελοποννησίοις
Α' ἀπολεμήσω, καὶ κατὰ πᾶσι πανταχῇ,
Καὶ ναυσί, καὶ πεζοῖσι καὶ τῶν καὶ πτερόν.
Δι. Εἰ γὰρ δὲ κηρύττω καὶ πελοποννησίοις
Α' πᾶσι καὶ μεγαρῶσι, καὶ βοιωτίοις,
Ἰωλῶν, ἀγοράζειν πρὸς ἐμὲ, λάμαχος δὲ μή.
ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ.
Χο. Α' ἡρ κικαὶ τοῖσι χερσὶν, καὶ τ' ὅτι μὴ μετὰ πτεροῖν
πρὶ τ' ἀπὸν δ' ἀλλ' ἀπὸ δούλου, ἢ ἀπὸ πᾶσι καὶ ἡμῶν.
ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ ΣΤΙΧΩΝ ΛΑ.
Εἰ δ' ἔγε χοροῖσιν ἐφέστηκεν φρυγίοις ὁ διδασκαλὸς ἡμῶν,
Οὐ πω παρέβη πρὸς τὸ θεῖον ἀέθρον, ὡς δεξιὸς ὅστις.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Διαβλάσμενος δ' ὑπὸ τῇ ἐχθρῶν ἐν ἀδελφαῖς πατρὸς
ὧς κωμῶδ' αὖτις πόλιν ἡμῶν καὶ τὴν δῆμον καθεβέβη,
Ἀποκρίνεσθ' δ' αὖτις ἡμῶν ἀδελφαῖς μεταβέβη.
Φασὶ δ' ἔτι πολλῶν ἀγαθῶν ἄξιός ἡμῖν ὁ ποιητής.
Γαῖος δ' ἡμῶν ἐξοικιστὴς ἵσχεις μὴ λίαν ὄξ' ἀπατάσθαι,
Μῆν' ἡδεσθ' ὅτι πατριάρχης, μήτ' εἴναι χαυνὸν πολίτης,
Πρότερον δ' ὑμῶν οἱ πρεσβυεῖς ἀπὸ τῆς πόλεως ὄξ' ἀπατάσθαι
Πρῶτον μὲν ἴσως φάσκει ἐκείλιν, καὶ περὶ τὴν πόλιν εἴπει,
Εὐθείας δ' αὖτ' ἐστὶν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐπ' αἴκρην τὴν πυγιδίαν ἐκείλιν
Εἰ δέ τις ὑμῶν ὁ πατριάρχης, λιπαρὰς καλέσεν ἀδελφούς,
Εὖρε τὸ παῖν ἀν' διὰ τὰς λιπαρὰς, ἀφύων τιμῶν περὶ αὐτοῦ
Ταῦτα ποιήσας, πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῖν γένηται,
Καὶ τῇ δῆμῳ ἐν τῇ πόλει δειξάς ὡς δημοκρατῆται.
Τοιχάρτοι νῦν ἐκ τῆς πόλεως τὸ φόρον ὑμῖν ἀπάγοιτες
Ἡξουσιν ἰδεῖν ἡδυνάμεντες τὸν ποιητὴν τὸν ἀρῖστον.
Ὅστις περιμυθώδυσεν ἀδελφαῖς εἰπεῖν τὰ δίκαια,
Οὕτω δ' αὖτ' ἢ τὸν πόλεως ἡδὴ πόρρω κλέος ἦκει,
Ὅτι καὶ βασιλεὺς λακεδαιμονίων πρεσβεῖαν βασιλεύοντι
Ἡρώτισε πρῶτον μὲν αὐτῶν, πότεροι τὴν ναυσικρατίαν
Εἴτε τὸν τῆς πόλεως τὸν ποιητὴν πότερος εἴποι καὶ πόλιν
Τούτοις γὰρ ἔφη τῶν ἀνθρώπων πολὺ βελτίους γένηται,
Καὶ τῶν πόλεως πολὺ νικῆσαι, τῶν γὰρ ἐν μύθῳ ἔχουσιν
Διὰ τῶν ὑμῶν λακεδαιμονίῳ τὸν εἰρῶν περικαλὴν ποῖν,
Καὶ τὸν αἰγῶν ἀπατάσθαι, καὶ τὸν ἐκείνῳ μὲν ἐκείνῳ,
Οὐ φροντίζουσ', ἀλλ' ἵνα τῶν τὸν ποιητὴν ἀφελόντων
Ἀλλ' ὑμῶν τοι μὴ πῶς ἀφῆσθαι, ὡς κωμῶδ' ἵσκει τὰ δίκαια
Φησὶν δ' ἡμῶν πολλὰ διδόνειν ἀγαθὰ ὡς τὸν ἀδελφόν μου αὖτ'
Ὅν πατριάρχης, ὅν ὑποπίνων μοῖστος, ὅν ὄξ' ἀπατάσθαι,
Ὅν τε παντρίων, ὅν τε κατὰ πόλιν, ἀλλὰ τὰ βέλτερά διδόνει.

ΑΧΑΡΝΗΣ.

118

Πρὸς ταῦτα κλέων, καὶ πελαγὸς αἰδῶ,
Καὶ παῖν ἐπ' ἐμοὶ τεκταινέσθω.
Τὸ γὰρ δὴ μετ' ἐμοῦ, καὶ τὸ δίκαιον,
Εὐμαχόν ἐστ' αἰὶν μὴ ποδ' αἰῶ,
Περὶ τῶν πόλιν ὧν, ὡς περὶ ἐκείνῳ
Ἀεὶ καὶ λαοκτονεύων.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ

Ἀδύρο μου σ' ἐλθέ φλεγυρὸν πυρὸς ἐν
Χουσε μείος, εὐτονος ἀχαρνική,
Οἷον ὅς ἀνθρώπων πεινῶν,
Φέλατος ἀνῆλατ' ἔρεθ
Θιζόμενος οὐδέ αὖτις πῶς
Ἡνὶ ἐπ' ἀνθρώπων ὡς περὶ ἐκείνῳ
Οἱ δὲ θεοὶ αὖτις ἀνῆλατ' ὡς περὶ ἐκείνῳ
Οἱ δὲ μετ' ἔσθ' οἷον
Τὸν σοβαρὸν ἐλθέ μέλος,
Εὐτονον ἀγροικῶτονον,
ὧς ἐμὲ λαβούσας τὸν δημόσιον.
Εἰ πύρρην ματὶ τῶν ἐκείνῳ δεκῶ.
Οἱ γέροντες οἱ πελαγοὶ, μεμφόμεθα τῇ πόλει.
Οὐ γὰρ ἀξίως ἐκείνων ὧν ἐν αὐμαχίᾳ μεν,
Γηροβοσκῶν μετ' ὑφ' ὑμῶν, ἀλλὰ δεινὰ πάχομεν,
Οἱ τινὲς γέροντες ἀνδράς ἐμβαλόντες ἐς γραφεῖς,
Υπὸ νεανίσκων ἐστέ καὶ τελεῖσθαι ῥητόρων
Οὐδὲν ὄντα, ἀλλὰ κωφούς, καὶ παρεξήλημμένους.
Οἱ σποσειδῶν ἀσφάλειος ὄδῳ, ἡ βακτηρία.
Τονθορίζοντες δὲ γῆρας, τῶν λίθων προσέταμεν,
Οὐχ ὁρῶντες οὐδὲν, εἰ μὴ τὸ δίκαιον τῶν ἡλίων.
Ὅτι νεανίας ἐαυτῶν αὐτοδύνατος ἐκωχόρεν,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Εἰς τὰχος παύει, ξυνάπτεται τῶν ῥήματι
Καὶ τ' ἀνελκύσας ἐρώτα, σκάνδελον ῥ' ἵστας ἐπὶ τῶν
Ἀνδρα πῦλον, παρὰ τῶν καὶ παρὰ τῶν, καὶ κινῶν
Ὁ δ' ὑπὸ κήρας μεταρρύνει, καὶ τ' ὀφλων ἀπέρχεται.
Εἴπε λῦσε καὶ θεκρύνει, καὶ λέγει πρὸς τὴν φίλιν
Ὁ δ' μὲν χρῶν σπονδὰς, τῶν τ' ὀφλων ἀπέρχεται.
Ἀντὶ δὲ καὶ ἀντιπροσφιλῶν γὰρ.

Υο. Ταῦτα πῶς εἶχοντα γέροντα ἀπολέσ
σαι, πολὺν ἀνδρα, περὶ κλεψύδραν,
Ροχὰ δὲ ξυμπούνοισι καὶ
Θερμὸν ἀπομορξάμενον,
Ἀνδρὶν ἰδρῶτα δὲ καὶ πολὺν,
Ἀνδρ' ἀγαθὸν ὄντα μεραδῶν περὶ τὴν πόλιν.
Εἴπε μεραδῶν μὲν ὅτ' ἦμεν ἐδῶκομεν.
Νῦν δ' ὑπ' ἀνδρῶν πανη
ρῶν σφόδρα διωκόμεθα,
Καὶ τα πρὸς σαλινομέθα,
Πρὸς τὰς τίς ἀντὶ τῶν μερφίαις.

ΑΝΤΕΡΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ.

Τῶν ῥ' εἰκὸς ἀνδρα κυφόν, ἡλίκον δουκὸς ἰδρῶτα
Εἰσολέσθαι συμπαικνύτα τῇ σκυθῶν ἐρμύει.
Τῶν δὲ τῶν κημισοδῆμων τῶν λαλῶ ξυνήγορον.
Ὡς τ' ἐγὼ μὲν ἡλέησα, καὶ πομορξάμην ἰδρῶτα,
Ἀνδρα πρεσβότῳ ὑπ' ἀνδρὸς τοξότου κυκῶμενον.
Ὁς μὲν τὴν δῆμιον ἐκείνους ἰδρῶτα δουκὸς ἰδρῶτα,
Ὁ γὰρ ἀντὶ τὴν ἀχαιῶν ῥαδίως ἰδρῶτα εἶπε,
Ἀλλὰ καὶ πελάισαι μὲν, πρῶτον δὲ ἀθλοῖς δῆμιον.
Κατεβόησε δ' ἀντὶ τῶν τοξότας ῥαδίως ἰδρῶτα,
Περὶ τῶν δὲ ἀντὶ τῶν παρὸς τῶν ξυγγενῶν.

ΑΧΑΡΝΗΣ.

119

Ἀλλ' ἐπεὶ δὲ τῶν γέροντας ἐκείνους ὅπτιον τυχεῖν,
Τηλοῖσθε καὶ χωρὶς εἶναι τὰς γραφάς, ὅπως αὐτῶν
Τῶν γέροντι μὲν γέρον καὶ τῶν δὲ ὁ ξυνήγορος,
Τοῖς νέοις δὲ ὑπὸ πρῶτος καὶ ἀέλος χωρὶς κενόν
Καὶ ξελαύνειν χρὴ τοιοῦτον κινῶ φύγῃ τίς ζημιῶν
Τὸν γέροντα τῶν γέροντι, τὸν νέον δὲ τῶν νέῳ.
Ὁροι μὲν ἀγορὰς εἰσιν οἵδε τίς ἐμῆς,
Εἰ ταῦτ' ἀγορὰς εἰσιν τοῖσι πελοποννησίοις.
Εἴησι, καὶ μετὰ ῥῶσι, καὶ βοιωτίοις,
Εἴησι πελοπόννησος πρὸς ἐμὴν, λαμάρχῳ δὲ μή.
Ἀγορὰς μὲν δὲ τίς ἀγορὰς καὶ τίς καί μοι,
Τρεῖς τῶν λαχόντες, τῶν δὲ μὲν τῶν ἐν λεπτῶν
Εἰ ταῦθα μὴτε συνεισφάνῃς εἰσφάνῃς,
Μήτ' ἄλλος ὅστις φασακὸς ἐστὶν αἰὲρ.
Εἴη δὲ τὴν στήλῃ καὶ τῶν ἐπὶ στήλῃ,
Μέτ' ἐμῇ εἰσφάνῃ φανερὰν ἐν τῇ ἀγορᾷ.
Ἀγορὰν ἀθανάτους χαίρει, μετὰ ῥῶσιν οἴλα.
Εἴη τῶν τῶν οἴλῳ τῶν οἴλῳ ἀπὸ μετῆρας,
Ἀλλὰ ὡς πύλη καὶ ἀθλίων παρὸς
Ἀμφοτέρω ποτὶν καὶ δῶκα, αἴχ' ὅρῃ τέ περ.
Ἀντὶ τὸν δὲ, ποτέχεται μὲν τῶν γαστέρας,
Ῥότερα, πεπρωτὰς χρῆσθαι τῇ πεινῇ καὶ κῶς.
Ῥότερα, πεπρωτὰς.
Εἴη τῶν καὶ τῶν φημι, τίς δ' οὐτως ἀνός,
Ὁς ὑμῖν πρὶς το φανερὰν ζαμίαν.
Ἀλλὰ ἐστὶ γάρ μοι μετὰ τῶν τίς μετὰ τῶν.
Χοίροις ῥ' ὅ μὲν σιδικάσας, φασὶν φέρειν,
Περὶ τῶν δὲ τῶν δὲ τῶν ὀπλῶν τῶν χοίρων.
Ὁ πῶς δὲ διοξείτ' ἦμεν, ὅς ἀγαθὸς ἦος.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Ὡς ναὶ τὸν ἔρμαιν' ἐπερ' ἔξει τ' οἴχεσθις,
τὰ πρῶτα πειρασείσθαι τὰς λιμοῦ κακίας,
ἀλλ' ἀμείβεσθαι καὶ ταδὴ τὰ ῥυγχία,
κῆπιπεν ἐς τ' σέκησιν ὧ δ' ἐσβαίνειτε.
Ὅπως δὲ γρυλλίξαιτε καὶ κοίξεσθαι,
χῆσθε φωνὰν χοιρίων μυστικῶν.
Ἐγὼν δὲ καρυφῶγα δικαιοπόλιν, ὅπερ
δικαιοπόλις, ἡ λῆς πρίασθαι χοιρία;
ΔΙ. Τί ἀνὴρ μετρεῖς. ΜΕ. ἀγοράσονται ἡμεῖς.
ΔΙ. Ἦ ὥς ἔχει. ΜΕ. διαπεινᾷ μὲν αἰεὶ ποτὶ πόλιν.
ΔΙ. Ἀλλ' ἡδύτοι νῦν τὸν δῖ' ὡς αὐτὸς παρῇ.
τί δ' ἄλλα πρῶτον οἱ μετρεῖς νῦν. ΜΕ. οἷός τις.
ἀλλ' ἄ γ' ὅπως μὲν γὰρ τιθέντες ἐμπορεύομεν
ἀνδρῶν πρόβουλοι τῶν τ' ἐπὶ τῇ πόλει,
Ὅπως πείσεται καὶ κακίως ἀπολοίμεθα.
ΔΙ. Αὐτὴν ἄρ' ἀπαλλάξεσθαι προσημάτων. ΜΕ. σαμῶν.
τί δ' ἄλλο. ΔΙ. μετρεῖς, πῶς ὁ σῖτος ἄνιος.
ΜΕ. γὰρ ἀμὲρ πολυτίματος, ἀπερ τοὶ θεοί.
ΔΙ. Ἄλλας ἔν φέρεις; ΜΕ. ἔχ' ὅμως αὐτ' ἔρχεται.
ΔΙ. Οὐδὲ σκόροσθαι. ΜΕ. ποῖα σκόροσθαι ὅμως, ὡς αὐτοί.
Ὅπως ἐσβαλεῖτε τὰς ἀρώραιας μὲν,
βλάσκει τὰς αἰλίδας ὀξυρύνετε;
ΔΙ. Τί δὲ φέρεις. ΜΕ. χοίρους ἐγὼ γὰρ μυστικῶς.
ΔΙ. Καλῶς λέγεις, αὐτὸς εἶπον. ΜΕ. ἀλλὰ μὲν καλῶς,
ἀντεῖνον ἀλλῶς ὡς παχέαι καὶ καλαί,
ΔΙ. Τούτῃ τ' ὡς πρᾶγμα. ΜΕ. χοῖρος καὶ δῖος.
ΔΙ. Τί λέγεις σὺ ποδᾶ πρὸς τὸν χοῖρον. ΜΕ. μετρεῖς.
ΜΕ. Ἦ οὐ χοῖρος ἐστ' αὐτός. ΔΙ. ἔκ' ἐμοῦ φαίνεται.
ΜΕ. Οὐδὲν αἰ; θάσθαι τῶνδε πρὸς ἀπίστας,

ΑΧΑΡΝΗΣ.

120

- Ὅφρα τὸνδε χοῖρον ἡμεῖς, ἀλλὰ μὲν
ἀλλῶς, περὶ τοῦ νῦν μοι περὶ θυμὸν αἰσῶν
ΔΙ. Ἄ μὴ σὺν οὗτος χοῖρος ἐλλάνων νόμος.
ΔΙ. Ἄ μὴ ἐστὶν ἀνθρώπου γε. ΜΕ. καὶ τὸν διοκλέα,
ἐμὸν γὰρ, σὺ δὲ νῦν ἡμεῖς πινὸς δοκεῖς,
ἡ λῆς ἀκροῦσαι φθιγγομῶνας; ΔΙ. νῦν τῇ θεοῦ
ἐγὼ γε. ΜΕ. φῶναι δὴ σὺ ταχέως χοιρίδιον,
οὐ χρεῖται σῆψις ὡς κακίως ἀπολούμενα,
βάλιν τὴν ἀποπιάω, καὶ μὲν τὸν ἔρμαιν' οἴχεσθις.
Κοί καὶ.
ΜΕ. Αὐτὰ εἰ χοῖρος. ΔΙ. νῦν γε χοῖρος φαίνεται.
ΜΕ. Ἀτὰρ ἐκφάει γε, κῆδος ἐστὶ περὶ τῶν.
ΔΙ. Σάφ' ἴσθι ποτὶ καὶ μητέρ' εἰκαδῆσθαι.
ΜΕ. Ἀλλ' οὐδὲ θυσιμὸς ὅστις αὐτῇ. ΜΕ. σαμῶν.
ΜΕ. Ἦ αὖ, οὐχὶ θυσιμὸς ὅστις. ΔΙ. κέρην οὐκ ἔχει.
ΜΕ. Νεα γὰρ ὅστις, ἀλλὰ δελφικὸν μῦθον,
ἔξω μετὰ τὸν καὶ παχέαι κήρυτταν.
ΔΙ. Ἀλλ' αἰ φάσιν λῆς, ἀδελτοὶ χώρος καλῶς.
ΜΕ. Ὡς ἐγγενὴς ὁ κῆδος αὐτῆς θατέρω.
ΔΙ. Ὁμομαρία γὰρ ὅστις κῆν τὰν τῶ παρὸς.
ΜΕ. Αἰσῶν παχυνθὴ καὶ ἀκροῦσθαι γὰρ φησὶ,
ΔΙ. Καλῶς ὅστις χοῖρος ἀφροδίτῃ θνῆναι,
ΜΕ. Ἀλλ' οὐχὶ χοῖρος τῇ φροδίτῃ λύνεται.
ΔΙ. Ὁ χοῖρος; ἀφροδίτῃ, μόνον δὲ δαιμόνων,
ΜΕ. Αἰσῶν γίνεσθαι ταῦτα τὰν χοῖρον τὸν κῆρ,
ΔΙ. Αἰσῶν, αὐτὸν ὁδελὸν ἐμπεπαρμένον.
ΜΕ. Ἦ δὴ δ' αὐτὸν τὸν κῆρ ἐδίδου αὐτόν.
ΔΙ. Νῦν τὸν ποτὶ δαίμονα, αὐτὸν καὶ γὰρ τῷ πατρός.
ΜΕ. Τί δ' ἐδίδου μέγιστον. ΜΕ. πάντ' ἢ καὶ δίδου.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Αὐτὸς δ' ἐρώπῃ. Δι. χοῖρε, χοῖρε. Κό. καὶ καὶ.
 Δι. Τράγοις αὖ ἐρεβίνθοις; Κό. καὶ καὶ.
 Δι. Τί δὲ σὺ καὶ φάγοις αὐτὸς αὖ. Κό. καὶ καὶ.
 Δι. Ὡς οὖν πρὸς τὰς ἰχθύας κεράρατε.
 Ενεγκάτω τις εὐδοκίαν τῶν ἰχθύων,
 τοῖς χοιρίδιοισιν, ἅρ' αὖ φάγονται; βαβαῖ.
 Οἱ οὐ ροδιάζουσ' ὡς πολυτίμηδ' ἡράκλεις,
 ποδαπὴ τὰ χοῖρ' ὥς φραγασαῖα φαίνεθ',
 ἀλλ' οὐχὶ πάσας κατέφαγον τὰς ἰχθύας.
 Με. Ἐγὼ γὰρ αὐτὰ πάντε μίαν ἀναλόμαν.
 Δι. Νῆτον δὲ ἀσεύωγε τὸ βοσκήματε,
 πόσον πεῖσμα σοι τὰ χοιρίδια λέγε.
 Με. Τὸ μὲν ἔπερον τούτων, σκορόδων τροπαλίδος.
 Τὸ δ' ἄτερον αἰ λῆς, χοίνης μοῖας ἀλῶν.
 Δι. Ὡς ἴστωμαί σοι, πεῖ μὲν αὐτῶ. Με. ταῦτα δὲ
 ἔρμ' ἐμπολαῖε, πὰν γυναικῆα τὰν ἑμὴν,
 οὐτὼ μ' ἀποδόδοι, τάντ' ἑμαυτῶ μετέρει.
 Σν. Ἀνθρώπε, ποδαπὸς. Με. χοιροπώλας μεγαλειῶς.
 Σν. Τὰ χοιρίδια τούτων, ἔγωφ' ἀνῶ παρὶ
 πολέμα καὶ σέ. Με. τῷτ' ἐκείν', ἥκει πάλιν
 ὄθεν πρ' ἀρχὰς τῶν κελῶν ἀμὴν ἔφυ.
 Σν. Κλάων μεγαλειῶς, δὲ ἀφήσεις τὸν σῆκον;
 Με. Δικαιοπόλι, δικαιοπόλι, φαντάζομαι.
 Δι. Ὑπὸ τῶ, τίς ὁ φαίνων σ' ἐστίν; οἷδ' ἀγορανομῶν.
 τοὺς σκεφανῆτας οὐ δύραζ' ὀξείρετε;
 τῇ μεθῶν φαίνεις αὐτὸν θρυαλλίδος.
 Σν. Οὐ γὰρ φανῶ τῇ πολέμας; Δι. κλάων γε σὺ
 εἰ μὴ τέρωσε σκεφανῆταις ἰών.

Με. Οἷον

ΑΧΑΡΝΗΣ.

121

Με. Οἷον τὸ κελὸν ἐν ταῖς ἀδύταις τῷτ' ἐνί.
 Δι. Θάρρει μεγαλειᾶ ἀλλ' ἢ τὰ χοιρίδια ἀπέλου
 τιμῆς, λαβὲ ταυτὶ τὰ σκορόδα καὶ τῶ ἄλλας,
 καὶ χοῖρε πολλὰ γ'. Με. ἀλλὰ μὴ οὐκ ἀδύτοις.
 Δι. πολλὰ πρὸς τῶν νῦν ἐς κεφαλὴν φέποιτ' ἐμοί.
 Με. Ὡς χοιρίδια πειρώσθαι καὶ τῶ περὶ.
 ἦσαν ἐφ' αὐτὴν τὰν μάζαν, αἶμα τις διδοῖ.
 ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ καὶ.
 Δι. Εὐδοκίαν μόνον γ' ἀνθρώπος, οὐκ ἡγεμονίαν οἱ περὶ φαίνει
 τὸ πρῶτον τῶ βουλδύματος; κερπύσσειται γ' ἀνὴρ
 ἐν τῇ γορᾷ καθήμενος,
 καὶ εἴ τι τις κτηνοίας,
 ἢ σκεφανῆτας ἄλλος, οἷς
 μάζαν καθεσέεται.
 Οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποφώνων σε πιμανέται,
 οὐδ' ὄξο μὲν φέται πρὸς τῶν πύλων περικτήν σοι,
 οὐδ' ὡς πᾶσι κελῶν μὲν
 χλαῖναν δ' ἔχων φαίνω, δῖε,
 καὶ ξυτωχὸν ὑπέρβολος,
 δικῶν ἀνὰ πλῆθει.
 Οὐδ' ἐν τυχὸν ἐν τῇ γορᾷ πρῶτα σοι βαδίζων
 κρατῆρος, ἀλλ' ἐκεῖνον μοιχὸν, μὲν μαχαίρα,
 οὐδ' ὁ πρὸς τὸν πόνηρος ἀρτέμων
 ὁ παχὺς ἄρ' αὖ τῶ μουσικῷ
 ὄζων κακόν, τῶν μαχαλῶν,
 φερὸς φραγασαίου.
 Οὐδ' αὐτὸς αὐτὸς σκώφεται παύσων ὁ πεμπόνηρος,
 λυσίστρατός τ' ἐν ἀγορᾷ χολαργῶν ὄνειδος.
 ὁ περὶ αὐτοὺς τοῖς κακοῖς.

q π

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ῥιγῶντε καὶ πεινῶν ἀέ.

Ῥαὺν ἢ φιλίῃσιν ἢ μέρας

Τοῦ μὲνός ἐκείνου.

Βοι. Ἰὴ ἡρακλῆς, ἔκαστόν γε τὸν τύραννον κακῶς,

Κατὰ θύον τὸ τὸν πλάγχον' ἀφ' ἡμῶν ἰσχυρίαι,

Υ' μὲς δ' ὅσοι θάβανθεν αὐλιτικοὶ πάρα,

Τοῖς ὁσίοις φυσιτεῖν πτωχῶν κινῶς.

Δι. Ῥαὺ ἔς ἡράκλειος, οἱ σφῆκός ἐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν

Ῥόθεν προσέπῃαν οἱ κακῶς ἀποπολύμενοι

Εἰπὶ τῷ θυρῶν μοι χειρὶ δῆς, βομβηδύλοιο.

Βοι. Νῆτ' ἰόλαον ἀδελφείῳ τῷ αὐτῷ ὡς ἐνέ.

Θάβανθι ὅρ' αὐτῶντες ὅς ὁποδὲ μου,

Καὶ τ' ἐν δὲ τῷ πλάγχονος ἀπὸ μὲν χαμῶν,

Α' μὲν ἐπὶ βούλει πρίσσο τῶν, ἐγὼ φέρω,

Τῶν ὀρταλίων, ἢ τ' ἐπὶ πῆρερ' ἰσχυρίων.

Δι. Ὡς χεῖρε καλῶς φάγε βοιωτῶν.

Τί φέρας. Βοι. ὅς ἔς αὐτὸν ἀγαθὰ βοιωτῶν ἀπλῶν,

Ὀρίανον, ἡλῶν, φιλίῳ, θυραλίδας,

Νέσας, καλοὺς ἀπὸ καλῶν, φαλαγγίδας,

Τροχίλους, καλὸν μῦθος. Δι. ὡς πᾶσι χαμῶν ἀπλῶν

Ὀριθίας ἐς τῷ ἀγορῶν ἐλθύντας,

Βοι. Καὶ μὲν φέρω χαλκῶν, λαγῶν, ἀλώπεκας,

Σηάλοπας, ἐχίνους, αἰετούρας, πυκνίδας,

Ἰκτιδῶν ἐν δὲ τοῖς ἐγγέλοις καὶ παίδας.

Δι. Ὡς περὶ τὸ πᾶν τὸν τύραννον ἀνδράποισ φέρων,

Δός μοι προσηπείν, εἰ φέρας πᾶς ἐγγέλοις.

Βοι. Ἡρέσβατα περὶ τῶν καὶ παίδων καὶ καλῶν,

Εἰ καὶ τῶν δὲ καὶ πᾶσι τῶν ἐν δὲ.

Δι. Ὡς ὅρ' αὐτῶν τὸν καὶ πᾶσι ποδομῶν,

ΑΧΑΡΝΗΣ.

122

Ἡλθον ποταμὸν καὶ φεγγαῖοις χοροῖς,

Φίλῃ ὃ μορῶν, δμῶν ὅθεν ἐνέκατε,

Τῷ ἑαχάρῃ μὴ δούρο καὶ τῷ ῥιπίδῃ,

Σκέψασθε πᾶσι τῷ χρίσῃ ἐγγέλοις,

Ἡ ἡρῶν ἐκτὸς μῶν ἐπὶ ποδομῶν,

Προσέπατ' αὐτῷ τῷ ὡς τὸν ἀνδράποισ δ' ἐγὼ

Υ' μὲν παρέξω πᾶσι τῷ ἐξέως χεῖρε.

Α' μὲν σφερῶν τῷ μὲν ὅρ' αὐτῶν ποτε

Σοῦ χεῖρε εἴλω ἐν τετυτῶν καμῶν.

Βοι. Εἰ μοι δὲ τιμὰ τῶν δὲ πᾶσι γινώσκῃ.

Δι. Ἀγορῶν τέλος πάντων γέπον δώσεις ἐμοί,

Α' μὲν ἐπὶ πᾶσι τῶν δὲ τῷ ἄλλων λέγε.

Βοι. Ἰώρα τῶν τῶν πάντων. Δι. φέρε πόσον λέγεις

Ἡ φορπὴ ἐπὶ τῷ ἐν δὲ καὶ ὡς ἐξέως ἰών.

Βοι. Ὅτ' ἐπὶ ἀνδράποισ, ἐν βοιωτῶν δὲ μὴ.

Δι. Α' φύας ἀρ' ὡς ἐξέως ἐπὶ τῷ καμῶν

Ἡ κέραμον. Βοι. ἀφύας ἢ κέραμον, ἀλλ' ἐν τῷ ἐκ

Α' μὲν ὅτ' ἐπὶ τῷ μὴ τῷ δὲ αὐτῷ πολὺ.

Βοι. Εἰ γὰρ τῷ τῷ σφερῶν τῷ ἐξέως,

Ὡς περ κέραμον ἐν δὲ καμῶν. Βοι. νῆ τῷ σῶ.

Δι. Ἀβόιμι μὲν τῷ κέρατος ἀγῶν, καὶ πολὺ

Α' περ πᾶσι τῷ ἀνδράποισ πολλὰς πλέων.

Βοι. Καὶ μὲν ὅτ' ἐπὶ τῷ ἐξέως ἐρρεται φανῶν.

Δι. Μικρὸν γε μᾶλλον οὐτος. Δι. ἀλλ' ἀπὸ καμῶν.

Βοι. Τῶν τῷ τῷ φορπῇ ὅτ' ἐξέως. Βοι. τῷ δὲ ἐμῶν,

Θάβανθεν ἰπῶν ζῶν. Νι. ἐγὼ τῶν τῷ ὅτ' ἐξέως

Φάνω πολέμια τῶν. Βοι. τί καὶ καμῶν παθῶν,

Ὀρραπῆτοις πόλεμον ἦρω καὶ μῶν.

Βοι. Καὶ σέ γε φανῶ πρὸς τοῖς δὲ. Βοι. τί ἀνδράποισ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- ΝΙ. Εγὼ φάσω σοι τῶν περὶ ἐσώτων χάριν,
Εἴ τῶν πολέμων εἰσάγεις θρυαλλίδας.
ΔΙ. Εἴπειτα φαίνεις δῆτα θρυαλλίδας;
ΝΙ. Αὐτὴ γὰρ ἐμπήσειεν αὐτὸ νεώριον.
ΔΙ. Νεώριον θρυαλλίδας; ΝΙ. οἶμαι. ΔΙ. τί νι φράσῃ;
ΝΙ. Εὐθεὶς αὐτὸς τίφλω ἀνὴρ βοιώπος.
Αἴφας αὐτὸς ἐσπέμφειν ἐς τὸ νεώριον.
ΔΙ. ὕδρορρόας βορέαν ἀδιτηρήσας μέγαν.
Κεῖ περ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἅπαξ,
Σελαργὸν τ' αὐτὸ αἰνῆς. ΔΙ. ὦ κακὸς ἀπολλόμενος,
Σελαργὸν τ' αὐτὸ τίφης τέ καὶ θρυαλλίδος;
ΝΙ. Μαρτύρομαι. ΔΙ. ξυλλάμβαν' αὐτὸ τὸ σῶμα
Δός μοι φορυντὴν, ἵνα αὐτὸν εὐδύνῃς φέρω,
Ὡς περ κέραμον, ἵνα μὴ καταγῇ φορούμενος.
ΧΟ. Εὐδύνῃς ὧς βέλτισε πῶς ξείνῳ καλῶς
Τίλω ἐμπόλιον οὕτως ὅπως αὐτὸ μὴ φέρων κατὰξῆ;
ΔΙ. Εἴ μοι μελήσει ταῦτ', εἴπεται καὶ φοφῇ
Λάλλοντι καὶ πυρρὸν ἀγῆς, καὶ λαῶς θεοῖσιν ἐχθρόν.
ΧΟ. Τί χρήσεται ποτ' αὐτῷ;
ΔΙ. Ρά γ' ἔχρησεν ἄγχιος ἔσθαι,
Κράτηρ κακῶν, τειπέτηρ δικῶν
φαίνειν ὑποδύοις, λυχνῆχος καὶ κύλιξ,
Τὰ πρῶτα μὲν ἐγκυκλῶσαι.
ΧΟ. Ρῶς δ' αὖ πεποιθήεις ἄγχι
γέφυται οὐτῶν χράμενος κατ' οἰκίαν,
Τοσόνδ' αἰεὶ φοφῶντι.
ΔΙ. Γαυρόν ὅσιν ὦ γὰρ, ὥς
Τοῦκ' αὖ κατὰ γαίην πύτ' εἴθ' ἔφ'
πρὸς ἐκ ποδῶν.

ΑΧΑΡΝΗΣ

123

- Κατωκῆρας κρέμει τόγῃ.
ΧΟ. Ἦ δὴ καλῶς ἔχοι σοι.
ΒΑ. Μέλλω γέ τοι θεῖσθαι.
ΧΟ. Ἀλλ' ὦ ξείνων βέλτισε σιωπῇ
θεῖζε, καὶ τῶν λαβῶν,
Εὐρύβαλλ' ὅπου βούλει φέρων
Εὐρὸς πάντα συκοφαντῶ.
ΔΙ. Μόλις γὰρ ἐθέσισα τὸ κακὸς ἀπολλόμενον,
Αἶρον λαβῶν τὸν κέραμον ὧς βοιώπε.
ΒΑ. Ὑπὸ κυπῆ τὴν τύλιν ὧς ἰσιμῶιχε,
Χ' ὥπως κατὰ τοῖς αὐτὸν δὴ λαβούμενος.
Ραὐτὸς μὲν οἷσιν οὐκ ἔστιν ὕμνος, ἀλλ' ὅμως
Καὶ τῶντο κερδαίνει ἀγῶν τὸ φορτίον,
Εὐδύνῃς συκοφαντῶν γὰρ οὐνεκα.
Α' γ. Δικαιοπόλι. ΔΙ. τίς δέ τί με βωσσεῖς. Α' γ. ὅπ.
Εἰκέλυσε λάμαχος σε πάντης τ' δραχμῆς,
Εἰς τὴν χάριν αὐτῷ μεταδουῶαι τῶν καλῶν,
Τελῶν δραχμῶν δ' ἐκέλευε κοιπᾶν ἐγγέλιον.
ΔΙ. Ὅποιος οὕτως λάμαχος τίλιν ἐγγέλιον.
Α' γ. Ὅσινος, ὁ πελαγῆρος, ὅς τίλιν γοργόνε
Ράλα κερδαίνων φῆς κατὰ σκίους λόφους.
ΔΙ. Οὐκ αὖ μὲν δὴ εἰδοίην γέ μοι τίλιν ἀσπίδα,
Ἀλλ' αὖτὸ κατὰ χεῖρ τὴν λόφους κερδαίνειται.
Ἦν δ' ἀπολιγνένη, τὴν ἀγορᾶν ὁμῶς καλῶ.
Εἰ γὰρ δ' ἐμὲ πῶς τὸδε λαβῶν τὸ φορτίον,
Εἴσει μὲν πᾶσι πτερόγων κακῶν καὶ κατὰ χεῖρας.
ΣΤΡΟΦΗΣΤΙΧΩΝ 13.
ΧΟ. Εἴδες ὦ, εἴδες ὦ,
Ράσα πόλι τὸ φρόνιμον ἀνδρα γὰρ ὑπέρσφορον.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Σπεισόμενον, ἐμποικὸς χρήματα διεμπολῶν,
ὧν τὰ μὲν, εἰ οἰκία,
χρήσιμα, τὰ δ' αὖ περὶ πειχλιάρῃ κατεδίει;
Αὐτὸματα πάντ' ἀγαθὰ, τῷ δέ γε πορίζεται.
Οὐδέ ποτ' ἐγὼ πόλεμον οἶκός· ἵππιδέ μοι,
Οὐδέ παρ' ἐμοὶ ποτὲ ξεναρμόδιον ἄσεται,
Συγκοτακλινεῖς, ὅτι παροίνιος ἀνὴρ ἐφύ
Οὔτις μὲν πέντ' ἀγὰρ ἔχοντας ἰδιωκόμασας,
Εἰρᾶσται πάντες καὶ καὶ ἐβραπε, καὶ ἐξέχει,
Καμάχετο, καὶ πρὸς ἡ πόλιν ἀπὸ καλουμένων,
ῥῖνε, καὶ τῶν τοῖς λαβὲ πίνδε φιλοποσίαν,
Τὰς χεῖρας ἡμῶν ῥίαν ξεν οἶνον ἐκ τῶν ἀμπέλων,
Τὰ δ' αὖτ' ἰδί τῷ δαίπνον ἄμα, καὶ μετὰ λαγὸν φρονέει.
Τοῦ βίβας δ' ὀξέβαλε δαΐγμα, τὰ πῆρ' αὖ πρὸ τῷ θυμῷ.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΡΗΝ

ΔΙ. Ωὖ κ' ἐπιδί τῇ καλῇ καὶ χεῖρσι ταῖς φίλαις
Ξυρόφοι διαλλαγή,
Ὡς καλὸν ἔχοντα τὸ πρόσωπον αἶψ' ἐλαύναντο.
Ῥῶς αὖ ἐμὲ καὶ σέ τις ἔρως ξυωχάροι λαβῶν,
Ὡς ἐπὶ ὁ γε γρημμένος ἔχων σέφανον αὐτῶν,
Ἦ πάντ' ἡρόν ποιν' ἴσως νοτόμησας με σὺ,
Ἀλλὰ σε λαβὼν φίλα δοκῶν αὖ ἐπὶ πρὸς βαλῶν.
Ῥῶτα μὲν αὖ, ἀμπελίδος ὄρχον ἐλάσαι μακροῖν.
Εἴτε παρὰ τὸνδε νέαν μοχλίδας σκηδόν,
Καὶ τὸ ρίτον, ἡμερίδος ὄρχον ὁ γέρον ὁδὶ
Καὶ πῶς τὸ χωρὸν ἀπαν ἐλαΐδας οὐκ ἔκλειψεν
Ὡς τ' αὖτε φεῖσθαι σ' ἀπ' αὐτῶν καὶ μὲν τὸν νομῶναις.
ΚΗ. Ἀκούετε λίγ', καὶ τὰ τὰ πῆρ' αὖ τὰς χοῆς

ΑΧΑΡΝΗΣ

124

ῥῖνε, ὑπὸ τῷ σάλπγγος, ὅςδ' αὖ ἐκπῆ
Ῥῶτος, ἀσκὸν κησιφῶντες λίγ' (ἔ).
ΔΙ. Ὡς παῖδον, ὡς γυναικῶν, οὐκ ἡγούσατε;
Τί φράτε τῷ κήρυκος οὐκ ἀκούεταί;
Ἀναβράβητε δ' ὅσον ἴατε, φέρετ' ἀφέλκετε,
Τὰ λαγῶα, παχέως τῷ σφύονος ἀνείρετε.
Φέρετ' ὁ βελίσκους, ἵν' αὖ ἀπείρω τὰς μήλας.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ

ΧΘ. Σηλῶ σε τῆς βύβουλις,
Μάλλον δὲ τῷ δωχίας,
ΔΙ. Ἀνθρώπε τῆς παρούσης.
Τί δ' ἴτ' ἐπιδί τὰς μήλας
ΧΘ. Ὅπως μὲν αὖ ἴδῃτ'.
ΔΙ. Οἱ μὰ σε καὶ τῷ δ' ὅλ' λέγειν.
ΧΘ. Τὸ πῦρ ῥυποσκέλδου.
ΧΘ. Ἦ κινῶντας ὡς μαγειρικῶς
Κομφῶντες καὶ δειπνιτικῶς
ΓΕ. Αὐτῶν γε διακινεῖται.
ΓΕ. Οἱμοὶ τάλας. ΔΙ. ὦ ἡράκλεις τίς οὐτοσί.
ΓΕ. Ἀνὴρ κακοδάκιμων. ΔΙ. καὶ τὰ σεαυτὸν νῦν φέρεται.
Ὡς φίλτατε. ἀπονδῶν γὰρ εἰσὶ σοὶ μὲν,
Μέφιστον εἰρῶν τῶν τιμῶν καὶ πούτ' ἔτι.
ΔΙ. Τί ἐπαθόν. ΓΕ. ἐπερίβαν ἀπαλῆσας τὸ βδέ.
ΔΙ. Ῥόθον γ'. ΓΕ. ἀπὸ φυλῆς ἔλαβον οἱ βοιωτοί.
ΓΕ. Ὡς φησὶ δαίμων, εἴπα λυγρὸν ἀμπέχει;
Καὶ ταῦτα μὲν τοι νῆδ' ὡς περ' ἐφ' ἐτίω
ΓΕ. Ἐν πᾶσι βολίτοις. ΔΙ. εἴπα νῦν τῷ, δέει.
Ἀπόλωλα, τὸ φθαλμὸν σκερῶν τὸ βδέ.
Ἀλλ' εἴ τι κήσας δερκέτον φυλασίον,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Υ' πάλειφον εἰρήνῃ με τῷ φθαλμῷ ταχύν.
 Δι. Ἀλλ' ὦ πόνηρ οὐ δημοσίων τυγχάνω.
 Γε. Ἰὺ ἀντιβολῶ σ' ὡς πῶς κομίσωμαι τῷ βδέ.
 Δι. Οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ κλαῖε πρὸς τῇ πιπάλου.
 Γε. Σὺ δ' ἀλλὰ μοι στελαχμόν εἰρήνης εὖα,
 Εἰς τὸν κελαμίσκον ἐντάλαξον τουτονί.
 Δι. Οὐδ' αὖν σριβιλιγέ, ἀλλ' ἀπὸν οἶμαζε ποί.
 Γε. Οἶμοι κακοδαιμόνων, τοῖν γεωργοῖν βοῖδίον.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ

- Χο. Ἀνὴρ ἀνδύρηνε τι ταῖς
 Σπονδαῖσιν ἡδύ, κούκ' εἰς
 κεν οὐδ' ἐνὶ μετὰ δώσαν.
 Δι. Κατὰ χειρὸς τ' χορδῆς τὸ μέλι,
 Τὰς σιπῆας σάβδνε.
 Χο. Ἡ κρυσεὶς ὀρθιασιμάτων;
 Δι. Ο' πᾶτε τὰ γέλειαι.
 Χο. Ἀποικνεῖς λιμῶ με καὶ
 τοῖς γέτονας χνίσσητε καὶ
 φωνῇ τοιαῦτα λάσκων.
 Δι. Ο' πᾶτε ταυτὶ καὶ καλῶς ξανδίξε.
 Ρα. Δικαιόπολι. Δι. τίς οὐτοπὶ, τίς οὐτοπὶ.
 Ρα. Ἐπεμψε τίς σοι νυμφίος ταυτὶ κρέα,
 Ἐκ τῶν γάμων. Δι. καλῶς ποιῶν ὅς τις πᾶσι.
 Ρα. Ἐκέλευε δ' ἐγγέαισε τῶν κρεῶν χεῖρην,
 Ἴνα μὴ σρατῶσιτ', ἀλλὰ βινοῖν μένων,
 Ἐς τὸν ἀλάβασρον, κύαθον εἰρήνης εὖα.
 Δι. Ἀπόφερ', ἀπόφερε τὰ κρέα, καὶ μὴ μοι δίδου,
 Ὡς οὐκ αὖ ἐγγέαιμε χιλίων δραχμῶν.
 Ἀλλ' αὐτί, τίς ὅστιν. Ρα. Ἡ νυμφόβριξ,

ΑΧΑΡΝΗΣ.

125

- Δι. Δαῖτα παρὰ τῆς νύμφης τί σοι λέξαι μόνω.
 Φέρε δὴ, τί σὺ λέγεις, ὡς γελῶν ὦ θεοί.
 Τό δέ μοι τὴ νύμφης, ὃ δαῖτα μου σφόδρα,
 Ὅπως αὖ οἰκονομῇ τὸ πῶς τῆ νυμφίου,
 Φέρε δίδυρο τὰς σπονδὰς, ἵνα αὐτῇ δῶ μένη.
 Ὅπῃ γὰρ ἔτι τῆ πολέμουτ' οὐκ ἀξία.
 Ὑπὸ δ' αὖ δίδυρο πύξαι πρὸν ὦ γυναι,
 Οἷ δ' ὡς ποιεῖται τὸ το; τῇ νύμφῃ φάσον.
 Ὅταν σραπῶτας κατελέγῃσι τουτωί
 Νύκτωρ ἀλειφῶ τὸ πῶς τῆ νυμφίου.
 Ἀπόφερε τὰς σπονδὰς, φέρε τιλὸν οἰνήρυον,
 Ἴνα οἶνον ἐγγέω λαβῶν, ἐς τὴ χάσ.
 Χο. Καὶ μὴ ὅστις πᾶς ὀφρὶς ἀνέστω καὶ,
 Ὡς περ πεινῶν ἀγγέλων ἐπείγε.
 Δι. Ἰὺ πόνοι τε καὶ μάχαι καὶ λάμαχοι.
 Δι. Τίς ἀμυχαλὸς φάλαρα δώματα κτυπεῖ.
 Α' γ. Ἰναι σ' ἐκέλευον οἱ σραπῶται τήμερον,
 Ταχέως λαβόντα τῇ λόχοις καὶ τῇ λόφοις.
 Καπεῖτα πρὸν νιφόμενον, τὰς εἰσβολὰς,
 Ὑπὸ τῇ χάσῃ γὰρ καὶ χύροις αὐτοῖσι τίς.
 Δι. Ἡ γυναι, ληστὴς ἐμβαλεῖν βιοητοῖς.
 Δι. Ἰὺ σραπῶται πλείονδ' ἢ βελπίονδ'.
 Δι. Οὐδ' ἐναι μὴ ξεῖναι με μὴ δ' εὐορτέσαι;
 Δι. Ἰὺ σρατῶμα πολέμου μαχαίρην.
 Δι. Οἶμοι κακοδαιμόνων, κατεγλέας ἡδὴ σὺ μου;
 Δι. Βούλει μάχεσθαι κηρύοντε φραπῆλιν.
 Δι. Αἱ αἰ, οἶκον ὃ κήρυξ ἀγγεῖαν ἡγγαῖ μοι.
 Α' γ. Αἱ αἰ, τίνα δ' αὖ μοι πρὸς φέρε τίς ἀγγέλων.
 Δικαιόπολι. Δι. τί ὅστιν. Α' γ. αὐτὸ δαῖτα πνον ταχύν

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Βάδιζε, τὴν κίβιν λαβὼν καὶ τὴν χοῦ.
 Οἱ τὴ διονύσου γὰρ σῆρεός με ταπέμπει,
 Ἀλλ' ἐμὴν δαίπνῃν καὶ τακωλύνει πάλαι.
 Τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἐστὶν παρεσθλασμένα,
 Κλίνει, φάπτεται, πλοσιφάλλια, σρώματα,
 Στέφανοι, μύρος, φανήματα, αἱ πόρνοι πάρε,
 Ἄμυλοι, πλακωῖτες, σπασμοῦτες, ἰφία,
 Ὀρχιστρίδων, πὲρ φίλων ἀρμολίων, καλαί.
 Ἀλλ' ὡς πέχεται ἀπὸ δέ. Λά. κακοδοίμων ἔχον.
 Δι. Καὶ ἥρ' οὐ μέγα λὺν ἐπεγράφου τὴν χορροῖον.
 Σὺ μιλαι, καὶ δαίπνον τὴς ἐνδοξαζέτω.
 Λά. Πᾶν πᾶν φέρεξω δούρο, τὸ γύλιον ἐμοί.
 Δι. Πᾶν πᾶν φέρεξω δούρο τὴν κίβιν ἐμοί,
 Λά. Ἄλλας θυμῆτας οἷσε παῖ καὶ κρόμμυα.
 Δι. Ἐμοὶ δὲ τεμάχι κρομμύοις ἥρ' ἀχθομαι,
 Λά. Θείον παρῆται οἷσε σαπρὸν δούρο μοι.
 Δι. Καὶ μοὶ δὲ δὴ οὐ πᾶν θέλον, ὁ πῆστω δ' ἐκεῖ.
 Λά. Ἐνεργε δούρο τῷ πῆρῳ τῷ ἢ τῷ κρῆνι.
 Δι. Ἐμοὶ δὲ τὰς φάπτας φέρε καὶ τὰς κίβλας.
 Λά. Καλόν γε καὶ λουκὸν τὸ τ' στρούθου πῆρον.
 Δι. Καλόν γε καὶ ξανθὸν τὸ τ' φάπτης κρέας.
 Λά. Ὡς ἄνθρωπε, παῦσαι καὶ ταγελῶν μου τῶν ὀπλῶν.
 Δι. Ὡς ἄνθρωπε, βούλει μὴ βλέπειν εἰς τὰς κίβλας.
 Λά. Τὸ λοφῆον ὅθεν γινεῖ τ' φιδῶν λόφων.
 Δι. Καὶ μοὶ λευκόνιον τ' λαγῶν δὸς κρεῶν.
 Λά. Ἀλλ' ἢ φριχόβρωτες τ' λόφους μου κατέφαγον.
 Δι. Ἀλλ' ἢ πρὸ δαίπνου τὴν μέγαριν κατέφαγον.
 Λά. Ὡς ἄνθρωπε βούλει μὴ πρὸ σαχορδύων ἐμῆς.
 Δι. Οὐκ ἄλλ' ἐγὼ χάρι παῖς εἰζόμεν πάλαι,

ΑΧΑΡΝΗΣ.

126

Βούλει περὶ δόξαι καὶ πῆρεται λαμάρχα,
 ῥοκροὶ ἀκρίδες ἡδίστοι ὄζειν ἢ κίβλας.
 Λά. Οἷμας ὑβρίζεις. Δι. τὰς ἀκρίδας ποίνει πολὺ.
 Λά. Πᾶν πᾶν, καὶ δελῶν μοι τὸ δόρου δούρ' ἔξω φέρε.
 Δι. Πᾶν πᾶν, οὐ δ' ἀφελῶν δούρο τὴν χορροῖον φέρε.
 Λά. Φέρε τὴ δόρατος ἀφελήσεται τοῦ λυθόν.
 Δι. Ἐχ' ἀντέχου παῖ. Δι. καὶ οὐ πᾶν τῷ δ' ἀντέχον.
 Λά. Τοὺς μελίσσαντας οἷσε παῖ τὴς ἀπιδότος.
 Δι. Καὶ τὴς ἐμῆς τ' κερβανίτας ἐκφέρει.
 Δι. Φέρε δούρο χορροῖον τὸν ἀπιδότος κύκλον.
 Λά. Καὶ μοὶ πλακωῖτες τυρόνων δὸς κύκλον.
 Δι. Ταῦτ' οὐ κατὰ γὰρ ὅσον ἀνθρώποις πλακωῖ.
 Λά. Ταῦτ' οὐ πλακωῖς δὴ τ' ἐστὶν ἀνθρώποις γλυκὺς.
 Δι. Κατάχει οὐ πᾶν τοῦ λαίου ἐν τῷ χαλμῷ.
 Δι. Ἐν ὁρῷ γέροντα δαλίας φθιξούμενον.
 Λά. Κατάχει οὐ τὸ μέλι, καὶ θάσ' οὐ δὴλος γέρον.
 Δι. Κλάειν κελύω λαμάρχον τὴν χορροῖον.
 Λά. Φέρε δούρο πᾶν θάρακας πολέμους κείον.
 Δι. Ἐξαιρε πᾶν θάρακας καὶ μοὶ τὴν χοῦ.
 Λά. Ἐν τῷ δὲ πρὸς τῷ πολέμοις θωρήσομαι.
 Δι. Ἐν τῷ δὲ πρὸς τῷ συμπτώταις θωρήσομαι.
 Λά. Τὰ σρώματα ὧς παῖ δῆσον ἐκ τ' ἀπιδότος.
 Δι. Ἐγὼ δ' ἐμαὶ τῷ τὴν γύλιον οἷσω λαβῶν.
 Λά. Τὸ δαίπνον ὧς παῖ δῆσον ἐκ τὴς κίβλας.
 Δι. Ἐγὼ δ' ἐμαὶ τὸν λαβῶν δέρομαι.
 Λά. Τὴν ἀπιδότ' αἶρον, καὶ βάδισ' ὧς παῖ λαβῶν,
 Δι. Νίφει, βαβαϊάξ, χαμέλια τὰ πρᾶγματα.
 Δι. Αἶρον τὸ δαίπνον, συμπτῆται τὰ πρᾶγματα.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΠΡΟΩΔΟΣ ΚΩΛΩΝ Ζ'

Χο. Ἰ' τε δὴ χεῖρον τὰν ὡδὴ στραπὶν,
ὧς ἀν' οἰκίαν ἔρχεσθον ὁδόν.
Τῷ μὲν πίνων στεφανώσασθαι,
σοὶ δὲ ῥιγῶντι προφυλάττειν,
τῷ δὲ, καὶ βούλει μετὰ παιδείας,
ὧς ῥαίοτάτης.
Ἀνὰ φριβομένην τε τὸ δαῖμα.
ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ΔΩΔΕΚΑ
Ἀντίμαχον ἔν φακόςδος,
τὸν ἐν γράφῃ, τὸν μελέων, τὸν ποιητῶν,
ὧς μὲν ἀπλῶ λόγῳ, καὶ κῶς,
ἔξολέσσειν ὁ ζῶς.
Ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμωνα
λίωσι χορηγῶν, ἀπέλυσ' ἀδαιπνον.
Ὅν γ' ἐτ' ὠδὴ δόμοι τούθιδος
δέομενον, ἢ δ' ὠπῆμεν
σίζουσαι πέραλος ὡδὴ φρεσὶ καμένη,
Ὅς κ' αἰοῖ, καὶ τα μέλα
λοντος λαβῆν αὐτῆ, κύων,
Ἀρπάζουσαι φεύγοι.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ΙΒ'

Τούτο μὲν αὖ τῷ κακῶν οὐ
καὶ δ' ἔτερον νυκτερινὸν γέοιοτο.
Ἡ πικρῶν γὰρ οἰκῆσ' ὅς
ἰπ' πασῶν βαλίζων,
εἴ τα καὶ ξείνη τις αὐτῶν
τῆ μεθύων τῆς κεφαλῆς ὁρέσης,
Μαινόμενος, ὃ δὲ λίθον βαλεῖν

ΑΧΑΡΝΗΣ.

127

Βουλόμενος εὐ σπῶτα λάβοι
τῇ χειρὶ πελεθόν, ἀρπύως κεχρημένον.
Ἐπαίξειν δ' ἔχον
τὸν μάρμαρον, καὶ πεῖθ' ἀμαρτῶν
τῶν, βέλτοι κρατῖνον.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΡΗΝ.

Ἄγ. ὦ δῖμ' οὐδ' οἱ κατ' οἶκον ἐστὶ λαμάρχον,
ἔσθω ὅσθω ἐν χυφίφ θερμαίνετε,
Ὅδοις, κηρωτῶν παρασκιδνάξετε,
Ἐγὼ οὐ πιρῶ, λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρὸν,
Ἄλλ' ἔρωται χεῖρα, διαπιδῶν τάφρον,
καὶ τὸ σφυρὸν πελινόρον ὅξεν ὅκισεν,
καὶ τῆς κεφαλῆς κατέαγε περὶ λίθον πεσών,
καὶ γοργὸν ὅξεν ἔγειρεν ἐκ τῆς ἀσπίδος.
ῥήλον δὲ τὸ μέγα κομπολακύνθου πεσόν
πρὸς ταῖς πέτρας, δεινὸν ὅξεν δὲ μέλος,
ὦ κλεινὸν ὅμμεν νῦν πανύστα τὸν σ' ἰδὼν,
λέπω φάος γε τὸν μόν, οὐκ ἐτ' εἰ μ' ἐγὼ,
τὸ αὐτὰ λέξας, εἰς ὁδὸν ὁρῶν πεσών,
ἀνίσταται τε καὶ ξυαντὰ δραπετεύει,
ἡνίκ' ἐλαύνων, καὶ κατὰ πύργον διορῶ
ὁ δὲ ὅ καὶ τὸς, ἀλλ' αὐτοῖς τῶν θύραν.
Ἄτ' ἀπεπῆται
Στυγερὰ τὰ δὲ γε κρυερὰ πᾶσι.
Τάλας ἐγὼ διόλκυσμαι
Δορὸς ὑπὸ πολέμιον τυπείς,
Ἐκάνο δ' ἔν' αἰκλήν αὐτῶν
Οἰμωκτὸν αὖ γένοιτό μοι.
Δικαιόπολις γὰρ εἰ μ' ἴδοι, τερψαμένον

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Κατερχόνομε ποῖς ἐμαῖσιν αὐτὴ τύχαι.
Δι. Ἀπ' ἀλλ' ἄγε
 τῶν πτῆθ' ὡς σκληρὰ καὶ κυδάνια,
 φιλοσκότον με μελθακῶς αὐτοχυσίῳ,
 τὸ πῦρ πεπασσὸν καὶ τιμὴν δαλῶν αὐτῶν.
 τὸν γὰρ χοῦν αὐτῶν πρῶτος ἐκπέπνησεν.
Λα. Ὡς συμφορὰ τάλαινα πῶν ἐμῶν κακῶν.
 Ἰὼ ἰὼ φρουμῶτων ἐπιδιῶν.
Δι. Ἰὼ ἰὼ αὐτῶν λαμαχίππων.
Λα. Στυγερὸς ἐγὼ. **Δι.** μοι γὰρ ἐγὼ.
Λα. Τί με σὺ κωῆς. **Δι.** τί με σὺ δάκνεις.
Λα. Τάλας ἐγὼ τ' ἐν μάχῃ
 ναυθυμβολῆς βαρεῖας.
Δι. Τὸς χουσιγάρους θυμβολῆς ἐπ' ἀπ' αὐτῶν.
Λα. Ἰὼ ἰὼ παιᾶν παιᾶν.
Δι. Ἀλλ' οὐχὶ νῦν τίμερον παιᾶνια.
Λα. Λάβεο δ' ἐμὸν, λάβεο δ' ἐτὶ σκέλεις, παπᾶ,
 προσλάβεο δ' ἐμὸν φίλοι.
Δι. Ἐμὸν δέ γε σφῶν πέους ἄμφω μέσσην,
 προσλάβεο δ' ἐμὸν φίλοι.
Λα. Ἰλγίγῳ καὶ ῥα λῆθ' πεπληγμένος,
 καὶ σκοποδινῶ.
Δι. Καὶ γὰρ καὶ δίδειν βούλομαι καὶ εὐνομαί,
 καὶ σκοποδινῶ.
Λα. Θύραξ ἐμὸς ἐνέγκας τὸν πτῆθ' αἶλον,
 γαίῳ ἰασιγερῶν.
Δι. Ὡς τ' ἡ καὶ ποῖς ἐκφέρετε, πού' ἐστιν ὁ βεσπλάων
 ἀπύδοτε μοι τὸν ἀσκόν.
Λα. Λόγχι πῆς ἐμπέπηγέ μοι δι' ὅσων ὁ δ' ὕρτα.

ΑΧΑΡΝΗΣ.

128

- Δι.** Ὁρᾶτε τὸν τὸν κινόν, πῆν' ἔλα καὶ καλίνης.
Χο. Τῶν καλῶν δ' ἴτ', εἴπερ καλῆς πρὸς βυ καλίνης.
Δι. Καὶ πρὸς ἀκρατον ἐργέας ἀμυστὶν ὀξέλας.
Χο. Τῶν καλῶν νῦν αὐτῶν ἀγνοῦσθε χόρει λαβὼν τὸν ἀσκόν.
Δι. Ἐπεὶ νῦν αὐτῶν τὸν αὐτῶν καλίνης.
Χο. Ἀλλ' ἐφ' ὁμοῖα σὺ χόρειν,
 τῶν καλῶν καλίνης αὐτῶν
 δοντὲς σε καὶ τὸν ἀσκόν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΑΧΑΡΩ
τέων τέλος.

ΣΦΗΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΙΣ
διὰ σίχων ἰάμβων.

- Ἐποιοῦται διηγεῖται πατέρα, παῖς ἔρξας ἀφ' αὐτοῦ,
 αὐτὸς ἐφύλαττεν αὐτὸν οἰκιστὴν γ' ὅπως,
 μὴ λαοδάνῃ, μὴ δ' ὅξιν, διὰ τὴν νόσον.
 ὁ δ' αὐτὸς μάχεται παντὶ φρόπῳ καὶ μηχανῇ,
 εἰδὼς οἱ σωτήριος καὶ γέροντες λεγόμενοι
 Σφῆκες, παραγίνονται βοηθοῦντες σφόδρα,
 ἐπὶ τῷ δυνάσκει καὶ ἴσῳ ἰσὺν ποῖ
 φρονούμενους ἰσὺν. ὁ δὲ γέροντες πρῶτον,
 συμπεῖθε τ' αὐτὸν διὰ διηγεῖται καὶ βιοῦν,
 εἰπεὶ τὸ διηγεῖται κέκεικεν ἐκ παντὸς φρόπῳ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

πρόσωπα.

Οἰκέτου δύο, Σωσίας καὶ Ξαιθίας.
Βδελυκλέων. Φιλοκλέων.
Χορὸς γερόντων σφηκῶν. Γαίλδον.
Κίων. Κήρυξ.
Κυνδαβλίδης. Θεομοθέτης.
Γυνὴ χρυτοπόλης. Ἀνὴρ πρὸς οὐρανὸν.
Κατήγορος.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΕΙΟΥ ΣΦΗΚΕΣ.

Σ Ω Σ Ι Α Σ.

ΥΪΟΣ ΤΙ ΠΑΙΣ ὡς καὶ
μον ξαιθίας
φυλακὴν καὶ ταλάνειν νυκτὸς
διδέσκομαι.
Καὶ οὐδ' ἄρ' ἔτι πλὴν οὐρανῶν
φιλῶν μέγα.

Ξα. Ἀρ' οἴσθ' οἷον κινέσθαι οὐρανὸν φυλάττοντες;
Ξα. Οἶδ' ἄλλ' αὐθιγὰ μικρὸν ἀπομεινέσθαι.
Σω. Σὺ δ' ἔν παραινέσει δίδωκε καὶ τὸν ἑμὸν
κατὰ τοῦτον ἔστιν ἢ δὴ τί καὶ περὶ τοῦτον.
Ξα. Ἀλλ' ἢ παρὰ φρονέας ἔστιν, ἢ κορυβακτιῆς.
Σω. Οὐκ.

Σ Φ Η Κ Ε Σ.

126

Σω. Οὐκ, ἀλλ' ὕπνος μέγας ἐκ σαβάζιον.
Ξα. Τὸν αὐτὸν ἄρ' ἐμοὶ βουηλαῖς σαβάζιον.
Καὶ μοι γὰρ ἀρτίως τίς ἐπετραπύσσετο
μὴ δὲ τίς μετὰ τὴν βέλφαρα νυκτὸς ὕπνος,
καὶ δὴ τ' ὄναρ θαυμαστὸν ἔστιν ἀρτίως.
Σω. Καὶ γὰρ ἀληθῶς οἶον οὐδὲ πώποτε.
Ξα. Ἀτὰρ σὺ λέξον πρότερος. Ξα. Ἐδοξάμην αἰετὸν
καταπιάμενον ἐς τὴν ἀγορὰν μέγαν πένυ
ἀναρπάσαντα τοῖς ὄνυσιν ἀσπίδα,
φέρειν αὐτὴν χαλκῶν ἀνέκας ἐς τὸν οὐρανόν.
Σω. Καὶ περὶ ταύτην ἀποβαλὼν κλεάνυμον.
Ξα. Οὐδὲν ἄρ' αὖ γρίφου διαφέρει κλεάνυμος,
ὡς δὴ πρὸς ἑαῖς τοῖσι συμπτώσις λέγων
ὅτι, πτανοὺς οὐρανὸν εὐτε γὰρ καὶ οὐρανῶν,
καὶ τῆς θαλάττης ἀπέβαλε τὴν ἀσπίδα.
Ξα. Οἶμοι, τί δὴ τὰ μοι κακὰ γέννησθαι,
ἰδὼν τι τοιοῦτον ἐν ὕπνῳ. Σω. μὴ φροντίσης.
Ξα. Οὐδὲν γὰρ ἔστι δεινόν, οὐ μὲν γὰρ θεοῖς.
Σω. Δεινόν γε πού τις ἀνθρώπος ἀποβαλὼν ὅπλα.
Ξα. Ἀτὰρ σὺ τὸν αὐτὸν λέξον. Σω. Ἀλλ' ἐπὶ μέγα.
Ξα. Περὶ τῆς πόλεως γὰρ ὅστις τῆς σιόφοις ὅλον.
Σω. Λέγε νυν ἀνύσας πῶς τὴν πόλιν τῆς πράγματος.
Ξα. Ἐδοξέ μοι περὶ πρῶτον ὕπνον οὐ τῆς πινυῖ
ἐκκληπάζειν πρόβατα συμαθήμενα.
Ξα. Εὐκαταίως ἔχοντα καὶ ἱβωνία.
Σω. Καὶ περὶ τούτοις τοῖς πρὸ βῆταί μοι δόξα,
ἀμνηγορῶν φάλαγγα πανδοκιδρία,
Ξα. ἔχουσα φωνὴν ἐμπεπνημένην σὺς.
Σω. Αἰβοῖ. Σω. τί ὅστις. Ξα. πάντες πάντες, μὴ λέγε,
τ ρ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ὅζαι καί μιν τὸ νύπνιον βύρως σαπρᾶς.
 Σω. Εἴδ' ἢ μικρὰ φάλαγγ' ἔχουσιν φυτὰίω,
 Ἰσὴ βοῆον δημόν. Ξα. οἱ μοι δέλωτος,
 Τὸν δῆμον ἡμῶν βούλεται διψάναν.
 Σω. Εἴδοκε δέ μοι δέωρος αὐτῆς πλησίον
 Χαμαὶ καὶ θῆται, τὴν κεφαλὴν κήρακος ἔχει.
 Εἴτ' ἀλμυβιάδης ἔπε πρόσ με φαιλίσας,
 Οἷος δέωρος τὴν κεφαλὴν κήρακος ἔχει.
 Ξα. Οὐδῶς γε τῆς ἀλμυβιάδης ἐφαιλίσεν.
 Σω. Οὐκ οὐ καὶ ἐκείν' ἀλλόγητον, ὁ δέωρος κήραξ
 Γινόμενος. Ξα. ἦ νῆστα, ἀλλ' ἀρίστον. Σω. πῶς. Ξα. οὐκ
 Ἀνθρώπος ἔστιν, εἴτ' ἐγγύς τ' ὅραί φημι κήραξ.
 Οὐκ οὐ καὶ ἐκείν' ἔστιν ἐν συμβαλῶν, ὅτι
 Ἀρθεὶς ἀφ' ἡμῶν, ἐς κήρακος οἰχίσιται.
 Σω. Εἴτ' οὐκ ἐγὼ τοῖς δὴ δόλοισι μωδασομαι,
 Οὕτως ὑποκρινόμενον σαφῶς δειράτα.
 Ξα. Φέρε νῦν καὶ τῆς τοῖς δέωρος τὴν κήρα.
 Οἷος γὰρ ὑπὲρ πῶν πρότερον αὐτοῖσι, τὰ δὲ,
 Μὴ δὲ αὐτὸ γέλωτα μεγαρόθεν κεκλαμμένον.
 ἢ μὴν γὰρ οὐκ ἔστι οὐκ ἐκ κήραξ ἐκ φορμίδος,
 Δούλω διακρίπτω τε τοῖς δέωμοις,
 Οὐδ' ἡρακλῆς τὸ δέωπον ὅρα πατάμενος,
 Οὐδ' αὐτὸς ἀνασπλυνόμενος διειπίδης,
 Οὐδ' ἐκλέων ἔλαμψε τῆς τύχης χεῖρ,
 Ἀδῶς τὸν αὐτὸν ἀνδρα μνηστῆρα τῶν.
 Ἀλλ' ἔστιν ἡμῶν λογίον, γνῶμῶν ἔχον.
 Ὑμῶν μὲν αὐτὸ οὐκ ἐξιδώτερον.
 Κωμωδίας δὲ φορτικῆς σφάτερον.

ΣΦΗΚΕΣ.

130

Εἴτ' ἢ ἡμῶν δέωρος ἐκείνοσι,
 Ἀνὰ καὶ θῆται, ὁ μέγας οὐ πὶ τῆς τέλους,
 Οὐκ οὐ φύλαττον τὸ πατέρ' ἐπέταξε νῶν,
 Ἐνδον καὶ θῆται, ἵνα θύραζε μὴ ξίη.
 Νόστον γὰρ ὁ πατήρ ἀλλόγητον αὐτῶν νοσεῖ,
 ἢ οὐδ' αὐτὸς ἐκ γνῶν πύτ' οὐδὲ συμβαλοί,
 Εἴ μὴ πύθοιτο ἡμῶν, ἐπεὶ τοπάζει,
 Ἀμυλίας μὲν ὁ πρὸς ἀπὸν φῆς οὐ τοσὶ
 Εἶναι φιλόκυβον αὐτόν. Σω. ἀλλ' ἔδεν λέγει.
 Ξα. Μὰ δὴ ἀλλ' ἀφ' αὐτῶν τὴν νόστον τεκμαίρεται.
 Σω. Οὐκ, ἀλλὰ φιλόκυβον ὅστις ἀρχὴ τῆς κήραξ.
 Ξα. Οὐδ' ἀλλὰ φιλοκύβον πρὸς δειράτον,
 Εἶναι φιλοκύβον αὐτόν. Σω. οὐδ' αὐτῶν γὰρ περὶ
 Ξα. Αὐτῶν χρηστῶν ἀνδρῶν ἐστὶν ἡ νόστος.
 Νηστῶτος δὲ αὐτῶν φησὶν ὁ σακμαβιάδης,
 Εἶναι φιλοκύβον αὐτόν, ἢ φιλόξενον.
 Σω. Μὰ τὸν κύβον ὅστις νηστῶτος οὐ φιλόξενος.
 Ξα. Εἴτ' οὐ καὶ πύγων ἐστὶν ὅστις φιλόξενος.
 Σω. Ἀλλὰ φησὶν αὐτὸς. οὐ γὰρ ὅστις φησὶν τε
 Εἴδ' ἢ πύγων αὐτῶν, σφάτε νῦν.
 Φράσω γὰρ ἡδὴ τὴν νόστον τῆς δέωρος,
 Φιλικίας ὅστις ὡς οὐδὲς αὐτῶν,
 Εἴτ' οὐ τὸν τῆς δέωρος τῆς δέωρος, καὶ σφάτε.
 ἢ μὴ πὶ τῆς πρῶτης καὶ θῆται ξύλου.
 Ὑπνίου δὲ ὅρα τις νύκτας οὐδὲ πρὸς ἀλλῶν.
 ἢ δὲ αὐτὸ καὶ ταμῆσαι καὶ ἀχίω, ὅμως ἐκεί.
 Οἷος πέταται. τὴν νύκτα περὶ τὴν κληψύραν.
 Ὑπὸ τῆς δὲ τὴν φησὶν ἔχειν εἰσόδου,
 Τοῦ φησὶν ξυνέχων τὸ σακμάτω, ἀνίσταται,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ως περ λιβανῶν ἀδιπιδεύς νομωμία,
καὶ νῆδ' αὐτὸν γέ που γεγραμμένον
τὸν πυριλάμποις εὐθύρῃ δῆμον κελόν,
Ἰὼν παρέρραφε πλησίον, κημὸς κελός.
Τὸν ἀλεκτρυόνα δ' ὅς ἡδ' ἐφ' ἐσπέρας, ἔφ',
ὡς ὁ φ' ἐγείρειν αὐτὸν ἀναπεισμένον,
ἦραρ' ἔτ' ὑποδυῶν ἔχοντα χρήματα,
εὐδὲς ἀπὸ διορπιστοῦ, κέκραγεν ἐμβόδας.
Καὶ περτ' ἐκείσ' ἐλθὼν, προκηρύσσει πρῶτ' πάντων.
Ως περ λεπὲς προσεχόμενος τῷ κίονι
ἤ πο' δυσκολίας δ' ἀπασπιμῶν τιμὴ μακρά,
Ως περ μέλιτ' ἢ βομβυλίδος εἰσέρχεται,
ἤ πο' τοῖς ὄνυξι κηρόν ὑποπεπλασμένους.
Τήφων δὲ δέσεις μὴ δευθεῖν ποτὲ,
ἵν' ἔχῃ δικάζειν, ἀγίαν δὲ εὐδὸν φέρεται,
Τοιαῦτ' αἰδέει, νομίζετο μένος δ' αἰεὶ,
Μάλα οὖν δικάζει. τῷτον δ' ἐν φυλάττομεν,
Μοχλοῖσιν ἐγκλείσαντες, ὥσπερ μὴ ξίει.
Ὁ γὰρ ὅς αὐτῶν τιμὴ νόστον βαρύνει φέρει.
καὶ πρῶτος μὲν ἡγοῖται παρομυθούμενος,
ἀνέπειθεν αὐτὸν μὴ φορεῖν τριβώνιον,
μὴ δ' ὀξύνει θυράζ', ὅδ' οὐκ ἐπείθετο.
Εἴτ' αὐτὸν ἀπέλου, καὶ καθάειρε καὶ μέλα
μετὰ ταῦτ' ἐκρυβάνη. ὅδ' αὐτῶν τυμπάνῳ
ἀΐξας, ἐδίκασεν ἐς τὸ καινὸν ἐμπιστῶν.
Ὅτε δὴ δὲ ταῦτα ἔτελεται οὐκ ὠφέλει,
διέπλουσεν εἰς αἰγίαν, εἴπε συλλαβῶν
νύκτωρ κατέκλινεν αὐτὸν εἰς ἀσκητιοῦ.
Ὁ δ' ἀνέφανη κρηφαῖος ἀπὸ τῆς κεφαλῆς,

ΣΦΗΚΕΣ.

131

Ἐνδοῦθεν οὐκ ἔτ' αὐτὸν ὀξεφρέομεν.
Ὁ δ' ὀξεδίδρασκε διὰ τὴν ὑδρορροῶν,
καὶ τ' ὁπῶν. ἡμεῖς δ' ὁσ' ἴω τετρημένοι,
Ἐν βύσσοις ῥαμμένοι, καὶ περ κτύομεν.
Ὁ δ' ὡς περ αἰθροῖος αὐτῶν πατρίους
Ἐνέκρουεν ἡδὲ τὸν τοῖχον, εἴτ' ὀξήλατο.
ἡμεῖς δὲ τὴν αὐτὴν ἀπασαν δικτύοις
καταπέτασαν τὸν ἐν κύκλῳ φυλάττομεν.
Ἔστι δ' ὄνομα τῶν μὲν γέροντι, φιλοκλέων,
καὶ μὲν δὲ. τῶν δ' ἡγεῖται τῶνδε, βδελυκλέων,
ἔχον ῥόποις, ὁφρα γμοσε μνακουσίνοις.
Ως ξανθία καὶ σωσία, καὶ βούδετε;
Ὁμοί. Σω. τί ὅτι. Σω. βδελυκλέων ἀνίσταται.
Ὁ δ' ἐδιδραμεῖται σφῶν ταχέως ἀδύρ' ἄτερος;
Ὁ γὰρ πατήρ ἐστι τὸν ἐπὶ τὸν εἰσελθόντα,
καὶ μὲν πολέμῳ ὅστις κατὰ δεσπικῶς, ἀλλ' ἄθρει,
κατὰ τῆς πυλῶν, τὸν ῥῆμ' ὅπως μὴ κοῦσθῃ.
Σὺ δὲ τῆς θυρᾶς πρόσκεισο. Οἶκ. ταῦτ' ὡς δέωσθε.
Ἄναξ πόσειδον, τί ποτ' ἄρ' ἢ καὶ πῆν φοβῶ.
Ὁυτοὶ τίς εἰ σύ. Φι. καὶ πῶς ἐγὼ ὀξέρχομαι.
καὶ πῶς; φέρ' ἴδω τίς ἐξυλὸν σύ. Φι. συκίον.
Νῆτ' ὅδ' ὅς περ γ' ἐστὶ δεινότητος καὶ πῶν.
Ἄτ' οὐκ ἐσερρήσεις. πῶν δ' ἢ πηλίας,
ἀδύον πέλιον, φέρ' ἐπ' ἀναβῶσσι καὶ ξύλον.
Ἐταῦθα νῦν ζήτει πῶν ἄλλῳ μηχανῶν.
Ἄτ' ἀθροῖος γ' εἴ μ' ὡς ἔτερος οὐδὲς ἀνὴρ,
Ὅστις παρὸς νῦν καὶ πῶν νεκλίστομαι.
Φαί. τί μὲν θυρᾶν ὥθει, πῆν νῦν σφόδρα.
Ἐν κρηφαῖος καὶ γὰρ ἐν ταῦτ' ἔρχομαι,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Καὶ τῆς κατεκλεισθῆτος ἰδιμελοῦ καὶ τῆς μοχλῶ
φυλάξῃ θ' ὅπως μὴ τὴν βράλαιον ἐκφύξῃ,

Φι. Τί δρᾷσεν, οὐκ ἐκφύσεν τ' ὡς μακρῶτατε,
Δίηκον τί μ' ἀλλ' ἐκφύξῃ τοι δρᾷσεν τίς τις.

Βλ. Σὺ δ' ἔτ' το βράλαιος αὐτὸν φέρῃς, ὃ δ' ἔτι θεός
Μαντινομὲν μὲν οὐ χρῆσιν ἐν δελφοῖς ποτὲ,
Ὅταν τις ἐκφύξῃ μ' ἀποσιλῶσαι ποτὲ.

Φι. Ἀπολλὼν ἀποφύλαξε, τῆς μαντινῶτατος
Ἰθ' ἀντιβολῶ σ' ἐκφύξῃ με, μὴ διαρρήγῃ.

Βλ. Μὰ τὸν ποσειδῶ φιλοκλέων οὐδέ ποτέ γε.

Φι. Διαρρήξομαι τῶντων ὁδὸν τὸ δίκτυον.

Βλ. Ἀλλ' οὐχ' ἔχεις ὁδόν τας. Φι. οἱ μοι δέλαιος,

Γῶς καὶ σ' ἀποκτείνωμι, πῶς δότε ξίφος,

Ὅπως τάχιστα, ἢ πινάκιον τιμηθῇ.

Βλ. Ἀνθρώπος ὅστις μέγα τί δρᾷσεν κακόν.

Φι. Μὰ τὸν δὲ οὐδ' ἔτι, ἀλλ' ἀποσώδεται βούλομαι,

Τὸν ὄνον ἄγων αὐτοῖσι, ταῖς κενθηλίοις.

Νουμυλία γὰρ ὅστις. Βλ. οὐκ οὐ καὶ τὸς αὐτὸν

αὐτὸν ἀποσώδεται ὅστις αὐτὸν. Φι. ὅστις περὶ ἔργου.

Βλ. Μὰ δὲ ἀλλ' ἀμεινον, ἀλλ' αὐτὸν ὄνον ἔξαρχ.

Οἶκ. Οἶαν πρόφασιν καθεῖκται ὡς εἰρωνικῶς,

Ἰνα θεῖον ἐκπέμψῃς. Βλ. ἀλλ' οὐκ ἔσται.

Ταύτην γὰρ ἔργου ἔργου μὲν τεχνωμένον,

Ἀλλ' εἰπὼν μοι τὸν ὄνον ὅστις εἰρεν δοκῶ.

Ὅπως αὐτὸν γέρον μὴ δὲ παρὰ κεντὴν πάλιν.

Καὶ θῶν, τί κλαίεις, ὅτι πεπεσείη τήμερον.

Βλ. ἴδε θεῖον, τί γένεις, εἰ μὴ φέροις

Ὀδύσεια πινάρι. Οἶκ. ἀλλ' ἔτι καὶ δὲ δὲ φέρῃ

Κάτω γε τυντονί πινὺ ποδεδιήκται.

ΣΦΗΚΕΣ

132

Βλ. τοῖον, φέρ' ἰδομαι. Οἶκ. τυντονί. Βλ. τυντὶ πινῶ.

Βλ. Τίς εἴ ποτ' ἀνθρώπων ἔτεόν. Φι. οὐ τις γὰρ δὲ.

Βλ. Οὐτος οὐ ποδεδιήκται. Φι. ἰδομαι ἀπὸ δραστηρίων.

Οὐ τις μὲν τ' δὲ οὐτ' ἀνθρώπων γ' ἔσει.

Ἰφελκε θεῖον αὐτὸν, ὡς μακρῶτατος,

Ἰν' ὑποδεδιήκται, ὡς τ' ἐμοί γ' ἰδομαι.

Φι. Οἱ οὐκ οὐκ κλητῆρος εἶναι πολίτη.

Βλ. Εἰ μὴ μὲν ἀσπὶς ἦσυχον, μακρῶτατος.

Βλ. Γεῖ τῆς, μακρῶτατος δὲ τῆς. Φι. πινὺ ὄνον σικῶς.

Βλ. Ρομφαλὸς εἰ πόρρω τέχνης καὶ περὶ βολος.

Φι. Ἐγὼ πομφαλὸς καὶ μὴ δὲ, ἀλλ' οὐκ οἶδα σὺ

Ναὺ μὲν τ' ἀρῖστον, ἀλλ' ἴσως ὅταν φέρῃς

Ἰπποκρίστον γέροντος ἡλιασπιδος.

Βλ. ὅστις τὸν ὄνον καὶ σικῶν, ἐς τὴν οἰκίαν.

Φι. ὅστις ἡλιασπιδος, καὶ κλέων ἀμύματα.

Βλ. Ἐνθὺν κέντραχι τῆς θύρας κεκλεισμένης,

ὅστις σὺ ποδεδιήκται τῶν λίθων πρὸς τὴν θύραν,

Καὶ τὴν βράλαιον ἐμβαλλε πάλιν εἰς τὴν μοχλόν,

Καὶ τῇ δοκῇ περὶ σθῆς τὸν ὄνον τὸν μέγαν,

Αὐτὸς τί περὶ σκύνιόν. Οἶκ. ὡμοι δέλαιος,

ἰδομαι πῶς ἐμπέπηκέ μοι τὸ βῶλιον.

Οἶκ. ἴσως αὐτὸν μὲν ἐνέβαλέ σοι ποδὲν.

Βλ. Μὴ οὐ καὶ δὲ, ἀλλ' ἐπιδυόμενός τις οὐτοῖς,

Ἰππὸς τ' κεραμίδων ἡλιασπιδος ὁροπίας.

Οἶκ. Οἱ μοι κακὸς αἰμῶν, σκύνος αὐτὸν γίγνεται,

Ἐκπῆσται, πῶς πῶς εἰ μοι τὸ δίκτυον

Σὺ, σὺ, πάλιν σὺ, γὰρ δὲ ἢ μοι κρεῖττον ὡς,

Τηρᾶν σικῶν, αὐτὸν τὸν τῆς παρὸς.

Οἶκ. Ἀγεῖν ἐπειδὴ τυντονί σε σβήσκει,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Κοῦν ἔσθ' ὅπως διαδύς ἀν', ἡμῶς ἐπιλάθοι,
Τί οὐκ ἀπέκοιμήθην οὐδὲν εἰλω.

Βλ. Ἀλλ' ὦ πόνηρ, ἤξεπν ὀλίγον ὕστερον
Οἱ σιωδικασταί, παρεκχελοῦντες τουτονί
Τὸν πατέρα. Οἶκ. τί λέγεις, ἀλλ' ἀναῶ ὁ ῥόρος βλά.

Βλ. Νῆ τὸν δὲ δ' ἐξ' ἀνέστησέ γε,
Ὡς ἀπὸ μέσων νυκτὶ παρεκχελοῦντες μ' αἶψα,
Λύχνος ἔχοντες καὶ μιννεῖζοντός με λη.

Ἀρχιμοελισπιδνοφωιχίρατα,
Οἷς ἐκχελοῦν τῆτον. Οἶκ. οὐνοῦ λω δέη,
Ἦδη πότ' αὐτοῖς τοῖς λίθοις βαλίσσομεν.

Βλ. Ἀλλ' ὦ πόνηρ, τὸ γένος λῶντις ὀργίσῃ
Τὸ πῶν γρόντων ἔσθ' ὅμοιον σφικιά.
Εἴχαπ' ἔξ' καὶ κέντρον ἐκ τῆς δοφύος
Οἷς ἔκτατον, ὦ κεντῆσι, καὶ κεκραγότες
Γηδῶσι, καὶ βάλαντον ὥς περ φέφαλοι.
Οἶκ. Μὴ φροντίσης, ἐάν περ ἐγὼ λίθοις ἔχω,
Ρολλῶν δικαστῶν σφικιανὴν διασκεδῶ.

ΣΤΡΟΦΗ ΣΤΙΧΩΝ ΙΗ.

Χο. Χάρι, πρόσβην ἔρρωμένως, ὦ κομία βραβύων,
Μαίτην δὲ μὲντοι προτ' γ', ἀλλ' ἡδ' ἰμῶς κωλύων,
Νωὶ δὲ κρείττον ἐσί σου χαρινάδης βαλίσσαν,
Ὡς στυμόδωρε κενδυλῶ, βέλτισε σιωδικαστῶν,
Εὐεργίδης ἀρ' ὅστις πρὸνταῦθ' ἡ χάρις ὁ φλυδῶν,
Γάρρεσθ' ὁ λοιπὸν βῆσι, ἀπαππαί. παππαί. παππαί.
Ἦ βης ἐκείνης λωὶ ἐν βυζαντίῳ ξωῆμεν,
Φραρδὸν τ' ἐγὼ τεκνὶ σὺ καὶ πατὴρ τεκνὶς νύκτωρ
Τῆς ἀρτοπώλιδος λαθόντ' ἐκλέψαμεν τὴν ὀλμῶν.
Καὶ ἡμῶς τῆς κρηθῶς, καὶ τῆς ἰσάντες αὐτῶν

ΣΦΗΚΕΣ.

133

Ἀλλ' ἐγὼ νῶμεν ἀνδρῶν ὥς ἔστι λαχὴ πιωί
Σίμβλον δὲ φασι χρημάτων ἔχειν ἀπέντες αὐτῶν
Χρὸς οὐκ κλέων ὁ κινδυνὸς ἡμῶν ἐφείτ' ἐν ὥρῃ
Ἦσαν ἔχοντας ἡμερῶν ὀργλῶν φιδῶν ποτηραῖν
Ἐπ' αὐτῶν ὥς κολομεύς ὦν ἡδίκησεν, ἀλλ' ἔξ' ἔξ'
Σπύδωμεν ὡς νδρῶν ἡλικῶν, πρὶν ἡμέραν γενέσθαι
Χωρῶμεν, ἄμα τε τῷ λύχνῳ πάντι διασκοποῦμεν,
Μή τις λαθῶντις ἡμῶς ἐμποδῶν κακὴν τι δρασθῇ.

Βλ. Τὸν πιλὸν ὦ πατέρ' σὺ τουτονὶ φύλαξαι.

Χο. Καρφός χαμάθεν σὺ ναῦ λαβῶν, τὸ λύχνον πρόσβυσον.

Βλ. Οὐκ, ἀλλ' ἀπὸ δὲ μοιγε ναῦ δοκῶ τὸ λύχνον προβάσθην.

Χο. Τί δὴ μαθῶν, τῷ δακτύλῳ πῶ θρυαλλίδ' ὠθεῖς,

Καὶ ταῦτα τοῖς λαῖς ἀπαιζόντος ὦ νόητε σὺ

Οὐ γὰρ δένεισθ' ὅταν δέη τίμιον πρίσθαι.

Βλ. Εἴ νη δὲ αὐθις κενδυλοῖς νηδεύσθ' ἡμῶς

Ἀποσβέσαντες τῷ λύχνῳ, ἀπὸ μὲν οἷος δ' αὐτοῖς,

Καὶ περὶ τῶν σιότων τουτονὶ σερηθεῖς,

Χο. Τὸν πιλὸν ὥς περ ἀτράχες τυρβάσεις βαλίσζων

Ἦ μὲν ἐγὼ σὺ χ' ἀτέρους μέζονας κηλαῶ,

Ἀλλ' οὐτό μοι βόρβορος φαίνεται πατῆρτι

Κοῦν ἔσθ' ὅπως οὐκ ἡμερῶν τετάρων τὸ πλεῖστον

Υἱὸν ἀναγκάτως ἔχει τὴν δεὸν ποιῆσαι,

Ἐπεισι, γοῶν τοῖσι λύχνῳ, οὐτοῖς μύκησιν,

Φιλῶ δ' ὅταν ἦ τουτὶ, ποιεῖν ἔκτεν μάλα,

Δεῖται δὲ καὶ τῷ καρπύμῳ ἀπὸ μὴ ἔτι πρῶτ' ἡμῶς,

Υἱὸν γενέσθαι, καὶ πινύσθαι βόρειον αὐτοῖς,

Τί χρῆμα ἔσθ' οὐκ ἐοικέναι τὸ δὲ σιωδικαστῆς

Ῥέπον δὲ, ὥς δ' φαίνεται δόρυ πρὸς τὸ πλῆθος,

Οὐ μὲν πρὸ τῶν γ' ἐφορκῶς λω, ἀλλ' ἀπὸ πρῶτος ἡμῶν

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ἡ γὰρ ἀνδρῶν φιλίᾳ καὶ γὰρ ὅτιν ἀνὴρ
φιλοφύλος, ἀλλ' αἰ μὲν δόκει, σὺν ταῖς ἐνδοξασίαις
Αἰδομένους αὐτὸν ἐκβαλεῖν, ὡς τι πῶς ἀκούσας
Τοῦ μὲν μέλους, ὅφ' ἡδονῆς ὅδε ῥυθμὸν θυράζε.

ΧΟΡΟΥ ΜΕΛΟΣ.

Τί ποτ' ὅτ' ἐν θυρῶν φαίνεται αὐτῷ ἡμῖν
Ὁ γέρον, οὐδ' οὐ παύσει, μὲν ἀπολωλέκε τις ἐμ
βάδας, ἢ προσέειπε τῷ σκότῳ τὸν δακτυλὸν πῶς
Εἴτ' ἐφλέγη μιν αὐτῷ τῷ σφινδὸν γέροντος ὄντος,
καὶ τὰς αὐτὰς βαβωνιάς, ἢ μὲν πολὺ δέξιμά τις
Γ' ὡς τ' περ' ἡμῖν, καὶ μέγας οὐκ αὐτῷ ἐπείθετο,
ἀλλ' ὁ πότ' ἀντιβολοῖν τίς, καὶ τῷ κύπῳ αὐτῷ
λίθων ἐφ' ἑλκεν, τὰς αὐτὰς
Διὰ τὸν χερσὶν ὄντ' ἀνθρώπων, ὅς ἡμῶς διεστέτ
Ἐξαπατῶ, καὶ λέγων ὡς φιλαδελφείας ἡμῶν, καὶ
Τὰ νύ σάμω πρῶτος καὶ τέτοι, διὰ τῶν τ' ὁδῶν
Εἴτ' ἴσως καίτοι πυρέτῳ.
Εἴτ' ὅτ' τοῖς ἀνδρῶν, ἀλλ' ὅτ' γὰρ ἀνίστατο μὴ δ' ἔτι
Σαυτὸν ἐδίε, μὴ δ' ἀνέκτει.
καὶ ὅτ' ἀνὴρ παχὺς ἦκει τ' προσδόντων
Τὰ πῶς θράκης, ὃν ὅπως αἰχμῶν, ἐγγυφίς.

ΟΜΟΙΟΣ ΤΡΟΦΗ.

- Χο. Ὑπάρχει παῖς ὅτιν παρῶ.
Ρα. Εὐελήσεις τί μοι οὐδ' ὅτ'
Ἰάτερ ὡς τ' ὅτ' ὅτ' ὅτ'
Χο. Ραγὺν ὅτ' παιδίον, ἀλλ' εἰ

ΣΤΡΟΦΗ.

πὲρ τί βέλει με πρίσθαι
Καλὸν, οἱ μοι δέσ' ἐρεῖν αὐτῷ

ΣΦΗΚΕΣ.

134

στραγάλους δὴ πυνθεν ὡς παῖ.

ΣΥΣΤΗΜΑ.

- Ρα. Μὰ δὴ, ἀλλ' ἰχθύες ὡς παπῶν, ἡδονῶν
Χο. Οὐκ αὐτῷ μὲν δὴ εἰ κρέμοις ἐγ' ὑμῖς.
Ρα. Μὰ δὴ, ἐν αὐτῷ πρὸς ἐμῶν τ' λοιπῶν

ΣΤΡΟΦΗ.

- Χο. Ἀπὸ τῶν τῶν με τῶν μοδαρῶν ναῶν.
Τέτοι αὐτῶν τ' ἐχέει ἀλλοτρίαι δέ, καὶ
Ρα. Ἐύλα, καὶ φον. σὺ δὲ ναῦ σὺ καὶ μαίτις.
Ρα. Ἀγε ναῦ ὡς πατέρ, ὡς μὴ
Τὸ δὴ σὺ σέλιον ὡς ῥαχῶν
Καθίστη ναῦ, πόθεν ὡς
σὺ μετ' ἀρῖστον, ἐχέει ἐλ
πίσθε χρεῖς ὡς πινῶν ναῶν, ἢ,
ῥόρον ἐμῶν ἱερὸν.

ΣΤΡΟΦΗ.

- Χο. Ἀπὸ πατρὸς φθῶ,
Μὰ δὴ, οὐκ ὡς ἐγὼ γε ναῶν
Ρα. Οἱ δὲ ὅτ' ἐν γε δέσπινον ἔσται
Τί με δὴ τ' ὡς μελέα μὴ περ' ἐπικτες,
Χο. Ἰν' ἐμοὶ πρὸς ῥαχῶν βόσκειν παρέχης.
Ρα. Ἀνόντην γ' αὐτῶν ὡς ὅθι
Λάμειν γ' ἐχέει ἀνέλαμα.
Χο. Εἴτ' ἐπὶ ναῶν σενάσει,
Ρα. φίλοι, πάσαι μὲν τήνδε διὰ τῆς ὅπης
Ἰμῶν ὑπὸ τῶν αὐτῶν, ἀλλ' οὐκ οἶός τ' εἰ μὲν αὐτῶν
Τί ποιήσω, τῆς μὲν ὑπὸ τῶν δ' ἐπεί
Ἐλόμεν γε πάλιν μετ' ὑμῶν
Ἐλὼν αὐτῶν καὶ δόσις

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Κακὸν π' ποιῆσαι.

Α'λλ' ὦ ζῶν, μέγα βρόντα, καί με
 ροίσον καὶ πτόν' ὀξείφνης,
 ἢ πρὸς ἐνιάρθην ἢ τὸν σελῶ
 λῶ τῶτον τὸν φθόβο μοῖμαξω,
 Τόλμησον ἀν' ἀξ' χαρίσασθαι μοι
 βάθος οὐκείρας, ἢ με κεραυνῶ
 Διχτηθαλέω παόδοσον ταχέως,
 Κἄπειτ' ἀνελών μ' ἀποφυσίσαις.
 Ἔς ὀξάλμῳ ἐμβαλε θυρμῶ,
 ἢ δῆτα λίθον με ποίισον, ἐφ' ὃ
 Τὰς χοίρεινας ἀειθμῶσιν.

Στροφὴ κώλων καὶ σίχων β'.

- Χο. Τίς γ' ἔσθ' ὁ ταυτὰ σ' ἔργων καὶ ποικιλίων παρ' ὅσων
 Λέξον, πρὸς δύνως γ' φράσεις.
 Φι. Ο' ὅμως γῆς, ἀλλὰ μὴ βοᾷτε, καὶ γ' τυγχάνει
 Οὐτόπ' ἐπρόσθεν καὶ δόδων, ἀλλ' ὅφραδε τῶ τόν.
 Χο. Τῶ δ' ἐφέξιν ὦ μάταιε ταυτὰ δρᾶν σε βέλῃ;
 Τίνα πρόφασιν ἔχον.
 Φι. Οὐκ ἐμ' ὡ' ἵδρυν διχαίειν, ὅδε δρᾶν ὅδε κακῶν
 Α'λλὰ μ' ὡ' χαλῶν ἐτοιμὸς ἐς, ἐγὼ δ' ὅξ' βέλομαι.
 Χο. Τοῦτ' ἐτόλμησ' ὁ μακρὸς χανεῖν ὁ δημολογαλλῶν
 Εἴπερ λέγεις πῶς τ' νεῶν ἀληθὲς ἀν;
 Φι. Οὐ γ' ἂν πῶς ἀνὴρ τῶτ' ἐτόλμησε λέγειν,
 Εἰ μὴ ξυωμότης τις ᾤ.
 Χο. Α'λλ' ἐν τῶτων ὦρα τίνα σοι ζητεῖν καὶ νῦν αἰνῶν.
 ἢ πῶςσε λάθρα τ' ἀνδρὸς τ' δεῖ καὶ βλῶαι δόδρο παρ' ὅσων
 Φι. Τίς ἂν εἴη ζητεῖν ὅμεις, ὡς παρ' ἔχονγε ποιοίμεν,
 Οὐτὼ κατὰ δὴ τ' ἀνείδων μὲν χοίρειναις περὶ ελπίαν.

Σ Φ Η Κ Ε Σ.

135

Χο. ἔτι π' ὅπ' δὴδ' ὡ' πιν' ἀν' ἐνδοθεν οἶδ' ὅτ' ἡς διορύξαι,
 ἔτ' ἐκείνῳ αἰράνεσι κυρθεῖς ὡς π' πολὺ μῆτις ὁδὸν αὐδῶς.
 Φι. Νούτα πέφρακται, καὶ ἐστὶν ὅπ' ἡς ὀξείφνης διαδιδῶαι
 Α'λλ' ἀλλὰ π' διὰ ζητεῖν ὅμεις, ὅπ' ἡς δ' ἐστὶ γονέας.
 Χο. Μένεισαι δὴδ' ὅτ' ἡς ὀξείφνης καὶ π' ποτὲ τ' ὀβελίσκους
 ἔσ' σου τὸν καὶ τῶ τέχνης, ὅτε δὴ γ' ὡ' ἀξὸς ἐάλως;
 Φι. Οὐδ' ἀλλὰ τί τ' τ', ὅτ' ἡς τ' τ' ἐστὶν ἐκείνῳ προσόμοιον,
 ἢ βῶν γ' καὶ διωάμῳ καὶ πῶν, ἰαυόντ' αὐτὸς ἐμαυτῶ,
 Κούδεις μ' ἐφύλαττεν ἀλλ' ὅξ' ἡ μοι
 Φύγειν ἀδεῶς, νῦν δὲ σὺ ὅπ' τοις
 Ἀνδρῶν ὅπ' τοι διαταξάμενοι,
 Κατὰ τὰς δίοδους σκοπωροῦται,
 Τὸ δὲ δὴ αὐτ' αὐτ' τοῖσι θυραῖς
 ὡς περ μαχάλλῳ κρέα καὶ φασαν
 Τηρῶν ἔχοντ' ὀβελίσκοις.

Στροφὴ ἑτέρα κώλων καὶ σίχων γ'.

- Φι. Α'λλὰ καὶ νῦν ἐκπύριζε μηχανῶν ὅπως πέχεται,
 Ἔως γ' ὡ' μελίτηιον.
 Χο. Διαφραγεῖν τοίνυν κράτιστον ἐσὶ μοι τὸ δίκτυον,
 Ἡ δὲ μοι δίκτυον αὖτε συγγνώμῳ ἔχοι τῶ δικτύου
 Ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρὸς ἐς ἀνόντος ἐς σωτήριαν,
 Α'λλ' ἐπεὶ δὴ πῶς σὺ γνάθον
 Διατέφρακται τῶ τόν, ἀλλὰ μὴ βοᾷτε μηδὲ μῶς,
 Α'λλὰ τῶν ἀμείδ' ὅπως μὴ βδελυκλέων αἰσθῆσθαι.
 Χο. ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΩΛΩΝ Δ'
 Μὴδὲν ὡ' πᾶν δέδοθι μὴδὲν, ὡς ἐγὼ τῶ τόν γ' ἐάν
 Γράψῃ τί, ποιήσω δακτύλῳ
 Τῶ καὶ ροδίαν,
 Καὶ τὸν πῶς ψυχῆς δρόμου

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Δραμὴν ἴν' εἰδὴ μὴ πατῶν,

Τὰ παῖν θεῶν ψυχισμῶντα.

Α' ἄλλ' ὅραί τις διὰ τ' οὐρείδος τὸ κελεύειον, εἴπε καὶ
Δήσας σαιτ', ἢ τῶν ψυχῶν ἐμπλησμένοις διοπέδους

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΡΗΝ

Φι. Ἀ' γὰρ νῦν καὶ αἰδομένοισι τὸ πῶς ζητήτων μ' ἐκκαλεσάμεναι

Καίνασπασθὸν ποιεῖν εἴσω τί ποιήσεις, φράζετε νῦν

Χο. Ἀ' μὴ μὲν σοι, τ' περὶ αὐτὸν μὲν ἀπαντες καλέσαντες

Ὅς τ' ὅδε δυνάτοισ' εἴργειν τὰ τοιαῦτα ποιήσμεν ἡμεῖς

Φι. Δράσω τῶν ἡμεῶν μὴν πῶσως, ἢ μανθανέτω τὸ πῶς

Ἀνελόντες ἢ κλαύσαντες, θεῶν αἰμὴν πῶς τοῖσι δυνάτοισι

Χο. Οὐδὲν πείσει, μηδὲν δέσσης, ἀλλ' ὡς βέλτε καθεῖ

σαιτ' ὑπερῶν, καὶ περὶ αὐτοῖς τοῖσι παρῶσι θεῶσι

Χι. Ὡς λυκε δέσποτα, γέτ' ἥρωες, οὐδ' οἷς τ' ἐγὼ κελεύωμαι

Τοῖς δακρυόισι τ' φθυχρόντων αἰεὶ ἢ τοῖς ὀλοφυρμαῖς

Ὡς ἡσυχίας γοῶν ἀνιπιδες ἰδὼν ἐνταῦθα ἵνα ταῦτ' ἀκούσῃ

Καὶ βαλὼν μόνος ἥρώων, παρὰ τ' κλέοιτα καθεβῇ

Εἰλέσων καὶ σώσει νῦν τὸν σπαντὲς πλησιόχωρον

Κὲ μὴ ποτέ σε ὅρα πάς καὶ ἴν' ἔρησω, μὴ δ' ἄσπαστον

Βα. Οὐ πῶς, ἐγείρω. Οἶκ. τί τὸ πρᾶγμα. Βα. ὡς πρᾶγμα

τὸ ἐγμὲν κλωπῶν

Οἶκ. Μῶν ὁ γὰρ πῶς διαδύει; Βα. Μὰ δὴ δὴ τ' ἀλλὰ καὶ

Αὐτὸ δέσσης. Οἶκ. ὡς μαρῶντα τί ποιῆς, ὅ μὴ καὶ παρῶν

Βα. Ἀ' νάβων ἀνύσας ἢ τ' ἐτέρων, ἢ τοῖσι φυλάσσουσιν

Ἦν πῶς περὶ μὲν ἀνακράσονται, πληγὰς τ' ἐρεσσοῦσιν

Ὡς ἐκκαλεσάμεναι πόσις δίκαια τί τις μέλλουσιν εἰσελθεῖν

Φι. Ὡς σπουδῶν, ἢ πῶς αὐτῶν, καὶ χεῖρων, καὶ φερόμενων

Πότε δ' εἰ μὴ νῦν ἐπαρήξετέ μοι, πρὶν μ' εἴπω καὶ

ἀμεῖσθαι.

ΣΦΗΚΕΣ.

136

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ 1α.

Εἰπέ μοι τί μέλλομεν κινεῖν ἐκένω τ' χολῶν,

Ἦν ποτ' αὐτῶν τῶν ἡμῶν ὀργιστῶν σφηκῶν,

Νῦν ἐκένω νῦν ἐκένω τὸν ὕψυθμον

Ὡς καλαζόμεθα κύνεον εὐτέ περ' ὀφεί.

Α' καὶ θοιμάτια λαβόντες ὡς τάχιστα παιδίαν,

Θάτε, καὶ βοάτε, καὶ κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε.

Καὶ κελύετ' αὐτὸν ἡμεῖς,

Ὡς ἐπ' αὐτῶν μισόπολιν,

Ὅντα, καὶ πολούμενον,

Ὅτι τὸνδε ἔργον εἰσφέρει,

Ὡς ἀρὴ μὴ διαλέξιν δίκας.

Ὡς γὰρ τοῖς πρᾶγμα ἀκούσιντ' ἀλλὰ μὴ κεκράγεται

Νῦν δὲ ἐς τὸν ἔρανον, ὡς τὸνδ' ἐγὼ δ' μεθήσομαι

Ταῦτα δὴ τ' ὅδε δεινὰ καὶ τυραννίδος ἐμφανῆς,

Ὡς πόλις καὶ θεῶνδε θεοσεχθία,

Καί τις ἄλλος περὶ ἐστὶν ἐμῶν καὶ λαφ.

Ἦν ποτ' αὐτῶν, καὶ κύνεον ἔχουσιν, ὅς ὁραὶ ὡς δέσποτα;

Οἷς γὰρ ἀπώλεσαν ὀλιππον ἐν δίκῃ τὸν γοργίαν.

Καὶ σέ γ' αὐτῶν ὀφείλομεν, ἀλλ' ὅπως αὐτῶν εἴρεται,

Ὡς καὶ αἰτίας τὸ κύνεον, εἴ τ' ἐπ' αὐτῶν ἴσο

Ἔνταλεις δὲ περὶ τὸν, ὀργῆς ἢ μῆνους ἐμπλησμένος,

Ὡς αὐτὸν δὲ δὴ τὸ λοιπὸν σμῖνος οἶον ὠρμισεν,

Τοῦτο μόντοι δεινὸν ἦδη νῦν δὴ δ' ἀμαχόμεθα,

Ὡς ἐγὼ γὰρ αὐτῶν ὀργῶν δέδοικα πάς ἐμὲν φρίδας,

Αλλ' ὅπως αὐτῶν ἀνδρῶν, ἢ δὲ μὴ φήμ' ἐγὼ,

Τὰς χελώνας μακαρίζω, τὸ δὲ δέρμας.

Εἰ αὖτε γὰρ ὡς σιωδῶσαι, σφηκῶν δὲ κύνεον

Οἱ μὲν, ὅς τιν' πρῶτον αὐτῶν ὅς πέποιδ' ὠρμισμένοι,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Οἱ δὲ τῶν φθαλμῶν κύκλῳ κεντῆιδ', οἳ τὴν δὲ κεντῆιδ'
Βδ. Ως μέδω, καὶ φρυγέ, βοηθεῖτε δίδυρο, καὶ μεσσηνίαι,
 Καὶ λαβεθε τουτονί, καὶ μὴ μεθεῖθε κεντῆιδ'.
 Εἰδὲ μὴ, πέδαις παχέαις ὅσον ἀγρίαις τε,
 ὧς ἐγὼ πολλῶν ἀνθρώπων οἶδα θρίων τὸν φόρον,
Χο. Εἰς μὴ τῶτον μεθήσεις, εὐ τί σοι παχέαις.
Φι. Ως κέρω φῆρος ἀνὰ, τὰς πρὸς ποσσὶν δρακόντων,
 Γειορᾶς ἔγωγε μὴ π' ἀνδρῶν βαρβαρίαν χειρῶν μου
 Οὐς ἐγὼ δίδωμι κλάαν τέσσαρ' ἐς τὴν χοῖνιστον.
Χο. Εἴτε δὴ τ' ἢ πόλλ' εὐεσι δεινὰ τῶν γήρας καὶ καὶ
 Διλαδῆς καὶ ναυγῆ τούτω, τὸ παλαιὸν δεσπότης
 Γρὸς βίαν χειρῶν, ὅσον τῶν πέλαι μεμνημένοι
 Διφθερῶν, καὶ ξω μῆδων, ἄς ἔτος αὐτοῖς ἡμπελά.
 Καὶ κωκῆς, καὶ τῶν πόδων χειμῶνος ὄντος ὠφέλει.
 ὧς τε μὴ ριγῶν γ' ἐκείνῳ, ἀλλὰ τούτοις γ' οὐκ ἐστὶ
 Οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδῶς τῶν παλαιῶν ἐμβάτων.
Φι. Οὐκ ἀφίσεις ὁδὸν νυκτὶ μὴ καὶ κισσὸν θηρίον,
 Οὐδ' ἀναμνηθεῖς ὁδὸν ῥῶν τῶν βότρυν κλέπτειν τὰς
 Προσκαγῶν πρὸς τὴν εἰλαίαν, ὅς ἐστιν ὁ καὶ κεντῆιδ'
 ὧς τε σε ζιλωτὴν εἶναι, καὶ δ' ἀχέριςτος ἡδ' ἀρῶν.
 Ἀλλ' ἀνὴρ με καὶ σὺ καὶ σὺ, πρὶν τὴν ἡμέραν ἐκδραμεῖν.
Χο. Ἀλλὰ τῶν μὲν τὰς ἡμῶν δώσετον καὶ λυτὴν δίδωμι
 Οὐκέτι ἐς μακρὰν, εἴ τι δὴ οἶός ἐστιν ἀνδρῶν ὁ φόρος.
 Ὁ ξυθύμων, καὶ δικαίων, καὶ βλεπόντων καὶ ῥαβδῶν.
Βδ. Γαῖε, παῖ, ὦ ξανθία τῶν σφῆρας ἀπὸ τῆς οὐλῆς.
Ξαν. Ἀλλὰ δρῶ τῆς ἀλλοτρίης σὺ τῷ φε πολλῶν τῶν καὶ πρὸς
Σω. Οὐχὶ σὺ δ' ἐς ἡρόραχας, καὶ ἀπὸ τῆς πᾶς τῶν ἐλπί.
Ξαν. Καὶ σὺ προδίδεις αἰχίνῳ εὐ τῷ φε τὸν σελαρτί.
 Ἀρ' ἐμέλλομεν ποτ' ὅμως ἀποστῆναι τῶν ἡρώων.
Χο. Ἀλλὰ

ΣΦΗΚΕΣ.

137

- Χο.** Ἀλλὰ μὴ δὴ ἔρχεσθαι ἔπος αὐτῶν διέφυγες,
 Εἴπερ ἔτυχον τῶν μελέων φιλοκλέους βεβρωκῆτες,
Ημ. Ἀρ' οὐδὲν ἔκ αὐτῶν δῖλα,
 Τόις πένησιν ἡ τυραννὶς
 ὧς λάθρα γ' ἐλαύναν ὅτι σέ με,
 Εἰ σὺ γ' ὡς πονωπύνηρε καὶ κομνηταμῖναι,
 Τῶν νόμων ἡμῶν ἀπείργεις ὧν ἔθηκεν ἡ πόλις
 Οὐτέ τι γ' ἔχον πρόφασιν,
 Οὐτέ τι γ' ἔχον δόξα πειλον.
Βδ. Αὐτὸς ἀρχὸν μένος
 ἔσθ' ὅπως αὐτῶν μάχης, καὶ τὴν κομνηταμῖναι βοῆς,
 ἔς ἡμῶν ἐλθόμεν ἀλλήλοισι καὶ διαλλαχῆς;
Χο. Σοὶ ἡμῶν ὡς μισόδημε, καὶ μοναρχίας ἐραστῆ,
 Καὶ ξυθῶν βραδείας, καὶ φορῶν
 Κράσσεσθε σε μῶντων, τὴν ὅσον
 Πάντῃ ἀνδρῶν ῥέφρων;
Βδ. Νῆ δὴ ἡμοὶ κρέττην ἐκείνῳ αὐτῶν παρὰ πᾶσι παρὸς
 Μάλλον, ἡ καὶ τοῖς ποσύντοισι ναυμαχεῖν ὅσημέραι.
Χο. Οὐδὲ μὲν γ' οὐδ' ἐν σελίνῳ πᾶσι, ὅσον ἐν πηλῶν,
 Τοῦτο γ' ἡ παρεμβολοῦμεν τῶν φριχοίνικων ἐπὶ τῶν,
 Ἀλλὰ ἐν νυκτὶ μὲν ἄλλῃς, ἀλλ' ὅταν ξυνήγορος
Βδ. Ταῦτα ταῦτά σε καὶ πᾶσι τῶν, καὶ ξυνωμότης καὶ λῆ.
 Ἀρ' ἔγωγε πρὸς τὴν δεινὴν ὡς ἀπαλαχθεῖτέ μοι;
Χο. Ἡ δὲ σποκαί μοι δέρεσθαι καὶ δέρεν δὴ ἡμέρας
 Οὐδέ ποτέ γ' ἔχ' ὡς αὐτῶν τί μου λοιπὸν ἦ,
Βδ. Ὅστις ἡμῶν αὐτῶν τυραννὶς ἐστὶ λῆς.
 ὧς ἀπὸ τῶν μὲν τυραννὶς ὅτι καὶ ξυνωμότης,
 Ἡ ντε μείζον ὡς τὴν ἐλαττον προαγμάτις καὶ τηγορῆ,
 Ἡς ἐγὼ καὶ ἡμῶν τὸν νόμον δὲ πενήτην ἔτῶν

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ναὺ δὲ πολλὰ τ' παύσας ἐστὶν ἀξιώτεραι,
 ὥστε καὶ δὴ τοῦτο μ' αὐτὴς ἐν ἀγορᾷ κυλινδοῖ,
 ἢν μὲν ὠνιταὶ πρὸς ὀρφῶς, μεμβράδας δὲ μὴ θέλῃ.
 Εὐθέως εἶρηχ' ὁ πωλῶν πλησίον πρὸς μεμβράδας
 Οὗτος ὁ φωνῆν ἐοικ' ἀνθρώπος ὑπὸ τυραννίδι,
 ἢν ὅ γ' ἡτίον προσαιτῇ τ' ἀφύαις ἡδυσμαίη,
 ἢ λαχανόπωλις παραβλέψασα φησὶ, θατέρω
 Εἰπέ μοι, γίττειν αἰτέεις; πότερον ὑπὸ τυραννίδι,
 ἢ νομίσεις τὰς ἀβύαις σοὶ φέρειν ἡδυσμαίη.
 Ξαν. Καμέ γ' ἢ πόρην χθὲς εἰσελθόντα τ' μεσημβρίας
 Ὅπ' κελητῖσαι κέλδον, ὄφθινυμθεῖσά μοι,
 ἢ ῥιτ' εἴ τί μ' ἵππας καθίσταται τυραννίδα.
 Βλ. Ταῦτα γὰρ τέτοις ἀκῆν ἡδέα γε καὶ νῦν ἐγώ
 Τὸν πατέρ' ὅπ' βλάμαι τούτων ἀπαλαχθεῖται τ'
 Ὀρβοφοί τοι συκοφαντοδὴν τελαπύρων ῥόπων,
 Ζῆν βίον γενναῖον ὥσπερ μύρνος, αἰτίαν ἐχὼ
 Ταῦτα δ' ὄρεν, ξυωμότης, ὦν καὶ φρονῶν τυραννίδα.
 Ψ. Νῆ δ' ἐν δόλῳ γ' ἐγὼ γὰρ οὐδ' αὖ, ὀρνίθων γέλας,
 Ἀντὶ τῆς βίου λάβοιμ' αὖ, ὅ με νῦν ἀποστρεῖς,
 Οὐδὲ χαίρω βοάσιν, ὅδ' ἐγ' ἔχουσιν, ἀλλ' ἡδίων αὖ
 Διιδίον σμικρὸν φάγοιμ' αὖ, ἐν λοπέδι πεπνυγμένον.
 Βλ. Νῆ δ' ἐν δόλῳ γ' ἡδέαται τοῖς τοῖς πρᾶγμασι,
 Ἀλλ' ἐὰν σιγῶν ἀνείχῃ καὶ μάστιγ' αὖ γὰρ λέγω,
 Ἀναδιδέξιν σ' οἷμαί γ' ὥς πάντα ταῦτ' ἀμαρτάνεις.
 Ψ. Ἐξαμαρτάνω διηέζαν; Βλ. καὶ ταχέως μόνος ἔλω
 Οὐκ ἐπαίεις ὑπ' ἀνδρῶν, ὅς σὺ μόνος ἐπ' ἐπὶ κείνῃς.
 Ἀλλὰ δολοῦν λέλιδας. Ψ. παῦε δολοῦν λέγων,
 Ὅς τις ἀρχὸν τ' ἀπάντων. Βλ. ὅ σ' ἄλλ' ὑπὸ πυρετῇς
 Οἰόμενος ἀρχεῖν, ἐπεὶ δὴ δέξον ἡμέας ὦ πατέρ,

ΣΦΗΚΕΣ.

138.

ἢ τις ἢ τιμὴ ὅτι σοὶ, καρπὸν μὲν πλὴν ἑλκιδῶ.
 Ψ. Ραῦν γε, καὶ τέτοιόν γ' ὠδὴν φέψαι θέλω. Βλ. καὶ μὴ ἐγώ
 Ἀφ' ἐτε νῦν ἀπαντες αὐτὸν, καὶ ξίφος γέ μοι δότε
 ἢν γὰρ ἡτῆθα λέγων σε, πεπεσθῶμαι τῷ ξίφει,
 Εἰπέ μοι τί δ' ἔλω τὸ δῶνα τῇ δικαίῃ μὴ μμενῆς.
 Ψ. Μὴδέ ποτε ποίμ' ἀκράτ' ἐμοδὸν ἀγαθοῦ δαίμονος,
 Χο. Ναὺ δὲ τὸν ἐκ θυμῶν
 Γυμνασῶν λέγειν τί δ' αἶ
 Κανὸν, ὅπως φανείσῃ,
 Βλ. Ἐνεγκάτω μοι δόδρο πλὴν κῆλυ πῆς ὡς τάχιστα.
 Χο. Ἀτὰρ φανῇ παῖς τις ὦν
 ἢν ταῦτα παρακελεύῃ,
 Μὴ κατὰ τὸν νεανίαν
 Τονδε λέγειν, ὁρᾷς γὰρ ὡς
 Σοὶ μέγας ἐστὶν ἀγών
 Καὶ περὶ τῶν ἀπάντων
 Εἰπερ ὁ μὴ γένοιτο νῦν,
 Οὗτος ἐθέλει κρατῆσαι.
 Βλ. καὶ μὴ ὅσ' αὖ λέξῃ γ' ἀπλῶς μνημόσυνα γράφομαι ἐγώ
 Ψ. Τί γὰρ φάσ' ὑμεῖς, καὶ ὅδ' ἐμε τῷ λόγῳ κρατήσῃ,
 ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ἢ.
 Χο. Οὐκέτι πρὸς βυτῶν ὄχλος
 Χρήσιμος ἐστ' ὅδ' ἀκαρῆ.
 Σκωπτόμενοι γὰρ αὖ, ἐν
 Ταῖσιν ὁδοῖς ἀπέσαις
 Θελοφόροι καλοῖμεθ' αὖ
 Τωμοσίων κελύφῃ.
 Ἀλλ' ὅτ' ἄν τ' πάσης μέλλων βασιλείας ἀντιλογίσαν.
 ὅ ἡμέτερας, νυκτὶ θαρρῶν, πᾶσαν ἡρώτησαν βασιάνει.

ρι. Καὶ μὴ δύνης γ' ἄπο βελίδων π' ἢ ἀρχῆς ἀποδείξω,
 τῆς ἡμετέρας, ὡς δὲ μοῦς ἦπ' ὦν ἐστὶ βασιλείας
 τί γ' εὐδαιμονγ' ἢ καὶ μακαρεῖσιν μάλλον νῦν ἐστὶ δικαιοσύνη,
 ἢ ῥυφερώτερον ἢ δεινότερον ζῶον καὶ ταῦτα χέροντος,
 ὃν πρῶτα μὲν ἔροντ' ἔξ' οὐνῆς πρῶσ' ἢ τοῖσι διφυράκτοις
 ἄνδρσιν μεγάλοι καὶ τεράπληκται, καὶ περὶ οὐδὲς προσόντι
 ἔμβάλλει μοι τ' ἡμέρ' ἀπελλῶ, τ' δημοσίῳν κεκλοφῆαν,
 ἱκετὺς θ' ὕπνυ πόντες, τ' φωνῶν οἰκροχοοῦτες
 οἰκτερόν μ' ὦ πάτερ αἰτ' μάλιστα εὐκλῶς πώποδ' ὕφαλε
 Ἀρχὴν ἀρξας, ἢ πῆσρα πᾶς τοῖς ἐναίτοις ἀγοράζων,
 ὅς ἐμ' ἔδ' αἰτ' ὧν τ' ἦσαν, αἶμα δ' αἶτ' πρὸ τετραν ἀπόφυειν
 Βδ. Τὰ π' ἐπὶ τ' ἀντιβολῶντων ἔσω το μνημόσυνόν μοι.
 ρι. Εἰ τ' ἐσελθὼν ἀντιβοληθεὶς τῷ ὀργῶ ἀπομορχθεὶς
 ἔνδον, τέττων ἂν αὖ φάσσω πέντων ἔξιν πεπτοίκα,
 Ἀλλ' ἀκροῶμαι πάσας φωνὰς ἐνὶ τῶν ἔξ' ἀπόφυειν,
 φέρ' ἴδω. τί γ' ἔκ' ἐστὶν ἀκούσαι θάπθυμ' ἐν ταῦτα δικαιοσύνη
 Οἱ μὲν γ' ἀποκλάονται πέντα αἰσῶν, καὶ προσετράσαν
 κακὰ γὰρ πρὸς τοῖσιν ἔσιν, ἔως αὖ ἰσώσῃ τοῖσιν ἐμοῖσιν,
 οἱ δὲ, λέγονσι μύθοις ἡμῖν, οἱ δ' αἰσώπου τι γελῶσι,
 οἱ δὲ, σκώπῃσ' ἴν' ἐγὼ γελᾶσω, καὶ τὸν θυμὸν καὶ τὰ πάθη μοι
 καὶ μὴ τέτοις ἀναπειθόμεσθα, τὰ παιδὶ δ' ἐπὶ οὐδὲς ἀνέλκω
 τὰς θηλείας καὶ τῇ ἡμέρᾳ τ' χερσὶ ἐγὼ δ' ἀκροῶμαι,
 τὰ δ' ὅ, συγκνῆσθ' ἄμα βληθεὶς, καὶ περὶ δ' οὐ πῆρ' ὅπ' ἐρ' αὐτ' ὦ
 ὡς περ θεὸν ἀντιβολῆι με φρέμων τῆς οὐδυνῆς ἀποπύσσει,
 εἰ μὴ χαίρας ἀγνὸς φωνή, παιδὸς φωνῇ ἐλεήσεις
 εἰδὶ αἰσῶσι χοιρῶσι χοιρῶ, θυγατρὸς φωνῇ με πείθεσαι
 καὶ μὲς αὐτῶν τότε τ' ὀργῆς ὀλίγον τὸν κόλλωπ' αἰεῖμεν
 Ἀρδ' ἐμὰ ἐλπίς τ' ἐς ἀρχὴν καὶ τ' πλάττον καὶ περὶ κλῶν
 Βδ. Δούτερον αὐτὸς τοῦτ' ἰδέσθαι μοι τ' τ' πλάττον καὶ περὶ κλῶν

Καὶ τὸ γὰρ μοι μένησ' ἄχ' ἔχεις φάσι· τ' ἑλκείσθης ἀρχὴν
 φ. 1. παίδων τῶν δοκιμαζομένων, αἰδοῖα παρέστι θεῶδαι.
 Κἄν οἰαυρος εἰσέλθῃ φυλῶν δὲ ἀποφυλῇ πρὶν αὐτῇ μὲν
 Εἴ τ' νιόβης εἴπῃ ῥῖσιν τὴν κεφαλίστῃ ἀπολέσας.
 Κἄν αὐλητὴς γε δίκῃ νικᾷ, ταύτης ἡμῖν ὑδ' ἡμεῖς.
 Εἴ φορβεῖα τοῖσι δικασταῖς ἔξοδον ἡλυσ' ἀπὸ δαν.
 Κἄν ἀποθνήσκῃ ὁ πῆρ' τῷ, δὴ καὶ ταλιπὼν παῖδ' ὠδὴ κληρον
 Κλαίειν ἡμεῖς μακρὰ τὴν κεφαλῇ, εἰπόντες τῇ διαθήκῃ,
 Καὶ τῇ κορχῇ τῇ πένν σε μὲν ὧς τοῖς σήμερον ἐπ' ὅσῃ,
 Εἴδομεν ταύτῃ ὅσπες αὐτῇ μᾶς ἀντιβολήσας ἀναπέσει,
 Καὶ ταύτ' ἀντιπύδωσι δρῶμεν τ' δ' ἄλλων ὑδ' ἐμὴ ἀρχή.
 Βδ. 1. τὴν γάρ τοι σε μὲν τούτων ὧν εἰρηκας μακρὴν ὦ.
 Τῆς δ' ὠδὴ κληρον τ' διαθήκῃ ἀδικεῖς ἀντικορχυλίζων.
 φ. 1. Εἴ π' εἰ βυλῆν ὠδὴ μῆρος ὅταν κείναι μέγα πρᾶξι ἀπορῇ
 Εἴ μὲν τῇ ἀδικεῖν τοῖσι δικασταῖς παραδίδου (ση),
 Εἴ τ' ὠδὸς ὧς μέγ' ὅπως κελακῶν μῆρος ἀπιδεποβλή
 Οὐχὶ πρὸ δῶσειν ἡμᾶς φάσι, πρὶ τ' πλῆθος ὃ μακρὸν δακ
 Κἄν τῷ δὴ μὲν γνῶμῃ ὑδ' εἰς πόπῃ εὐκίησιν, ἐὰν μὴ
 Εἴ π' τὰ δικαστῆρ' ἀφάνει πρῶπῃ μίαν δικαστῆσαντας,
 Αὐτὸς δ' ὁ κλέων ὁ κεραξιδάμας, μόνος ἡμᾶς δ' πρὸ φῶγῃ
 Αἰτᾷ φυλάτῃ διὰ χειρὸς ἔχων, καὶ τὰς μῆρας ἀπαμῶν
 Σὺ δ' εἴ τ' πατέρ' ὅπῃ τῶν τ' σαι τῇ πόπῃ τ' δρᾶσας
 Αἰτᾷ φῶρος καί τοι εἴν' ἀνὴρ ὠδὴ μῆρος ὑδ' ἐλάτῃων,
 Τὸν ἀπὸ γον' ἔχων ἐκ τ' λευκῆς τὰ μὲν δὲ ἡμῶν περικωνεῖ
 Σκέφει δ' ἀπὸ τ' ἀγαθῶν οἶων ἀποκλείεις καὶ κεπερῆς
 Ἦν δὲ λέαν οὐσαν ἐφασκεῖς χ' ἡμεῖς ἀποδίδειν.
 Βδ. 1. Ἐμπλοῦ λέγ', πάντως γάρ τοι παύσει ποτὲ κἄν ἀφανῆ
 Πρωκτὸς λῆρ' δ' περὶ γινόμενος τ' ἀρχῆς τ' πρὸ δ' ἐμῆς (σε)
 φ. 1. Οὐδ' ἔγ' ὡς τῶν τῶν ἐπὶ πάντων, δ' γὰρ πλελλήμῃ,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ὅταν οἷα δ' ἴω τ' μοδὸν ἔχων, καὶ περὶ δόκησιν ἄμα πάντες
 Ἀσάζονται διὰ τέρψινος, καὶ πρῶτα μὲν ἡ θυγάτηρ με
 Ἀποίξει, καὶ τῷ πόδι ἀλείψει, καὶ προσκύψασα ψιλήσει,
 καὶ παππῆσ' ἄμα τῇ γλώτῃ φιλώβολον ἐκκαλάσεται
 καὶ τὸ γυναικὸν μὴ ποδωπύσαν, φυσὺλ' ἄμα προσενέηται
 καὶ πῶτα κατεξοίμην παρ' ἐμοί, προσαναγκάζει φάγε τσπί
 ἔνθαγε τουτί, τοῖσιν ἐγὼ γένυμαι, καὶ μή με δέησι
 εἴς τε βλέπει, καὶ τὸν ταμίαν, ὁ πύτ' ἄριστον παραθήσει,
 κατατρασάμενος καὶ τονθορύσας ἄλλω μὴ μοι ταχὺ μάξην.
 τὰ δὲ κέκτημαι πρόβλημα κακῶν, σκυδιῶν βελέ' ἀλεωρῶ
 καὶ οἶνον μοι μὴ κῆψ' οὐ, πῶν τ' ὄνον τόδ' ἐσπεύομαι
 οἶνον μεσὸν, κατ' ἐγχεόμεαι κλίνας, ὅπως δὲ κεχλωώς,
 βρωμισάμενος τ' σθ' εἶναι, μέγα καὶ σφάπτον κατέπαρδον,

ῥ' ἔμεγαλιν ἀρχὴν ἀρχῶ,
 καὶ τ' τ' διὸς δδὲν ἐλάττω,
 ὅς τις ἀνθρώπῳ ταῦτ' ἄπερ ὁ ζῶν,
 ἢ ν' γοῶν ἡμεῖς θορυβήσωμεν,
 ῥᾶς τις φησὶ τῶν παλαιόντων
 οἷον βροντᾶ τὸ δίκασθαι,
 ὡς ζῶν βασιλὺς καὶ ἀσφάτω,
 ῥοπ' ὑψοῦσι καὶ κεχρόσμε
 οἱ πλουτοῦ τῶν καὶ πάντων σε μοί,
 καὶ τὸ δέδοικας με μάλισ' αὐτῶς,
 καὶ τὸ δὲ δέδοικας με μάλισ' αὐτῶς,
 ἀπολαίμω, εἴσε δέδοικας.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Οὐ πῶτε δ' ἴτω καθεστῶς
 οὐδὲν ὅς τις ἴδωμεν, ὅς
 δὲ ξυεπὼς λέγοντες.

ΣΦΗΚΕΣ.

140

ΣΥΣΤΗΜΑ.

Ω. Οὐκ, ἀλλ' ἐρήμους ὦν δ' ἴτω ῥαδῆος φησίν,
 καλῶς γὰρ ἴδωμεν ὡς ἐγὼ ταύτην κράτιστος εἰμι.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. ὧς δὲ πάντ' ἐπελήλυθεν,
 κοῦδεν παρήλθεν, ὡς τ' ἐγὼ
 γ' ἡνξάνομιν ἀνθρώπων,
 καὶ μακρόρων δικάζειν,
 αὐτὸς ἐδόξα νήσοις,
 ἡ δόμος λέγοντι.

ΣΥΣΤΗΜΑ.

Ω. ὦ δ' ἴτω ἡδὴ σφοδρῶς καὶ σὺν αὐτῶ,
 ἡ μὲν ἐγὼ σὺν τῇμερον βλέπειν σκῆπτρ' ποιήσω.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Δὲ δὲ σε παντοίας πλέκειν
 εἰς ἀπόφθιν παλάμας.
 τὴν γὰρ ἐμὴν ὀργὴν πεπεί
 ναι χαλεπὸν, καὶ πρὸς ἐμοῦ λέγοντι,

πρὸς ταῦτα μύλων ἀγαθῶν ὥρα ζητᾶν σοὶ καὶ νεότητον
 ἢ ν' μή τι λέγῃς, ἡ τις δὴ αὐτῇ τὸν ἐμὸν θυμὸν κατερεῖται.
 Β. Χαλεπὸν μὲν καὶ δεινὸς γνώμης καὶ μάζονος ἢ τὴν φησὶν αὐτῶν,
 ἰσχυροῦται ὅσον ἀρχαῖαν ἐν τῇ πόλει ἐν τελευτῇ,
 ἀτὰρ ὡς πᾶτερ ἡμέτερε κροῖσθι. φ. παῦσαι καὶ μὴ πατέρειζε.
 εἰ μὴ γὰρ ὅπως δουλοῦν γὰρ τουτί ταχέως με διδάξεις,
 οὐκ ἐστὶν ὅπως ἔχῃ τεθνήσκει, καὶ χρὴ σπλάγχν' ἀπέχεσθαι
 Β. Ἀφρόσσαι νῦν ὡς παππῶν χαλεπὸς ὀλίγον τὸ μέτωπον,
 καὶ πρῶτον μὲν λόγισαι φαύλως μὴ ψήφοις, ἀλλ' ἀπὸ χφρός
 τὸν φόρον ἡμῖν ἀπὸ τῶν πόλεων συλλεβδῶν τ' προσπίπτει,
 καὶ ἔω τὰς τὰ τέλη χωρεῖς, καὶ τὰς πολλὰς ἐκαστοῖς.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ἐργαζομαι, μετὰ δὲ ἀγορὰς, λίβας, μαδὰς, καὶ δημοπρά-
τῶν πλήρωμα, τέλαντα ἔγγυς διαίλια γίνε) ἡμῖν, (τα
Α' πό τῶν νῦν μαδῶν καὶ τῶν τοῖσι δικασταῖς τ' ἐν αὐτῇ,
Ἐξ χιλιάσιν, καὶ πο πλείους ἐν τῇ χώρᾳ καὶ τένασθε.
Γίνετο) ἡμῖν ἐκεῖν δὴ πῶς καὶ πενήτηντα τέλαντα.
Φι. Οὐδ' ἢ δεινὰ τῇ τ' προπόντων ἡμῖν ἀρ' ἐγίγεθ' ὁ μαδός.
Β. Μὰ δὴ ἔ μ' τοι καὶ ποῖρέ πῃ) δὴ πειτα τὰ χρήματα τὰ λ
Φι. Ἐς τῶν, ἢ, ἔχι προδῶσθ' ἀθλιωτέων κρολοσυντόν, (λα
Α' ἀλλὰ μαχόμε) π' τ' πλήθος αἰεί. Βλ. σὺ γὰρ ὡς πάτερ αὐτός
Α' ῥχαιν αἰρεῖσαν, τῶν τοῖς ῥήμασι περὶ πεφθεῖς,
Καὶ ὅττοι μὲν δωροδοκῶσι καὶ πενήτηντα τέλαντα,
Α' πό τ' πόλεων, ἐπαπειλούτο) τοιαυτῇ, καὶ ἀφορῶντες
Δώσεται τ' φόρον, ἢ βροντήσας τ' πόλιν ὑμῶν ἀνὰ ῥέφω,
Σὺ δὲ τ' ἀρ' χίς ἀπαπᾶς τ' σῆς, τῇ ἀρ' γελόφως περὶ ῥῶν,
Οἱ δὲ ἐνύμμοχοι ὡς ἡδοντό γε τ' μὲ σύφρασε τ' ἄλλον
Ἐκκηθαρὶς λαγαρίζομενον καὶ φραγελίζοντα τὸ μινδέν,
Σὲ μὲν ἡγοῦται κύνες φῆφον, τῶν τοῖσι δὲ δωροδοκῶσιν
Υ' ῥχας, οἶνον δὲ πιδες, τυρ' μέλι, σῆσάμα, προσκεφάλαια
Φιάλας, χλανίδας, σεφάνας, ὄρυγας, ἐκπύματα, πλυντήρια
Σὺ δὲ γὰρ ἀρ' χίς, πολλὰ μὲν ἐν γῇ, πολλὰ δὲ ἐφ' ὑγρᾷ πτυ
Ἐδρεῖς δὲ σκορόδης κεφαλῶν τοῖς ἐν τοῖσι δίδωσι. (λαδύσας
Φι. Μὰ δὴ ἀλλὰ παρ' ὅχαιρίδης καὶ λὸς φῆς ἀγίλιδας μετέ
ἀλλ' αὐτ' μοι τ' διαλέαν ἐκ ἀποφάν, ἀποπινάδες. (πεμψα
Βλ. Οὐ γὰρ μετὰ λη δὲ λεί ἐσιν, τῶν μὲν ἀπαντας ἐν ἀρ' χίς
Αὐτὰς τ' ἐπ' ἢ καὶ λαίλας τ' τῶν, μαδοφορῶντας,
Σοὶ δὲ πῶς πῶς δίδω) φῆς ὁβολὸς ἀπαπᾶν, ὅς αὐτὸς ἐλαῖ
Καὶ περὶ μαχῶν καὶ πολιορκίᾳ, ἐκπύσω πολλὰ πονήσας, (νῦν
καὶ πρὸς τῶν τοῖς, ὡς περὶ τὸ μινδέν φοιτᾶς ὁ μέλιστάμα ἀπ' ἡγῆ
Ὅταν εἰσελθὼν μετὰ μινδόν σοι καὶ τῇ πύγον χαίρεον ὑός,

ΣΦΗΚΕΣ.

141

Ὡς δὲ διαβὰς διακινηθεῖς τῷ σώματι, καὶ φρυγεραιθεῖς,
Ἦκεν εἰπὼ πρῶτον καὶ ὥρα δικασθῆναι ὅς τις ἐν ὑμῶν
Υ' ἑτερος ἔλθῃ τῷ σημείον, τὸ φιλώβολον ἢ κομμάται,
Αὐτὸς δὲ φέρει τὸ σωτηριεὶν, δραχμῶν, καὶ ὕστερος ἔλθῃ,
Καὶ κοινῶν τ' ἀρχόντων ἐτέρῳ πινὶ τ' μετ' αὐτῇ,
Ἦν πιστὸν δίδω) φρυγόντων ξυμβῆναι τὸ πρᾶγμα δὴ ὄντε,
Ἐπὶ δὲ λαόν, καὶ ὡς πρῶτον, ὁ μὲν ἔλκει, ὁ δὲ ἀντανέδωκεν
Σὺ δὲ χασιάζεις τ' κωλακρέτῳ, τὸ δὲ πρᾶτ' ὅμῃ σε λέλθῃ.
Φι. Ταυτὴ με ποιεῖς; οἱ μοι τί λέγεις, ὡς μὲν τ' θίνα παρὰ τῆς,
καὶ τ' νῦν με προσαγγεῖς μετὰ λαόν, καὶ οἶδ' ὅτι χρήμα με ποιεῖς.
Βλ. Σκέψαι τοῖνυν γὰρ ὅσον σοι πλεῖστον καὶ τοῖσιν ἄλλοις
Υ' πό τῶν αἰεὶ δὴ μινδόντων, καὶ οἶδ' ὅποι ἐν γινέκῃ κλησῇ,
Ὅς τις πόλε ἀρ' χῶν πλείων, ἀπὸ τ' πόντος μέχρι σαρδῶν.
Οὐκ ἀπολαύεις πλὴν τῶν φέρεις ἀκαρῇ, καὶ τ' τ' εἰς σοι,
Εἰσάξουσι καὶ μικρόν αἰετ' ζῆν ἐν ἑαυτῷ ὡς περὶ ἄλλοις,
Βούλονται γὰρ σε πέννι εἶναι, καὶ τῶν ἐν ἑαυτῷ ἔρρωστο,
Ἦνα γινώσκῃς τὸν πιδασδυτῶν, καὶ ὅταν ἔλθῃς γὰρ ὑδισίη,
Ἐπὶ τὸν ἐχθρόν τιν' ὑδισίη, ἀγρίως αὐτοῖς ὑδισίη.
Εἰ γὰρ ἐβόλοντο βίον ποιεῖσαι τῷ δήμῳ, ῥαδίον ἡμῖν αἶν,
Εἰσὶν γε πόλεις χίλια, αἶν νῦν τὸν φόρον ἡμῖν ἀπ' ἡγῆ
Τῶν εἰρησιν αὐτῶν βόσκῃν εἰς προέταξεν ἐκείνη,
Ὡς μινδῶν τ' δημοτικῶν ἐζῶν ἐν πᾶσι λαγαίς,
Καὶ σεφάνοισιν, παντοδαπῶσιν, καὶ πύψ, καὶ πυαρίτη,
Α' ξία τ' γῆς ἀπολαύοντο) καὶ τ' ν' μαρῶνι φροπῆς,
Νῦν δὲ ὡς περὶ λαχοῖχοι, χωρεῖν ἀμα τῷ τὸν μαδὸν ἔχοντι.
Φι. Οἱ μοι, τί ποῦ ὡς περὶ νάρκη με καὶ τ' χειρὸς καὶ ταχέως,
Καὶ τὸ εἶφος ἢ δὴ ὡς με καὶ τέχνη, ἀλλ' ἢ δὴ μαλθακὸς ἔμ.
Βλ. Α' ἀλλ' ὅποταν μὲν δεισῶσ' αὐτοῖς, πλὴν δὲ βόσκῃν δίδωσιν,
Υ' μιν, καὶ οἶτον ὑδισίη) καὶ τῇ πενήτηντα μεδίσκῃς,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ποιῶν, ἔδωσαν δ' ἄνωπότε σοι, πλὴν πρώτῳ πέντε μὲ
Καὶ ταῦτα μόλις ξενίας φύλων, (δύμνος)
Ἐλαβὼν ἔχ' ἰοῖν καὶ κρητῶν,
ὧν εἶνεκ' ἐγὼ σ' ἀπέκλειον αἰεὶ,
Βόσκειν ἐδέλων καὶ μὴ τούτοις
Ἐγχαύκειν σοι συμφάζοντας
Καὶ νῦν ἀτεχνῶς ἐδέλω παρέχειν
Ὅ, τι βούλει σοι
Ῥαὶ κωλακέρτου γάλα πίνειν.

ΣΤΡΟΦΗΣΤΙΚΩΝ 1α. (κῆπος)

Χο. Ἡ πρὸς σοφὸς ὡς, ὅστις ἔφασκε πρὶν αὖ, ἀμφοῖν μύθον αἰ
Οὐκ αὖ δὴ σέοις, σὺ γὰρ ἂν νῦν μοι νικᾶν, πολλῶν δεδούκησαι
Ὡς τ' ἦδη τ' ὄργῳ χαλάσας, τ' στίμπωνα καὶ ταβάλλῳ,
Ἀλλ' ὡς τ' ἡλικίας ἡμῖν τ' αὐτῆς σωθιασώτα
Ῥιθδ' πρὸς ἰοῖσι, μὴδ' ἄφρων γένῃ
Μηδ' ἀτενὴς ἄραν γ' ἀτεράμων τ' ἀνὴρ,
Εἶδ' ὡς φελέ μοι κηδεμῶν ἡ ξυγγενὴς
Εἶναί τις, ὅστις δὴ τοιαῦτ' ἐνδεέτα
Σοὶ δὲ νῦν τις τῶν θεῶν παρῶν ἐμφανής,
Ξυλλαμβάνει τῆς πράξεως,
Καὶ δῆλος οὖν ποιῶν, σὺ δ' αὖ παρῶν δέχῃ.
Βδ. Καὶ μὴν θρέψω γ' αὐτὸν παρέχων
Ὅσα πρὸς βύτην εὐμφορὰ, χόνδρον
Λείχων, χλαῖναν μαλακὴν, σπιράν,
Ρόρνῳ ἢ πρὸς τὸ πρὸς φίλῃ καὶ πλὴν ὀσφῶ,
Ἀλλ' ὅππῃ σιγῇ καὶ δὲν γρύζει,
Τῆς τ' ὀδύαται με προσέειπε.
Χο. Νενεθέρπειεν αὐτὸν ἐς τὰ πράγματα,
Οἷς ποτ' ἐπιμαίνεται, ἔγνωκε γὰρ ἀρτίως ὅτι

ΣΦΗΚΕΣ.

142

Λογί, ταῦτ' ἐκείνα πένθ' ἀμαρτίας,
Ἀ' σου παρακελεύοντος ἔκ' ἐπίθετο
Ναὺ οὐδ' ἴσως τοῖς σοῖς ἰστοῖσι πείθεται,
Καὶ φρονεῖ μὲν τοὶ μεθιστῆς ἐς τοιοῦτον τὸν ῥόπον,
Βαθόμενος τε σοὶ γ' ὡς ἰώ μοι μοι. Β. ὅπως τί μοι βοᾷς,
Π. Μὴ μοι τοῦτων μηδὲν ὑπάρχῃ
Κένων ἔραμαι, κῆθι γινοίμην,
Ἰν' ὁ κήρυξ φησὶ τίς αὖ φημι τοὺς ἀνίσταδω,
Καὶ πεισάλλω αὐτῶν τοῖς κημοῖς
Ἰνὸς μοιῶν ὁ τελευταῖος,
Σπυρδ' ὡς ψυχὴ πρὸς με ψυχὴ,
Ἰαβὼν ὡς σικερά, μὲν τὸν ἡρακλέα,
Μὴ νῦν ἔτ' ἐγὼ ντοῖσι δὴ σέοις,
Κλέπτοντα κλέων ἀλάβοιμι.
Βδ. Ἰδ' ὡς πᾶτερ πρὸς τῶν θεῶν ἐμοὶ πρὸς.
Π. Τί πείθομαι σοι. Βδ. λέγ' ὅτι βλάει πλὴν ἐνός,
Π. Ροῖς φέρ' ἴδω. Βδ. τῆς μὴ δὴ σέοις. Π. τῆς το
Ἀ' δὴς διακρινεῖ πρότερον, ἢ γὰρ πείσομαι.
Βδ. Σὺ δ' οὐδ' ἐπειδὴ τῆς το κεχάρησας ποιῶν,
Ἐκείσε μὲ μὴ κῆτι βλάδῃ, ἀλλ' ἐνθάδε,
Αὐτῆς μὲν ἂν, δὴ σέοις τοῖσιν οἰκέταις.
Π. εἰ τῆς, τί ληρᾷς. Βδ. ταῦτ' ἄπ' ἐκείνου πρὸς τῆς,
Ὅτι πλὴν θύραν ἀνέφερον ἡ σικεράς λάθρα,
Ταῦτις αὐτῶν βολῶν φημι μίαν μόνῳ,
Ῥαὶ τῶς δὲ καὶ ταῦτ' ἐδράς ἐκείσε το.
Καὶ ταῦτα μὲν νῦν διλόγως ὡς ὅδε ἔχῃ
Εἴλη κατ' ὀρθρον, ἡλιασσε πρὸς ἥλιον,
Ἐὰν δὲ νίφῃ, πρὸς τὸ πῦρ καὶ βήμενος,
Ἦντος εἴσει, καὶ ἔγρη, μισσημβρινός,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Οὐδείς σ' ἀποκλείσει, θεομοθέτης τῇ κηλίδι.
 Φι. Τοντὶ μ' ἀρέσκει. Βδ. πρὸς δὲ ταῖς, λὺ δίκλῳ
 λέγει μακρὰν τις, οὐχὶ πεινῶν ἀναμένεις,
 δάκνων σεαυτὸν καὶ τὸν ἀποχρῶμενον.
 Φι. Πῶς οὐκ ἀναμένωσκειν καλῶς διωήσομαι,
 ὧς περ πρότερον τὰ πρῶτα ἐπὶ μαρώμενος.
 Βδ. Πολλῶν ἄμεινον, καὶ λέγεται ἄρ' ποντῶν,
 ὧς οἱ διηγεῖται φουδομένων τῶν μαρτύρων,
 μόλις τὸ πρῶτον ἐγνωσαν ἀναμαρώμενοι.
 Φι. Ἀνάτοι με πείθεις, ἀλλ' ἐκεῖν οὐ πο λέγεις,
 τὸν μοῦτον ὁ πόθεν λήφομαι. Βδ. περ' ἐμῶ. Φι. καλῶς,
 αἴχιστε γάρ τοι μ' ἐργάσατο λυσίσσατος
 Ὀσικωπῶλης, δραχμῶ μετ' ἐμῶ πρῶτω λαβῶν,
 ἐλθὼν, δι' ἐκερμὰ πζέμ' αὐτοῖς ἰχθύσιν,
 καὶ περ' ἐπέθηκε φρεῖς λοπίθεις μοι κερσέων,
 καὶ γὰρ νέκρε μ' ὀβολὸς ἄρ' ὁ μὲν λαβῶν,
 καὶ τα βδελυχθεῖς, ὁσφρόμενος ὅξε πῆυσσε,
 καὶ ἔλθων αὐτὸν. Βδ. ὁ δὲ τί πρὸς ταῦτ' ἄφ. Φι. ὅτι
 ἀλεφρονόος μ' ἐφασκε κοιλίαν ἔχειν,
 ταχὺ γοῶν καὶ θέτης τὰ ῥήματα, ἡδ' ὅς λέγων.
 Βδ. Ὁρᾷ ὅσον περ δῆτα τὸ κερδανεύεις;
 Φι. Οὐ πάνν τι μικρὸν, ἀλλ' ὅ περ μέλλεις ποίει.
 Βδ. Ἀνάμνε νῦν, ἐγὼ δὲ ταῦτ' ἤρω φέρων.
 Φι. Ὁρᾷ τὸ χρῆμα, τὰ λόγῳ ὡς περ αἶνεται,
 ἡ κηλὶς ἄρ' ὡς ἀθλῶ καὶ ποτέ,
 διηγεῖσθαι αὐτὸν οἰκίσαι τὰς δίκας,
 καὶ τοῖς πρῶτοις ἐν οἰκισμῶσι πᾶς ἀνὴρ
 αὐτῷ διηγεσθὲν μικρὸν πάνν
 ὧς περ ἐκείνου πανταχῶς πρὸ τῶν θυρῶν.

ΣΦΗΚΕΣ.

143

- Βδ. Ἰδὲ, τί ἐτ' ἐρεῖς, ὡς ἀπαντ' ἐγὼ φέρω,
 ὅσα πρ' γ' ἐφασκον, καὶ τι πολλῶ πλείονα,
 ἂν μὲς μὲν λὺ ἤρητιάσῃς, αὐτῇ,
 παρὰ σοὶ κρεμίσεται γυνὴ αὐτῇ πατρίαν.
 Φι. Σοφόν γε τὰτι καὶ γέροντι πρόσφορον,
 ἐξούρδν ἀτεχνῶς φάρμακον σφαγγονείας.
 Βδ. Καὶ πῦρ γε τὰτι καὶ προσέσκηκε φακῇ,
 ῥοφῆν ἐάν δέησι. Φι. ἤτ' αὐ δεξιόν,
 καὶν ἄρ' πυρέτῳ τὸν γε μοῦτον λήφομαι,
 αὐτῷ μόνον ἄρ' πλὴν φακῶ ῥοφήσομαι,
 ἂν τὰρ, τί τιν ὄρνιν ὡς ἐμ' ὀβλιέμεται.
 Βδ. Ἰνα γ' ἴω καὶ θύλῃς ἀποχρῶμενον τινός,
 ἂν δὴν ἀνῶθεν ὅξε γένησ' οὐ ποσί.
 Φι. Ἐν ἐπὶ ποτῶ, τὰ δ' ἀλλ' ἀρέσκει μοι. Βδ. τὸ τί.
 Φι. Θηρῶν εἴπας ἐκρημίσαις τὸ τ' λύνειν.
 Βδ. Ραρέσι τὰτι, καὶ τὸς ὡς νᾶξ οὐ ποσί.
 Φι. Ὡς δὲ αὐτῶν ἥρω, ὡς χαλεπὸν ἄρ' ἡδ' ἰδὲν
 οἷός περ ἡμῖν φαίνεται κλεῶνυμος.
 Οἶκ. Οὐκ οὐκ ἔχει γ' ἄρ' αὐτὸς ἥρω, ὡς ὅπλα.
 Βδ. Εἰ θάττον ἐκθίξῃ σὺ, θάττον αὐ δίκλῳ,
 ἐκείλιν. Φι. καὶ λει νῦν, ὡς καὶ ἐμ' ἐγὼ πέλαι.
 Βδ. Φέρε νῦν, τί τ' αὐτῷ πρῶτον εἰσάγαγῃ δίκλῳ,
 τί τις κακὸν δέδρακεν τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ,
 ἢ θράτῃα προσκαύσασα πρῶτω πλὴν χύτραν.
 Φι. Ἐπὶ τὸν ὅτος, ὡς ὀλίγῃ μ' ἀπώλεσας,
 ἂν δὴν ἀρυφάκτον πλὴν δίκλῳ μέλλεις καλεῖν,
 ὅ πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν κατεφάνετο;
 Βδ. Μὰ τὸν δῖον πάρεστιν, ἀλλ' ἐγὼ δρακμῶν
 αὐτὸς κρημίσμα, τό γε παραιτῆς ἐνδοθεν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Φι. Τίς ἄρ' οὐ φθόνων ἔστος, ὅσον ἀλάσσειται
 Θε. Ἀνθρώπῳ δὲ τῇ γραφῆς ἡς ἐγράφατο,
 Κύνων κυσθελωαυδὺς, λαβὼν τ' αἰξιν ὀνεία
 Τὸν τυρὸν ἀδικῶν ὅπ' ἑνὸς κρηβήθιε
 Τὸν σκελιθὸν, τίμημα κλωδὸς σύκινος.
 Φι. Θάνατος μὲν ἔν κείνῳ, ἡ δ' ἀπαξ ἀλώ.
 Βδ. Καὶ μὴν ὁ φθόνων οὐτοσὶ λάβης πάρα.
 Φι. Ὡς μισρὸς ἔστος, ὡς δὲ καὶ κλέπτην βλέπει.
 Οἷον σεσηρὸς ὄξα πεπλήσιν μ' οἶται
 Ρᾶ δ' οὐδ' αὖτις, ὁ κυσθελωαυδὺς κύνων.
 Κύν. Αὐτὸν Βδ. πέρειν ἑτερος οὐτος αὐτὸν λάβης.
 Ἀγαθὸς γ' ὑλακτεῖν καὶ διαλέχειν τὰς χύρας.
 Κύν. Σίγα, καὶ θίξε, σὺ δ' ἀνὰ βῶας κατηγόρει.
 Φι. Φερέ νυν, ἅμα τινὶ δ' ἐγχεάμενος καὶ γὰρ ῥοφῶ.
 Θε. Τῆς μὲν γραφῆς ἡκίστ' ἡ δ' ἐγράφαμιν
 Ἀνδρὸν δικαστὴν τουτονὶ, δειότατα γὰρ
 ἔργων δέδορακε καὶ μετὰ τὸν ῥυππαπαι,
 Ἀποδράς γὰρ ἔς τιν' ἰσχυρὸν τυρὸν πολὺ
 Κατεκλέλιξε καὶ ἐπλητ' ἐν τῷ σκότῳ.
 Φι. Νῆδον δὲ ἀλλὰ δὴλὸς ἐς ἐμοὶ γένοι,
 Τυροῦ καὶ μιστον ἀρτίως ἐν ἡρώων,
 Οὐδ' αὖτις ἔστος, καὶ μετὰ δὲ καὶ τοῦ πῶ
 Καὶ τοὶ τίς ὑμᾶς δὲ ποιῶν διωθήσεται,
 Ἦν μὴ τι καὶ μοῖς πρὸ βῶας τῶ κυνί.
 Θε. Οὐδὲν μετὰ δὲ καὶ τῶ κοινῷ γ' ἐμοί.
 Φι. Θερμὸς γὰρ καὶ ἔδεν ἡ πόντ' ἀφ' αὐτοῦ.
 Βδ. Πρὸς πᾶσι θεῶν μὴ προκαταγίνωσκ' ὡς πάτερ,
 Ρεῖν αὖτ' ἐκ τῆς ἀμφοτέρων. Φι. ἀλλ' ὦ γὰρ δέ,
 Τὸ πρῶτον φανερόν ὅτιν. αὐτὸ γὰρ βῶα.

Θε. Μὴ

ΣΦΗΚΕΣ.

145

- Θε. Μὴ νυν ἀφῆτέ γ' αὐτὸν ὡς ὄντ' αὐτὸν πολὺ
 Κύνων ἀπέναντον ἀνδρῶν μονοφαιγίαντον
 Ὅς τις πρὸς πλοῦσι τινὶ θυέειν ἐν κύκλῳ,
 Ἐν τῶν πόλεων τὸ σκίρρον ὄξει δίδουκεν.
 Φι. Ἐμοὶ δὲ γ' ἔκ' ἐς δὲ τινὶ ὑδρίαν πλάσσει.
 Κύν. Πρὸς ταῦτα τῶν κολάσσει δ' ἄν ποτε
 Τρέφειν διώκει αὖτ' ἑνὶ λόγῳ κλέπτει δὴ
 Ἰνὰ μὴ κεκλήνῃ διακενῆς ἀλλὰ ἐγὼ,
 Ἐάν δὲ μὴ τοιοῦτον οὐ κεκλήνῃ.
 Φι. Ἰού, ἰού, ὅσας κατηγόρουσι τὰς πενυρίας,
 Κλέπτειν τὸ χρῆμα τῶν δρόσων, ὅς κ' αὖτ' οἰκεί,
 Ὡς λεκρυῶν, νῆδον δὲ ἰδὴ μύει γένοι.
 Οὐδ' αὖτις, πρὸς δὲ ἔστος, ἀμίδει μοι δότω.
 Θε. Αὐτὸς καὶ θελῶ, τῇ μάρτυρας γὰρ ἐσκεκλῶ
 Λάβει πᾶσι μάρτυρας παρῆναι, φύβλιον
 Δοῖδουκα, τυρόν κ' ἑστιν, ἐχάρακα, χύρα,
 Καὶ τὰλλα τὰ σιδηρὰ τὰ προσηκεαυμένα,
 Ἀλλ' ἐπὶ σὺν ἄρεσι, καὶ καὶ θίξεις ἔδωκε,
 Τῶν δὲ γ' οἱ μ' ἐγὼ χεῖρ' ἔδωκε τήμερον.
 Βδ. Οὐκ αὖτ' οὐ παύσει χαλεπὸς ὢν καὶ δύσκολος,
 Καὶ ταῦτα τοῖς φθόνουσι, ἀλλὰ ὁ δὲ ἔχει,
 Φι. Ἀνάβαιν' ἀπολογου, τί σε σὺ πικρὸς, λέγε.
 Βδ. Ἀλλ' οὐκ ἔχειν ἔστος γ' οἶκεν ὁ, π' ἐγὼ.
 Φι. Οὐκ, ἀλλ' ἐκείνῳ μοι δοκεῖ πεπονθέναι.
 Ὅτι περ ποτὲ φθόνων ἐπαθε καὶ θουκυλίδης,
 Ἀποπληκτος ὄξαι φησὶ ἐγένετο τὰς γνάθους.
 Βδ. Βαρεχ' ἐκ ποδῶν, ἐγὼ γὰρ ἀπολογίσσομαι,
 Χαλεπὸν μὲν ὡς ἂν ἴδωτον ἐπὶ σταβελιμένοις
 Ὡς περ ἀποκρίνεται κυνὸς, λέξω δ' ὁ μὲν,

τ τ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Α' γὰρ θὸς γὰρ ὄξιν, καὶ δὴ ὁ κείν' ἔλ' ἰσχυρὸς.
 Φι. Κλέπτης μὲν οὐκ ὄντος γε καὶ ξυνωμότης,
 Βδ. Μὰ δὴ! ἀλλ' ἀρίστ' ὄξιν τῶν νυνὶ κινῶν,
 Οἷός τε πελάγους περὶ βαλάνους ἐφεστάναι.
 Φι. Τί οὐδ' ὄφελος τὸν τυρόν τι κατεσθίει.
 Βδ. Ὅπ' σὺ περὶ μέγ' ἔχει καὶ φυλάττει τὴν θύραν,
 Καὶ τὰ λα' αἰσὺς ὄξιν, εἰ δ' ὕφαιλετο,
 Σὺ γινώθι, μεθερίζαν γὰρ ἐκὼν ὠίσταται.
 Φι. Ἐγὼ δ' ἐβλάμην αὐτὸν, εἰ δὲ γράμματα,
 Ἴνα μὴ κακοσυργῶν ἐνέγραψ' ἡμῖν τὸν ἵστον.
 Θε. Ἀ' ἡνυσται ὡς δαιμόνι ἐμὲ τῶν μαρτύρων,
 Ἀ' νόσθι τυρόνησι, καὶ λῆξον μέγα,
 Σὺ γὰρ ταμιεύουσ' ἐτυχόν, ἀποκρίναι σαφῶς,
 Εἰ μὴ κατέκνησας τοῖς στραπώταις ἀ' λαβόν.
 Βδ. Φησὶ κατεκνήσασαι. Φι. νῆ δὴ! ἀλλὰ φέρεται.
 Βδ. Ὡς δαιμόνι ἐλέει ταλαπωμένους,
 Οὗτος γὰρ ὁ λάβης, καὶ φαχίλ' ἐσθίει,
 Καὶ τὰς ἀκάνθας, καὶ δὲ ποτ' ἐν ταυτῶν μέναι,
 Ὅ δ' ἔτερος οἶός ὄξιν οἰκὸς μόνον,
 Αὐτῶν μόνων γὰρ, ἀπ' αὐτῶν εἰσω τις φέρει,
 Τῶν μετὰ τῇ τῷ μέρος, εἰ δὲ μὴ, δέκνει.
 Φι. Αἰβοῖ, τί καὶ μὲν ποτ' ἐσθ' ὅτ' ὁ μαλαττομαι
 Καὶ μὴ πὲρ βαίνει με καὶ ἀπείδομαι.
 Βδ. Ἰδ' ἀντιβολῶ σ' οὐκ εἶρατ' αὐτὸν ὡς πᾶτερ,
 Καὶ μὴ διαφθάρητε, ποῦ τὰ παιδία,
 Ἀ' ναβαίνειτ' ὡς πόνηρα, καὶ κνυζόμενα,
 Ἀ' τῆτε, καὶ αντιβολῆτε, καὶ διακρύετε.
 Φι. Κατάβα, κατάβα, κατάβα. Βδ. κατεβήσομαι,
 Καίτοι τὸ κατάβα τῆτο, πολλοὺς δὴ πᾶν

ΣΦΗΚΕΣ.

146

- Ἐξήπαλκεν, ἀπὲρ ὁ μὲν καὶ ταβήσομαι.
 Φι. Ἐς κούρακος, ὡς ἐκ ἀγαθὸν ἐστὶν τὸ ροφεῖν,
 Ἐγὼ γὰρ ἀπὲρ δέκνυται νυνὶ γινώσκω ἐμῶν.
 Οὐδὲ ποτ' ἐγὼ, ἀλλ' ἡ τ' φακὴς πεπλησμένους.
 Βδ. Οὐκ ὡς ἀποφύγει δὴτα. Φι. χαλεπὸν ἔδειξαι
 Βδ. Ἰδ' ὡς παρὶς τὸν, ὡς τὰ βελτίω φέρεται,
 Τὴν δὲ λαβὼν τὴν ψῆφον ὡς τὸν ὕστερον
 Μύσας παρὰ ἴσον, καὶ πόλυσον ὡς πᾶτερ.
 Φι. Οὐ δὴτα, μεθερίζαν γὰρ ἐκὼν ὠίσταται.
 Βδ. Φέρε νυνὶ σὲ τὴν δὲ τὴν ταχίστω πειράγω.
 Φι. Ὅ δ' ἐσθ' ὁ πρότερος. Βδ. οὐτος. Φι. αὐτὴν ἔνδοθεν
 Βδ. Ἐξήπαλκεν καὶ πολένηκεν ὅς ἐκὼν.
 Φι. Φέρ' ὅξεράσω, πῶς γὰρ ἡγωνίσμεθα.
 Βδ. Δείξειν εἰσὶν ἐκπέφυγας ὡς λάβης,
 Ρᾶτερ πᾶτερ τί πέπονθας; Φι. οἱ μοι ποῦ ὅτ' ὕδωρ.
 Βδ. Ἐπ' αὐτὸν ἐπείρεσάυτον. Φι. εἰπὲν αὐτὸν ἐκάνό μοι
 Ὅντως ἀπέφυγε; Βδ. νῆ δὴ! Φι. οὐδὲν εἰμ' ἀρῶ.
 Βδ. Μὴ φροντίσης ὡς δαιμόνι, ἀλλ' ἀνίστατο.
 Φι. Ρῶς οὐκ ἐμαυτῶν τῶν ἐγὼ ξυνέσομαι,
 Φύγοντ' ἀπολύσεις αὐτὸν, τίποτε πείσομαι,
 Ἀλλ' ὡς πολήμηται θεοί, ξυγγνώμη μοι,
 Ἀ' κων γὰρ αὐτὸν ἐδράσα, καὶ τῶν μου φρόπον.
 Βδ. Καὶ μηδὲν ἀγανακτεῖ γ' ἐγὼ γὰρ σ' ὡς πᾶτερ.
 Θε. Φω καλῶς, ἀγὼν μετ' ἐμαυτῶν πανταχῶς,
 Ἐπὶ δειπνόν, εἰς ξυμπόσον ὡς τὸν θεοῖαν,
 Ὡς ὡς ὡς διαγινεσθαι τὸν λοιπὸν χρόνον
 Κούκ ἐγχεῖται σ' ὅς ἀπατῶν ὑπέρβολος
 Ἀλλ' εἰσώμεν. Φι. ταῦτα νυνὶ γ' εἰπὴν δοκεῖ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ
ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΚΩΛΩΝ Ζ΄.

Χο. Α'λλ' ἴτε χαίροντες ὅποι βύλαδ', ὡς
μῆς δεχεταίως, ὡς μιν
ἀδόν ἀνέχονται, νῦν
Μὲν τὰ μέλλοντ' οὐ λέγεται,
Μὴ πέσῃ φαίλας χαμάζ' ὀυλαβεῖσθε,
Τὸ τοῦ γ' ὅποιαι ἔσονται
Ἐστὶ πάχυνον πρὸς ὑμῶν.

Παραβασίς σίχων λς'. καὶ κώλων θ'.
Νῦν αὖτε λέφ', προσέχετε τ' ἔδν, ἅπ' ἀποκαρὸντι φιλαίτε
Μέμφεται γ' ὅποιαι ἔσονται νῦν ἀδόν μῆ
Α' δὲ καὶ γὰρ φησι, πρὸς τοὺς πόλιν αὐτῶν οὐ πεποινηκώς,
Τὰ μὲν φανερώς, ἀλλ' ἡδὲ κρυβδὴν ἑτέροις ποιητῶν
Μιμνήσκων τῶν δὲ ρυκλῆς μαντεῖαν καὶ διανοῖαν,
Εἰς ἀλλοφίαν γαστέρας εὐδίας, κωμωδία καὶ πολλὰ ἄλλα
Μετὰ τὸ τοῦ γ' ὅποιαι φανερώς ἡδὲ κρυβδὴν καὶ ἑαυτῶν
Οὐκ ἀλλοφίαν ἀλλ' οἰκίαν μισῶν σὺ μὲν βίωσι χίσις,
Α' ρεῖς δὲ μέγας, καὶ τιμῆς ὡς εὐδίας πώποτ' ἐν ὑμῶν,
Οὐκ ἐκτελέσαι φησὶν ἐπαρθεῖς, εἰς ὅπως οὐ φρόνημα,
Οὐδὲ παλαίστρας περικυμᾶν περὶ τῶν, εἰς ἅς ἐστις ἐραστὴς
Κωμωδεῖσθαι παιδὶς ἑαυτῶν μισῶν, ἑαυτῶν πρὸς αὐτοῦ
Οὐδὲν πώποτ' ἐστὶν περὶ τῶν γινώσκων τὴν ἑαυτῶν ἡδὲ κρυβδὴν
Ἰνα τὰς μάστις αἰσὶν χρῆται μὴ προαγωγῆς ἀποφάνη,
εἰς ὅπως πρῶτον ἡρξέσθαι διδασκῶν, ἀνθρώποις φησὶν ἡδὲ κρυβδὴν
Α'λλ' ἡρακλῆς ὀργὴν τὴν ἑαυτῶν, τοῖς μεγίστοις ἀντιχειρῶν,
Θρασύως εὐστὴς δὲ αἰσὶν ἀπ' ἀρχῆς αὐτῶν τῶν καρχαρόδοτον
Οὐ δεινότερον μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν κωμῆς ἀκτῖνες ἑλαμπύριον
Ἐστὶν ὅπως κύνων κεφαλὰ καὶ ὀφθαλμοῦν ἐλκυσμῶν,
ἢ τὸ κεφαλῶν, φανὼν δὲ ἔχει χαράδρας ὁλεθρον τετυκῶς

ΣΦΗΚΕΣ.

147

Φώκας δ' ὁσμῶν, λαμίας δ' ὄρχας ἀπλότας, πρῶτον ὅπως
Τοῖς τὸν ἰδὼν τέρας, εἰς φησὶν δεισῶς καὶ δοροδοκῶσαι, (μήλα
Α'λλ' ὅπως ἡμῶν ἐπὶ καὶ νῦν πολέμῳ, φησὶν μετ' αὐτῶν,
Τοῖς ἡπάλαις ἀντιχειρῶν πέρυσιν, καὶ τοῖς πυρετοῖσιν
Οἱ τὸ πετράρας τὸ ἡγῶν νύκτωρ, καὶ τὸ πᾶσι πρὸς ἀπέπνιγον.
Κατακλινόμενοι τ' ἡδὲ καὶ τοῖς ἀντιχειρῶν πέρυσιν ἡ
ἀντιχειρῶν, καὶ προσκλήσας καὶ μαρτυρῶν σκεπτόμενος (μῶν
ὡς τ' ἀντιχειρῶν δὲ καὶ μινοντας πολλὰς, ὡς τὸ πολέμαρχον
Τοῖς δὲ δὲ ῥόντες ἀλεξίεχον τὸ χόρας τὸ δεκαεπτάτω,
Πέρυσιν καὶ πρὸς τοῖς καὶ νῦν τοῖς ἀντιχειρῶν πέρυσιν
Α' εἰς τὸ τὸ μὴ γινώσκων καὶ νῦν τοῖς ἀντιχειρῶν πέρυσιν
Καὶ τοῖς ἀντιχειρῶν πέρυσιν, καὶ τὸ πᾶσι πρὸς ἀπέπνιγον,
Μὴ πώποτ' ἀμείνον' ἐπὶ τῶν κωμωδία καὶ μινοντας ἀντιχειρῶν
Τὸ τοῦ γ' ὅπως ἡδὲ κρυβδὴν τῶν μὴ γινώσκων πρὸς ἀπέπνιγον,
Οἱ τὸ πρὸς ἀπέπνιγον τῶν πρὸς ἀπέπνιγον τῶν πρὸς ἀπέπνιγον,
Εἰς τὸ πρὸς ἀπέπνιγον τῶν πρὸς ἀπέπνιγον τῶν πρὸς ἀπέπνιγον.

Α'λλὰ πολλοὶ πῦν, τὸ πρὸς ἀπέπνιγον,
ὡς δὲ καὶ τοῖς πρὸς ἀπέπνιγον,
Κοινόντι λέγειν καὶ νῦν τοῖς πρὸς ἀπέπνιγον,
Στέρχετε μάλλον καὶ δεκαεπτάτω
Καὶ τὰ νῦν τοῖς πρὸς ἀπέπνιγον,
Ἐσβαλλετε δὲ τὰς κωμῶντας
Μετὰ τὸ μῆλων, καὶ τὰς πρὸς ἀπέπνιγον,
ὅς ὑμῶν δὲ τὸς τὸς ἡμῶν,
Ὅς ἡμῶν δεξιότατος.

ὡς δὲ καὶ τὸς πρὸς ἀπέπνιγον.

Χο. ὡς δὲ καὶ τὸς πρὸς ἀπέπνιγον, ἀλλοιμοὶ μὲν ἐν χοροῖς,
Α'λλοιμοὶ δὲ ἐν μάχαισιν
Καὶ ἡμῶν τὸς πρὸς ἀπέπνιγον, καὶ τὸς πρὸς ἀπέπνιγον,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ῥέιν πατρίω πρὶν ταῦτα, νῦν
Δ' οἷ' ἔχει γὰρ, κύνεστε πολιώτεραι δὴ,
Αἰδ' ἐπ' αὐθόσῃ φρίχον,
Ἀλλὰ καὶ τῶν λειψάνων
Δεῖ τῶνδε ῥώμῳ νεανικῶν ἔχειν, ἐγὼ
Τοῦ μὲν νομίζω γῆρας εἶναι κρεῖττον, ἢ πολλῶν
Λῶν κοκκίνους νεανίων
Καὶ γὰρ μὲν κύνερον προκτεῖναι.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ Κ'.

Χο. Εἴ τις ὑμῶν ὧ θεαταὶ τίλῳ ἐμῷ ἰδὼν φύσιν
Εἴτα θανούμην μ' ὁρῶν μέσον ἐσφικνωμένον, ἢ τίς
Ἡ μῶν ἔστιν ἢ πίνουσι τίςδε τίς ἐγκυφίστος,
Ἐξάδ' ἔγωγε διδάξω, καὶ ἄμυστος ἢ το πρὶν,
Ἐσμέν ἡμεῖς οἷς πρόσθεσι τῷ τοῦ ὕρροπύμονος,
Ἀπ' ἡμῶν, μόνοι δικαίως δύνανται αὐτόχθοιόν,
Ἀνδραγαθὸν γένος, καὶ πλεῖστα τῶνδε τίλῳ πόλιν,
ὧ φελησάν ἐν μάχαισιν, ὡς ἡλθεν ὁ βαρβάρους
Τῷ καὶ πρὶν τῶν ἀπασαν τίλῳ πόλιν, καὶ πυρπολῶν,
Ἐξελεῖν ἡμῶν, μενοιῶν πρὸς βίαν τὰ νηριώτα,
Εὐθέως γὰρ ἐκδορμένον, διὰ ξυῖον ἀσπίδι,
Ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὀξύνῃ πεπωκένον,
Ἦς ἀνὴρ παρ' ἀνδρῶν ὑπ' ὀργῇ τίλῳ χελευῖν ἐδίωκεν,
Ἦς πρὸ τῶν τοξομένων, καὶ ἡλθεν ὁ ἄρσενος,
Ἀλλ' ὁ μὲν, ἀπεωσάμεθα ξυῖον, θεοῖς πρὸς ἐσπερά,
Γλαυξ γὰρ ἡμῶν πρὶν μάχεσθαι, τ' ἔσχατον διέπλετο,
Εἴτα δ' ἐσπόμεθα θωπιάζοντες ἄς τῇ θυλακίῃ,
Οἷδ' ἐφθόγον, πᾶς γὰρ καὶ πᾶς ὀφρὺς κεντῶν μεσση,
Ὡς τε παρὰ τοῖς βαρβαρίοις, πανταχῶς καὶ νῦν ἔστι,
Μηδὸν ἀπ' ἡμῶν καλεῖσθαι σφικνὸς ἀνδραγαθότερον.

ΣΦΗΚΕΣ.

148

Ἀντὶ δὲ καὶ ἀντιγραφὴ κώλων ἰα'.

Χο. Ἀρὰ θανὸς ἢ τοῦ, ὥς τε πάντα μὴ δεδαικέναι
Καὶ κατεσφράγισται,
Τὸς ἐν ἀντίῃς, πλείων ἐκείσε τοῖς φήρεσιν,
Οὐ γὰρ ἡμῶν ὅπως
Ῥῆσιν δὲ λέξαν ἐμέλομεν τότε ἔδδ'
Συκοφαντήσιν τινά,
Φροντῆς, ἀλλ' ὅς ἀν' ἐρέτης
Ἐσοιτ' ἄριστος, τοιγαροῦν πολλὰς πόλεις,
Μήδων ἐλόντων, αἰπώτατοι φέρεσθαι,
Καὶ τὸν φόρον δὲ ῥ' ἐς μὲν ὄν
Κλέπῃσιν οἱ νεώτεροι.

ΑΝΤΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ Κ'.

Χο. Πολλὰ καὶ σκοποῦντες, ἡμῶν ἄς ἀπενδύρησθε,
Τὸς ῥόπας καὶ τίλῳ δίδαιται, σφικνὸν ἐμπεριεσπῆται,
Γνώμη μὲν γὰρ ἔδδ' ἡμῶν ζῶν ἡρεθισμένον,
Μάλλον ὀξύνῃ μὲν ὄξιν, ἔδδ' δυσκολώτερον,
Εἴτα τ' ἀλλ' ὅμοια πάντα σφικνὸν μηχανώμεθα
Συλλέγοντες γὰρ καὶ θεσμὸς ὥς πρὶν τ' ἀνδραγαθία,
Οἱ μὲν, ἡμῶν ἔπ' ἀρχῶν, οἱ δὲ παρὰ τῇ εὐδαιμονίᾳ,
Οἷδ' ἐν ἀδείᾳ διακρίσθαι, οἱ δὲ πρὸς τοῖς ταχίοις,
Ἐν μβεβυσμένοι. πυκνὸν νδόντες εἰς τίλῳ γλῶ, μέλις
Ὡς πρὶν οἱ σικληκῶν, ἐν τοῖς κυπάρχοις μιν μένοι,
Ἐς τε τίλῳ ἀλλῶν δίδαιται ἐσμεν ἐν πορώτατοι
Ράντα γὰρ κεντῶμεν ἀνδρά, καὶ κεντῶμεν βίον,
Ἀλλὰ γὰρ κηφῶν ἡμῶν ἔστιν ἐγκυφίστοι,
Οὐκ ἔχοντες κέντρον. οἱ μένοντες ἡμῶν τῷ φόρῳ
Τὸν γόνον καὶ τεδίσαν, ἔταλαιπωρῶμενοι,
Τῷ δ' ἐς ἀλγιστον, ὑμῶν ἡμῶν πρὸς ἀσφαλῆτος ὄν.

Εἶλ' ἂν ταυάντων καὶ πατέπωκε ῥαδίως.
 Φι. Οὐκ ἔω' ἐράλλη δὴ τ' ἐχρὶν ταύτῃ καλεῖν,
 δικαιοτέρον γ' ἢ καυνοῦντο. Βδλ. ἐχ' ὡ' γὰρ δέ,
 καὶ σῆθι γ' ἀμπαχόμενος. Φι. οἱ μοι δαίλαος,
 ὧς τερμὸν ἢ μακρὰ τί μου κατήνυσεν.
 Βδλ. Οὐκ ἀγαθαλεῖς; μὰ δὲ δὴ ἐγὼ γ' ἄλλ' ὡ' γὰρ δέ
 Εἴπ' ἀνέστην, κείβανόν μ' ἀμπαχεύε.
 Φι. φέρε ἀλλ' ἐγὼ σε πείθεσθαι, σὺ δ' ἐν ἴθι
 Φι. Κατέβη μεντοὶ καὶ κρεάγαν. Βδλ. πῆ, τί δὴ.
 Φι. Ἰν' ὄξελος με, πρὶν διερρυνικεῖαι.
 Βδλ. Ἀ' γε νῦν, ἀποδύξαι πὺς κατὰ τοὺς ἐμβάδας,
 τὰς δὲ δ' αὐτοὺς ὑπόδυναι τὰς λακωνικὰς.
 Φι. Ἐγὼ γ' αὖ τλαίω ὑπόδυσσασθαι ποτε,
 Βδλ. Ἐχθρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῶ κατὰ ματα.
 Βδλ. Ἐνθὺν πότ' ὡ' πῦν κατέβαιν' ἐρρωμένος,
 Εἰς πλὴν λακωνικῶ αὐτοῦσε. Φι. ἀδικεῖς γὰρ μέ.
 Εἰς πλὴν πολέμιαν ἀποβιβάζων τὸν πόδα.
 Φι. φέρε καὶ τὸν ἕτερον. Φι. μισθωμῶς τῷτον γ' ἐπεὶ
 γαῖν, μισολάκων αὐτῷ ἐν εἰς τ' δεκτύλων.
 Βδλ. Οὐκ ἔστι παρὰ ταύτ' ἄλλα. Φι. κακοδαίμων ἐγὼ
 Οὔ τις ὡδὶ χίρ' ἡ χίμετρον ἔδεν λήφομαι.
 Βδλ. Ἀ' νύσθ' ὑπὸ ὑποδυσάμενος, εἴτα πλουσίως,
 ὧς δὲ πρὸ βαῖς, φερόντι τ' διασελακωνίσον.
 Φι. Ἰδὲ, θεῶ' ῥαχῆμα, καὶ σκέφαί μ' ὅτ' φ.
 Βδλ. Μάλισ' εἴοικα πλὴν βάδισιν τ' πλουσίαν.
 Φι. Ὅτ' φ' ἀποδύω σιρόδοτον ἡμιομεσιν φ.
 Βδλ. Καὶ μὴν πρὸν μὲ μαί γε σανλοπρωκτιῶν.
 Φι. Ἀ' γε νῦν, ὡδισθεῖς ἴχθους σε μνοὺς λέγαν,
 Βδλ. Ἀ' νδρῶν περόντων πολλομεθῶν καὶ δεξιῶν.

- Ψ. Ἐγὼ φάτο τῶν αὖτε πάλιν νεανικώτατον,
 Ὅτε τὸν δρομέαν φαύλον, ὃν βάρπαις ἔπι
 Εἶλον δῶκαν, λοιδορίας ἡμίφονοι δυνόν.
 Βδλ. Ἰαυὶ ἀλλὰ δδουεῖ κατεκλινείς, προσμαίνεσθαι,
 Ψ. Ξυμπυτιδὸς εἶναι καὶ ξυλυσσασκῆτος,
 Ψ. Πῶς οὐ κατεκλινὼ φράζ' αὐτοῖς. Βδλ. δὺχνημόνας.
 Ψ. Ὡς δὲ κελδοίς κατεκλινέωσι; Βδλ. μηδικῶς.
 Ψ. Πῶς δαί. Βδλ. πὲ γόναι ἔκτανε, καὶ γυμναστικῶς
 Ὡς γόναι χυτλασὶν σκαυτὸν ἐν τοῖς σφάμασιν,
 Ἐπεὶ τ' ἐπαίνεσόν τι τ' χαλκωμάτων,
 Ὅροφω δέσσαι, κρεκλ' αὐλῆς βαύμασον
 Ὡς ἄρ' ἐπ' αὐτῶς, πὰς φραπέας εἰσφέρειν
 Δειπνέμεν, ἀποπνέμεν ἢ δὴ, ἀποπνέμεν.
 Ψ. Πρὸς τ' θεῶν, εὐπνέον ἐστῶμεθα.
 Βδλ. Ἀνὰ κλῆρος εὐεφύσσειν, οἱ δὲ συμπόται
 Εἰσὶν, ἰσθμῶς, αἰχίνης, φανός, κλέων,
 Ψ. Ξεῖος τις ἔτερος πρὸς κεφαλῆς ἀκίετρος
 Βδλ. Τῆτοις ξυλῶν, πὲ σπῶν ὅπως δέξει καλῶς.
 Ψ. Ἀκλῶν, ὡς ἴσθμῶς γε διακρίων δέδξεται.
 Βδλ. Ἐγὼ εἶσομαι. καὶ δὴ ἔρ' εἰμὶ ἐγὼ κλέων
 Ψ. Ἀδῶ ὃ πρῶτος ἀρμόδιος, δέξει δὲ σύ,
 Βδλ. Ὁδῶς πῶς πῦρ ἐγὼ ἐγὼ ἐγὼ ἀδῶ.
 Ψ. Οὐχ ἔτι πᾶν ἐργὸς κλέων.
 Βδλ. Τὰ πὶ οὐ δρᾶσεις παραπολεῖ βωόμενος;
 Ψ. Φύσει ἔρ' ὅξωλιν σε καὶ διαφθερεῖν,
 Βδλ. Καὶ πῶς δὲ τ' γῆς ὅξωλιν. Ψ. Ἐγὼ δὲ γε
 Ψ. Ἐγὼ γὰρ περὶ τῆς, νῆ δὲ ἔτερον ἄσομαι.
 ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Βδλ.
 Χο. Ὡς ἴδρω φῆτος ὁ μακρότερος τὸ μέγε κράτος,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Ἀνδρέφεις ἐπὶ τὴν πόλιν, ἀδ' ἔχ' ῥοπᾶς
Τί δ' ὅταν θέωρος πρὸ ποδῶν καὶ τακείμενος,
Αἰδοί, κλέωνος λαβόμενος τ' δεξιᾶς,
Ἀδμήτου ἔχον ὡς τοῦ ῥε μεθ' αὐτῶν, τ' ἀγαθοὺς φίλους,
Τάτω τί λείπεις σκόλιον. φι. ἀδιδὸς ἐγὼ
οὐκ ἔστιν ἀλωπεκίζαν,
οὐδ' ἀμφοτέροις γίνεσθαι φίλον,
Βλ. Μετὰ τῶν αἰχίνης ὁ σέλλος δέξεται
Ἀνὴρ σοφός, καὶ μεσηδός, καὶ τ' ἀσθ
Χρήματα καὶ βίαν,
Κλειταγόρατε καὶ
μοὶ μὲν θετῶν.
φι. πολλὰ δὲ διεκρήμισας σὺτε καὶ γὰρ.
Βλ. Τὰτι μὲν ὡς περὶ σὺν ὅξει πιστάσαι,
Ὅπως δ' αὖθις δειπνῶν ἔς φιλοκλήμονος ἵμεν,
καὶ παῖ, τὸ δειπνῶν χρυσὸν συκιδύαζεν αὐτῶν,
ἵνα καὶ μεθυσθῶμεν διὰ χρόνον, μηδὲ μᾶς,
Κακὴν τὸ πίνειν, ἀπὸ ὅθι οἶνον γίνεθ',
καὶ θυροκρήνην καὶ πατάξαι καὶ βαλεῖν,
καὶ περὶ ἀποτίνειν ἀργύριον ἐκ κραιπέλης.
Βλ. οὐκ, ὡς ξυῖς ἀνδράσι καλοῖσθε καὶ γαυδοῖς,
Ἡ' ὅθι παρητήσαντο τὸν πεπονητότατον,
Ἡ' ἔχον ἑλέας αὐτὸς ἀσπιδόνητα,
Αἰσωπικὸν γέλοιον, ἢ συμβαριτικόν,
Ὡς ἔμεθον ἐν τῷ συμποσίῳ, καὶ τ' ἐς γέλων
τὸ πρᾶγμα ἔρεφας ὡς τ' ἀφείδ' ἀπὸ ἰχέου.
φι. Μαθητέον γὰρ ἐστὶ πολλὰς τ' λόγων,
Εἴπερ' ἀποτίσω μηδὲν, ὡς πὶ δρω κακόν,
Ἀγένην ἴωμεν, μηδὲν ἢ μᾶς ἰχέτω.

ΣΦΗΚΕΣ.

151

ΠΡΟΣΩΔΗ ΚΩΛΩΝ Θ'.

Πολλὰ μὲν δ' ἡδύοξα' μαυτῶν, δεξιὸς πεφυκνύει,
καὶ σικαῖος ὕδ' ἰώποτε,
Ἀλλ' ἀμυῖας ὁ σέλλος μάλλον, οὐκ ἔτ' κρωβόλον,
οὐτος, ὅντιν' ἐγὼ ποτ' εἶδον, ἀντὶ μήλας ἰχέου.
Δαπνοῦται μὲν λεωγόρα,
Ραγὶ ὅθι ἡπ' ἀντιφῶν
Ἀλλὰ πρεσβύων ὅθι ἐς φάρσαλον ὅχ' εἴτ' ἐκ
Μόνος μόνισι τοῖς πένεσσι ξυλῶ τοῖς θετῶν,
Αὐτὸρ πένεσσι ὡς ἐλάττων ἑδενός.

ΣΤΡΟΦΗ ΣΤΙΧΩΝ Θ'.

Ὡς καὶ ἐλ' αὐτόμενον, ὡς σε κακὴ εἰζόμεν
Ραῖδας ἐφύτθυσας, ὅτι χειροτεχνικώταται,
Πρώτα μὲν ἄπασιν φίλον, ἀνδράσι σοφώτατον,
τὸν καθαροῖς δότατον ὅς τις ἐφέσσοι,
τὸν δ' ὑποκρίτῳ, ἑτερον, ἀργαλέον ὡς σοφόν,
Εἴτ' ἀειφράδῳ, πολὺ τι θυμωσοικώτατον,
Ὅντιν' ἀποτ' ὡς μῶσε, μεθόντα παρὰ μηδενός,
Ἀλλ' ἀποσφῆς φύσεως, αὐτόματ' ἐκ μεθῶν,
Γλωττοπαιῶν, ὡς τὰ πορνῆ' ἀποτ' ἐκασοτε.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Θ'.

Εἰσὶ τινὲς οἱ μ' ἔλεγον ὡς καὶ ταδινὰ ἀγλῶ
Ἡνίκα κλέων μὲν πετέραιεν ὡς κείμενος,
καὶ με κακίους ἐκνισε καὶ ὅτ' ἀπιδαιρόμην,
οἱ κ' ἐγὼ μέλας, κεκραγὸς θεόμενοι
οὐδὲν ἀρ' ἐμὸν μέλον, ὅσον δὲ μόνον ἑδέναι,
Σκωμμάτιον εἴ ποτε τιθιβόμενος ἐκ βόλλω,
ταῦτα καπιδῶν, ἐπὶ π' μικρὸν ἀδιδήμιαι,
Εἴτα ἰὼ ὅθι πᾶσι περὶ ἰχέου ἀμπελον.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Θε. Ἰὼ χελῶνα μακρόειαι τῷ δέρματι,
καὶ φρισμακρόειαι τῷ πῖ ποῖς πλυραῖς ἐμαῖς
Ὡς δὲ καὶ τὴν φράσιν, καὶ νυβυστικῶς,
κεράμω, τὸν ὥτον ὥς τε τὰς πλυραῖς σέγειν,
ἐγὼ δ' ἀπόλωλα σιζόμενος βακτηρίῃ.
Χο. τίς δ' ὅστις ὦ παῖ παῖδε ἤν' ἢ γέρον
καλεῖν δίκαιον, ὅστις αὖ πληγὰς λαβὴν.
Θε. οὐ γάρ ὁ γέρον ἀνθρώπου ἀν' ἰὼ κακόν,
καὶ τ' ξυώντων πολὺ παροικώτατος;
καίτοι παρ' ἰπ' πυλός, αὐτῶν λυκῶν,
λυσιγέρας θάφρατος, οἱ πεδ' φρωίχον,
τῶν ἀπέναντον ἰὼ ὑβριστάτος μακρῶ
εὐθύς γάρ ὡς ἐνέπλητο πολλῶν κακῶν
ἐν ἡλλάτ', ἐοικρτα, πεπύρσει, κατεμέλα,
Ὡς περ καὶ χρῶν ὀνίδιον διαχήμενον,
καὶ τυπτε δὴ μὲ νεανικῶς παῖ παῖ καλῶν,
εἴ τ' αὐτὸν ὡς εἰδ' ἢ κασεν λυσιγέρας,
ἐοικας ὦ πρεσβύτα νεοπλῆτ' ὄντι
κλητῆρι τ' εἰς ἀχυρώνας ἀποδεδρυχῆσι
οἱ δ' ἀνὰ κραγῶν, ἀντὶ καὶ σ' ὥσ' ἐν πέρι οἱ
τὰ θεία γε τῷ φίβωνος ἀποβεβληῖσι
σθενέλω τ' ἐπὶ τοῖς σιδηρῶν διακικαρμένω
οἱ δ' ἀνέρότησαν πλῆλ' ἐκ φράσου μῶν,
οὗτος δὲ διεμύλλανεν, ὡς δὴ δεξιός
ὁ γέρον δὲ τὸν θάφρατον ἤρετ' ἐπέ μοι,
ἐπὶ τῷ καμῶς καὶ καμφός εἶναι προσωαῖ
καμφδωλεχῶν πεδ' ὅν δὲ πρῶτον τ' αἶ,
τοιαῦτα πεδ' ὑβρίζον ὥσ' ἐν μέρει,
σχωπῶν ἀγροίκως καὶ προσέτι βροχὸς λέγων

ΣΦΗΚΕΣ.

152

Α' μαζέται δὲν εἰκότας τῷ πράγματι
ἐπεὶ τ' ἐπειδὴ μέθυον, οἷμα δ' ἔρχεται.
τὸ πῶν ἀπαντας, ἰὼ τις αὐτῷ ξυτύχοι.
Ὁ δὲ δὲ δὴ καὶ σφαλλόμενος προσέρχεται.
Α' ἀκποδῶν ἀπειμ, πρὶν πληγὰς λαβεῖν.
Θ. ἀνεχε, παύρεχε,
κλαύσεταί τις τῶν ὀπίσθεν
ἐπεκλουθῶντων ἐμοί
οἶον εἰμὶ ῥήσας δ' ὑμῶς
Ὡς πόνηροι, ταύτη τῇ
δαίδι φρυκτὰς σιδυάσω.
Βδ. Ἡ μὲν σὺ δώσεις αὐτοῖς τούτων δίκην
Ἡ μὲν ἀπασιν κείσας φόδρ' εἰ νεανίας,
ἀθροῖοι γάρ ἢ ἐξομῶν σε προσκαλούμενοι.
Θ. Ἰὼ ἰδὲ, καλέμενοι,
ἀρχαῖα γ' ὑμῶν ἀργ' ἴσ
ὁ δ' ὡς ἔδ' ἀνθρώπων ἀνέχομαι
δικῶν, ἰαβοὶ αἰβοὶ,
τάδε μ' ἀρέσκει, βάλαι κημοῖς,
οὐκ ἀπεισι γάρ πεδ' ἐν ἡλιασῆς ἐκ ποδῶν,
ἀνὰ βαινε δούρο χρυσομυλολόγιον,
τῇ χειρὶ, τῇ δὲ λαβομένη τῷ χαινίῳ
ἐχ, φυλάτῃ δ' ὡς σαρῶν τ' ἀσινίον,
ὁ μωγε μόντοι φιβόμενοι ἐκ ἀχέτου,
Ὁρῶς, ἐγὼ σ' ὡς δεξιῶς σ' ὑφαιλόμην,
μέλλουσιν ἢ δὴ λεσβίαν τῇ ξυμπύτας,
Ὡς εἶναι ἀπόδος τῷ πεί τῷ δὲ χέριν,
Α' ἀλλ' οὐκ ἀποδώσεις, ἔδ' ἀμαλῆς οἱ δ' ὅτι
Α' ἀλλ' ὅσα πατήεις, καὶ γὰρ καὶ τὰ τῷ μέγας

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Πολλοὶς γὰρ ἦδη χρετέροις αὐτ' ἤρξαστο,
 Εἰ μὴ γένηται μὴ κακὴ νυκὶ νυκί,
 Εἴ γὰρ σὲ περὶ αὐτὸν οὐ μὲν ὑπὸς ἀποθανῆναι,
 Λυσόμενος, ἔφα παλαιὸν ὡς χοιρίον,
 Νυκτὶ δ' ἔκκρατ' ὡς τῶν ἐμῶν τῶν χρημάτων
 Νέος γὰρ ἔμει, καὶ φυλάττομαι σφόδρα,
 Τὸ γὰρ ἡγεῖσθαι περὶ με, καὶ σὶ δύσκολον,
 Καὶ ἄλλως, κυμνοπρὶς καταρδὲς μὲν γινώσκον
 Ταῦτ' ἐν πῆλ' ἔμει δέδοικε, μὴ διαφθαρῶν,
 Ρατὴρ γὰρ ἔδιδε δὲ αὐτῷ, πλὴν ἐμὲ,
 Οὐδὲ δὲ καὶ αὐτὸς αὐτὸν καὶ μὲν οἴκει θεῖν
 Ἀλλ' ὡς τέχνη γινώσκω, τὰς δὲ τὰς δευτέρας.
 Λαβὼν δ' ἐν αὐτῷ τὸν ἀσπασιν νεανικῶς,
 Οἷός τις ποῦδ' ἔμει περὶ τῶν μυστηρίων,
 Βδ. Ως ἔπος, τυφελὸν ἐμὲ καὶ χοιρίδιον
 Ρατὴν ἐρᾶν τ' ἐοικας ὡραίας σπορᾶς,
 Οὐτοὶ κατὰ πρὸς ἔμει τὸν ἀπόλλω τὸν δρῶν.
 Φι. Ως ἡδὲ ὡς φάροις αὐτὸν ὅς ἔστι δίκην.
 Βδ. Οὐδὲν ἀποβάλλει σε, τὴν αὐτὴν φρίδα
 Τῶν συμπτῶν κλέψαντα; Φι. ποῖαν αὐτὴν φρίδα
 Τί ταῦτα ληρεῖς, ὡς πῆλ' ἀπὸ τῶν μύθων πεσών.
 Βδ. Νῆλ' ὅτι αὐτὴ πᾶσι τοῖς ἡγεῖσθαι φρίδα.
 Φι. Οὐκ, ἀλλ' ἐν ἀγορᾷ τοῖς θεοῖς δαῖς καί ἐστι.
 Βδ. Δαῖς ἦδε; Φι. Δαῖς δὲ τὸν οὐχ ὁρᾶς ὅτι γινώσκω;
 Βδ. Τί δὲ τὸ μέλαν τῶν δὲ αὐτῶν τὸν μέσω.
 Φι. Ἡ πῆλ' αὐτὴν κακομῆναι ὅς ἔστι.
 Βδ. Οὐδὲν ποῦδ' ἐμὲ περὶ τὸν οὐτοσί;
 Φι. Οὐδὲν μὲν ἐν τῷ δαδὸς ἔπος ὅς ἔστι.
 Βδ. Τί λέγεις σὺ, ποῖος ὅς ἔστι, ἐν τῷ δαδὸς σὺ.
 Φι. Αἰ, αἰ,

ΣΦΗΚΕΣ.

153

Φι. Αἰ, αἰ, τί μέλλεις δρᾶν. Βδ. ἀγὼν ταύτῃ λαβών,
 Αἰφελόμενος σε, καὶ νομίσας εἶναι σε πρὸν,
 Καὶ δὲν δυνάσθαι δρᾶν. Φι. ἀκουσον νυκτὶ ἐμὲ,
 Οὐ μὴ πᾶσι γὰρ ἡδὲ ἐν θεώρῳ ἐμὲ,
 Εἰφελόμενος ἐμὲ ἔσθαι ἀσκήνδρα καλῶς,
 Ἡδὲ γούρων ὡν, εἴτα τῇ πυγμῇ θούρων
 Οὐ πρὸς βύττερος κατέβαλε τὸν νεώτερον,
 Πρὸς ταῦτα περὶ μὴ λάβης ὑπὸ πᾶσι.
 Βδ. Νῆλ' ὅτι δὲ ἐμὲ δέσγει τὴν ὀλυμπίαν.
 Αρ. Ἰθὺ μοι, παρὰ σὺν ἀντιβόλῳ πρὸς τῶν θεῶν,
 Οὐδὲ γὰρ ὅτι ὅς μὲν ἡρᾶς ἀπώλεσε,
 Τῇ δαδὲ πάλιν, καὶ ἐβλάστη ἐν τῷ θεῷ
 Ἀρπυξ δὲ ἐν βόλῳ, καὶ πῆλ' ἐν τῷ θεῷ.
 Βδ. Οὐδὲς αὐτὸν δέσγει παρὰ σὺν αὐτῷ, δὲ καὶ δίκας
 ἔχειν διὰ τὸν σὸν οἶνον. Φι. ὅς ἔστι μὲν γὰρ ἐμὲ,
 Λόγοι δαδὲ ἐμὲ αὐτὸν δέξοι
 ὅς ἔστι οἶδ' ὅτι τὴν δαδὲ ἀσκήνδρα.
 Αρ. Οὐτὲ μὲν τῷ θεῷ κατὰ πρὸς ἔμει μυρτιάς,
 Τῆς ἀγνυλίωνος θυγατέρος, καὶ σωστράτης,
 Οὐτὲ δαδὲ ἐμὲ τὸν φορτίαν.
 Φι. Ἀκουσον ὡς γὰρ αὐτὸν, ἔχον σοι βάλωμαι
 Λέξε χαλεπῶς. Αρ. μὲν δὲ αὐτὸν μὴ μοι γὰρ μέλε.
 Φι. Αἰσῶπον ἀπὸ δαδὲ πρὸς βαδίζον ἐμὲ ἔστι,
 Θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὑλάκτει κύων,
 Καὶ περὶ ἐμὲ αὐτὸν, ὡς κύων, κύων,
 Εἰ νῆλ' αὐτὸν τῆς κακῆς γλώττης πόθεν,
 Πυρὸς περὶ αὐτὸν σὺ φρονεῖν αὐτὸν μοι δοκεῖς.
 Αρ. Καὶ κατὰ γελᾶς με, περὶ σὺν ἐμὲ ὅς ἔστι
 Πρὸς τῷ ἀγορᾷ μου, βλάβης τῶν φορτίων.

Η ν

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Κλητῆρ' ἔχουσα χειρεφώντα τουτονί.
 Φι. Μὰ δὴ ἄλλ' ἄκουσον, λὺ τί σοι δόξω λέγειν,
 Λᾶσσε πότ' ἀντεδίδουκε καὶ σημανίδης,
 Εἴ περὶ ὁ λαὸς εἶπεν, ὀλίγον μοι μέλει.
 Βδ. Ἀλλ' οὐδ' ἔπος, καὶ σὺ δὴ μοι χειρεφών
 Γνωαὶ κλητὸν εἶναι, ὅπως θαφίην,
 Ἰνὸι κρεμαμένη πρὸς ποδῶν θυεπίδου.
 Θε. Οὐδὲ τίς ἕτερος ὥς ἐοικὼς ἔρχεται,
 Καλὴ μὲνός σε τὸν γέτοι κλητῆρ' ἔχει.
 Ευ. Ὡς μοι κακοδαίμων, προσπαλῶμαι σ' αἰχέρον,
 Ὑβριως. Βδ. Ὑβριως; μὴ καλέσης πρὸς τὴν θεῶν;
 Εἰ γὰρ ὅτι περὶ αὐτῆς, δίκην δίδωμί σοι,
 Ἦν αὖ σὺ πάσης καὶ χάριν προείσους.
 Φι. Εἰ γὰρ μὲν οὐκ αὐτῇ διαλαχθήσομαι,
 Ἐκὼν, ὁμολογῶ ὅτι πετάξαι καὶ βαλεῖν,
 Ἀλλ' ἔλθε δ' οὐκ ἐπὶ πρότερον, αἰδιφέ πεις ἐμοί,
 Οὔ, π' ἤρ' ἄποψιν αὐτῆς ἀργύριον τῆς πρᾶξιός σου,
 Εἴηαι φίλον πολὺ πένθ' ἡ σὺ μοι φράσεις.
 Κα. Σὺ λέγε, δικάων ὅτι δ' ἐμὲ δὲ πρᾶξιός σου.
 Φι. Ἀνὴρ συβαρίτης ὅς ἐπ' ἔπεισεν ὅς ἀρ' ἔμενος
 Καί πως κατεάγει τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα,
 Εὐτυχᾶνε ὅτι δ' ἔβριον αὐτῇ πικρῆς,
 Καὶ περὶ αἰδῆσας ἔπεισεν αὐτῇ φίλος,
 Εἰς οἷς τίς ὡς ἔκαστος εἰσείη τέχνῃ
 Οὐτὼ δὲ καὶ σὺ περὶ ἔρεχ' εἰς τὰ πηχέα.
 Βδ. Οἱ μοι ἄσπον καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις φρόποις.
 Κα. Ἀλλ' οὐκ οὐ μέμνησ' αὐτὸς αὖτ' ἀπεκρίνατο.
 Φι. Ἀἶνον, μὴ φθὺρ' ἐν συβαρί γυνή ποτε,
 Κατέαξ' ἔχινον. Κα. ταῦτ' ἐγὼ μαρτυροῦμαι.

ΣΦΗΚΕΣ.

154

- Φι. Οὐκ ἴσως οὐκ ἔχων, πὴν ἐπεμαρτύρατο;
 Εἴδ' ἡ συβαρίτης εἶπεν, εἶναι πᾶν ἡθρᾶν
 Τῷ μαρτυρεῖν ταῦτ' ὡς ἀσπας, ἐν τάχει,
 Εἴδεσθον ἐπεὶ ἴδω, νοῦν αὖτ' εἶχον πλέονα.
 Κα. Ὑβρις ἔως αὖ, τὴν δίκην ἀρ' ἔχων καλῇ.
 Βδ. Οὐτοὶ μὰ τὴν δῆμιν ἔτ' ἐνταυθοὶ μενεῖς,
 Ἀλλ' ἀρ' ἄμενος γ' οἶσθε σε. Φι. τί ποιεῖς; Βδ. ὅ, τι ποιεῶ,
 Εἴσω φέρω σ' ἐν τούτῳ, εἰ δὲ μὴ, πᾶχα
 Κλητῆρ' ἀντιθέσει τῇ καλῇ μενέες.
 Φι. Αἴσωπον οἱ δελφοὶ ποτ'. Βδ. ὀλίγον μοι μέλει,
 Φιόλω ἐπηπῶντο, κλέψαι τῆς θεᾶς
 Οὐδ' ἔλεξεν αὐτοῖς ὡς ὁ καὶ θαυρὸς ποτε
 Βδ. Οἱ μ' ὡς ἀποπλεῖς αὐτοῖς τοῖς καὶ θαυροῖς.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ 155

- Κο. Ζηλώγε τ' εὐτυχίας,
 Τὸν πρέσβυν οἱ μετέστη
 Ξηρῶν φρόπων καὶ βιοτῆς
 ἕτερα δὲ νῦν ἀντιμαθῶν
 Ἦν, μετὰ πείσει τ' αὐτῇ
 Τὸν φερόν καὶ μελαγχρόν,
 Τάχα δ' αὖτ' ἴσως οὐκ ἐθέλοι
 Τὸν ὅτι ἀποπλεῖ καὶ χολῆ πόν,
 Φύσιος ὡς ἔχει τις αἰεί,
 Καίτοι πολλοὶ ταῦτ' ἐπαθον,
 Ξυφόντων γνάμους ἐτέρων
 Μετὰ βλάβει τῇ φρόπῃ.
 ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ 156.
 Πολλὰ δ' ἐπαίνας παρ' ἐμοί
 Καὶ τοῖς οὐ φρονέουσιν,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Τυχὼν ἄπεισι διὰ τὴν
φιλοπερίαν καὶ σοφίαν,
Ραῖς ὁ φιλοκλέωνος, ὅς
δεν ἔτι πῶς ἀγανῶ,
Ξανεγνόμην, ὅδε φρόποις
Ἐπεμάνην, ὅδε ὀξεχύβην,
Τί ἔτι ἐκείνος ἀντιλέγων,
Οὐ κρείττων ἢ, βελόμενος
Τὴν φύσαντας σεμνοτέραις
Κατακοσμήσαι πράγματα
Οἶκ. Νῆ ἔν δὴόνυσον ἄποράν ἡμῖν πράγματα
Δαίμων τις εἰς κέκληκεν εἰς τὴν αἰκίαν,
Ὁ ἔτι γέρον ὡς ἔπε διὰ πολλὰ χρόνια
Ἡ κούρῃ τ' αὐτῇ, περὶ χαρῆς τῶν πραγμάτων
Ὁρχόμενος τ' νυκτὸς ὕδεν πένεσται,
Τὰ ῥαῖς ἐκείν' οἷς θέσπις ἡγωνίζετο,
Καὶ τῷ φραγφῶδες φησὶν ἀποδείξειν κρόνος,
Τὸν νοῦν διορχισμένος ὀλίγον ὕστερον.
Π. Τίς ἐπαυλείοισι θύρας θάσσει.
Οἶκ. Τὰ πῶ καὶ δὴ χωρεῖ τὸ κακόν.
Π. Κληῖρα χαλαρῶ πάδε. Οἶκ. καὶ ἔτι δὴ
Σχίσματος ἀρχή
Μάλλον δὲ γ' ἴσως μενίας ἀρχή.
Π. Γλυβαρὴν λυγίσαντος ὑπαὶ ῥώμης,
Οἶον μυκτὴρ μυκᾷ τῶν καὶ
Σφόνδυλος ἀχέει. Οἶκ. πῶ ἐλλέβορον.
Π. Ῥήσσει φρωγῆος ὡς πῶς ἀλέκτωρ.
Οἶκ. Τάχα βαλάνης.
Π. Σκέλος δ' ἔχει, ὅν γ' ἐκλακτίζων,

ΣΦΗΚΕΣ

155

- Ἐρωτὸς χάσκει. Οἶκ. κατὰ σαρτὸν ὄρα,
Π. Νῦν ἔτι αὐτὸς τοῖς ἡμετέροις,
Σφίφεται χαλαρὰ καὶ τυλιχθῶν.
Βλ. Οὐκ οὐ μὲν δὴ ὁ δὴτ' ἀλλὰ μανιὰς πράγματα,
Π. φέρε νῦν, ἀνείπω, καὶ ταλαινιστὸς καλῶ,
Εἴ τις φραγφῶδες φησὶν ὀρχεῖσθαι καλῶς,
Ἐμοὶ διορχισμένος εὐδαίει εἰσάτω,
Φησὶν τίς; ἢ ὁ δὴς. Βλ. εἰς γ' ἐκεῖνοσι μόνος.
Π. Τίς ὁ κακοδαίμων ἐστίν. Βλ. ὅς κακὸν ἔστιν,
Ὁ μέστος. Π. ἀλλ' ὅστις γε καὶ πεποδῆσται
Ἀπολῶ ἔτι αὐτὸν ἐμμελῆσαι καὶ δὴ λου,
Ἐν τῷ ῥυθμῷ ἔτι δὲν ἔς. Βλ. ἀλλ' ὡς ζυρεῖ,
Ἐτέρος φραγφῶδες κακὸν ἔστιν ἔρχεται,
Ἀδελφὸς αὐτῶν. Π. νῦν δὴ ὡς φωνή ἀρῶ.
Βλ. Μὰ τὸν δὴ ὁ δὲν ἄλλο, πλῶν γε κακὸν ἔστιν,
Προσέρχεται ἔτι ἔτερος αὐτῶν κακὸν ἔστιν.
Π. Τὰ πῶ τὴν τὸν προσέρπον, ὅστις ἢ φάλαγξ.
Βλ. Ὁ πιννοπῆρς ὁ δὴς ὅστις τὸν γένος,
Ὁ σμικρότατος, ὅς τὴν φραγφῶδες ποιεῖ.
Π. Ὁ κακὸν ὡς κακὸν εἰ, τὸν δὴ κακὸν εἰς
Ὅσον τὸ πλῆθος κατέπεσεν τῶν ὀρχίλων,
Ἀτὰρ καὶ ταβάνων γ' ἐπ' αὐτῶν ὡς ζυρεῖ,
Ἀλμῶν καὶ καὶ τούτοις, ὡς ἐγὼ κρατῶ.
Χο. φέρε νῦν, ἡμεῖς αὐτοῖς ὀλίγον ξυγχορήσομεν ἅπαντες,
Ἴν' ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν προῶν βεμβηκῆζωσιν ἑαυτοῖς,
ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Ι.
- Ἡμ. Ἀ' γ' ὡς μεγαλάνημα
Τέκνα τῶν θαλασσίς,
Ῥηδοῖτε παρὰ φάμαθον,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Καὶ θὶν' αἰλὸς ἀφ' ὧν γέτοιο,
Καρίδων ἀδελφοί,
Ταχὺ πόδ' ἐν κύκλῳ σβείτω
Καὶ τὸ φρυγίχειον
Ἐκλακισάτω πῆς ὅπως
Ἀλόντες ἀν' ὦ σκέλος;
Ὡζωσιν οἱ θεαταί.

ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΣΤΙΧΩΝ Ι.

Ἡ μὲν. Σφρόβει, περὰ βαινὲ κύκλῳ, καὶ γάρ σρισον σεαυτὶ
Ρίπῃ σκέλος δ' ἀνίον, βέμβικον ἐγγενέσθων,
Καὺς γὰρ ὁ ποντομέδων ἀνὰ πατὴρ προσέρπει,
Ἡ δ' αἰς ὠδὶ τοῖσιν ἑαυτὴ παιστὴ, τοῖσι φίλῳρχαις,
Ἀλλ' ὅθεν γὰρ ἔπι φιλεῖτ' ὀρχόμενοι, θύραζε
Ἡ μὲς ταχὺ, τὸ γὰρ ὅθεν πῶς πέρους δέσπρακον.
Ὀρχόμενός τις ἀπὸ πλάξεν χορὸν φραγφιδῶν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

σφικῶν τέλος.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΟΡΝΙΘΩΝ
ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Διὰ τὰς δίκας φθίζουσιν ἀθλίως δύο πνίες,
Οἱ πρὸς τὸν ἑποπὴν λεγόμενον τηρέα,
Ἐλθόντες ἡρώτων ἀπερχομένων πόλιν,
Εἷς δ' ὄρνις ἑποπὶ συμπαραὶν μετὰ πλείονων,
Ῥητῶν διδάσκει τί διώατ' ὀρνίθων γένος,
Καὶ πῶς ἐάντ' ἡσυχίᾳ μέσσην τὴν αἰέρα,
Ρόλιν κτίσῃσι, τῶν θεῶν τὰ πείσματι,
Αὐτοὶ παραλήφοντ', ἐκ δὲ τῆδε τῆς φαρμάκου,
Ῥέρυγαστ' ἐποιοῦν, ἡξίωσαν δ' οἱ θεοί,
Ἐπίθεσιν δ' μικρὰν ὀρῶντες γινομένην.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

πρόσωπα.

Ἐνελπίς.	Πειθέτουρος.
Θεράπων ἑποπός.	Ἐπερος θεράπων φοχίλος.
Ἐποπ.	Χορός ὀρνίθων.
Κήρυξ.	Ἰερός.
Ροιητής.	Χρησμοῦχος.
Γεωμέτης.	Ἐπίσκοπος.
Υπομισματογράφος.	Ἀγγελος.
Ἰεὺς.	Ἐπερος κήρυξ.
Ραββελόας.	Κημισίας διθυραμβοποιός.
Ροῖνης συνοφάντης.	Προμηθεύς.
Προειδῶν.	Τειβαλός.
Ἡρακλῆς.	Οἰκίτης πειθέτουρος.
Ἐπερος ἄγγελος.	

ΑΡΙΣΤΟΦΑ

ΝΟΥΣ ΟΡΝΙΘΕΣ.

ΕΥΕΛΠΙΣ ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ.

ΡΩΗΝ κελούεις ἢ τὸ δεινὸν
φαίνεται. (λιν.)
Διαρρέαγεις, ἦδε δ' αὖ κρώζῃσι
Τί ῥ' ὀνύχῃ, ἄν' ὧ καὶ τὸ πλανήτο
Ἀπολέμεν ἄλλως τ' ὁδὸν (μεν)
προφορονμένῳ.

Ρα.
Εὐ.
Ρα.

Τὸ δ' ἐμὲ κρωῶν πειθόμενον ἦν ἄθλιον,
Ὅστις πτελεθεῖν γάδια πλεῖν ἢ χίλια.
Εὐ. Τὸ δ' ἐμὲ κρωῶν πειθόμενον ἦν δύσμορον,
Ἀποποδῆσαι τ' ὄνυχας τῶν δακτύλων.
Ρα. Ἀλλ' ἔδδ' ἐπὶ γῆς ἐσμὲν οἱ δ' ἐγὼ γ' ἐπὶ.
Εὐ. Ἐν τὸνδε τὴν περὶ δ' ἄν' ὄξυροις σύπῃ.
Ρα. Οὐδ' ἂν μὲ δία γ' ἐν τὸνδε ὄξυροις.
Εὐ. Οἶμοι. Ρα. σὺ μὲν ὦ τῶν τῶν ὁδὸν ταύτῃ ἴθι.
Εὐ. Ἡ δεινὰ νῶ δέσρακεν οὐκ τῶν ὀρνέων,
Ὅ πινυμεν πωλῆς φιλοκράτης μελαγχολῶν,
Ὅς τῶ δ' ἐφασκε νῶν φράσειν ἦν πηρέα,
Τὸν ἐποφ' ὅς ὀρνις ἐγένετ' ἐκ τῶν ὀρνέων,
Καὶ πέλοτο ἦν μὲν, θάρρ' ἐλέσθαι τουτονί
Κολοῖον, ὀβολὸν, τῶν δέ τ' ἔρισι βόλῃ,
Τῶ δ' ἔτι ἄρ' ἦν τῶν δέ τ' ἄλλο, πλὴν δ' ὀκνεῖν,
Καὶ νῦν τί κέ χλωας ἐδ' ὅποι καὶ τῶν περῶν,
Ἡ μὲς ἐτ' ἄξαι, ἢ γάρ ἐς ἐν ταῦθ' ἄπαι

ΟΡΝΙΘΕΣ.

157

Ὅστις. Ρα. ἔδδ' μὲ δ' ἐν ταῦθ' ἄρ' ἄπαι.
Εὐ. Οὐδ' ἢ κρωῶν τ' ὁδὸν πλεῖν πέρι.
Ρα. Οὐ, ταυτὰ κρώζει μὲ δ' ὁδὸν νῦν τε καὶ τότε.
Εὐ. Τί δ' ἡ λέγει περὶ τ' ὁδὸν. Ρα. τί δ' ἄλλο γ' ἢ,
Βρύκον σ' ἀπέδεδοται φησὶ μὲ τ' δακτύλους.
Εὐ. Οὐ δεινὸν δ' ἦτ' ἐστὶν ἢ μὲς δεομένους
Ἐς κρωῶν ἐλθεῖν καὶ περισκοδωσμένους
Ἐπειτα μὴ ξυρεῖν δυνάσθαι τῶν ὁδόν;
Ἡ μὲς γ' ὦ νῶν οἱ παρόντες ἐν λόγῳ
Νόστον νοσθμεν τῶν ἐν ταῦθ' ὁδόν,
Ὅ μὲν γ' ὦν ἐκ ἄσπας, εἰς βιάζεται,
Ἡ μὲς δέ φυλῇ καὶ γένει τιμώμενοι,
Ἀσπ' ἐμ' ἄσπας, ὁ σβουῶντος ἔδδ' ὁδόν,
Ἀνεπόμεθ' ἐκ τ' παρὶδος ἀμφῶν ποδῶν,
Ἀσπ' τῶν μὲν ὁδὸν μισοῦν τ' ἐκείνῳ τῶν πόλιν,
Τὸ μὴ ὁδὸν μέγαν εἶναι φύσει κοδωσμένον,
Καὶ πᾶσι κοινῶν ἐναποτίσαι χρήματα,
Οἱ μὲν γ' οὐκ οὐκ ἐπὶ τῶν ὁδόν, εἰς αὐτῶν ἢ δ' ὁδόν
Ἐπὶ τῶν κρωῶν ἄσπας, ἀθλῶν οἱ δ' ἄσπας
Ἐπὶ τῶν δ' ὁδόν ἄσπας πέντα ἦν βίον,
Διὰ ταῦτα τὸνδε ἦν βιάσθαι βιάσθαι,
Κανὼν δ' ἐχόντε καὶ χύσαν, καὶ μὲν ὁδόν,
Ρλάνωμεθα, ζητοῦντε τὸνδε ἀπὸ γένους
Ὅποι καὶ θύρῃσι τῶνδε, διαχνοίμεν ἂν,
Ὅ δ' ὁδὸν τῶν ὁδόν παρὰ τῶν πηρέα
Τὸν ἐποπα παρ' ἐκείνῳ πυθῶν δεομένῳ,
Εἴτῃ τοιαύτῳ οἶδε πόλιν ἢ πέπαιται.
Ρα. Οὐτος. Εὐ. τί δ' ἔστιν. Ρα. ἢ κρωῶν μοι πάλας
Ἀνὼ τί φράζει. Εὐ. ὦ κρωῶν οὐ τοῦ

Οὐδ' οὐδ' ὁ δρᾶσιν, ὡς φοχίλες, τὴν δεσπότην
 Ἡμῖν κλέεσιν. Τρ. ἀλλ' ἀρτίως νῆπὸν δία
 Ἐνδρα καὶ παφῶν μύρτα καὶ σέρφας πινάς.
 Ὅμως ἐπέγειραν αὐτόν. Τρ. οἶδα μὲν σαφῶς,
 Ὅτι ἀχθίσεσσι, σφῶν δ' αὐτὸν εἰνέει ἐπεγερῶς
 Κακῶς σὺν ἁπόλοι ὡς μ' ἀπέκτεινας δναι,
 Οἱ μοι κρηνοδαίμων, ἧ ᾧ κηλοῖος μ' οἶ χεται,
 Ὑπὸ τῷ δέξε. Ρα. ὡς δαίλο τέπιν σὺ θυερίον
 Δείσας ἀφῆκας τὴν κηλοῖον; Εὐ. εἰπέ μοι,
 Σὺ δὲ τίς κηροῖον ἔκ ἀφῆκας καὶ παπεσόν;
 Μαδ' ἔκ ἐγωγε. Εὐ. πᾶρ γὰρ ὄθιν. Ρα. ἀπέπτατο.
 Οὐκ ἀρ' ἀφῆκας ὡς γὰρ ὡς ἀνδρᾶς εἶ.
 Ἀνοιγε τίς ὕλιν ἵν' ἐξέλθω ποτέ.
 Ως ἡράκλεις, τίς τί ποτ' ἐν θυερίον.
 Τίς ἡ πέρωσις, τίς ὁ φρόπος τίς φιλοφίλας.
 Τίνον εἰσὶ μ' οἷσι τωῶτες. Εὐ. οἱ δώδεκα θεοί,
 Εἴξασι ἀδρίφαι σε. Ε' π. μῶν με σιωπῆτον,
 Ὅρωντε τίς πέρωσι; ἢ γὰρ ὡς ἐν οἱ
 Ἀνθρωπος. Εὐ. ἢ σὺ καὶ κεχλωμέν. Ε' π. ἀλλὰ αὖ τῷ
 Τὸ ράμφος ἡμῖν σε κελοῖον φαίνεται.
 Τοιαῦτα μέντοι σοφκλέης λυμκίεσαι
 Ἐν ταῖς φρεσὶ δαίμων ἐμὲ τὴν πύρεα.
 Τηροῖς γὰρ εἰ σὺ; πότερον, ὅρως, ἢ τὰς.
 Ὅρως ἐγωγε. Εὐ. καὶ τὰς πᾶς πύρεα.
 Εἴξερρύνκε. Ε' π. πότερον, ὑπὸ νόστου πινός;
 Οὐκ, ἀλλὰ τὴν χερμῶνα πάντα τὰ ρνεα
 Ρερορύνετε, καυθὶς ἐπερὰ φύομεν,
 Ἀλλ' εἰπέτον μοι σφῶ, τὴν ἐσόν. Εὐ. νῶ, βροτῶ.
 Ροδαπὸ τὸ γένος. Εὐ. ὅθεν αἱ φήρεις αἱ κηλοῖαι.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Ε'π. Μῶν ἡλιαστὰ. Εὐ. μὴ ἀλλὰ θατέρω ῥόπτε,
Α'φιλιαστὰ. Ε'π. ἀνέρεται ᾧ τὴν ἐκὰ
Τὸ ἀνέρι. Εὐ. ὀλίγον ζητῶν αὐτὸν, ὅς ἀγρὸν λάβω.
Ε'π. πρᾶγμῳ δὲ δὴ τῷ, δεομένῳ δὲ δὴ ἡλθετον.
Εὐ. Σοὶ ξυγγενέσθαι βυλομένῳ. Ε'π. πίνος πέρι.
Εὐ. Ὅπ' πρῶτα μὲν ἡδ' αὐθροῦπος, ὥς περ νῶ ποτε,
Καὶ γυμνῶν ὡφείλοσθε ὥς περ νῶ ποτε,
Κοῦν ἀποδοθῆναι ἔχαιρον ὡς περ νῶ ποτε,
Εἴ τ' αὐθροῦπος ὀρνίθων μεταλλάξας φύσιν,
Καὶ γὰρ ἐπεὶ καὶ τὴν θάλατταν ἐκ κύκλου,
Καὶ πάνθ' ὅσα περ αὐθροῦπος ὅσα τ' ὄρνις φρονεῖς,
Ταῦτά οὐκ ἐκείνου γὰρ, πρὸς σὲ δὲ δὴ ἀνέγμεθα,
Εἴ πνα πόλιν φράσσειας ἡμῖν δὲ ῥον,
Ὡς περ σπύραν ἐμπατακλιθῆναι μάλα κλυτὰ.
Ε'π. Ε'πειτα μείζω τῶν κρεανῶν, ζητῆς πόλιν;
Εὐ. Μείζω μὲν ἔδεν, πρὸς φορῶν τῶν δὲ νῶν.
Ε'π. Α'εισοκρετῆσθαι δὴλος εἰ ζητῶν. Εὐ. ἐγώ,
Ἡκιστα, καὶ τὴν σκελὴν βδελύσσομαι.
Ε'π. Ροίαν τίν' οὐκ ἦδ' αὐτὸν οἰκοῖτ' αὐτὴν πόλιν.
Εὐ. Ὅπ' π' τὰ μέγιστα πρᾶγματ' εἴη τοιαῦτα,
Ε'πὶ τὴν δύραν με πρῶτις ἐλθὼν τῶν φίλων,
Λέγοι μοι ταδί, πρὸς τῷ δὴ τὸς τοῦ λυμπῆ,
Ὅπως παρέσθαι μοι καὶ τὴν καὶ τὰ παιδίον,
Ληστέμενα πρῶ, μέγα ᾧ ἔστιαν γὰρ μοι,
Καὶ μνηστῆρας ἀλλῶς ποιήσῃς, εἰ δὲ μή,
Μὴ μοι τότε γ' ἐλθῇς ὅταν ἐγὼ πρᾶτῳ κακῶς.
Ε'π. Νῆδ' ἴα ταλαπύρῳ γε πρᾶγματ' ἔρας
Τί δ' αὖ σὺ. Ρα. τοιαῦτα ἔρω καὶ γὰρ. Ε'π. τίνων.
Ρα. Ὅπ' ξυνοικτῶν μοι ταδί τις μέμψεται,

ΟΡΝΙΘΕΣ.

159

- Ὡς περ ἀφικνεῖς παιδὸς ὡρεῖς πατήρ,
Καλῶς γέ μοι, τὸν ἦν ὡς σὺ λυβωνίδη
Εὐρὼν ἀπὸντ' ἀπὸ γυμνασίου λελαμένον,
Οὐκ ἐκυσσε, δ' ἐπρὸς σέθεν, δ' ἐπρὸς σέθεν,
Οὐκ ἀρχιπέδῃσας, ὡς ἐμοὶ παρὶνός φίλος.
Ε'π. Ὡς δὲ λακέρων σὺ, τῶν κακῶ οἶον ἔρας,
Α'τὰρ, ἐστὶν ὅπ' οἶον λέγετον δὲ δὴ μὴν πόλιν,
Ραρὰ τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν. Εὐ. οἶμοι, μνηστῆρας,
Ἡμῖν παρὰ τὴν θάλατταν, ἵν' αὐτὸν ἔλθῃ,
Κλητῆρ' ἀγροῦ ἐσθῶν ἡ σκαλαμνία,
Ε'λλω κλυτὰ δὲ πόλιν ἔχεις ἡμῖν φράσσαι.
Ε'π. Τίς τὸν ἡλῆον λέπερον οἰκίζετον,
Ε'λδόνθ. Εὐ. ὅπ' ἡν τῷ θεοῖς ὅς ἐκ ἰδῶν
Βδελύσσομαι τὸν λέπερον ἀπὸ μελανοῖς.
Ε'π. Α'λλ' εἰσὶν ἔτεροι τ' λοκείδος ὁ ποῦ ποῖ,
Ἴνα χρὴ κατὰ τοῖον. Εὐ. ἀλλ' ἐγὼ γὰρ ὁ ποῦ ποῖ,
Οὐκ αὐτὸν γυνοίμην ὡς ταλαπύρῳ χρυσῆς,
Ὅπως δὲ δὴ τίς ἐστ' ὁ μετ' ὀρνίθων βίος,
Σὺ γὰρ οἶδ' ἀκριβῶς. Ε'π. ἔκ' ἀχαρὶς ἐς τὸν φίλῳ,
Ὅδ' πρῶτα μὲν δὴ ζῶν αὐτὸν βαλάντις.
Εὐ. Ρολλῶ γέ ἀφείλῳ τῷ βίῳ μεδονίαν.
Ε'π. Νεμόμεθα δ' εἰς κήπῳ τὰ λυκοῦ σήσκαμα,
Καὶ μύρτα, καὶ μήκωνα, καὶ σπύμβειρα.
Εὐ. Ὡς μὲν μὲν ἀρὰ ζῆτε νυμφῶν βίον.
Ρα. Φῶ, Φῶ,
Ἡ μὲν γὰρ ἐν ὁρῶ βδελύμ' ἐν ὀρνίθων γένει,
Καὶ δυνάμην ἡ γένειτ' αὐτὸν εἰ πείθεσθαι μοι.
Ε'π. Τί τοι πειθόμεσθ'. Ρα. ὅπ' πῶσθαι; πρῶτα μὲν,
Μὴ περὶ πέτεσθαι πανταχὶ κεχλωότες,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Ως τῷτ' ἄπ' ἡμῶν τοῦ ῥόν' ὅτιν αὐτίκα,
 Ἐκὰ περ' ἡμῶν ἢ πετομένοισι λῶ' ἔρη,
 Τίς ἔπος ὄρνις, ὃ τελέας ἐρεῖ ταδί
 Ἀνθρώπου ὄρνις ἀνθρώπου πετόμενος,
 Ἀτὲκμαρτος, ἔδ' ἐν δόξῃ τ' αὐτῶν μενών.
 Ε'π. Νῆ ἔν' δρόνον δὴ γὰρ μωμῶται ταυτί
 Τί αὖ ἔν' πῶμεν. Ρα. οἰκίσαιτε μίαν πόλιν.
 Ε'π. Ποίαν δ' αὖ οἰκίσαιμεν ὄρνιθιν πόλιν.
 Ρα. Ἀλιδὸν ὡς οἰκισάμεν εἰρηκῶς ἔπος,
 Βλέποντες καὶ τῶ. Ε'π. καὶ δὴ βλέπω. Ρα. βλέπε νῦν αὐτὸν.
 Ε'π. Βλέπω. Ρα. περὶ αὐτὸν ἔστιν ἄρχιλον. Ε'π. νῆ δ' ἴα,
 Ἀπολαύσομαι τῇ εἰ διαστροφῇ μου.
 Ρα. Εἰ δ' ἴα πῆ; Ε'π. πᾶς νεφέλας γὰρ καὶ ἔν' ἔρανον.
 Οὐχ' ἔπος οὐδ' ἔστιν ὄρνιθιν πόλις;
 Ε'π. Ρόλος. Ρα. τίνα ῥόπον, ὡς περ' εἴποις, τόπος
 ὅπ' δὲ πολέται τῷτο καὶ διέρχεται
 Ἀπαντα, διὰ τῷτο γὰρ καλεῖται νῦν πόλις,
 Ἡνὶ οἰκίσκτε, τῷτο, καὶ φράξινδ' ἄπαξ,
 Ἐκ τῷ πόλεος τούτου, κεκλήσεται πόλις,
 Ως τ' ἀρ' ἔστ' ἀνθρώπων μὲν ὡς πᾶρ περὶ ὅπου
 Τῶς δ' αὖ θεὸς ἀπολείτε λιμὲν μιλίω.
 Ε'π. Ρῶς. Ρα. εὐ μέσφ' ἡπύουθεν ἀνὴρ ὅδε γῆς,
 Εἰδ' ὡς περ' ἡμῶς, λῶ' ἰσὺν βαλόμεθα
 Ρυθώδε, βρωτῶς δ' ἰσὺν αὐτὰ μέλα,
 Οὕτως ὅταν θύσωσιν ἀνθρώποι θεοῖς
 Ἡνὶ μὴ φόρον φέρωσιν ἡμῶν, οἱ θεοί,
 Διὰ τῆς πόλεως ἀλλοφροσύνης καὶ τῶ χροῖας
 Τῶν μιλίων τῶν κτήνων ἢ διαφροσύνης.
 Ε'π. Ἰὸν ἰόν.

ΟΡΝΙΘΕΣ.

160

- Μὰ γὰρ, μὰ παγίδας, μὰ νεφέλας, μὰ δίκτυα
 Μὴ γὰρ νόμα καμφοτέρον ἡ χρυσά πω
 Ως τ' αὖ καὶ τοιούτοις μετὰ σὸ τῶν πόλιν
 Εἰ ξυλοκοίη τοῖσιν ἀλλοῖς ὄρνιθι.
 Ρα. Τίς αὖ ἔν' τῷ προῦ γὰρ αὐτοῖς διηγήσεται. Ε'π. σὺ
 Εἰ γὰρ αὐτὸς βαρβαρὸς ὄντας πρὸ τ'
 Εἰ δ' ἴα ξα τῶν φωνῶν, ξυλὸν πολὺ χρόνον.
 Ρα. Ρῶς δ' ἴα αὐτὸς ξυλμαλέσας; Ε'π. ραδίως,
 Δουεῖ γὰρ ἐμὰς αὐτίκα μάλ' ἐς τῶν λόχμω,
 Ε'πειτ' ἀνεγείρας τῶν ἐμῶν ἀνδρόνα,
 Καλεῖται αὐτὸς, οἱ δὲ νῶν τῷ φθέρματος
 Εἰ κ' ἡτ' ἐπαύσωσι, θύσωσι τοῖς δρόμω.
 Ρα. Ως γὰρ αὐτὸν ὄρνιθιν σὺ, μὴ νῦν ἔσται
 Ἀλλ' ἀντιβολῶσ' ἄρ' ὡς τὰς ἐς τῶν λόχμω
 Ε'σβαλε, καὶ ἐγείρε τ' ἀνδρόνα.
 Ω ΔΗ ΚΩ ΛΩ Ν ἰδ'.
 Ε'π. Ἀγὰρ σὺννομέ μοι παύσαι μὲν ἔπειτα,
 Χύσιν δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων
 Οὓς διὰ θεῶν νόμος θρηνηῖς,
 Τὸν ἐμὸν καὶ σὺν πολὺν δακρυῶν ἴτω,
 Ἐλελιζομένην διερῶς μέλεισι,
 Γένους ἑκάστης καὶ καθαρά χορᾷ,
 Διὰ φυλλοκλήμης σμίλαις ἡχώ,
 Γρὸς δ' ἰσὺς ἑσθρας, ἵν' ὁ χρυσὸς ἡμῶς
 Φοῖβος ἀνθρώπων τοῖς σοῖς ἐλέροις,
 Ἀντιφάλλων, ἐλεφαντόδετον
 Φόρμιγγα θεῶν ἴσηι χορᾷ,
 Διὰ δ' ἀθανάτων σομάτων χορᾷ
 Ἐν μωφῶντος ὁμᾷ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Θέα μακάρων ὀλοφυγί,
Αὐλῆ τίς.

ΣΥΣΤΗΜ'Α ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΡΗΝ.

Εὐ. ὦ ζῶ βασιλῆυ τῷ φθέρματος τούρνιθις,
Οἶον κατεμελίτωσε τίω λόχμῳ ὅλῳ.

Ρα. Οὐτος. Εὐ. τί ὅτιν. Ρα. ἔσιωπήσεις. Εὐ. τί δαί.

Ρα. Οὐποφ μελωθεῖν αὐ παρασιδιάζεται.

ΩΔΗ ΚΩΛΩΝ Ι.

Ε'π. Ε'ποποί, ποίπο, ποποποί, ποποί,
Ἰώ, ἰώ, ἰτώ, ἰτώ, ἰτώ, ἰτώ.

Ἰ'τω πῆς ὧδε τῶν ἐμῶν ὁμοπέρων,

Ὅσα τ'δυσόρους ἀγρῶν γήας

Πέμεσθε, φύλα μνεία κειθοφάγων,

Σπῆ μολόγων τε γένη ταχὺ πετόμενα,

Μαλθακῶν ἰούτα γῆρω

Ὅσα τε ἐν ἄλοιθι ματ' βῶλον

Α'μφοπτήν βίξ' ὧδε

Λεπτόν ἡσομένον φωνῶ.

Ε' τερα σροφή καὶ ὠδή κώλων ἰγ'.

Τιὸ πό, πό πό, πό πό, πό πό,

Ὅσα θ' ἐμῶν κατὰ κήπη αὐτῆς

αοῦ, κλάδεσι νομὸν ἔχει, τὰ τε κατ' ὄρεα,

Τὰ τε κρηνοφάγας, τὰ τε κομαροφάγας,

Α'νύσας πετόμενα πρὸς ἐμὴν αὐδαίν

Τελιότ', ῥιότ', ῥοποτό, ποβείξ,

Ὅσα θ' ἐλείας παρ' αὐλῶνας,

Τὰς ὀξυστάς ἐμπύδας,

Καμπίθ', ὅσα τ'δυσόρους τε,

Γῆς τόπος ἔχετε, καὶ λαιμῶν.

να ῥον

ΟΡΝΙΘΕΣ.

161

να ῥον ἐρόντα μακράδωνος,

Ὅρνις τε πηροποιίλος,

Α'πῆγας, ἀπῆγας.

Ε' τερα σροφή καὶ ὠδή κώλων ἰγ'.

ὦ ν' αὐτὸ πόντιον οἶμα θαλάσσης

Φύλα μετ' ἀλκύνονεσι ποτῶ τε,

Δδύρ' ἴτε, πδυσόμενοι τὰ νεώτερα,

Ραίντα ὕψι θάδε φύλ' ἀθροίζομεν

Οἰωνῶν ἔταια ἀδείρων

Ἡ καὶ γάρ τις δειμὺς πρῆσβις

Καινὸς γῶμῳ,

Καινῶν ἐργωντ' ἐγχαερπῆς.

ΕΡΩΔΗ ΚΩΛΩΝ Ι.

Α'λλ' ἴτ' ἐς ἥχους ἀπεντα,

Δδύρο, δδύρο, δδύρο, δδύρο,

Τορο τορο τορο τορο τορο πῆγξ,

Κικηβαυ, κικηβαυ,

Τορο τορο τορο πολιλιλίγξ.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΡΗΝ.

Ρα. Ὅρως τίν' ὄρνιν; Εὐ. Μαὶ τὴν ἀπόλλω γῶ μὲν ἔ,

καίτοι κέχρηται ἔς τὸν ἔρανον βλέπων

Α'λλως ἄρ' οὐ ποφ ὡς ἐοικὲς τίω λόχμῳ

Ε'μβας, ἐπῶξε, χαρὰ δειὸν μισούμενος.

Ε'π. Τοροτίγξ, τοροτίγξ.

Ρα. ὦ γὰρ ἀλλ' οὐτοσί καὶ δὴ τις ὄρνις ἐρχεται.

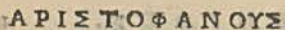
Εὐ. Νῆ δ' ὄρνις δῆτα, τίς ποτ' ἐστίν, ἔ δὴ πω ταῶς;

Ρα. Οὐτος αὐτὸς νῶϊν φράσει, τίς ὅτιν ὄρνις ἔσσι.

Ε'π. Οὐτος, ἔ τῶν ἡθάδων τῶν δ' ὧν ὁρεῶν ὕμεις ἀεί,

Α'λλὰ λιμναῖος, Ρα. βαβαῖ, καλὸς γε κὶ φοινικῆς.

κ φ

ΟΡΝΙΘΕΣ.

162

Κίττα, θυγῶν, κυρδός, ἐλεᾷς, ὑπθυμῖς, πῆξερά
 Νέρτος, ἰάραξ, φάττα, ἠύκνυξ, ἐρυθρόπυς, κελήπυς,
 Πορφύεις, κερχινίς, κυλυμβίς, ἀμπελίς, φλώη, δρύοφ.
 Ρα. Γού ἰού τῶν ὀρνέων
 Γού ἰού τῶν κυφίχων
 Οἷα πππῆσαι καὶ φέχσαι διακεκραγότες,
 Ἀρᾷ πειλίσσαι νῶϊν; οἱ μοι κεχλώσασχτοι,
 Καὶ βέλπυσσι ἤς σε καμέ. Εὐ. τῷ το μὲ καμοὶ δοκεῖ.
 Χο. Ρο πο πο πο πο πο πο πο πο.
 Ρῶ μ᾽ ἄρ' ὅς ἐνόλεσε,
 Τίνας τόπον ἀρᾷ νέμειται.
 Ε' π. Οὐ τοσὶ πάλαι πάσαι μοι, καὶ ἄπειρα τῶ φίλων.
 Χο. τι τι τι τι τι πῆρῶ,
 Τίνας ἔχον ἀρᾷ ποτὲ
 Ρρὸς ἐμὲ φίλον ἔχων.
 Ε' π. Κοινόν, ἀσφαλῆ, δύναιον ἢ διῶ ἀφελήσμεν,
 Ἀνδρὲς ἤρ' λεπῶ λογιστῶ, δδῦρ' ἀφίκοιθ' ὡς ἐμέ.
 Χο. Ρῶ, πᾶ, πῶς φής.
 Ε' π. φήμ' ἅπ' ἀνθρώπων ἀφίχθαι δδῦρο πρεσβύτα δύο
 Ἡ κετον δ' ἔχοντε πρέμνον πρᾶγματις πειλωεῖς.
 Χο. Ὡς μέισον ἔξαμαρτῶν, ἔξοτον φράφω ἐγώ,
 Ρῶς λέγεις. Ε' μῆπω φοβηθῆς τ' ἔχον. Χ. τί μ' ἔργασω.
 Ε' π. Ἀνδρ' ἐδεξάμην ἐρασά τῆς δε τ' σωχσίας.
 Χο. καὶ δέδρακασι τ' τοῦ τρυγον; Ε' καὶ δέδρακασι τ' ἡδομαι.
 Χο. Καὶ σὸν ἦδ' ἡ πῶ. Ε' π. παρ' ἡμῖν, εἰ παρ' ὑμῖν εἰ μ' ἐγώ.
 Σ Τ Ρ Ο Φ Η Κ Ω Λ Ω Ν. ἦ.
 Χο. Ε' α', εἰα, πρὸς δόμῳ ἀνίστατ' ἐπίδομεν,
 Ὅς ἤρ' φίλος κῶ, ὁμοφροσύνῃ μῖν,
 Ε' νέμετο πείδια παρ' ἡμῖν,

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ἦ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

παρέβη μὲν δεσμούς ἀρχαίους,
παρέβη δ' ὄρκους ὀρνίθων,
ἐς δὲ δόλον ἐκέλευσεν, παρέβαλεν δ' ἐμὲ περὶ
τοῦτος αἰδοῖσιν, ὅπερ ὅς ῥ' ἐγὼ νῦν ἐπ' ἐμοὶ
πολέμιόν γ' ἐφάφη.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΡΗΝ

πρὸς μὲν οὖν ἦν ὀρνιθὶς ἡμῖν, ἐστὶν ὕστερος κῆρος
τῷ δὲ πρεσβύτερῳ δοκεῖ μοι τῷδε δίδου τι τὴν δίκην
διαφορῶν αὐτῷ ὑφ' ἡμῶν. **Ρα.** ὡς ἀπολούμεθα ἄρ' αὖ
Εὐ. Αἴτιος μὲν τοι σὺ νῶϊν εἰ τῶν κακῶν τῶντων μόνος,
ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκάθεν ἦρσεν. **Ρα.** ἴν' ἀηλουθοίης ἐμῷ.
Εὐ. Ἴνα μὲν οὖν κλαῖοιμι μέγαλα. **Ρα.** ἥ τοι μὲν λιρεῖς ἔχει
καρτίη. **Εὐ.** πῶς. **Ρα.** κλαυσὶ γὰρ ἡμῶν ἀπαγγέλλω τὸ φθῶν
μὲν κηρύττει.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Θ.

Χο. Ἰὼ ἰὼ, ἐπεὶ πῦρ ἐπέφερε πολέμον,
Ὀρμὰν φονίαν, πῆρυγὰ τε πάντα γη.
Ἐπίβαλε περὶ τε κύκλωσαι,
ὧς δ' αἶψά τοι οἰμώζειν ἄμφω,
καὶ δίδου ῥύγχει φορβάν,
οὐτε γὰρ ὁρος σικερόν, ἔτε νέφος αἰθέριον
οὐτε πολὺν πέλαγος ἐστὶν, ὅτι δέξεται,
τῷ δ' ἀποφυγόντε με,
ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἡδὴ τῷδε τίλλειν καὶ δόκναν,
ῥ' ὅδ' ὁ ταξίαρχος, ἐπαγγέτω τὸ δεξιὸν κέρας.
Εὐ. Τῶτ' ἐκάνο, πῶς φῶγ' ὀψίνος. **Ρα.** ὅς τις δ' ἐμὸν εἶς.
Εὐ. Ἴν' ὑπὸ τῶτ' διαφορῶν ῥα. πῶς γὰρ αὖ τῶντων δοκῶν.
Εὐ. Ἐκφυγῶν, ἐκ οἷο δ' ὅπως αὖ. **Ρα.** ἀλλ' ἐγὼ τί σοι λέγω,
ὅτι μὲν τε δ' αἶμα λαμβάνειν τε τ' χυρῶν.

ΟΡΝΙΘΕΣ.

163

Εὐ. Τί τ' ἔχουρα νῶν ὠφελήσαι. **Ρα.** ἢ αὖτε μὲν ἐπρόσθησιν νῶν
τοῖς δὲ γὰρ μὴ νῦν τοῖς δεξιῶν, ἢ ὀφελίσσον ἀρπάσαις,
εἴ τα κατὰ πῆμον πρὸς αἰλόν. **Ε.** τοῖσι δ' ὀφθαλμοῖσι τι.
Ρα. Ὁ ξύβαφον ἐν τῷδε πρὸς λαβῶν, ἢ φῶβον.
Εὐ. Ὡς σφώτατε δὴ γὰρ ἀνδρῶν αὐτῶν, καὶ στρατηγῶς
ἔπερα κιντίζεις σὺ γὰρ νικίαν τοῖς μηχαναῖς.
Χο. Ἐλελεδὺ, χῶρε, καὶ θῶν τὸ ῥύγχος, ἔμέλλειν ἐχρῶ
ἔλκε, τίλλε, παῖε, δαῖρε, καὶ πρὸς τῶντι τῶν χυρῶν.
Ε.π. Εἰπέ μοι τί μέλλει τὸ πάντων κακῶν θηρίων,
ἀπολέσαι, παθόντων ἔδεν, ἀνδρῶν καὶ διασώσασαι,
τῆς ἐμῆς γυναικὸς ὄντε φυγαγενὲς καὶ φυλέτε.
Χο. Φεισόμεθα γάρ τι τῶνδε μάλλον ἢ μᾶς, ἢ λύκων,
ἢ πῖνας πῖσαι μεσθ' ἀλλοῖς τῶνδε αὖ ἐχθίς ἐπι.
Ε.π. Εἰ δὲ τί τῶν φύσιν μὲν ἐχθροὶ, ἦν δὲ νοῦν εἰσὶ φίλοι,
καὶ διδάξοντες τι δὴ νῦν ἡμεῖς σὺν ἡμῶν χρῆσιμον.
Χο. Ῥῶς δ' αὖ, οἷ γὰρ ἡμῶς τι χρῆσιμον διδάξαιαν ποτε
ἢ φράσαιαν, ὄντες ἐχθροὶ τοῖσι πάντεσσι τοῖς ἐμῶς.
Ε.π. Ἀλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δὴ τα πολλὰ μαυδανέσων οἱ σοφοί
ἢ γὰρ δὴ βλάβαια σώζει πάντα, παρὰ μὲν οὐδ' αἰλόν,
οὐ μάθους αὖ ἔδεν, ὅ δ' ἐχθρὸς αἰλὸς ὄξυλ' ἀγκασεν,
αἰλὶς αἰ πύλαις παρ' αὐτῶν γὰρ μάθους ἐχθρῶν καὶ αἰλῶν,
ἐκπονεῖν θ' ὑφ' ἡλὰ τέχνη, καὶ τε κεντρίσαι μακράς,
τὸ δ' ἐμάθημα τῶν, σώζει παῖδας, οἷον, χρῆσιμα.
Χο. Ἐστὶ μὲν λόγων ἀκούσαι πρῶτον ὡς ἡμῖν δοκεῖ,
χρήσιμον, μάθους γὰρ αὖ τις καὶ πῶς τ' ἐχθρῶν σφόν.
Ρα. Οἶδε τ' ὀρῆς χαλὰν εἴρασιν, αὖ αὖ γὰρ οὐδ' οὐκ ἔστι.
Ε.π. Καὶ δίκαιον γὰρ ἐστὶ, καὶ μοι δ' αἶνέ μεν ὁ μᾶς χεῖν.
Χο. Ἀλλὰ μὲν οὐδ' ἄλλο σοὶ πῶς πρῶτον ἐναντιώμεθα.
Ρα. Μάλλον εἰρώλω ἀγροῦν

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ἡ μὲν, ὥστε τίωτε χύφραν
Τῶ γε φυβλίῳ καὶ θίει,
Καὶ τὸ δόρυ χρὴ τὸν ὀβελίσκον,
Περιπατεῖν ἔχοντες ἡμᾶς
Τῶν ὀπλῶν αὐτῆς, παρὰ τίω χύφ
φραν ἄκραν αὐτῶν ὀρῶντας
Ἐγγὺς ὡς οὐ φθνηκτὸν νῶϊν
Εὐ. Ἐπεὶν, ὡς δ' ἄρ' ἀποθανώμεν,
Κατορυχθισόμεσθα πᾶσι γῆς.
Γει. Ὁ κεραμαγεὶς ἀξεῖται νῶ
δημοσία γ' ἵν' ἔταφῶμεν,
Φήσομεν πρὸς τῇ στρατηγῇ
Μαχομένοισι τοῖσι πολεμίοις,
Ἀποθανεῖν σὺ ὀρνεαῖς.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ζ.

Χο. Ἀνὰ γ' ἐς τάξιν πάλιν ἐς ταυτὸν,
Καὶ τὸν θυμὸν καὶ τὰς κύνεας
Ἐκτὰ τῶν ὀργῶν ὡς περ ὀπλίτης,
Κάνα πυθόμεθα τῶνδε τίνες ποτε,
Καὶ πόθεν ἔμωλον
Ἐπὶ τίνατ' ἐπίνοιαν,
Ἰὼ ἔποψ, σέτοι καλῶ.
Εὔπ. Καλεῖς δέ, τῶ, κλέιν θέλων.
Χο. Τίνες ποῦ οἶδε καὶ πόθεν;
Εὔπ. Ξένω συφῆς ἀφ' ἐλλάδος.
Χο. Τύχη δέ ποῖα κερμίζει,
Ρότ' αὖτις, πρὸς ὅρως ἐλθεῖν.
Εὔπ. Ἐρως βίης, διαίτης τε,
Καὶ σὺ ξυνοικεῖν τέ σοι,

ΟΡΝΙΘΕΣ.

164

Καὶ ξυνοικεῖν τὸ πᾶν. Χο. τί φῆς,
Λέγεις δὲ δὴ τίνας ἵκους.
Εὔπ. Ἀπὸ πᾶσι καὶ πέρας κλέιν.
Χο. Ὅρα τί κέρδιος εὐθὰ δ' ἄξιον μοιῆς
Ὅτ' ἐπεποιθὲ μοι ξυνοικεῖν,
Κρατεῖν αὖτ' ἢ τὸν ἐχθρὸν, ἢ
Φίλοιον ὠφελεῖν ἔχειν;
Εὔπ. Λέγει μέγαν τὴν ὄλβον, ὅτι
τε λεκτὸν, ὅτι πιστὸν, ὡς
Σαύτατα γ' ἢ δὴ πᾶντα, καὶ
Τὸ πᾶν καὶ τὸ καὶ σὺ καὶ
Τὸ δίδυρο πρὸς βίβαν λέγων.
Χο. Ρώτερά μοι νομίζεις;
Εὔπ. Ἀφ' ὅσον ὡς φρόνιμος.
Χο. Ἐνὶ σφόνδι φρονί;
Εὔπ. Ρυκνότατον μὲν αἶσος,
Σόφισμα, κύρμα, κρίμα, παιπαλὸν ὄλον.
Χο. Λέγειν κέλευέ μοι λέγεις.
Κλέων γ' ἂν σὺ μοι λέγαν,
Λόγων ἀνεπείρωμα.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΦΗΝ.

Εὔπ. Ἀγε δὴ σὺ καὶ σὺ τίω παροπλίαν πάλιν
Ταύτῃ λαβόντε, κρεμάσασιν τύχη γαθῇ,
Εἰς τὴν ἵπνον εἰσω, πλησίον τῆς πύλης,
Σὺ δὲ τοὺς δὲ φ' οἷς πρὸ τῶν ἵκων ξυνοικεῖς ἐγώ,
Φράσον δίδασκον. Γει. μὲν τὸν ἀπόλλω γ' ὡς
Ἡ μὲν διαδωνταί γ' οἶδε διαδὸν κλέιν ἐμοί,
Ἡ περὶ πύθνης τῇ γυναικὶ διέθετο,
Ὁ μαχαροποῖς, μὴτε δάκνειν τοὺς ἐμὲ,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Μήτ' ὀρχήπεδ' ἔλκειν, μήτ' ὀρύπην. Χο. ἔπι πῦρ
Τὸν, ἔδωκ' ὡς. Ραι. ἔκ' ἀλλὰ τὸν ὀφθαλμῶν λέγω.
Χο. Διαπύθε μ' ἔγωγε. Ραι. κατόπιστον νυὶ ταύτῃ τῷ μοι.
Χο. Ὄ μιν μὴδὲ τῶτοις πᾶσιν κικῶν τοῖς κριταῖς,
καὶ τοῖς θεατοῖς πᾶσιν. Ραι. ἔσται ταυταγῆ.
Χο. Εἰς τὸ παροβαίλω, ἐνὶ κριτῇ νικῶν μόνον.
Ραι. Ἀκρετε λεῖψ', τὸ πλῆρες νυὶ μὲν
ἀνελομένους θ' ὅπλ' ἀπείσιναι πάλιν οἴκοι θε
Σηοπτεῖν δ' ὅτι ἀν' προγράφωμεν ἐν τοῖς πινυμένοις.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ΙΑ.

Χο. Δολερὸν μὲν αἶψ' ἔπ' πάντα δὴ φρόπον
ρέφυκεν ἀνθρώπος, σὺ δ' ὅμως λέγε μοι,
τῶχα γ' ὅτι τύχαις ἀν',
Χριστὸν, ὅξαι πῶν ὅτι μοι παροράς, ἢ
Διὸς μὲν πινος μείζω,
Ραφαλαπομύκῳ ὑπ' ἐμῆς φρενός
Ἀξιώτου, σὺ δὲ τῶν ὀρές, λέγ' εἰς κοινόν,
ὅς γ' αὖ σὺ τύχης μοι
Ἀρεθὸν ποίσεις, τῶτον κοινὸν ἔσται
Ἀλλ' ἐφ' ὅτ' ὠπ' αὖ ἡκός τ' σὴν πράγματι γινώμην αἰσάπειδ'
λέγε θαρρήσεις, ὡς τὰς ἀπονδίας ἢ μὴ πρότερον τῶν βαβῶν
Ραι. καὶ μὴδ' ὀργῶν τὸν δῖον καὶ προπεφύραται ἥχος εἰς μοι
Ὅν διαμάττειν ἢ κωλύει φέρε πᾶσι γέφανον, καὶ ταχέως
ἢ χάρος ὕδαρ φερέτω παχύς. Χ. διαπνήσαν μέλας ἢ π
Ρ. Μὰ δὲ ἀλλὰ λέγειν ζητῶ τὴν πάλαι μέλας καὶ λαοῦν' ἢ πος π
Ὅπ' τ' πούτων θραύσει φυλῇ, ὅπως ἐμῶν ὑπεραλγῶ,
Οἱ πινδὸν ὄντες πρότερον βασιλῆς. Χο. ἡμεῖς βασιλῆς, τίνος
Ραι. ὑμῶν.
Ραῦτων ὁπύσ' ἐστίν, ἐμὲ πρότον τῶν δὲ καὶ τῶν δῖος αὐτῶ

ΟΡΝΙΘΕΣ.

165

Ἀρχαῖοι τε, πρότεροι τε κρόνον, καὶ τιταίων ἐγείρεθε,
καὶ γῆς. Χο. καὶ γῆς; Ραι. νῆ τὸν ἀπόλλω. Χο. τὰ π' μετ' αὐτῶν
ἐπεπύσμι.
Ρ. Ἀμείβεις γ' ἐφ' ἑμὲ, καὶ πολὺ πρᾶγμα, ἔδ' αἰσώπον πεπείνηες
ὅς ἐφασκε λέγων κρονοῦς πᾶν τ' πρῶτῳ ὀρνίθι γενεᾷ
Προτέρ' τ' γῆς, καὶ πειταῖν ὁσῶν τ' πατέρ' αὐτῆς ἀποδνήσκων,
Γῶ δ' ἐκ εἶναι, τ' ὅ, προκείαδ' πεμπέαιον, τ' δ' ἀποροῦσαν,
Υπ' ἀμικανίας, τ' πατέρ' αὐτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τορῦξαι.
Χο. Ὁ πατὴρ ἄρα τ' κρονοῦς, νυὶ καίτοι πενεῶς κεφαλῇσιν.
Εἴπ. ἔκιν δὴ τ' εἰ πρότεροι μὲν γῆς πρότεροι ὅ, θεῶν ἐγείροντο,
ὡς πρὸς βυτάτων αὐτῶν ὄντων, ὀρθῶς ἔδ' ἢ βασιλεία,
ὡς νῆ τ' ἀπόλλω πᾶν τοῖνυ χρηρῶν γῆς βόσκειν σε τοιοῦτον
Εἴπ. ἔκ' ἀποδῶσ' ταχέως ὁ ζῶνς τὸ σὴν πῆρον ὅ, θρυκαλάπης
Ραι. ὡς δ' ἐχ' ἱεοὶ τοῖνυ πᾶν ἀνθρώπων ἤρχον τοπικαῖον
Ἀλλ' ὀρνιθῶν, καὶ βασιλῶν πολλὰ ἐστὶ τεκμήρια τῶτων,
Ἀπὸ τῆς δ' ὑμῶν πρῶτ' ἡδὲ δέξω τ' ἀλεγκυρῶν ὡς ἐτυράνται,
Ἡρχέ τε περσῶν πρῶτον πάντων, διαρείς καὶ μεγαβύξ,
ὡς τε καλεῖται πῆσι γῆς ὄρνις, ἀπὸ τ' ἀρχῆς ἐτ' ἐκείνης.
Εἴ. Διατᾶν τ' ἀρ' ἔχ' ἢ καὶ νυὶ ὡς πῆ βασιλῶν ὁ μὲν διαβασιὰ
Εἴπ. τ' κεφαλῆς πῶν κυρβασίαν, τ' ὀρνίθων μόνος, ὀρθῶν.
Ραι. ἔτω δ' ἴσχυσέτε, καὶ μέλας καὶ τὸ τ' καὶ πολλὰς, ὡς ἐπὶ καὶ νυὶ
Υπὸ τ' ὀρῶν τ' τὸ τ' ἐκείνης, ὁπύταν μόνον ὀρθεῖον ὅσιν
αἰσάπειδ' ὡς πᾶντες ἐπ' ἔργον, χαλκῆς κεραμῆς, σκιντοδέξαι
Σκιντ', βαλάνεις ἀλφειοῖς μοιβοῖ, περιδυσσάσιν ὀλουροπηγῶν
Οἱ δ' βασιλῆς ὡς ὑποδυσσάμενοι νύκτωρ. Εἴ. ἐμὲ τ' τὸν ἔρωτα
Χαλκῶν γ' ἀπὸ λείσ' ὁ μὲν γῆς, φρυγίων ἐξ ὧν δῖον τ' τον,
Εἰς δεκάτῳ γὰρ ποτε τῶν ἀνδρείων κληθεῖς, ὅπ' ἐπινον ἐν ἄσιν
Κῆρυ καὶ ἐδύδον, καὶ πρὶν διαπνέειν τῶν ἀλλὰς, ὅπως ἀρ' ἤσαν
Καὶ γὰρ νομίσας ὀρθρον, ἐχόρην ἀλγισμέναις, καὶ π' προκῆπῳ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Εἴω τέχης, καὶ λωποδύτης πᾶσι ῥοπαλὸν μετὰ νῶτον,
Κεῖνός πίπῃ, μέλλω τὸ βοᾶν ὅδ' ἀπέβλισε θοιματίον μου.
Ραί. Ἰκτινος ἔν τῶν ἁλῶν ἤρχε τότε, καὶ βασιλεύον.
Εἴ. Ἐκλινοῦνται καὶ κατέβησαν ἄνθρωποι βασιλεύοντες,
προκυλινθεῖσιν τοῖς ἰκτινοῖς. Εἴ. νῆ τ' διόνυσον ἐγὼ γ' οὐκ
ἐκυλινθεῖν ἰκτινὸν ἰδὼν, καὶ ὅς τις ὦν ἀνὰ χάσκων,
ὁβολὸν κατεβρόχθισα, καὶ τα καὶ τὸ θύλακον οἱ καὶ δ' ἀφ' αὐτοῦ
Ραί. Αἰγὸς πῆ δ' αὖ καὶ φοινίκης πέσης, καὶ κύνε βασιλεύς ἦν.
Χ' ὅπου ὁ κύνε εἴποι κύνε, τότε οἱ φοῖνικες ἀπάντες,
τὸς πυρὸς ἀνὰ καὶ τὰς κρεβάς ἐν τοῖς πεδίοις ἐδέχον.
Εἴ. Τὸ τ' ἄρ' ἐκείνῳ τῷ περὶ ἀλκιδῶς, καὶ κύνε φῶλοι πεδίοις
Ραί. Ἦρχον δ' ἄνω σφόδρα τ' ἀρχὴν, ὥς τ' εἴ τις καὶ βασιλεύον.
Εἴ. τὰς πόλεις τ' ἐκλινοῦν, ἀγαμέμνων ἢ μενέλαος.
Εἴ. Τὴν τοίνυν γὰρ ἡδὲν γὰρ, καὶ δῆτα μ' ἐλάμβανε θαῦμα,
ὅπου τ' ἐξέλθοι πρίαμός τις ἔχων ὄρνιν ἐν τοῖσι φραγδαῖσι.
Ὁ δ' ἀνέστηκε τὸν λυσικράτη τρωτὶ ὅπ' ἀποδοκίμῃ.
Ρ. Ὁ δὲ δεινὸς τὸν ὄρνιν ἀπάντων, ὃ ζῶντος ἤρ' ὀνὺ βασιλεύον,
αἰετὸν ἐστὶν ὄρνιν ἔχων ἰδίῃ κεφαλῇ βασιλεύς ὦν,
ἡ δ' αὖ θυγάτηρ, ἡλαυχ', ὅδ' ἀπόλλωσπ' ἀετῶν ἐρευνᾷ.
Εἴ. Νῆ τ' δῆμιφ' ὅδ' αὐτὰ λέγεις, τίνος ἔνευκε τῶν τ' ἀρ' ἔν.
Ρ. Ἦ ὅταν θύων τις, ἐπειτ' αὐτοῖς ἔστι χεῖρως νόμος ἐστὶ, (χ' ἔστι).
τὰ πλάγχθη αὐτοῖς, τὰ δὲ αὐτοῖς περὶ τοῖς πλάγχθη
λάβωσιν,
Ἄμνεν τ' ἄδεις τὸ τ' ἀνθρώπων θεόν, ἀλλ' ὄρνιδας ἀπάντες,
λαμπρὸν δ' ὀμνῶσιν ἐπὶ καὶ νῦν τ' ἡλῶν, ὅταν ὅσα παρὰ τις πῇ
οὐτως ὅμως πάντες περὶ τοῖς μετέλοις, αἰγίστ' ἐν ὁμῶν
Μαὶ δ' ἀνδράποδ' ἡλιθίους, μακάρες,
Ἄσπερ δ' ἡδὲ τ' ἡ μαινομένοις,

ΟΡΝΙΘΕΣ.

166

Βάλλωσ' ὅμως, καὶ τοῖς ἱεροῖς
Ρᾶς τις ἐφ' ὅμων ὀρνιθῶν,
Ἰσχυὶ βρόχους, παγίδας, ῥάβδους,
ἔρμη, νεφέλας, δίκτυα, πηκτάς,
εἴτε λαβόντες πωλῶσ' ἀθρόους,
οἱ δ' ἀνοῦται βλιμῶντες,
Κοῦ δ' ἔν' ἐπὶ ταῦτα δοκᾷ δρᾶν.
Ὁ πῆσάμενοι παρεδένθ' ὅμως
ἀλλ' ἀδικῶσιν τυρόν, ἔλαιον,
σίτηλον, ὄξος, καὶ κρίφαινες,
κατάχυσμα ἕτερον γλυκὺ καὶ λιπαρόν,
καὶ πεῖται κατεπεσέδασαν θερμὸν
τὸ καὶ ὅμων,
ἀντῶν, ὡς περὶ κενεβείων.
ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ἰά.
πολὺ δὴ χαλεπὸς τῶν ἰγῶν,
ἡ γέρας ἀνθρώφ', ὡς
ἐδέρυσαν γ' ὅμων
ρατέων καὶ κλῶν, οἱ
τὰς δὲ πᾶς τιμὰς προγόνων παρεδόντων,
ἐπ' ἐμὲ κατέλυσαν,
σύ δέ μοι κατεδύμῃ καὶ
ζωτυχίαν ἀγαθὴν ἡκεις ἐμοὶ σωτήρ,
ἀναθεῖς ἤρ' ἐγώ σοι
τὰ νεόπια καὶ μαυρὸν οἰκίσω δῆ, (μῦν,
ἀλλὰ τί χρὴ δρᾶν, συδίστασκε παρὼν, ὡς ἔγω γὰρ ἄξιον ἦ
εἰ μὴ καὶ μεθεῖναι πάντ' ἰδὼν τ' ἡμετέραν βασιλείαν.
Ρα. Καὶ δὴ τοίνυν πρῶτα διδάσκω μίαν ὀρνιθῶν φύλιν.
Καὶ πεῖται τὸν ἀέρα πάντες κύνε, καὶ πᾶν τὰ πῇ τὸ μεταξὺ.

Πειταχίζεν μεγάλας πλίνθοις ὁπᾶς, ὥσπ' βαβυλωνίαν.
 Ε' π. ὡς κερειόνα, ἢ πορφυρέαν, ὡς σμεροκίαν τὸ πόλισμα
 ἱε. καὶ πεῖτ' αὖ τ' τ' ἐπαναστήκει τὴν ἀρχὴν τὴν δι' ἀπαυτῆν
 καὶ μὴ μὴ φῆ μὴ δ' ἐδελησῇ, μὴ δ' ὀδυῖς γνωσμαιχίση,
 ἱερὸν πόλεμον προῦδ' αὐτῶ, ἢ τοῖσι θεοῖσιν ἀπειπείν.
 διὰ τ' χάρας τ' ἤ μετέρας ἐσηκῶσι μὴ διαφοίτην,
 ὡς π' προτέρον μοιχθύνοντες πᾶς ἀλχημύας κατέβαλλον,
 καὶ πᾶς ἀλόπας, ἢ πᾶς σεμέλας, ὡς π' δ' ἐπίωσι βάλαντα
 σφραγίσ' αὐλοῖς αὐτῶ τὴν φωνὴν ἵνα μὴ βινῶσ' ἐπικάνας
 τοῖσι δ' ἀνθρώποις ὄρνιν ἔτερον πέμψαι κήρυκε κελύω,
 ὡς ὄρνιθων βασιλεύοντων, θύειν ὄρνισι τοιοπύν.
 καὶ πεῖτα θεοῖς ὕστερον αὐτοῖς, προσέμεμας τ' ἐπρεπόντας
 τοῖσι θεοῖσι τ' ὄρνιθων, ὃ αὖ ἀρμόζην καὶ ἔκασον,
 ἢ ἄφροσότητι θύει πυρὸς ὄρνιθι φαληρόθι θύειν,
 ἢ δ' ἐποσειδῶνι πῆς αὐθύν, νύτῃς, πυρὸς κατὰ γίγειν,
 ἢ ν' ἡρακλεῖ παβουῶ, λαβῶνας τοῖς θύειν μελιτᾶτες,
 καὶ δι' αὐτῇ βασιλῇ κελόν, βασιλὸς ἐς ὄρχιλος ὄρνις,
 ὃ προτέρω δ' αὖ τῶ διὸς αὐτ', σέρφον εὐ ὄρχιν σφραγίζεν.
 Εὐ. ἡδὴ μὲν σέρφω σφραγισομένη, βροντᾶται νῦν ὁ μέλας (αὐ)
 Ε' π. καὶ πῶς ἡμᾶς νομῶσι θεὸς ἀνθρώποι, καὶ χι κολοῖς
 οἱ πετόμεοι, πέρυγας τ' ἐχόμε. Π. ληρεῖς, ἢ νῦν δ' ὄν' ἐρμῆς
 γέτα, θεοῶν, πέρυγας τε φορεῖ, καὶ λαοὶ θεοὶ πάντες ποταμοὶ
 αὐτῇ ἐκίκε πετᾶ, πέρυγοι χρυσαῖν, ἢ νῦν δ' ἐρωσῃ,
 ἱεὺν ὃ χ' ὄμμος ἐφασκ' ἐκέλλω εἶναι φήρωνι πελῆν.
 Ε' π. ὁδὸς δ' αὖ μὲν ὃ βροντᾶται, πέμψαι πέρουκα κεραυνότα
 πε. ἢ νῦν δ' ὄν' ἡμᾶς μὲν π' ἀγῶνας εἶναι νομῶσι τοιοπύν,
 τῶς τ' ἐκείνους τ' ἐν ὀλύμπῳ, τότε χρῆσθ' ἀνέφος ἀνέρος
 καὶ σπέρματόν, ἐκ τ' ἀγῶν τὸ σπέρμα αὐτ' ἀνασφᾶται
 καὶ πῆτ' αὐλοῖς ἡ δὴ μὲν πυρὸς πεινώσι μερότα.

[illegible]

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Εὐ. Αἰβοῖ, ὡς πολλῶν κρείττους εἶ τοι τῷ διὸς ἡμῖν βασιλεύοντι.
 Ρα. Οὐ γὰρ πολλῶν πρῶτον μὲν, ὅσο
 χι νεώτερος ἡμῶν οἰκιστομένη δέη,
 Λιδίνης αὐτοῖς. εἰ δὲ θυρῶσαι
 Χρυσᾶσι θύραις ἀλλ' ὑπὸ θαύμοις
 καὶ πεινιστοῖς οἰκίσουσιν,
 τοῖς δ' αὖτε μοῖς τ' ὀρνίθων,
 Δουδρον ἐλαίας ὁ νεώτερος εἶται,
 Κούδης δὲ δελφὸς εἰς ἡμῶν
 ἔλθόντες, ἐκεῖ ἔσμεν, ἀλλ' οὐ
 ταῖσι κομῶσι καὶ τοῖς κοτῖνοις,
 Σπάντες ἔχοντες κριθὰς, πυρούς,
 Εὐξέμεθ' αὐτοῖς, αὐατένοντες,
 τῷ χερ' ἀγαθῶν διδόναι τι μέρος,
 καὶ ταῦθ' ἡμῖν παρὰ χρῆμ' εἶται,
 Γυρὸς ὀλίγης περ βαλῶσιν.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ΙΒ'.

Χο. ὦ φίλτατ' ἐμοὶ πολὺ πρεσβύτε' ὅς ἐχθίστη μετεπίπῃ,
 ἔκ' ἐστιν ὁ πῶς ἀν' ἐγὼ πῶθ' ἐκὼν τ' σὺς γνώμης ἐτ' ἀφ' ἐμῶν,
 Εὔπαιχτος δὲ τοῖσι σοῖς ἰσχύσι,
 Εὔπειλυστα, καὶ κατώμωστα,
 ἦν σὺ παρ' ἐμὲ δέμενος
 ὁ μόφρονας ἰσχύς, δικαίως
 Ἀδολοῖς, ὁσίως,
 Εὔπιδες ἴοις, ἐμοὶ
 φρονῶν ξυνῶδ' μὴ πολὺ χρόνον,
 Θεὸς ἐπὶ σκῆπτρῳ, τὰ μὲν εἰδέναι,
 Ἀλλ' ὅσα μὲν δειρῶν περ ἄπειν, ἵδ' ταῦτα τεταξέμεθ' ἡμῶν
 Ὅσα δὲ γνώμῃ δειρῶν βυλῶν, αὐτὸς οἱ τὰ δὲ πάντα ἀνὰ κείνην.

ΟΡΝΙΘΕΣ.

168

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΡΗΝ.

Ε' π. Καὶ μὴν μὰ τὸν δι' ἔχ' ἱσταίν' ἐπὶ
 ὧρ' ἐπὶ ἡμῖν, εἰδὲ μελλονικῶν,
 Ἀλλ' ὡς τάχιστα δειρὰ διδόναι, πρῶτον δέ τε
 Εὔελθετ' ἄς νεοπῆσαν γὰρ πλὴν ἐμῶν,
 καὶ τὰ μὲν κέρφη, καὶ τὰ παρόντα φρύξαντα,
 καὶ τὸν νομὴ μὲν φράσσειν, ἀλλὰ ἄρα δόσιον.
 Ρα. Εἰ μὲν ὄνομα παιδὲταιρος. Ε' π. τῷ δὲ, τί.
 Ρα. Εὐελπίδης θεῖον. Χο. ἀλλὰ χαίρειτεν.
 Ρα. Ἀμφω δεχόμεθα. Ε' π. δούρο τίνω εἰσὶτον.
 Ρα. ἴωμεν ἄσκησιν σὺ λαβὼν ἡμῶν. Ε' π. ἴθι.
 Ρα. Ἀπὸ τῶν δειρῶν ἐπανόκρυσσαι πάλιν. Ε' π. φέρ' ἴδω.
 Ρα. φράσσιν γε γὰρ, ὅπως ἐγώ τε χ' οὐ ποτὶ,
 Σωεσόμεθ' ὑμῖν πετομένοισι καὶ πετομένοισι.
 Ε' π. Κελεύεις. Ρα. ὄρνιν, ὡς ἐν αἰσώπου ἰσχύσι
 Εἶναι, λεγόμενον δὴ τι, πλὴν ἀλώπεχ' ὡς
 φλαύρας ἐκονῶνισεν αἰετῶ ποτέ.
 Ε' π. Μηδὲν φοβηθῆς, ἐστὶ γὰρ τι ρίζιον
 ὁ διαφραχόντ', ἐσεσθον ἐπὶ ῥωμένω.
 Ρα. Οὐτὼ μὲν εἰσώμεν, ἄγε δὴ ξανθία
 καὶ μενόδορε, λαμβανέτε τὰ σῶματά.
 Χ. ἔστω σὲ καλῶ, σὲ λέγω. Ε' π. τί καλῶς. Χ. τὰς τῶν μὲν ἄλλων μὲν
 Ἀείσκειν, τῶν δὲ δὴ μελῇ ἐν μῶνον ἀνδρόντα μῶν, (σῶν)
 κατὰ λειφ' ἡμῖν, δούρ' ἐκ βιβασίας, ἵνα παῖσιν μὲν ἐκείνης.
 Ρα. ὦ τὸ μέντοι νῦν αὐτοῖσιν πῶς,
 Εὔβιβασιν ἐκ τῶν βυτῶν τοῦ ῥνθιον,
 Εὔβιβασιν αὐτῶν πρὸς θεῶν αὐτῶν, ἵνα
 καὶ νῶν δεσώμεθα πλὴν ἀνδρόντα.
 Ε' π. Ἀλλὰ δὲ δοκεῖ σφῶν, ταῦτα χρὴ δειρῶν, ἢ πρόκνη

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Εἴβαινε, καὶ σκεπτήν ἄνδραίνην τοῖς ξυνοῖς.
Ρα. Ωὖρ πολυτίμηδ' ὡς κελὸν πυρνίθιον,
 ὡς δ' ἀπαλὸν, ὡς δὲ λυγρὸν. Εὐ. ἀρά γ' οἶδ' ὅτι,
 Εἴδω διαμειζοίμ' αὖ αὐτὴν ἠδέως;
 Ὅσον δ' ἔχει τὸν χρυσὸν ὥσπερ περθεύς.
Ρα. Εἴδω μὲν αὐτὴν καὶ φιλήσαι μοι δοκῶ.
Εὐ. Αἶμα δ' ἡσυχάζει μοι, ῥύγχος δ' βελίσσιν ἐχει.
Ρα. Αἶμα δ' ὥσπερ ὠὶν νηδὶ' ἀπολέλειπται χρῆ,
 Αὐτὸ δ' κεφαλῆς δ' ἀέμμα, καὶ δ' ὕψω φιλεῖν.
Εἴπ. Γ' ὦμεν. Ρα. ἡ γοῦ δὴ σὺ νῶϊν ἀγαθὴ τύχη.

ΚΟΜΜΑΤΙΟΝ ΚΩΛΩΝ Δ'.

Χα. Ωὖ φίλη, ὡς θεή, ὡς
 φίλτατον ὀρνέων,
 Ραῦντων ξυνομέ τῶν ἐμῶν,
 Ὑμῶν ξυνομέ ἀνδρῶν,
 Ἡ λυγρὴ ἡ λυγρὴ, ὡς φθιν
 Ἡ δὴ φθόγγον ἐμοὶ φέρει
 Σ' ἀλλ' ὡς καλλιβόαν κρέκας
 Σαυλόν, φθέρμασιν ἡνιόχας
 Αἶμα τῶν ἀνὰ παλίων.

Γαρά βασις σίχων λή. καὶ κάλων ιδ'.

Χ. ἄγε δὴ φύσιν ἀνδρῶν ἀμαυρόβιοι, φύλα γενεᾷ προσέμενοι
 ὀλιγοδρακύνες, πλάσμεναι πηλῶ, σκιοειδὲς αὖ ἀμύνωμεν,
 Αὖ πηλῶ δὲ, ἐφ' ἡμεῖς, παλαὶ βοροτοί, ἀνέροισι δ' ἐκλόνοισι
 Προσέχετε τὸν νοῦν τοῖς ἀθανάτοισι ἡμῖν, τοῖς αἰὲν ἔστι,
 Τοῖς αἰθεραίοις, τοῖσιν ἀγέρως, τοῖσιν ἀφθίταις κηδομένοισιν
 Ἴν' ἀκράσαντες πάντες περ ἡμῶν ὀρθῶς, περὶ τ' μετεώρων,
 Φύσιν οἰωνῶν, γένεσιν τε θεῶν, ποταμῶν τ' ἐρέβυσσε χάρις τε
 Εἰδότες ὀρθῶς, περ δ' ἴκω περ' ἐμὸς κλαίειν εἴπητε πολυπύλιν

Χαίος

ΟΡΝΙΘΕΣ.

169

Χαίος ὡς καὶ νῦν, ἐρεβόστε μέλαν πρῶτον, καὶ τέταρτος δὲ
 Γῆ δ' ὡς ἀνὴρ, δὲ δ' ἄρα καὶ ὡς, ἐρέβυσσε δὲ αὖ περὶ σπηλῆποις,
 Τίττει πρῶτον ὅσον ἐμὸν νῦν ἡ μελανόπτερος, ὡς δὲ,
 Εἴδω δ' ἐπετελλομένους ὡς καὶ, ἐβλάσεν ἔρωσ' ὁ πυθαῖος,
 Σπλῶν νῶτον πτερόν γοι χρυσῶν, ἡ καὶ ἀνέμωκεσι δίναις,
 Ὅπως δ' ἡ καὶ πτερόν τι μὲν νύχτω, καὶ τέταρτον δὲ ῥῶ
 Εἴδω πρῶτον γένος ἡμέτερον, καὶ πρῶτον ἀνὴρα γένος, (καὶ
 Πρῶτον δ' ἡ καὶ γένος ἀθανάτων, πρὶν ἔρωσ' ἐνέμμενον ἅπαν
 Ξυμμεγνυμένων δ' ἐτέρῳ ἐτέροις, γένος δ' ἄρα καὶ, ὡς καὶ ἀνὴρ τε,
 Καὶ γῆ πάντων τε θεῶν καὶ γένος ἀφθίτων, ὡς δὲ ἐμὸς
 Ραῦν πρῶτον βύτατοι πάντων καὶ γένος, ἡ καὶ δὲ ὡς ἐμὸς ἔρωτος,
 Ραῦν καὶ δὲ καὶ, περὶ μετὰ τῶν καὶ τοῖσιν ἔρωσι σωσέμεν,
 Ραῦν καὶ δὲ καὶ ἀπομνηστικὰς παῖδας, πρὸς τέταρτον ὡς
 Διὰ τὴν ἰαυὴν τὴν ἡμέτεραν, διεμήρισσε αὖ δὲ ἔρωσι,
 Ὅς δὲ, ὁρτυγὰς δὲ, ὁ πορφυρέων ὁ δὲ χιτῶν, ὁ δὲ πηλὸν ὀρνιν,
 Ραῦν καὶ δὲ ὀρνιθῶν ἐστὶν ἀφ' ἡμῶν τῶν ὀρνιθῶν καὶ μέγιστος,
 Ραῦν καὶ δὲ ὡς φαίνοντο ἡμῶν ἡρος, καὶ μῶντος, ὁ πρῶτος,
 Σπείρειν μὲν, ὅταν γένος κρῶσ' ἐς τ' λιβύλλω μετὰ χωρῇ
 καὶ πηλὸν τότε ναυκλήρῳ φράζαν κρεμάσαντι καὶ θάλασσῃ
 Εἴτα δὲ ὀρέσῃ καὶ αὖ φαίνεται ἵνα μὴ ῥιγῶν ἀποδύνη,
 Ἡ καὶ αὖ μὲν ταῦτα φαίνεται ἐτέρων ὡς ἀποφαίνεται,
 Ἡ καὶ πέντε καὶ ὡς πρῶτον πύκνῳ ἡνιόν, εἴτα καὶ λυγρῶν,
 Ὅτε καὶ καὶ καὶ πηλὸν ἡδὴ, καὶ λυγρῶν τι πρῶτος,
 Εἴτα δὲ ὡς αὖ μὲν, δελφοί, δελφῶν, φοῖβος ἀπὸ πύλων
 Εἴτα δὲ πρῶτον ἐπ' ὀρνιθῶν, ὡς πρὸς ἀπαντα γένος τε
 Ραῦν καὶ δὲ μὲν καὶ πρὸς βίους καὶ πρὸς, καὶ πρὸς γένος ἀνδρῶν
 Ὀρνιν τε νομίζετε πάνθ' ὅσα περ περὶ μαντείας διακρίνει,
 Φῆμ' ὡς μὲν ὀρνιθῶν ἐστὶ, πρῶτον δὲ ὀρνιθα καλεῖτε,
 Ξυμβολον, ὀρνιν, φωνῶν, ὀρνιν, θεράποντ' ὀρνιν, ὄνον, ὀρνιν.

γ χ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Αῖ ῥ' ἔφηνε ῥῶς ἡμεῖς ὑμῖν ἔσμεν μέντεος ἀπόλλω
 Ἦν οὐ ἡμεῖς νομίσητε θεὸς,
 Ἐξεῖτε χρῆσθαι μάντεσσι, μῦσαις,
 Αὔραις, ὤραις, χαίμωνι, θέρει,
 Μερίφῃ πνίγει, κούκ ἀποδράντ' οὐ
 Καθεδ' ἄμεθ' αἴω σε μνωόμενοι,
 Παρὰ τοῖς νεφέλαις ὥσπερ χ' ὠζύς,
 Ἀλλὰ παρόντες δώσομεν ὑμῖν
 Αὐτοῖς παισὶ, παίδων πασίν,
 Πλαθὺ γίαν δύδαιμονίαν,
 Βίον εἰρῶν, ιερότητα γέλω.
 Τὰ χορὰς, θαλίαις, γάλακ' ὀρνίθων,
 Ὡς τε παρὲς τοῖς κρηπῶν ὑμῖν
 Ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν
 Οὕτω πλουτήσετε πάντες.

Ω ΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. 10.

Μῆσα λοχμία,
 Τιο πο πο πο τίγξ,
 Ροιμίλῃ, μεῦ ἦς ἔγω
 Νάπασσι κρηφῶντ' ἐν ὀρείαις
 Τιο πο πο πο τίγξ,
 Δι' ἐμῆς γένος ξυθῆς μελέων,
 Ἰζόμενος μελίας ὑπὸ φυλλομήμων
 Τιο πο πο πο πό,
 Ραὶνὶ νόμοις ἱεροῖς ἀναφαίνω
 Σεμνᾶτε μὴδὲ χορὸν ματ' ὀρεῖαι
 Το πο πο πο πο πο πο πο πο τίγξ.
 Ἐνθεν ὥσπερ ἡ μέλιττα
 Φρωῦνχος ἀμβροσίων

ΟΡΝΙΘΕΣ.

170

Μελέων ἀπεβόσκετο κρηπὸν αἶ,
 Φέρων ἄλκυον φάτω.
 Τιο πο πο τίγξ.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ 15.

Χο. Εἰ μετ' ὀρνίθων τίς ὑμῶν ὧς θεατοῦ βέλεται
 Διαπλέκειν, ζῶν ἡδέως τοιοῦτον ὡς ἡμεῖς ἴτω,
 Ὅσα γὰρ ὅδιν ἐνθάδ' αἰχρὰ τῷ νόμῳ κρατοῦμενα,
 Ταῦτα πάντ' ἐστὶ παρ' ἡμῖν τοῖσι ὀρνίσι καλὰ
 Εἰ ὅρ' ἐνθάδ' ἐστὶν αἰχρὸν τὸν πατέρω τύπῃν νόμον,
 Τὸτ' ἐκείνο καλὸν παρ' ἡμῖν ὅδιν, ἢν τις τῷ πατρί,
 Προσδραμὼν εἴπῃ πατέρεας αἴρε πλῆκτον ἢ μάχαι,
 Εἰ δὲ τυγχάνει τίς ὑμῶν δραπέτης ὅτι γένος
 Ἀπ' ἀγᾶς ὁτος παρ' ἡμῖν ποιμήλος κεκλησέται
 Εἰ δὲ τυγχάνει τίς ὧν φρεῖ μὴδὲν ἦτον σπινθαρίον,
 Φρεμίλος ὀρνις ἐνθάδ' ἔσται, τῷ φιλήμονος γένος,
 Εἰδὲ δὲ γλῶς ὅτι καὶ καὶ ὥσπερ ὅξικεσιδης,
 Φυσάτω πάππας παρ' ἡμῖν, καὶ φανέντου φροῦτορες,
 Εἰδ' ὁπίσθι προδιδναί τοῖς ἀπῆμοις τὰς πύλας
 Βέλεται, πέριθ' ἐν γένεσθαι τῷ πατρὸς νεότῃον,
 Ὡς παρ' ἡμῖν ὅδιν αἰχρὸν ὅδιν ἐκπιδιύσαι.
 Ἀντὶ τὴν καὶ ἀντιπροφὴ κώλων 15.

Χο. Τοιανδὲ κύναι,
 Τιο πο πο πο τίγξ
 Συμμιγῇ βολῶ ὁ μὲ
 Ρετοῖσι κρέκοντες, ἰαχὸν ἀπόλλω
 Τιο πο πο πο τίγξ.
 Ὅχθω ἐφεζόμενοι παρ' ἔβρον ποταμῶν
 Τιο πο πο πο πό,
 Διαδ' αἰθέριον νέφος ἦλθε βοά,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ῥῆξε δὲ ποικίλα τέ φυλαθιρῶν,
Κύματά τ' ἔσβεσε ἰλιώμενος αἶθρι
Το το το το το το το το το τὸ γῆ,
ῤῥῶς δ' ἐπεκτύπησ' Ὀλυμπος,
Εἴλε δὲ θάμβος αἰάντας
Ὀλυμπιάδης ὃ μέλος χείρις
Μῦσ' αὖτ' ἐπωλόλυξαν
Τιο πο πο γῆ.

ΑΝΤΕΡΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ 15.

- Χο. Οὐδ' ἐν ἑσ' ἀμεινον δὴ ἦδ' ἰον, ἢ φύσαι πῆρά,
Αὐτὴν ὕμῶν τῶν θεῶν αἴτις ἡ ὑπόπτερος
Εἴτα πεινῶν, τοῖς χοροῖσι τῶν φραγῶδων ἡ χροτο,
Ἐκπετόμενος αὖ ὅτος, ἡείσθησεν, ἐλθὼν οἱ καθε
Κατ' αὖ ἐμπληθεῖς, ἐφ' ἡμᾶς αὖθις αὖ κατέπτατο,
Εἴτε παροκλήδης τίς ὕμῶν τυγχάνει χεζήτων,
Οὐκ αὖ ὀξείδισεν ἐς θοιμάτιον, ἀλλ' ἀνέπτατο,
Καὶ παροκλῶν κέννα πνύσας, αὖθις αὖ κατέπτατο,
Εἴτε μοιχθῶν τίς ὕμῶν ὄξιν, ὅς τις τυγχάνει,
Καὶ ὅρα ἔν' ἀνδρα τ' γυναικὸς εὐβυλὸς πυκνῶ,
Οὗτος αὖ, πάλιν παρ' ὕμῶν πτερυγίσας ἀνέπτατο,
Εἴτα βινήσας, ἐκείθεν αὖθις αὖ κατέπτατο,
Αὐτὸν ὑπόπτερον γινέσθαι παντός ὄξιν ἄξιον;
Ὡς δὴ φησὶ γὰρ πυτιναῖα μόνον ἔχων πῆρά,
Ἡρέβη φύλαρχος, εἰδ' ἵππαρχος, εἴτ' ὅς ἔδενός
Μεγάλαι πρᾶτται καὶ σινυὶ ξυθὸς ἵππαρχοῦν.
Ρα. Ταυτὶ τοιαυτὴ, μὲν δὲ ἐγὼ μὲν, πρᾶγμα πο
Γελοιότερον ἢ εἶδον δὲ πώποτε.
Εὐ. Εἴπ' ἡ γὰρ μέλας; Ρα. αὐτὸ τοῖσι σοῖς ὠκυπῆροις,
Οἷός φ' ἡ μέλας ἐοικὼς ἐπὶ ῥωμένους,

ΟΡΝΙΘΕΣ.

171

- Εὐ. Εἰς δὲ τέλειαν χινὶ συγγεγραμμένω.
Ρα. Σὺ καὶ φέρεται σκάφον ἀποτετιμμένω.
Εὐ. Ταυτὶ μὲν ἡ καὶ σμεῖσθαι καὶ τ' αἰχμύλον
Τὰ δ' ἄλλ' ὅπ' ἄλλων ἀλλὰ τοῖς ἐαυτῶν πτεροῖς.
Εὐ. Αἴ γ' ὅτι, τί χρὴ δρᾶν; Ρα. πρῶτον ὄνομα τῇ πόλει,
Θέσθαι τὴν μέγα καὶ κλεινὴν, εἴτα τοῖς θεοῖς
Οὔσαι μὲν τῆτο. Εὐ. ταῦτα καὶ μοι σιωδοκέ.
Ρα. Φέρε' ἴδω, τίς δ' ἡμῖν διόμ' ἔσται τῇ πόλει
Βάλεισθαι τὴν μέγα τῆτο τὴν λακκοδαίμονος,
Σπάρτῃ ὄνομα καλῶμεν αὐτῇ. Εὐ. ἡράκλειος
Σπάρτῃ ὅρα, θέμις ἐγὼ τῇ μὴ πόλει,
Οὐδ' αὖ χαμδύνῃ πένυ γε κείαν ἔχον.
Ρα. Τί δ' ἡτ' ὄνομα τῇ θυσίᾳ; Εὐ. εὐτρυφία.
Εὐ. Εἰ τῶν νεφελῶν καὶ τῶν μετεώρων χροτο.
Ρα. Χαυρόντι πένυ βέλει, νεφελοκοκκυῖαν.
Εὐ. Ἰού ἴδω, καλὸν γὰρ τεχνῶς καὶ μέγ' ὄρα τὸν ὄνομα,
Αὐτὸν αὖ τῇ ἡ νεφελοκοκκυῖα,
ἵνα καὶ τὰ θεῶν καὶ τὰ πολλὰ χρήματα
Τὰτ' αἰχμύλον ἅπαντα. Ρα. καὶ λῶσον μὲν ἡ
Τὸ φλέγας πεδίον, ἵν' οἱ θεοὶ τῇ μηχανᾷ
Αἰχμύλοι διόμνοι, καὶ ὕπηνυον πτερον.
Εὐ. Λιπαρόν τὸ χρῆμα τῇ πόλει, τίς δ' αὖ θεός
Ρολιχός ἔσται, τῷ ξανθῷ μὲν ὅν πέπλον.
Ρα. Τίς δ' οὐκ ἀθλῶν καὶ ἐὼμεν περὶ αἰῶνα.
Εὐ. Καὶ πῶς αὖ ἐπὶ γένειτ' αὖ δ' ὅταντος πόλις,
Ὅπ' αὖ θεός γυνὴ γέννησεν, πανοπλῖαν
Ἐσθ' ἔχουσαι, κλειδοθήκης δὲ κερμίδος.
Ρα. Τίς δ' αὖ καὶ θέξει τὴν πόλιν τὸν πελαργινόν;
Εὐ. Ὁρῶς ἀφ' ἡμῶν τῶν γένους τῶν πρῶτον

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ὅσπερ λέγεται διανότατος εἶναι πανταχῶς,
 Ἀ'ρεως νεότητος. Ραί. ὦ νεότης δέσποτα.
 Ε'π. ὧς δ' ὁ θεὸς ἀδιτήλειος οἰκᾷν ἀπὸ περῶν.
 Ραί. Ἀ'γε νῦν, σὺ μὲν βιάσθης πρὸς τὸν αἰέρα,
 καὶ τοῖσι τειχίζῃσι παραδιδάσκῃς,
 καὶ λικνὸς παραφόρει, πηλὸν ἄποδιδῶς, ὅρῃσιν
 λεηστῶν ἀνένεγκε, καὶ τὰς περ' ἀπὸ τῆς κλίμακας
 φύλακας καὶ τὰς ἡσυχίας, τὸ πῦρ ἐν πυρρῇ αἰεῖ,
 Κωιδωνοφορῶν περὶ φέρε, καὶ καὶ θύβη δ' ἐκεί
 Κήρυκε δὲ πέμψον, τὸν μὲν εἰς θεὸς αἶψα,
 Ε'περον δ' αἶψαθεν αὐτὸν περ' ἀνθρώπων καὶ τῶν,
 καὶ κἀθεν αὐτὸς παρ' ἐμὲ. Ε'π. σὺ δὲ γὰρ αὐτῶν μενῶν,
 Οἴμαζε παρ' ἐμὲ. Ραί. ἴδ' ὦ γὰρ οἱ πέμπουσ' ἐγὼ
 οὐδὲν γὰρ αὐτὸν σὺ τῶν δ' αἰετῶν περὶ ἔξεται,
 Ε'γὼ δ' ἴνα θύσω τοῖσι καὶ νηοῖσι θεοῖς,
 τὸν ἱερέα πέμψοντα πλὴν πομπῶν καὶ λῶ
 Ραί. πᾶσι, τὸ καὶ νοῦν αἰετῶν καὶ πλὴν χέρνιβα.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ζ'.

Χο. Ὁ μορρόθω, σωθῆλω,
 συμπερικινέσας ἔχω,
 προσόδια μετέλα
 Σεμνά περὶ πύλαι θεοῖσιν,
 Ἀ'μα ὃ περὶ πύλαι τοῦ αἰετός
 Ροδὸν πτόν τι θύειν,
 Ἰ'τω δὲ πυθιάς βοᾷ τῷ θεῷ,
 Σωαδὲ τῶ δὲ χάρεις ὦ δαί.

ΑΛΛΟΙΟΣ ΤΡΟΦΑ.

Ραί. Ραῦσαι σὺ φυτῶν, ἡράκλειος, τὰ τὴν τίλῳ
 Τὰ τὴν, μὲν δ' ἐγὼ πολλὰ δὴ καὶ δὲν ἰδῶν,

ΟΡΝΙΘΕΣ.

172

Οὐπω κῆρακ' εἶδον ἐμπεφορβιωμένον.
 Ε'π. Ἰ'ερβῶ, σὺν ἔργον, θύε τοῖς καὶ νηοῖς θεοῖς.
 ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ι.
 Ἰ'ερ. Δράσω τάδ' ἀλλὰ πᾶσι ἐν ὁ καὶ νοῦν ἔχω,
 Εὐ'χεσθε τῇ ἐσίᾳ τῇ ὀρνιθείᾳ
 καὶ τῇ ἰκτίνῳ τῇ ἐσίᾳ
 καὶ ὀρνισιν ὀλυμπίοις καὶ ὀλυμπίῃσιν,
 Ρᾶσι καὶ πάσισιν,
 Ὡς σωμείρακε καὶ ῥ' αἶψα πελαργικῇ,
 καὶ κύνῳ πυθίῳ καὶ δηλίῳ,
 καὶ λητοῖ ὀρτυγὸς μήρα,
 καὶ ἀρτέμιδι ἀκαλαυθίδι.
 Ραί. Οὐκ ἐπὶ καλαυθίς, ἀλλ' ἀκαλαυθὶς ἀρτέμις.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ζ'.

Ἰ'ερ. καὶ φρυγίῳ, σαβάζιῳ,
 καὶ σαρδῶ μετᾷ,
 Μηνρὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων,
 Δέσποινά κυβέλη, σαρδῶ, μήτηρ κλεοκρίτης,
 Διδόνα νεφελογεγκυμῶσιν,
 Ὑγίαν, καὶ σωτηρίαν,
 αὐτοῖσι καὶ χροῖσιν.
 Ραί. Χροῖσιν ἡδὲ πανταχοῦ περὶ κειμένους.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. η'.

Ἰ'ερ. καὶ ἡρώσι καὶ ὀρνισὶ καὶ ἡρώων παισὶν
 καὶ πορφυρέωνι καὶ πελεγεῶντι,
 καὶ πελεμίνῳ, καὶ φλέξιδι,
 καὶ τέφρῳ, καὶ τῶνι,
 καὶ ἑλεῶ, καὶ βόσκει,
 καὶ ἑλασῶ, καὶ ἑρῶδῳ,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Καὶ κατ' ἐκράκτῃ, καὶ μελαγκορύφῳ,
καὶ αὐγινθαίλλῳ.

Ρα. Ραῦς ἡράκαες, παῦσαι καλῶν, ἰδ, ἰδ,
Εἰ ποῖον ᾧ κακῶταμον ἱερεῖον καλῆς,
Αἰακέτης, καὶ γυῖπας, οὐχ ὄρεῖς ὅτι
Ἰκτινος εἰς ἀν' ἑτοῦ γ' οἰχοῖτο ἀρπύσας;
Α' πελθ' ἄφ' ἡμῶν καὶ σὺ καὶ τὰ σέμματα
Εἰ γὰρ ᾧ αὐτὸς τουτο σὶ θύσῳ μόνος.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. Η.

Ἰερ. Εἴτ' αὐτ' ἄρ' αὖ σοι
Δεῖ με δούτερον μέλος
Χερνίβι θεοσεβὲς
Ὅσπον ὑδὶ βοᾶν, καλεῖν δὲ
Μάκαρας εὐὰ πινὰ μόνον, εἴ πῃ
Ἰησονὸν ἔξετ' ὄψον,
Τὰ γάρ παρόντα θύματ' ὑδὲν ἄλλο πλὴν
Γούσιόντ' ἐστὶ καὶ κέρατα.

Πα. Ούοντες διζώμεθα τοῖς πλείοσι θεοῖς.

Ἰ.οι. Νεφελογονίαν τὴν βυδαίμονα,
Κλησον ὡς μέσσα
Τεαῖς ἐν ὕμνων ὠδαῖς.

μα. Τυτὶ ὃ πρᾶγμα ποσὸς εἶπε μοι τίς εἶ.

ἦτοι. Ἐγὼ μελιγλάσων ἐπέων ἰαὺς αἰοῖσθαι,
Μησάων θεράπων,
Ὀφρηδὸς καὶ τὸν ὄμηρον.

Πει. Ε'πειτα δῆτα θελος ὦν κώμῳ, ἔχεις;

Ροι. Οὐκ, ἀλλὰ πάντες ἐσμεν οἱ διδασκῆται,
Μισαίων θεράποντες,
Ὅφριοι κ' ἦν ὁ μῦθος.

ΟΡΝΙΘΕΣ.

173

ΡΑ. Οὐκ ἔως ὀφηρὸν καὶ τὸ ληθάνειον ἔχεις,
 Ἀ' πὰρ ὧ ποιοιτὰ κ' τὶ δούρ' ἀνέφθάρης.

Ραί. Μέλι πεποίηκ' ἐς τὰς νεφελοκυκλίνας,
Τὰς ὑμετέρας, κύκλιά τε πολλὰ καὶ χαλὰ,
Καὶ παρθενεία καὶ κ' ἡ τοῦ σμῶνός τις.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ δ'.

Pa. Ταυτὶ σὺ ποτ' ἐποίησας, ἀπὸ ποίου χρόνου;

ῥοι. ῥάλοι πάλοι δὴ τιῶδ' ἐγὼ κλήζω πόλιν.

Pa. Οὐκ ἄρτι θύω πλὴν δεκάτῃ ταύτης ἐγώ;
Καὶ τοῦνομα ὡς περ παιδίον καὶ δὴ ἔειπες.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. 7.

701. Ἀλλὰ τίς ἀκούει μετὰ τῶν φάπτι,
 Οἱ ἀπὸ τῆς ἵππου ἀμετρηταί,
 Σὺ δ' ὦ πάτερ κτήτορ αἵτης,
 Ζαθέων ἱερῶν ὁμῶνυμε
 Τεῶ κεφαλῇ θύλης
 Δὸς ἐμὴν ὄπιπ
 Πρῶφρῶν δόμεν ἐμὴν τέιν.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ ε.

ῥα. Τηπ παρέξει το χαλκὸν ἡμῖν πρᾶγματα,
Εἰ μὴν τὰ τῶ δόντων ἀποφύξμεθα,
Οὗτος, σὺ μέντοι πολλὰ δα, καὶ χιτῶν ἔχεις,
Α' πόδῃ, καὶ δὸς τῷ ποιητῇ τῷ σοφῷ,
Ἐ'χε πλὴν πολλὰ δα, πάντως δέ μοι ῥιγὸν δοκεῖς.

ΩΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ
ΚΩΛΩΝ 8.

Ραί. Τὸδε μὲν ἐκ ἀέκρουσε πύλα,
Μῆσαι τόδε δῶρον δέχεται,
Τὸ δὲ πᾶ φρονὶ μάτε,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ῖνδ' αἰρεῖται ἔπος.

Ρα. Ἀνθρώπος ἡμῶν ἐν ἀπαλλαχθῆσεται.
ὥδ' ἡ καὶ στροφὴ ἐτέρη κώλων. εἰ.

Ροι. Νομάδεσι γὰρ σκυδαῖς
Ἀλάτοι σφάτων
Ὅς ὑφαντοδίνητοι ἔσθ' ὅς πέπτου,
Ἀλλ' εἰς δ' ἔβα ἀπολαῖς, ἀνδύ χιτῶνος,
Ξυλὸν δ' οὐ λέγω;

ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ εἰ.

Ροι. Ξυλὸν δ' οὐ βάλει τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν,
Ἀπόδ' οὐδ' οὐ γὰρ τ' ποιντῶν ὠφελᾶν,
Ἀπελθε τ' ἐπὶ λαβῶν. Ροι. ἀπέρχομαι,
Καὶς τῶν πόλιν γ' ἐλθὼν, ποιήσω δὴ τὰς δὲ.
ὥδ' ἡ καὶ στροφὴ κώλων δ'.

Κληῖτον ὦ χρυσόθρονε τανύ
Τρομερὰν κρυερὰν,
Νιφοβόλα πεδία πολὺ ἀποραῖ
Τ' ἡλυθον ἀλαλάν.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ εἰ.

Ρα. Νὴ τ' αἰετὶ γὰρ πέφουκα ταυταί
Τὰ κρυερὰ, ποδὶ τ' χιτωνίσκον λαβῶν,
Τὰ π' μὰ δ' ἐγὼ τὸ κακὸν εἰς ποτ' ἤλπισα
Οὐτ' οὐ ταχέως τῶν πεπύθαι τῶν πόλιν,
Αὐθις σὺ περὶ χάρει λαβῶν τῶν χερνίβα.

ῖρ. Εὐφημία "σω. Χρη. μὴ κατάρξῃ τῆς φράγας.
Ρα. Σὺ δ' εἰ πῆς. Χρη. ἔσπες; χρησιμολόγος. Ρα. οἱ μὲν ἐν νῶ.

Χρη. Ὡς δ' αἰετὶς, τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε,
Ὡς ἐστὶ βέλτερος χρησμός ἀντικρὺς, λέγων,
Εἰς πᾶς νεφελοκκυγίας. Ρα. καὶ περὶ πῶς

ΟΡΝΙΘΕΣ.

174

Ταῦτ' αἰετὶς χρησιμολόγος σὺ, πρὶν ἐμὲ τῶν πόλιν
Τῶν δ' οἰκίσαι; Χρη. τὸ θεῖον εὐεπτόδ' ἔμε.

Ρα. Ἀλλ' εἰς δ' οἶον ἐς ἀκῆσαι τῶν ἐπῶν.

Χρη. Ἀλλ' ὅταν οἰκίσωσι λυκοὶ πολιαί τε κροῶναι
Εἴ ταυτ' οὐ μετὰ τὸ κροῖναι καὶ σκυνῶναι.

Ρα. Τί οὐκ ἐροῖται δὴ τ' ἐμοὶ κροῖναι.

Χρη. Ἡνίκα δ' οὐ βέλτερος τῶν πρὸς τὸν αἶρα,
Πρῶτον πανδώρα θύσαι λυκοῖσι χροῖναι
Ὅς δ' ἐμὸν ἐπῶν ἐλθὼν πρῶτον ἐροῖται,

Ρα. Τῶν δ' οἰκίσαι καὶ κροῖναι, καὶ κροῖναι πεδία.
Εἴ νῦν καὶ τὰ πέδ' αἶρα. Χρη. λαβὲ τ' βυβλίον,

Καὶ περὶ λαῖμα δοῦναι καὶ περὶ λαῖμα χερνίβα πλῆσαι.
Ρα. Καὶ περὶ λαῖμα δίδόναι εἴς τ' αἶρα. Χρη. λαβὲ τ' βυβλίον,

Καὶ μὴ δ' αἶρα καὶ περὶ λαῖμα τὰς αἰετὶς ἀντικρὺς,
Αἰετὶς ἐν νεφέλῃσι γενήσεται, αἰετὶς μὴ δ' αἶρα,
Οὐκ ἐστὶν ἐν νεφέλῃσι, οὐδ' αἶρα, εἰς δ' αἶρα πλῆσαι.

Ρα. Καὶ ταῦτ' εἴς τ' αἶρα. Χρη. λαβὲ τ' βυβλίον.
Ρα. Οὐδὲν αἶρα ὁμοῖος ἐστὶν ὁ χρησμός ταυταί,

Ὅν ἐγὼ παρὰ τὰ πόλιν ἀντικρὺς ἀντικρὺς
Αὐτὸν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ἰὼν ἀντικρὺς ἀντικρὺς
Αὐτὸν θύοντες καὶ περὶ λαῖμα ἀντικρὺς,
Δὴ τότε χρὴ τῶν πόλιν ἀντικρὺς περὶ λαῖμα.

Χρη. Οὐδὲν λέγειν οἱ μὲν αἶρα. Ρα. λαβὲ τ' βυβλίον,
Καὶ περὶ λαῖμα μὴ δ' αἶρα ἐν νεφέλῃσι,
Μὴ τῶν λαμπρῶν καὶ μὴ τῶν ὀμῶν ἀντικρὺς.

Χρη. Καὶ ταῦτ' εἴς τ' αἶρα. Ρα. λαβὲ τ' βυβλίον,
Οὐκ ἐστὶν ὁμοῖος ἐστὶν ὁ χρησμός ταυταί.
Ρα. Οὐκ ἐστὶν ὁμοῖος ἐστὶν ὁ χρησμός ταυταί.

Χρη. Οὐκ ἐστὶν ὁμοῖος ἐστὶν ὁ χρησμός ταυταί.
Ρα. Οὐκ ἐστὶν ὁμοῖος ἐστὶν ὁ χρησμός ταυταί.

Χρη. Οὐκ ἐστὶν ὁμοῖος ἐστὶν ὁ χρησμός ταυταί.
Ρα. Οὐκ ἐστὶν ὁμοῖος ἐστὶν ὁ χρησμός ταυταί.

Χρη. Οὐκ ἐστὶν ὁμοῖος ἐστὶν ὁ χρησμός ταυταί.
Ρα. Οὐκ ἐστὶν ὁμοῖος ἐστὶν ὁ χρησμός ταυταί.

Χρη. Οὐκ ἐστὶν ὁμοῖος ἐστὶν ὁ χρησμός ταυταί.
Ρα. Οὐκ ἐστὶν ὁμοῖος ἐστὶν ὁ χρησμός ταυταί.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Τί δ' αὖ σὺ δρᾷσων, τίς δ' ἰδέα βυλῆματός,
 Τίς ἢ πῶοις, τίς ὁ κρόνονος τ' ὁ δίδυ;
 Γεω. Γεωμερήσαι βύλομαι τὸν αἴερα,
 Ὑμῖν διελάντε κατ' ἀργαῖς. Ρα. πρὸς τῶν θεῶν
 Σὺ δ' αἴ τις ἀνδρῶν. Γεω. ὅς τις ἐμ' ἐγὼ μέτων,
 Ὅν εἶδεν ἑλλὰς χυψωλῶνός. Ρα. ἥ πέ μοι
 Ταυτὴ δέ σοι πῖδῃ. Γεω. κρονόου αἴερος,
 Αὐτίκα ᾗ κήρ δῖι τῷ ἰδέαν ὅλος,
 Κατὰ πνιγὰς μάστιγα, περὶ δὲ οὐ ἐγὼ
 Τὸν κρονόν' ἀν' ὦθεν τουντὶ τὸν κρομύλον,
 Εὐθείς διαβήτω, μηχανάεις. Ρα. ὁ μαινανῶ.
 Γεω. Ὁρθῶ μερήσω κρονόν, πρὸς τοῖς ἴναι
 Ὁ κύκλος γέννηταί σοι τεράτωνος κόν μέσω
 Ἀγροῖα, φέρσσαι δ' ὦσιν εἰς αὐτῷ ὁδοί
 Ὁρθαί, πρὸς αὐτὸν μέσον, ὥς περ δ' αἰερόν
 Αὐτὲ κυκλοτερεῖ ὁιτος, ὀρθαί πανταχῇ,
 Ἀκτίνου ἀπολάμπωσιν. Ρα. αἰθρῶς θαλῆς,
 Μέτων. Γεω. τί δῖν. Ρα. οἶδ' ὅτι πῶλῶ σ' ἐγὼ;
 Κέμοιγε πειθόμενος, ὑπομένει τ' ὁ δίδυ.
 Γεω. Τί δ' ἐστὶ δεινόν. Ρα. ὥς περ εὐλακεδαίμονι,
 Ξενηλατωῦται, καὶ κενύτω τὰ πνόν,
 Ρηγαί συχαί κατ' ἄετον. Γεω. μὲν ταπαίετε;
 Ρα. Μά τιν δὶ δ' ἴδῃ τ'. Γεω. ἀλλὰ πῶς. Ρα. ὁ μισθὸς
 Σποδεῖν ἅπαντας τῇ ἀλαζόνας δοκεῖ.
 Γεω. Ὑπάγοιμε ᾗ αἴγε νῆδῃ. Ρα. ὥς ἂν οἶδ' ἄρ' εἰ
 Φθαίης αὖ, ἐπικενταί ᾗ ἐργίς αὐταί;
 Γεω. Οἶ μοι κρομυδαίμων. Ρα. ἂν ἐλεγον ἐγὼ πάλαι;
 Οὐκ αἰαμερήσεις σαυτὸν ἀπὼν ἀλλ' αἰχῇ;
 Ε. π. Ρῶ πρόξενος. Ρα. τίς ὁ σακροδανάπλος ἔπος;

ΟΡΝΙΘΕΣ.

175

Ε. π. Εἰς πομπὸς ἦκω δίδυρο, τῷ κυνέμω λαχών,
 Εἰς τὰς νεφελοκοκκυγίας. Ρα. αἰθροποπος;
 Εἰ πεμφε ὃ τίς σε δίδυρος; Ε. π. φαῦλον βιβλίον,
 Τελέε. Ρα. τί βύλει δῖτα τὸν μοδὸν λαβών,
 Μὴ πρᾶγματ' ἔχειν ἀλλ' ἀποιᾷ; Ε. π. νῆδ' ἰδέε,
 Εὐκλιπῆσαι δ' οὐκ ἐδεόμην οἴκοι μέναν,
 Εἴ τι ᾗ δὶ ἐμὲ πῆρακται φαρνάκη.
 Ρα. Ἀπὸ λαβῶν, ἐστὶ δ' ὁ μοδὸς ἔπος.
 Ε. π. Τὰ πῆ, τί λῶ. Ρα. ἐκκλησίᾳ πᾶσι φαρνάκων.
 Ε. π. Μαρτύρομαι τυτθόμενος, ὡν αἰθροποπος.
 Ρα. Οὐκ ἀποσοβήσεις, ἂν ἀποτίσεις τὸ καὶ δῶ,
 Οὐδ' εἰνὰ, καὶ πέμπουσιν ἡ δ' αἰθροποπος
 Εἰς τῷ πόλιν, πρὶν κῆ τεθῇ δαί τοῖς θεοῖς.
 Ρα. Εἰς δ' ὁ νεφελοκοκκυγίς, τὸν ἀθλῶα ἄσκη.
 Γ. π. Τὰ πῆ τί δῖν αὐτὸν κρόνον τὸ βυβλίον.
 Γ. π. Τηροματοπώλιν ἐμὲ, καὶ νόμους νέας
 Ἠκω παρ' ὑμᾶς δίδυρο πωλήσων. Ρα. τὸ τί;
 Γ. π. Χρηῶται νεφελοκοκκυγίας, τοῖς δὲ τοῖς
 Μέροισι καὶ ταυμοῖσι, καὶ φησίμασι,
 Καθὰ περ ὀλοφύξιοι.
 Ρα. Σὺ δὲ γ' οἶσ' ἢ ὁ τοπίξιοι χρήται τάχα.
 Γ. π. Οὐ πῶς τί πάρε; Ρα. ἂν ἀποτίσεις τῇ νόμους,
 Ρικρὸς ἐγὼ σοι πῆμερον δέξω νόμους.
 Ε. π. Καλῶμαι πειθόμενον ὑβρεως,
 Εἰς τὸν μενυχαῖνα μίλω.
 Ρα. Ἀλῶν δ' ὅς τις, ἐπὶ ᾗ αὐτῷ ἦοδα οὐ;
 Γ. π. Εἰς δὲ πρὸς ἐλεαυτὴν τῇ ἀρχοντας,
 Κ' ἢ μὴ δέχεται κῆ τῷ σῆλῳ.
 Ρα. Οἶ μοι κρομυδαίμων, καὶ σὺ ᾗ αὐτῷ ἦοδα ἔπος;

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ε'πί. Α' πολὺ σε, καὶ γράφω σε μνείας δραχμὰς.
 Ρει. Ε'γὼ δέ σε γὰρ τὸ καὶ δὴ διασκεδῶ.
 Ε'πί. Μένεινός τε τ' ἡλίας καὶ τέπιας ἐσέρας.
 Ρει. Αἰβοί, λαβέτω τις αὐτὸν ὅπως δ' ἐμνεῖς.
 Ξερ. Α' πῶ μιν ἡμεῖς ὡς τὰ χεῖρ' ἐνδεδυμένοι,
 θύοντες εἰς τὸ τοῖσι θεοῖσι τὸν φάγον.

Ω Δ Η Κ Α Ι Σ Τ Ρ Ο Φ Η Κ Ω Λ Ω Ν 151

Χο. Ἦ δὲ μοι τῷ παντόπῳ
 καὶ παντέρχῳ θνητοὶ πάντων
 θύσσ' ἀντικαίαις διχαῖσι,
 γᾶσαν μὲν γὰρ γὰρ ὁ πῶ δῶ,
 σάζω δ' ὀύθαλλεῖς καὶ ρπᾶς,
 κτείνων πεμφύλων γένναν,
 θηρῶν, οἱ πάντ' ἐν γαίᾳ
 ἐκ καύληος αὐξανόμενα γένουσι πολυφάγοις,
 δυνάρεσι τ' ἐφεζόμενα καὶ ρπὸν ἀσπερόσκειται
 κτείνω δ' οἱ κήπας δῶδεις
 φθείρεισι λύμαις ἐχθίσταις,
 ἐρπετά τε καὶ δάκτυλ' ὁπότε πρᾶν
 ἔσιν, ὅπ' ἐμᾶς πῆρυγος
 ἐν φοιαῖς ὀλλυται.

ΕΡΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ 151

Χο. Τῇδε μὲν τοῦ ἡμέρα μάλισ' ἐπαινοχορεύεται,
 ἢν ἀσπεκτεῖν τις ὑμῶν διαγύρειν τὸν μήλιον,
 λαμβάνειν τάλαντον, ὡς τε τῶν τυραννῶν τις πῖναι,
 τῶν πενηντῶν ἀσπεκτεῖν, τάλαντον λαμβάνειν,
 βυλόμοδ' ὡς νῦν αὖτις πῖν ταῦτα χῆμεις ἐνθάδε,
 ἢν ἀσπεκτεῖν τις ὑμῶν φιλοκράτη τὸν σφάθιον,
 λήφειται τάλαντον, ὡς δὲ ζῶντ' ἀγὰρ, τέτταρα

ΟΡΝΙΘΕΣ.

176

Ὅπ' σωείρων τῇ σπίνης, πολεῖ καὶ ἐπὶ τῇ βολᾷ
 εἴ τα φυτῶν, τὰς κήλας δάκνυσιν καὶ λυμάνεται,
 τοῖς τε κοφίχοισιν ὅς τις ῥίνας ἐρχεῖ τὰ πτερά,
 τὰς πεδιστράς θ' ὁμοίως ξυλλαβῶν, εἴρεας, ἔχει
 καὶ παναγκάζει παλῶν, δεδεμένους ἐν δικτύῳ,
 ταῦτα βυλόμοδ' ἀνείπειν, καί τις ὀρνίθας φέφει,
 εἰρημένους ἡμῶν ἐν αὐτῇ, φράζομεν μεθιστά
 ἢν δὲ μὴ πείθουθε, συλληφθέντες ὑπὸ τῶν ὀρνέων,
 αὐθις ὑμεῖς αὖ περ' ἡμῖν δεδεμένοι, παλῶσέ τε.

Α' ντφδὴ καὶ ἀντιστροφὴ κώλων 151.

Χο. Εὐδαιμον φύλον πῆλυν,
 οἰωνῶν, οἱ χειμῶνος μὲν,
 χλαίνας δὲ ἀμπλαγούται,
 οὐδ' αὖ θερμὴ πνίγης ἡμᾶς
 ἀκτὶς πηλαγῆς θάλλει,
 ἀλλ' ἀνθηρῶν λειμώνων,
 φύλλων ἐν κήλοισι σὺν αἶω,
 ἢν ἴκ' αὖ ὁ θεῶσπος ὀξυμελὴς ἀχέτας,
 θάλλεισι μεσημβρινοῖς ὑφ' ἡλίου μανέας βοᾷ,
 χαμάζω δ' ἐν κοίλοις ἀντροῖς
 νύμφαις ὁρεαῖς ξυμπαίζων,
 ἢν ἄτε βοσκόμεθα περὶ τένια
 λυγρόφοι μύρτα χερσὶ
 τῶν τε κηπῶν ματα.

ΑΝΤΕΡΙΡΡΗΜΑ ΣΤΙΧΩΝ 151

Χο. τοῖς κηπῶσι δ' εἰς πῖν π βυλόμοδ' αὖ τ' ἡλίας πέει,
 οἷς ἀγὰρ ὡς κελῶσιν ἡμᾶς, πᾶσιν αὐτοῖς δῶσμεν
 ὡς τε κρείττω δῶρα πολλῶ τῶν ἀλεξάνδρ' λαβεῖν,
 ἔρωτον μὲν γὰρ δ' μάλιστ' αὖ πῆς κηπῆς ἐφείτοι,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Χο. Οὐτος, τί ποιᾷς, ἀρᾷ θανυμάζεις ὅτι,
Οὐτω τὸ τέχος ἐκτελέχεται παχύ.
Ρα. Νὴ τῷ θεῷ ἐγὼ γε, καὶ ᾧ ἄξιον,
ἴσα ᾧ ἀληθῶς φαίνεται μοι φέδρεσσιν,
Ἀλλ' ὧδε, φύλαξ ᾧ τῶν ἐκείθεν ἀγγελος,
Ἐοδα πρὸς ἡμᾶς δούρο, πυρρίχην βλέπων.
Ἀγγ. Ἰού ἰδ', ἰδ' ἰδ'.
Ρα. Τί τὸ πρᾶγμα τῆτι. **Ἀγγ.** Διανότατα πεπνυμένος
τῶν ᾧ θεῶν τις ἀρᾷ τῶν παρὰ τῆς διός,
Διὰ τὴν πηλῶν εἰσέπαιτ' εἰς τὸν αἶρα,
Λαθὼν ἡλοιοὺς φύλακας ἡμεροσκοπῆς.
Ρα. Ὡς διανόν ἔργον καὶ χέτλιον εἰρασμίου,
Τίς τ' ἔστιν; **Ἀγγ.** ὅς τίς μεν ὅτι δ' εἶχε πέραι,
Τὸ δ' ἴσμεν. **Χο.** ὅς μεν δὴ τὰ περὶ πόλιν ἐχρῶ
ρέμψαι καὶ τὸν αὐτὸν διδῆς; **Ἀγγ.** ἀλλ' ἐπέμψαμεν
Τεισμενέας ἱερακας ἱπποτοξότας,
Χωρεῖ ὃ πᾶς τις ὄνυχας ἡγνυλωμένος,
Κερχῆς, φιδόρχης, γύψ, κύμινδης, αἰετός,
Ρύμητι καὶ πηροσπὶ καὶ ροίζήμασιν
Αἰθῆρ δονεῖται, τῷ θεῷ ζητῶμεν,
Κᾶς δ' ἀμικρὰν ἀπώθεν, ἀλλ' ἐν ταῦθα πα
ἡ δὴ εἶν. **Χο.** ὅς μεν σφενδόναν δαῖ λαμβανῶν
καὶ τόξα. **Ἀγγ.** χωρεῖ δούρο πᾶς ὑπὲρ τῆς
τόξου πᾶς τις, σφενδόναν τίς μοι δότω.

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ἰα.

Χο. Ρόλεμος αἶρεται,
Ρόλεμος δ' φατός
Εὐρὸς ἐμὲ καὶ θεός,
Ἀλλὰ φύλαξ πᾶς

ΟΡΝΙΘΕΣ. 178

Ἀῖρα πένεφελον,
Οὐ γ' ἔρεβος ἐτέκετο
Μή σε λαθῇ θεῶν
Τίς ταύτη περὶ
Ἀθρα δὲ πᾶς κύκλω σκοπῶν
Ὡς ἐγγὺς ἡδὴ δαίμονος πεδερπῆς,
Δίνης, πῆρωτος φθόγγος ὀξυκέτου.
Ρα. Αὐτὴ γὰρ, πᾶσι πᾶσι πέται, μὲν ἡσυχῇ
Ἐχ' ἀφ' ἡμᾶς, αὐτὴ γὰρ ἐπ' ἡμᾶς τῆς δρόμης,
Τίς εἰ, ποδαπὴ, λέγειν ἐχρῶ ὅπουθεν πάτ' εἰ;
ἱρ. Παρὰ τῷ θεῷ ἐγὼ γε τὸ δυνάμιον.
Ρα. Ὅνομα δὲ σοι τί ὄσι, πλοῖον, ἡ κωπῆ;
ἱρ. Ἰεὺς ταχέως. **Ρα.** πάραλος ἡ σαλαμινίας;
ἱρ. Τί δὲ τῆτο. **Ρα.** ταυτὶ τις δ' ἐυλαίηται,
Ἀναπλάμενος, φιδόρχης; **ἱρ.** ἐμὲ εὐλαίηται,
Τί ποτ' ἐστὶ τῆτι τὸ κακόν. **Ρα.** οἰμῶξ ἀμικρὰν.
ἱρ. Ἀτοπὸν γε τῆτι τὸ πρᾶγμα. **Ρα.** καὶ πᾶς πύλας
Εἰσὶ λῶν ἡς τὸ τέχος, ὡς μισραπάτης;
ἱρ. Οὐκ οἶδα μὰ δὴ ἐγὼ γε καὶ πᾶς πύλας.
Ρα. Ἡ μυσσας αὐτῆς, οἷον εἰρονδύεται;
Εὐρὸς τῷ ἡλοιοαρχᾷ προσήλθεις; ἀλέγεις;
Σφραγισθ' ἔχεις παρὰ τῷ πελαργῶν; **ἱρ.** τί τὸ κακόν;
Ρα. Οὐκ ἐλαβόν. **ἱρ.** ὕμναίνεις μὲν. **Ρα.** δὲ δὲ σύμβολον
Ἐπὶ βαλὼν ὀρνίθων ἀδᾷς σοι παρὼν;
ἱρ. Μὰ δὴ ἔκ' ἐμοὶ γ' ἐπέβαλεν ὁ δαίμων, ὡς μέλε.
Ρα. Κᾶ περὶ τὰ δὴ δ' ὅπως σιωπῇ διαπέται,
Διὰ τῆς πύλης τ' ἀλαοφίας καὶ τῆς χάριτος;
ἱρ. Ροῖα ᾧ ἄλλη χρὴ πέτεται τῷ θεῷ.
Ρα. Οὐκ οἶδα μὰ δὴ ἐγὼ γε, τίς μεν ᾧ ᾧ δ',

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Α' δικαῖς ὃ, καὶ ναῦ, ἀρ' ἀν' οἷα τῶν ὅπ
Δικαιοῦται ἀν' ληφθεῖσαι πασῶν ἱερῶν,
Α' πέθανον, εἰ τ' ἀξίας ἐπύχονον;
Ἰρ. Α' ἀθάνατος εἶμ'. Ρα. ἀλλ' ὅμως ἀν' ἀπέθανον
Δεινότατα γὰρ τοι πέσομεν ὅ μοι δοκεῖ,
Εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἀρχόμεν, ὅ μεις δ' οἱ θεοί
Α' ἡσυχάζετε, καὶ πῶ γινώσκω ὅτι,
Α' ἡροατέον ὅ μιν ἐν μέρει τῶν κρείττονων,
Φράσον δέ μοι τὸ πῆρυγ, ποῖ ναυσολεῖς;
Ἰρ. Ε' γὰρ πρὸς ἀνθρώπου πέτομαι παρὰ τῆ παρὸς
Φράσσουσα θῆναι τοῖς ὀλυμπίοις θεοῖς,
Μηλοσφαινεῖν τε βυθύτοις ἐπ' ἐκάραις,
Κνισαῖν τ' ἀργαῖς. Ρα. πὶ σὺ λέγεις, ποίοις θεοῖς;
Ἰρ. ποίοισιν; ἢ μὲν τοῖς οὐδ' ἀνὰ θεοῖς.
Ρα. Θεοὶ ἥ ὅ μεις; Ἰρ. τίς ἥ ἔσ' ἄλλος θεός;
Ρα. Ο' ρηθὲν ἀνθρώποισι ναῦ ἔστι θεοί,
Οἱς θυτῶν αὐτοῖς, ἀλλὰ μὲν δ' οἱ τῶν δεινῶν.
Ἰρ. Ὡς μῶρε, μῶρε μὴ θεῶν κίνοι φρονέας,
Δεινὰς, ὅπως μὴ σε γένος πανώλεθρον,
Διὸς μακέλι παῦν ἀναστρέψῃ δίκη,
Λιγνὴ δὲ σῶμα, καὶ δόμων πρὸ πύχαις,
Καταθαλώσει σαλινυμνίαις βολαῖς.
Ρα. Α' ἡρυσον, αὐτὴ παῦν τῶν παφλασματῶν,
Ε' ἡ ἀρέμας φέρ' ἴδω, πότεροι λυσθόν, ἢ φρύγαι
Ταυτὴ λέγεται, μωρολὺπῆσται δοκεῖς,
Α' ῥοῖο δ' ὅτι ζῶς εἶμε λυπῆσαι πέρα,
Μέλαθρα μὲν αὐτῶν, καὶ δόμους ἀμύμονος
Καταθαλώσω πυρφόροισιν αἰετοῖς
Γέμψω δ' ὅ πορφυρέωνας ἐς τ' ἄρηνον,

ΟΡΝΙΘΕΣ.

179

- Ο' ρνεις ἐπ' αὐτὸν παρδελῆας ἐνημμεῖς,
Ἡλὸν ἐξήκοις τὸν ἀριθμὸν, καὶ δῆποτε
Εἰς πορφυρέων αὐτῶν παρέχε πράγματα
Σύνδ' εἶμε λυπῆσαι τῇ, τ' δικήν
Ρα. πρὸς ἀνατένας τῶν σκέλη, διαμεινῶ
Τὴν ἴδω αὐτῶν, ὥστε θανέμεν ὅπως,
Οὐτὼ γέρον ὦν σύομαι ῥιέμβολον.
Ἰρ. Διαρρ' ἀγένης ὦ μέλι αὐτοῖς ῥήμασι.
Ρα. Οὐκ ἀποσβήσεις; διὰ ταχέως δὴ ραῖ πεπταῖ.
Ἰρ. Ἡν μὴ σε παύσῃ τ' ὕβρεως οὐ μὲν πεπτήρ.
Ρα. Οἱ μοι, τάλας, θηρῶν ἐτέρωσε πέτομην;
Καταθαλώσεις τῶν νεωτέρων πινά.
ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. ζ'.
Χο. Α' ποικηλήμεν
Διογενεῖς θεῖς,
Μηκέτ' γε τὴν ἐμὴν
Διαπερᾶν πόλιν
Μηδὲ τιν' ἱερὸν
Τον ἀνὰ δὲ πεδὸν ἔτι,
Τῆδε βροτῶν θεοῖσι πέμπειν ἀν' ἡσπρόν.
Ρα. Δεινόν γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ τῇ βροτῶν
Οἰχόμενον, εἰ μὴ δὲ ποτε νοσήσει πάλιν.
Κή. Ὡς πεποδὲται ὡς μακροῦ σοφώτατε,
Ὡς κλεινότερ' ὡς σοφώτατ' ὡς πλαφυρῶτατε
Ὡς ῥισμακίον ὡς κατὰ κέλευσον. Ρα. τί σὺ λέγεις;
Κή. Σε φανῶ σε χρυσῶ τῶνδε σοφίας ἔνεκα
Σε φανῶσι καὶ τιμῶσιν οἱ πάντες λεφ.
Ρα. Δέχομαι, τίς ἔστις οἱ λεφ' τιμῶσί με;
Κή. Ὡς κλεινοτάτῳ αὐτῶν οὐκ οἶσιν πόλιν,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Οὐκ οἶδ' ὅσω πάλιν παρ' ἀνθρώποις φέρεις,
Ὅσους τ' ἔρχεται πῆδε τ' χώρας ἔχεις,
ρεῖν μὲν γὰρ οἰκίται σε τῷδε τῷ πόλιν,
ἐλκωνομάου πάντες ἀνθρώποι τότε,
ἐκθῶν, ἐπειῶν, ἐβρύπων, ἐσωκράτου,
σκυτάλιε φόρου, νῦν δ' ὅπως ἐφαιτόν αὖ
Ὀρνιθομανεῖσι, πάντες δ' ὅτι τ' ἡδονῆς
ροῖσιν ἅπερ Ὀρνιθοῖ, ἐκ μὲν ὁμοῖοι,
πρῶτον μὲν οὖν, πάντες δ' ἐκ δυνῆς ἅμα
ἐπέπονθ' ὡς ἐν ὡσπερ ἡμᾶς ὠδὸν ὁμῶν,
κ' ἐπειτ' αὖ, ἅμα καὶ τῆραν ἐς τὰ βυβλίαι,
εἰ τ' ἅπαν ἐμὸν τ' αὐτὰρ ὅσα τὰ φιλομαγεῖα,
Ὀρνιθομάου δ' ἔγωγε πεφικῶς, ὥς τε καὶ
ροῖοι πν Ὀρνιθῶν ὀνόματ' ἰὼ κείμενα,
ἑρδία μὲν εἰς, καὶ πηλὸς ὠνομάζετο,
Χωλὸς, μενίπρω δ' ἰὼ χελιδὼν τοῦ ὠμοῦ,
Ὅπως ἴφ' ὀφθαλμῶν ἔκ' ἔχων ἰόραξ,
Κορυδαὶς Φιλοκλῆ, χλωαλώπης θεαγένης,
Ἰβίς λικέρην, χερσεφῶντι νυκτερίς,
Συρακηνήφ' δὲ κίπ' α, μεσσίας δ' ἐκεί,
Ὀρνυξ ἐνελᾶτο, καὶ γὰρ ἡκεν Ὀρνυξ
Ἰπὸ σιφοκομπῆς τῷ κεφαλῷ πεπληγμένῳ
Ἡδὼν δ' ὅτι φυλορνιθίας πάντες μέλη,
Ὅπως χελιδὼν ἰὼ πῆδε μπεπιοιμένη,
Ἡπ' ἰωέλ' ἢ χλωίης, ἢ πεδισερά,
Ἡπ' ἰερνγῆς, ἢ πῆρεδ' τι καὶ μικρὸν προσῶ.
Τοιαῦτα μὲν τὰ κείθεν, αὖ δέ σοι λέγω,
Ἡξασ' ἐκείθεν δούρο, πλεῖν ἢ μύριοι,
Ἡπ' ἰερῶν δεόμενοι, καὶ ῥόπων γαμψῶν ἔχον

ΟΡΝΙΘΕΣ.

180

Ἦστε πῆρων σοι τοῖς ἐπ' οἴκοις δεῖ πῶθεν.
Ρα. Οὐκ ἄρα μὰ δὴ ἡμῖν ἔτ' ἔργον ἐστίναι,
Ἀλλ' ὥς τάχιστα σὺ μὲν ἰὼν, τὰς ἀρρίχας
καὶ τῶν κροφίνοις ἅπαντας ἐμπίπλη πῆρων
Μανῆς δέ, φερέτω μοι θύραζε τὰ πῆρα,
Εἰ γὰρ δ' ἐκείνων τῶν προσόντας δέξομαι.
Χο. Τάχ' ἰδ' αὖ, πολυκτόρα τάνδε πόλιν,
Καλεῖ τις ἀνθρώπων αὖ.
Ρα. Τύχῃ μόνον προσείη.
Χο. Κατέχουσι δ' ἔρωτον ἐμὰς πόλεως.
Ρα. Θᾶττον φέρειν κελύω.
Χο. Τί γὰρ ἐκ ἐνὶ ταύτῃ,
Καλὸν ἀνδρὶ μετοικεῖν,
Σοφία, πῶθος, ἀμβρόσια, χάριτες
Τό τε τ' ἀγανόφρονος ἡσυχίας,
Εὐήμερον πρόσωπον.
Ρα. Ὡς βλακηνῶς διακηνεῖς
Οὐ θᾶττον ἐκμονήσεις;
Χο. Φερέτω καὶ λαθὼν τάχ' ἰδ' πῆρων,
Συδ' αὖ τις αὖ γ' ὄξωρμα,
Τύπῳ γε τῶτον ὡδί,
Ραῦν γὰρ βραδύς τις ὅστιν ὡσπερ ὄνος.
Ρα. Μανῆς γὰρ ὅστις σιελός.
ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. εἰ.
Χο. Σὺ δέ τὰ πῆρα πρόσωτον
Διάδου τὰδε κρόμα,
Τά τε μεσὶ ὁμῶς, τὰ τε μεντηα, καὶ
Τὰ θαλάσσι, ἐπειτα δ' ὅπως φρονίμως
Ἡρὸς ἀνδρ' ὁρῶν πῆρωσεις.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Ρα.** Οὐτι μὰ τὰς κερκνήδας ἐπ' σου χύσονται
Οὕτως ὁρῶν σε δειλὸν ὄντα καὶ βραδύ.
Ρα. Γενοίμην αἰεὶς ὑφ' ἑπτάς
Ὡς αὖ ποταμὸν ἄφ' ἑγέτης,
Γλαυκῆς ἐπ' οἶδμα λίμνας.
Ρα. Ἐοικεν ἔφ' ἰσοδωγελῆς εἴν' ἄγγελος,
Αἶδων ἥρ' ὅδε τις αἰετὶ προσέρχεται.
Ρα. Αἰβοὶ δ' ἐστὶν ἔδην τῆς πέτεος ἰλνκύτεροι,
Ἐρῶ δ' ἔγωγε τῶν εὐ' ὀρνισι νομῶν
Ὀρνιθο μανῶ ἥρ', καὶ πέτομαι, καὶ βόλομαι
Οἰκῆν μεθ' ὑμῶν, καὶ πθυμῶ τῶν νομῶν.
Ρα. Ροίοιν νομῶν; πολλοὶ ἥρ' ὀρνίθων νομοί.
Ρα. Ραῦτων, μέλιντε δ' ὅτι κελὸν νομίζετο,
Τὸν πατέρα τοῖς ὀρνισιν ἄγκην καὶ δέκνειν.
Ρα. Καὶ νῆ δ' αὖδ' αὐτοῖς γὰρ πάνυ νομίζομεν
Ὅς καὶ πέπλην τὸν πατέρα νεοτῆος ὦν.
Ρα. Διὰ ταῦτα μόντοι, δειρ' ἀνομιμαῖς ἐγὼ
Αἶρην αὐτὸν μὲν τὸν πατέρα, καὶ πάντ' ἔχειν
Ρα. Αἶλλ' ἐστὶν ἡμῖν τείσιν ὀρνισι νόμος
Ραλαῶς, ἐν τοῖς τῶν πελαργῶν κύρβειν,
Ἐπὶ τῷ ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς ἐκ πετησίμης
Ραύτας ποιήσῃ τῇ πελαργιδεῖς φέφων,
Δεῖ τῇ νεοτῆς τὸν πατέρα πέλιν φέφειν.
Ρα. Αἶπέλαυσε ἥρ' νῆ τὸν δ' ἔλθων εὐθαδέι,
Εἵπεργέ μοι καὶ τὸν πατέρα βοσκητέον.
Ρα. Οὐδ' αὖ γ' ἐπειδὴ περ ἥρ' ἡλδοι ὦ μέλε,
Εὐνῆς, πηρώσω σ' ὡς περ ὀρνιθ' ὀρφανὸν
Σοὶ δ' ὡς νεανίσκ' ἔκακως ὑποθήσωμαι,
Αἶλλ' οἶά περ αὐτὸς ἐμὰθον ὅτε πᾶς ἦ, σὺ γάρ

ΟΡΝΙΘΕΣ.

181

- Τὸν μὲν πατέρα μὴ τύπῃ, ταύτῃ δέ γε λαβάν,
Τὴν πέρυχα, καὶ τὰ τῇ τὸ πληκτρον θητέρη,
Νομίσεις ἀλεκρυδόνος ἔχοντα τὸν λόφον,
Φρέρει, στρατὸν, μοδοφορῶν σκυτὸν φέφε,
Τὸν πατέρ' ἔαζω, ἀλλ' ἐπειδὴ μέχμης εἶ,
Εἰς τὰ π' ἰθρῆς ἀποπέτα καὶ καὶ μάχῃ.
Ρα. Νῆ τ' ἰόνουσιν οὐ γέ μοι δοκῆς λέγειν,
Καὶ πείσομέν σοι. **Ρα.** νοῦ ἄρ' ἔξεις νῆ δία.
Σύστημα κατὰ περιησπὴν ἐπεροσροφόν.
Κι. Αἶναπέτομαι δὴ πρὸς ὄλυμπον
Ῥτερύγῃσι κῆφαις, πέτομαι δ' ὀδόν,
Αἶλλοτ' ἐπ' ἄλλαν μελέων.
Ρα. Τὰ τῇ τὸ πρῶμα, φορτίς δ' εἴται πηρῶν,
Κι. Αἶφὸ βωφρονί
Σώμα π' γενεᾶν ἐφέπων.
Ρα. Αἶσπαζόμεθα φελλύεινον κινησίαν
Τί δ' αὖ ποτὶ σὺ κυλλὸν, ἀνὰ κύκλον κυκλῆς;
Κι. Ὀρνις γενέσθαι βόλομαι
Λιγύμυτος ἀνδρῶν.
Ρα. Ραῦσαι μελωδῶν, ἀλλ' ὅ, π' λέγεις εἰπέ μοι.
Κι. Ὑπὸ σ' ἡερωθεῖς, βόλομαι μετάρσος
Αἶναπτόμενος ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβάν,
Αἶεροδότης καὶ νιφοβόλους ἀναβολὰς,
Ρα. Ἐκ τῶν νεφελῶν ἥρ' αὖ τις ἀναβολὰς λάβοι,
Κρέμαται μὲν οὐδ' ἐν τῷ τῶν ἡμῶν ἡ τέχνη,
Τῶν διδυράμβων ἥρ' αὖ λάμπεα γίγεται
Αἶερα καὶ σιδεράγε καὶ κυαναιγά,
Καὶ πηροδότης, σὺ δ' ἐκλύων, εἴσει τάχα.
Ρα. Οὐδ' αὖ γ' ἔγωγε. **Κι.** νῆ τὸν ἡρακλῆα σὺ γὰρ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Α' πάντα ἔρ' δίδειμί σοι τὸν αἰέρα,
Εἶδωλα πεπνυμένων αἰθέροδρομων,
Οἰωνῶν παναοδείρων.
- Ρα. Ω'όπ. Κι. τὸν ἀλαδρόμον ἀλάμενος
Α' μ' ἀνέμων πνοιαῖσι βαλῶ.
- Ρα. Νῆ δ' ἴ' ἐγώ σε κατεπαύσω τὰς πνοάς.
- Κι. Τότε μὲν, νοτίαν εἶχον πρὸς ὁδόν.
Τότε δ' αὖ βορέα σῶμα πελάζων
Α' λίμνοι αἰθέρος αὐλακαί τέμων
Χαεῖν τά γ' ὧ πρὸς βύτ' ἐσφύσω καὶ σφά.
- Ρα. Οὐ γ' ὅτ' οὐ χαίρεις πηροδρόμος γενόμενος;
- Κι. Ταυτὶ πεποίηκες τὸν κυκλιοδιδέσκηλον,
Ὅς ταῖσι φυλαῖς περ μάχης εἰμ' αἶς;
- Ρα. Βάλει διδάσκειν καὶ παρ' ἡμῖν ὅν μενών,
Λεωροπιδὴ χορὸν πετομένων ὀρνέων;
Κεκροπιδὴ φυλλῷ. Κι. κατεμελᾶς με δῆλος εἶ,
Α' ἄλλ' οὐδ' ἐγὼ γ' ἔπαυσόμην τῶτ' ἰδ' ὅπ'ι
Γεῖν αὖ πηρωθαῖς διαδράμω τὸν αἶερα.
- Συ. Ὀρνιθες πῖδ' οἶδε,
Οὐδὲν ἔχοντες πηροποῖμλοι,
Ταυτοσπῆροι ποιμίλα χελιδοί.
- Ρα. Τὰτ' ἃ κακὸν ἔφαυλον ὀξεγρήγορον,
Ὅτ' αὖ μινυρίζων δούροπ'ι προσέρχεται.
- Συ. Ταυτοσπῆρε ποιμίλα μάλ' αὖθις.
- Ρα. Εἰς θοιμάτιον τὸ σκολιὸν ἄδειν μοι δοκεῖ,
Δεῖδαι δ' εἰοικεν ἔκ ὀλίγων χελιδόνων.
- Συ. Τίς ὁ πηρῶν δούρ' ὅτι τ' ἀφικνεμένους.
- Ρα. Ὅτ' ἰπάρεισιν, ἀλλ' ὅτ' αὖ χρεῖ, δεῖ λέγειν.
- Συ. Ρηρῶν, πηρῶν δεῖ, μὴ πύθῃ τὸ δούτερον.

ΟΡΝΙΘΕΣ.

182

- Ρα. Μῶν οὐδὲ πελλωῆς πέτεται διανοῆς;
- Συ. Μὰ δ' ἰδ' ἀλλὰ κλητὴρ ἔμνησώ τηδ',
Καὶ συσφάντης. Ρα. ὦ μακρότερε τ' τέχνης.
- Συ. Καὶ πρὸς ματοδίφης, εἰ τὰ δέομαι πῆρ' λαβῶν
Κύκλω περὶ σοβῆν τὰς πόλεις καλόμενος.
- Ρα. Ὑπαὶ πηρύγων τὴν προκαλῆν σφώπερον;
- Συ. Μὰ δ' ἰδ' ἀλλ' ἴν' οἱ λησάγῃ μὴ λυπώσ' με,
Μετὰ τῶν γερῶν τ' ἐκείθεν ἀναχωρῶ πάλιν
Αὐτ' ἔρματος πύλας κατεπεπικώς δίκας.
- Ρα. Τὰτ' ἔρ' ἐργάζεαι σὺ τούργον ἔπέ μοι,
Νεανίας ὢν, συσφαντῆς τ' ἐξούης;
- Συ. Τί γ' ἔρ' πάθω, σιᾶσθην γ' ἔκ' αὐτῶν μακά.
- Ρα. Α' ἄλλ' ἐστὶν ἔτερον νῆ δ' ἔργα σφάφρονα,
Α' φ' ὢν διαζῶ ἀνδρᾶ χρεῖ πόντον τὸν
ἔκ τῶ δικαῖα μάλλον, ἢ δικόρ' ἀφῆν.
- Συ. Ὡς δ' αὖ μέντε μὴ νυθῆται μ' ἀλλὰ πῆρ' α.
- Ρα. Νῶ ταῦτ' αὖ λέγων πηρῶ σε. Συ. κὶ πῶς αὖ ἔργοις
Α' νδρᾶ πηρώσας σὺ Ρα. πάντες τοῖς ἔργοις
Α' νὰ πηρωῖται. Συ. πάντες; Ρα. ἔκ' ἀκνήσας
Ὅταν λέγων οἱ πατέρων ἐκείνους τε,
Τοῖς μερακίοις αὖ τοῖσι κηρείοις ταῖσι
Δεινῶς τέ με τὸ μεράκιον ὁ διτρίφης
Λέγων ἀνεπῆρῶκεν ὥς β' ἰπ' πιλατῆν;
Ὅδ' ἐπεὶ τὸν αὐτὸς φησὶν αὐτὸν φραγῶσθαι
Α' νὰ πηρωῖται, καὶ πεποτῆσαι τὰς φρενάς;
Συ. Λόγοισι τ' ἄρ' αὖ καὶ πηρωῖται. Ρα. φημ' ἐγώ,
Ὑπὸ γ' ἰλόγων ὁ νῆς τε μετ' αὐτῶν τε,
Ἐπ' αἶρεται τ' ἀνθρώπος, ἔγω καὶ σ' ἐγώ,
Α' νὰ πηρώσας βόλομαι χρεῖσιν ἔργοις

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Τρέφεαι πρὸς ἔργον νόμιμον. ΣΥ. ἀλλ' ὃ βέλομαι
Ρα. Τί δαί ποιήσεις; ΣΥ. τὸ γένος ὃ καὶ ταιχιστῶ
 Γαπ πῶτος ὁ βίος συσφαιντῆν ἐστὶ μοι,
 Ἀλλὰ πῆρρα με, τάχιστα καὶ κάφοις πῆροίς
 Ἰέρακος, ἢ κερκηνίδος, ὡς αὖ τ' ἑξέως
 Καλεσάμενος, καὶ τ' ἐγκληκτικῶς εὐθαδεί,
 Καὶ τ' αὖ πέτω μοι πάλιν ἐκείσε. **Ρα.** μανθανῶ,
 ὦ δὴ λέγεις, ὅπως αὖ ἀφλήκη δίκλιν,
 Εὐθαδέεριν ἢ κεν ὁ ξένος. ΣΥ. πάνυ μαθαίνας.
Ρα. Καὶ πεῖθ' ὁ μὲν πλεῖ δούρο, σὺ δ' ἐκεῖσ' αὖ πέτει,
 Ἀρπασόμενος τὰ χρέματα αὐτῶ. ΣΥ. πάντ' ἔχει
 Βέμβιμος ἄδεν διαφέρειν δεῖ. **Ρα.** μανθανῶ,
 Βέμβιμος, καὶ μὴν ἔστι μοι νῆτον δία,
 Κάλλιστε κερκυραῖα τοιαυτὴ πῆρα.
ΣΥ. Οἱ μοι πέλας μάστιγ' ἔχεις; **Ρα.** Περὶ μὲν οὐδ',
 Οἷσ' σὺ ποιήσω τήμερον βεμβυκίαν.
Σό. Οἱ μοι πέλας, ὃ πῆρυγας ἐν τρυφῇ;
Ρα. Οὐκ ἀπολιβαίξεις ὡς καὶ νῦν ἀπολούμενος;
 Γυμναὶ τάχ' ὄφει, σρεφοδινῶ πανουργίαν
 Ἀπώμεν ἡμεῖς ξυλλαβόντες τὰ πῆρα.
 ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ 19.
Χο. Ρολλὰ δὴ καὶ καινὰ καὶ θαυρ
 μὰς' ἐπετύμεσθα,
 Καὶ δεινὰ πράγματα ἔδομεν
 Ἐστὶ γὰρ δεινὸν πεφυμῶς
 Ἐκτοπὸν τι, καὶ ρήϊας
 Ἀπώτερω κλεώνυμος
 Χρήσιμον μὲν ἄδεν, ἄλλο
 λως δὲ δειλὸν, καὶ μέγα,

ΟΡΝΙΘΕΣ.

183

- Τῷτο μὲν ἦρος αἰεὶ
 Βλαστάνει καὶ συσφαιντῇ,
 Τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν
 Τὰς ἀσπίδας φύλα ὀρροῖ.
 ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. 19.
 Ἐστὶ δ' αὖ χώρα πρὸς αὐτῶ
 Τῷ σκότῳ πόρρω τις εὖ
 Τῇ λυχνῇ ἐρημία,
 Ἐνθα τοῖς ἥρωσιν ἀνθρώποις
 ποι στωαρεῖσσι, καὶ
 Ξαίεισι, πλὴν τ' ἐσπέραις
 Τλωκαῦται δ' οὐκ ἔτ' ἔω
 Ἀσφαλὲς ξυτυχχεῖναι,
 Εἰ γὰρ εὖ τύχη τις ἥρωι
 Τῶν βροτῶν νύκτωρ ὀρέσῃ
 Γυμνὸς ἔω πληρεὶς ὑπ' αὐτοῦ
 Τῶ πάντα τὰ πιδέξια.
Προ. Οἱ μοι πέλας γ' ὁ ζῶς ὅπως μὴ μ' ὀφεται
 Ρεῖ πειοδέτωρός δ' εἶναι. **Ρα.** ἔα τὰ τι τί λῶ
 Τίς ὁ συγκαλυμμός. **Προ.** τ' θεῶν ὄρας τινα
 Ἐμοῦ καὶ τόπῳ εὐταῦθα; **Ρα.** μὰ τ' δ' ἔγω μὲν δ'
 Τίς δ' εἶ σὺ. **Προ.** πηνικ' εἶναι ἀρ' αὖ τ' ἡμέρας.
Ρα. Ὁ πλῆνικα; σμικρόν τι μὲν μεσημβρίαν,
 Ἀλλὰ σὺ τίς εἶ; **Προ.** βυλντὸς ἢ περαυτέρω.
Ρα. Οἱ μ' ὡς βδελύπτομαί σε. **Προ.** τί γὰρ ὁ ζῶς ποιεῖ
 Ἀπαυθαίρει πὰς νεφέλας, ἢ ξυνοφεῖ.
Ρα. Οἱ μὲν μετὰ. **Προ.** ἔγω μὲν ἐκκαλύφομαι.
Ρα. Φίλε περ κινδύ. **Προ.** πάντε, πάντε μὴ βόσσε.
Ρα. Τί γάρ ὄχι. **Προ.** σῆμα, μὴ καὶ λαι μὲν τωῶμα,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Α' πό' ἔρ' ὀλέσθης, εἴ μ' ἐνθάδ' ὁ ζῶς ὀΐεται
 Α' ἄλ' ἵνα φράσω σοι πάντα τὰ νῦν πράγματα,
 Τὰ τ' λαβῶν μὲν τοιοῦτον ὅσον ὑπέρεχε,
 Α' νῦν, ὡς αὐτὸν μὴ δ' ὀρώσῃ οἱ θεοί.
 Ρα. Ἰὼν, ἰδὲ γ' ἐπεὶ σέθεν αὐτὸ καὶ προμηθεύς,
 Ὑπὸ νύχτι ταχὺ δὴ καὶ ταχὺ βαρύνεσθαι λέγε.
 Ρρο. Ἀλλ' ἐν νύχτι. Ρα. ὡς ἀκούοντες λέγε.
 Ρρο. Α' πύλωθεν ὁ ζῶς. Ρα. πινύκ' ἀπ' ἀπώλετο.
 Ρρο. Εἴ' ὅτι περὶ μέσας φησὶσαι τὴν αἰῶνα,
 Θύει ἔρ' ὅστις ὅδ' ἐν ἀνθρώπων ἐπὶ
 Θεοῖσιν, ὅδ' ἐκίνασε μετὰν ἀπὸ,
 Α' νῦν, ὡς ἡμεῖς ἀπ' ἐκείνης τῆς χρόνης,
 Α' ἄλ' ὡς πρὸς θεοφοβίαις, νηστεύμεν,
 Α' νῦν, θυμῶν, οἱ δὲ βαρύνεσθαι θεοί
 Εὐνῶντες ὡς περὶ ἰλλυνοί, κινεῖ γὰρ τοῦ
 Εὐπρᾶτος δὲ φάσ' ἀνῶθεν τῷ δῖι,
 Εἰ μὴ παρέξει τὰ μύθοι ἀνωχημένα,
 Ἰ' ὅσοντο πλάγχθη καὶ τατετμημένα.
 Ρα. Εἰπὼν ἔρ' ἐπεὶ βαρύνεσθαι θεοὶ πινόν,
 Α' νῦν, ὡς ἡμεῖς ἀπ' ἐκείνης τῆς χρόνης,
 Οὐδὲν ὁ παρ' ὅστις ὅδ' ἐκίνασε μετὰν ἀπὸ,
 Ρα. Ὅνομα δὲ τῷ τοῖς θεοῖς τοῖς βαρύνεσθαι
 Τί' ὅστις. Ρο. ὅ, π' ἐστὶν βαρύνεσθαι. Ρα. μανθάνω,
 Εὐνῶντες ἀπὸ τῷ πρὸς βαρύνεσθαι ἐκίνασε.
 Ρρο. Μάλιστα πάντων, ἐν δέσοι λέγω σαφές,
 Ἡ ἔξω πρὸς βαρύνεσθαι δὲ διὰ λαχῶν
 Ρα. ὅ, π' ἐστὶν βαρύνεσθαι τῶν ἀνῶν,
 ἔρ' ὅστις δὲ μὴ ἀπὸ δὲ, ἐάν μὴ παραδίδω,
 Τὸ σὺν πρὸν ὁ ζῶς τῶν ὀνισαν πάλιν

ΟΡΝΙΘΕΣ.

184

- Καὶ τῶν βαρύνεσθαι σοι γυναικὶ ἔχον διδῶ.
 Ρα. Τίς ὅστις ἡ βαρύνεσθαι. Ρρο. καὶ λαίψη καὶ,
 Ἡ περὶ κεραμύει τὸν κεραμύει τῶν διδῶ,
 Καὶ τὰ λαίψη ἀπὸ πρὸς πάντα, τῶν διδῶ,
 Τῶν διδῶ, τῶν σφραγιστῶν, τὰ νεώτερα,
 Τῶν λοιδορῶν, τὸν κεραμύει τῶν, τὰ φιλόσοφα.
 Ρα. Ἀπανταχ' ἔρ' αὐτῶν ταμῶναι; Ρρο. φημ' ἐγώ,
 Ἡ γ' ἡ τῶν περὶ ἐκείνης λαίψη, ἀπαντ' ἔχας,
 Τῶν ἐν ἐκείνῃ δὲ ἡ τῶν, ἵνα φράσαι μὲν σοι,
 Αἰὰ ποτ' ἐκείνῃ τοῖς ἔρ' ὅστις εἰ μὲν ἐγώ.
 Ρα. Μόνων δὲ τῶν ἔρ' ὅστις ἀπὸ πρὸς βαρύνεσθαι.
 Ρρο. Μισῶ δ' ἀπανταχ' ἔρ' ὅστις, ὡς οἶδ' ἐγώ.
 Ρα. Νῦν τὸν δῖον αἰὰ δὴ περὶ θεομῶν ἐφίς.
 Ρρο. Τίμων, καὶ βαρύνεσθαι, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πρὸς πάλιν,
 Φερέ μοι σιγάειν ἵνα με καὶ ὁ ζῶς ἴδῃ.
 Α' νῦν, ἀπὸ πρὸς βαρύνεσθαι, καὶ πρὸς βαρύνεσθαι.
 Ρα. Καὶ τὸν διδῶν φερέ μοι τὸν διδῶν λαβῶν.
 Ρρο. Πρὸς δὲ τοῖς, σιγάειν πρὸς βαρύνεσθαι
 μνηστῆς ἐς ἀλάτος ἔρ' ὅστις
 Τυχῶν γὰρ σιγάειν,
 Εὐνῶν καὶ πρὸς βαρύνεσθαι ἡλθεν.
 Δεόμενος ψυχῇ ἴδῃ ἡ
 Ζῶντ' ἐκείνον πρὸς βαρύνεσθαι.
 ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ. 5.
 Εὐφρόνῃ καὶ καὶ μνηστον,
 Α' μόνον πιν, ἡς λαίψη τε μὲν
 ὡς περὶ ὀνισαν ἀπὸ πρὸς βαρύνεσθαι,
 Καὶ τὸν διδῶν αὐτῶν καὶ τῶν,
 Πρὸς τὸ λαίψη καὶ καὶ μνηστον,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Χαιρεφών η νυκτερίς.

- Ρο. Τὸ μὲν πόλισμα τ' νεφελοκυκλίας,
Ὀρᾶς ποδὶ πέρεσιν, ἢ πρεσβύομεν,
Οὐ τοι τί δρᾶς ἐπ' αἰετῶν ὅπως ἀμπέχη,
Οὐ μεταβαλεῖς θοιμάπον, ὡς αὐτὸς δεξιά,
Τί ὦ κραιβάειμον λαοπονήας εἰ τὴν φύσιν
ὧ δημοκρατία, ποῖ προβιβᾶς ἡμᾶς ποτε,
Εἰ τυττονίγ' ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί.
- Τρ. Ἐξείς ἀφέμεας. Ρο. οἰμῶζε πολὺ ᾗ δὴ σ' ἐγώ,
Εἴωρα καὶ πάντων βοαρβαραώτατον θεῶν
Α' γὰρ δὴ τί δρῶμεν ἡράκλεις. Η' ρ. ἀκίνητος
Εἰ μὲν ὅππῃ τὸν ἀνθρώπον ἀγχεῖν βάλομαι,
Ὅς τις ποτ' ἐσθ' ὅ τ' ἑξὺς ἀποταχίσαις.
- Ρο. Α'λλ' ὦ γὰρ ἡρήμεοθα περὶ διαλλαγαῶν
Γρέσβεις. Η' ρ. διπλασίως μάλλον ἀγχεῖν μοι δοκεῖ.
- Γει. Τὴν τυρόκηνην τίς δότω, φέρε σίλῳιον,
Τυρόν φερέτω τις, πυρπόλει τ' ἀνθρακίνας.
- Η' ρ. Τὸν αἴδρα χαίρειν οἱ θεοὶ κελεύομεν,
Τρεῖς ὄντες ἡμᾶς. Γει. ἀλλ' αὐτὸν ὅ σίλῳιον.
- Η' ρ. Τὰ κρέα ὅ τ' ἐστὶν ταῦτ' ἐστὶν. Γει. ὄρνιθες πινούσιν,
Ἐπαισιζέμενοι τοῖς δημοτικοῖσιν ὄρνείοις
Ἐδοῖαν ἀδικεῖν. Η' ρ. εἴτα δὴ τὰ σίλῳιον
Ἐπικνᾶς πρότερον αὐτοῖσιν. Γει. ὦ χαῖρ' ἡράκλῃ
Τί ὅθι. Η' ρ. πρεσβύοντες εὐδαίμονες ἡμεῖς
Ραρά τ' θεῶν, περὶ πολέμου καὶ ταλαιπώρας.
- Γει. Ἐλαῖον δὲν ἐστὶν ἐν τῇ λιγυύτῳ.
- Η' ρ. Καὶ μὴν πᾶν ὄρνιθιν ἀπαρτύνει πρὲς πέρι.
- Ρο. Ἡμῖς τε ᾗ πολεμώμετες, ἀκερδαίνομεν,
Ἐμᾶς τ' αὖ, ἡμῖν τοῖς θεοῖς ὄντες φίλοι,
Ὀμβριον

ΟΡΝΙΘΕΣ.

185

- Ὀμβριον ὕδωρ αὖ, εἴχετ' ἐν τοῖς τέλεμασιν
Α' λυονίδας τ' αὖ, ἡγεθ' ἡμέρας αἰεῖ,
Τῶν περὶ πάντων αὐτοκρατορῶν ἡγούμεν.
- Γει. Α'λλ' ὅτε πρότερον πώποθ' ἡμῖς ἤρξαμεν,
Ρολέμευ πρὸς ὑμᾶς, νῦν τ' ἐθέλομεν ἡ δοκεῖ
Ἐάν τι δίκαιον ἄλλο νῦν ἐθέλιτε δρᾶν
Σπονδὰς ποιῆσαι, τὰ δὲ δίκαια ἐστὶν ταῦτα
Τὸ σὺν ἡμῖν ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισι πάλιν,
Τὸν δὲ ἀποδοῦναι καὶ διαλλαγήμεοθα,
Ἐπὶ τοῖσδε, τῇ πρὸς βίβας ἐπ' αἶψαν καλῶ.
- Η' ρ. Εἰ μοι μὲν ἀπὸ χρηταῦτα, καὶ φησίζομαι.
Ρο. Τί ὦ κραιβάειμον ἡλίθιος καὶ γᾶς τις εἰ,
Α' ποτερεῖς τὸν πατέρα τ' τυραννίδος;
Γει. Α' ληθόν, ὅτ' ἡμεῖς ὄρνιθες οἱ θεοὶ
Ἰχθύσετ' ἡ ὄρνιθες ἀρξάσιν καὶ τῶν,
Νῦν μὲν γ' ὑπὸ ταῖς νεφέλαισιν ἐκνεκρῶμεθα
Κύφαντες ἀδιορικῶν ἡμᾶς οἱ βροτοί,
Ἐάν ὅ τ' ὄρνις ἐχίτε συμμάχας,
Ὅταν ὁμνύῃ τις τὸν κρόακα καὶ τὸν δία,
Ὅ κρόαξ παρελθὼν τοῦ πορνεωῦτος λάθραι
Προσπτάμενος ἐκνήφει τὸν ὀφθαλμὸν θένων.
- Ρο. Νῆ τὸν προσειδὼ ταῦτά γε καλῶς λέγεις,
Καὶ μοι δοκεῖ. Γει. τί δαὶ σὺ φῆς. Τρ. ναβαυσαρδύ.
- Γει. Ὀρᾶς, ἐπαιεῖ χροῖτος, ἕτερον νῦν ἐπὶ
Α' κρύσταλλον ὑμᾶς ἀγαθὸν ποιήσομεν,
Ἐάν τις ἀνθρώπων ἱερεῖον τῶν θεῶν
Εὐξάμενος, εἴτα διασοφίζηται λέγων,
Μενετοὶ θεοὶ καὶ μὴ ποδιδῶ, μισήσαν
Α' ναπράξομεν καὶ ταῦτα. Γει. φέρ' ἴδω τ' ἄροπα.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Ραι. Ὄταν διαελθῶν ἀργυρίδων τύχη
 Ἀνδρωπος ἄτος ἢ καὶ διττοὶ λαθμενος,
 Καταπλάμειος ἵκνινος ἀρπάσας λαθραῖ,
 Προβάτοιον θυοῖν πικρὸν ἀνείσει τῷ θεῷ.
 Ἡρ. Τὸ σιγήπρον ἀποδίδου πάλιν ψευδίζομαι,
 Τῷ τοῖς ἐγὼ. Ρο. τὸν φριβαλλόν γε νῦν ἔρῃ.
 Ἡρ. Ὁ φριβαλλὸς οἱ μᾶλλον δοκεῖ σοι. Τρ. σκιωμένη
 Βακταρικῶσα. Ἡρ. φησὶν δὲ λέγειν πάνν.
 Ρο. Εἴ τι δοκεῖ σφῶν, ταῦτα καὶ μοι σιωδοκεῖ.
 Ἡρ. Οὐτος δοκεῖ δρᾶν ταῦτα, τῷ σιγήπρῳ πέει.
 Ραι. Καὶ νῦν δὲ ἔπερον γ' ἐστίν, δ' μιν ὀδῶν ἐγὼ,
 Τῷ μὲν γὰρ ἦσαν, παραδίδωμι τῷ δὲ
 Τῷ δὲ βασιλείαν τῷ κέρῳ γυναικὶ ἐμοί,
 Ἐκδοτέον ἐστίν. Ρο. ὁ διαλλαγῶν ἐρᾶς,
 Ἀπίωμεν οἷμα δ' αὖθις. Ραι. ὀλίγον μοι μέλει,
 Μάγειρε, τὸ κατὰ χυμὸν χρὴ ποιεῖν γλυκόν.
 Ἡρ. Ὡς δαιμόνιανθρώπων πόσειδον, ποῖ φέρει
 Ὑμᾶς περὶ γυναικὸς μᾶς πολέμιόν μεν;
 Ρο. Τί δ' αὖν ποιῶμεν. Ἡρ. ὅτι διαλλαγή μεθεῖ.
 Ρο. Τί ὧς ἔρ' ἢ καὶ οἷον ὅδε ἀποπτόμενος πάλαι;
 Βλασπῆς δέ τι σὺ σκεῖν, ἢ ἀποθανεῖν
 Ὁ ζῶνς παραδίδας τούτοις τῷ τυραννίδει,
 Ρεύνης ἔσει σὺ, σὲ γὰρ ἅπαντα γίνεται,
 Τὰ χρεῖα δ' ὅς αὖ ὁ ζῶνς ἀποπνήσκων κατελίπη.
 Ραι. Οἱ μοι πάλας γ' οἶόν σε περὶ σφίζεταί,
 Δδῦρ ὡς ἐμ' ἀποχωρήσον, ἵνα τί σοι φράσω,
 Διαβλάπτει σ' ὁ θεὸς ὡς πύρρε σὺ
 Τῶν γὰρ περὶ φῶν δ' ἀδ' ἀκαρῇ μέτεσί τοι.
 Κατὰ τὸ νόμον, νόθος γὰρ εἰ καὶ γνήσιος.

ΟΡΝΙΘΕΣ. 186

- Ἡρ. Εἰ γὰρ νόθος, τί λέγεις. Ραι. σὺ μὲν τοι νῦν δὲ,
 Ὡς γὰρ ξείνης γυναικὸς, ἢ πῶς αὖ ποτε
 Ἐπικληρὸν εἶναι τῷ ἀδελφῶν δοκεῖς,
 Οὐσαν θυγατὲρ ὄντων ἀδελφῶν γνησίων;
 Ἡρ. Τί δ' ἂν ὁ πατὴρ ἐμοὶ δίδω τὰ χρήματα
 Νόθῳ ἑξαποπνήσκων. Ραι. ὁ νόμος αὐτὸν δὲ ἔειπε
 Οὗτος ὁ ποσειδῶν πρῶτος ὅς ἐπαίρει σε νῦν
 Ἀνδρέεταί σε τῶν περὶ φῶν χρημάτων,
 Φάσιων ἀδελφὸς αὐτὸς εἶναι γνήσιος
 Ἐρῶ ὅτι καὶ τὸν σφῶνός σοι νόμος;
 Νόθος δὲ μὴ εἶναι ἀρχαῖ
 Σείαν, παῖδων ὄντων γνησίων
 Σίαν, ἐάν δὲ παῖδ' αὖ
 Μὴ ὡς γνήσιοι, τοῖς
 Ἐγγυτάτω τῷ γένει,
 Μετάναι τὰ χρήματα.
 Ἡρ. Ἐμοὶ δ' ἄρ' ὅδ' ἐν τῶν περὶ φῶν χρημάτων
 Μέτεστιν; Ραι. ὁ μὲν τοι νῦν δὲ, λέγον δέ μοι
 Ἡ δὲ σ' ὁ πατὴρ εἰρήγ' ἐς τὴν φράτορας;
 Ἡρ. Οὐ δὴ τ' ἐμέ γε καὶ δὴ τ' ἐθαύμαζον πάλαι.
 Ραι. Τί δὴ τ' αὖ ὡς κέχλωας αἰτίαν βλέπεις,
 Ἀλλ' αὖ μὲν ἡμῶν ἦς, κατεσθῆσω σ' ἐγὼ
 Τύραννον, ὀρνίθων παρέξω σοι γάλα.
 Ἡρ. Δίκαι' εἰ μοι γε καὶ πάλαι δοκεῖς λέγειν,
 Ραι. τὸ κέρους, καὶ γὰρ παραδίδωμι σοι.
 Ραι. Τί δ' αὖ σὺ φῆς; Ρο. τὰ νεντία ψευδίζομαι.
 Ραι. Ἐν τῷ φριβαλλῷ παῖ τὸ πρᾶγμα, τί σὺ λέγεις;
 Τρ. Καλαὶ κέραινα καὶ μεγάλα βασιλῆα
 Ὀρνίθι παραδίδωμι. Ἡρ. παραδίδου λέγεις;

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Ρο.** Μά τιν' δὲ χ' ἔπος γε παραδιδόναι λέγει,
Εἰ μὴ βαδίζειν ὡς περ αἱ χελιδόναις.
Ρα. Οὐκ οὖν παραδιδόναι τοῖς χελιδόσι λέγει.
Ρο. Σφῶν δὲ διαλλάττεσθαι καὶ ξυμβαίνειτε,
Ἐγὼ δ' ἔπειθ' ἡ σφῶν δοκεῖ, σιγήσωμαι.
Ἡ ρ. Ἡ μὲν αὖ λέγεις σὺ, πάντα συγχωρεῖν δοκεῖ,
Ἀλλ' ἴθι μετ' ἡμῶν αὐτὸς ἐς τὸν θραυρόν
Ἵνα τί τῷ βασιλείῳ καὶ τὰ πάντ' ἐκεῖ λάβῃς.
Ρα. Ἐς καιρὸν ἄρ' αὖ κατενόησαν ἑτοί,
Ἐς τὴν γάμον. **Ἡ ρ.** βαδίζετε δὴ τ' ἐγὼ πάρος
Ὅ πῶ τὰ κρέα ταυτὶ μένων, ὑμεῖς δ' ἴτε.
Ρο. Ὅ πῃς σὺ κρέα; πολλὴ γέ τιν' θέλει λέγεις,
Οὐκ εἴ μετ' ἡμῶν; **Ἡ ρ.** οὐ γὰρ μετ' αὐτὸν διεπέδω;
Ρα. Γαμικῶν χλαυίδων διδόντω τίς δούρῳ μοι,

ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Ι.

- Χο.** Ἐστ' δ' ἐν φανούσι, πρὸς τῇ
Κλεψιδόρῳ πανδύργος ἐγὼ
Πλωπτοῦ αἰσδῶν γένος
Οἱ, δειλὸν σὺν τε καὶ σπείῳ
Ρυσι καὶ φρυγῶσι τοῖς πλωπτοῖς
Παισι, σιχαίεσσι τε,
Βαρύβαροι δ' εἰσὶν γένος,
Γοργίαι τε καὶ φίλιπποι,
Κεπὶ τῶν ἐγὼ πλωπτοῦ αἰσδῶν κείνων τ' Ὀλίππων,
Ρανταχὲρ ἀπὸ κῆρ, ἡ πλωπτοῦ χρεὶς τέμνεται.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΚΟΡΗΝ.

- Ἀ γγ.** Ὡς πάντ' ἀγαθὰ πρᾶττοντες, ὦ μέγ' ὦ χέρον,
Ὡς φισμακίλειον ἡλιδῶν ὀρνίθων γένος,
Δὲ χέρεσσι τὸν τύραννον ὀλβίοις δομοῖς,

ΟΡΝΙΘΕΣ.

187

Ἐπρόσρχεται ἥ οἰός ἔτε παμφανής
Ἀπὸ τοῦ ἰδῆν' ἐλαμψε χρυσαυγὴ δόμος,
Οὐδ' ἡλὶς πηλαγὸς ἀκτίνων σέλας
Τοῖσιν δ' ἐξέλαμψε, οἷον δ' ἔρχεται
Ἐχὼν γυναικὸς καὶ λαὸς, ἔφατ' ἐν λέγειν,
Ράλλων κεραυνὸν ἡεροφόρον διὸς βέλος,
Ὅσμη δ' ἀνάνομαστος ἐς βάθος κύκλου
Χωρεῖ, καὶ λὸν δέμας θυμιαμάτων,
Αὐραὶ διαφαίρουσι πλεγκτίνῳ καὶ πνέ
Ὅσθι δὲ καὶ τὸς ὄσιν, ἀλλὰ χρεὶς δαῖς,
Μέσσης ἀνὸ γαῖαν ἱερὸν δὴ φημὸν δομα.

Ω ΔΗ ΚΑΙ ΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ ΙΒ'.

- Ἡ μ.** Ἀνὰ γὰρ, δέχε, δέχε, δέχε, πάρα γὰρ, πάρεχε,
Ρεῖπέπεσθε τὸν μάκαρα
Μάκαρι σωτύχα
Ὡς φῶς φῶς, τ' ὦρας,
Τὸ καὶ λαός
Ὡς μάκαρι σὺν γάμον
τῇδε τῇ πόλει γάμος.
Ἡ μ. Μεγάλαι καὶ τέχνησι τύχαι
Γένος ὀρνίθων,
Διὰ τὸν δὲ τὸν ἀνδρα
Ἀλλ' ὅ μιν αἰοῖσι καὶ τυμωδίοις
Δέχεσθ' ὦ δαίς
Αὐτὸν καὶ τῷ βασιλείῳ.

ΣΤΡΟΦΗ ΕΤΕΡΑ ΚΩΛΩΝ ΙΓ'.

- Χο.** Ἡ ρὰ ποτ' ὀλυμπία
Τῶν ἡλιβάτων θρόνων,
Ἀρχοντα θεοῖς μέγαν

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Μοῖρε ξυμνήμουν,
Εὐ τοιῶ δ' ὕμνον αἶψα.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩΛΩΝ Ε΄.

Ὁ δ' ἀμφοιθαλὴς ἔρωσ
Χρυσόπτερος, λυγρῶς
Εὐθυμῶ πελιντόνους,
Ζῶντος πέροχος γάμων,
Τῆς δ' ἀνδρείου ἥρας.

ΕΡΩΔΗ ΚΩΛΩΝ Σ΄.

Υἱὸς δ' ὕμνον αἶψα ὕμνω.

Εἴχαρ' ὕμνοισι, ἐχάρην ὦ δαίτις,
Ἀγαμέμνων δὲ λόγων, ἄγε νῦν αὖτ' ἔτι,
Καὶ τὰς χθονίας κλήσαντε βρονταίς,
Τάς τε πυράδεις διὸς ἀστραπαίς,
Δεινὸτ' ἀργήτα κεραυνόν.

Σφροφὴ ἔπερα καὶ ὠδὴ κώλων ἱή.

Χο. ὦ μέγα χρύσειον ἀστραπὴς φάος,
ὦ διὸς ἀμβροτον ἔγχος πυρφόρον
Βαρυσκέλευ' ὀμβροφόροιθ' ἄμα,
Βρονταί, αἶς ὅδε νῦν χθόνα σάει,
Διὰ σέ τ' ἀπὸ πάντων κρατήσας, καὶ
Γαργύριον βασιλείαν ἔχων διός.

Η΄ μ. Υἱὸς δ' ὕμνον αἶψα ὕμνω
Εἴπεδ' ἐν νῦν γάμοισιν ὦ
Φύλας πάντα σωδόμεν
Ἐπεροφὸν ὠδὴ πέσον διός,
Καὶ λέχος γαμήλιον
Ὁρεξον ὦ μάκαρες σιωῶν
Χεῖρας, καὶ πτερῶν ἐμῶν

ΟΡΝΙΘΕΣ.

188

Λαβῆσα, συγχρόοντον,
Αἴρων δὲ κρυψάσ' ἐγὼ
Ἀλλ' ἀλλὰ ἰὴ παιῶν,
Τῶν ἑλκεα καλίνης φ
Δαιμόνων ὑπέρτατε.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΟΡΝΙΘ

θων τέλος.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΙΡΗΝΗΣ.

Η Διὰ πελοποννησιακῶ πολέμου κεκμηῖται ἡ
ἀθλιότης καὶ ἡ συμπαγὴς ἑλπίς. Αἰετοὶ
φανὴς ἰδὼν, ἵκανῶς δὲ δι' ἡ πύλιναι πολεμῶντων αὐ-
τῶν χρόνος, τὸ δὲ σῶμα σιμῶνται τῷ πρὸς ἀλλήλους φιλο-
τιμίας, καὶ τὰ δὲ δὴ μὲν πῶς πρὸς ἀλλήλους φιλο-
τιμίας, ὁ μόνον δὲ καὶ εἰρηνῶν αὐτῶν πρὸς ἑαυτοὺς ἔχ-
ουσι ἐλπίδας, παρηγάγει τοῖσι γὰρ πᾶσι τινὰ φυγαῖον
τοῦτον μακάριστα τὸ εἰρηνῶν ἀντιποιούμενον, ὅς ἀχά-
λων ὡδὴ τῷ πολέμῳ, ἡς ἔρανον ἀνελθεῖν ἐβελύσατο
πρὸς τὴν δία πεινῶμενος παρ' αὐτῶν, δι' ἡ αὐτῶν ἔτι
ἐκφέρει τὰ τῶν ἑλπίδων πράγματα ποσὸν τοῖσι
σάντα πόλεμον αὐτοῖς, ὃν δὲ διαπορεύεται τινὰ φρόν-
τη ἡς ἔρανον ποιεῖν ποιήσῃ, παρηγάγει τὸν φέροντα καὶ
θαλόν ὡς ἀνὰ πᾶσι μὲν ὡς ἔρανον δι' αὐτῶν, βελύροφον

τον δίκην, προλογίζουσι δὲ οἱ δύο θεράποντες αὐτῶν
οἷς καὶ ἐκρέφην προσέτετακτο τὸ καὶ θαυρον δυσφο-
ρουῦντες αὐτὸς αὐτῶν σπῆσι. Ἡ δὲ σκηνὴ τῆς
δράματος ἐκ μέρας μὲν αὐτὴ τῆς γῆς, ἐκ μέρους δὲ τῆς
τῆς ἄρτης, ὃ ὅτι χορὸς σιωπῆς κεν ἐκ τινῶν ἀνδρῶν ἀπὸ
κῶν γεωργῶν.

Τὰ τῆς δράματος πρόσωπα.

Οἰκέτης.	Ἐτερος οἰκέτης.
Τρυαῖος.	Καὶ δὲ τρυαῖος.
Ἑρμῆς.	Ρόλεμος.
Κυδοιμός.	Χορὸς γεωργῶν ἀθμονέων.
Θεράπων τρυαῖος.	Ἰεροκλῆς.
Δρεπανηργός.	Λοφοποιός.
Θωρακισπύλης.	Σαλπυργιστοποιός.
Κρανόπυλης.	Δορυφόρος.
Ραῖς λαμάρης.	Ραῖς κλεωνύμων.

ΑΡΙΣΤΟΦΑ

ΝΟΥΣ ΕΙΡΗΝΗ.

ΟΙΚΕΤΗΣ ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ.

Ἰ. ἄρε μᾶζαν ὡς τάχιστα καὶ
θαυρον
Ἰ. δού. Οἶκ. δὸς αὐτῶ τῶ καὶ
κὺς ἀπολαμύνω.
Ἰ. μή ποτ' αὐτ' μᾶζαν ἡδύ φάγοι.
δὸς μᾶζαν ἑτέραν ὅς οἱ δῶν περ
πλάσμιλλω.
Ἰ. δού. μὲν αὖθις. Οἶκ. πᾶς ἔτι νῦν δ' ἡφ' ἑρῶν,
οὐ κατέφαγεν; Ἰ. τ. μὲν ἔτι ἀλλ' ὅδε ἀρπάσας
ὅλῳ ἐνέκλειε περικυκλίσας τοῖν ποδοῖν.
Οἶκ. ἀλλ' ὡς τάχιστα φῖβε πολλάς καὶ πυκνάς.
Ἰ. τ. ἀνδρῶν καὶ πορρῶν προσιλάβεσθε πρὸς θεῶν,
εἰ μὴ με βύβλεο ἀποπνιγείτω περὶ ἰδεῖν.
Οἶκ. ἑτέραν ἑτέραν δὸς παιδὸς ἡταιρικῆτος,
τεφίμωκός γὰρ φησὶν ἀδιδυμῆν. Ἰ. τ. ἰδού,
εἰδὸς μὲν ὡς ἀνδρῶν ἀποπνιγείτω μοι δοκῶ,
οὐδὲ γὰρ αὐτὸ φαίη με μᾶλλον ἔδιδεν.
Οἶκ. αἰβοῖ, φέρ' ἄλλω, χάτερον μοι, χάτερον,
καὶ φῖβε τέρας γε. Ἰ. τ. μὲν ἔτι ἀπόλλω γὰρ μὲν.
οὐ γὰρ εἴδωτ' εἰ μὴ πέρχεν τ' ἀντλίας,
αὐτῶν ἄρ' οἶσω προσλαβὼν τὴν ἀντλίαν.
Οἶκ. νῆ γὰρ δὲ εἰς κῆρα καὶ σκῆρα πρὸς.
Ἰ. τ. γὰρ δὲ εἰς τις οἶδ' μοι κατεπάτω,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ρόδον αὖ περιάμνω ῥίνα μὴ τεφρηνέω.
 Οὐδὲν γὰρ ἔργον ἴσ' ἄρ' ἀθλιώτερον,
 ἢ κενθαρέω μάλλοντα τὰ ρέχον ἐοδίαν,
 ὧς μὲν γὰρ ὡς περ αὖ χέσθ' ἡ κύνων,
 Φαύλως ἐρεῖδει, τὸ δ' ὑπὸ φρονήματος,
 Βρονθύνεται τε καὶ φαγῆν δὲ ἀξιοῖ,
 ἢ μὴ παραθῶ φίφας δὲ ἡμέρας ὅλης,
 ὥς περ γυναικὶ γογγύλῳ μεμαγκνύλῳ,
 Ἀλλ' αἶ πέπαιται τ' ἐλδοδῆς, σκέφομαι,
 Τηδὶ παροίξας τ' οὐρας, ἵνα μὴ μ' ἴδῃ,
 Ἐρεῖδε, μὴ παύσαιο μὴ ποτ' ἐοδίαν
 Τέως, ἕως σαυτὴν λαβὴς διατράγεις,
 Οἷον δὲ κύφας ὁ κατάρκτον ἐοδία,
 ὥς περ παλαιστῆς παραβαλὼν τὴ γομφίαν,
 Καὶ ταῦτα τῷ κεφαλῷ τε καὶ τῷ χεῖρὲ πῶς,
 ὡς δὲ περὶ ἄγων ὡς περ οἱ παῖ ἀοινία,
 Τὰ παχέας συμβάλλοντες εἰς τὰς ὀλκὰς δας,
 Μικρόν το χρεῖμα καὶ κέρδιον καὶ βορόν,
 Χ' ἔτ' ἐστὶ δαυμόνων ἢ προσβολή.
 Οἶκ. Οὐκ οἶδ' ἀφροδίτης μὲν γὰρ ἔμοι φαίνεται,
 Οὐ μὲν χαρίτων γε, τὴ γὰρ ἐς' ἔκ' ἐδ' ὅπως
 Τὸτ' ἐστὶ τὸ τέρας ἔδιδος κατὰ βαδία.
 Ἐτ. Οὐκ οἶδ' αὖ ἢ δὴ τ' δεατ' τις λέγει
 Νεανίας δοκησίστοφος, τὸ ὅτι πρῶμα, τί
 Ο' κενθαρέος δὲ πρὸς τί, κατ' αὐτῶν ἀνὴρ
 Ἰωνικός τις φησὶ παρακαθήμενος
 Δοκέω μὲν ἐς κλέωνα τὸτ' αἰνίττειται,
 ὡς κείνος ἀναιδῶς τῷ πατρίῳ ἐοδία,
 Ἀλλ' εἰσὼν τῷ κενθαρέῳ δώσω πᾶν.

ΕΙΡΗΝΗ.

190

Οἶκ. Ἐγὼ δὲ τὸν ἄλλον τοῖσι παιδίοις,
 Καὶ τοῖσιν ἀνδράσι, καὶ τοῖς ἀνδράσι
 Καὶ τοῖς ὑπὲρ τῶν τοῖσιν ἀνδράσιν φράσσω,
 Καὶ τοῖς ὑπερλωρέσιν ἐπὶ τῶν μάλα,
 Ο' δεσπότης μὲ μαίνεται καὶ νὸν φρόπον,
 Οὐκ ὄν περ ὑμῖς, ἀλλ' ἔπερον καὶ νὸν πένυ.
 Δὲ ἡμέρας γὰρ εἰς τὸν ἄρανὸν βλέπων,
 ὡς δὲ κεχλωὺς, λειδορέται τῷ δὲ
 Καὶ φησὶν ὡς δὲ, τί ποτε βολοῦν ποιεῖν,
 Κατὰ τὸν τὸν κέρμα, μὴ κέρμα τῷ ἐλαδῶδε,
 Ἐ' α' ἔα,
 Σίγησθε, ὡς φωνῆς ἀκούει μοι δοκῶ.
 Τρ. ὡς δὲ, τί δὲρασεῖς πρὸς ἡμῶν τὸν λεῶν,
 Λήσεις σαυτὴ τὰς πόλεις ἐκκοκίσας;
 Οἶκ. Τὸτ' ἐστὶ δὴ τὰ τὸ κακὸν αὐτὸ γὰρ "λεγον.
 Τὸ γὰρ παραδραγῆμα τ' κενθῶν ἀκούετε,
 Ἀδελφεῖ περὶ τὸν ἰκὴν ἡρχεθ' ἡ χολή,
 Ρύσσεσθ' ἔφασκε γὰρ πρὸς αὐτὸν εὐθαδί,
 Ρῶς αὖ ποτ' ἀφαικοίμην αὖ, δὴ δὲ τὴ διός,
 Ἐπειτα λεπτά κλημάκια ποδόμενος,
 Ρρὸς ταῦτ' ἀνερρίχαιτ' αὖ ἐς τὸν ἄρανόν
 Ἐως ξυμφέβη τῆς κεφαλῆς κατὰ ρρύνεις
 Ἐχθρὸς δὲ μετὰ ταῦτ' ἐκφθαρεῖς; ἔκ' οἱ δ' ὅποι,
 Εἰσὶ γὰρ αὐτῶν μέγιστον κενθαρόν
 Κ' ἐπειτα τὸν ἐπὶ πικρὸν μὲν μὲν ἀγασσέ,
 Καὶ τὸς κατὰ τῶν αὐτὸν ὡς περ πωλίον,
 ὡς πηγάσθ' μοι φησὶ γενναῖον πηρόν,
 ὡς πῶς πετῆσει μὲν δὲ τὴ διός λαβάν
 Ἀλλ' ὅ, τι ποιεῖ, τοῦ δὲ διακύνφας ὁ φομαί,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Οἱ μοι πάλας, ἵτε διδύρω δίδυρ' ὧ γέγονον,
Ὁ δ' αὖτοπος γὰρ με μετέωρος αἶρεται,
Ἰππιδὸν εἰς τὸν ἀέρι' αὖτ' ἔχει κανθαρεῖς.

Σύστημα καὶ τὰ περιεχόμενα ἀνομοιομερές.

Τρ. Ἡ σύχως ἡρέμα καὶ θῶν
Μή μοι σοβαρῶς χάρι λίκυ
Εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ῥά μιν πίστως,
ρεῖν αὖτ' ἰδίως καὶ διαλύσῃς.
Ἀ' ῥθρων ἵνας πτερυγῶν ῥίμη,
καὶ μὴ πνέ μοι καὶ κὼν ἀντιβόλῳ
Σ' εἰ δὲ ποιήσεις τῷ το κατ' οἴκῳ
Αὐτῷ μένον ἢ ὑμετέρῳ.

Οἱκ. Ὡς δ' αὖτοπος ἀνέξῃς παραπαίεις. Τρ. σὺ γὰρ σὺ γὰρ

Οἱκ. ῥοὶ δ' ἴτ' ἄλλως μετεωροποιεῖς.

Τρ. Ὡς πτερυγῶν πέντων πέτομαι,
τόλμημα νέον παλαμνοσάμενος.

Οἱκ. τί πέτα, τί μάτλω δ' ἔχ' ὑμῖν αἰεῖς;

Τρ. Εὐφριμῶν χρεὶ καὶ μὴ φλαυρον
Μινδὲν γρύζειν, ἀλλ' ὀλοῦζειν,
τοῖς τ' ἀνθρώποις φράσσον σῆαν,
τοῖς τε καὶ πτερυγῶν καὶ τὰς λαυράς,
καὶ ναῖς πλίνθοισιν ἀνοικοδομεῖν.
καὶ ἢ πρὸς τῷ αἰδολοῦν.

ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΤΕΡΟΝ.

Οἱκ. Οὐκ ἔσθ' ὅπως σήησιν μὲν μή μοι φράσῃς,
Ὅποι πέτομαι διανοῶ. Τρ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
Ὡς τὸν δίδυρ' ἔχει κανθαρεῖς. Οἱκ. τίνα νοῶ ἔχειν.
Τρ. Ἐρησόμενος ἐκείνον ἐκλυῶν πέτα,
ἀπαξάπαντων ὅτι ποιεῖν βυλδύεται.

ΕΙΡΗΝΗ.

Οἱκ. Ἐάν δ' ἐμὴ καὶ παγορύσῃ. Τρ. γράφομαι
Μήλοισιν αὖτ' ἔχ' ἑσθ' ὅπως τὴν ἐλάσσει.
Οἱκ. Μὰ τὸν δίδυρ' ἔχει κανθαρεῖς.
Τρ. Οὐκ ἔστι περὰ ταῦτ' ἄλλ'. Οἱκ. ἰού, ἰού, ἰού, ἰού,
Ὡς παιδὶ ὁ πατὴρ ἀπολιπὼν ἀπέρχεται,
Ὡς ἔρμης εἰς τὸν ἔρανον λαθρα,
Ἀλλ' ἀντιβόλῃτε τ' πατέρ' ὧ καὶ καὶ δαίμονα.

Σύστημα ἑτερον ἀνομοιομερές.

Ρα. Ὡς πατέρ' ὧ πατέρ' ἐτ' ἔμης γ' ἄρ
Δάμκιν ἡμετέροις φάπς ἦκει,
Ὡς σὺ μετ' ὀρνίθων περὶ λὶπὼν ἐμὴ
Ἐς ἡράκλεις βασιλεῖ μετ' ἐμῶνις,
Ἐπὶ π' ἔτ' ἐτ' ἔμης, εἴπ' ὧ πατέρ' ὅπ' ἰσιλῆς με.
Τρ. Δοξάσαι ἐπὶ ἡράκλεις, τὸ δ' ἐπὶ τὸν ἄχθομαι ὑμῖν.
Ἡνὶκ' αὖτ' αἰτῆσιν τ' ἀρ' ὅπως πᾶσαν με καλῶσαι,
Ἐνδον δ' ἀρ' ἔμης, μὴ δὲ φακῆς λὺ πένυ πᾶμπαν,
Ἡν δ' ἐγὼ δὴ πρὸς ἔμης, ἔλθω πάλιν, ἔξετ' αὖτ' ὦρα,
Κολλῶραν μετ' ἔμης, καὶ καὶ δὴ λὸν ὅπως ἐπ' αὐτῇ.

Ρα. Καὶ τίς πόρος σοι τ' ὅπως γινῆσθαι,
Ναὺς μὲν γ' ἔμης ἔμης σε ταύτῃ τὴν ὁδόν.
Τρ. ῥτὴν ὅπως πορεύσει πῶλος, ἔμης ὁδὸν ὁδῶμαι.

Ρα. Τίς δ' ἢ πῶλος σὺ εἶ, ὥς τε καὶ κανθαρεῖς
Ζεύξεντ' ἐλαύνειν εἰς θεὸς, ὧ πατρία.

Τρ. Ἐν τοῖσιν αἰσώπῃς ῥθροις ὀκνηρέθῃ,
Μόνος πετεινῶν εἰς θεὸς ἀπ' ἡμῶν.

Ρα. Ἀ' πῶλος εἴπας μῦθον ὧ πατέρ' πατέρ',
Ὅπως καὶ ἡσυχίαν ζῶν ἡλθεν ἔμης θεός.

Τρ. Ἡλθεν κατ' ἔχθραν αἰετῶν πάλαι ποτὶ
Ὡς ἐκκλινέσθαι, καὶ τῇ τιμωρῶμενος.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Γα.** Οὐκ ἔτι χρωῖ σε πηγάσας ζούσαις πηρόν,
Ὅπως ἐφαίνε τοῖς θεοῖς φαικώτερος.
- Τρ.** Ἀλλ' ὦ μελέα μοι σπῖων διπλῶν ἔδει,
Νυνὶ δ' ἄτ' ἂν αὐτὸς κατεφάγω τὰ σπῖα,
Τῆτοι σπῖας αὐτοῖσι τῆτον χορτάσω.
- Γα.** Τί δ' ἔτι ἐς ὑγρὸν πύμπτον πέσῃ βάθος,
Γῶς ὀξολιοθεῖν ἥλωδ' ὧν διωθήσεται.
- Τρ.** Ἐπίπῃδον εἶχον πηδύλιον, ὃ χρῆσται,
Τὸ πλοῖον δ' ἔσται, νυκτερινὸς καὶ θαλασσιανός.
- Γα.** Λιμὴν δὲ τίς σε δέξεται φορέμενος;
- Τρ.** Ἐν πειραεὶ δήπου, εἰ καὶ θαλάσσιος λιμὴν.
- Γα.** Ἐκείνο τίρα μὴ σφαλαῖς, κατεφάγῃς,
Ἐν τῷ θέν, εἴτα χαλῶς ὧν, διελπίδῃ
Λόγον παραχῆς, καὶ φανερὰ γένη.
- Τρ.** Ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ', ἀλλ' αἰ χεῖρε τέ,
Υ' μέγ' ἔγ' ὑπὲρ ὧν τ' ἔπινες ἐγὼ πονῶ,
Μὴ βδέετέ, μὴ δὲ χεῖρε ἡμερῶν φιλῶν,
Ὡς εἰ μετέωρος ἔστος ὧν ὁσφρήσεται,
Κατωκέραι ρίψας με βυκολήσεται,
Ἀλλ' ἄγε πῆλασε χώρει χαίρων,
Χρυσόχελινον πέταγον φαλίων,
Διακινήσεις φαιδρῶς ὥσιν,
Τί ποιῆς τί ποιῆς, πᾶσι παρακλίνεις,
Τὰς μυκτῆρας πρὸς τὰς λαύρας,
Γ' εἰ, σπυγὸν θηρῶν ἀπὸ γῆς,
Καὶ τε δρομαίαν πῆρυγ' ἐκτάνων
Ὀρῶς χώρει διὸς εἰς αὐλὰς,
Ἀπὸ μὲν καὶ κίρκης πλὴν ῥῖν ἀπέχων,
Ἀπὸ δ' ἡμερῶν σπῖων πάντων,

ΕΙΡΗΝΗ.

192

- Ἀνθρώπε τί δρᾷς ἔστος ὁ χέζων
Ἐν πειραεὶ παρὰ τοῖς πύρραις,
Ἀπολαῖς, ἔκχετορῶν,
Καὶ πηροῖς τῆς γῆς πολλῶν;
Καὶ πηροῖς εἰς ἔρπον αὐτῶν
Καὶ μύρον ἀνιχέας, ὡς ἴω πιπεσῶν
Ἐνθενδε πάθω, τὰ μὲν θανάτου
Ρεῦτε τάλανθ' ἢ πόλιν ἢ χίον
Διὰ τὸν σὸν πρῶτον ὀφλήσει,
Οἱ μὲν δὲ δόσιν καὶ κούκ' ἐπὶ σκώπῃων λέγω
Ὡς μηχανοποιεῖ, πρὸς τεχὴν νοῦν ὡς ἐμέ,
Ἡ δὲ σοφία πὶ πηδύμῃ περὶ τὸν ὀμφαλόν,
Καὶ μὴ φυλάξεις, χορτάσω τὸν καὶ θαλασσιανόν,
Ἀπὸ γὰρ ἐγγύς εἶναι τ' ἑσθλὸν ἐμοὶ δοκῶ,
Καὶ δὴ καθορῶ πλὴν οἰκίαν τῆς διός,
Τίς ἐν διὸς θύραισιν, εἰ ἀνοίξετε;
- Εἰρ.** Ρόθεν βροτῶ με προσέβαλ' ὦ νᾶξ ἡράκλεις,
Τὴν πὶ πᾶσι τὸ κακόν. **Τρ.** Ἰππικανθαρος.
- Εἰρ.** Ὡς μακρὴ καὶ πολυμῆρ, καὶ αἰάτω τε σύ,
Καὶ μακρὴ καὶ παμμίαρε, καὶ μακρῶτα τε,
Γῶς δὲ δρᾷς ἡλῆδες ὡς μακρῶν μακρῶτα τε,
Τί σοι πύτ' ἐστὶ τοῦ ὀμῶν ἐρᾷς; **Τρ.** μακρῶτατος.
- Εἰρ.** Ροδὲ πὸς τὸ γένος εἰς φράζει μοι. **Τρ.** μακρῶτατος.
- Εἰρ.** Ρατὴρ δ' ἐστὶς τίς ὅστις. **Τρ.** ἐμοὶ, μακρῶτατος.
- Εἰρ.** Οὐ τοὶ μὲν πλὴν γλῶσσῃ ὡς ἐκ ἀποθανεῖ,
Εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοῦ ὀμῶν, πὶ πύτ' ἐστὶ σοι.
- Τρ.** Τρυγᾶς, ἀθροιστὴς, ἀμπελουργὸς δεξιός,
Οὐ συγκοφαντὴς, ἀλλ' ἐραστὴς πελαγμάτων.
- Εἰρ.** Ἡ καὶ δὲ γὰρ τίς; **Τρ.** τὰ κρέα ταυτίσει φέρων.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ερ. Ω δαλακείων, πῶς ἦλθες, ὦ γλίχρων. Τρ. ὁρᾷς;
Ως ἐν ἑτ' εἰναι σαι δοκῶ μιμνήσκειν,
Ἰθι νῦν, καλέσόν μοι τὸν δῆρ'. Ερ. Ἰθι, Ἰθι,
Ὅτ' ἔδδ' ἐμέλεις ἐγγυῖς εἶναι τῶν θεῶν,
Φρᾶδοι γάρ ῥ' ἔσιν ἐχθρὸς ὀξυμυκεῖνοι.
Τρ. Ροὶ γῆς; Ερ. Ἰθι γῆς. Τρ. ἀλλὰ ποῖ; Ερ. πύρρῳ πᾶν
Ἵπ' αὐτὸν ἀτεχνῶς τυράνδ' ἔν κ' ἦσαν.
Τρ. Ρῶς οὐ σὺ δὴ τ' ἐν ταῦθα κατελείφθης μόνος;
Ερ. Τάλοιπα πρῶ σκευάρεα τὰ τῶν θεῶν,
Χυφρίδια, καὶ σκινίδια, καὶ μοφρίδια.
Τρ. Εξωμάσαντο δ' οἱ θεοὶ τίνος ἄνεκας;
Ερ. Ἐλθισιν ὀργισθέντες, εἴ τ' ἐν ταῦθα μεν
Ἰν' ἦσαν αὐτοὶ τὸν πόλεμον κατεμάσαν,
Ἵμῃς παραδόντες δ' ἄν' ἀτεχνῶς ὁ, τι βέλεται,
Αὐτοὶ δ' αὖτε φέρονται ὅπως αὐτῶ περ,
Ἰνα μὴ βλέποιεν μαχομένους ἡμᾶς ἐπὶ,
Μὴ δ' ἀντιβολοῦσιν μινδὲν αἰδομένοισιν.
Τρ. Τὸ δ' εἴνεχ' ἡμᾶς ταῦτ' ἐδρασαν; εἰπέ μοι.
Ερ. Ὅτι πολεμεῖν ἡρεῖσθ' ἐκείνων πολλαίμεις,
Σπονδὰς πεισύνων, καὶ μὲν οἱ λακωνικοὶ
Ἵπερβάλοντο μικρὸν, ἔλεγον αὖτε δὴ,
Ναὶ τὰ σπᾶν, νῦν αὖτε τῆς νῦν δώσει δίκην,
Εἰ δ' αὖτε πρᾶξάντ' ἀγαθὸν ἀπ' ἰωνικοῦ,
Κάλλθοιεν οἱ λακωνοὶν ἄρ' ἡμῶν πέρι,
Ελέγεται ἂν ἡμῶν δούτις, ὅξ' ἀπετώμεθα,
Νῆ πλὴν ἀθλῶν, νῆ δ' ἔχ' πεισέον,
Ἠέ σπ' καὶ οὐδὲν ἡμῶν πλὴν πύλοιν,
Ὅτ' ἔχ' χαρακτὴρ ὅμοιος τῶν ῥημάτων,
Ὡς ἔνεκ' ὅκ' οἱ δ' εἰ ποτ' ἐρῶν ἔπι,

Τολοιπὸν

ΕΙΡΗΝΗ. 193

Τολοιπὸν ὁ φεῖσθ'. Τρ. ἀλλὰ ποῖ ἔρ' οἴχεται;
Ερ. Ὁ πόλεμος αὐτῶν ἐνέβαλ' εἰς ἀνδρὸν βαλὺ.
Τρ. Εἰς ποῖον. Ερ. εἰς τὴν τὸ καὶ τῶ, καὶ περὶ ὁρᾷς,
Ὅστις ἀνῶθεν ἐπεφόρῃσε τῶ λίθων,
Ἰνα μὴ λάβῃτε μινδὲν ποτ' αὐτῶν; Τρ. εἰπέ μοι,
Ἠέ μᾶς δὲ δὴ πῶς ἄν' παρασκευάζετε;
Ερ. Οὐκ οἶδ' ἀπλῶς ἐν, ὅτι θυνείαν ἐσπέρας,
Ἵπερφυᾶ τὸ μέγεθος εἰσπλέκησιν.
Τρ. Τί δὴ ταῦτα τῶ θυνείαν χρῆσται;
Ερ. Τείβειν ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις βυλδύειται,
Ἀλλ' εἰμι καὶ ἔρ' ὅξ' ἐν αὐτῇ γινώσκω ἐμῶν
Μέλει, θορυβεῖ γὰρ αὐτῶν. Τρ. οἱ μοι δέλαιος,
Φέρ' αὐτὸν ἀποδ' ὁρᾷ, καὶ ἔρ' ὅξ' ἐρ' ἡδ' ὁμῶν,
Καὶ οὐτὸς θυνείας φέρεται πολεμισθεῖας.
Ρο. Ἰὼ βροτοὶ, βροτοὶ βροτοὶ πολυτλήμονες,
Ὡς αὐτῇ καὶ μέλας τὰς γνάθους ἀλγήσετε.
Τρ. Ὡς ἔρ' ἀπολὸν τῶ θυνείας τῶ πλάτεις,
Ὅσον καὶ ὁρᾷ, καὶ τῶ πολέμου καὶ τῶ βλέμματος,
Ἀρ' ὅτος ἔς' ἐκείνος ὃν καὶ φούρομεν;
Οἱ δεινός, ὁ ταλαύρινος, ὁ καὶ τοῖν σκελοῖν;
Ρο. Ἰὼ πρᾶσι καὶ ῥιστάθλιαι καὶ περὶ τῶν
Καὶ πολλοὶ δεινῶν, ὡς ἀπολεῖσθαι τῶ μερον.
Τρ. Τὸ μὲν αὐτῶν ἔδδ' ἡμῶν πρᾶσι καὶ πο
Τὸ ἔρ' καὶ ὁρᾷ τῶ τῶ τῶ λακωνικῶν.
Ρο. Ἰὼ μέγα καὶ μέγα, ὡς αὐτῶν φεῖσθ' αὐτῶν,
Ἀπ' ἐξ ἀπέναντα καὶ ταμεμοτῶ μενῶν.
Τρ. Βαβαὶ βαβαὶ, ὡς μεγάλα καὶ δεινῶν
Τοῖσι μεγαλῶν ἐνέβαλε τὰ κλαύματα.
Ρο. Ἰὼ σκελῖαι, καὶ οὐ δ' ὡς ἀπὸ λῦσαι,

bb αα

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Οἷα πόλις τέλεινα διακίνα διήσεται,
Φέρω δὲ καὶ τὸ μέλι τούτῃ τῇ τῆς πόλεως.
Τρ. Οὗτος, παραινῶ μέλιτι χρῆσθαι θατέρω,
Τεφρώβηλον τῷ τῷ φέρει τῇ τῆς πόλεως.
Ρο. Ραὺ πᾶσι κινδοί. **Κυ.** τί με κινδοί. **Ρο.** κινδοί σὺ μακάρι.
Εἰς τὴν ἀργίαν, ὅπου τῷ τῷ κινδύλῳ,
Ὡς δὲ μὲν. **Κυ.** οἱ μοι μοι τέλεινα ὡς δὲ μὲν.
Μῶν τῷ τῷ κινδύλῳ ἐνέβαλον εἰς τὸν κινδύλῳ;
Ρο. Οἷσιν ἀλεφίβανον φέρων. **Κυ.** ἀλλ' ὡς μέλι
Οὐκ ἔστιν ἡμῖν, ἐχθρὸς εἰσφύσμεθα,
Ρο. Οὐκ ἔστιν παρ' ἀθλιωταῖς μετατρέξει ταχύν.
Κυ. Εἴ γε νῆ δὲ εἰ δὲ μή γε κινδοί.
Τρ. Αἴ γε δὴ τί δρῶμεν ὡς πόντι ἀνθρώπων.
Κυ. Ὁρᾶτε τὸν κινδύλῳ ἡμῖν ὡς μέλι;
Εἰπερ γὰρ ἦξει τὸν ἀλεφίβανον φέρων,
Τάτω παρᾶ τὸν πόλιν καὶ βήμενος,
Αἴ γε δὲ κινδοί ἀπόλοιτο, καὶ μὴ λθοί φέρων.
Ρο. Οὗτος. **Κυ.** τί δὲσιν. **Ρο.** εἰ φέρεις. **Κυ.** τὸ δὲ εἶνα γὰρ
Αἴ γε δὲ κινδοί ἀθλιωταῖς ἀλεφίβανος ὁρᾶς,
Ὁ βυρσοπώλης, ὅς ἐκύνει τῷ ἐκύνει.
Τρ. Εἴ γε δὲ δέσποννα πότνι ἀθλιωταῖς ποιῶν
Αἴ γε δὲ κινδοί ἐκύνει, καὶ δὲσιν τῇ πόλει
Ἡ πρὶν δὲ τὸν μνηστῆρα ἡμῖν ἐχθρὸς.
Ρο. Οὐκ ἔστιν ἔτερον δὴ τῷ ἐκ λαικιδάμονος μέτοι,
Αἴ γε δὲ τί. **Κυ.** ταῦτ' ὡς δὲ μὲν. **Ρο.** ἡνέκω ταχύν.
Τρ. Ὡς νῆ δὲ, τί περὶ μεσσηνίας; νῦν ἀγὼν μέλι,
Αἴ γε δὲ τίς ὡς μὲν ἐν σκαμνῶν τυχάνει
Μεμνημένος, νῦν δὲσιν ἐκύνει καὶ λόν,
Αἴ γε δὲ σκαμνῶν τῷ μεσσηνίας τῷ πύδω.

ΕΙΡΗΝΗ. 194

- Κυ.** Οἱ μοι τέλεινα, οἱ μοι, καὶ τῷ οἱ μοι μέλι.
Ρο. Τί δὲ, μὲν δὲ καὶ φέρεις; **Κυ.** ἀπόλωλε γὰρ
Καὶ τοῖς λακεδαίμονι σκαμνῶν ἀλεφίβανος.
Ρο. Ὡς ὡς πανδρῶν. **Κυ.** ἐς τὸν πύδω καὶ λόν,
Χρήσαντες ἐτέροις αὐτῶν, εἴτ' ἀπόλωλεσαν.
Τρ. Εἴ γε δὲ, ποιήσαντες ὡς διοσκῶν,
Ἰσως αὖτ' ὡς γένοιτο, θαρρύνει τῷ βροτοῖ.
Ρο. Αἴ γε δὲ διοσκῶν λαβὼν ταυτὶ πάλιν
Εἴ γε δὲ διοσκῶν ἐπὶ πάλιν ποιήσομαι.
Τρ. Νῦν πρῶτ' ἐκύνει ἡνέκω δὲ διοσκῶν μέλι,
Ὁ δὲ διοσκῶν ποτ' ἡνέκω δὲ διοσκῶν μέλι,
Ὡς ἡνέκω καὶ τέρπομαι καὶ χαίρομαι,
Νῦν δὲσιν ἡμῖν ὡς νῆ δὲ ἐκύνει καὶ λόν,
Αἴ γε δὲ διοσκῶν πρὸς γὰρ μέλι καὶ μέλι,
Εἴ γε δὲ διοσκῶν πρὸς γὰρ μέλι καὶ μέλι,
Ρεῖν ἔτερον αὖτ' διοσκῶν καὶ λόν πινά,
Αἴ γε δὲ διοσκῶν καὶ λόν καὶ λόν καὶ λόν,
Καὶ διοσκῶν καὶ λόν καὶ λόν καὶ λόν,
Καὶ διοσκῶν καὶ λόν καὶ λόν καὶ λόν,
Ὡς τῷ δὲ διοσκῶν καὶ λόν καὶ λόν καὶ λόν,
Νῦν γὰρ ἡμῖν ἀρπάσαι παρὲς ἀγαθὸν δαίμονος.
Κο. Διότι πᾶς χώρει πρὸς γὰρ διοσκῶν,
Ὡς πανέκύνει, βοηθήσωμεν εἴπερ πῶποτε,
Τῷ δὲ διοσκῶν ἀπαλαγνύμεν καὶ διοσκῶν
Ἡ μέρα γὰρ διοσκῶν καὶ διοσκῶν καὶ διοσκῶν
Πρὸς τῷ δὲ διοσκῶν εἴπερ διοσκῶν καὶ διοσκῶν
Οὐ γὰρ εἴ γε διοσκῶν ἀπὸ διοσκῶν καὶ διοσκῶν
Ρεῖν διοσκῶν καὶ διοσκῶν καὶ διοσκῶν καὶ διοσκῶν
Τῷ διοσκῶν καὶ διοσκῶν καὶ διοσκῶν καὶ διοσκῶν

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Τρ. Οὐ σιωπήσεσθ' ὅπως μὴ περὶ χαίρας τῷ πράγματι,
Τὸν πύλεμον ἐκώλυσε τὸ εὐδοῦν κεκραγότες.
Χο. Ἀλλ' ἀκόνσαντες τοιαῦτα χαίρομεν κηρύγματος
Οὐ γὰρ ὡς ἔχοντας ἦκεν πτὶ ἡμερῶν φιλῶν.
Τρ. Εὐλαβεῖσθ' ἐκείνον τὸν κέρβερον καὶ δεδίπλεοι,
Μὴ παφλάζων καὶ κεκραγὼς ὡς περὶ λυγρὸν εὐδοῦν
Ἐμποδὼν ἡμῖν γίνωται πλὴν θεὸν μὴ ἔκλυσαι.
Χο. Οὐ πὶ καὶ νῦν ὄσιν αὐτῶν ὅστις ὄξαιρήσεται,
Ἡν ἄπαξ ἐς χαίρας ἔλθῃ τὰς ἐμὰς, ἰδὲ, ἰδὲ.
Τρ. Ἐξολάτῃ μ' ὡς νύδον εἰ μὴ τὴ βοῆς ἀνήσει,
Ἐκδραμῶν γὰρ πάντα ταυτὶ σωτηράξει τοῖν ποδῶν.
Χο. Ὡς κυνέτω καὶ ποταίτω πάντα, καὶ ταρσέτω
Οὐ γὰρ αὖ χαίροντο δὴ ἡμεῖς τήμερον παντοαίμεδ' αὖ.
Τρ. Τί τ' ἔστι, τί πάχετ' ὡς νύδον, μηδὲ μὴ πρὸς τὴν
Πράγμα καὶ λαῖσον διαφθείρητε διὰ τὰς ἀνέμους.
Χο. Ἀλλ' ἔγωγ' ὅτι χιματίζειν βέλομαι ἀλλ' ὅφ' ἡδονῆς
Οὐκ ἐμὸς μινουῦτος, αὐτῶ τῶ σκέλῃ χορδύεντον.
Τρ. Μή τι καὶ νῦν γέτ', ἀλλὰ παῦε παῦ' ὀρχήμενος.
Χο. Ἡν ἰδὲ, καὶ δὴ πέπαυμαι. Τρ. φέγε πάντες δ' ἰδὲ πᾶσι
Ἐν μὲν οὐδ' ἐπὶ μ' ἔασον ἐκλύσαι, καὶ μὴ κέπῃ.
Τρ. Τὸ τοῦ νῦν, καὶ μὴ κέτ' ἄλλο μὲν ὀρχήσεσθ' ἔτι.
Χο. Οὐκ αὖ ὀρχησαίμεθ' ἄπερ ὠφελήσασιν τί τε.
Τρ. Ἀλλ' ὀρέτ' ἔτι πέπαυσθε. Χο. τὰ τοδὶ νῦν τὸ δὲ
Τὸ σκέλος ῥίψαντες ἡδὴ λήγομεν τὸ δεξιόν.
Τρ. Ἐπισίδωμι τῶ τὸ γ' ὡς, ὥς τε μὴ λυπεῖν ἔτι.
Χο. Ἀλλὰ καὶ τ' ἀρῖστερόν τι μ' ἐς ἀναισθητῶς ἔχον
Ἡδόμεαι γὰρ καὶ γένηται καὶ πέπορθε καὶ γὰρ,
Μάλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδύς, ἐκφυγὼν πλὴν ἀσπίδος.
Τρ. Μῆκέτ' οὐ νῦν γὰρ χαίρετ' ὅ γ' ἴδε πῶ σαφῶς

ΕΙΡΗΝΗ.

195

- Αλλ' ὅταν λάβωμεν αὐτῶν, τῶν καὶ τα χαίρετε,
Καὶ βῶτε, καὶ γὰρ τε,
Ἡ δὴ δ' ὄξεται τὸ δ' ὡς
Ραῖν, μείν, μείν, καὶ θύδον,
Ἐς πενήγρεις θεωρεῖν,
Ἐπιδότω, καὶ πᾶν βίαν,
Συβαρίζων, ἰδὲ ἰδὲ κερκασύαι.
Χο. Εἰ γὰρ μοι γένοιτ' ἴδαν ταύτῃ πλὴν ἡμέραν ποτέ,
Ροχαῖ γὰρ ὡς ἐγὼ μὲν,
Πράγματά τε καὶ σιβάδας ὅς ἐλαχε φορμίων,
Κῆκετ' αὖ μὲν τοῖς σιβάδας δειμῶν ἔδδ' εὐσκολον
Οὐδὲ τ' ὅπως γὰρ δὴ πᾶσι σκληρὸν ὡς περὶ καὶ πρὸς,
Ἀλλ' ἀπαλόν γ' αὖ μ' ἴδωσι,
Καὶ πολὺ νεώτερον, ὅς
Παλαγγεῖται πρᾶγματων,
Καὶ γὰρ ἔχοντ' ἄνδρ' ὅς
Πολλὸν μεθεὶ καὶ κατεφίμεθα πλανώμενοι,
Ἐς λυκαον, καὶ λυκαῖς
Συλδορεῖ σὺν ἀσπίδι τε
Ἀλλ' ὅ, τι μέλιστα χαρίεμεθα ποιοῦντες ἄγε,
Φράζε, σὲ γὰρ αὐτοκράτορος
Ῥέλετ' ἀγαθὴ τις ἡμῖν τύχη
Τρ. Φέρε δὴ καὶ πῶ ποῖ τ' ἴδωσι ἀφέλωμεν.
Ἐρ. Ὡς μὲν καὶ τολμῆς, τί ποιεῖν διανοοῖ.
Τρ. Οὐδὲν παντὶν, ἀλλ' ὅπερ καὶ κηλίων.
Ἐρ. Ἀπόλλωας, ὡς καὶ ὁδοῦμεν. Τρ. Ἐνθαῦ ὡς λαχῶ
Ἐρμῆς γὰρ ὡς κλήρω ποιήσεις οἰδ' ὅτι.
Ἐρ. Ἀπόλλωας, ὁδοῦμεν. Τρ. Ἐς τὴν ἡμέραν.
Ἐρ. Ἐς αὐτὴν μὲν. Τρ. ἀλλ' ἔδδ' ἡ πόλις καὶ πᾶσι
bb ax 111

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Οὐτ' ἀλφειὸν τε πυρὸν, ὡς ἀπολαμβάνουσιν.
Εἶρ. Καὶ μὴν ἀπὸ τῆς φιλίας. **Τρ.** καὶ τῆς φιλίας.
 Οὐκ ἔστι δὲ μὴν ἀγαθὸν ποταμὸν λαβάν.
Εἶρ. Ἀρ' οὐδ' ἀγαθὸν ὅτι πρὸς αὐτὸν ὁ ζῶν, ὅς αὖ
 ταύτην ἀνὸρ ἴσῃ δὲ βίῃ; **Τρ.** νῦν αὖτ' αὖ μέ
 ἄπας ἀνὸρ ἴσῃ δὲ βίῃ; **Εἶρ.** οὐδ' ἴσῃ δὲ βίῃ
Τρ. Ἐς χοίρειόν μοι νῦν δένεισιν φρεῖς δρχμαῖς
 Δεῖ γὰρ μνηστῆρά με πρὶν τεθνησκάναι.
Εἶρ. Ὡς ζῶ κεραυνοβρόντα. **Τρ.** μή, πρὸς τὸ θεῶν
 ἡμῶν καὶ τῆς ἀντιβολῶς δέσποτα.
Εἶρ. Οὐκ ἀνσιωπήσομαι. **Τρ.** καὶ πρὸς τὸ κρεῶν;
 Ἀλλ' ὡς πρὸς τὸν σῶμα φέρων ἀνσιωπήσομαι.
Εἶρ. Ἀλλ' ὡς μέλει ὑπὸ δῖος ἀμαλθωθήσομαι,
 εἴ μιν τετορήσω ταῦτα καὶ λαλήσομαι.
Τρ. Μὴ νῦν λαλήσης, λίσσομαι δ' ὡς μὲν δῖον;
 εἴπέ μοι, τί πάχ' ἀνδρῶν, ἔστι δ' ἐκτεπληγμένοι;
 ὧς πόνηροι; μὴ σιωπᾷ τ' εἶδ' ἡμῖν, λαλήσετε.
Χο. Μιδικῶς ὡς δέσποτος ἔρμῃ, μιδικῶς, μὴ, μιδικῶς
 εἴ τι κεχαρισμένοι,
 χοιρίδιον οἶδα παρ' ἑμῶν καὶ πεδνησκόως
 τῶτο μὴ φαῦλον νομίζων ἐν τῷδε τῷ πράγματι.
Τρ. Οὐκ αἰκείας οἶα θωπύσῃς ὡς ἡμεῖς δέσποτα.
Χο. Μὴ γένη πάλιν ἡσυχίας πρὸς ἀντιβολῶν ἡμῶν,
 ὧς τε τῷδε μὴ λαβῆναι,
 ἀλλὰ χαρίσῃς ὡς φιλεῖς
 θρωπύτα καὶ μεγαλοῦ
 θωρότατα δεικνύων,
 εἴ τι πεποιθὲς βδελύγῃς τῷ λόφῳ καὶ τὰς ὀφρῦς
 καὶ σε θυσιάζῃς

ΕΙΡΗΝΗ.

196

- ραῖσι προσδοῖς τε μέγας
 λαοὶ διαπαντὸς ὧς
 Δέσποτος ἀγαλῶν αἶ.
Τρ. Ἰδὲ ἀντιβολῶν ὁ δένεισιν αὐτῶν τῶν ὄπα,
 εἴ περ σὺ καὶ τιμῶσι μέλλων ἢ πρὸς τῷ.
Εἶρ. Κλέπῃαι γὰρ ἀπὸ νῦν καὶ μέλλον ἢ πρὸς τῷ.
Τρ. Καὶ σοὶ φράσω τὸ πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα,
 ὅτις θεοὶς ἀπαντὶ ὑδὲ βυλῶνται.
Εἶρ. Ἰθὺ δὴ καὶ περὶ ἴσως γὰρ αὖ πείσῃς με.
Τρ. Ἡ γὰρ σελεύχῳ παντὶ ἡλίου,
 ὅ μιν ἐπιβυλῶνσι πολλῶν ἡδὲ χρόνον,
 τοῖς βαρβάροις προσδίδοντι τῶν ἡμετέρων.
Εἶρ. Ἰνα πὲρ τῶν δρχμαῶν; **Τρ.** ὅτι νῦν δὲ δῖα
 ἡμεῖς μὴ ὅ μιν θυόμεν τούτοις δέ,
 οἱ βαρβάροι θυῖσι, διὰ τῶν εἰρήνης,
 βάλοντ' αὖ ἡμᾶς πάντας ἐξολοκλῶσαι,
 ἵνα τὰς τελετὰς λάβοιεν αὐτοὶ τῶν θεῶν.
Εἶρ. Ταῦτ' ἄρα πάλαι τῶν ἡμερῶν παρεκλέπειτον;
 καὶ τῶν κύκλων περὶ φῶγον ὑφ' ἀρματοπλίας.
Τρ. καὶ μὲν δῖα, πρὸς ταῦτ' ὡς εἰρήνην ἐξυλασθεῖ,
 ἡμῖν πρὸς τὸν σῶμα καὶ ἐξυλασθῶν,
 καὶ σοὶ τὰ μέγ' ἡμᾶς παναθῶν αἰετῶν,
 ῥάσας τε τὰς ἀλλὰς τελετὰς τὰς τῶν θεῶν,
 μυσηεῖ ἔρμῃ, δῖῃ πόλει, ἀδωνία,
 ἀλλὰ καὶ σοὶ πόλεις πεπαιμῶναι καὶ καὶ,
 ἀλεξικακῶν θύσας πρὸς ἑμῶν πανταχοῦ,
 ἄτερ ἐπὶ πόλιν ἔξῃς ἀγαθὰ, πρὸς τὸν δέ σοι,
 δῶρον δίδωμι τῷ δῖῳ ἀπὸ δῶν ἔχῃς.
Εἶρ. Οἱ μὲν ὡς ἐλεήμων εἰ μὲν αἶ, τῶν χρυσίδων.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Υμέτερον ἐν τούτῳ ἐργον ὡς ἄνδρῶν, ἀλλὰ τ' αἵμας
Εἰσόντες ὡς πύχιστα τῷ λίθῳ ἀφέλκεται.
- Χο. Ταῦτα δρᾶστον, σὺ δ' ἡμῖν ὡς θεῶν σοφώτατε,
Αἴψα χρὴ ποιεῖν, ἐφες ὡς φράζεσθαι μιμητικῶς,
Τὰλλα δ' ὑπὸ ῥήσιν ὑπεργαῖν ὄντας ἡμᾶς ἔκλειπεν.
- Τρ. Ἀγε δὴ σὺ ταχέως ὑπέχε τινὶ φιλόλῳ, ὅπως
Ἐργῶ φιαλοῦμεν διξάμενοι τοῖσι θεοῖς.
- Ἐρ. Σπονδὴ σπονδὴ,
Εὐφημέτ' εὐφημέτε.
- Τρ. Σπένδοντες διχόμεσθα, τινὶ νῦν ἡμέραν,
Ἑλλήσιν ἄρξαι πᾶσι πολλῶν κατὰ θῶν,
Χ' ὅστις προθύμως ξυλλαβῶι τ' ἀοινοῖν,
Τῶτον γὰρ ἀνδρᾶ μὴ λαβεῖν ποτ' ἀσπίδα.
- Χο. Μὰ δὴ ἄλλ' ἐν ἀρλώμῃ θάλασσαν μετὰ βίον,
Ἐχόντ' ἐπείραν καὶ σκαλδύοντ' ἀνδρακας.
- Τρ. Ὅστις δὲ πόλεμον μέλλον εἶναι βέλεται,
Μηδέποτε παύσασθ' αὐτὸν ὡς δόνουσ' ἀναξ,
Ἐκ τῶν ὀλεκράων ἀνέδρας ὄξαιρέμενον.
- Χο. Κεῖς ἀνδρῶν ταξιαρχεῖν σοὶ φθονεῖ,
Εἰς φῶς ἀνελθεῖν, ὡς πόντιον ἐν ταῖς μάχαις.
Ράχοιγε τοιαῦθ' οἱ ἀπερ κλεῶνμος.
- Τρ. Κεῖς διορυξὸς ἢ καὶ πηλὸς ἀσπίδων
Ἰν' ἐμπολὰ βέλτιον, ἀνδρῶν μαχῶν,
Λιφθεῖς ὑπὸ ληστῶν ἐσθίει κειθᾶς μόνος.
- Χο. Κεῖς στρατηγεῖν βυλόμενος μὴ ξυλλαβῆ
Ἦ δ' ὅλος αὐτομολεῖν παρεσιδασμεῖος,
Ἐπὶ τῷ φοχθῇ ἔλκοιτο μεστὸς ἄνθρωπος,
Ἦ μιν δ' ἀγαθὰ γένονται ἡ παιῶν, ἡ.
- Τρ. Ἀφ' ἐλε τὸ παῖαν, ἀλλ' ἡ μόνον λέγε,

ΕΙΡΗΝΗ.

197

- Χο. Ἰὴ τοῖνυν, ἡ μόνον λέγω.
- Τρ. Ἐρμὴ χάρισιν, ὠραῖσιν, ἀφροδίτῃ, πόθῳ.
- Χο. Ἀρεῖ δὲ. Τρ. μὴ μὴ. Χο. μὴ δ' ἐνυαλίῳ. Τρ. μὴ.
- Χο. Ὑπότανε δὴ πᾶς καὶ κατεχε τοῖσιν καλῶς.
- Ἐρ. Ὡς εἶα.
- Χο. Εἴα μέλα.
- Ἐρ. Ὡς εἶα.
- Χο. Εἴα ἐπὶ μέλα.
- Ἐρ. Ὡς εἶα, ὡς εἶα.
- Τρ. Ἀλλ' ἔχ' ἔλκυσ' ἀνδρῶν ὁμοίως,
Οὐχὶ δ' ἐν λήϊεσθ' οἱ ὀγκύλες
Ὅτ' οἱ μῶλεσθ' οἱ βιωτοί.
- Ἐρ. Εἴα νῦν.
- Τρ. Εἴα, ὦ.
- Χο. Ἀγετον, ξυνέλκετον καὶ σφῶ.
Οὐκ ἔγωγ' ἔλκω καὶ ξαρτῶμαι,
Καπεμπήτω καὶ σπασθῆτω.
- Ἐρ. Πῶς οὐδ' ἔχωρεῖ τὸν γον.
- Χο. Ὡς λάμας, ἀσπίς ἐμποδὼν καὶ θήμενος,
Οὐδὲν δέομεθ' ὡς ἄνθρωπε τ' σῆς μορμόνος.
- Ἐρ. Οὐδ' οἶδε γ' εἴληον, εἰδὲν ἀργεῖοι πέλας,
Ἀλλ' ἡ κατεγέλων τ' ταλαιπωρημένων
Καὶ ταῦτα διχόμεν μοδοφοροῦντες ἀλλήματα.
- Τρ. Ἀλλ' οἱ λάκωνδ' ὡς γὰρ ἔλκυσ' ἀνδρῶν.
- Ἐρ. Ἀρ' οἱ σὺν αὐτῶν ἔχονται τῷ ξύλῳ,
Μόνοι προθυμῶντ', ἀλλ' ὁ χαλκὸς ἐκ ἐξ.
- Χο. Οὐδ' οἱ μεγαρήεις δρῶσ' εἰδὲν, ἔλκυσθ' οἱ δ' ὁμοῖως
Γλαρότατα σαρκάζοντες ὡς περ κωιδίαι,
Ὑπὸ τῷ λιμῇ νῆ δ' ὄξολωλότες.

- Καὶ μὲν ὁμῶς ἔτι ἡδ' ἔγγις
Μὴ νῦν ἀνῶμεν, ἀλλ' ἔπειτα
Τέτονον ἀνδραγαθόν,
Ἥδη γὰρ τὰ τ' ἐκείνο
Ὡς εἶα νῦν, ὡς εἶα πῆρς,
Ὡς εἶα, ὡς εἶα, ὡς εἶα,
Ὡς εἶα, ὡς εἶα πῆρς.
Τρ. Ὡς πότινα βορυσόδορε, τί προσείπω σ' ἔπος,
Ρόθεν κ' ἰάβοιμι ῥήμα μυριόμορον,
Ὅτ' ὡς προσείπω σ' ὅ γ' εἶχον δίκην,
Ὡς χαρὸν ὁ πῦρ καὶ σὺ δ' ὦ θεῶν ἰα,
Οἷον δ' ἔχεις τὸ πρόσσωπιν ὡς θεῶν ἰα,
Οἷον δ' ἐπ' αἶας ὡς ἡδ' ἡγετὰ τῆς καρχηδονίας
Γλυκύναιτον ὡς περ ἀστρατέας καὶ μύρα,
Μῶν οὐδ' ὅμοιον καὶ γυλίστρας ποτικῆς;
Ἐ. Ἀπέπῃσ' ἐχθρὸς φῶς ἐχθιστὸν πλείους,
Τὸ μὲν γὰρ ὅζ' ἐκρομμυόξυρρηγίας,
Ταύτης δ' ὁ πόρος ὑποδοχῆς διονυσίων,
Αὐλῶν, φραγῶν, σοφοκλέας μελῶν κηλῶν
Ἐπὶ χαίτων ὄρεσι πύλας. Τρ. καλῶς ἄρα σὺ
Ταύτης καὶ ταῖς δολομένους, ὅ γ' ἴδεται
Αὐτὴ ποιητὴ ῥημάτων διανοητικῶν
Κιτῆς, φυροῖτα, προβατικῶν βληχμοίων,
Κόλπας γυναικῶν διαφρεχσῶν ἐς ἱπτόν,
Δέλης μεθυσῆς, ἀνατεφραμμένῃ χῶς,
Ἀλλ' ὅτε πολλῶν ἀγῶνισθαι. Ἐ. Ἰδὲ νῦν ἄθροισται,
Οἷον πρὸς ἀλλήλας λαλῶσιν αἱ πόλεις,
Διαλαλῶσαι καὶ γελῶσιν ἄσμεναι,
Καὶ τὰ τοιαῦτα δαιμονίως ἰπποπασμύου.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Α' παρ' ἅπασαι, καὶ κυάθοις προσκείμεναι.
Τρ. Καὶ τῶνδε τοίνυν τ' ἀεὶ μὲν σκόπει,
 τὰ πρόσφ' ἵνα γνῶς τὰς τέχνας. Ἐρ. αἰβοῖ πάσαι
 ἔκκεινόν τ' ἔν' ἑκατομμύριον ἔχ' ὄρεας,
 τίλλον δ' ἑκατὸν, δὲ γὰρ τὰς σμινύας ποιῶν
 ῥέπαρδον αὐτὶ τῷ ξιφάργῳ κενεῖ.
Τρ. Οὐδὲ περὶ πλεονέχεις ἔχ' ὄρεας ὡς ἴδεσαι;
 καὶ τὸν διορυξόον οἶον ἐσιμῶλυσεν;
 Ἐρ. ἴθι νῦν ἀνείπε τῇ γεωργίᾳ ἀπείσαι.
Τρ. Ἀκούετε λεῶ τῇ γεωργοῖς ἀπείσαι,
 τὰ γεωργικὰ σιθύν λαβόντες ἐς ἀγρὸν
 ὧς τάχιστα ἀνδρ' ἀπορρίπτει καὶ εἴφοις κἀκροντὶς,
 ὧς ἀπέναντ' ἦσθ' ἐν τῷ πένθεσσι φιλῶν σαφῶς,
 ἀλλὰ πᾶς χώρει πρὸς ἔργον ἥς ἀγρὸν παιωνίσσας.
Χο. Ὡς ποθεν ἡ τοῖς δικαίαις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα,
 ἀσμένους ἰδὼν προσεπείν βέλομαι τὰς ἀμπέλους,
 τὰς τε συκᾶς αἰετῶν φύτλιν ὧν νεώτερος;
 ἀπαύσασθαι θυμὸς ἡμῖν ἔστιν αὐτῷ πολλὸς ὥ χρόνος.
Τρ. Νῦν μὲν οὖν ὧς ἴδωμεν προσδεδεμένα πρῶτον τῇ θεῷ.
 ἢ περὶ ἡμῶν τῷ λόφου ἀφείλε καὶ τὰς γοργόνας,
 εἴθ' ὅπως λιταργίᾳ οἴκαδ' ἐς τὰ χωρεῖα,
 ἐμπολήσαντες τι χρυσὸν ἥς ἀγρὸν ταεῖχον.
 Ἐρ. Ὡς πόσειδον, ὡς καλὸν τὸ σίφος αὐτῶν φαίνεται,
 καὶ πικρὸν καὶ γοργὸν ὡς περὶ μάλα καὶ πανδοκίαν.
Τρ. Νῆδ' ἢ, ἢ ἔρ' σφύρα, λαμπρὸν ὡς αὐτὸς ἐξωπλισμένη,
 αἶτε θείναισιν, διασείβουσι πρὸς τὸν ἥλιον,
 ἢ καλῶς αὐτῶν ἀπαλλάξουσιν αὐτὸν μετόρχον,
 ὡς τ' ἐγὼν ἦσθ' ἐπὶ μὲν καὶ τὸς ἐλθεῖν εἰς ἀγρὸν,
 καὶ φαινοῦ τῇ δικέλλῃ διὰ χρόνον τὸ γήδιον,

ΕΙΡΗΝΗ.

199

- ἀλλ' αὐτὰ μνησθέντες ὧς ἴδωμεν
 τῆς διαίτης τ' παλαιᾶς,
 ἢν παρ' αὐτῇ πύθ' ἡμῖν,
 τῶν τε παλαιᾶν ἐκείνων
 τῶν τε σύκων, τῶνδε μύρτων
 τῆς φρυγῶς τε τ' ἰωνικᾶς
 τῆς ἰωνικᾶς τε τ' πρὸς
 τῷ φρέατι
 τῶν τ' ἐλαῶν ὧν ποδῶμεν
 ἀντὶ τῶν τῶνδε νῦν
 τῶνδε πρὸς πρὸς πατε.
Χο. Χαῖρε χαῖρ' ὧς φίλτατος ὡς
 ἀσμένους ἡμῖν ἡλδεις,
 Σὺ γὰρ ἐδίδμεν πόθω,
 δαίμονα βεβλόμενοι
 εἰς ἀγρὸν ἀνερπύσαι,
 ἢ ὅσα ἔρ' τὸ μέγιστον ἡμῖν
 κέρδος ὧς ποδῶμεν
 ἡσάν, ὅποσοι γεωργοί
 κὸν βίον ἐφίβομεν,
 μόνον γὰρ ἡμᾶς ὠφέλεις,
 πολλὰ γὰρ ἐπάχομεν,
 γαῖαν ποτ' αὐτῷ σὺ φλυκίαι,
 καὶ δέπανα καὶ φίλα,
 τοῖς ἀγροῖσι γὰρ ἡδῶ
 χίδρα καὶ σωτήρια,
 ὡς τε σε τὰτ' ἀμπέλαι
 καὶ τὰ νέε συκῆαι
 τὰ καὶ ὅσα ἐστὶ φυτὰ,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Ἐρως μελάσονται σε λαβοῖτ' ἄσμενα,
 Ἀλλὰ πῶς ποτ' ἴδω ἄφ' ἡμῶν τὸν πολὺν ἡδὴ χρόνον
 Ἡ δέ, τῶν ἡμῶν δίδωξεν ὡς θεῶν δυνάσταις.
 Ἐρ. ὦ σοφώτατοι γεωργοί, τὰ μὲν δὴ ξυμίστετε,
 ῥήματ' εἰ βάλεαδ' ἀκούσαι τιμὸς ὅπως ἀπώλετο,
 ῥώτα μὲν γὰρ αὐτῆς ἦρε φειδίας πρῶτας κακῶς
 εἴτα περικλῆς φοβιδίαις μὴ μετὰ τῇ δίκῃς,
 τὰς φύσεις ἡμῶν δεδοικώς, καὶ τὸν αὐτοδ' ἄξ' ἰσχύον
 φεῖν παθεῖν πεινῶν, αὐτὸς ὅξ' ἐφλέξε τίμω πόλιν,
 Ἐμβαλὼν πινυθῆρα μικρὸν μεγαλειᾷ ψυχίσματα,
 ἐξέφύσησε γὰρ τοσούτον πόλεμον, ὥστε τῶν καὶ πῖφ
 φανταῖς ἑλλώας διακρύσαι, τὰ τ' ἐκεί τὰς ἐνθάδ' ἐν
 ὧς δ' ἄπαξ τοπρωτὸν ἦκας ἐφόβησεν ἄμπελος,
 καὶ πῖθος πληγὰς ὑπ' ὀργῆς ἀντελάκτισε πῖφ,
 οὐκέτ' ἴδω ἔσθαις ὁ παῖς τὸν ἴδω δ' ἡφανίζετο.
 Τρ. Ταῦτα τοίνυν μὲν τὸν ἀπόλλω γὰρ πεπύσμιλλ' ἔδεδόξεν
 ὁ δ' ὅπως αὐτῇ προσήκοι φειδίας ἡκικῆς.
 Χο. οὐδ' ἐγὼ γε, πλὴν γε νυνί, ταῦτ' ἀρ' οὐ προσώπος ἴδω,
 οὐσα συγγενὴς ἐκείνῃ, πολλὰ γὰρ ἡμῶς λανθάνει.
 Ἐρ. κατ' ἐπειδὴ γινώσκω ὑμῶς αἰ πόλεις ὧν ἤρχεσθε,
 ἡ γριώμε' ἔς ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας,
 φαντ' ἐμὴ χερσὶν τ' ἐφ' ὑμῖν τῇ φόρῃς φοβόμενα,
 καὶ ἐπειθὸν τ' λακωνῶν τῇ μεγίστῃ χρημάτην,
 οἷδ' ἄτ' ὄντες αἰχροκερδέες καὶ διερωτόξενοι,
 τίμω δ' ἄπορρίψαντες, αἰχρῶς τ' πόλεμον ἀνὴρ πασάν,
 κατὰ τὰ κείνων γε κέρδη, τοῖς γεωργοῖς ἴδω καὶ κα
 αἰ γὰρ ἐν δένδ' αὐτῶν φέρεις ἀντιπαραμένει,
 οὐδὲν αἰτῶν ἀνδρῶν γε πᾶς κρᾶδίας καὶ παθίον,
 Χο. ἐν δὲ μὲν οὐδ' ἐπεί τοι τίμω κερῶντων γέμει

ΕΙΡΗΝΗ.

200

- Ἐξέκωσαν, ἴδω γὰρ φυτὸς οὐδ' ἐθερ' ἐλάμει.
 Τρ. Νῆ δ' ἴδω μὲν εὐδίκως δὴ τὰ γ' ἐπεὶ καὶ μὲν τὸν λίθον
 Ἐμβαλόντες ἐξ ἐμὸν κυνέλλω ἀπώλεσαν.
 Ἐρ. κατὰ δ' ὡς ἐκ τ' ἀγρῶν ξυμῆλθεν οὐργατὴς λεῶς,
 τὸν φρόπον πωλόμενος τὸν αὐτὸν ἐκ ἐλάνθανεν
 Ἀλλ' ἄτ' ὧν ἀνδρῶν γιγάρτων, καὶ πλὴν τὰς ἰαχάδας,
 Ἐβλεπε πρὸς τῇ λέγοντας, οἱ δὲ γινώσκοντες δὴ
 τὰς πένητας ἀδουνοῦντας, καὶ παροῦντας ἀλγίστων,
 τίμω δὲ μὲν δικροῖς ἐώσω τίμω θεῶν κεκράχμασι,
 πολλὰ γὰρ φανέσκον αὐτῶν τῆς δὲ τ' χωρᾶς πύθω,
 τῶν δὲ συμμάχων ἐσειον τῇ παχέας καὶ πλυσίας,
 αἰτίας αὐτῶν προσπιθεῖντες, ὥς φρονεῖ τὰ βραδύδ' ἐν
 εἴ τ' αὐτῶν ὑμῶς τῶν ὡς περ κινώδ' ἐπαρᾶ πητε,
 ἡ πόλις γὰρ ὡς χρωσά καὶ φόβω καὶ θημύνει,
 Ἀπ' αὐτῶν διαβάλλοι τις αὐτῇ, ταῦτ' αὐτῶν ἡδὲ ἡδίστην,
 οἱ δὲ, πᾶς πληγὰς ὀρώντες αἰς ἐτυπῶν, οἱ ἐξένοι,
 χρυσίω τ' ταῦτα ποιοῦντων ἐβύουσι τὸ σῶμα,
 ὡς τ' ἐκείνους μὲν ποιῆσαι πλυσίας, ἡ δ' ἐλλᾶς αὐτῶν
 ἐξηρημαθῆς αὐτῶν ὑμῶς ἐλάθεν, ταῦτα δ' ἴδω ὁ δρῶν
 βυρσὸς πύλης. Τρ. παῦε παῦε ὡς δὲ σὺ δ' ἐρμῇ μὴ λέγε
 Ἀλλ' ἔα τὸν ἀνδρῶν ἐκείνων δ' παρὲς εἶναι κατὰ,
 οὐ γὰρ ἡμέτερός τις ἐστ' ἐκείνος ἀνὴρ, ἀλλὰ σός,
 Ἀπ' αὐτῶν οὐδ' ἐλπίς ἐκείνων
 καὶ πανδργος ἴδω ὅτ' ἐξῆν,
 καὶ λάλος καὶ συνηφάντης,
 καὶ κύνθηρον καὶ τάραινον,
 ταῦτ' ἄπαξ ἔα πεντα νυνί
 τὰς σεαυτῶν λοιδορεῖς,
 Ἀλλ' ὅ, τι σιωπῆς ὡς πύτνια, κατὰ τὴν πέ μοι.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Ερ. Αλλ' ἔκ' αὖ εἴποι πρόσγε τῷ Δεωμένους,
Ὀρῶντι γὰρ αὐτοῖς ὦν ἔπαυε πολλὴν ἔχει.
Τρ. Ἡ δ' ἄλλα πρὸς σέ μικρὸν ἡπάτω μένον.
Ερ. Εἴφ' ὅ,τι νοεῖς αὐτοῖσι πρὸς ἑμὲ φιλήτην,
ἴδ' ὧ γυναικῶν μισοπορπαυσίτην,
Εἰς γ' ἀκῶ, ταῦτ' ὠδηγεῖς; μνησθῆναι,
Ἀκῶσθ' ὅ μεις ὦν ἐνέχεα μομφὴν ἔχει,
Εὐθόσσε φησὶν αὐτομάτη μὴ τὰν πόλιν,
Σπονδῶν φέρσσε τῇ πόλει κίε' ἡ πλείαν,
Ἀποχειροτμηθῆναι ῥίς ἐν τῇ κλησιᾷ.
Τρ. Ἡ μάρτομεν ταῦτ' ἄλλ' αὖ συγγνώμην ἔχει,
Ὅ νδρ' ἔρ' ἡμῶν λυτὸν τὸν τοῖς σκύτεσιν.
Ερ. Ἰθὺ νῦν ἀκροῦσον οἶον ἀρ' ἢ μ' ἤρετο
Ὅστις κηκόνους καὶ τῇ μάλισ' ἡμῶν εὐαδῆ,
Χ' ὅστις φίλος καὶ σπυδρὸν εἶναι μὴ μέχας.
Τρ. Εὐνῆστος μὲν λυτὸν μακρῶ κλεῶνυμος.
Ερ. Γοῖός τις οὐκ εἶναι δοκεῖ τὰ πολεμικὰ
Ὅ κλεῶνυμος. Τρ. Φυλὴν γὰρ ἴσους πλὴν γ' ὅπ
Οὐκ ἔστιν ἄρ' ὡς περ φησὶν εἶναι τῷ πατρός,
Εἰ γάρ ποτ' ἐξέλθοι στρατιώτης, δὴ δέως
Ἀποβολιμαῖος τῶν ὀπλων ἐγίνετο.
Ερ. Εἴ τι νῦν ἀκροῦσον οἶον ἀρ' ἢ μ' ἤρετο,
Ὅστις κρατεῖ νῦν τῷ λίθῳ τῷ ἐν τῇ πυννύ.
Τρ. Ὑπερβολὸς νῦν τῷ τ' ἔχει τὸ χροῖον,
Αὐτῇ, πῇ ποιεῖς, τὴν κεφαλὴν σε πελάγεις;
Ερ. Ἀποστρέφεται τὸν δῆμον ἀχθεσθῆ ὅτι
Αὐτῷ πονηρὸν πρὸς αὐτὸν ἐπεγράφω.
Τρ. Αλλ' ἔκ' ἐτ' αὐτῷ χρησόμεθ' ὅδ' ἐν, ἀλλὰ νῦν
Ἀπορῶν ὁ δῆμος ὠδὴρόπαι καὶ γυμνὸς ὦν,

Τῶτον

ΕΙΡΗΝΗ.

301

- Τῶτον τῶς τὸν ἀνδρα περὶ ζώσαςτο.
Ερ. Ρῶς ὅν ξυνοίσει ταῦτ' ἔρωτ' αὖ τῇ πόλει;
Τρ. Εὐβελότεροι γενησόμεθα ῥόπῳ πνί,
Ὅτι τυγχάνει λαχνοποῖος ὦν, πρὸς τῷ μὲν οὐκ
Εὐηλαφῶμεν ἐν σκότῳ τὰ πρᾶγματα,
Νῦν δ' ἄπαντα πρὸς λυχνίον βελούσομεν.
Ερ. Ὡς ὧ
Οἱ αὖ μ' ἐκέλευσεν ἀναπυθῆσθαι σε. Τρ. τὰ π.
Ερ. Ράμπωλα, καὶ τὰρχαί αὖ κατέλιπεν τότε,
Ρῶτον δ' ὅπ' ἀπὸ σοφοκλῆος ἀνῆρετο.
Τρ. Εὐλαμμεν εἰ πάσαι δὲ θαυμαστὴν. Ερ. τὸ π.
Τρ. Ἐκ τῷ σοφοκλῆος γίνεται σιμωνίδης.
Ερ. Σιμωνίδης; πῶς. Τρ. ὅτι γέρον ὦν καὶ σαφὲς,
Κέρδους ἔκατι καὶ, αὐτὸν τ' ῥιπὸς πλέοι.
Ερ. Τί δὲ κρατῖνος ὁ σοφὸς ὅστις; Τρ. ἀπὸ θανεν,
Ὅθ' οἱ λακωνὸν ἐνέβαλον. Ερ. τί παθὼν; Τρ. ὅτι,
Ὡς ἀμαρῆς, δ' ἔρ' ἐξελύχετο,
Ἰδὼν πῖθον καὶ ταχύνμενον οἶον πλέων,
Χ' ἄτερρα πρὸς ἄτ' οἱ καὶ γενῆσ' ἐν τῇ πόλει,
Ὡς τ' ὅδε ποτ' ὦ δέσποιν' ἀφεξόμεθα σε.
Ερ. Ἰθὺ νῦν αὖθις τῶν τοῖς τῶν ὀπλων λαμβάνει,
Γνωσκῆσε σκεπτῶ τῶνδε, καὶ τ' ἐν τοῖς ἀγροῖς
Ταύτη ξυνοικῶν, ἐκ πρὸ σκεπτῶ βόρρις.
Τρ. Ὡς φιλήτην δὴ ῥ' ἔλθ' καὶ δὸς μοι κύσας,
Ἀρ' αὖ βλαβηλῶσαι διὰ χρόνῳ τί σοι δοκῶ
Ὡς δέσποιν' ἐρμῇ τ' ὀπώρας καὶ τελάσας;
Ερ. Οὐκ, εἴ γε κυκεῶν ἰδιότης βληχνοῖαν,
Ἀλλ' ὡς τάχιστα τῶνδε τῶνδε θεοῖαν,
Ἀπάγει τῇ βελῇ λαβὼν ἡς περ πύτλῳ.

α β β

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Τρ. Ω μακαρία σύ βυλὴ τ' θειεῖας
Ὅσον ροφήσεις ζυμὸν ἡμερῶν φιδῶν,
Ὅσας δὲ κατέδη χολικὰς ἐφθὰς καὶ κρέας,
Ἀλλ' ὦ φίλ' ἐρμῆ, χαῖρε πολλὰ. Ἐρ. καὶ σύ γε
ὦ νῦν πεχαίρων ἀπιδι καὶ μέμνησ' μὲν.
Τρ. Ω καὶ θαρ', οἷ καὶ δ' ἄσπετο μίθεα.
Ἐρ. Οὐκ εὐθαδ' ὦ ταν' ὄβι. Τρ. ποῖ γ' οἶχεται;
Ἐρ. Ὑφ' ἄρ' μετ' ἐλθὼν ζυμὸν, ἄσπετο πορεῖ.
Τρ. Ἦθ' οὐδ' οὐδ' ὅτλημι εὐθαδ' ἐξέσπια.
Ἐρ. Τίω τῷ γανυμήδεις ἀμβροσίαν σπῆσε τοι.
Τρ. Ἦως δ' ἦτ' ἐγὼ κατεβήσομαι; Ἐρ. θαρσεί καλῶς,
Τισὶ παρ' αὐτῷ τίω θεόν. Τρ. δ' ὄρ' ὦ κῆρα,
Ἐπιδόν ἄμ' ἐμοὶ βᾶπτον, ὡς πολλοὶ πάννυ
βοθούτες ὑμῶς, ἀναμύσ' ἐς νηόταν.

Χο. Ἀλλ' ἴθι χαῖρ', ὑμεῖς ὅτεως τὰδε τὰ σιδύη παραδοίπαι
τοῖς ἀνθρώποις δώμεν σώζειν, ὡς εἰώθεσσι μέλισσαι,
ἥ τὰς σκιδῶς πλεῖστοι κλέπτει κυπῆζεν καὶ κακῶς πᾶσι
Ἀλλὰ φύλαττε σὺ ταυτ' ἀνδρείως, ἡμεῖς δ' αὖ τοῖσι θεῶσι
Ἦν' ἔχομεν ὁδὸν λόγων εἴπωμεν, χ' ὥστατε νῆς αὐτὸς ἔχει.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ.

Χρῶ μ' ἐπὶ πῆν τῷ ῥαβδούχῃ, εἴ τις κωμωδοποιήτης,
αὐτ' ἐπὶ πῶς πῶς τὸ θεῖον παραβᾶς ἐν τοῖς ἀνὰ πᾶσι
Εἰδ' ἔνι θεὸς πικρὰ πῆσαι, θύρα περ διὸς, ὅστις ἀρεῖτος
κωμωδοδιδάσκαλος ἀνθρώπων καὶ κλεινότερος γένηται
Ἀξίος εἶναι φῆσ' ὀυλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλος ἡμῶν,
πρῶτον μὲν γὰρ τῷ ἀντιπέλεις μόνος ἀνθρώπων κατέπεισεν,
Ἐς τὰ ῥαίματα σκώπτοντας αἰεὶ, καὶ τοῖς φθόρῳ πολεμῶνται,
τῶς ἡρακλέας τῷ μέποντα, καὶ τῷ πεινῶντας ἐκείνους,
τῶς φθόνοντας καὶ πατῶντας καὶ τυπόμενους. ὡς τὸ πᾶν

ΕΙΡΗΝΗ. 102

Ἐβλάσ' ἀπὸ μῶσας πρῶτος, καὶ τῷ δαίμοι κατέλυσεν,
οὐδ' ὅξιν κλαίοντας αἰεὶ καὶ τῶς ἔνεκα τῶσι,
τὸ σκιδῶς σκιδῶς αὐτῶς τὰς πληρὰς ἐπ' ἀνέροιτο,
ὡς καὶ δαίμον, τὸ δ' ἐρμῆ παῖδες, μὴν ὕνριχ' ἔσβελα λέντοι
ἐς τὰς πληρὰς πολλῇ στρατῷ, καὶ δένδρο τομῆσε τὰ νῶτα;
τοιαῦτ' ἀφελὼν καὶ καὶ, καὶ φόρτον, καὶ βωμολοχὸν μετ' ἀγῆνῃ
Ἐποίησε τέχνῳ μετὰ λῶν ἡμῶν, καὶ πύργῳ οἷσ' ὁδομήσας
Ἐπείσιν μετὰ λῶν καὶ διανοίαις, καὶ σκιδῶς πᾶσι ἐκ ἀγοραίοις,
οὐκ ἰδὼντας ἀνθρωπίνους κωμωδοῦν, ὅδε γυναικῶς,
Ἀλλ' ἡρακλέας ὀργῶν πιν' ἔχων, τοῖσι μερίσιν αἰετῶν
διαβᾶς βυρσῶν ὁσμάς δεινὰς, καὶ πειλὰς βορβορομήσας
καὶ πρῶτον μὲν μετὰ χρομαίαν πᾶντων αὐτῶν τῶν καὶ ῥαβδούχῃ
ὅδε νηόταν μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν καὶ νῆς ἀκτῆνδ' ἐλαμπον
Ἐκείν' ὅτε κλέψατο κεφαλὰ καὶ καλὰ καὶ οἰμωξομῶν, ἐλχὼν το,
ἥτ' κεφαλῶν, φωνῶν δ' εἶχε χαράδ' ὁ λειρὸν τε τοκίας
φῶν καὶ δ' ὀσμῶν, λαμίας ὀρχῆς ἀπλῆτας, περὶ τὸν μαμήλα
τοῖσιν ἰδὼν τῶν, ὅτε κατέλειπ' ἀλλ' ὅτε πᾶντων πολέμιζαν
ἀντὶ τῶν αἰετῶν καὶ τῶν ἀλλῶν ἐνέσων, ὡν εἰνεῖται νηῶν
ἀποδιδῶναι πᾶν χάριν εἰς ὑμῶς, καὶ μνήμονας εἶναι,
καὶ γὰρ πρότερον πράξας καὶ νομῶν, ὅχι παλαιῶν
καὶ δὲ ἐπείρων, ἀλλ' ἀράμενος τῶν σκιδῶν, δὴ δὴ ἐχέρον,

καὶ ῥαβδούχῃ, πᾶσι δὲ φρενίας,
καὶ τὰ παραχρῶν τὰ δέοντα,
πρὸς ταῦτα χρῶν εἶναι μετ' ἐμῶν,
καὶ τῷ ἀνδρῶν καὶ τῷ παῖδας,
καὶ τοῖς φαλακροῖσι περὶ νῆας
ἐν αὐτῶν δὴ πᾶσι τῶν νῆας,
καὶ γὰρ πᾶσι ἐρεῖ νικῶντος ἐμῶν
καὶ τῶν ῥαβδούχῃ καὶ εὐμφοσίαις,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Φέρε τῷ φαλακρῷ, δὸς τῷ φαλακρῷ,
Τῶν φραγαλίων, καὶ μὴ ἀφαίρει,
Γενναιοτάτη τῶν ποιητῶν
Ἀνδρὸς τὸ μέτωπον ἔχοντος.

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Μῆσα, σὺ μὲν πολέμας
Ἀπώσκειν μετ' ἐμῷ
Τὴν φίλῃ χέρουσον,
Κλείσσαι θεῶν τε γάμους,
Ἀνδρῶν τε δαΐτας,
Καὶ θαλίας μακρόρων,
Σοὶ γὰρ τὰ δ' ὅς ἀρχῆς μέλει,
Ἡν δέ σε κακρῖνος ἐλθάν
Ἀντιβολὴ μὴ τ' παῖς
δὼν χορῷσαι
Μυθῶν πακδσῆς, μὴτ' ἔλθῃ
θῆς σιωέριθος αὐτοῖς,
Ἀλλὰ νόμιζε πάντας
Ὀρτυδάς οἰκογενεῖς,
Γυλιούχενας ὀρχισαίς
Ναννοφνεῖς, σφυράδων,
Ἀποκρίσματα,
Μηχανοίφας
Καὶ γὰρ ἔφαχ' ὁ πατήρ
Ὁ παρ' ἐλπίδας
Εἶχε τὸ δρέμα, χαλιῷ
Τῆς ἐσέρας ἀπαγγέλαι.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

Τοιαῶδε χηῖ χερίτων

ΕΙΡΗΝΗ.

203

Δαμώματα καὶ κληῖμων
Τὸν σοφὸν ποιητῶν
Υμνεῖν, ὅταν ἦν ἄλλῃ
Φωνῇ χελιδόν.
Ἐζομένην κελαιδῆ
Χορὸν δὲ μὴ χηῖ μόρπμος,
Μινδὲ μελαίνθιος, ἔδῃ
Εἰκροπέττω ὅπα κηρύθῃ
σαντος ἦκας
σ' ἰώησας τ' φραγφδών
Τὸν χορὸν εἶχον ἀδελφῶ
φός τε καὶ αὐτὸς ἄμφω,
Γοργόνδ' ὀφθαλμοί,
Βασιλοσκοποὶ, ἄρπηγας,
Γρεχτοβῆαι, μιχαροί
Τραγομάχαλοι
Ἰχθυολίμαι,
Ὡν καὶ ταχρεμψαμένη
Μέγας καὶ πλατὺ
Μῆσα θεῶν μετ' ἐμῷ
Ξύμπαιζε τῷ ὀρτυλί.
Τρ. Ὡς χαλεπὸν ἰὼ ἐλθάν ἄρ' ὀδυρ' ἔδῃ,
Ἐγὼ γέ τοι πεπόννηκα ἡρομδῆ τὰ σκέλη,
Μικροὶ δ' ὀραῖν ἀν' ὠθεν ἦστ', ἔμοιγέ τοι,
Ἀπ' ἄρανθ' φαίνεσθε κακρῶν πᾶν,
Ἐν τῷ θεῖνι δὲ, πολὺ πικρὸν ἔστιν.
Θε. Ὡς δ' ἐπὶ ἡμῖν; Τρ. Ὡς ἐγὼ πενθόμην πινός.
Θε. Τί δ' ἐπαθες. Τρ. Ἠλγω μὲν τὰ σκέλη μακρὰν ὁδὸν
Διελκυνθῶς. Θε. Ἴθι νῦν καὶ ταπὲ μοι. Τρ. ἔπ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Θε. Ἄλλον τίν' εἶδες ἀνδρα καὶ τὸν αἰέρα,
φλανώμενον πλὴν σκυλῶν; Τρ. ἔκ, εἰ μή γε πού
τυχεῖς δὴ ἢ φῆς διδυρκαμβοδιδεπτάλων,
Θε. Τί δ' εἶδων; Τρ. ξυελέχοντ' ἀναβολὰς ποτῶμεναι,
τὰς ἐν διαειρανερινχέτης πινάς.
Θε. Οὐκ ἔστιν ἄρ' ἔστιν ἄλ' ἐκαστα καὶ τὸν αἰέρα;
ὥς ἀτέρων γινόμεθ' ὅταν τις ἀποθάνῃ;
Τρ. Μάλιστα. Θε. καὶ τίς ὅστιν ἀπὸ τῶν ἐκεί;
Τρ. Ἰὼν ὁ χῆρος, ὅσπερ ἐποίησε πάλαι,
ἐνθάδε τὸν αἰὸν ποτ' ὡς περ' οὐδέ τις,
ἀοῖον αὐτὸν πάντες ἐκείλω ἀτέρως.
Θε. Τίνων ἔστιν οἱ διατρέχοντες ἀτέρων,
οἱ καὶ οἱ μὲν οἱ δὲ τινες. Τρ. ἀπὸ δειπνῶν πινέων
τῶν πλυσίων ἔτοι βαλίζων ἀτέρων
ἰπνὸς ἔχοντες, ἐν δὲ τοῖς ἰπνοῖσι πῦρ,
ἀλλ' εἰς τὸν ὅσον τὰς ταυτὶν λαβῶν
καὶ τὴν πύελον καὶ τὰς κυλῶν, καὶ δέμας ὅσον
στῆναι μοι καὶ τῆδε καὶ τῶν λέχων,
καὶ τὰς δὲ δρόσους, ἥκε δίδυρ' αὐθις πάλιν,
ἐγὼ δ' ἀποδύσω τὴν δὲ τῆ βελῆ τέως.
Θε. Ρόθεν δ' ἐλαβὼν ταῦτα σύ; Τρ. πόθεν ἐκ τῶν ἑρατῶν.
Θε. Οὐκ ἀν' ἐπὶ τοῖσι τῶν θεῶν φιλῶντων,
εἰ πορνοβοσκὸς ὅσπερ ἡμεῖς οἱ βοροῖ.
Τρ. Οὐκ, ἀλλὰ ἐκ τῶν ζῶντων ἀπὸ τῶν πινέων.
Θε. Ἄγε νῦν ἴωμεν, εἰπέ μοι, δὴ καὶ ταφάρην
ταῦτη τί; Τρ. μηδὲν, ἔστι δὲ τῆς φαρέτης,
οὐδ' ἄρ' ἔστιν ἔτι μάστιγος, ἡ δὲ αἰὲς
παρὰ τοῖς θεοῖσι ἀμβροσίαν λείχει ἀνῶ.
Θε. Λέχειν; ἄρ' αὐτῇ καὶ καὶ θάδε σκευάζεσθαι.

ΕΙΡΗΝΗ.

- Χο. Εὐδαιμονικῶς γὰρ ὁ πρῶτος
βύτης ὅσα γὰρ ὡδ' ἰδεῖν,
τὰν αὖ τὰδε πρῶτα.
Τρ. Τί δὴ τ' ἐπεὶ δὴ νῦν μὲν ὁρᾷτε λαμπρὸν ὄντα.
Χο. Ζηλωτῶς ἔσει γέρον
ἀδῶς νέος ὡν πάλιν,
μύρω καὶ τὰ λείπῃς.
Τρ. Οἱ μὲν τί δὴ τ' ὅταν ξυλῶν τῶν πηδίων ἔχωμαι,
εὐδαιμονέστερος φανέσθαι καὶ κινῶν στροβίλων,
οὐκ ἔστιν ἀδικίᾳ, ὅστις εἰ ὅχιμα καὶ θάλασσα βῆς,
ἔσσωσα τῇ ἐκείλῳ, ὡς τ' ἐν τοῖς ἀγροῖσι αὐτὸς
ἀπαντᾷ ὄντας, ἀσφαλῶς κινῶν τε καὶ καὶ δένδρεα.
Θε. Ἡ πᾶς λέλῃται, καὶ τὰ τῶν πυλῶν καὶ λαῶν,
ὅτι πλεονεξία πέπεται, σπουδὴν ἐμπελάσσειται,
καὶ τὰ ἄλλα ἀπαξάπαντα, τῶν πέρας δὲ δῶ.
Τρ. Ἰθὺ νῦν ἀποδύμεν τὴν δὲ τὴν θεῶν,
ἀνύσαντε τῇ βελῇ. Θε. τίς ἐδ' αὐτῇ, τί φῆς;
Τρ. Αὐτῇ θεῶν ἐστὶν, ἡ μὲν ποτὶ
ἐπὶ τὸν βραχὺν αὐτῇ δὴ ὑποπεπῶκός τις,
σάφ' ἴδι καὶ λήφθη μοῖς. Θε. ὡδ' ἀποτα,
ὅσῳ ἔχει τὴν προκοπὴν τετρημένη.
Τρ. Εἴς, τίς ἐδ' ἡμῶν δίκαιος, τίς ποτε,
τίς διαφυλάξει τὴν δὲ τῆ βελῇ λαβῶν,
οὐδὲ τίς πῶς γράφει; Θε. ὅστις ἐστὶν ἴδιμα,
σκληρὸν ἐμμενῶν τῶν πέρας καὶ ταλαμβροσίαν.
Τρ. Οὐ πῶς λέγεται μὲν τίς ὁ φυλάξων; δίδυρ' οὐ
καταπῆσομαι ἔτις μέσους αὐτὸς ἄγων.
Θε. Ἐκείνοισι νόμι. Τρ. τίς. Θε. ὅστις; ἀειφράδης,
ἀρετὴν παρ' αὐτὸν ἀντιβολῶν. Τρ. ἀλλ' ὡς μέλες,
cc ββ 1115

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Τὸν ζῶμὸν αὐτῆς πρὸς πτωτῶν ἐκλάφεται,
 Ἀ' γε δὴ σὺ καὶ τὰς πρῶτα τὰς σιδύην χαμαί,
 Βυλὴν, πρὺτάνεις, ὁρᾶτε πλὴν θεράν;
 Σκέψασθ' ὅς ὁ μὲν ἀγαθὰ παραδίδωσι φέρων,
 ὧς τ' οὐδέως ἀρχὰς τὰς ὑμῶν τῷ σέλι.
 Ταύτης μετέωρα καὶ ταχὺ γαῖαν ἀνέχρουσιν,
 Τὰς δ' ὁρᾶτε τὸν πᾶν ὅσον ὡς καλόν,
 Διὰ ταῦτα καὶ κεκίχ' ἐπὶ πικρῶν ἐν ταῦτα χάρ,
 Πρὸς τῶ πολέμῳ τὰ λίσσασθαι τῇ βυλῇ ποτ' ἴω,
 Ἐπεὶ ἀγῶν ἀν' ὅθις ὄξεσσι ποιεῖν
 Ταῦτ' ἴω χῆσιν αὐτοῖς καλὸν πάνν,
 Ἐπὶ γῆς πελκίαν, τετραποδῶν ἐστάναι,
 Καὶ περὶ κράτιον ὅς περὶ φασμαίνους νεανικῶς,
 Γαίαν, ὀρῶν, πύξ ὁμῶς καὶ τῷ πεί;
 Τρίτῃ δὲ μετὰ ταῦτ' ἐπὶ ποδῶν μέαν ἄξετε
 Ἡνίκα δὲ κέλης κέλιται παρακελιτῇ,
 Ἀ' ρμοῖται δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀνὰ τετραμμένῳ,
 Φυσῶνται καὶ πένονται πρὸς σινιήσεται,
 Ἐτεροι δὲ κείσονται ἀπὸ τῶν λιμένων,
 Περὶ ταῦσι καὶ μπάσις λυίοχοι πεπῶν ἴσεται,
 Ἀ' λ' ὡς πρὺτάνεις δέχεσθαι πλὴν θεράν,
 Ἰ' ὅς πρὸς πτωτῶν ὁ πρὺτάνεις παρεδέξατο,
 Ἀ' λ' ἂν αὖ ἐπὶ προίκα πρὸς ταχὺν σ' εἴδει,
 Ἀ' λ' ὅσον αὖ σ' ὑπέχοντα πλὴν ἐκχερίαν.

Χο. Ἡ χρῆσις αὐτῆς πόλιν
 πρὸς ἐστὶν ἀπασιν, ὅς
 πρὸς ἐστὶν τοιῶντος.

Τρ. Ὅταν φρυγᾷ τ' εἴσοδε πολλῶν μέλλον οἶός ἐμι.

Χο. Καὶ νῦν σὺ γε δαίμων εἰ

Εἰρήνη

205

Σωτὴρ γὰρ ἅπανσιν αὐτῶν

θράσινος γέννησαι.

Τρ. Φήσεις τί δὴ τ' ἐπεὶ δὴν ἐκπῆς οἶνα λεπεσῶ.

Χο. Καὶ πλὴν γὰρ τ' θεῶν, αἰεὶ σ' ἡγήσομεθα πρῶτον.

Τρ. Πολλῶν γὰρ ὁ μὲν ἄξιός ἀθμονόους ἐγώ,
 Δεινῶν ἀπελάξεας πόνων τὸν δημότῳ ὁμιλον
 Καὶ τὸν γεωργικὸν λεῶν, ὅς περ βολόντε παύσας.

Χο. Ἀ' γε δὴ νῦν ἐν τῷ δυνάμει ποιητέον;

Τρ. Τίς ἀλλ' οὐ γὰρ ταῦτ' ἴω χύρως ἰδρυτέον.

Χο. Χύρως σιν, ὡς περ μεμφομένοις ἐρμίδιον;

Τρ. Τί δὴ δοκεῖ, βύλεσθαι λαρινῶ βοί;

Χο. Βοί μινδεμῶς ἴνα μὴ βοιθῶν ποι δέοι

Τρ. Ἀ' λ' οὐ παρὲς καὶ μεγάλη. Χο. μὴ μή; Τρ. πῆ.

Χο. ἴνα μὴ γένηται θεαγῆς ὑλῶν.

Τρ. Τί δὴ δοκεῖ σοι δὴ τὰ τ' λοιπῶν. Χο. οἶ.

Τρ. Οἶ; Χο. ναὶ μετ' οἶ. Τρ. ἀλλὰ τῶν τ' ἐς ἰωνικῶν

τὸ ρῆμα γ'. Χο. ἀνιπθῆς γ' ἴν' ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ

ὧς χρὴ πολεμεῖν λέγει πρὸς οἱ καὶ δήμενοι

ἢ πρὸς τῶν δέος λέγει σ' ἰωνικῶς, οἶ.

Τρ. Εὐτοὶ λέγεις. Χο. καὶ τὰ δὲ ἀγῶν ἡπιοί,

ὧς τ' ἐσόμεν ἀλλήλοισιν ἀμνοὶ τῷ φρόπας,

Καὶ τοῖσι συμμέχοισι, πρῶτοι πολλοί.

Τρ. Ἰ' θι νῦν, ἀγῶς τάχιστα τὸ πρόβατον λαβάν,

Ἐγὼ δὲ πολεμῶ βωμῶν ἐφ' ὅτις θύομεν.

Χο. ὧς πάνθ' ὅς ἀν' ἐλπίγῃ, χ' ἢ τῷ χι καπορῆσ,

Χωρεῖ κ' νουῶν, ἔτερον δ' ἐτέρῳ

Τῶντων, κ' καὶ ῥὸν ἀπαντᾷ.

Τρ. ὧς ταῦτα δὴ λαγῶν, ὅς γὰρ βωμῶς θύραισι καὶ δὴ.

Χο. Ἐπεὶ γὰρ νῦν ἐν ὅσῳ,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Σοβαρά θεόθεν,
Κατ'χει πολέμῳ,
Μετάρροπος αὔρα,
Ναὺ γὰρ δαίμων φανερώς,
Εἰς ἀγαθὰ μεταβιβάζει,
Τὸ καὶνὸν παρέστιν, ὅλως ἔχον κησέμματα, κημάχαιρα,
Καὶ πύργῳ τῷ κ' ἔδεν ἴχει πλῆλ' ὃ πρόβατον ἡμῶν.
- Χο. Οὐκ οὐκ ἀμύλησεν ὅσον
Ὡς ἡ χεῖρ ἡμῶν ἴδῃ
Πρόσεισιν αὐλήσων ἀκλινῶ
Πρὸς, καὶ τῷ δὲ οἶδ' ὅπ
Φυσῶντι καὶ ποταμῶν
Προσδύσσετε δῆπρ.
- Τρ. Ἀγε δὴ τὸ καὶνὸν λαβὼν σύ καὶ πλὴν χερνίβει
Γερίθι τὸν βωμὸν παχέως αὐτὸς δεξιά.
- Θε. Ἰδὲ, λέγοις αὖ ἄλλο, περὶ ἐλήλυθα,
Φέρε δὴ τὸ δαδῖον πόδ' ἐμβάψω λαβῶν
Σαῖς σὺ παχέως, σὺ δὲ πρότανε τῶν ὁλῶν
Καὶ τὸς τε χερνίπῃς παραδοὺς ταύτῳ ἐμοί,
Καὶ τοῖσι θεαταῖς ῥίπῃ, τῶν κειθῶν. ἰδὲ.
- Τρ. Εἴδωκες ἡδὴ. Θε. νῆ τὸν ἐρμῶν, ὦ, τέγε
Τάτων ὅσοι πέρ εἰσι τ' ἰωμενίων,
Οὐκ ἔστιν ἔδαις ὅσπερ ἔχει θῶν ἔχει.
- Τρ. Οὐκ αἰ γυναικὸν ἔλαβον. Θε. ἀλλ' ἐς ἐσπέραι
Δώσαν αὐτοῖς αὐτοῖς ἀνδρῶν, ἀλλ' οὐκ ἔμεθα,
Τίς τῆδε πρὸς ποτ' εἶσι, πολλοὶ κ' ἔχουσι,
Τοῖσι φέρε δῶ, πολλοὶ γάρ εἰσι καὶ γὰρ.
- Τρ. Τάτων ἀγαθὸς ἐν ὁμοῖα. Θε. εἴ γ' εἰ πινῶν
Ἡμῶν καὶ παχέων τῶν ὅσων ποσὺν τινί

ΕΙΡΗΝΗ.

206

- Εἰς ταυτὶ τῷ ἔσθ' ἰόντες χωρεῖον,
Ἀλλ' ὡς τάχιστα δὴ χεῖρ, δὴ χεῖρ, δὴ χεῖρ, δὴ χεῖρ.
- Τρ. Ὡς σεμνοτάτη βασιλεία θεῶ
Ρότνι εἰρήνη
Δέσποιναι χορῶν, δέσποιναι γάμων,
Δέξαι θυσιᾶν πλὴν ἡμετέρων.
- Θε. Δέξε δὴ τ' ὡς πολυμήτη
Νῆδία, καὶ μὴ πύργῳ ἄπερ αἰ
Μοιχοδύμεναι δρῶσι γυναικῶν,
Καὶ γὰρ κέναι παρακλίνασαι
Τῆς αὐλείας παρακλίνασαι
Καὶ πρὸς χεῖρ τὸν νοῦν αὐτοῦ
Ἀναχωρεῖσιν,
Καὶ τῷ αὐτῷ, παρακλίνασαι
Τάτων σὺ ποιεῖς μὴδὲν ἐν ἡμῶν.
- Τρ. Μὰ δὴ ἀλλ' ἀπὸ φίλων ὁλῶν σπαντῶν,
Γενναῖοι πρὸς τῶν ἐραστῶν.
Ἡμῶν, οἱ, σὺ γὰρ χεῖρ ἡδὴ,
Τεῖα καὶ δέκ' ἐτι,
Λύσον δὲ μέχθας καὶ κρηνορῶν,
ἵνα λυσιμέχθας σε καλῶμεν,
Ραῦσον δὴ μὲν τὰς ὑπονοίας
Τὰς περὶ ὁμῶν, αἰς ἑσπερίῳ
Θεῖς ἀλλήλων, μέσον δὴ ἡμῶν
Τὰς ἐλλῶνας πάλιν δεξιᾶς
Φιλίας χυλῶν, καὶ συγγνώμῃ
Τινὶ προσηύδα κερῶν τὸν νοῦν,
Καὶ πλὴν ἀγορῆν ἡμῶν ἀγαθῶν
Εἰ μὴ καὶ τῶν μεγάλων σκοροδίων,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Σικύων πέφον, μήλων, ροιῶν,
Δδλοισι χλαμισιδίων μικράν,
Καὶ βοιωτῶν γε φέροντας ἰσθῆν,
Χλωῆας, νήπιας, φάπιας, φοχίλας,
Καὶ κωπαΐδων ἐλθεῖν στυγείας,
Καὶ πῶς ταύτας ἡμῶς ἀδρόες
Οὐ φωνοῦντας πυρβάζεσθαι,
Μορύνω, τελέα, γλαυκέτη, ἄλλοις
Τεύθαις πολλοῖς, καὶ τα μετὰ κύνιον
Ἡκεν ὕστερον εἰς τὴν ἀγοράν,
Τὰς δὲ περὶ αὐτῶν, τὸν δὲ ὁποῖον,
Εἶτα μονοθεῖν ἐκ μηδείας,
Ὡς λόμαν ὠλόμαν ἀποχειρωθεῖς,
Τὰς ἐν τῷ τλοισι λοχουομένης
Τὴς δ' ἀνθρώπου ἀδικαίρειν,
Ταῦτ' ὡς πολυτίμητ' ὀχυρομένους ἡμῖν δίδω,
Θε. Λαβὲ τὴν μάχαιραν, εἰδ' ὅπως μαρτυρεῖς
Σφάξαις τὸν οἶν. Τρ. ἀλλ' ἄγε μὲν. Θε. πῶς πὶ δὴ
Τρ. Οὐχ ἥδετα δὴ ποθεν εἰρήνη σφαγῆς,
Οὐδ' αἶμα τέτα βωμὸς, ἀλλ' εἴσω φέρων
Θύσας, πᾶσι μὲν ὅξελων δούρ' ἐκφέρει
Χ' ἔγω τὸ πρόσβαντον τῷ χορηγῷ σώζεταί,
Χο. Σέ δὴ θύρασι χρεῖ μόνοντα τοῖσι,
Σχίζας δούρι πέναι ταχέως
Τὰ, πε πρόσφορ' ἀπαντ' αὐτῶν τῶν τοις.
Τρ. Οὐκ οὐκ δοκῶ σοι μεντικῶς τὸ φρύξανον πίδαξ;
Χο. Ρῶς δ' ἔχῃ, τί γάρ σε πέφυκ' ὅσα χρεῖ
Σοφὸν ἀνδρα, τίς δ' οὐ φρονεῖς ὅπου
Εἴ τι χρεῶν τόν γε σοφὴ δόμιμον,

ΕΙΡΗΝΗ.

207

Φρονὶ καὶ πορείᾳ τῇ πόλει.
Τρ. Ἡ γὰρ γοῦν ἐνήμεν, τὸ σπλιδίον πέζει,
Καὶ τὴν βράβειαν ὁσομαι, καὶ παιδὸς δ' ἀδελφῆς,
Χο. Τίς δ' ἂν εἴποιεν ἡμῶς
ἐν ἀνδρα τοιῶν, ὅς
τις, πόλλ' ἀνὰ τλάς, ἔσω
σε τὴν ἱερὰν πόλιν,
Ὡς τ' ἔχῃ πεπαύσει πότ' αὖ,
Ζηλωτὴς ἀπασιν.
Θε. Ταυτὶ δέσπραται, τίς ποτ' ἐμὴν λαβῶν,
Εἰ γὰρ αὐτὴν ἀλάγχν' αἶμα καὶ θυλήματα.
Τρ. Ἐμοὶ μελήσει ταῦτα γ', ἀλλ' ἡκεν ἐχρῶ.
Θε. Ἰδὲ πέρειμι, μὲν αὖτις εἰν σοὶ δοκῶ;
Τρ. Οὔ πᾶ καλῶς νῦν ταῦτα, καὶ γὰρ ἄπο
προσέρχεται δέφνη πῆς ἐς σφαγῶν μόνος,
Τίς αὖτε πότ' ἐστίν; Θε. ὡς ἀλάτων φαίνεται,
Μακρὸς τίς ὅστις. Τρ. δ' μὲν δὴ ἀλλ' ἱεροκλέης.
Θε. Αὐτὸς γὰρ πρὸς ὁ χρησιμοχῆρος, οὐ γὰρ εἰς
τί ποτ' ἀρ' ἀλέξει; Τρ. δὴλος ἐστ' ἄπο γ' ὅτι
Ἐναντιώσεταί τι τοῖς διαλλαγαῖς.
Θε. Οὐκ, ἀλλ' ἀκατὰ τὴν κηῖσαν εἰσελθόντων.
Τρ. Μὴ νῦν ὁρᾷς δοκῶμεν αὐτὸν. Θε. οὐ λέγεις.
ἱερ. Τίς ἡ θυσιὰ πότ' αὐτῇ, καὶ τῷ θεῷ.
Τρ. Οὔ πᾶ σὺ σιγῇ καὶ παγ' ἀπὸ τ' ὁσφύος.
ἱερ. Οὔτ' αὖτε βύετ' ἀφράζεθ'; Τρ. ἡ κέρμενος ποιεῖ
καλῶς. Θε. καλῶς δὴ τ' ὡς πότ' αὖτις εἰρήνη φίλη.
ἱερ. Ἀγε νῦν ἀπέρχου, καὶ τα δὸς τὰ παρ' ἡμῶν.
Τρ. Οὔ πᾶ ἀλειον προῶτον. ἱερ. ἀλλὰ ταυτα γί
Ἡ δ' ἐν σὶν ὁπῆα. Τρ. πολλὰ πρᾶτεις ὅστις αἱ,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Κατάτεμνε, πῆ φράπιζα, τίω σπονδῶν φέρε.
Γερ. Ἡ γλῶττα χοεῖς τέμνεται. **Τρ.** μενήμεθα.
Γερ. Ἀλλ' οἷδ' ὁ δ' ὀφείλει. **Θε.** ὡφράσας. **Τρ.** μὴ διαλέγῃ
 Νῶν μηδὲν, ἄρ' ὡς ἔρ' ἱεροδύομεν.
Γερ. Ὡς μέλει οὐκ ἔστι καὶ νῆποι. **Τρ.** ἐς πεφαιλῶσσι.
Γερ. Οἱ τίνες δὲ φράσισι θεῶν νόον ἔκ' αἰοντόν,
 Σωθῆναι πεποιοῦσ' ἄνδρ' ὅν χαρὰ πῶσι πῆναι.
Θε. Αἰβόαι βόαι. **Τρ.** τί γὰρ. **Θε.** Ὡς χαροπτοῖσι πῆναι.
Γερ. Καὶ κέπφοι φῆρων δὲ, ἀλὼ πεποιοῦσι πέπειθε,
 Ὡς δόλια ψυχὰς δόλια φρενὸν. **Τρ.** εἴτε σὺ εἶναι,
 Ὡς φελεν, ὡς λαζών δ' τοῦ θερμὸς ὁ πλὴν.
Γερ. Εἴ ἔρ' μὴ νύμφαι γε θεαὶ βάνιν ὄξαπατήσκον,
 Μὴ δὲ βάνιν θνητῶν, μήτ' αὖ νύμφαι βάνιν αἰτόν.
Τρ. Εἰδῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶντος βακίλων.
Γερ. Οὐ πῶς θεοφάτον ὡς ἄρ' ὡς δέσμιον ἀλῶσαι,
 Ἀλλὰ τότε πῶτον. **Τρ.** τοῖς ἀλῶσαι πῶς ἔα ταυτί.
Γερ. Οὐ γάρ πῶς τῷ ἐστὶ φίλον μακρόρεσι θεοῖσι,
 φυλόπιστος λῆσαι, πρὶν κεν λυγρὸς οἶν ὕμνοισι,
 Ὡς ἡ σπονδὴ λυγρὸν σπονδῶν πῶν ὀφείλειται
 Χ' ἡ κῶδον ἀνελανθῆς ἐπειγομένη, τυφλὰ τίκει
 Τῶν τῶν ἔρ' ὡς πῶν εἰρῶν πεποιοῦσθαι.
Τρ. Ἀλλὰ τί χρῶν ἡμῶς, ὅς παύσασθαι πολέμου τῶν;
 Ἡ διακομιδῶν, πῶς κεν κλαυθμὸν μεῖζον,
 Εἴδον ὡς ἔστι κοινῇ, τὴν ἀλλὰ δὲ ἀρῶν.
Γερ. Οὐ ποτε ποιήσεις τὸν κερκῆρον ὀρθὰ βελίξεν.
Τρ. Οὐ ποτε λατρήσεις ἐπὶ τῷ λοιπῷ γ' ἐν πεντακτίῳ
 Οὐδ' ἂν τῷ πρᾶχθῇ πῶν ποιήσεις ὕστερον ἔσθαι.
Γερ. Οὐδέ ποτ' ἀν' αἰῶντος λαῖον τὸν φραχὴν ἔχινον.
Τρ. Ἀρὰ φραχῶν πῶν ἀλῶσαις ἐπὶ παύσαι;

ΕΙΡΗΝΗ.

208

- Γερ.** Ροῖον ἔρ' ἡμεῖς χρῆσιμον ἐκαύσασθαι μῆρας θεοῖσι
Τρ. Ὡς ἔρ' ἡμεῖς χρῆσιμον ἐκαύσασθαι μῆρας θεοῖσι,
 Ὡς οἱ μὲν νέφος ἐχθρὸν ἀπὸ σπέρματος πωλέμιοι,
 Εἰρῶν ἐλόντο, καὶ ἱερὸν σπονδῶν ἱερῶν,
 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τὰ μῆρ' ἐκείνη, ἡ σπλάγχχν' ἐπάσαντο,
 Ἐσπῶντο δὲ πέρας, ἐγὼ δ' ὀδὸν ἡγεμόνδον,
 Χρησιμολόγῳ δ' ἔσθαι ἐδίδω καὶ θῶνα φαεινόν.
Γερ. Οὐ μετέχω τῶν, ὅς τ' αὐτ' εἴπε σβυλλὰ.
Τρ. Ἀλλ' ὅς σοφός τοι νῆδ' ὁ μῆρος, δεξιὸν εἶπεν,
 Ἀφρήτωρ, ἀδελφὸς, ἀνέστης ὅστις ἐκείνους.
 Ὅς πολέμῳ ἔραται ἀδελφὸς ἀνελάνθοντος.
Γερ. Φράζο δὴ, μὴ πῶς σε δόλω φρενὸς ὄξαπατήσας
 Ἰκνίος μάτῃ. **Τρ.** τῷ μὲν τοῖ σὺ φυλάτῃ,
 Ὡς ἔρ' φοβερός τοῖς σπλάγχχνοις ἐστὶν ὁ χρησιμὸς,
 Ἐγχα δὴ σπονδῶν, καὶ τῶν σπλάγχχνων φέρε δόλῳ.
Γερ. Ἀλλ' αὐτῶν δοκῇ, καὶ γὰρ μαντῶ βαλάνδῳ,
Τρ. Σπονδῇ, σπονδῇ.
Γερ. Ἐγχα δὴ καὶ μοι καὶ σπλάγχχνων μοῖραν ὄρεξον.
Τρ. Ἀλλ' ἔρ' πῶς τῷ ἐστὶ φίλον μακρόρεσι θεοῖσι,
 Ἀλλὰ τῶν πρῶτον σπονδῶν ἡμῶς, σὲ δ' ἀπελθῶν,
 Ὡς πῶν εἰρῶν, παρὰ μαντῶν βίον ἡμῶν.
Γερ. Ρρὸς φέρε τὴν γλῶτταν. **Τρ.** οὐ γὰρ σπονδῶν ἀπένεγκε.
Γερ. Σπονδῇ. **Τρ.** καὶ ταυτὶ μὲν τὸ σπονδῶν λαβὴν ὀφείλει.
Γερ. Οὐδ' αἰς δώσει μοι τὴν σπλάγχχνον; **Τρ.** ὅς τ' οἶδον τε
 Ἡ μὲν πρὶν διδόναι πρὶν ἡ λυγρὸς οἶν ὕμνοισι,
Γερ. Ναι πρὸς τὴν γονάτων. **Τρ.** ἀλλὰ δὲ τῶν ἱκετιδῶν,
 Οὐ γὰρ ποιήσεις λαῖον τὸν φραχὴν ἔχινον,
 Ἀλλ' ἐπὶ θεῶν δόλω συσπλάγχχνον ἔστι
 Μετὰ νῶν. **Γερ.** τίς ἔστι γὰρ; **Τρ.** τῷ σβυλλῶν ὀδῶν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ἰερ. Οὐτοὶ μὲν πλὴν γλῶττα καὶ τέδεον μόνω,
 Ἀλλ' ὅρπισσ' αὖ σφιν αὐτὰ, κοῖται δ' ἐν μέσῳ.
 Τρ. Ραῖε παῖε τὸν βαλὺν. Ἰερ. μαρτύρομαι.
 Ἰερ. Κἀγὼ γ' ὅτι τένθης εἴκ' ἀλαζὼν ἀνὴρ
 Ραῖ αὐτὸν ἐπέχων πῶρ ξύλῳ τὴν ἀλαζόνει.
 Θε. Σὺ μὲν οὐκ, ἐγὼ δὲ τοῦτον ἵτ' κωδίων
 Ἀ' λάμβαν' αὐτὸς ὅξ' ἀπατῶν, ἐκβολβιῶ,
 Οὐ καὶ ταβαλῆς τὰ καὶ δὲ ὠθυπύλες;
 Ἰερ. Ἡ' κινύσας ὁ κῆρας οἶος ἢ λὺ' ὅξ' ὠρεῖς;
 Θε. Οὐκ ἀποπετῆσαι θάτῃον εἰς ἐλύμνιον.
 Χο. Ἡ' δομαὶ ἡ δομαί,
 Κραίνυς ἀπὸ λαοῖς μένος
 Τυρῶτε καὶ κρομμύων
 Οὐ γὰρ φιληδὼ μάχαις,
 Ἀλλὰ πρὸς πῦρ δέλκων
 Μετ' ἀνδρῶν ἐτέρων φίλων
 Οὐκ ἔας τῶν ξύλων ἅτ' ἀν' ἡ
 Δαχότατα τῆς θέρης
 Ἐκπεπτεσμεῖα
 Κάνθακμιζον πόνρε βίνθας,
 Τλώτε φυγὸν ἐμ πυρδύων
 Χ' ἄμα πλὴν θράτῃαν κωῶν
 Τῆς γυναικὸς λαμύνει.
 Χο. Οὐ γὰρ ὅστις ἡδίων, ἢ τυχεῖν μὲν ἢ δὴ ἁπαρμεῖα,
 Τὸν δεῖν δ' αὖθις ἐκάζειν, καὶ πῖν' ἀπὲν γείτονα
 Εἰπέ μοι τί τλωμὰς δὲ δρωμέν ὦ καμαρχίδης,
 Ἐμπιᾶν ἐμοὶ γ' ἀρέσκει, τῆς δεῖν δ' ὄρωντος καλῶς,
 Ἀλλ' ἄφαυε τ' φασηλίων ὦ γυναικί φρεῖς χοίνικας
 Τῶν τε πυρῶν μέσον αὐτοῖς, τῶν τε σῆκων ἔξελε,
 Τόντε

ΕΙΡΗΝΗ.

209

Τόντε μὲν ἡ σύρα βοσρησάτω τῆς χωρίας,
 Οὐ γὰρ οἶοντ' ἐπὶ πάντως οἰναρίζεν τήμερον,
 Οὐδὲ τωτλάξεν, ἐπειδὴ περδεκὸν τὸ χωρίον,
 Κἀὲ ἐμὸς δ' ἐνεγκάτω τις πλὴν κίχλιω καὶ τῷ πῖνῳ,
 Ἡ γὰρ καὶ πύρις τις ἐνδον, καὶ λαγῶα τέταρα,
 Εἴ τι μὴ ἔλῳεγκεν αὐτ' ἢ χαλκὴ τ' ἐσπείρας,
 Ἐφεί τοι καὶ ἐνδον, ἔκ οἱ δ' ἄτ' αὖ καὶ κινύσας,
 Ὡς ἐνέγκ' ὦ παῖρ φίλ' ἡμῶν, ἐν δὲ δίδωναι πῶ παρτί,
 Μυρρίνας αἵ πῶν ὅξ' αἰχινάδης τ' καρπύμαν
 Χ' ἄμα τ' αὐτ' ὅσ' ἔχειν ἀδύλω τις βωσάτω,
 Ὡς αὖ ἐμπὶ μεθ' ἡμῶν
 Εὐ ποιῶν τις κῶφελουῶτος
 Τῆς δεῖν παρόμακα,
 Ἡνίκ' ἀν' ἀχέτας,
 ἔδῃ τὴν ἡδὴ νόμον,
 Διασκοπῶν ἡ δομαί
 Τὰς ληνίας ἀμπέλους,
 Εἰ πεπαιγμένον ἡδὴ
 Τὸ γὰρ τίτι περὶ φῶς
 Τόντε φίληχ' ὄρων οἰδαίνοντος
 Τ' εἰδ' ὁ πύταν ἢ πέπων,
 Ἐδίδω καὶ πέχῳ,
 Χ' ἄμα φήμ', ὦραι φίλαι, καὶ
 Τῆς θύμης φίλων κυκῶμαι,
 Κἀτα γίνομαι παχὺς,
 Τλωκαῦτα τῆς θέρης
 Μαλλοὶ ἢ δεῖσιν ἐχθρὸν ταξίαρχον προσβλέπων
 Τρεῖς λόφοις ἔχοντα καὶ φοινικὶ δ' ὀξείαν πένυ,
 Ἡ γὰρ ἐκείνός φησιν εἶναι βόαιμα σαρδανιανόν,
 dd γγ

Δο. ῥόσον διόδοις δῆτ'; Τρ. εἰ διαπριδᾷεν δίχα
 Λάβοιμ' αὐτ' ἐς χεῖρας καὶ ἐκαστὸν τ' ἀραχμῆς.
 Δο. ὕβριζόμεθα, χωρῶμεν αὐτὰν ἐν ποσσίν.
 Τρ. Νῆτον δὲ ὥς τὰ παιδείαν ἥδη ἔξρχεται
 Οὐρησόμενα τὰ τ' ἀδικημάτων δουρ' ἵνα
 Ἀπ' ἄστεται, προαναβάλληται μοι δοκεῖ,
 Ἀλλ' ὅτι περ ἄσθεν ἀνιστοῖς ὡς παιδίον
 Αὐτὴ παρ' ἐμὲ γὰρ πρότερον ἀναβαλεῖ ἵνα δῖ.
 Ραι. Νῦν αὖθ' ὁ πλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχόμεθα. Τρ. παύσασθε
 Ὁ πλοτέρως ἄσθεν, καὶ ταῦτ' ὠρίσκειν θάμην
 Εἰρλῆς γ' ἔστιν, ἀμαθὲς γ' εἰ καὶ κατάρκτον.
 Ραι. Οἷσ' ὅτε δὴ χερσὶν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Σωρ' ἔβαλον ῥιγᾶστε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοείσας.
 Τρ. Ἀσπίδας; Ραι. παύσει μεμνημένος ἀσπίδας ἡμῖν.
 Ραι. Ἐνθάδ' ἄμ' οἰμωγῇ καὶ δὴ χολῇ πέλεν ἀνδρῶν.
 Τρ. Ἀνδρῶν οἰμωγῇ, κλαύσει γὰρ τὸν δῖον υἱόν
 Οἰμωγὰς ἄσθεν, καὶ ταῦτας ὀμφαλοείσας.
 Ραι. Ἀλλὰ τί δῆτ' ἔδω, σὺ γὰρ ἔπ' ἐμοί, οἷς πῃ χεῖρας.
 Τρ. Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέας, καὶ τὰ τοιαῖα
 Ἄριστον προτίθεντο καὶ ἄτ' ἠδιστα μάσσειναι.
 Ραι. Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέας, καὶ χεῖρας ἵππων,
 Ἐκλυον ἰδρυόντας, ἐπεὶ πολέμῳ ἐθροεσεν.
 Τρ. Εἴεν, ἐθροεσεν, τῷ πολέμῳ καὶ πόσιον
 Ταῦτ' ἔδω, ταῦθ' ὥς ἠδῖον κερσισμένοι.
 Ραι. Θωρήσονται ἄρ' ἔπειτα πεπαιγμένοι. Τρ. ἄσμενοι. *
 Ραι. Πύργων δ' ὅξεσ' ἔχοντο, βοῶν δ' ἄσβεστος ὀρύρεα.
 Τρ. Κάμεισ' ἀπόλοιο πᾶσι δάκρυον αὐταῖς μάχαις,
 Οὐδὲν γὰρ ἔσθαι, πλὴν πολέμῳ τῷ καὶ ποτ' εἴ;
 Ραι. Ἐγὼ; Τρ. σὺ μὲν τοι γὰρ δῖ. Ραι. γὼς λαμάρχομαι.
 dd γγ 118

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Τρ. Αἰβοί,
 Ἡ γὰρ ἐγὼ θαύμαζον ἀνέων εἰ σὺ μὴ ἦς.
 Ἀνδρὸς βελομάχῃ, καὶ κλαυσιμάχῃ τινὸς ἦός,
 Ἀπὲρρε, καὶ τοῖς λογχοφόροις, ἀδελῶν,
 Ρῆ μοι δὲ τῶ κλεωνύμῃ, εἰ παιδίον,
 ἄσπιν πρὶν εἰσελθεῖν, σὺ γὰρ οὐ σὶ δὲ οὔτι
 οὐ πρᾶγματ' ἄσπεις, σώφρωνος γὰρ εἰ πατρός.
 Ραι. Ἀπὸ δὲ μὲν σάτων τίς ἀγάλλεται, ἡὲ παρὰ θαμνί;
 Ἐν τὸς ἀμώμητον καὶ λιπὴν ἔκε δέλων.
 Τρ. Εἰπέ μοι ὦ πόσων εἰς τὸν σαυτὴ πατέρ' ἄδεις;
 Ραι. Τυχλὺ δ' ὄξεσάωσα. Τρ. καὶ τίς αὖτε τοκῶν,
 Ἀλλ' εἰσώμεν, οὐ γὰρ οἶδ' ἐγὼ σκεπῶς
 Ὅπταυθ' ὅσ' ἦσας ἀρπὶ πεδὶ τ' ἀπιδίλος,
 οὐ μὴ πλάσθῃ πύτ' ἀν' ἐκείνῃ τῇ πατρός, *
 Ὑμῶν ὅλοι πὸν ἔργον ἦδη νταυθατ' μενόντων
 φλαῦ ταῦτε πάντα καὶ ἀποδῆν,
 καὶ μὴ κενὰς παρέλκειν,
 Ἀλλ' ἀνδρὲς ἐμβάλλετον,
 καὶ σμήχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνώθων,
 οὐ δὲ γὰρ ὦ πόνηροι
 Λυκῶν ὁδόντων ἔργον εἶν,
 Ἡ μὴ πὶ καὶ μεσῶνται,
 Χο. Ἡ μὲν μελήσει ταῦτε γὰρ οὐ ποιεῖς δὲ καὶ σὺ φράζων,
 Τρ. Ἀλλ' ὦ πρὸ τῆ πεινῶντες, ἐμβάλλεσθε τ' λαγῶν,
 Ὡς ἔχῃ πᾶσαν ἡμέραν,
 Ρακκῶν εἰς ἐν ταῦτε πλεονέκτοισι ἐρήμοις,
 Πρὸς ταῦτα βρύκετ' ἡ τέχ' ὑμῖν φημὶ μετ' αὐτῶν,
 Εὐφημεῖν χρὴ καὶ τὴ νύμφῃ ἐξω πινὰ δούρο καμίζειν,
 Δαδῶστε φέρειν, καὶ πάντα λεῶν συγκαίρειν καὶ πικρὰ
 (λαύειν)

ΕΙΡΗΝΗ.

212

καὶ τὰ σιδηρὰ πάλιν ἄς τ' ἀγρόν ναυτὶν πάντα καμίζειν,
 Ὁρῶ καμύνας καὶ πείσαντας καὶ ὑπέρβολον ὄξελασσαν
 καὶ περὶ τ' ἐπιδύαμνους τοῖσι θεοῖς (ταῖς
 διδόναι πλῆθον τοῖς ἑλλήσι,
 Κελεύετε ποιεῖν ἡμεῖς πολλὰς
 Ρακῶντες ὁμοίως, οἰνόντε πολὺ,
 Σὺ κατε φῶγειν,
 Τάστε γυναικὲς πικτεῖν ἡμῖν,
 Καὶ τὰ γὰρ πάντα ὅσ' ἀπολέσμεν,
 Σὺ καὶ ἐξαδοῦν πάλιν ὄξε ἀρχῆς.
 Λήξαι δ' αἰθῶνα σίδηρον,
 Δούρ' ὦ γυναιεῖς ἀγρόν,
 Χ' ὡς πῶς μετ' ἐμὲ καλὴ
 Καλῶς καὶ τακείσει.
 Ὑμῶν ὑμῶν αἰ' ὦ, ὑμῶν ὑμῶν αἰ' ὦ,
 Ὡς ἰσχυρὰ καὶ ὡς δικαίως
 Τὰ γὰρ ναυτὶν ἔχεις.
 Ὑμῶν ὑμῶν αἰ' ὦ
 Ὑμῶν ὑμῶν αἰ' ὦ.
 Τί δ' ὀρέσμεν αὐτῶν,
 Τί δ' ὀρέσμεν αὐτῶν;
 Τρυγῆσομεν αὐτῶν,
 Τρυγῆσομεν αὐτῶν,
 Ἀλλ' ἀρᾶμενοι φέρωμεν
 Οἱ πρὸς τεταγμένοι οἱ χορδὸν αἰαλαβόντες,
 Τὸν νυμφῶν ὦ νύμφον,
 Ὑμῶν ὑμῶν αἰ' ὦ, ὑμῶν ὑμῶν αἰ' ὦ.
 Οἰκήσετε γοῦν καλῶς
 οὐ πρᾶγματ' ἐχοντες,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Α'λλὰ σὺ κολοχολῶντες.
Υ' μὲν ὁ μὲν αὖ ὦ, ὁ μὲν ὁ μὲν αὖ ὦ.
Τὸ μὲν μέγα καὶ παχὺ,
Τῆς δ' ἡδὺ τὸ σῶμα,
Φήσεις γὰρ ὅταν ἐδίης,
Οἶνόν τε πῆς πολὺ
Υ' μὲν ὁ μὲν αὖ ὦ μὲν ὁ μὲν αὖ ὦ.

ΛΕΙΠΕΙ.

Ῥακιδιῶντες ἐδέχεται.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ἡρώης τέλος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΩΝ
ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

ΕΝ τοῖς σπείροις τὰ γυναικ' ἐκρίνε σολαῖς ἀνέρων
προκαθίζοντα, γενομένης ἐκκλησίας περὶ θέμε-
ναι πύγωνας ἀλλοφύων φριχῶν, ἐπ' οἰκίσαν οὕτως. ὅτε
ρουῶτες οὐδ' σολαῖς ἀνδρῶν γυναικῶν ἐκείθισαν, καὶ
δὴ μία δημιουργεῖ περὶ τῆς λαβύσας τῶν ὄλων τῶν ὡν
προπῶν, βέλπον ἀρῆαν μυρίων, ἐκείθισεν τ' ἄς τὸ κοινοῦ
φέρειν τὰ χρήματα καὶ χρῆται τῇ νόμῳ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ
ΠΡΟΣΩΠΑ.

Γιῶν τις πρᾶξι γόρα.	Ε' τέρα γυνή.
Χορός.	Α' γῆρ πῆς.
Ε' τέρος ἀνὴρ βλέ πυρος.	Ε' τέρος ἀνὴρ ἀπὸ ἐκκλησίας
Α' ἄλος ἀνὴρ φειδωλός.	Κῆρυξ. (ὡς χρέμης.
Γραῦς.	Ε' τέρα γραῦς.
Νέος.	Νέα.
Θεράπαινα.	

ΑΡΙΣΤΟΦΑ
ΝΟΥΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΠΡΑΞΑΓΟΡΑ ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ.

λαμπρὸν ὄμμα τῆς φροχλάτης λύχνης.
καλῶς ἐνδύσιν οἱ πῶν δέξιντες
γονάσας τῆς σῆς καὶ πύχας διηλίσσομεν,
τρωχῆς ἡ' ἐλαθὼς κεραμικῆς ὀύμης ἀπο
μικτῆρσι λαμπραῖς ἡλίας τιμῆς ἔχεις,
ὄρμα φλογὸς σημεῖα τὰ ἐν γυναικί μιν αἰ,

Σοὶ γὰρ μόνῳ δηλῶμεν ἐκόντως, ἐπεὶ
καὶ τοῖσι διαμαρτίσιν ἀφροδίτης ῥόπον
πειρωμένοι σι πλησὶν παρασκευαίς,
χορδαμένοντες σωμάτων ὑδιστάτω
ὀφθαλμοὺν ἔσθεις ἅν σὸν δέξιρα δόμων,
μόνος δὲ μιν εἰς ἀπορρήτους μυχᾶς

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Λάμπεις ἀφ' αὐτῶν τὴν ἐπαυτοῦσαν φρίκα,
Σπᾶσθε καὶ ῥῆτ' ἄλλοις τὸ νόματός,
Γλήρης ὑπογνώσασιν συμπαρασταίς
Καὶ ταῦτα σιωδρῶν, ἔλαλθ' ἐπὶ τοῖς πλησίον,
Αὐτῶν σιωδοῦν καὶ τὰ νῦν βλαβύματα,
Ὅσα σίροις ἔδοξε πῶς ἐμαῖς φίλαις,
Ἀλλ' ἔδ' ἐμὴν πέρεσιν ἄς ἤκειν ἐχρῆν.
Καὶ τοι πρὸς ὁρδρον γ' ἐστὶν ἡδ' ἐκκλησία,
Αὐτίκα μάλ' ἔσται καὶ ταλαβῆν ἡμᾶς ἔδρας,
Ἀς σφυρόμαχος ποτ' εἶπεν, εἰ μέμνησ' ἔτι,
Δᾶ τὰς ἐπὶ τῆρας καὶ γαθίζομεναι λαθεῖν.
Τί δ' ἦτ' αὐτῶν πότερον ἐκ ἐρῶμεναι
Ἐχσὶ τῇ πύγωνας ἔς εἰρητ' ἔχειν,
ἢ θαιμάξαι τὰνδρῆα κλεψάσας λαθεῖν
ἢ ν' χαλεπὸν αὐταῖς, ἀλλ' ὁρῶ τονδὶ λύχνον
Προσόντα, φέρε νῦν ἐπαναχωρήσω πάλιν,
Μη καὶ τις ὦν ἀνὴρ ὁ πρῶτος τυγχάνη.
Γυ. ὦρα βαδίζειν ὡς ὁ κήρυξ ἀρτίως
Ἡμῶν προσόντων, δεινότερον κεν εἰκνυκεν.
Ρρ. Ἐγὼ δ' ἐγὼ μᾶς προσδοκῶς ἐγρηγορῶ
Τὴν νύκτα πᾶσαν, ἀλλ' ἄ φέρε τὴν γέγονα
Τὴν δ' ἐκκλεῖσωμαι θυγρονῶσα τὴν θυραν,
Δεῖ γ' ἔν τιν' ἀνδρ' αὐτῆς λαθεῖν. Γυ. ἡγουσά τοι
Ἵποδουμένη τὸ κνίσμα σὲ τ' ἀκτύλιον,
Ἀτ' ἔκκατ' ἀρδῶς, ὅ γ' ἀνὴρ ὦ φιλάτῃ,
Σαλαμίνιος γάρ ὅστις ὦ ξυῖα μ' ἐγώ,
Τὴν νύχθ' ὅλῳ ἡλαυνέ μεν τοῖς σρώμασιν,
Ὡς τ' ἀρ' ἐπὶ τῇ θοιμάτῃ αὐτῆς λαθεῖν,
Καὶ μὴ ὁρῶ καὶ κλειναρέτω καὶ σωστέτω

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

214

Ρρ. Προσῆσαν ἡδὴ τὴνδε καὶ φιλαινέτω.
Γυ. Οὐκ οὐκ ἐπείξεσθ' ὡς πλῆκη καὶ τῷ μοστί
Τὴν ὑπ' αὐτῇ ἡγουσάν οἶον φρεῖς χάσας,
Ἡμῶν ἀποτίσιν καὶ ρεβίνθων χοῖνι καὶ,
Τὴν σμικνύαντος ἔχ' ὁρᾶς μελισσίχῳ
Σπιδύσασιν ἐν ταῖς ἐμβάσιν, καὶ μοι δοκεῖ
Κατὰ χολῶν παρὰ τ' ἀνδρὸς ἐξελεῖν μόνῃ.
Γυ. Τὴν τῆς καπύλας δ' ἔχ' ὁρᾶς γούστρ' αὐτῇ
Ἐχσὶν ἐν τῇ δεξιᾷ τὴν λαμπάδα,
Καὶ τὴν φιλοδωρεῖται τε καὶ χαρητάδης
Ρρ. Ὅρῳ προσδοκᾶς χ' ἀτέρως πολλὰς πένν,
Γωαῖκας, ὅτι περ ἐς ὠφέλος ἐν τῇ πόλει.
Γυ. Καὶ πένν ταλαπύρως ἐγὼ γ' ὦ φιλάτῃ,
Ἐκδράσας παρ' αὐτῇ, ὅ γ' ἀνὴρ τὴν νύχθ' ὅλῳ
Ἐβητῇ φριχίδων ἐσπέρως ἐμπλησμένους.
Ρρ. Καθῆκαδε τοίνυν ὡς ἀνείρωμαι τὰδε
Ἵμᾶς, ἐπειδὴ συλλαλεζομένης ὁρᾷ,
Ὅσα σίροις ἔδοξε, εἰ δ' ἐκδράσκατε.
Γυ. Ἐγὼ γε, πρῶτον μὲν γ' ἔχω τὰς μαχαλάς,
Λόχμης δεσυτέρας καὶ θατέρω ξυγκείμενον,
Ἐπειδὴ πότ' ἀνὴρ εἰς ἀγορὰν οἰχοῖτό μιν,
Ἀλειφάμεν' ἢ σὺ μὲν ὅλον δὴ ἡμέρας,
Ἐχλινόμεν' ἐς ὥσπερ πρὸς τὸν ἥλιον.
Γυ. Καὶ γὰρ ἐξυρὸν δέ γ' ἐν τῇ οἰκίᾳ
Ἐρρίφα πρῶτον, ἵνα δικασθῇ ὅλη,
Καὶ μηδὲν εἴλω ἐπὶ γωαῖα προσφερέας.
Ρρ. Ἐχτε δὲ τῇ πύγωνας ἔς εἰρητ' ἔχειν
Γυ. Ράσαισιν ἡμῶν ὅποτε συλαγοίμεθα;
Νῆ τὴν ἐκκλῆτω καὶ λὸν ἐγὼ γε τῶν τῶν,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Εἴτ. Κἀγὼ γ' ὑπὸ κράτους ἐκὼς ὀλίγω καὶ λίονα.
 Γρ. Ὑμεῖς δὲ, τί φάτε; Γν. φασὶ καὶ τανδύσσει γού.
 Γρ. Καὶ μὴ τὰ γ' ἄλλ' ἱμῖν ὁρῶ πεπεσχυμένα,
 Λακωνικὰς γὰρ ἔχετε καὶ βοακτικὰς
 Καὶ θαμάρτια τὰν δρεῖα καὶ δάπερ εἴπομεν.
 Γν. Εἴ γ' αἱ τοὶ τὸ σκύνταλον ὄβλωε γκαμίω,
 Τὸ τῆ λαμῆς τῆπ καὶ θύλοντος λάθρα.
 Γρ. Τῶτ' ἐς ἐκείνο τ' σκυντάλων ὦν πέρεται,
 Νῆπ' ὅν δία τὸν σωτῆρ' ὑπὸ τῆς τοῦ γ' αὐτῷ
 Τῶ τῆ πενὸπ' ἀφ' ἑρῶν ἐνυμνοῖς,
 Εἴπερ τις ἄλλος βυθολαῖν τὸν δῆμον.
 Γοι. Λέγοι δ' ὅπως καὶ τὰ π' τῶ τοῖς δρεῖσιν,
 Ἐὼς ἐτ' ἐστὶν ἄσφα κτ' ὅν ἔρανον,
 Ἡ' κλησῖα δ' εἰς τὸν παρὲς διδάσκει
 Ἡ μὲς βασιλεῖν, ὅς ἐω γένησται;
 Γρ. Νῆπ' ὅν δ' ἄστε δεισε καὶ παλαβῆν ἔδρας
 Ὑπὸ τῶ λίθω τ' πενταέων καὶ τ' ἀντικρῶ.
 Α'λ. Ταυτὶ γέ τοι νῆπ' ὅν δ' ἐφερόμην ἵνα
 Γληρῶν μὲν ξαίνοιμι τ' ἐκ κλησῖας.
 Γρ. Γληρῶν μὲν τάλαινα; Γν. νῆπ' αὐτῶν
 Εἴ γ' αἱ, τί γὰρ αὐτῶν ἀκροφίω αὐτῶ
 Ξαίνουσι, γυμνά δ' ἐστὶ μὲν τὰ παιδία.
 Γρ. Ἰδὼτε σε ξαίνουσι, τὸ τῆ σώματος
 Οὐδὲν παρὰ φύαι τοῖς καὶ θημνοῖς ἔδει.
 Οὐκ οὐ καὶ λόγ' αὐτῶ παθόμεν εἰ πλήρης τύχης
 Ὁ δῆμος ὦν, καὶ περὶ πρὸ βαίνουσι τις
 Ἀναβαλλομένη δ' εἴξει τὸ φορμίσπον,
 Ἡν δ' ἐγκαθιδύμεθα πρότεροι λήσομεν
 Συστλάμεναι θαμάρτια, τὸν πύργον αὐτῶ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΖΟΥΣΑΙ. 215

Ὅπεν ἡγαθῶμεν ὃν πεδιδυσμένους ἔκα,
 Τίς δ' ἂν ἡμῶς ἀνδρας ἡγήσασθ' ὄρων,
 Ἀγύρριος γ' ἔν τ' ἔρονόμος πύργων ἔχων,
 Λέληθε, καί τοι πρότερον ἰωὶ δ' ἔπος γυνή,
 Νυκτὶ δ' ὄρεας πρᾶτ' ἡ τὰ μέγιστ' ἐν τῇ πόλει,
 Τάτ' ἔχτοιν νηὶ πλὴν ὑπιδύσκων ἡμέραν
 Τόλμημα πολυῶμεν ποσδ' οὐ γ' ἔνεκε,
 Ἢ ν' πῶς παραλαβεῖν τ' πόλεως τὰ πράγματα
 Διωώμεθ' ὥς τ' ἀγαθόν τι πρᾶξαι τῷ πόλει.
 Νῦν μὲν γὰρ ἔπε θεομεν ἔτ' ἐλαυώμεν.
 ΚΑΙ ΠΩΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΘΗΛΥΦΡΩΝ ὄξυσσε
 Δημηγορήσει; ΕΡ. πολὺ μὲν οὐκ ἀρίστ' ἔστιν,
 Λέγεται γὰρ καὶ τ' νεανίσκων, ὅσοι
 Ἰλῆα παροδοῦνται, δεινότητες εἶναι λέγειν,
 Ἢ μὴν δ' οὐ παρέχει τῷ το κατὰ τὴν γυναικί.
 ΕΥ. οὐκ οἶσθα, δεινὸν δ' ἐστὶν ἢ μὴ μπειρίᾳ.
 ΕΡ. οὐκ οἶσθα αὐτὴν τοσούτῃ ἐλαυώμεν ἐνθάδε,
 Ὅπως προμελετήσωμεν ἂν καὶ δεῖ λέγειν,
 Οὐκ ἂν φθοαῖς τὸ γένειον αὐτῇ, πεδιδυσμένη,
 Ἀλλ' αὐτὴν ὅσα λελέκων μεμελετήκασι πε.
 ΕΥ. τίς δ' ἂν μέλ' ἡμῶν γ' ἀλλαν αὐτῇ πεποιθῇ;
 ΕΡ. ἴθι δὴ σὺ περίσθ, καὶ ταχέως ἀνὴρ γενε,
 Εὔρω δὲ θῆσθαι τῇ σε φθοαῖς πεδιδύσθαι,
 Κ' αὐτὴν μετ' ὧν ἰωὶ τοι μοι δόξῃ λέγειν.
 ΕΥ. δούρ' ὧ γλυκὺ τέχνη περὶ ἀγῶνα σέφει τάλας
 Ὡς καὶ κατὰ γέλαστον τὸ πρᾶγμα φέρεται.
 ΕΡ. πῶς κατὰ γέλαστον; ΕΥ. ὥσπερ εἰς σπηλῆας
 Ρῶνα καὶ πεδιδύσθαι ἐπαυθῆναι.
 ΕΡ. Ὁ περὶ τὸν πόλεμον πεδιδύσθαι τῇ γυναικί,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Ράειτ' ἐς τὸ πρόσθεν, ἀείφραδον παύσαι καλῶν,
Κάθιζε παριών. τις ἀγορεύειν βύλεται;
Γυ. Ἐγὼ. Ρρ. πρὶς δὴ τὸν σέφανον τυχ' ἀγαθῇ.
Γυ. Ἰδοῦ. Ρρ. λέγοις αὖ. Γυ. εἶπε πρὶν πᾶν λέγων;
Ρρ. Ἰδοῦ πᾶν. Γυ. τί γάρ ὡς μέλ' ἐστὲφαν' αὐτοῖς μῶν.
Ρρ. Α' πῶς ἐκ ποδῶν τοιαῦτ' αὐτὴν ἡμᾶς ἀργάσω
ἔκασ. Γυ. τί δ' ἔτι πίνῃσι καὶ τῇ κλησίᾳ;
Ρρ. Ἰδοῦ μοι πίνῃσι. Γυ. νῆ τιμ' ἀρ' ἔμιν
καὶ ταῦτ' ἐν δ' ὕμνον, τὰ γὰρ βυλὸν μετὰ
αὐτῶν ὅς αὖ πρῶτον ἐπὶ σὺν θυμῶν
ὡς περ μεθύοντ' ἐπὶ περ ἀπὸ πλημμελίας,
καὶ νῆ δὴ αὖ πρῶτον ἐπὶ πίνῃσι χαρὶν
τοσαῦτ' ἐπὶ δ' ὅσοντ' ἐπὶ οἶνος μὴ παρῶν;
καὶ λοιδοροῦνται γὰρ ὡς περ ἐμπεπωκότες,
καὶ τὸν παροινουτ' ἐκφύρασι τοῖς ποτόν.
Ρρ. Σὺ μὲν βιάσθι, καὶ καθίθι, ὅδ' ἐν γὰρ εἶ.
Γυ. Νῆ τὸν δὲ ἡμῶν μὴ γενεῖσιν κρεῖττον ἢ
δίφει γὰρ ὡς εἰσὶν ἀφανισθῆσθαι.
Ρρ. Εἴδ' ἡ τις ἐτέρω βύλεται λέγειν; Γυ. Ἐγὼ.
Ρρ. Ἰθὺ δὴ σέφαν' ἡ γὰρ τὸν χρῆμ' ἐργάζεσθαι,
ἀγε νῦν ὅπως ἀνδρείῳ καὶ καλῶς ἐρεῖς,
Δικρεῖς μὲν τὸ ἀνὴρ μὴ βυλὸν.
Γυ. Ἐβυλόμεν μὲν ἡ γὰρ ἐπὶ τῶν ὑπόδον,
λέγειν τὰ βέλποδ' ἡ γὰρ ἐκ θημῶν ἡσυχος,
νῦν δ' ἔκ' ἀσῶν, καὶ τὰ γὰρ πῶν ἐμὴν μέλας,
ἐν τοῖσι καὶ πηλείοισι λαῖκας ἐμποῖεν,
ἤδη τοι, ἐμοὶ μὲν ὅσον καὶ μὴ τῶν θεῶν.
Ρρ. Μὰ τῶν θεῶν τὰ λαίνα παρ' ὅσον νοῦν ἔχεις;
Γυ. Τί δ' ἐστὶν, ὅ γὰρ δὴ πᾶν ἡτῶσά σε.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ. 216

- Ρρ. Μὰ δὲ ἀλλ' ἀνὴρ ὢν τῶν θεῶν καὶ τῶν θεῶν,
καὶ τοὶ τὰ γὰρ ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι δεξιῶν τε.
Γυ. Ὡς νῆ τὸν ἀπόλλω. Ρρ. παῖδε τοῖσι ὡς ἐγὼ
ἐκκλησιάζουσ' ἐκ αὐτῶν προβαλὼν τὸν πόδον
τὸν ἑτερον, εἰμὴ τὸν τ' ἀκριβοῦσθαι.
Γυ. Φέρε τὸν σέφανον, ἐγὼ γὰρ αὐτὸν λέξω πάλιν.
Οἱ μοι γὰρ ἡδὴ μεμελετηκέναι καλῶς,
ἐμοὶ γὰρ ὡς γυναικὸς αἰ καὶ θήμιναι,
Ρρ. Γυναικὸς αὖ δὲ ἴσως ἡ ἀνδρὸς λέγεις;
Γυ. Μὰ δὲ ἐπὶ γόνον γὰρ ἐκείνον, ἀδελφὸν φασὶ γὰρ
ἐκασ, πρὸς γυναικὸς φόνον λέγειν.
Ρρ. Α' περὶ καὶ σὺ καὶ καὶ ἐκείν' ἐπὶ τῶν θεῶν.
αὐτὴ γὰρ ὡς μὲν γὰρ ἐκείν' ἐμοὶ λέγειν δοκῶ,
τοῖσι λαβῶσιν τοῖς θεοῖς μὲν δὲ ὅσον
τυχεῖν καὶ τορῶσθαι τὰ βεβυλόμενα,
ἐμοὶ δ' ἴσον μὲν πᾶσι τὸν χῶρον μέτα,
ὅσον περὶ μὲν, ἀχθομαι δὲ καὶ φέρω
τὰ τὸ πόλεως ἀπὸ παντὸς βαρέως πράγματα.
Ὅρῳ γὰρ αὐτῶν πρὸς τοῖσι χρωμένω
ἀπὸ πονηρῶν, καὶ τις ἡμέραν μέλαν
χρηστὸς γένηται δέκα πονηρὸς γένηται,
ἐπερὶ φασὶ ἐτέρω, πλείον ἐπὶ δρᾶσει καὶ καλῇ,
καλεπόν μὲν οὖν αὐτῶν δὲ συσπέρους νυκτεῖν
οἱ τὰ φιλεῖν μὲν βυλόμενοις δεδοίκατε,
τοῖς δ' ἐκ ἐθέλοντας ἀπὸ βολῆς ἐκείνους τε,
ἐκκλησιάζουσιν ὡς ὅτ' ἐκ ἐχρώμεθα,
οὐδὲν το περὶ πᾶς, ἀλλὰ τὸν γὰρ ἀγῶνιον
πονηρὸν ἡ γὰρ μεθ' αὐτῶν δὲ χρωμένων,
ὅ μὲν λαβὼν ἀργύριον, ὅ περὶ πᾶν τε,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ο δ' ἄ λαβῶν εἶναι θανάτου φόβ' ἀείξας
Τὸς μοδοφορεῖν ζητοῦντας ἐν τῇ κλησίᾳ.
Γυ. Νῆ τίω ἀφροδίτῳ δῶχε ταυταχὶ λέγεις.
Ρρ. Τάλαιν' ἀφροδίτῳ ἀνόμεσας, χαρίεντα γ' αὖ
Εἴδρασκας ἢ τὲ τ' εἶπας ἐν τῇ κλησίᾳ.
Γυ. Ἀλλ' ἔκ' αὖ εἶπω. Ρρ. μὴ γ' ἐδίξεν αὖ λέγειν.
Γυ. Τὸ συμμαχίδην αὖ τῷ δ' ὅτ' ἐσκοπήμεθα
Εἰ μὴ γένοιτ' ἀπολεῖν ἐφασκον τίω πόλιν,
Ὅτε δὴ γ' ἐχίνετ' ἡχθοντο, τ' δὲ ῥητόρων
Ὅ τῷ τ' αὖ ἀπείσας διδὼς ἀποδράς ᾤχετο.
Ναῦς δὴ καὶ δέλκειν ᾗ πένητι μὲν δοκεῖ,
Τοῖς πλοῖσι δὲ καὶ γεωργοῖς, ἢ δοκεῖ
Κοιμήσις ἀχθεδε, καὶ κῆνοι γέ σοι.
Ναὺ εἶπ' χρηστοί, καὶ σὺ ναὺ χρηστὸς γενέθ,
Ἀργεῖος ἀμαθὴς, ἀλλ' ἱερὰν ὕμνος σφός.
Σωπείας παρέκλυψεν, ἀλλ' ὀείζειται
Θρασύβουλος αἰὲς ἔχει παρακαλόμενος.
Γυ. Ὡς ξυνεὶς ἀνὴρ. Ρρ. ναὺ καλῶς ἐπὶ ἡμεσας,
Υἱὸς γ' ἄρ' ἔσ' ὧ δὴ με τούτων αἵτιοι
Τὰ δημόσια ᾗ μοδοφοροῦντες χρήματα
Ἰδία σκοπεῖσθ' ἔκαστος, πὶς κερδαίνει,
Τὸ δὲ κοινὸν ὡς αἰσμος κυλινδεταί,
Ἦν οὖν ἐμοὶ πείθοδε, σωθῆσε δ' ἔτι,
Ταῖς ᾗ γυναιξὶ φημὶ χρῆσθαι τίω πόλιν
Υἱὸς παραδουλοῦμαι, καὶ ᾗ ἐν ταῖς οἰκίαις
Ταῦτα εἰς ἡδονήν καὶ ταμίᾳσι χρῶμεθα.
Γυ. Εὐ γ' οὐ γὰρ ἐν δὴ δῶχε, λέγε λέγ' ὧ γὰρ δέ,
Ρρ. Ὡς εἰσὶν ἡμῶν τῷ ῥόπτῳ βελτίονος,
Εἰ γὰρ διδῶμι, πρῶτα μὲν ᾗ πᾶσι

Βάπτονσι

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

217

Βάπτονσι θερμῶ καὶ τὸν ἀρχαῖον νόμον
Ἀπαξάπασαι, καὶ χεῖ μετὰ περὶ νόμους
Ἰδοὺς αὖ αὐτὰς. ἢ δ' ἀβυσσίων πόλιν
Εἰ τῷ το χρηστὸς εἶχεν, ἔκ' αὖ ἐσώζετο,
Εἰ μὴ τι καὶ ἐν ἄλλο περὶ γράζετο,
Καθήμεναι φρίγασιν, ὡς περ καὶ προτῷ.
Εἰ π' ἡ κεφαλὴς φέρσιν, ὡς περ τῷ προτῷ.
Τὰ θεομοφὸρ' ἀγασιν, ὡς περ καὶ προτῷ.
Τὸς ἀνδράς ἀδελφίσκασιν, ὡς περ καὶ προτῷ,
Μοιχὰς ἔχσιν, ἐν δὴον, ὡς περ καὶ προτῷ.
Αὐτοῖς παροφωδῶσιν, ὡς περ καὶ προτῷ.
Τὸν οἶνον δὺζωρον φιλήσ', ὡς περ προτῷ.
Βινύμεναι χαίρσιν, ὡς περ καὶ προτῷ.
Ταῦτα σιν οὐκ ὧ νδρόν παραδόντες τίω πόλιν
Μὴ περὶ λαλῶμεν, μὴ δὲ πωυθαίνωμεθα
Τί ποτ' ἄρ' αὖ δρᾶν μέλλασιν, ἀλλ' ἀπλῶ ῥόπτω
Εἴ μιν ἀρ' ἔχειν σκεψάμενοι ταυτὶ μόνον,
Ὡς τῷ στρατιώτῃ πρῶτον ἔσται μητέρου
Σώζειν ἡδὺν μέσιν, εἴτα σπία
Τίς τ' τεκνός μελλόν ἡδὺν πέμψειν αὖ,
Χρήματα πορίζειν ὑπορώτατον γυνή,
Ἀρχιστάτ' ἢ αὖ ὄξ' ἀπατηθεῖν ποτέ,
Αὐτοὶ γάρ εἰσιν ὄξ' ἀπατᾶν εἰθισμέναι,
Τὰ δ' ἀλλ' ἐάσω, ταῦτα καὶ πείθοδε μὲν,
Εὐδοκίμονοι τὸν βίον διαίεστε.
Γυ. Εἰ γ' ὧ πλυντὰ πη πρᾶξα γόρα καὶ δεξιῶς.
Ρρ. Ῥόβεν ὧ πάλαινα ταῦτ' ἔμαθον ἔγω καλῶς,
Εἰν ταῖς φυγαῖς μετ' ἀνδρὸς φηκὸς ἐν πυκνῇ
Εἴπειτ' ἀκῶσ' ὄξ' ἐμαθον τ' ῥητόρων.

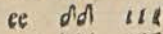
cc δδ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Γν.** Οὐκ ἔστι ἄρ' ὧ μελ' ἠὲ δα δεινὴ καὶ σφῆ,
καὶ σε σφαπὴν αἰ γυναικῶν αὐτόθεν
αἰρήμυ, λυταὺ δ' αὖ πνοιῆς καὶ τερῶσι.
Αὐτὰρ λυὸν κεφαλὸς σοι λοιδορήται προσφθαρεῖ,
φῶς ἀντρεῖς πρὸς αὐτὸν ἐν τῇ κλησῆς.
Ρρ. Φήσω παρὰ φρονεῖν αὐτὸν. **Γν.** ἀλλὰ τὴ πύγε
ἴσασιν πάντες. **Ρρ.** ἀλλὰ καὶ μελαγχολᾷν.
Γν. καὶ τῶ τ' ἴσασιν. **Ρρ.** ἀλλὰ καὶ τὰ φύβλιε
κακῶς κεραμβύνει, πλὴν δὲ πόλιν δὴ καὶ καλῶς.
Γν. τί δ' ἴδω ἰεοκλείδης ὁ γὰρ ἄμων σε λοιδορή;
Ρρ. Τάτω μὲν εἶπον ἐν κωδὸς πυγῶν ὄρεν.
Γδ. τί δ' ἴδω ὑποκρύπτωσιν σε. **Ρρ.** προσκινῆσομαι,
ἀπ' ἧν ἄπειρος ἔσσι πολλῶν κρημάτων.
Γν. Εἴ κείνο μόνον ἄσκει πῶν σοι πεξόται
Εἴλωσιν ὅ, τι δρᾷσεις ποτέ; **Ρρ.** ὀξυμωνιῶ
ὦ δὴ, μέσῃ γὰρ ἔδωκετε ληθεύομαι.
Γν. Ἡμεῖς δὲ γ' ὡς αἶρωσ' ἔαν κελύσομεν.
Ρρ. Ταντὶ μὲν ἡμῖν ἐν τεύχεσσι καλῶς.
Γν. Εἴ κείνο δ' ἔπεφροντήκαμεν, ὅτ' αὖ φρόπῳ,
τὰς χεῖρας αἶρειν μνημονύσομεν τότε,
εἰδισμέναι γὰρ ἔσμεν αἶρειν τὰ σέλην.
Ρρ. Χαλεπὸν τὸ πρᾶγμα ὅμως δὲ χειροτονιτέον,
Εἴωμαι σάσαι, τὸν ἔτερον βραχίονα.
Ἀγχιναὺς αἰσέλλεσθ' αὖ τὰ χερσὶν αἰσέλλω,
ἢ ποδῶν αἰσέλλω τὰς λακωνικὰς,
ὦ περὶ ἄνδρα θεῶν δ' ὅτ' ἔστι κλησῆς
μέλλοι βαδίζειν ἢ θυράζ' ἐκείνῃ τε,
Εἴπειτ' ἐπειδὴ τὰ πάντα πέντ' ἔχῃ καλῶς,
περιδείδει τὴν πύγωνας, λυγρὰ δὲ γέ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ. 218

Τὰ τοὺς ἀκρεβῆσιν τε πενημοσμήναι
καὶ θαιμάτια τῶν δρεῖα τὰ περὶ κλέψατε
Εἴπανα βάλαισθε, καὶ ταῦτας βακτηρίαις
Εἴπεριδόμεναι, βαδίζετε ἄ' διασαι μέλος,
φρεσβυτιῶν πιν φρόπον μὲνόμεναι
τὸν τ' ἀγροίκων. **Γν.** οὐ λέγεις, ἡμεῖς δὲ γε,
προΐωμεν αὐτὸν, καὶ γὰρ ἑτέρας οἶομαι
Εἴ τ' ἀγρῶν ἔστι πλὴν πνύχ' ἤξιν αὐτῆς
Γυναικῆς, ἀλλὰ ἀποδύσασθ' ὡς αὐτὸς ἐκ
Ταῖς μὴ παρῶσιν ὀρθρίως ἐς πλὴν πνύχῃ,
ἢ παπορέχεν ἔχρη, μὴ δὲ πάφαλον.
Γδ. ὁρᾷ προβαίνειν ὦ νδρῶν ἡμῖν ὅτι, τῶ γὰρ χρῆ
Μεμνημένος αἰά λένειν ὡς μὴ ποτ' ὀζολιόθῃ
Ἡμεῖς, ὁ κῆρυξ γὰρ ἔχῃ μικρὸς λυαλῶμεν
Εἴδόμεναι ἢ σκόπον τὸ λημέτα πηλικῶν,
Χωρῶμεν ἔς ἐκκλησίαν ὦ νδρῶν, ἢ πείλησε γὰρ
Ὁ θεσμοθέτης ὡς αὐτὸν μὴ πρὸ πάντων τῶν κλέψας
Ἡκὴ κενερισμένος βλέπων ὑπὲρ ἡμῶν,
Στέργων σκοροδύλημ μὴ δώσιν φριώβολον.
Ἀλλ' ὦ χεῖρ πμῆα ἢ καὶ σμίκνυε καὶ δρᾷν
Εἴπυ καὶ τῶν πείγων σκεπὸν προσέχων ὅπως
Μηδὲν παρὰ χορδῆς ὦν δέ σ' ἀποδείξαι,
Ὅπως δὲ τὸ σύμβολον λαβόντες ἐπείτα πλῆθ
οἶοι καὶ θεῶν μετ' ὡς αὐτὸν χειροτονώμεν,
Ἀπαντὸς ὅπως αὐτὸν δέη τὰς ἡμετέρας ψίλας.
καὶ τοι τί λέγω, ψίλας γὰρ χερσὶ μόνον μαζίν,
Ὅρᾷ δ' ὅπως ὠδήσομαι τὰς δὲ τῶν ὀξέως
Ἡκὸντας ὅσοι πρὸ τῶ μὲν λυγρὰ ἐλδόντ' ἐδᾷ
λαβαῖν ὀβολὸν μόνον, καὶ ἄλλοι λαλῶντες,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Νῦν μὲν γὰρ ὁτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν,
 Ὅστις πότες ἀνθρώπος ἀχρεὶς ὅστις
 Τίς αὖ οὐκ ἰαφόν μοι μετέλθοι καὶ πῖνα,
 Τίς τῶν κατὰ πρῶκτων διανός ὅστις τὴν τέχνην.
 Ἀρ' οἱ δ' αὖ μὲν αὖ, ἀλλ' ἴσως ἀρνῆσθαι,
 Ἀντιπρόσωπον τίς καλεῖται πάση τέχνῃ,
 Οὗτος γὰρ ἀνὴρ οὐκ ἔστι σεναρχίας,
 Οἱ δὲν τὴν πρῶτον βλάπτει χειρῶν,
 Ὡς πόντι φλέβου μὴ με πείσῃς,
 Διαρρήχυντα μὴ δὲ βεβαλάνωμενον
 ἴνα μὴ γένωμαι σκωραμὶς κωμωδική.
 Χρ. Οὗτος τί ποιῆς, ὅτι παρεχέσαι; βλ. ἐγώ.
 Οὐδ' ἔτι γινώσκω μὲν δὲ, ἀλλ' ἀνίσταμαι.
 Χρ. Τὸ τ' γινώσκω δ' αὖ μὲν χιτῶνιον.
 Ρλ. Ἐν τῷ σκότῳ γὰρ τῶν ἐνυχον ἐνδον λαβών,
 Ἀπὸ πόθεν ἦκας ἐκ τῶν; Χρ. Ὁρῶ κληπίαν.
 βλ. Ἦδη λέλυται γὰρ; Χρ. Ἦν δὲ ὁρθεῖον μὲν οὐ
 καὶ δῆτα πολὺν ἢ μέγας ὡς δὲ φίλτατε
 Γέλων παρέχον τὴν προσέρρινον κύκλω.
 βλ. Τριώβολον δῆτ' ἔλαβον; Χρ. εἰ γὰρ ὠφελον,
 Ἀλλ' ὅτερος νῦν ἦλθον, ὥς τ' αἰχμῶμαι,
 Μὰ τὸν δὲ δὲν ἄλλον ἢ τὸν θυλάκον.
 βλ. Τὸ δ' αὖ πον τί; Χρ. πλείους ἀνθρώπων ὄχλος
 Ὅσοις δὲ πῶ ποτ' ἦλθ' ἀθρόως ἐς τὴν πνίγη,
 καὶ δῆτα πάντες σκυτοτόμοι, ἡκόζομεν
 Ὡς ῥῶντες αὐτῶν, ὅτι γὰρ αὖ ὑπὸ φῶς
 Ὡς ἐλθὼν πληθὺς τῶν ἰσθμῶν ἡ κληπίαν,
 Ὡς τ' ἄν ἔλαβον ὅτι αὐτὸς ὅτι ἄλλοι σιχνοί.
 βλ. Οὐδ' ἄρ' αὖ ἐγὼ λάβοιμι νῦν ἐλθών; Χρ. πῶθεν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

220

- Οὐδ' αὖ μὲν δὲ, τότε ἦλθον, ὅτι τὸ δούτερον
 Ἀλεφῶν ἐφ' ἐγγετο. βλ. οἱ μοι δάλακος,
 Ἀντίλοχ' ἀπομύξαον με τῷ φριβόλῳ
 Τὸν ζῶντα μάλλον, τὰ μὲν γὰρ διοίχεται.
 Ἀπὸ, τί τὸ πρῶτον μὲν ὅτι τοσούτον χρῆμ' ὄχλος
 Οὕτως εὐδ' ἔτι ξυμμελέγῃ; Χρ. τί δ' ἄλλο γ' ἢ
 Ἐδοξε τοῖς πεντήκονσι περὶ σωτηρίας
 Γνώμας καθαίνει τὴν πόλιν, καὶ τὸ δούτερον
 Πρῶτος νεοκλείδης ὁ γλάμων παρέρπυσεν,
 Καὶ περὶ ὁ δῆμος ἀνέβη πόσον δοκῆς,
 Οὐδὲν ἀπομύξαον τοσούτον δὲ δημογῶν,
 καὶ ταῦτα περὶ σωτηρίας προκειμένων,
 Ὡς αὐτὸς αὐτῶν βλεφάρ' ἰδὲν ἐσώσατο,
 Ὅτι ἀναβοήσας καὶ περὶ βλεφάρ' ἐφη,
 Τί δὲ με χρῶν δρῶν; βλ. σκόροδ' ὅτι φρίκ' ὅτι
 Τίθ' ἔτι μὲν ἐμβολόντα τῷ λακωνικῷ
 Σαυτῶν παραλείφειν τὰ βλεφάρ' ὅτι ἐσώσας,
 Ἐγὼ γὰρ αὖ εἶπον ἢ παρὼν ἐτύχαιον.
 Χρ. Μετὰ τῶν δούτων ὁ δεξιῶτατος
 Ραρήλθε γυνὸς ὡς ἐδοκε τοῖς πλείοσι,
 Αὐτὸς γὰρ μὲν τ' ἔφασκον ἰμάτιον ἔχειν,
 Καὶ περὶ ἔλεξε δημοτικῶν τοῖς ἰσθμοῖς,
 Ὅρῳτε μὲν με δούτερον σωτηρίας
 Τετραστήρης καὶ νῦν, ἀλλ' ὅμως ἐρῶ,
 Ὡς τὴν πόλιν καὶ τῶν πολιτῶν σώσετε,
 Ἦν γὰρ παρέχωσι τοῖς δούτεροις οἱ κναφῆς
 Χλαίνας ἐπειδὴν πρῶτον ἡλὸς φάπῃ,
 Ραυροῖς ἡμῶν δὲν αὖ λαβεῖσι ποτέ,
 Ὅσοις ὁ κληνὴ μὴ ἔτι μὴ δὲ σωμάτια

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ἰέναι καὶ θύειν τὰς ἀπονευμένους,
Εἰς τὸ σκνυτοδεφῶν, ὡς δὲ ἀποκλίνῃ τῇ θύρᾳ
Χειμῶνος ὄντος, φρεῖς σπύρας ὀφειλέτω.

Βλ. Νῆ ἔν δὲ δόνυσον χρησέγ' ἢ δὲ κενάγε
Προσέθικεν, ἴδεις αὐτὴ χειροτόνησεν αὐτὴν,
Τὴς ἀλφειταιμοιβῆς τοῖς ἀπύροις φρεῖς χοίνικας
Δεῖπνον παρέχειν ἄπασιν, ἢ κλάειν μακρὰν,
Ἰνα τῷ τ' ἀπέλευσαν ναυσικύδοις τὰ γαθόν.

Χρ. Μετὰ τῷ τὸν νῆα δὲ πρεπὴς νεανίας
Λυκίος τις ἀνέπιδεσεν ὁμοῖος νικίας,
Διμηγορήσαν καὶ πεχείρησε λέγειν
Ὡς χρὴ παραδοῦναι τοῖς γυναιξὶ τὴν πόλιν.
Εἴ τ' ἐθορύβησαν καὶ ἐκράγον ὡς δὲ λέγοι
Τὸ σκνυτοτομικὸν πλῆθος, οἷς ἐν τῷ ἀγρῶν
Ἀνεβορβορύξαν. Βλ. νοῦν ὅρ' εἶχον νῆ δία.

Χρ. Ἀλλ' ἦσαν ἡτῆες, ὁ δὲ κατεῖχε τῇ βοῇ
Τὰς μὲν γυναικῶν πόλιν ἀγαθὰ λέγων, σὲ δὲ
Πολλὰ καὶ κακὰ. Βλ. καὶ τί εἶπε; Χρ. πρῶτον μὲν σ' εἶπε
Εἶναι πενέργον. Βλ. καὶ σέ; Χρ. μήπω τῷ τ' ἔρη.
Καὶ πεῖται κλέπτην. Βλ. ἐμὲ μόνον; Χρ. καὶ νῆ δία.
Καὶ σκνυτοτῶν. Βλ. ἐμὲ μόνον; Χρ. καὶ νῆ δία.
Τῶν δὲ τὸ πλῆθος. Βλ. τίς δὲ τῷ τ' ἄλλως λέγει;

Χρ. Γυναικῶν δ' εἶναι πρᾶγμα ἐφ' ἡ νηβυσήν
Καὶ χρηματοποιόν, καὶ τὸ ἀπύρην τ' εἶπε
Εἰς τοὺς μοφόροις ἐκείσοι αὐτὰς ἐκφέρειν,
Σὲ δὲ καὶ μεθ' αὐτὰς δούλοντες τῷ τ' ἀρᾷ αἰεὶ.

Βλ. Καὶ νῆ ἔν δὲ ἐρμῷ τῷ τ' ἔν δὲ ἐφ' ὅσατο.

Χρ. Εἴ πεῖται συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας εἶπε,
Ἰμάτια, χρυσί, ἀργύριον, ἐκπώματα,

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

221

Μόνας μόναις ἢ μαρτύρων ἐναντίον,
Καὶ ταῦτ' ἀποφέρειν πάντα, καὶ ἀποστρεφῆναι,
ἢ μὲν δὲ τῷ πολλῶν ἐφασκε τῷ τ' ἀρᾷ.

Βλ. Νῆ ἔν δὲ ποσειδῶ μαρτύρων ἐναντίον.

Χρ. Οὐ σκνυφαντεῖν, ἢ δῶκεν, ἢ δὲ τὸν
Δῆμον κατεκλίνειν, ἀλλὰ πολλαὶ ἀγαθὰ
Ἐτεράτε πλεῖστα τὰς γυναικῶν δὲ λόγῳ.

Βλ. Τί δὲ τ' ἐδοξεν. Χρ. ἀδριεῖται σε τὴν πόλιν
Ταῦτα, ἐδοκεῖ ὅρ' τῷ τ' μόνον ἐν τῇ πόλει
Οὐ πῶ γενηθῆναι. Βλ. καὶ δὲ δοκτοῖ; Χρ. φῆμ' ἐγώ.

Βλ. Ἀπεντάτ' αὐταῖς ὅτι πρὸς ταῖς μείας,
Ἀ' τοῖσιν ἀσίοις ἐμελεν. Χρ. ὅτω ταῦτ' ἔχει.

Βλ. Οὐδ' εἰς δικαστήριον ἀρ' εἶμ' ἀλλ' ἢ γυνή;

Χρ. Οὐδέ τι σὺ θρέψεις ὅς ἔχεις, ἀλλ' ἢ γυνή.

Βλ. Οὐδὲ σέθεν τὸν ὀρθρον ἐπὶ πρᾶγμα ἄρα μοι;

Χρ. Μὰ δὲ ἄλλα αὐταῖς γυναιξὶ ταῦτ' ἦδη μέλει,
Σὺ δὲ ἀσθενεκτεῖ περὶ δόμους οἰκοι μνῆες.

Βλ. Εἴ κενό σιανόν τοῖσιν ἡλίκοισι φῶν,
Μὴ παραλαβῆσαι τὴν πόλεως τὰς λῦρας,
Εἴ περ' ἀναγκάζει πρὸς βίαν. Χρ. τί δρᾷ;

Βλ. Κινεῖν ἑαυτὰς. Χρ. ὡς δὲ μὴ διωώμεθα;

Βλ. Ἀρεῖσον ἢ δόσασιν. Χρ. σὺ δὲ γε νῆ δία
Δρᾷ ταῦτ' ἴν' ἀρεῖσῃτε, καὶ μνῆες ἄμα.

Βλ. Τὸ πρὸς βίαν σιανότατον. Χρ. ἀλλ' εἰ τῇ πόλει
Τῷ τ' ἐξωίσει, ταῦτα χρὴ πάντ' ἀνδρα δρᾷν.

Λόγος τέτοις ὅτι τῷ γηραιότεραν,
Ὅσ' αὐτὸν ἀνόντα καὶ μῶρα βυλδυσώμεθα,
Ἀ' πάντ' αὐτὸν βέλτιον ἡμῖν εὐμφέρειν,
Καὶ εὐμφοροῖν ὡς πῶντια παλαιὰς καὶ θεοί,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Α'λλ' ἄμ', σὺ δ' ὀρίαντε. Βλ. καὶ σὺ γ' ὡς χρέμεις.
 Χο. Ε'μβρα, χώρει,
 Α' ῥ' ἐστὶ τ' ἀνδρῶν τις ἡμῖν ὅστις ἐπαγκλαυθεῖς
 Σφύφει, σιόπει,
 Φύλατ' ἐστυλὺν ἀσφαλῶς, πολλοὶ γάρ οἱ πανουργοί
 Μή τις τις ἐκ τοῦ πατρὸς ὦν, τὸ γὰρ ἡμεῖς καὶ ταφυλάξῃ,
 Α'λλ' ὡς μάλιστα τοῖν ποδοῖν ἀδικοῦντων βλάπτει,
 Ἡ μὲν δ' αἰχμῶν φέροι,
 Γαστρίαισι, παρὰ τοῖς ἀνδράσι τὸ πρᾶγμα τ' ἐλεγχθεῖν,
 Πρὸς ταῦτα συσέλλας στυλὺν,
 Καὶ περὶ σκοποῦ μὲν καὶ κείσε καὶ πᾶσι τ' ἐκ δεξιᾶς.
 Μὴ ξυμφορὰ γένησται τὸ πρᾶγμα,
 Α'λλ' ἐγκοιῶμεν, τὴν τέπην γὰρ ἐγγύς ἐσμεν ἡδὴ,
 Οὐδενὸν περὶ ἐκκλησίαν ὁρμῶμεθ' ἰκίῃμεν.
 Τίλω δ' οἰκίαν ἐξ ὧν ὁρᾶν οὐδενὸν περὶ ἡ στρατηγός
 Ε'ὐδ' ἡ τὸ πρᾶγμα δὴ ῥᾶσ' ὁ νῦν ἐδόξε τοῖς πολίταις,
 Ὡς τ' ἦν ὁρᾶς μὴ βραδυνῶν ἐς ἑπαναμνήστας,
 Γῶγαντας ὀξυρητημένους, μὴ καὶ τις ὀφείβῃ μᾶς,
 Χ' ἡμῶν ἴσως καὶ τέπῃ, ἀλλ' εἴα δὴ δὴ ὠδισκιάς
 Ε'λθῶσαι πρὸς τὸ ταχίον παρὰ βλέπασα θατέρω,
 Γάλλιν μετασινδύαζε στυλὺν αὐθις ἢ περὶ ἡδὴ,
 Καὶ μὴ βράδυν', ὡς τίλω δὲ καὶ δὴ τίλω στρατηγὸν ἡμῶν
 Χωρῶσαν ὅξ' ἐκκλησίας ὁρῶμεν, ἀλλ' ἐπείγῃ
 Α'πασα καὶ μήσει σάκην πρὸς ταῖν γυνάδων ἐχρυσαι,
 Χ' αὐτοὶ γὰρ ἡκουσιν πάλαι τὸ γὰρ ἡμεῖς τὴν τέπην,
 Γρ. Ταυτὴ μὲν ἡμῖν ὡς γυναικὶν δὴ τυχαῖς,
 Τὰ πρᾶγματ' ἐκβέβηκεν, ἀ' βλαδύσμεν,
 Α'λλ' ὡς τέχνη πρὶν τὴν ἀνθρώπων ἰδεῖν,
 Εἰπῆτε χλαῖνας, ἐμβάς ἐκ ποδῶν ἴτω,

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

222

Χάλα συναπῆς λύϊας λακωνικῆς,
 Βακχεύας ἀφείδε, καὶ μέντοι σὺ μὲν
 Ταῦτας καὶ τούτῳ πρὸς ἐγὼ δὲ βλάπτω
 Εἴσω παρερπύσασα πρὶν τὸν ἀνδρα με
 Ἰδεῖν, καὶ ταῦτα δεῖσθαι μοῖνον αὐτῶν πάλιν,
 Οὐδενὸν περὶ λαβὸν τ' ἄλλ' αὐτῶν ἐλθέμεν.
 Χο. Κἄν δ' ἴδῃ πάντ' ἃ πρὸς εἶπες, σὺν δ' ἔρχον τὰλλα δὴ δέσσειν,
 ὅππῃ σοι δρῶται, ξυμφορὸν ἡμῖς, δόξομαι ὁρᾶς ἐπακίδν,
 Οἱ δὲ μᾶλλον θανατοτέρα σὺν ξυμμίξας οἱ δὲ γυναικί.
 Γρ. Ρεῖμαίετε νῦν ἵνα τ' ἀρχῆς λύϊας πρὸς κεχαροτύνῃμας
 Ξυμβέλοισιν ἀπάσαις ὑμῖν χρῆσθαι, καὶ γὰρ ἐκεῖ μοι
 Ε'ν ὧν θορύβῳ καὶ τῶν θανόντων, ἀνδρείοτάται γένησθε,
 Αὐτὴ πύλον ἡκας πρὸς ἀχόρας; Γρ. Πίθ' ὡς μέλε
 Σοὶ τῶν; Α'ν. ὅππῃ μοι τῶν ἐστίν. Γρ. ὡς οὐδὲν κῶς,
 Οὐτοὶ περὶ τῶν μοιχαλῶν φήσεις. Α'ν. ἔκ' ἴσως,
 Ε'νός γε. Γρ. καὶ μὴ βασιανίσαι ταῦτά γε σοι
 Ε'ξεστὶ. Α'ν. πῶς; Γρ. ἢ τ' κεφαλῆς ὅζω μύρα.
 Α'ν. Τί δ' ἔχει βινεῖται γυνὴ καὶ δὴ μύρα;
 Γρ. Οὐδ' ἡ πάλαι ἐγώ γε. Α'ν. πῶς δ' ἂν ὁρῶμεν
 ἢ γὰρ σὺ πρὸς μοῖνον λαβὸν σά μου.
 Γρ. Γυνὴ μὲν τις νύκτωρ ἐταίρα καὶ φίλη
 Μετεπέμψατ' ὠδίνισα. Α'ν. καὶ τ' ἐκ λύϊας μοι
 Φράσσασιν ἰοῖαι; Γρ. τ' λεχέας δὴ φροντίσας
 Οὕτως ἐχέσας ὡς νερ; Α'ν. ἢ πῶς γέ μοι
 Α'λλ' ἐστὶν αὐτῶν θάπην καὶ ὄν. Γρ. μὴ τῶν θεῶν,
 Α'λλ' ὡς πρὸς εἶχον ὡς χόμην ἐδῆ ποδῶν
 Ἡ περὶ μεθ' ἡμέ, μ' ὀξείαι πάσῃ τέχνῃ.
 Α'ν. Εἰ τ' ἔσθ' ὁ στυλὸς ἡμῶν, ἐχρῶν ὅς ἔχων,
 Α'λλ' ἐμὰ ποδῶν σὺν ἀδικοῦσιν τὸν γυναικῶν,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Β. Ρῶς ἔν' ἔστι κοινὸς ἄπασι; Ρ. καὶ τὸ εἶπε ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν ἄνθρωπον.
 Β. Ἦν ἀπὸ τοῦ κοινῶν ἔστι; Ρ. καὶ τὸ εἶπε ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν ἄνθρωπον.
 Τὸ τοῦ ἡμετέρου ἐστὶν ἀπὸ τοῦ κοινῶν ἔστι; Ρ. καὶ τὸ εἶπε ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν ἄνθρωπον.
 Κοινὸν πάντων καὶ περὶ τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὸ τοῦ κοινῶν ἔστι; Ρ. καὶ τὸ εἶπε ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν ἄνθρωπον.
 Εἰ τὸ τοῦ κοινῶν ἔστι; Ρ. καὶ τὸ εἶπε ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν ἄνθρωπον.
 Ταυτοῦτον καὶ περὶ τὸν ἄνθρωπον ἔστι; Ρ. καὶ τὸ εἶπε ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν ἄνθρωπον.
 Βλ. Ρῶς οὐδ' ὅστις μὴ κέκεται γινώσκων, ἀλλ' ὅστις μὴ κέκεται γινώσκων.
 Καὶ οὐκ ἔστι; Ρ. καὶ τὸ εἶπε ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν ἄνθρωπον.
 Καὶ μὴ καὶ τὸ εἶπε ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν ἄνθρωπον.
 Βλ. καὶ τὸ εἶπε ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν ἄνθρωπον.
 Ρ. Αἱ δ' αὖτε τοῖς κοινῶν ἔστι; Ρ. καὶ τὸ εἶπε ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν ἄνθρωπον.
 Ρ. Οὐδ' ὅστις μὴ κέκεται γινώσκων, ἀλλ' ὅστις μὴ κέκεται γινώσκων.
 Αἱ δ' αὖτε τοῖς κοινῶν ἔστι; Ρ. καὶ τὸ εἶπε ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν ἄνθρωπον.
 Ὡς τε κέκεται γινώσκων, καὶ τὸ τοῦ κοινῶν ἔστι; Ρ. καὶ τὸ εἶπε ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν ἄνθρωπον.
 Βλ. Οὐδ' ὅστις μὴ κέκεται γινώσκων, ἀλλ' ὅστις μὴ κέκεται γινώσκων.
 Ρ. Ρῶς οὐδ' ὅστις μὴ κέκεται γινώσκων, ἀλλ' ὅστις μὴ κέκεται γινώσκων.
 Β. Ἦν μέρα; Ρ. καὶ τὸ εἶπε ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν ἄνθρωπον.
 Εἰ τὸ τοῦ κοινῶν ἔστι; Ρ. καὶ τὸ εἶπε ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν ἄνθρωπον.
 Ξεχωριστὰ ἀπὸ τοῦ κοινῶν ἔστι; Ρ. καὶ τὸ εἶπε ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν ἄνθρωπον.
 Καὶ ταῦτα ἔστι; Ρ. καὶ τὸ εἶπε ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν ἄνθρωπον.
 Καὶ περὶ τὸν ἄνθρωπον ἔστι; Ρ. καὶ τὸ εἶπε ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν ἄνθρωπον.
 Εἰ τὸ τοῦ κοινῶν ἔστι; Ρ. καὶ τὸ εἶπε ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν ἄνθρωπον.
 Β. Αἱ δ' αὖτε τοῖς κοινῶν ἔστι; Ρ. καὶ τὸ εἶπε ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν ἄνθρωπον.
 Ρ. Αἱ δ' αὖτε τοῖς κοινῶν ἔστι; Ρ. καὶ τὸ εἶπε ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν ἄνθρωπον.
 Βλ. Καὶ πῶς ἔστι; Ρ. καὶ τὸ εἶπε ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν ἄνθρωπον.
 Οὐκ ἔστι; Ρ. καὶ τὸ εἶπε ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν ἄνθρωπον.
 Ρ. Οὐκ ἔστι; Ρ. καὶ τὸ εἶπε ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν ἄνθρωπον.
 Καὶ οὐκ ἔστι; Ρ. καὶ τὸ εἶπε ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν ἄνθρωπον.
 Βλ. Τὸ μὴ ἔστι; Ρ. καὶ τὸ εἶπε ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν ἄνθρωπον.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ. 224

Μηδεμὴς ἢ φύσιν κενὸν ἢ τὸ ἀνθρώπινον τί ποιήσει;
 Φύσιν τοῦ ἡμετέρου, καὶ τὸ ἀνθρώπινον καὶ τὸ ἀνθρώπινον.
 Ρ. Αἱ δ' αὖτε τοῖς κοινῶν ἔστι; Ρ. καὶ τὸ εἶπε ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν ἄνθρωπον.
 Αἱ δ' αὖτε τοῖς κοινῶν ἔστι; Ρ. καὶ τὸ εἶπε ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν ἄνθρωπον.
 Οἱ φαυλότεροι, καὶ τὸ ἀνθρώπινον καὶ τὸ ἀνθρώπινον.
 Τῶν γυναικῶν, καὶ τὸ ἀνθρώπινον καὶ τὸ ἀνθρώπινον.
 Βλ. Ἡ λυσιτερία καὶ τὸ ἀνθρώπινον καὶ τὸ ἀνθρώπινον.
 Ρ. Ἡ λυσιτερία καὶ τὸ ἀνθρώπινον καὶ τὸ ἀνθρώπινον.
 Τῶν σεμνότερων ἔστι; Ρ. καὶ τὸ εἶπε ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν ἄνθρωπον.
 Ὅταν ἐμβαδὴν ἡμετέρου καὶ τὸ ἀνθρώπινον καὶ τὸ ἀνθρώπινον.
 Ὅταν ἡμετέρου καὶ τὸ ἀνθρώπινον καὶ τὸ ἀνθρώπινον.
 Βλ. Ρῶς ἔστι; Ρ. καὶ τὸ εἶπε ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν ἄνθρωπον.
 Ἔστι; Ρ. καὶ τὸ εἶπε ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν ἄνθρωπον.
 Τὸς πρεσβυτέρους καὶ τὸ ἀνθρώπινον καὶ τὸ ἀνθρώπινον.
 Βλ. Οὐδ' ὅστις μὴ κέκεται γινώσκων, ἀλλ' ὅστις μὴ κέκεται γινώσκων.
 Διὰ τὸ ἀνθρώπινον, καὶ τὸ ἀνθρώπινον καὶ τὸ ἀνθρώπινον.
 Αἱ δ' αὖτε τοῖς κοινῶν ἔστι; Ρ. καὶ τὸ εἶπε ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν ἄνθρωπον.
 Ρ. Αἱ δ' αὖτε τοῖς κοινῶν ἔστι; Ρ. καὶ τὸ εἶπε ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν ἄνθρωπον.
 Τῶν ἀλλοφύλων ὅστις τὸ ἀνθρώπινον καὶ τὸ ἀνθρώπινον.
 Μὴ αὐτὸν ἐκείνον τὸ ἀνθρώπινον καὶ τὸ ἀνθρώπινον.
 Βλ. Τὰ μὴ ἀλλὰ λέγεις ὅτι σκαπὸς, καὶ τὸ ἀνθρώπινον καὶ τὸ ἀνθρώπινον.
 Ἡ λυσιτερία καὶ τὸ ἀνθρώπινον καὶ τὸ ἀνθρώπινον.
 Ρ. Πολὺ μὴ τοῖς ἀνθρώπινον καὶ τὸ ἀνθρώπινον.
 Ρ. Εἰς τοῖς ἀνθρώπινον καὶ τὸ ἀνθρώπινον.
 Βλ. Οἱ μὴ ἀλλὰ λέγεις ὅτι σκαπὸς, καὶ τὸ ἀνθρώπινον καὶ τὸ ἀνθρώπινον.
 Αἱ δ' αὖτε τοῖς κοινῶν ἔστι; Ρ. καὶ τὸ εἶπε ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν ἄνθρωπον.
 Ὡς τὸ ἀνθρώπινον καὶ τὸ ἀνθρώπινον καὶ τὸ ἀνθρώπινον.
 Τὸ γινώσκων καὶ τὸ ἀνθρώπινον καὶ τὸ ἀνθρώπινον.
 Ὅταν ἡμετέρου καὶ τὸ ἀνθρώπινον καὶ τὸ ἀνθρώπινον.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Βλ. περὶ δ' ἱματίων τίς πόρος ἔσται, κἢ ᾗ τὰ τ' ἐστὶν ἐρέδαι;
 Ρρ. Τὰ μὲν οὐκ ἔστιν, πρῶτον ὑπάρξει, καὶ ὅ λαιφ' ἡμῶς ὑφ' ἀνδρῶν.
 Βλ. Ἐν ἐπιτηδῷ, πῶς ἂν τις ὀφθαλμὸν παρὰ τοῖς ἀρχαῖσι δίκλωται;
 Ἦν δ' ἐκπίσσει ταύτῃ, ὅ ᾗ ἐκ τ' κοινῶν γ' ἐστὶ δίκαιον.
 Ρρ. Ἀλλ' ὅς τις δίκαια πρῶτον ἔσονται; Βλ. Τὰ πῶς πόσους ἀνδράσι;
 Ρρ. Καὶ γὰρ ταύτην γνώμην ἐθέμην. ᾗ τ' ἄλλαν ἔνεκεν ἔσονται;
 Βλ. Ρωμίων ἐνέκεν γὰρ τ' ἀπύλας, πρῶτον δ' ἐνός ἐνέκεν δὴ πᾶσι.
 Ἦν τις ὀφθαλμὸν ὅσον ἔστιν. Ρρ. Πύθεν ἔν ἐνός ἔστιν, ὅ δ' ἀνέκασται;
 Ἐν ᾗ κοινῷ πάντων ὄντων κλέπῃων δὴ πᾶσι τ' ἐπίδοκλος.
 Βλ. Νῦν τ' δὴ μὴδ' ὅλγε διδόναις τὰ πῶς τοῖσι φρασάτω μοι
 Τῆς αἰτίας οἱ κλέπῃοντες πόθεν ἐκτίσθαι, ἐπειδὴ
 Εὐωχθέντες ὑβρίζωσι, τὸ ᾗ οἱ μὲν ὁ ἀπορήσαν.
 Ρρ. Ἀπὸ τ' μάζης ἢς σιτάται, ταύτῃ ᾗ ὅταν τις ἀφαιρῇ;
 Οὐκ ὑβρίζεται φαίλως ὅπως τῇ γαστρὶ κολλαομένης;
 Β. Ὅδ' αὖ κλέπῃς ὁδὸς ἔσται; Ρρ. Πῶς ᾗ κλέψαμεν τὸ μὲν τῷ;
 Β. Οὐδ' ἀποδοῖσθαι ἄρα τ' νυκτὶ; Ρρ. ἔκ τ' οἴκοι γε καὶ θύρας;
 Ὅδ' ἂν γε θύρας ὥσπερ πρότερον, βίους ᾗ πᾶσιν ὑπάρξει,
 Ἦν δ' ἀποδοῖσθαι αὐτὸς δώσει, τί ᾗ αὐτῷ περὶ γὰρ μάχης;
 Ἐπερὸν ᾗ ἰὼν ἐκ τῶ κοινῷ, κρεῖττον κομμεῖται ἐκείνῃ;
 Βλ. Οὐδ' ἐκ βύθου ὁδὸς ἀνθρώποις; Ρρ. Πῶς ᾗ τὸ πᾶσι;
 Βλ. Τῷ ᾗ δίκαιον τίνα ποιήσεις; Ρρ. Κοινῷ πᾶσι, τὸ ᾗ ὅσον
 Μίαν οἰκίσιν φημι ποιήσαν συρρήξασθαι ἐν ᾗ πάντες,
 ὥστε βασιλεὺς ὡς ἀλλήλους. Β. τὸ ᾗ δειπνοντες παρεχόμενοι;
 Ρρ. Τὰ δὴ διαθήματα κἢ τὰς σοφίας, ἀνδρῶν πᾶσι ποιήσαν.
 Βλ. Τὸ ᾗ βῆμα, τί σοι χρησίμῳ ἔσται; Ρρ. ᾗ κρατὴρ καὶ ταχύνει,
 Καὶ τὰς ὑδρίας κἢ ραψώδων ἔσται τοῖς παιδαρίοις
 Τὰς ἀνδρείας ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ τις θαλὸς γενήσεται,
 Ἦν μὴ δειπνῶσι αἰχμωόμενοι. Β. νῦν τ' ἀπύλας χεῖρ ἐκείνη.
 Τὰ ᾗ κληρωθῆναι πᾶσι φέρεται; Ρρ. ἔς τ' ἀγορὰν καὶ ταχύνει,
 Καὶ τὰ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ. 225

Καὶ τὰς σήσασαι περὶ ἀρμόδιον κληρώσει πάντας ἕως αὐτῶν
 Εἰδὼς ὁ λαχὼν ἀπὸ χαίρ' ἐν ὅποιον γράμματα δειπνεῖ,
 Καὶ κληρῶσι τῷ ἐκ τῶ βῆτ' αὐτῷ τῷ σοφὸν ἀνδραγαθῶν,
 Τῷ βασιλεῖον δειπνήσοντας, τὸ δὲ θῆτ' ἐς τ' παραταύτην,
 ᾗ δὲ ἐκ τῶ καὶ πᾶσι ἐς τ' σοφὸν χωρεῖν τ' ἀλφειοπωλιν, (με
 Ἦν καὶ μῆψι. Β. καὶ δὲ ἀλλ' ἔν ἐκεί δειπνῶσιν ὅταν ὅσον γὰρ
 Μὴ ὅσον ἐκλυοῖ καὶ θὸ δειπνήσει, τὰ τὰς ἀπελῶσιν ἀπέναντες;
 Ρρ. Ἀλλ' ἔκ ἐστι τὸ παρ' ἡμῖν,
 Ραῖσι ᾗ ἀφθονα πάντα παρέξομεν,
 ὥστε μεθυομένους αὐτῷ σεφάμεν
 Ραῖς τις ἀπείσι τῷ διαδοῖ λαβῶν,
 Αἱ δὲ γυναικὶ καὶ κατὰ τὰς διόδους
 Προστίψασαι τοῖς ἀπὸ δειπνῶν,
 Τὰδε λέξουσιν, δίδυρο παρ' ἡμῶς,
 Ἐνθάδε μείραξ ἔσθ' ὥρεα.
 Ραρ' ἐμοὶ δὲ τέρας φήσει τις ἀνὴρ
 Ὅδ' ὅσον περὶ καὶ καλίστην,
 Καὶ λυσιτελεῖ, πρότερον μὲν τοῖ
 Δεῖ σε καὶ θύειν αὐτῇ παρ' ἐμοί.
 Τοῖς δὲ δὴ πρὸς πέσον ἀνδραγαθῶντες
 Καὶ μεραινίους οἱ φαυλότεροι
 Τοιαῦτα ἔρασαν, ποῖ θεῶς ἔτος;
 Ραῖ τὸς ὁδὸν βράσεις ἐλθῶν,
 Τοῖς ᾗ σμοῖς καὶ τοῖς αἰχρῶς
 Εὐφραίνει προτέροις βινεῖν,
 Ὑμῶς δὲ τῶς θεῶς λαβόντας διφῶρ σικῆς
 Ἐν τοῖς περὶ τοῖς δέφεσαι
 Φέρε νῦν φράσον μοι ταῦτ' ἀρῶσιν σφῶν; Βλ. πᾶν.
 Ρρ. Βασιλεῖον ἄρ' ὅσον εἰς ἀγορὰν ἐμοί

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ἰν' ἀποδύχωμαι τὰ προσόντα χρέματα
λαβῶσι κηρύκειαν δὴ φωνόν τινα,
Ἐμὲ γὰρ ἀνέγκη ταῦτα δρᾶν ἡρημύνει
Ἀρχεῖν, καὶ τὰς ἡσυχίας τε τὰς ἐνστίπας,
Ὅπως αὖ δὴ ὠχίωθε πρώτον σήμερον.

Βλ. Ἦδη γὰρ δὴ ὠχισόμεθα; ῥρ. φῆμ' ἐγώ
Ἐπειτα τὰς πόρναις καὶ ταπαῖσαι βόλομαι
Ἀπαξάσας. Βλ. Ἰνά τι; ῥρ. δῆλον τὸ το πῖ,
Ἰν' αὖτ' ἐγὼν ἐχῶσι αὐταὶ τὰς ἀκμὰς,
Καὶ τὰς γὰρ δόλως, καὶ δὴ κρημνισίας
Τὴν τ' ἐλευθέρων ὑφαρπάξιν κύπριν.
Ἀλλὰ παρὰ τοῖς δόλοισι κοίμῃ δαίμονον,
Κατωάνη τὴν χοῖρον ἀποτετιμμένης.

Βλ. Φέρε νῦν ἐγώ σοι παραμυθῶ πλῆσιον,
Ἰν' ἀποβλέπωμαι καὶ λέγῃσί μοι ταδί,
Τὸν τ' ἔσρατῃ γὰρ τῶτον ἔθαι μάζετε;
ῥρ. Ἐγὼ δ' ἴν' εἰς ἀγοράν γε τὰ σιδὴν φέρω,
Προχειρῶμαι καὶ ξεπείσω πλὴν ἔσσαν.

Α'ν. Χάρεαι σὺ δαῦρο κινεῖσθαι καὶ λὴν καλῶς
Τῶν χρημάτων θύραζε πρώτῃ τ' ἐμῶν,
Ὅπως αὖ ἐντεριμμένη κρηνοφόρος
Ροδάκις καί τω δὴ θυλάκιος σρέψασθ' ἐμῶς,
ῤῥαδ' ἢ διφροφόρος; ἢ χυρῶν δαῦρ' ἐξίθι,
Νῆ δία μέλαινα γ' ἔσθ' αὖτ' ἔς τὸν ἄρμακον
Ἐξέσθ' ἐνυχὲς ὡς ἀσκηρᾶτος μελαίνεσαι,
Ἰς αὖ παρ' αὐτὴν δαῦρ' ἴθι κομμάριον,
Φέρε δαῦρο ταύτῃ πλὴν ὑδρίαν, ὅδ' ἀφ' ὅρου
Ἐνταῦθα, σὺ δὲ δαῦρ' ἢ κινεῖσθαι δός, ἐξίθι
Ροδάκις ἀνὰ τῆς σάσας μ' εἰς ἐκκλησίαν

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

226

Ἀλλ' ἐν νικτῶν διατὸν ὄρθειον νόμον.
Ὅτι πλὴν σκάφῃ λαβὼν περὶ τὸ πῆχυον,
Κόμμιζε τῇ θαλάσσῃ καὶ καὶ δὴ πλῆσιον,
Καὶ τὸν σίποδ' ὅθεν ἐνέγκη καὶ πλὴν λήκοντο,
Τὰ χυρῶν δὴ ἡδὴ καὶ τὸν ὄχλον ἀφίετε.

Φει. Ἐγὼ καὶ ταῦτα τὰ μὲν; καὶ κρηνοδαίμων ἄρ' αἶ.
Α'ν. Ἀνὴρ ἔσομαι καὶ νοῦν ὀλίγον κερκτημένος.
Μὰ τὸν ποσειδῶν' ἔδ' ἐπὶ τὸ ἀλλὰ βασανιῶ
Πρώτιστον αὐτὰ πολλὰς καὶ σκέφομαι
Οὐ γὰρ τὸν ἐμὸν ἰδρῶτα καὶ φειδωλίαν
Οὐδὲν πρὸς ἑπὶ ἀνὸς ἐκβαλῶ,
ῤῥα ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ πρᾶγμα ὅπως ἔχει,
Ὅπως, τί τὰ σιδὴρια ταυτὴ βέλεται,
ῤῥα τὸν μετοικηδόμενος ὅθεν ἔσθ' ὅχλος
Ἀντ' ἢ φέρεαι ἐνέχυρα θύσων; Α'ν. Ἐξέμῳς.

Φει. Τί δὴ τ' αὖτ' εἰς οἴχῃς ὅθεν ἔσθ' ὅπως ἔπ' μὴ
Ἰέρωνι τῷ κήρυκι πομπὴν πέμπεται.
Φει. Μὰ δὴ ἀλλ' ἀποφέρειν αὐτὰ μέλαινα τῇ πόλει,
Εἰς πλὴν ἀγορὰν καὶ τῇ δεδογμένους νόμοις.
Φει. Μέλας ἀποφέρειν; Α'ν. πᾶν γε. Φει. καὶ κρηνοδαίμων ἄρ' αἶ.
Νῆ τὸν δία τὸν σωτήρα. Α'ν. πῶς; Φει. πῶς, ῤῥα δὴ.
Α'ν. Τί δ' ἔτι περὶ ἀρχῆν με τοῖς νόμοισι δέ;
Φει. Ροίοισιν ὡς δὴ λῶε; Α'ν. τοῖς δεδογμένοις.
Φει. Δεδογμένοις, ὡς ἀνόντος ἡδ' ἄρ' αἶ.
Α'ν. Ἀνόντος; Φει. Ἐγὰρ ἡλιθιώτατος μὲν οὐδ',
Ἀπαξάσας τῶν. Α'ν. ὅτι τὸ ταπῆμενον ποιοῶ;
Τὸ ταπῆμενον γὰρ δὴ ποιεῖν τὸν σῶφρονος,
Μάστιγι πᾶντων. Φει. τὸν μὲν ἔν' ἀβέλτερον.
Α'ν. Σὺ δ' ἔτι καὶ ταῦτα διανοεῖς; Φει. φυλάξομαι,
ff 66 11

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ρεῖν αὐτῷ ἴσω τὸ πλῆθος ὅτι βυλόμενοι.
Αν. Τί γὰρ ἄλλο γ' ἢ φέρειν παρεσθλασμένους
 Τὰ χρέματ' εἰσιν; **Φει.** ἀλλ' ἴδων ἐπειθόμεν.
Αν. Λέγεις γοῦν ἐν ταῖς ὁδοῖς. **Φει.** λέγεις γάρ.
Αν. Καὶ φασι νοῖσαν ἀράμενοι. **Φει.** φήσουσι γάρ.
Αν. Ἀπολαῖς ἀπιστῶν πάντ'. **Φει.** ἀπισήσουσι γάρ.
Αν. Ὁ ζῶς σ' ὠδὶρίψεν. **Φει.** ὠδὶρίψεν γάρ.
 Οἷσιν δοκᾷς πν'; **Αν.** ὅσπερ αὐτῶν νοῦν ἔχει.
Φει. Οὐ γὰρ πάριον τὸ τ' εἶν. **Αν.** ἀλλὰ λαμβάνει
 Ἡ μὲν μόνον δὲ; **Φει.** νῆδία καὶ γὰρ οἱ θεοί.
 Γνώσει δ' ἀπὸ τῶν χειρῶν τε, καὶ τὰ χρέματα.
 Ὅταν γὰρ δύχου μεθὰ διδόναι τὰ χρέματα,
 Ἐστὶν ἐκτείνοντα τὴν χεῖρ' ὑπὲρ
 Οὐχ ὡς πιδάσονται, ἀλλ' ὅπως πιδάσεται.
Αν. Ὡς δὲ μόνι ἀνδρῶν, ἔα με τὸν περὶ γὰρ τί δρᾷν.
 Ταυτὶ γάρ οἱ συνδετᾷ. πῶς μεθ' ἑμᾶς;
Φει. Ὅντως γὰρ οἷσας; **Αν.** ναὶ μεθ' ἑμᾶς, καὶ δὴ μὲν αὖ
 Τωδὶ ξυνάπῃ τῷ φίλῳ. **Φει.** τῷ μωρίῳ,
 Τὸ μὴ δὲ πρὶ μέλαινα τῷ ἄλλῳ, ὅ, π
 Δράσουσιν, εἴτε τῷ καὶ τῷ ἄλλῳ. **Αν.** τί δρᾷν.
Φει. Ἐπαναμύειν, εἴτε τῷ καὶ τῷ ἄλλῳ.
Αν. Ἰνα δὴ τί; **Φει.** σασμὸς εἴ γένοιτο πολλῶν,
 Ἡ πῦρ ἀπόροπον ἢ διάξειν γαλῆν,
 Ραῦσαντ' αὖ εἰσφέροντες, ὡς μὲν οἱ σὺ.
Αν. Χαίρειν τε γοῦν πάθοι μὲν εἰ μὴ χοιμῶποι,
 Ταῦτα καὶ ταῦτα. **Φει.** μὴ γὰρ εἰ λάβοις ὅ, π
 Θάρρος καὶ ταῦτα καὶ ἄλλ' αὖτις. **Αν.** πῆ;
Φει. Ἐγὼ δὲ, τὰ τοῖς χειροτονοῦντας μὲν ταχῆς,
 Ἀπὸ δὲ δόξῃ, ταῦτα πάλιν ἀρναμένους.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

227

Αν. Οἷσουσι δ' αὖ τῶν. **Φει.** ὡς δὲ μὴ κηρύσσῃς, τίς;
Αν. Ἀμέλει κηρύσσῃς. **Φει.** ὡς δὲ μὴ κηρύσσῃς, τίς;
Αν. Μαχόμεθ' αὐτοῖς. **Φει.** ὡς δὲ κρείττερος ὡς, τίς;
Αν. Ἀπὸ μὲν ἑαυτοῦ. **Φει.** ὡς δὲ πωλῶν αὐτὰ, τίς;
Αν. Διαρρήγνῃς. **Φει.** ὡς διαρρήγνῃς δὲ, τίς;
Αν. Καλῶς ποιήσεις. **Φει.** σὺ δ' αὖτις μὴ σέας φέρειν.
Αν. Ἐγὼ γὰρ, καὶ γὰρ τῷ ἐμαυτῷ γέγονας
 Ὁρῶ φέροντας. **Φει.** πάννυχ' αὖ οὐκ ἀντιποδῆς
 Αὐτ' εἰσενέγκοι, πολὺ γὰρ ἐμμελέστερον
 Πρῶτον χεῖσαι πλεῖν ἢ φρεσὶν ὀνείρας.
Αν. Οἷμαζε. **Φει.** καὶ καλὸς δὲ ὁ χοροδιδάσκαλος
 Αὐτοῖσιν εἰσώσει πλεῖον καλῶν.
 Ὡς ἴθι, ὅπως ἀποβαλεῖ τὴν δόξαν.
Αν. Δεινὰ γὰρ λέγεις. **Φει.** τί δεινὸν ὥστερ' ἔχ' ὁρᾷν
 Αἰεὶ τοιαῦτα γινόμενα φησὶ σμαρταί;
 Οὐκ οἶδ' ἐκείν' ὅ, δοξε τὸ πλεῖον αὐτῶν;
Αν. Ἐγὼ γὰρ. **Φει.** τῷ χαλκῷ δὲ ἐκείνῃς ὡς ἴθι
 Ἐφ' ἡμᾶς μεθ' ἑκείνῃς; **Αν.** καὶ καὶ ἡμᾶς γέ μοι
 Τὸ κῆρ μὲν ἐγένετ' ἐκείνῳ, πωλῶν γὰρ βόρῃς,
 Μιστῶ ἀπὲρ τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων,
 Καὶ περὶ ἐχέουσι εἰς ἄγορᾴν ἐπ' ἀλῶνται
 Ἐπὶ τὸν πέχοντος ἀπὸ τῆς μὲν θύλακον,
 Ἀνέκραντ' ὁ κήρυξ μὴ δέχεται μηδὲν
 Χαλκῶν, τὸ λοιπὸν ἀργύρῳ γὰρ χράμεθα.
Φει. Τὸ δ' αὖτε ἀγῶν δὲ πάντες ὅ, μὲν οἱ μὲν
 Τάλαντ' ἐσέδωκε πεντακῶς τῇ πόλει
 Τῆς πεντακῶς τῆς. ὡς δὲ πλεῖον ὀνείρας.
 Καὶ οὐδὲ κατεχρυσὺν πᾶς ἀνὴρ ὀνείρας,
 Ὅτε δ' ἡ δ' ἀνὰ σκοπῶν μὲν οἷς ἐφαίνετο

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Ο δὲος κρένθος, καὶ τὸ πρῶτον ἔκιν' ἤρκεσεν
 Ράλιν κατεπίτῃ πᾶς ἀνὴρ θύειπίδων.
 Ἀν. Οὐ ταῦτον ὦ πᾶν, τότε μὲν ἡμεῖς ἤρχομεν
 Νυῦθ' αἰ γυναικὶν. Φει. ἀνγ' ἐγὼ φυλάξομαι
 Νῆτον ποσειδῶ μὴ κατουρήσωσί μου.
 Ἀν. Οὐκ οἶδ' ὅπ' λιρεῖς, φέρεσι τὰν ἀφορον ὁ παῖς.
 Κη. ὦ πάντες ἄσσοι, νυῦθ' ἔγωγε ταῦτ' ἔχει,
 Χωρεῖτ' ἐπείγεσθ' ὅθ' ὅτ' ἔσρατηλός
 ὅπως ἀν' ἡμῶν ἡ τύχη κληρυμένους
 Φράσῃ καὶ ἔκαστον ἀνδρ' ὅποι διαπνήσεται.
 ὦς αἰετὶ ἀνέγειρ' ἔσθ' ἀδινεσμεῖαι
 Ἀγαθῶν ἀπάντων καὶ παρεσιδυσμενῶν
 Κλίνειτε σισυρῶν καὶ δεπιδῶν νενοσμεῖαι.
 Κρατῆρα συγμινῶσιν αἰ μυροπύλιδον
 Ἐσῶσ' ἐφεξῆς, τάτε μάχι' ῥιπίζεταί,
 Λαγῶ ἀναπηγνύεσσι, πόπανα πέττεται,
 Στέφανοι πλέκονται, φρύγονται φραγῆματα,
 Χύβρας ἔτνης ἐφισπν αἰ νεώταται,
 Σμοῖος δ' αὖ αὐταῖς ἐπ' ἐπικλῶ σολιῶ ἔχων
 Τὰ τ' ἡνωτικῶν διακαθαίρει φρύβλια,
 Γέρων ὃ χωρεῖ χλανίδε καὶ κορίποδε
 ἔχων, ἀνακαγχάζων μεθ' ἐταίρου νεανίᾳ,
 Εὐβάς ὃ καίτοι καὶ φίλων ἐρριμένος,
 Γρὸς παῦτα χωρεῖ ὡς ὁ πλὺν μάξαν φέρων
 ἔσκηκεν, ἀλλ' αὖ πᾶς γνάθος διοίγνυτε.
 Ἀν. Οὐκοῦν βαδίζομαι δῆτα, τί γ' ἔσκη' ἔχων
 Ἐνταῦθ' ἐπειδὴ ταῦτα τῇ πόλει δοκέει;
 Κη. Καὶ ποῖ βαδίζῃ σὺ μὴ κατεβαῖς πλὺν ἔσσην;
 Οἱ. Ἐπὶ δ' αἶπνον. Κη. ἔσθ' ἡτ' ἡ γ' ἐκείναις νῆσιν ἄν,

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

228

- Ρῶν γ' ἀπενείκης. Οἱ. ἀλλ' ἀποίσω. Κη. ὁ πλῆνις;
 Οἱ. Οὐ πῶς μὲν ὦ ταῦτ' ἐμποδῶν ἔσται. Κη. τί δὴ.
 Οἱ. Ἐτέρως ἀποίσαι φήμ' ἐθ' ὑτέρως ἐμδ.
 Κη. Βαδίζῃ διαπνήσων ὅπως. Οἱ. τί γ' ἔγωγε,
 Τὰς δὲ δυνάμεις γ' ἔσθ' ἡ πόλει ἐκλαμβαίνειν,
 Τὰς δὲ φρονουῦτας. Κη. ὡς δὲ καλῶσωσι, τί.
 Οἱ. Οἷός ἐστι μὲν κῆρας. Κη. ὡς δὲ μασιγῶσι, τί.
 Οἱ. Καλῶς μεθ' αὐτάς. Κη. ὡς δὲ κατεγελῶσι, τί.
 Οἱ. Ἐπὶ ταῖς θύραις ἔσθ' ὡς. Κη. τί δράσεις ἐπέμοι.
 Οἱ. Τῶν ἀσφερόντων ἀρπάσομαι τὸ σπῆμα.
 Οἱ. καὶ βαδίζῃ τοίνυν ὑστερος, πῶς δ' ὦ σίκων
 Καὶ παρμεῶν ἀνέρεθε πλὺν παμπυσίαν.
 ὁ. φέρε νυῦθ' ἐγὼ σοι ἐμφέρω, ὁ καὶ. μὴ μισθεμῶς,
 Δέδοικα γ' ἔσθ' μὴ καὶ παρὰ τῇ στρατηγίᾳ
 ὅταν κατεπιθῶ, πρῶτον γ' ἔσθ' χρημάτων.
 Οἱ. Νῆτον δὴ αἰετὶ γοῦν μηχανήματος πινος,
 ὅπως τὰ μὲν ὄντα χρημαθ' ἔξω, τοῖς δὲ γὰρ
 Τῶν ματτομένων κοινῇ μεδέξω πινος ἐγὼ,
 ὁρῶς ἐμοίγε φαίνεται βαδίζεον,
 Οἷός ἐστι διαπνήσονται, καὶ μελιτέον.
 ὁ. Τί ποτ' αὖθροῦν ἔχ' ἤξισιν ὦρα δ' ὡς πάλαι.
 ἔγωγε δὲ κατεπεπλάσμεν ἡμιθυῶ
 ἔσκηκα καὶ προκωτὴν ἡμιθυῶ μὲν,
 Ἀργὸς μυνορομένη πινος ἐμαυτὴν μέλος,
 ἡαῖς ὅπως αὖ πεδλάβοιμ' αὐτὴ πιν
 Παριόντα, μετὰ δὲ δ' ἔσθ' ἡτ' αὐτὸν πινος
 Μελεῖσθαιον διδρῶσαι πιν ἡμιθυῶν.
 Νυῦθ' μὲν με παρακύνεσθαι πρὸς φθῆς ὡς πρῶτα,
 ὡς δὲ ἐρήμους ἔσθ' παρῶντος ἐνθάδε

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Εἰ μὲν ῥυγίσεν, καὶ προσέειπαι τιναί
 Αἰδοῦ, ἐγὼ δὲ ἴω τῷτο δράσαντ' ἄσομαι,
 Καὶ ῥ' δι' ὅχλου τῷτ' ἐπὶ τοῖς θεωμένοις.
 Οἷ μὲν ἔχει περτινὸν τι, καὶ κωμωδιστὴν.
 Γρ. Τῷτ' διαλέγῃ καὶ πικρῶς, σὺ δὲ
 φιλοπείρειον αὐλῆταί τῃ αὐλῆς λαβάν
 Αἴξιον ἐμὲ καὶ σοὶ προσέυλισσον μέλος.
 Γρ. Εἵ τις ἀρεθὸν βλάπτει
 Ραθεῖν τι, παρ' ἐμοὶ χρὴ καθεύδειν,
 Οἱ ῥ' ἐνέαις τὸ σφόνδ' ἐς
 νεῖν, ἀλλ' ἐν ταῖς πεπείροις,
 Οὐδέτοι σέρρειν αὐτὸν ἐθέλοι
 Μάλλον ἢ γὰρ τὸν φίλον
 ὥπερ ξυνέλω, ἀλλ' ἐφ' ἑτέρον αὐτὸν πέτοιτο.
 Νέ. Μὴ φθόνη ταῖσι νέαισι,
 Τὸ ῥυφερόν ῥ' ἐμπεφυκε
 Τοῖς ἀπαλοῖς μηέροις,
 Καὶ πὶ τοῖς μήλοι ἐπανθεῖ, σὺ δ' ὦ
 Γραῦ περσέλευσαι, καὶ τέριφαι τῷ
 Οὐκ ἀτάφ' ἐμὲ λημέ.
 Γρ. Εἰ κέ ποτε σὺν τῷ ῥῆμα
 Τότ' ἐπικλινθὼν ἀποβαλοῖς,
 Βαλομένη ποσὶ εἶδαι
 Καὶ πὶ τῇ κλίνῃ ὅτιν δούροις,
 Καὶ προσελκύσαιο βαλομένη φιλήσας.
 Νέ. Αἴ, τί ποτε πείσομαι, ὅχ' ἵκει μετ' ὅρος,
 Μόνη δ' αὐτῷ λείπομαι
 Γὰρ μοι μήτηρ ἄλλα βέβηκε
 Καὶ τῷ μὲν ὅδ' ἐν με ταῦτα δειλέγειν,

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

229

- Αἰ δ' αὖ μοι' ἵκετ' ἰδοίμαι
 Κάλει τὸν ὀρθαγόραν, ὅπως
 Σαυτὴς κατὰ τὸν αὐτὸν βοῶσιν
 Γρ. Ἦ δὴ τὸν ἀπὸ ἰωνίας
 Τρόπον τάλαινα κηνησῶς,
 Δοκεῖς δέ μοι καὶ λάβει κατὰ τῇ λουβρίκῃ,
 Αἰ δ' ἔκ' ἀν' ποτὶ φαρμάσαιο
 Τὰ μὲν παλιν, τὴν δ' ἐμὴν
 ὧραν δὲ ἀπολείς, ὅδ' ἀπολήψαι.
 Νέ. Αἰ δ' ὅπως βλάει καὶ παρὰ κνυφ' ὡς περ γαλῆ,
 Οὐδὲ ῥ' ὡς σὲ πρότερον εἴσεις ἀντ' ἐμὲ.
 Γρ. Οὐκ ἔγωγ' ἐπ' ἐκφορὰν γε; Νέ. καὶ νὺν γ' ὡς περ
 Γρ. Οὐ δὴ τα. Νέ. τί ῥ' αὖ, γράως τάλαινα πῆς λέγεις;
 Γρ. Οὐ τοῦ μὲν ὁδωθήσῃ σε γῆρας. Νέ. ἀλλὰ τί;
 Γρ. Ἦ γ' ἔγωγ' ἐμὲ καὶ τὸν σὺν φιμύθιον. *
 Νέ. Τί μοι διαλέγεις; Γρ. σὺ δὲ τί διακνύεις; Νέ. ἐγὼ
 Γρ. ἄδω πρὸς ἐμαυτῷ ὑπὸ γένει τῷ μὲν φίλῳ.
 Νέ. Σοὶ ῥ' φίλος τίς ὅστιν ἄλλος ἢ γένης;
 Γρ. Δείξει καὶ σοὶ, πάχα ῥ' εἶσιν ὡς ἐμὲ,
 Οἱ δὲ ῥ' αὐτὸς ὅστιν δ' σὺ γ' ὡς ληθε
 Δεόμενος δ' εἶναι. Νέ. νῆ δ' ὡς φθίνουσα σὺ
 Δείξει πάχ' αὐτὸς, ὡς ἐγὼ γ' ἀπέρχομαι.
 Γρ. Καὶ γὰρ ἴνα γῶς ὡς πολὺ σὺν μείζον φρονῶ.
 Νέ. Εἰ δ' ὅλῳ παρὰ τῇ νέᾳ καθεύδειν
 Καὶ μὴδὲν πρότερον διασποδῆσαι,
 Ἀνάσμων ἢ προδύβυτον, δ' ῥ' αἰσχετόν
 Τῷ τῶν ἐλδιδέριφ.
 Γρ. Οἱ μὲν ὧν ἀρὰ νῆ δ' ἴα ποδῆσεις.
 Οὐδ' ῥ' πᾶσι χαλεπὴν τῶν δ' εἶναι,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Κατὰ τὸν νόμον ταῦτα ποιεῖν
 Ἐπὶ δίκαιον, τί δημοκρατῶμεθα,
 Ἀλλ' εἴμι πηρὶ σὺν ὅτι καὶ δράσεις ποτέ.
 Α'ν. Εἴθ' ὦ θεοὶ λάβοιμι τὴν καλὴν μένιν,
 Ἐφ' ᾧ πεποκῶς ἔρχομαι πάλαι ποδῶν.
 Νέ. Ἐξηπάτησε καὶ τάρχυντον γραΐδιον,
 φράδῃ γὰρ ὅδιν, οἷο μὲν μὲν δὸν μόνειν.
 Νέ. Ἀλλ' ὅσοι γὰρ αὐτὸς δ' μεμνήμεθα.
 Δδύρο δὴ, δδύρο δὴ, φίλον ἐμὸν δδύρο μοι
 Εὐρόελθε, καὶ ξυδυνός μοι
 Τὴν δὲ φροσύνην ὅπως ἔσει, πάννυ γὰρ πῖς ἔρως με δόκῃ
 Τῶνδε τῶν βοσρυχῶν,
 Ἀ' τοπος δ' ἔρχεται μοι τίς πόθος
 Ὅς με διακινάσεις ἔχει,
 Μέδου ἰκνῶμαι σ' ἔρως, καὶ ποίησον τὸν δ' ἐς δύνῳ
 Τὴν ἐμὴν ἰκέσθαι. Νέ. δδύρο δὴ, δδύρο δὴ καὶ σύ μοι
 Καταδραμῶσα τὴν θύραν ἀνοιξον
 Τὴν δ' ἡ δὲ μὴ κατὰ πεσὼν κέεσομαι
 Φίλον, ἀλλ' ἐν τῷ σῶ βῆλομαι κήλητῳ
 Γληκτίζεσθαι μετὰ τοῖς σὺς πυγῆς,
 Κύπει τί μ' ἐκμαίνης ὑπὸ ταύτῃ
 Μέδου ἰκνῶμαι σ' ἔρως, καὶ ποίησον τὴν δ' ἐς δύνῳ
 Τὴν ἐμὴν ἰκέσθαι, καὶ ταῦτα μὲν μοι μερίως
 Εὐρὸς τὴν ἐμὴν ἀνέγκινω ἄρμεν' ἐπὶ, σὺ δὲ μοι
 Φίλτατον ὦ ἰκετῶν
 Ἀ'νοιξον ἀσπάζεσθαι, δά' τοι σε πόνος ἔχω
 Ὡς χρυσοδαίδαλον ἐμὸν μέλημα,
 Κύπειδος ἔρως, μέλι πᾶς μέσης, χαλὶ τ' ἐρέμῃ, φρυγῆς
 Ἀ'νοιξον, ἀσπάζεσθαι, δά' τοι σε πόνος ἔχω. (πρὸς ὅσους)

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ. 230

Γρ. Οὗτος τί κήπεις, μὴν ἐμὲ ζητᾷς; Νέ. πόθεν.
 Γρ. Καὶ τὴν θύραν γ' ἤρατ' ἔδω. Νέ. ἀποθαίνομαι ἄρ' α'.
 Γρ. Τὸ δὲ δέομενος δάδ' ἔχον ἐλίνυθαι;
 Νέ. Ἀναφύσπον ζητῶν τὴν αὐθροῶν. Γρ. τίνας;
 Νέ. Αὐτὸν σε βινδύδ' ὃν σὺ προσδοκᾷς ἴσως.
 Γρ. Νὴ τὴν ἀφροδίτῳ ἡ τε βέλγη' ἡντε μή.
 Νέ. Ἀλλ' ἄχι νῦν τὰς ὑπερξήρησεν τέρας
 Εἰσέγερμεν, ἀλλ' ἔσπευθις ἀναβεβλήμεθα,
 Τὰς αὐτὸς εἴησιν γὰρ ἐκδιμάζομεν.
 Γρ. Ἐπὶ τ' ἐπὶ πρῶτος ἀρχήσιν ταῦτ' ἡ δ' ἡλύνων,
 Νῦν δὲ πρῶτον ἔσπευθις ἡμᾶς δοκεῖ.
 Νέ. Τῷ βῆλο μὲν γὰρ καὶ τὸν ἐν παιτοῖς νόμον.
 Γρ. Ἀλλ' ἄδ' εἰπὴς κατὰ τὸν ἐν παιτοῖς νόμον.
 Νέ. Οὐκ οἶδ' ὅ, πλέγεις, τὴν δὲ δὴ μοι κρᾶσιν.
 Γρ. Ὅταν γὰρ κρᾶσιν τὴν ἐμὴν πρῶτον θύραν.
 Νέ. Ἀλλ' ἄχι νῦν κρᾶσιν αὐτὸν μεθα.
 Γρ. Οἶδ' ὅτι φιλέωμαι, νῦν δὲ θαυμάζεις ὅτι
 Θύραισι μὲν δύνῳ, ἀλλ' ἀπὸ σὺν τὸ σῶμα.
 Νέ. Ἀλλ' ὦ μελέ' ὁρῶσθαι τὸν ἐραστὴν σὺ. Γρ. τίνας;
 Νέ. Τὸν τ' γραφέων ἀείρον, Γρ. ὅπως δ' ἐστὶ τίς;
 Νέ. Ὅς τοῖς νεκροῖσι ζωγραφῆαι τὰς ληκνῶν.
 Ἀλλ' ἀπὸ ὅπως μὴσ' αὐτὴν θύραν σὺ φέτοι.
 Γρ. Οἶδ' οἶδ' ὅ, πᾶσι Νέ. καὶ γὰρ ἔγωγε νὴ δία.
 Γρ. Μὰ τὴν ἀφροδίτῳ ἡ μὲν λαχε κληρονομίῃ
 Μὴ γὰρ σ' ἀφῆσω. Νέ. παραφρονεῖς ὦ γραΐδιον.
 Γρ. Ληρῆς, ἐγὼ δ' ἀξίως αὐτὴν τὰ μὲν σρώματτα.
 Νέ. Τί δὴ τα κρεάγρας τοῖς καὶ τοῖς ἀνὸι μὲν αὐ,
 Ἐξὸν καθεύδῃ γραΐδιον τοιαυτὸν,
 Ἐκ τῶν φρέατων τῇ καὶ δὲ ξυλλαμβανέαν.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Γρ. Μὴ σὺ πῆ μ' ὦ πόλεον, ἀλλ' ἐπὶ δουρὶ ὥς ἐμέ.
 Νέ. Ἀλλ' ἔκ' ἀνέγκη μὲν ἔν, ἡμὴ τ' ἐμῶν
 Τὼ πεντακτοσὶ καὶ τεθνηκας τῇ πόλει.
 Γρ. Νὴ τίω ἀφροδίτῳ, δεῖ σε μὲν τοιγ', ὡς ἐγώ.
 Τοῖς πεντακτοσὶ ξυμπεδύδισ' ἡδομαι.
 Νέ. Ἐγὼ δὲ ταῖς γε πεντακτοσὶς ἀχθομαι,
 Κἄν αὖ πθοίμην ἔδ' ἐποτ'. Γρ. ἀλλ' αὖ νὴ δία
 Ἀναγκάσει τοῦτί σε. Νέ. τῷ πο δ' ἐστὶ πῖ.
 Γρ. Τηχισμα καὶ δόσε δεῖ βαδίζειν ὡς ἐμέ.
 Νέ. Λέγ' αὖ τὸ τί ποτε καὶ σι. Γρ. καὶ δῖοι σι λέγω
 Ἐδοξε ταῖς γυναιξίν, ὡς ἀνὴρ νέος
 Νέας ἄδιδυμῇ, μὴ ἀποδῆν αὐτῷ, πρὶν αὖ
 Τὼ γρ' αὖ περὶ σὴ πρῶτον, ὡς δὲ μὴ θέλη
 Πρότερον περὶ σὴν, ἀλλ' ἄδιδυμῇ τ' νέας
 Ταῖς περὶ σὴν γυναιξίν ἔσω τὸν νέον
 Ἐλκεν ἀνατὶ λαβομένης τῆ πατρίδος.
 Νέ. Οἱ μοι περὶ σὴς τήμερον γενήσονται.
 Γρ. Τοῖς ἄλλοις τοῖς ἡμέτεροις πεισέον.
 Νέ. Τί δ' αὖ ἀφαιρήται μ' ἀνὴρ τ' δημοτῶν
 ἢ τ' φίλων ἐλθοῖ τις; Γρ. ἀλλ' ἔκ' ἐνός
 Ὑπὲρ μέδοντος ἔσ' ἀνὴρ δαίς ἐστι.
 Νέ. Ἐξωμοσία δ' ἔκ' ἐστι; Γρ. ὃ γὰρ δεῖ σφοδρῆς.
 Νέ. Ἀλλ' ἔμπορος εἶναι σκῆφομαι; Γρ. κλέε σὺ.
 Νέ. Τί δὴ ταῦτα χρὴ δρᾶν; Γρ. δούρ' ἀκοιναθῆν ὡς ἐμέ.
 Νέ. Καὶ ταῦτ' ἀνέγκη μὲν; Γρ. διομήδεα γε.
 Νέ. Ὑποστρέσαι νῦν πρῶτα τ' δευτέρως
 Καὶ κλημὰς ὑπὸς συγκαλέσασα τέτταρα
 Καὶ ποιήσασα, καὶ παρὰ τὰς ἀκροατοὺς,
 Ὑποστρέσαι καὶ τὰς πρὸς τὸν θεόν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

231

- Γρ. Ἡ μὲν ἐτ' ἀνήσει σὺ καὶ σεφάλλω ἐμοί;
 Νέ. Νὴ τὸν δῖον ὡς περὶ πρὸ τ' κρινῶν.
 Οἱ μοι γὰρ εὐδὸν διαπεσέσθαι σ' αὐτίκα.
 Νέ. Ροὶ τῷτον ἔλκει σὺ; Γρ. τὸν ἐμὸν τῆς φασίας.
 Νέ. Οὐ σωφρονέσθαι γὰρ ἔκ' ἡλικίαν ἔχει,
 Γαρά σοι καὶ δούδην πεντακτοσὶς ὦν, ἐπεὶ
 Μήτηρ αὖ αὐτῷ μάλλον εἴης ἢ γυνή,
 Ὡς τ' ἡ καὶ τασιόσθαι τῷτον τὸν νόμον,
 Τὼ γὰρ αὖ πασάν οἱ δῖον ἐμπλήσετε.
 Ὡς περὶ δούδην, φθονέσθαι τὸν ὃν νόμον
 Ἐξούρῃ, ἀλλ' ἐγὼ σε τιμωρήσομαι.
 Νέ. Νὴ τὸν δῖον τὸν σωτήρα καὶ χεῖρ σι γέ μοι
 Ὡς ἰσχυρὸν τὸν γρ' αὖ ἀπαλλάξασθαι μὲν,
 Ὡς τ' ἀντὶ τῶν τ' ἀγαθῶν ἐς ἑσπέραν
 Μεγάλλω ἀποδώσω καὶ παχέαν σοι χεῖρα.
 Γρ. Αὐτὴ σὺ, πῶς σεραβεῖσθαι τὸν δὲ νόμον,
 Ἐλκει παρ' ἐμοί, τ' γραμμάτων ἀρκεῖται
 Πρότερον καὶ δούδην αὐτόν; Νέ. Οἱ μοι δαίμων
 Ρόθεν ὅξ' ἐκ' ἐνός ὡς καὶ ἐκ' ἀπολαμμένη
 Τῷ πο γὰρ ἐκ' ἐνός τὸ καὶ ἐκ' ὅξ' ἐκ' ἐνός.
 Γρ. Βάδίζει δούρο. Νέ. μισοκλῶς με περὶ σὴς,
 Ἐλκεμενον ὑπὸ τῆς δ' ἀντιβολῆς. Γρ. ἀλλ' ἔκ' ἐγώ,
 Ἀλλ' ὁ νόμος ἔλκει. Νέ. ἔκ' ἐμὸν ἀλλ' ἔμπεσθαι τις
 Ἐξ αἵματος φλύκταιναν ἡμῶν μὲν.
 Γρ. Ἐπεὶ μελακίαν δούρ' ἀνήσας, καὶ μὴ λάλει.
 Νέ. Ἰθὺ νῦν ἔσονται ἀφροδῶν πρῶτα με
 Ἐλθόντα θάρρῃσαι πρὸς ἐμὸν τὸν δὲ μὴ
 Αὐτῷ πρὸς δῶντα, πρὸς δὲ ὅξ' ἐκ' ἐνός,
 Ὑπὸ τῶ δέος. Γρ. θάρρῃ βαδίζ' ἐκ' ἐνός χεῖρα.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Νέ. Δέδοικα καὶ γὰρ μὴ πλέον ἢ βέλομαι
 Ἀλλ' ἐγγυταί σοι καὶ πεσίσσω δῖον,
 Ἀξιοῦ χρωσ. Γρ. μὴ μοι καθεῖσις. Ἀλ. ποῖ σὺ, ποῖ
 Χωρεῖς μετ' αὐτῆς. Νέ. ἔκ' ἐγὼ γ' ἄλλ' ἔληρμαι
 Ἀπὲρ εἰς πῆλ' ἀγαθὰ γένοιτό σοι
 Ὅπ' μὲ πῆλ' ἀδελφὸς ἀδριβεύτ', ὃ ἡράκλειος
 Ὡς πᾶνδρ, ὃ κρυβάντες, ὃ διοσκόρω
 Τῶτ' αὖν πολὺ τούτου τὸ κακὸν ὅξωλέτερον,
 Ἀπὲρ τί τὸ πρῶτον ἐς ἀντιβολῶ τουτί ποτε,
 Ῥότερον πίπκῃς ἀνὰ πλεως ἡμιυβίς,
 ἢ γραῦς ἀνέστηκα παρὰ τ' νεκρῶν.
 Γρ. Μή σιωπῇ μ' ἀλλὰ δούρ' ἔπῃ. Ἀλ. γρ. δούρει μὲν
 Ὡς ἔκ' ἀφῆσω σ' ὅδε ποτε. Ἀλ. γρ. ἔδ' ἐμὴ ἐγώ.
 Νέ. Διασώσασθ' ἐμὴ κακῶς ἀπολαύμεναι.
 Γρ. Ἐμοὶ γὰρ ἀνολαθῆναι σ' ἐδ' ἔκ' ἔν νόμον.
 Ἀλ. γρ. Οὐκ ἔγωγε γράψ' ἐτ' αἰχλῶν φανῇ.
 Νέ. Ἢν οὐδ' ὑφ' ἡμῶν πρῶτον ἀπόλωμαι κακῶς,
 φέρε πῶς ἐπ' ἐκείνῳ τῷ καλῷ ἀνέξομαι.
 Γρ. Αὐτὸς σιόπει σὺ, τὰ δ' ἐπεὶ σοὶ ποιητέον.
 Νέ. Ῥότερας ποτέρας ἔν κατέλασας ἀπαλλαγῶ.
 Γρ. Οὐκ οἶδα βαδίζει δούρο. Νέ. ἀφῆτω ναῦ μ' αὐτῇ
 Ἀλ. γρ. Δούρει μὲν ἔν' ὡς ἐμὴ. Νέ. ἔν' ἡ δία γ' ἄφῃ.
 Γρ. Ἀλλ' ἔκ' ἀφῆσω μὲ δία σε. Ἀλ. ἔδ' ἐμὴ ἐγώ.
 Νέ. Καλεπαίγ' αὖν ἦσε γινόμεναι πορθμῆς. Γρ. πῆ.
 Νέ. Ἐλκοντε τῇ πλωτῆρας αὖν ἀπεναιέτε.
 Γρ. Σι γῆ βάδίζε δούρο. Ἀλ. μὲ δ' ἄλλ' ὡς ἐμὴ.
 Νέ. Τῶτ' ἔκ' πρῶτον καὶ τὰ τῶν κακῶν σαφῶς.
 Τῇσιμα βινεῖν δὲ με διαλελημμένον,
 Ῥῶς ἔν' δίκω πεῖ ἀμφοτέρας διωίσομαι.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ. 232

Γρ. Καλῶς ἐπειδὴ καὶ παφάρις βολβῶν χύφαι.
 Νέ. Οἱ μοι κακοδαίμων ἐγγὺς ἦδη τ' θύρας
 Ἐλκόμενός ἔμῃ. Ἀλ. ἀλλ' ἔδ' ἐν ἔσοι πλέον
 Ξωδὺ πεσὺ μοι γὰρ μὴ σὺ. Νέ. μὴ πρὸς θεῶν
 Ἐνὶ γὰρ ξωλέχθαι κρατῆρον ἢ δούον κακοῖν.
 Γρ. Νῆ τῷ ἐκατῶν, ἐκείτε βάλαν' ἔλκοντε μὴ,
 Νέ. Ὡς ῥισι κακοδαίμων, ἔγωγε καὶ δὲ σαπρῶν
 Βινεῖν ὅλῳ τῷ νύκτα καὶ τῷ ἡμέραν,
 Καπετ' ἐπειδὴ τ' δ' ἀπαλλαγῶ πάλιν
 φρωτῶν ἔχσαν λήκοντον πρὸς τοῖς γνάθοις
 Ἀρ' ἔκ' κακοδαίμων ἔμῃ, βαρυνδαίμων μὲν οὐδ'
 Νῆ τὸν δία τὸν σωτῆρα ἀνὴρ καὶ δυνάμις,
 Ὅς πρὸς τοῖς τοῖς θυρίσι σωαίξομαι
 Ὅμως δ' ἐάν τι πολλὰίς πᾶνδρ,
 Ὑπὸ τοῖνδε τοῖν κασαλβάδων δούρ' ἐς πλέων,
 Θάψαι μὲν αὐτῷ σόματι τ' ἐς βολῆς
 καὶ τ' ἀνὴρ ἐν ἡπολλῆς τῶ σῆματός,
 Ζῶσαν καὶ πεπνῶσεντες, ἔτα τὸ πόδε
 Μολυβδόχρησαντες κύκλῳ περὶ τὰ σφυρά,
 Ἀνὴρ πᾶνδρ καὶ πρόφαινον ἀντὶ ληνύδα.
 Νέ. Μὲ κακῶς μὲν δὴ μοι κακοδαίμων δ' ἐγώ
 Αὐτὴ τέ μοι δάσποινα κακοδαίμων τέτι,
 Ὑμῶς δ' ὅσοι παῖρες αὐτῇ τοῖς θύραις,
 Οἱ γὰρ τόνε γε πάντες οἱ τ' δημοῖ,
 Ἐγώ τε πρὸς τούτοις ἡ δεινότητος,
 Ἢ τις μεμύρωμαι τῷ κεφαλῷ μυρῶμασιν,
 Ἀρκαδοῖσιν ὡς δὲ πολὺ δ' ὑπερπέπαικται αὐτῷ
 Τύτων ἀπάντων τὰ θάπ' ἀμφορείδια,
 Ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐμὴν πολὺ χρόνον
 Τὰ δ' ἄλλ' ἀπ' ἀνθήσασα πᾶντα πέπαιτο,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ως τ' ἐστὶ πολὺ δὴ βέλτερα, πολὺ δὴ τ' ὦ θεοί,
κέρρασον ἄκρατον, δύφρανεϊ τίνυ νύχθ' ὅλῳ
ἐκλεγομένης ὅπ' αὖ μάλιν' ὁσμίῳ ἔχει,
ἀλλ' ὦ γυναικὶν φράσατέ μοι τὸν δεσπότην
τὸν ἀνδρ' ὅπ' αὖ τ' ἐμῆς κεκτημένης.

- Χο. Αὐτὲ μέγας ἡμῖν ᾧ δέξουραϊν δοκεῖς.
Θε. Μάλιστ' ὅδ' ἔστι τὸ δαίπνον ἔρχεται,
ὦ δαίπνον ὦ μακάριε καὶ φίστολβιε.
Δε. Ἐγώ. Θε. σὺ μὲν τὴν δ' ὡς γ' ἔδδεις ἀνὴρ
τίς γ' ᾧ γένοιτ' αὖ μάλλον ὀλβιώτερος
ὅς τις πολὺ πλεον ἢ φισμυρίων,
ὅντων τὸ πλῆθος, ἔδδεις ἀπηνικας μόνος.
Χο. Εὐδαιμονίην γ' ἀνθρώπων εἰρηκας σαφῶς.
Θε. Ποῖ πῶς βασιλῆας. Δε. αὐτὸ δαίπνον ἔρχομαι.
Θε. Νὴ τίῳ ἀφροδίτῳ πολὺν ἅπαντων ὕψατος,
ὅμως δ' ἐκέλευε συλλαβεσθαι μὴ γυνή
ἀγαθὴ σε, καὶ περ δὴ μὴ σου πᾶς μέρακος
οἶνος ὅχιος ἐστὶ περὶ λειμῶνος
καὶ πάλ' ἀγαθὰ πρὸς ταῦτα μὴ βραδυνέτω,
καὶ τὴν θεᾶν εἴ τις δύνας τυγχάνει,
καὶ τ' κριτῶν ἡμῆς ἐτέρωσε βλέπει,
ἴτω μετ' ἡμῶν, πάντα γ' παρέξομεν,
οὐκ οὐκ ἀπασὶ δὴτα γενναίως ἐρεῖς
καὶ μὴ περ ἀλείψῃς μηδὲν, ἀλλ' ἐλδυστέρως
καλεῖν γέροντα μεράκιον παιδίσκον, ὡς
τὸ δαίπνον αὐτοῖς ἔσ' ἐπεσθυσσμένον,
ἀπεξάπαν, ὡς ἀπίωσιν οἴκοι δε,
ἔγώ δέ πρὸς τὸ δαίπνον, ἡδὴ πείθομαι
ἔχουσι τοὶ καὶ δεῖδα ταυτὶν καλῶς,

τί δὴτα

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ.

233

τί δὴτα διαβίβεις ἔχων, ἀλλ' ἔκ' ἀγείς
τας δὲ λαβῶν, εὖ ὅτω δέ καὶ ταβάνεις, ἐγώ
ἐπάσομαι μέλος τῇ μελοδραπνικῇ,
Σμικρὸν δ' ὑποδέσθαι τοῖς κριταῖσι βάλομαι
τοῖς σοφοῖσι μὲν τ' σοφῶν μεμνημένοις κείναι ἐμέ
τοῖς γελῶσι δ' ἡδύως, διατὸν γέλων κείναι ἐμέ
Σχεδὸν ἅπαντας οὐκ κελδύω διηλαδὴ κείναι ἐμέ
Μὴ γ' ἔστι κληρὸν γενεᾶς μηδὲν ἡμῖν αἰτίον,
ὅπ' ἐπὶ ἀλκῇ ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα χρὴ μεμνημένους
Μὴ πορεῖν, ἀλλὰ κείναι τ' χορὰς ὀρθῶς αἰεί,
Μὴ γ' τοῖς κακῶς ἐπαίρους τόν γε βρόπον πρὸς αἰεὶ
Αἰ μόνον μνήμῳ ἔχουσι τ' τελευτῶν αἰεί,
ὦ ὦρα δὴ φίλοι

Γυναικὶν εἰπὲν μέλλομεν τὸ χρῆμα δρᾶν
Ἐπὶ τὸ δαίπνον ὑπαναικινεῖν, κριτικῶς οὐκ ὅπως
καὶ σὺ κίνει. Ἡ μ. τῷ δρῶ, καὶ τὰς δευῖ λαχαράς
τοῖν σκελίσκον τὸν βυθμὸν τάχα γ' ἔπεισι
λοπαδοτεμαχοσελαχογάλεο,
κραυγιολεφανοδριμυποτιρίμματο,
σιλφιοπερακομελιτοκαπεχυμένο,
κινκλεπησσυφοπέσιέρα
λεκρυνοπτεκεφαλλιοκίμλοπε
λεολαγωσπαιοβαφρηκρανοπτερόγων,
σὺ γ' ταῦτ' ἀκροσάμενος ταχὺ καὶ ταχέως
λαβερύβλιον, εἴτα λαβῶν κύνισαι
λέκιδον ἰν' ὑπὸ δαίπνῃς.

- Ἡ μ. Ἀλλὰ λαίμαργος ἔστι πᾶς
αἰρετὸν ἄν' ὡ, ἰαὶ δὲ αἰ, Δαίπνῃσιν οὐκ οἶ δὲ αἰ
Εὐαίως ὑδνίκη δὲ αἰ, δὲ αἰ, δὲ αἰ, δὲ αἰ, δὲ αἰ.

ΤΕΛΟΣ.

gg 33

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Μνησίλοχος κηδεὺς δὲ ἐπίδου.
Εὐεπίδης. Θεράπων.
Ἀγέθων. Χορός.
Κήρυξ. Γυνή τις.
Ἐτέρα γυνή. Ἐτέρα γυνή.
Κλειοδρέης. Ἡμιχόριον γυναικῶν.
Ἡχώ. Σκύθης.

ΑΡΙΣΤΟΦΑ

ΝΟΥΣ ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣ ΑΙ.

ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ
ΚΗΔΕΣΤΗΣ ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ.

Ὁ ὅν τε πρὶν τὴν πόλιν αἰετὶς ἐκβαλεῖν,
παρὰ σὲ πυθόμην ποτὶ μέγαιρας αὐτῆς
εὐεπίδης;

Εὐ. Ἀλλ' ἂν ἀκούειν δέ σε παῖθ' ὅς αὐτῆς
Ὀφείπερος εἶμι. Μν. πῶς λέγεις, αὐτὸς φράσων,
οὐδ' αἰ μ' ἀκούειν; Εὐ. ἔχ' ἄν' αὐτὸν μέλλεις ὁρᾶν.
Μν. Οὐδ' ἂν ὁρᾶν δέ μ'; Εὐ. ἔχ' ἄν' αὐτὸν ἀκούειν δέ μ'.
Μν. Πῶς μοι πυθαίης; δέξαι μὲν τοι λέγεις.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣ ΑΙ. 334

Οὐ φῆς σὺ χρίσθαι μὲν τ' ἀκούειν, ἔθ' ὁρᾶν.
Χωρὶς γὰρ αὐτοῖν ἐκείτ' ἐστιν ἡ φύσις
τῶν μὴ τ' ἀκούειν, μὴ δ' ὁρᾶν; Εὐ. οὐδ' ἴδ' ὅτι.
Γὰρ χωρεῖς; Εὐ. ἔγωγε ταῦτα διεκρίθην τότε,
αἰθὴρ γὰρ ὅτε τὰ πρῶτα διεχωρίζετο,
καὶ ζῶν αὐτῶν ἐμμετέκνυσθαι μέν μενεν,
ὡς μὲν βλέπειν χρὴ πρῶτα μηχανήσασθαι,
ὁφθαλμὸν ἀντήμιον ἡλὶς τροχῶν,
ἀκρῶ δὲ χοάνης ὡς τὰ διετερίωστο.
Διὰ τὴν χοάνην οὐ μὴ τ' ἀκούειν, μὴ δ' ὁρᾶν,
νῆπ' ὅν δ' ἴδωμαι γε τὰ πρῶτα προσμαθῶν,
οἷόν τι πρὶν ἐστὶν αἰετὶς ἐκβαλεῖν.
Πολλὰ μὲν μάθους τοιαῦτα παρ' ἐμῶν. Μν. πῶς αὖ οὐκ;
πρὸς τοῖς ἀγροῦσι τὰ τοιαῦτα ἐξέδωκεν ὅπως
ἐπὶ προσμάθους, μὴ χωλὸς εἶναι τὸ σκέλι,
βάδιζε δὲ διὰ καὶ πρόσθε τὸν νοῦν. Μν. ἴδ' ὅτι.
Ὅρας τὸ θυρεὸν τῆς πόλεως; Μν. νῆπ' ἴδωμαι.
Οἷμαι γὰρ. Εὐ. ἴδωμαι. Μν. σιωπῶ τὸ θυρεὸν.
Ἀκούει. Μν. ἀκούω, καὶ σιωπῶ τὸ θυρεὸν.
Εἰ ταῦθ' ἀγροῦσι ὁ κλεινὸς οἰκῶν τυγχάνει
ὁ φραγμοποιός. Μν. πῶς ἔστος ἀγροῦσι
ἐστὶν, τίς ἀγροῦσι; μὲν ὁ μέλας, ὁ καρτερός;
οὐκ ἄλλ' ἔτερός τις. ἔχ' ἴδωμαι πῶποτε;
Μν. μὲν ὁ δεισιπύγῳ; Εὐ. ἔχ' ἴδωμαι πῶποτε;
Μαὶ τὸν δ' ἴδωμαι ὥστε καὶ μέγ' ἴδωμαι,
καὶ μὲν βεβήνηκα σύγ', ἀλλ' ἔτι οἶδ' ὅπως
ἀλλ' ἐκποδὸν πῆξω μὲν, ὥς ὅτι ἔρχεται
θεράπων τις αὐτῶν πῦρ ἔχων καὶ μυρρίνας.
προσθῆκός μοι εἴποι τὸ πῶποτε.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Θε. Εὐφύμως πῆς ἔσω λεώς
Στόμα συγλήσεις ἀδιδήμαί γάρ
Θιάσος μισῶν ἐνδόν μελαθρῶν
Τῶν δεσποτικῶν μελοποιῶν
Εὔχετο δὲ πνοῆς νύξιος αἰθέρ,
Κύμα δὲ πόντου μὴ κελαδέτω
Γλαυκόν. Μν. Βομβάξ.
Εὐ. Σίγα, τί λέγεις;
Θε. Ῥτλιῶντε γένη κατὰ κοῖμαθω,
Θηρῶν τ' ἀγρίων πόδες ὑλοδρόμων
Μη λυέσθων.
Μν. Βομβολοβομβάξ.
Θε. Μέλλει γὰρ ὁ καλλιπὴς ἀγῶν
Ἰρόμος ἡμέτερος,
Μν. Μὲν βινέσθαι;
Εὐ. Τίς ὁ φωνήσας;
Μν. Νύξιος αἰθέρ,
Θε. Δρόχοις πένται δρομέας ἀρχαί,
Κάμπη δὲ νέας ἀσπίδας ἐπών,
Τὰς ὅτι πρὸν τὰς δὲ κροτομελῆ,
Καὶ γωμοτυπεῖ καὶ νοτομάζαι,
Καὶ χιροχυτεῖ καὶ γογγυλίζει,
Καὶ χοανδύει,
Μν. Καὶ λαυκαίει.
Θε. Τίς ἀγριώτης πελάθει βειγχοῖς;
Μν. Ὅς ἐτοίμος σου, τῷ ποτῷ
Τῷ καλλιπῆς, τῷ φημι,
Γογγυλίας καὶ συσφύας
Τὰ πρὸ πῆος, χοανδύσαι,

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ. 235

- Θε. Ἡ πᾶ νέος ἀγὼν ἡδ' ὑβριστεῖς αἰ γέρων;
Εὐ. Ὡς δαίμονι τῷτον μὲν ἔα χαίρειν, σὺ δὲ
Α' γάθωνά μοι δούρ', ἐκκαλέσθην πάση τέχνῃ.
Θε. Μὴδὲν ἐκέλευ', αὐτὸς γὰρ ἔξισιν τάχα,
Καὶ γὰρ μελοποιεῖν ἀρχεται χερμαῖος οὐδ'
Ὅν τις καὶ περὶ μῆεν τὰς στροφὰς ἀρᾶδιον,
Ἡ γὰρ μὴ πρὶν ὑβρίζει πρὸς τὸν ἥλιον.
Μν. Τί οὐδ' ἐγὼ δρώ; Εὐ. Πῆμεν ὡς ἐξέρχεται.
Εὐ. Ὡς δὲ δρᾶσαι διακοῖ με τήμεροι;
Μν. Νὴ τῷ θεῷ, ἐγὼ πυθέσθαι βέλομαι,
Τί τὸ πρᾶγμα τῆς; τί σένης; τί δυσφορεῖς;
Οὐ χρω σε κρύψαν, ὅντα κιδεσὼ ἐμὸν.
Εὐ. Ἐστὶν κακὸν μοι μέγα τι προσιφραμένον,
Μν. Ραῖόν τι; Εὐ. Τῇ δὲ ἡμέρᾳ κεινέσθαι,
Εἴ τ' ἐστὶ πζῶν, εἴ τ' ἀπόλων ὅτι πρὸς.
Μν. Καὶ πῶς; ἐπεὶ νῦν γὰρ τὰ δίκασθαι
Μέλλει δικάζειν, ὅτε βελῆς ἐστὶ δρᾶς,
Εὔπει φίτη' εἰ, θοδμοφορεῖν ἡ μέση.
Εὐ. Τῷτ' αὐτὸ γάρτοι καὶ πολεῖν με προσδοκῶ.
Αἱ γὰρ γωαῖκοι αἰθιβεβελύκοι σί μοι
Καὶ θοδμοφοροῖν μέλλωσι περὶ ἐμῇ τήμερον
Ἐκκλησιάζειν ἐπ' ὁλέθρῳ. Μν. Πῆ τί δὴ;
Εὐ. Ὅτι πρὸς ἀγῶν καὶ κακῶς αὐτὰς λέγω.
Μν. Νὴ τὸν ποσειδῶ καὶ δίκαι' αἰ πάθοις,
Α' τὰρ πῶν ἐκ ταύτης σὺ μηχανῶν ἔχεις.
Α' γάθωνά πεῖσαι τὸν φραγδοδιδόσκων
Εἰς θεσμοφόρον ἐλθεῖν. Μν. Τί δρᾶσόντ' εἴπέ μοι.
Εὐ. Ἐκκλησιάζοντ' αὐτοὶ γωαῖξιν, καὶ ἐν
Λέξοντ' ὑπὲρ ἐμῇ. Μν. Πότερα φανερόν ἢ λάθρα;

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Εὐ. Λάθρα, πολλὰ γυναικὸς ἡμῶν μενόν.
Μν. Τὸ πρᾶγμα κομίζον, καὶ σφόδρ' ἐκ τῆς σφ' ὀππο.
Τὸ γὰρ τεχνάζειν, ἡμέτερος ὁ πυραμῆς.
Εὐ. Σίγα. Μν. τί δ' ἔστιν; Εὐ. ἀγῶν δξέρχεται.
Μν. Καὶ ποῖος ἐστὶν ὁτος; Εὐ. οὐκ κινημένος.
Μν. Ἀλλ' ἢ τυφλὸς μὲν εἰμι, ἐγὼ γὰρ ὄχ' ὀρῶ.
Ἀνδρ' ὁδὸν εὐθ' ἀδ' ὄντα, κυρτῶν δ' ὀρῶ.
Εὐ. Σίγα, μελωδεῖν αὐτὸν περὶ σκευάζειται.
Μν. Μύρμηκας ἀφ' ἑαυτοῦ, ἢ τί διαμυνεῖς τοι.
Α' γ. Γέροντες χθονίους δεξάμεναι
λαμπάδας κεραιὰς ξυλῶν θέρεα
Ραφίδι χορὸν σκαθαί βοῶν.
Χο. Τίτι δαίμονων ὁ κῶμος λέγει νῦν
Εὐπίσως δὲ τῶν.
Δαίμονας ἔχεις σεβίσαι.
Α' γ. Ἀγε νῦν ὁπλίζε μῆσα
Χρυσέων ῥύτορα τόξων
Φοῖβον, ὃς ἰδρύσαστο χώρας
Γυάλα σμῶν τῆς γῆς.
Χο. Χαῖρε καὶ λαίσεις ἀοιδάες
Φοῖβ' ἐν δὴ μύσσοις τιμαῖς
Γέρας ἱερὸν πρὸ φέρων.
Α' γ. Τάντ' ἐν ὅρεσι δρυογόνοι φ
σι νόραν αἰέσας ἀρῆς
τεμν ἀγροτέρων.
Χο. Ἐπιμαί, κληίζου σε μὲν
Γόνον ὀλβίζου λατοῖς
Ἀρτεμιν ἀπειρολεχί.
Α' γ. Λατῶτε, κρῶμα πᾶσι τ' ἀσπίδος

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ. 236

- Ροδὶ περὶ ῥυθμὸν, δὴ ῥυθμὸν φρυγίων
Διανθόμενα χαρίτων.
Χο. Σέβομαι λατῶν τ' ἀνέσταν
Κίθαρίν τε ματέρ' ὕμνων
Ἀρσενί βοῶν, δοκίμω.
Τῶ φῶς ἐστυο δαίμονι οἰς ὁμῶσιν,
Ἡμέτερας τε δι' ἀφνιδίς ὁπὺς
Ὡς χάριν ἀνέκτ' ἀλλὰ φοῖβον τιμῶ,
Χαῖρ' ὀλβιε πᾶσι λατοῖς.
Ὁ λολύεις γέρων.
Μν. Ὡς ἡδὺ τὸ μέλος ὡς πότνια γενετυλίδου
Καὶ θηλυδελῶδου, καὶ κατεπλητισμένην,
Καὶ μανθελῶν, ὡς τ' ἐμὴν ἀκροῦ μῆνα
Υἱὸς τῶν ἑδραν αὐτῶν ὑπὸ πᾶσι γέγραλος,
Καὶ σ' ὡς νεανίαν ὅς τις εἰ κατ' αἰγύλον
Εἴτ' ὑπερβίας ἐρεῖται βάλωμα
Ροδὸς πὺς ὁ γυνίς, τίς πάτρα, τίς ἡ σολή,
Τίς ἡ πάτρα ξίς τῆς βίης, τί βαρβίτος
Λαλεῖ κροκωτῶν; τί δὲ λύρα κεκρυφάτω,
Τί λήκυθος, καὶ σφόδρον ὡς ἔξυμφορον
Τίς δαὶ κατ' ὀπῆρον, καὶ ξίφους κοινωνίας
Τίς δ' αὐτὸς ὡς πᾶσι, πότερον ὡς ἀνὴρ φέρεται
Καὶ πᾶσι πῶς; πᾶσι χλαῖνας; πᾶσι λακωνικάς;
Ἀλλ' ὡς γυνὴ δῆτ' εἴτα, πᾶσι τὰ τιθίαι;
Τί φῆς; τί σιγᾶς; ἀλλὰ δῆτ' ἐκ τῆς μέλας
Ζητῶ σ' ἐπειδὴ γ' αὐτὸς ἔβαλει φράσσει.
Α' γ. Ὡς πρὸς βυ πρὸς βυ τῆς φθόνης μὲν τὴν φόγον
Ἡέσας, τῶν δ' ἀλχησιν ἔπαρεχόμενω,
Εἰ γὰρ ὁ τῶν ἐδῆτ' ἀμα γυνώμη φορῶ,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Χρήστ' ποιητὴν κ' ἄδρα πρὸς τὰ δράματα
 Α' γ. δὲ ποῖν, πρὸς ταῦτα τ' ἴσ' ὅπως ἔχειν.
 Αὐτίκα γυναικὰ ῥ' ἡ πόη τις δράματα
 Μετὰ δὲ τ' ἴσ' ὅπως ἔχειν.
 Μν. Οὐκ ὡς κελιτίζεις, ὅτ' αὖ φασὶν ποῖν.
 Α' γ. Ἀνδρᾶ δ' αὖ πόη τις ἐν τῷ σώματι
 Ἐνδοῦ πάρχον τῷ, ἃ δ' ἔκεκμήμεθα,
 Μίμητις ἦδη ταῦτα, σωθεῖν θέλει.
 Μν. Ὅτ' αὖ σατύροις τοῖσι ποῖς καλεῖν ἐμέ
 ἵνα συμποῶσ' ἵππιδον ἐσθλὴν ἐγώ.
 Α' γ. Α'λλ' ὥστ' ἄμυσον ὅτι ποιητὴν ἰδεῖν
 Ἀγρεῖον ὄντα καὶ δασυὸν, σέβ' ἵππιδον
 Ἰβυκὸς ἐκείνος καὶ ἀκρέων ὁ τίσις,
 Κ' ἀλκίος, οἱ περὶ ἀρμονίαν ἐχύμισαν
 Ἐμφοφόρου τε, καὶ δεικνύοντι ἰωνικῶς,
 Καὶ φρωῖχος, τῶτον γ' οὐκ ἀκίχης,
 Αὐτὸς τε καλὸς ῥ' καὶ καλῶς ἠμύχετο,
 Διὰ τῶν ἄρ' αὐτῶν καὶ καλὰ ῥ' τὰ δράματα,
 Ὅμοια γ' ποιεῖν ἀνάγκη τῇ φύσει.
 Μν. Ταῦτ' ἄρ' ὁ φιλοκλῆς αἰχρὸς ὦν αἰχρῶς ποῖ,
 Ὅδ' αὖ ξενοκλῆς ὦν κακὸς κακῶς ποῖ,
 Ὅδ' αὖ θεόγνης ψυχρὸς ὦν ψυχρῶς ποῖ.
 Α' γ. Ἀπὸ ἀνάγκης ταῦτα γάρ τοι γινώσκω
 Ἐμυλῶν ἐθέρ' ἀπιδύσει. Μν. πῶς πρὸς τ' θεῶν;
 Α' γ. Γαῦσαι βαύζων, καὶ γ' ἐγὼ τοις τοῖσι
 Ὡς τῆλικος ῥ' ἡ πόη ἡ πόη ποῖν.
 Μν. Μὰ τὸν δι' ἔζηλῶ σε τ' παιδὸς σεως,
 Εὐ. Α'λλ' ὦν τ' ἔνεκ' ἡλθον, ἔα μ' ἡπεῖν. Α' γ. λέγε.
 Εὐ. Α' γὰρ θὼν σοφὸς πρὸς ἀνδρὸς, ὅστις ἐν βραχέϊ

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ. 237

- Ραλλὰς καλῶς οἶστε σωτέμεν ἡμῶν,
 Ἐγὼ δὲ κοινῇ ξυφορᾷ πεπληγμένος
 Ἰκέτης ἀπὸ γυναικῶν πρὸς σέ. Α' γ. τῷ χρεῖαν ἔχων;
 Εὐ. Μέλασι μ' αἱ γυναικὲς ἀπολεῖν τήμερον
 Τοῖς θεσμοφοροῖσι, ὅτι κακῶς αὐτὰς λέγω.
 Α' γ. Τίς οὐκ παρ' ἡμῶν ὅστις ἀφέλειά σοι;
 Εὐ. Ἡ πῆσα, ἐάν γ' ἐγὼ δεζόμενος λάθρα,
 Ἐν ταῖς γυναιξίν ὡς δοκῶν εἶναι γυνή,
 Ὑπεραποκρίνη μὲ, σαφῶς σώσεις ἐμέ,
 Μόνος γ' αὖ λέξεις ἀξίως ἐμέ.
 Α' γ. Ἐπειτα πῶς ἐκ αὐτῶν ἀπολογεῖ παρὰν.
 Εὐ. Ἐγὼ φράσω σοι, περὶ ταῦτα μὲν γινώσκωμαι;
 Ἐπειτα πολὺς ἔμ' καὶ πύγων ἔχω,
 Σὺ δ' οὐκ ἐπὶ πῶς περὶ λυγρῶν ὅστις ἐμυλῶν,
 Γυναικὸς φωνῶν, ἀπαλὸς, οὐκ ἐπὶ πῶς ἰδεῖν.
 Α' γ. Εὐεπίδην. Εὐ. τί ὅστις. Α' γ. ἐποίησάς ποτε;
 Χαίρεις ὁρῶν φῶς, πατέρα δ' ἔχαιρειν δοκεῖς.
 Εὐ. Ἐγὼ γάρ. Α' λ. μὴ νῦν ἐλπίσης τὸ σὺν κακῶν
 Ἡ μὲς ὕφεξεν, καὶ γ' αὖ μαινόμεθα.
 Α'λλ' αὐτὸς ὅγε σὺν ὅστις οἰκείως φέρε,
 Τὰς συμφορὰς γ' ἔχ' τοῖς στενάγμασιν.
 Φέρειν δίκαιον, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.
 Μν. Καὶ μὴ σὺν ὅτι καὶ τὸ πύγον δι' ἡμῶν περικτεῖς
 Ὅτ' τοῖς ἡμῶν, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.
 Εὐ. Τίς ἐστὶν ὅτι δέδοικας ἐλθῶν αὐτόσε.
 Α' γ. Κόμιον ἀπολοῖμ' αὖτ' ἐν σὺ. Εὐ. πῶς; Α' γ. ὅπως
 Δοκῶν γυναικῶν ἔργα νυκτερεύσας
 Κλέπειν ὑφαρπάττειτε θήλειαν κύπριν.
 Μν. Ἰδὲ γε κλέπειν νῆ δία, μνησθῆναι μὲν ἔν,

Εὐ. Ἀνίστασ' ἢ ἀφύπνω σε καὶ γίνεσθαι ἔχε.
Μν. Οἱ μοι κακὸς λαίμακον δελφάκιον γενήσομαι.
Εὐ. Ἐνεκὰ τοῦ τίς εὐδοκεῖ δαδὶ λύχνον,
Ἐπὶ νύπτε. τίς κέρειον ἐπὶ λυγρὸν ἄκραν.
Μν. Ἐμοὶ μελήσει νηδία πλὴν ὅτι καί μοι
Οἱ μοι τέλας, ὅσων ὦ γέγονον
Ἦν ἀπλάβεσθαι πρὸς τὸν φλόγος.
Εὐ. Θάρρει. Μν. τί θαρρῶ κατεπεπυρπολημένος.
Εὐ. Ἀλλ' ἔκ' ἐτ' ὅδ' ἐν προέμαί σοι, πᾶσι πλεῖστα γάρ
Ἀποπεπόνικας. Μν. φῶς ἰδὲ τ' ἀσβόλῃ,
Αἰδὸς γέννημα πάντα τὰ περὶ τὴν φάμιν.
Εὐ. Μὴ φροντίσης ἔτερος ἢ αὐτὴν ἀπογνῆ.
Μν. Οἰμῶξετ' ἄρ' εἰ τὸν ἐμὸν πρὸς τὸν πλῆν.
Εὐ. Ἀγῶνι, ἐπεὶ δὲ στυγρὸν αἰδῶσθαι φθονεῖς,
Ἀλλ' ἰμάτ' ὄν' ἔχ' ἡσυχίαν ἡμῖν τοῦτο
Καὶ σφόδρον, ὅς τ' αὐτὰν ὡς ἔκ' ἐς ἔρεε.
Α' γ. Λαμβάνετε καὶ χρῆσθ' ἀφθονῶ. Εὐ. τί οὐκ λαβῶ;
Α' γ. Ὅτι τὸν κροκῶν πρῶτον εὐδὲ λαβῶν.
Εὐ. Νῆ τὴν ἀφροδίτην ἡδύ γ' ὅζει ποδὶς.
Α' γ. Σὺ ζῶσον ἀνύσας αἶρε νύ σφόδρον. Εὐ. ἰδὲ.
Μν. Ἴθι νύ καὶ τέλειόν με πᾶσι τὸ σκέλη.
Εὐ. Κερκυφάλας δὲ καὶ μέλας. Α' γ. ἡδὲ μὲν οὐκ
Κεφαλὴ πρὶ θετος, ἡδὲ γὰρ νύκτωρ φορῶ.
Εὐ. Νῆ τὸν δὲ ἄλλ' ἀφ' ἡπείρου πᾶν.
Μν. Ἦρ' ἀρμόσει μοι. Α' γ. νῆ δὲ ἄλλ' ἀρ' ἔχει.
Εὐ. Φέρ' ἔκ' κλυτον. Α' γ. τὰ πᾶσι λάμβαν' ἀπὸ τ' κλυτοῦ.
Εὐ. Ὑποδὸν ματῶν δὲ. Α' γ. τὰ μὲν ταῦτ' ἀλάμβανε.
Μν. Ἀρ' ἀρμόσει μοι. Α' γ. χαλκὸν γὰρ καί τοι φορῶν,
Σὺ τὸ πᾶν γίνωσκ' ἄλλ' ἔχεις ἢ ὧν δέσῃ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Μν. Εἶσω πῆς ὡς τάχιστα μᾶς κυκλιοσάτω.
 Εὐ. Ἀνὴρ μὲν ἡμῖν ἔποσιν καὶ δὴ γυνὴ
 Τόσδε εἶδος, ὡς λαλῆς δ' ὅπως τῶ φθέρματι,
 Γυναικεῖς δὲ καὶ παρθενῶς. Μν. Πειράσομαι.
 Εὐ. Βάδιζε τοίνυν. Μν. μὰ τὸν ἀπόλλω ἐκ λώχε μὴ
 Ὀμόσης ἐμοί. Εὐ. τί χρῆμα; Μν. συσώσαν ἐμέ
 Γάσας τέχναις ὡς μοι τί περὶ πῆλη κακόν.
 Εὐ. Ὀμνυμι τοίνυν αἰδερὸ οἰκιστὴν Διός,
 Μν. Τί μάλλον; ἢ τίλιν ἱπποκράτους ξωοισίαν;
 Εὐ. Ὀμνυμι τοίνυν πάντας ἀρδὴν τῇ θεῆς.
 Μν. Μέμνησο τοίνυν ταῦθ' ὅτι ἡ φρὺν ὥμοσεν,
 Ἡ γλῶττα δ' ἔχῃ ὁ μῶμος δ' ὁ ἄρκος ἐγώ.
 Ὀλολύξά γε; ἱερὸν ὠθεῖται.
 Εὐ. Ἐκασθε τάχιστα, ὡς τὸ τ' ἐκκλησίαις
 Σημείον ἐν τῷ θεσμοφορίῳ φαίνεται,
 Ἐγὼ δ' ἀπειμι. Μν. Διδύρον αὖ ὠθεῖται τ' ἐπὶ
 Ὡθεῖται δ' ἔσσαι, καὶ οὐ μὲν τ' λαμπάδων,
 Ὅσον τὸ χρῆμα ἀνέρεθ' ὑπὸ τ' λιγνύος,
 Ἀλλ' ὡς περὶ καλὴ θεσμοφόρῳ, δέξαται με,
 Ἀγαθὴ πύχη, καὶ δίδυρο πέλιον οἶκος δε.
 Ὡθεῖται τὴν κίλιν καὶ θελε, καὶ τ' ἐξελε
 Τὸ πόπανον ὅπως λαβῆσαι θύσω ταῖν θεῶν,
 Δέσποινά πολυτίμητε δῆμιτερ φίλη,
 Καὶ φερσέφρατα, πολλὰ πολλὰ κίς μέσοι
 Θύειν ἔχουσιν, εἶδε μὴ, ἀλλὰ ἐνὶ λαθεῖν,
 Καὶ τίλιν θυγατέρα, χοῖρον ἀνδρός μοι τυχεῖν
 Ρυσιπώτος ἄλλως τ' ἡλίδιον καὶ βέλτερον
 Καὶ πρὸς φαλλικὸν νοῦν ἔχειν μοι καὶ φρενίας.
 Εὐ. πῶς καὶ θίζω μὲν καλῶ, τ' ῥητόρων

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑ ΖΟΥΣΑΙ. 239

- Ἰν' ὄξαισιν, σὺ δ' ἀπὸ ὠθεῖται τ' ἐκ ποδῶν
 Δύλοις ἔρδιν ἔξες ἀκκῆν τ' λόγων.
 Κη. Εὐφηνί' ἔσω
 Εὐφηνί' ἔσω
 Εὐχεσθε ταῖν θεσμοφόροι,
 Τῇ δῆμιφρι, καὶ τῇ κέρῃ,
 Καὶ τῇ πλάτῃ καὶ τῇ καλλιγυνείᾳ,
 Καὶ τῇ κερρόφῃ τῇ γῇ,
 Καὶ τῇ ἐρμῇ, καὶ χαρίσιν,
 Ἐκκλησίαν τίλιν, καὶ σμύδον τίλιν νῦν,
 Κάλαισιν καὶ ἀρίσται ποῖσαι,
 Πολυωφελῶς μὲν πόλει τῇ ἀθλωαίων
 Τυχίρως δ' ἡμῖν αὐταῖς,
 καὶ τίλιν δρῶσαν, τίλιν ἀγορῶσαν
 Τὰ βέλτερε περὶ τὸν δῆμον τὸν ἀθλωαίων
 καὶ τὸν τῶν γυναικῶν
 Ταύτῃ νίκῃ.
 Ταῦτ' ὀύχεσθε, καὶ ὑμῖν αὐταῖς τάχαθ',
 Ἰν' αἰών, ἰν' αἰών, ἰν' αἰών, χαίρωμεν.
 Χο. Εὐχομεσθα καὶ θεῶν γένος
 Λιτόμεσθα ταῖς δ' ἐπ' ὀύχαις
 Φανεύτας ἀδικορῶν,
 Ζεὺς μεγαλῶν με, χρυσολύρατε,
 Δῆλον ὅς ἐχεις ἱερὰν,
 καὶ σὺ πάγκρατες κῆρα
 Γλαυκῶπι χρυσόλον γχε,
 Εὐλιν οἰκῶσαι περὶ μάχῃτον ἐλθε δίδυρο
 καὶ πολυώνυμε, θυροφόνε παῖ
 Λατῆς χρυσῶπιδος ἔρνος

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Σύττε πάντε σεμνέ πόσειδον
 Α' λιμέδον, περλιπών
 Μυχόν ιχθυόεντ' οἷς ροδόνητον
 Πηρέος, εὐαλίστε κέραι,
 Νύμφαι τ' ὀρέπλαγκτοι,
 Χρυσάτε φόρμιγγε, ἰχθύσας ἐπ' οὐχάς
 Ἡμέτεραι, τελέως
 Δ' ἐκκλησιάζου μεν ἀθλωαίων
 Εὐγενεῖς γυναικῶν.
 Κῆ. Εὐχεσθε τοῖς θεοῖσι τοῖς λυμπίοις,
 Καὶ ταῖς ὀλυμπίαισι, καὶ τοῖς πυθίοις,
 Καὶ ταῖσι πυθίαισι, καὶ τοῖς δηλίοις,
 Καὶ ταῖσι δηλίοις, καὶ τοῖς ἀλλοῖς θεοῖς
 Εἴ τις ᾤδῃ βλάβη τί τῷ δήμῳ κερκῶν,
 Τῷ πῶν γυναικῶν, ἢ πικρυνόβητοι
 Εὐειπίδῃ μήλοισι, ᾤδῃ βλάβῃ τινὶ
 Τῇ πῶν γυναικῶν, ἢ τυραννείν ἀδινοῖ,
 Ἡ' ἔν τῷ τυραννὸν συγκατάγειν, ἢ παιδίον
 Ὑπερβαλομένης κατὰ πέντ' ἐπὶ, ἢ δόλῃ τινός
 Προαγωγός ὅς ἐν ἐρυθράσιν τῷ δεσπότη,
 Ἡ' πεμπομένη τις ἀγγελίας φουδῆς φέρει,
 Ἡ' μοιχός ἐστις ὅς πατὸς φουδῆς λέγων,
 Καὶ μὴ δίδωσιν ἅ ἐν ὑπόχρηται ποτε,
 Ἡ' δωρὰ τις δίδωσι λοιχῷ γραῶς γυνή,
 Ἡ' καὶ δέχεται περὶ δίδωσ' ἐταῖρα τὸν φίλον,
 Κεῖ τις κέρπυλος, ἢ κερπυλὶς τῷ χοός,
 Ἡ' πῶν κερπυλῶν τὸ νόμισμα διαλυμαίνειται,
 Κακῶς ἀπολέσθαι τῶν, αὐτὸν κ' οὐκ ἔστι
 Ἀρεσθε, ταῖς δ' ἀλλὰ σὺν ὑμῖν τῷ θεῷ

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

240

Εὐχεσθε πάσαις, πολλὰ δίδου ταῖς καθαῖς.
 Εὐδελχόμεθα τέλεα μὲν
 Ρόλα, τέλεα τὸ δῆμῳ,
 Τὰ δ' οὐ γματὰ γενέσθαι,
 Τὰ δ' ἀρρίσθ' ὅσαις προσήκει,
 Νικᾶν λεγέσθαι, ὅπως
 Δ' ὅς πατὸς παραβαίνου
 οἷς τῷ ὄρκῳ
 Τὸς νεομισμένους
 Κερδῶν ἐν ἐκτὸς βλάβῃ,
 Ἡ' φησόμεθα, καὶ νόμον
 Ζητῶσ' ἀντιμεθίσταναι,
 Τὰ πύρρηται τῷ οἷον ἐν
 χερσὶ τοῖς ἡμέτεροις λέγαν.
 Ἡ' μήλοισι ἐπέγαν τῷ
 Χώρας ἔνεκ' ᾤδῃ βλάβῃ,
 Ἀσεβῶν, ἀδικῶν τε τῷ
 Ρόλιν, ἀλλ' ὅς παγκρατὶς
 Ζῶντα κυρώσας ὡς
 ὅς μιν θεὸς παραστειν
 Καὶ τῷ γυναιξὶν ὅσαις.
 Ἀ' κε πᾶς, ἔδοξε τῇ βελῇ τῷ
 Τῇ πῶν γυναικῶν, πῶς κεί ἐπεσέται,
 Λύσῃ ἔγραμμά τῶν, εἴπε σωστὰ
 Ἐκκλησίαν ποῖν ἔωθεν τῇ μέσῃ
 Τῶν θεσμοφορέων τῷ ἀλίσθ' ἡμῶν ὁλῇ,
 Καὶ χρηματίζειν πρῶτα πρὸς οὐκ ἐπίδῃ
 Ὅτι χρεὶ παθεῖν ἐκείνον, ἀδικεῖν ἢ δοκεῖ
 Ἡ' μὲν ἀπάσαις, τίς ἀγορεύειν βέβηται;

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Γν. Εἰ γὰρ κή. πρὶς νῦν τοῖςδε πρῶτον πρὶν λέγειν.
 Σίγα, σὺ πά, πρὸς τε τὸν νοῦν, χρέμῃεται γὰρ ἡδὴ
 ὁ περ ποῖος οἱ ῥήτορες, μακρὰν εἰσὶν ἀλέειν
 Γν. φιλοπμία μὲν ἔδωκε μά τῷ θεῷ
 Λέξουσ' ἀνέστω ὡ γυναικίδων, ἀλλὰ γὰρ
 Βαρίως φέρω τάλαινα, πολὺν ἡδὴ χρόνον,
 Προπιλαμζομένης ὁρῶσ' ὅμως ὑπὸ
 Εὐελπίδα τῆς τ' λαχανοπωληρίας,
 καὶ πολλὰ καὶ παντοῖα ἀκρόσας καὶ κα.
 τί γὰρ ἔπερ ἡ μῶς ἐκ ἀδισμῇ τῶν κακῶν,
 πρὸ δ' ἔχῃ διαβέβληχ' ὅπως πρὸς βραχέ
 εἰσὶν δεατοὶ, καὶ φραγδοὶ, καὶ χοροὶ
 τὰς μοιχορόπας, τὰς ἀνδρερασείας καλῶν,
 τὰς οἰνοπύπιδας, τὰς πρὸς ὀπίδας, τὰς λαλῶν,
 τὰς ἑδὲν ὑγίης, τὰς μέγ' ἀνδράσι κακῶν,
 ὡς τ' οὐδὲς ἔσποντες ἀπὸ τῶν ἱερῶν
 ἔποβλέπεσ' ἡ μῶς σκοπῆνταί τ' οὐδέως,
 Μὴ μοιχὸς εὐδον ἢ τις ἀποκεκρυμμένος.
 Δράσαι δ' ἔθ' ἡμῖν ἑδὲν ὡς περ καὶ πρὸς
 Εἴξει, τοιαῦτ' ἔπος εἰδίδεσκον κακῶν
 τὰς ἀνδράς ἡμῶν, ὡς τ' ἐάν τις πλέκη
 γυνὴ σέφακνον, ἐρᾷ δλοκῇ, καὶ ἐκβάλη
 Σκῶδος τι καὶ τὴν οἰκίαν πλανωμένη,
 Ἀνὴρ ἔρωτ' αὖ τῷ κατέαγεν ἡ χύφρα,
 Οὐκ ἔσθ' ὅπως δ' τῷ κερειθίῳ ἐνέω.
 καὶ μνη κέρη τις, οὐδὲς ἀδελφὸς λέγει,
 τὸ χρῶμα τῆς τ' μὲν ἀρέσκει τ' κέρης.
 Εἶεν γυνὴ τις ὑποβαλέσθαι βάλεται,
 Ἀπορῶσα παίδων, ἑδὲ τῆς τ' ἐστὶν λαθεῖν,

Ἀνδρόν

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ. 241

Ἀνδρόν γὰρ ἡδὴ παρκαθῆναι πλυσίον.
 πρὸς τῇ γέροντας, οἱ πρὸ τῆς τὰς μεράκας
 ἡ γοντο, διαβέβληκεν, ὡς τ' ἑδὲς γέρον
 Γαμῖν θέλει γυναικὶς διὰ τῆς τὸς τοῖς,
 Δέσποιναι γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή,
 Εἴτε διὰ τῆς τοῖς γυναικωνίτισιν
 Σφραγίδας ἡδὲ βάλουσι, ἡδὴ καὶ μοχλῶν
 Τηροῦτες ἡμῶς, καὶ προσέτι μολοτήκας
 Τρέφει μορμολύκας τοῖς μοιχοῖς κινῶν,
 Καὶ ταῦτα μὲν ἐγγνωθ' ἀδ' ἡμῖν πρὸς
 Αὐταῖς ταμιεύεται πρὸς ῥάσας λαβεῖν,
 Ἀλπιον, ἔλαιον, οἶνον, ἑδὲ ταῦτ' ἐπὶ
 Εἴξει, οἱ γὰρ ἀνδρόν ἡδὴ κλειδίαι
 Αὐτοὶ φοροῦσι κρυπτὰ κακῶν θέαται,
 Λακωνικὰ ἔλα φῆς ἔχοντα γομφίους.
 Προτῆ μὲν οὐδ' ἡμῶς, ἀλλ' ὑποῖσαι τὴν θύραν
 Γοισιμένους δλοκῆλιον φραβόλου,
 Νῦν δ' ἔπος αὐτῇ φ' ἡδὲ πρὸς οὐδὲς,
 Εἰδίδεξε θεοπιδεσθαι ἔχειν σφραγίδαι
 Εἴξαφ' ἀμύνει, νῦν οὐδ' ἐμοὶ τῆς τοῖς
 Ο λειθρόν τιν' ἡμῶς κυρταῖς ἀμωσγῇ πως
 ἡ φαρμάκοισιν, ἡ μὲν γὰρ τέχνη
 ὅπως ἀπολεῖται, ταῦτ' ἐγὼ φανερώς λέγω,
 Τὰ δ' ἄλλα μὲν τ' γραμματέως συγγράφομαι.
 οὐ πώποτε ταύτης
 ἡ κρυφαὶ πολυπλοκατέρας
 Γυναικὸς, ἑδὲ δεινότερον λεγόντες,
 Γὰρ τα γὰρ λέγει δλοκα, πᾶσας εἰδίδας
 Εἴξει, πᾶντα εἰδίδας κεν φρενί.

hh κη

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ευκυνῶς τε ποικίλως ἴχθους
Ἀνδύρεν δὲ διεζητημένους,
ὧς τ' αὖ εἰ λέγοι παρ' αὐτ' ξυνοκλής ὁ κερκίνης
Δοκεῖν αὖ αὐτόν

ὧς ἐγὼ μοι πᾶσιν ὑμῖν ἀν' ἡμῶν κερκίς μινδὲν λέγειν.

Εἴ. γ. Ὁ λίγων εὐκ' αὐτὴ παρήλθον ῥημάτων
Τὰ μὲν γὰρ ἀλλ', αὐτὴ κεκτηγόρυνεν δὲ,
Ἀδ' ἐγὼ πέπονθα ταῦτα λέξαι βάλωμαι,
Εἴ μοι γὰρ ἀνὴρ ἀπέθανεν μὲν ἐν κούρῳ
Ραιδένειαι πέντε κεταλιπῶν, ἀ' γὰρ μόλις
Στεφανηπλοκῆς ἐβόσκον ἐν ταῖς μυρρίναις,
Τέως μὲν οὐδ' ἀλλ' ἡμικῶς ἐβόσκομην,
Νῦν δ' ἔστος ἐν ταῖσι φραγφιδίαις πῶν
Τὴς ἀνδρας ἀναπέπεικεν ἔκ' εἶναι θεῶς,
ὧς τ' ἔκ' ἐμπολῶμεν δ' ἔσθ' ἡμῖν.

Νῦν οὐδ' ἀπάσαισι παραινῶ καὶ λέγω,
Τούτων κολάσαι τὴν ἀνδρα πολλῶν ἔνεκεν,
Ἀγρία γὰρ ἡ μῆς ὡς γυναικὸς δρᾷ κακῶς,
Ἀτ' ἐν ἀγρίοις λαχαίοις αὐτὸς φραφείς,
Ἀλλ' ἔς ἀγορὰν ἀπειμ, δεῖ γὰρ ἀνδράσιν
Γλέξαι σε φανόις, σιωθῆμα πᾶσι εἰρησιν.

Χο. Ἐπερον αὖ πλὴν μετ' ἔτο
Κομψότερον ἐτ' ἢ τὸ πρότερον ἀναπέφλωεν,
Οἱ αὖ κεταλιπῶν

Οὐκ ἀκαίρως φρονίας ἔχουσι,
Καὶ πολὺ πλοκὴν νόημα, δ' ἀσώτως ἀλλὰ
Ριθαιὶν ἀπάται, δεῖ δὲ ταύτης

Τῆς ὑβρεως ἡμῖν τὴν ἀνδρα πεδ' φανῶς διδῶναι δ' ἔστιν

Κηδ. Τὸ μὲν ὡς γυναικὸς ὀφειδόμεθα σφόδρα

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ. 242

Εὐεπίδη τοιαῦτ' ἀκονύσας κακῶς
Οὐ θαυμάσιον ἐστ', εἰδ' αὖτις ἂν τὴν χολῶν,
Καὶ τὴν γὰρ ἔγωγ', ὅπως οἰόμεν τ' ἐκείνων,
Μισῶ τὴν ἀνδρ' ἐκείνον ἡμῶν μάλιστα,
Ὅμως δ' ἐν ἀλλήλοισι χρὴ δουῶσαι ἴχθους,
Αὐτὰ γὰρ ἐσμὲν καὶ δεμὶ ἐκφορὸς ἴχθους,
Τί ταῦτ' ἐχέσας κείνον ἀπώμεθα,
Βαρύνετε φέρομεν, καὶ δὲ ἡμῶν ἡ κρίσις
Κακῶς ξυνειδώς, εἴπε δρώσας μυρίαις
Εἴ γὰρ γὰρ αὐτὴ, πρῶτον ἵνα μὴ ἀλλῶ λέγω
Ξυνοί δ' ἐμαυτῇ πόλλ' ἐκείνο δ' οὐδ'
Δεινότατον ὅτε νύμφη μὲν καὶ φῆς ἡμέρας,
Ὅδ' ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ καὶ ἐβύδεν, καὶ δὲ μοι φίλος.
Ὅσπερ με διεκρόβυσεν ἐπ' ἐπὶ τὴν ἔσταν,
Οὐ πὺς πόθ' ἡμῶν ἐλθὼν τὴν δύραν,
Κατ' ἐβύδεν ἐγὼν, εἴτα κεταλιπῶν λαδρά,
Ὅδ' ἀνὴρ ἐρωτᾷ, ποῖ σὺ κεταλιπῶν ἐσθ' ὅποι;
Σφόδρος μ' ἐχει τὴν γὰρ ἐρῶν ἡ ἐρῶν δ' ἡμῶν,
Εἴς τὴν κεταλιπῶν ἀν' ἐρχομαι, βαδίζε νῦν,
Καθ' ὃ μὲν ἐφίβεν κεταλιπῶν, ἀνὴρον, σφακὸν,
Εἴ γὰρ ὃ κεταλιπῶν τῆς σφακῶν ὕδωρ,
Εἴ ἤλθον ὡς τὴν μοιχόν, εἴτ' ἐρεῖσθ' ἡμῶν
Γαρά τὴν ἀγρία σὺ δ' ἐχομεν τ' δ' ἀφίης,
Ταῦτ' ἔδωκε πότ' ἐφ' ἡμῶν δ' ἐρεῖσθ' ἡμῶν,
Οὐδ' ὡς ὑπὸ τῶν δ' ἡμῶν τε καὶ ἐρεῖσθ' ἡμῶν
Σποδῶμεθ' ἡμῶν μὴ ἡμῶν ἔτερον, εἴ λέγει,
Οὐδ' ὡς ὅτ' αὖ μάλιστα ὑπὸ τῆς κινώμεθα
Τὴν νύχθ', ἐωθεν σφοδρῶς μακάμεθα,
Ἐγὼ σφοδρῶς ἀνὴρ ἀπὸ τῆς τέχνης εἰσῶν

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Μηδὲν κακὸν δρᾶν ὑποτοπίται, ταῦθ' ὁράς
Οὐ πῶποτ' εἶπεν, εἰ δὲ φαίδραυ λοιδορεῖ,
Ἡ μὲν τί τ' ἐστ' ὅδ' ἐκείν' εἰρηκίε πο,
Ὡς ἡ γυνὴ δεικνύσεται ἀνδρείτ' ἔγκυκλον
Υ' π' αὐτὰς οἶον ὅσιν ἐγκηλυμμένον
Τὸν μοιχοῖν ὁξέπεμψεν, ἔκ' εἰρηκίε πο.
Ε' τέραυ δὲ γ' ὅδ' ἡ φασκεν ὠδίνειν γυνὴ
Δέχ' ἡμέρας ἑὼς ἐπείατο παιδίον,
Ὁ δ' αὖτ' ἡρ' πεδίρηχε τ' ὠκυτόκει' ὠνόμενος
Τὸ δ' αἰτέφερε γραῦς εὐχίηρα τὸ παιδίον
Γ' να μὴ βοῶτο κηέω βεβυσμένον
Εἰδ' ὡς εὐδυσεν ἡ φέρεσ' ὀδυς βοᾶ,
Α' πελθ' ἀπελθε, ἡδὴ γ' ὦ νέρ μοι δοκῶ
Τέξεν, τὸ γ' ἡρόν τ' χυφράς ἐλαόπισεν,
Κ' ὁ μὲν γυνῶς ἐρεχεν, ἡ δ' ὁξέσασεν
Ε' κ' τῆ σόματος τῆ παιδὶς, τὸ δ' ἀνέκραγεν,
Εἰδ' ἡ μαιρά γραῦς ἡ ε' φερε τὸ παιδίον
Θεῖ μαιδῶσαι πρὸς τὸν ἀνδρα, καὶ λέγει,
Λέων, λέων σοι γέγονεν αὐτ' εἴημα σόν,
Τάτ' ἀλλ' ἀπαξάπαντα, καὶ τὸ πόδιον
Τῷ σφ' ἑσσομοιον ἑρεβλὸν ὠσπερ κύπταρον,
Ταῦτ' ε' ποιῶμεν πᾶς κακοὶ νῆ τῶν ἀρ' τεμν;
Ἡ μῆς γε, καὶ τ' οὐρεπίδ' ἡ θυμὸς μεθεῖ
Οὐδὲν παθῶσαι μείζον ἢ δεσφάκεμεν.
Χο. Τῇ μὲν τοι θαυμασόν
Ὁ πόθεν διρέθι τὸ χυήμα,
Χ' ἡ τις ὁξέθρεφε χυῖρα
Τῶνδε τίς θρασείαν ἔτω,
Τάδε γ' εἶπεν τῶν πανδργον

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ. 243

Κατὰ τὸ φανερόν ὡς δ' ἀναιδώς,
Οὐκ ἀν' φόμῳ εὐὴ μὲν ἔδε πολμῆσαι πόντ' αἰ.
Α' καὶ ἀπαν γένοιτ' αὐτ' ἡδὴ
Τῶν παροιμῶν δ' ἐπαινω
Τῶν παλαιῶν, ὑπο λίδω γάρ
Ρεντί πα χρὴ μὴ δάκη ῥήτωρ ἀδρεῖν,
Α' καὶ ἔγ' ὅδ' ὅτι τῶν ἀναιδῶν φύσει γυναικῶν
Οὐδὲν κακὸν ἔς ἀπαντα πῶν αὐτ' ἡ γυναικῶν.
Γυ. Οὐ τοι μετ' τῶν ἀγρευτῶν αὐτ' ἡ γυναικῶν δι' φρονεῖτε,
Α' καὶ ἡ πεφάρμαχ' ἡ κακὴν π' μέλας πεπόνθατ' ἀλλο,
Ταῦτ' ἡ εὐώσαι τῶν φθόρον τοιαῦτα πένυβρίζεν
Ἡ μῆς ἀπείσας, εἰ μὲν οὐκ τίς ὅδ' ἡδὴ μῆς
Αὐταί γε καὶ τὰ δολαφίαι τέφραυ πόθεν λαβῶσαι
Ταῦτης ἀποφιλώσωμεν τὸν χοῖρον ἵνα διδύχῃ,
Γυνὴ γυναικῶς ἔσαι μὴ κακῶς λέγειν τὸ λοιπόν.
Κη. Μὴ δὴται τὸν γε χοῖρον αὐτ' ἡ γυναικῶν, ἡ γ' ἔσας
Ραῖρησίαις καὶ ὅδ' ὅτι τῶν παρὸν μὲν αὐτὰς
Εἰ τ' εἶπον αὐτ' ἡ γυναικῶν ὑπὲρ οὐρεπίδ' ἡ δόλαιας,
Διὰ τῆ το πᾶσοις με δεῖ δῶναι δίνῳ ὑφ' ὧν;
Γυ. Οὐ γάρ σε δεῖ δῶναι δίνῳ, ἡ τις μόνι τέτληκας,
Υ' πὲρ ἀνδρὸς ἀντ' εἶπεν ὅ ἡ μῆς πολλὰ κακοὶ δεσφάκεν
Ε' ξεπίπιδες οὐρεσίαν ἡ γυνῶν ὅ πα γυνὴ ποτηρά
Ε' γένοτο μεναλίππας ποιῶς φαίδρ' τε πινελόπην δὲ
Οὐ πῶποτ' ε' ποιήσεν ὅτι γυνὴ σφῶν ἑδοξεν εἶναι.
Κη. Ε' γὰρ ὅδ' ὅδ' αὐτ' ἡ γυναικῶν, μίαν γ' ἡ δὲ αὐτ' εἶποις,
Τῶν νῦν γυναικῶν πινελόπην, φαίδρας
Α' παξάπας.
Γυ. Α' καὶ τ' ὡς γυναικῶν δι' εἰρηκεν ἡ πανδργος
Ἡ μῆς ἀπείσας αὐτὸς αὐτ' Κη. καὶ νῆ δὲ ἔδοξε,
bb nh 111

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Εἶρη ὅσα ξυνοῖσ' ἐπεὶ βύλεσθε πλεον εἶπο.
Γν. Ἀλλ' ἔκ' αὖτ' ἔχουσ' ὅσα ἔρ' ἡδεις βέβηχας ἀπαντα.
Κή. Μὰ δὴ ἔδ' ἔτι μιν υἱοὺς ἰὼ μοῖραν ὧν ποιεῖμεν,
Εἴπειτ' ἄν' εἶρη ὅρας ὡς σλεγγίδας λαβῆσαι
Εἴπειτα σφώνιζομεν τὸν σῖτον. Γν. ὠδισβείης.
Κή. Ὡς τ' αὖτ' ἐκρέαξ' ἀπαταλῶν τ' μαζροποῖς διδύσαι
Εἴπειτα τ' γαλῶ φεμεν. Γν. τάλαιν' ἐγὼ φλυαρεῖς.
Κή. Οὐδ' ὡς τ' ἀνδρα τῶ πελέκει γυνὴ κατεπόδησεν,
Οὐκ εἶπον, ἔδ' ὡς φορμακοῖς ἐτέρα τ' ἀνδρ' ἐμῶν
Οὐδ' ὡς ὑπὸ τῇ πυέλῳ κατάρυσεν ποτε. Γν. ὀδόλοιο.
Κή. Ἀχαρηνὴ τ' πατέρα. Γν. ταυτὶ δὴ τ' ἀνεκτ' ἀκταίν.
Κή. Οὐδ' ὡς σὺ τ' δόλις τεκίσσης ἄρρον, εἴτα σεντῇ
Τῶν ὑπεβάλλῃ, τὸ σὺν δὲ θυγαῖον παρῆκας αὐτῇ.
Γν. Οὐτοὶ μὰ τῷ θεῷ σὺ κατεπείξαι λέγῃσαι ταυτῇ,
Ἀλλ' ἐκποιῶ σε τὰς ποικίλας.
Κή. Οὐδὲ μὰ δὴ σὺν ἄλφει.
Γν. Καὶ μὴν ἰδὲ, καὶ μὴν ἰδὲ, λάβεθι μάστιγον τιλῆς.
Κή. Ῥόδες μόνον, καὶ γὰρ σὺ νῆτ' ἀρτεμεν. Γν. τί δρᾷσεις;
Κή. Τὸν σπασμένον κατεφάρσεν τῶτον χεσὲν ποῖσω.
Χο. Ραύσατε λοιδορέμενοι, καὶ ἔρ' γυνή τις ἡμῶς
Ἐσπασμένη περὶ σέχει, πρὶν οὐδ' ὅμως γενέσθαι,
Σιγᾷ τ' ἐν αὐτῇ χρησάμενος πυθώμεθ' ἅπ' αὐτῃ.
Κλ. Φίλοι γυναικῶν, ξυγγενεῖς τῶνδ' ὀφθαλμοῖς,
Ὅτι μὴν φίλος εἰμὶ μὲν, ὠδισβείας τοῖς γνάθοις,
Γυναικομένων ἔρ', προσηνῶν δ' ὧν ἀεί,
Καὶ νῦν ἀκῆσας προῖμα περὶ ὧν μέλας
Ὀλίγη τί πρότερον κατ' ἀγορὴν λαλῶμενον
Ἡκω φράσων τῶν ἀγγελοῦν ὧν μὲν, ἵνα
Σκοπεῖτε, καὶ πρᾶτε, καὶ μὴ προπέσῃ.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ. 244

- Υμῖν ἀφρόντοις προῖμα θεινὸν καὶ μέλα.
Τί δ' ἐστὶν ὧ παῖ, παῖδε γάρ σ' εἰνδὲς καλεῖν
Ἔως αὖ ἔτι, τὰς γνάθους φίλας ἔχῃς.
Εὐεπίδω φασ' ἀνδρα κινδυνώπια
Αὐτῶ γέροντα, δίδυρ' ἀνὰ πέμψαι τήμερον.
Ῥὸς ποῖον ἔργον ἢ τίνος γνώμης χάριν;
Ἴν' ἅπ' αὐτῶ βυλδοῖσθε, καὶ μέλα οἴτε δρᾶν
Ἐκείνος εἴη τ' λόγων κατὰ σκοπὸς.
Καὶ πῶς λελιθεν, εὐγυναιεῖν ὧν ἀνδρῶν
Ἀφύσεν αὐτὸν καὶ πεπλάδ' εὐεπίδω,
Καὶ τὰ μὲν ἀπαντ' ὡς περ γυναικ' ἐσθλὰ σεν.
Ῥέθεσθε τῶν ταῦτα, τίς δ' ἔτι τὸς ἀνδρῶν;
Ἡλίδιος, ὅς τις πλάμενος ὠδὲ χετο;
Οὐκ οἶομ' ἐγὼ, ὧ πολυμήτω θεῷ.
Λιρεῖς, ἐγὼ ἔρ' ἔκ' αὖ ἡλθον ἀγγελῶν
Εἰ μὴ πεπύσμι, ταυτὶ τ' σάφ' εἰδότες.
Τὸ προῖμα τῶν θεινὸν ὅσα γέλλεται,
Ἀλλ' ὧ γυναικῶν δὲ ἐλινύειν ἔχρω,
Ἀλλὰ σκοπεῖν τὸν ἀνδρα καὶ ζητεῖν ὅπως
Λέλιθεν ὧς κρυπτός ἐμαυτὸς μένος,
καὶ σὺ σωξέθωρ αὐτὸν, ὡς αὖ τὴν χάριν
Ταύτῃ τε καὶ κένω ἔχῃς, ὧ πρόξενε.
Φέρ' ἴδω τίς εἰ πρότερος; Κλ. ποῖ τίς φέρεται.
Ζητηταὶ γάρ εἰς. Κή. κακοδοσίμων ἐγὼ.
Ἐμὴ τις ἡρᾷ; καλεωνύμους γυνῆς;
Γινώσκουσιν οἱ μὲν ἡτ' ἐσθ' ἡδ' ἡ γυνή.
Γινώσκουσιν δὴ τ' ἀλλὰ τὰς ἀλλὰς ἀεθρα.
Ἡ δὲ δὲ τίς δὲ, ἢ τὸ παιδίον
Ἐχῃ; Γν. πῆν' ἡδ' ἐμὴ. Κή. διοχομα.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Κλ. Αὐτὴ σὺ ποῖ σφέφει μοι' αὐτῆς τὴν κακίαν;
Κλ. Ἐσσοι ἔρῃσαι μ' ἀναιδέως εἰ,
Κλ. Σὺ δ' οὐὲ ποῖ τῆς, ἀναιδέως ἔρῃσαι.
Χο. Ἀναιδέως δὴ καὶ σκόπει' αὐτὴν σφόδρα,
Μόνω ἔρῃσαι αὐτὴν ὡς ἔρῃσαι γινώσκοντες.
Κλ. Πολύ γε χρόνον ἔρῃσαι σὺ. Μν. νὴ Δία ὦ μέλε,
Σφαγγεῖαι ἔρῃσαι, ἔχθρες ἔφαγον καρδιακά.
Κλ. Τί καρδιακά; εἰς βασιλεὺς δούρ' ὡς ἐμέ;
Μν. Τί δὴ καὶ μὲλεις ἀποδιδόναι; Κλ. Αἶτέ μοι,
Τίς ἐστ' ἀνὴρ σοί; Μν. ὃν ἐμὸν ἀνδρα πυθναίνεις;
Τὸν δαῖνα γινώσκεις τὸν ἐκκωιδωμένον;
Κλ. Τὸν δαῖνα ποῖον ἐστ' ὁ δαῖν' ὅς καὶ ποτε.
Μν. Τὸν δαῖνα τὸν τῆς δαῖνας. Κλ. ληραῖν μοι δοκεῖς
Ἀνῆλθαι ἢ δὴ δούρῳ, πρότερον. Μν. νὴ Δία.
Κλ. Ὅσ' ἐπὶ γε, καὶ τίς σοὶ ἐστὶν συσιληήδης.
Μν. Ἡ δαῖν' ἐμοί γε. Κλ. οἱ μοι πάλας ἔδεν λέγεις.
Γν. Ἀπὸ δ' ἐγὼ ἔρῃ βασιλεὺς ταύτῃ καλῶς
Ἐκ τ' ἱερῶν τ' ἐπερῶν, σὺ δ' ἀπόζηδὶ μοι
Ἴνα μὴ παύσῃς ὡς ἀνὴρ, σὺ δ' αἶτέ μοι,
Ὅτι πρῶτον ἡμῖν τ' ἱερῶν ἐδείκνυτο,
Μν. Φέρ' ἴδω τί πρῶτον ἡμῖν δείκνυται.
Γν. Τί δὲ μὴ τῆς δούρου; Μν. πρὸς πίνοντες.
Γν. Ταυτὴ μὲν ἡκουσάς πινος, τί δὲ κρίτον;
Μν. Σκεῦος ἡμῖν ἦν, ἔρῃσαι, ἔρῃσαι ὡς ἐμῇ.
Γν. Οὐδὲν λέγεις; δούρ' ἔλθ', δούρ' ὡς κλέαδον δν,
Ὅσ' ἐστὶν ἀνὴρ ὃν λέγεις. Κλ. τί οὐὲ ποῶ;
Γν. Ἀπὸ δούρου αὐτὸν, ἔδεν ὅτις ἔρῃσαι.
Μν. Καὶ περὶ ἀποδιδόναι ἐνέα παίδων μητέρα.
Γν. Χάλας ταχέως τὸ σφέφει ὡς ἀναιδέως σὺ

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ. 245

- ὡς καὶ σβάρά τις φαίνεται, καὶ καρτερὰ,
Καὶ νὴ Δία τιτθῆς γ' ὡς περ ἡμῶν ἔχει.
Μν. Στεριφὴ γάρ εἰμι, καὶ ἐκνῶσι πῶποτε.
Γν. Νῦν τότε δὴ μήτηρ ἡδὲ πατέρων ἐνέα,
Ἀνίστασθ' ὁρθός, ποῖ τὸ πέος ὡδὲς καὶ τῶ;
Τοῦ δὴ δὴ ἐκνῶτε, καὶ μάλ' οὐ χρωὶ ὡς τάλας.
Κλ. Καὶ πᾶσιν; Γν. αὐθις ἐς τὸ πρῶτον οἴχεται.
Κλ. Οὐκ ἐν γε ταυτί. Γν. ἀλλὰ δούρ' ἦκει πάλιν.
Κλ. Τὸ πέος διέλκεις πυκνότερον κρινθίων.
Γν. Ὁ μακρὸς ἔστος ταυτ' ἄρ' ὅτι πρὸς δούρου
Ἡ μὲν ἐλοιδορεῖτο. Μν. κακὸς δαίμων ἐγώ,
Εἰς οἱ' ἐμὸν ἐν εἰσεκλήσσει πρᾶγμαται.
Γν. Ἀγε δὴ τί δρούμεν, τὸν τὸν φυλάττειτε
Καλῶς, ὅπως μὴ διαφυγῶν οἴχεται,
Εἰ γὰρ δὲ ταῦτα τοῖς περὶ τῶν ἀγγέλων. (Χρῆ)
Χο. Ἡ μὲν τοίνυν μὴ τῆς τῆς λαμπάδας ἀφαιμένους
Ξυζώσαι μὲν ὡς δὴ καὶ ἀνδράως, τῆς μὲν τῶν ἀποδιδόναις
Ζητεῖν εἰπονὶ ἀλλὰ ὅς τις ἀνὴρ εἰσεκλήσσει καὶ περὶ τῆς
Τῶν πνύκας πᾶσαν, καὶ τὰς σκίλας καὶ τὰς δούρας
Ἀθροῖσαι. Ἡ μὲν γυναικῶν,
Εἴα δὴ πρῶτον μὲν χρῆ καὶ φονὸς ὅσοι μὲν πύδαι,
Καὶ διασκοπεῖν σιωπῇ, μόνον δὲ χρῆ πανταχῇ
Μὴ βραδύνειν ὡς ὁ καιρὸς ὅτι μὴ μέλει ἐπὶ,
Ἀλλὰ τῶν πρῶτων φέχειν χρῆ ὡς ταχέως ἢ δὴ κύκλῳ,
Εἴαντο ἔχοντες, καὶ μάλιστα ταχὺ πάντες
Τῆς ἐν τῶν τοῖς ἐδράκτορος ἀλλὰ αὐτὸς ἀλέλθεν ὡς,
Γυναικῇ διαρρίπον ὅμμεν,
Καὶ τὰ τῆς, καὶ τὰ δούρου πάντ' ἀνασκόπει καλῶς,
Ἡν γὰρ μὴ λάθῃ, δούρας ἀνέσσει,

Ιν. Οἱ μοι τέκνον, δὸς μοι τὸ σφαιγεῖον μαλίστα.
 Ἴν' οὐδὲ πὺν ἄμικ τῆ τέκνυ τούμου λάβω.
 Μν. Ὑπὲρ αὐτὸ, χαρίζεμαι ὅρ' εἴη τῷ τοι.
 Γν. Κακῶς ἀπὸ λαοῦ ὡς φθονερός εἰ καὶ δυσμενός,
 Μν. Τῇ δὲ τὸ δέρεμα τ' ἱερείας γίνεται.
 Γν. Τί τ' ἱερείας γίνεται; Μν. Τῇ λαβῇ.
 Α' λ. γ. Ταλαυντῆτι, μίση, τίς ὄξυ κέρησέ σε,
 Τίς πλὴν ἀγαπῇ πλὴν παῖδά σε ἑμρήσας;
 Γν. Ὅ πανθ' ὅγος ὅτος, ἀλλ' ἐπεὶ δὴ περ πᾶσαι
 φόλας αὐτὸν ἴνα λαβῶσαι κλειομένη,
 Τοῖσιν πεντάνεσιν ἃ πεπότην ὅτος φράσας.
 Μν. Ἀγ' δὴ τίς ἔσται μηχανὴ σωτηρίας,
 Τίς πείρα, τίς αὐτονοία, ὃ μὲν ὅρ' αἴτιος
 καὶ ἐστυλίσας ἐς τοιαυτὴν πράγματα,
 Οἱ φαίνεται ἔγω, φέρε τί' οὐδ' ἄγγελον
 ρέμψαι μὲν π' αὐτὸν; οἱ δ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον,
 Ἐκ τῆ παλαιμῆδος ὡς ἐκείνον τὰς πλάτας
 ρίψας γράφων, ἀλλ' ὃ πάρεσιν αἱ πλάται,
 Ρόθεν οὐκ γένοιτ' αὖ μοι πλάται πόθεν,
 Τί δ' αὖτ' ἐγὼ τὰδε τ' ἀγέλαματ' αὐτῇ τ' πλατῶν
 Γράφων διαρρίπτειμι, βέλτιον πολὺ,
 Ξύλον γέτοι καὶ ταῦτα, καὶ κἂν ἰδὲ ξύλον,
 ὧ χεῖροσ' ἐμαί,
 Ἐγχερεῖν χρὴ ἔργω ποιεῖμα
 Ἀγ' δὴ πινάκων ξυστῶν δέλτοι
 Δέξασθε σμιλῆς ὀλκῆς
 Κήρυκας, ἐμῶν μόχθων οἱ μοι
 Τῇ δὲ τὸ ῥῶ μοχθηρόν,
 Σώρει, χαίρει, ποιεῖν αὐλάκα

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Βάσκειτ' ἐπείγετε, πάσας καὶ θόδους
Κένε, ταῦτα ταχέως χρεῖ.

ΠΑΡΑΒΑΣΙΣ.

Χο. Ἡ μᾶς τοίνυν ἡμᾶς αὐτὰς οὐ λέξωμεν παραβάσαι
καίτοι πᾶς τις τὸ γυναικεῖον φύλον καὶ καὶ πόλλ' ἀγορεύει,
Ὡς πᾶν ἔσμεν καὶ κὼν ἀνθρώποις, καὶ ἡμῶν ἐστὶν ἅπαντα,
Ἐλίδες, νείκη, στάσεις, ἀργαλὲα λύπη, πόλεμος,
Φέρε δὴ νῦν
Εἰ καὶ κὼν ἔσμεν, τί γὰρ μεῖν ἡμᾶς; εἴπῃ ἀληθῶς καὶ κὼν ἔσμεν;
καὶ πεγορεύετε μὴτ' ὅξελεθῆν, μὴτ' ἐμυφασαν ἀλῶναι;
Ἀλλ' ὅτι πᾶσι πολλὰ παρὰ τὸ καὶ κὼν βλάσθε φυλάττει;
καὶ ὅξελεθ' ἡ γυναικὶν ποι, καὶ οὐροῖτ' αὐτὸ θυράσων,
Μανίας μαίνειθ' ὅς χρεῖ σπένδειν καὶ χαίρειν,
Εἴπῃ ἀληθῶς
Εἴδοθεν οὐρετε φρεσὶν τὸ καὶ κὼν, καὶ μὴ κατὰ
λαμβανέτ' ἐνθον.
καὶ ν κατὰ δεικνῶμεν ἐν ἀλλοφίῳ παίξασαι,
καὶ κῆρωσαι,
Γὰρ τις τὸ καὶ κὼν τὸ ζήτην, πρὶ τὰς κλῖνας πεινῶντων.
καὶ ἐκ θυρίδος παρακύνῃωμεν ζητῆν τὸ καὶ κὼν τε δεῖσθαι,
καὶ ἀγχιυθεῖσ' ἀναχωρήσει, πολὺ μάλλον πᾶς αὐθιμῆ,
Αὐθις παρακύνφασαν ἰδοῖεν τὸ καὶ κὼν, ὅπως ἡμᾶς
Εἰσιδήλωες,
Ἵμῶν ἔσμεν πολὺν βελτίους, βέλανός τε πάρεστιν
Ἰδέσθαι,
Βάσανον δῶμεν πότεροι χεῖρας, ἡμεῖς μὲν γάρ
Φαμὲν ὅς μᾶς
Ἵμᾶς δὴ μᾶς σκεφώμεθα δὴ καὶ τιπθῶμεν πρὸς
Ἐκαστον,

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑ ΖΟΥΣΑΙ. 248

Παραβάσασαι πᾶσι γυναικὸς καὶ τ' ἀνδρὸς
Τὸν οὐκ ἔκαστον,
Ναυσιμάχης μὲν ἡπῶν ἐστὶ χαρμῆνος. δηλαδὴ τ' ἀργα,
καὶ μὲν δὴ καὶ κλεοφῶν χείρων πάντως δὴ πᾶ
Σαλαβακχῆς,
Εὐρὸς ἀριστομάχῳ ὃ χρόνῳ πολλοῦ πρὸς ἐκείνῳ
νῦν τῶν μαρκαθῶνι,
ἡ στρατονίκῳ ὃ μῶν ὕδεις ὅδε γγχερεῖ πολεμίζειν,
Ἀλλ' οὐ βέλους, τ' πέρυσιν τίς βαλδύτης
Εἴστιν ἀμείνων;
Παραδίδες ἐτέρῳ τῶν βαλάνων δὲ αὐτὸς τῆτό γε
Φήσεις,
Οὕτως ἡμᾶς πολὺν βελτίους τ' ἀνδρῶν διχόμεθ' εἶναι.
ὅδε αὖ κλέφασα γυνὴ φθόγῃ, καὶ ταπεντήθηεν τατάλαντα
Εἰς πόλιν ἔλθοι τ' δημοσίων, ἀλλ' ὡς τὰ μέγιστα
Ἵφέληται,
Φορμὸν πυρῶντ' ἀνδρὸς κλέφασα αὐθιμερόν
Αὐτ' ἀπέδωκεν,
Ἀλλ' ἡμᾶς αὖ πολλὰς τῶτων
Ἀποδείξομεν ταῦτα ποιούτας,
καὶ πρὸς τούτοις, γαστρίδας ἡμῶν
Ὅντας μάλλον, καὶ λωποδύτας,
καὶ βωμολόχας, καὶ δροποδίστας,
καὶ μὲν δὴ πᾶς καὶ παρὰ φάγας
Χείρας ἡμῶν ὅσι σώζειν,
Ἡ μὲν μὲν ὅσων ἐπὶ καὶ νῦν
Ταυτίον, ὃ καὶ κωνῶν, οἱ καλαδίσκοι,
Τὸ σκυιάδειον,
Τοῖς δὴ ἡμετέροις ἀνδράσι τῆτοις,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Α' πόλιν μελ', πολλοῖς ὁ κενών
Ε' κ' τ' οἶκον αὐτῇ λόγῃ.
Πολλοῖς δ' ἐτέρους ἀπὸ τ' ὧμων
Ε' νταῖς στραπαῖς
Ε' ῥρίτῃαι ἡ σιὰ δειον.

ΕΠΙΡΡΗΜΑ.

Ρόλλ' αὖ αἰ γυναικὶν ἡμεῖς ἐν δίκη μεμλῆμεθ' αὖ
Τοῖσιν ἀνδράσιν δικαίως, ἐν δ' ὑπερφύεσταν,
Χρὴ γὰρ ἡμῶν εἰ τέκοι τις αὐδρα χρῆσθ' τῇ πόλει,
Ταξίαρχον ἢ στρατηγόν, λαμβανέιν τιμὴν πινά,
Προεδρεῖαν ταυτῇ δίδουσαι, τιμίοισι, καὶ σκίροις
Ε' ντε ταῖς ἄλλαις ἐορταῖς αἴσιν ἡμεῖς ἡγομεν.
Ἡ' ὅθ' αἰλὸν καὶ πονηρὸν ἀνδρά τις τέκοι γυνή,
Ἡ' φήραρχον πονηρὸν, ἢ κυβερνήτην κακόν,
Υ' γέρον αὐτῷ καθεῖδαι σιὰ πινὸν ἀποκηχεμένον,
Τῆς τὸν ἀνδρεῖον τεκνύσας, τῷ γὰρ ἄκρος ὦ πόλεις,
Τῷ ὑπερβόλῃ καθεῖδαι μητέρ' ἡμῶνδ' ἐμὴν,
Λυγρὰ καὶ κόμης καθεῖδαν πλησίον τ' λαμάρχας,
Καὶ δαεινέζεν χρέμετα τῇ χερὶ λυδανέσειέ τι,
ἢ τὸν πρὸς αὐτὸν δίδουσαι μηδὲν ἀνθρώπων τῶνδ'
Α' λ' ἀφαίρεισθαι βίαν τὰ χρέμετα τ' ἀπόντας τοῖς
Α' ξίαν γούμ' εἰ τὸν τεκνύσαι τοῖς τὸν τῶνδ'.

Μν. Ἰλλὸς γεγνημαι πρὸς δολῶν, ὅδ' εἰ πω
Τί δ' ἴτ' αὖ εἴη τ' ἐμποδῶν, ἔκδο' ὅπως
Οὐ τὸν παλαμῆδ' αὖ λυγρὸν ὄντ' αἰσώεσαι,
Τῷ δ' ἴτ' αὖ αὐτὸν πρὸς αἰσώεσαι δρᾶματι,
Ε' γὰρ δὲ τῷ κακῷ ἐλένῳ μεμῆσομαι,
Ραντὸς ὑπάρχει μοι γυναικεία σολή.

Γν. Τί αὖ σὺ κυρνεῖς, ἢ τί κοινά τις ἔχον,

Πικρὰν

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣ ΑΙ. 249

Πικρὰν ἐλένῳ ὅφ' αἰμὴν κρομῶς
Ε' ξίαν ἔως αὖ τ' πρυτανέων τίς φανή.
Μν. Νείλῳ μελ' αἰδὲ καὶ πατέρων ῥοῇ
Ο' αὖ τὴ δίας ἑκατόδος αἰγυπῶν πέδον
Λυγρὴς νοτίζει μελανοσυρμαῖον λεῶν.
Γν. Γαυροῖς εἰ νῆ τῷ ἐκείνῳ τῷ φωσφόρον.
Μν. Ε' μοι ὅ γ' ἡ μελ' πατρὶς ἢ ἀνώνυμος,
Σπάρτη, πατὴρ δὲ τῷ δάρεως. Γν. σοίτ' ὠλεθρε,
Ρατὴρ ἐκείνος ὅστιν, φρυγῶνδας μελ' οὐ.
Μν. Ε' λένῳ δ' ἐκκλήδῳ. Γν. αὐδὶς αὐτῇ γυνή,
Ρεῖν τ' ἐτέρας δίδουσαι γυναικείας δίκην.
Μν. Ὑψηλὰ δὲ πολλὰ δ' ἐμ' αὐτὴν σκαμνισθείας
Ροκίαν ἐθελον. Γν. ὠφελδὸν δὲ καὶ σύγε.
Μν. Καὶ γὰρ μελ' ἐνθάδ' εἰ μ' ὁ δ' ἄλλος πῶσις
Ο' ὅμως μενέλαος ἔδ' ἐπὶ πρὸς ἔρχεται,
Τί οὐδ' ἐπὶ τῷ τ' κρομῶν πονηρῶν,
Α' λ' ὡς περ αἰσώεσαι τί καὶ ράϊαν ἐμὴν,
Μὴ φούσῃν ὦ ζῶν τ' ἐκείνης ἐλπίδος.

ΕΥ. ΩΣ ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

Τίς τ' δ' ἐρμῶν δωμάτων ἔχει κράτος,
Ο' σπ'ς ξείνος δέξαιτο ποντὶφ σάλῳ
Κάμοντας ἐν χερσὶν καὶ ναυαγίας.

Μν. Πρωτέως τάς δ' ἐπὶ μέλαθρα.

Ευ. Ροῖς πρωτέως,

Γν. Ὡς ῥισακῆδ' αἰμον φούδετοι νῆ τῷ θεῷ,

Ε' πὶ τέθνηκε πρωτέως, ἐπὶ δὲ κα.

Ευ. Ροῖαν δὲ χοῖραν, εἰσκέλεσται σιὰ φει;

Μν. Αἰγυπῶν; Ευ. ὦ δ' ὅστις οἱ πεπλώχεμεν;

Γν. Ράβει πὶ τῷ κακῷ ἀπολαμῆφ,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ἀνδροῦ πλῆρον; θεομοφόρον τουτο γῆ.
Εὐ. Αὐτὸς ὃ πρῶτος ἐν δὸν ἐς ἡρώπορος;
Γυ. Οὐκ ἐδ' ὁ πῶς ὁ ναυτῆς ἐτ' ὦ ξένε,
 ὅστις ἀκρὺσας ὅτι τέθηκεν πρῶτας,
 Εἴπειτ' ἐρωτᾷς ἐν δὸν ἐς ἡρώπορος.
Εὐ. Αἰαί, τέθηκεν, πῶς δ' ἐτυμβούθι τάφῳ;
Μν. Τόδ' ἐστὶν αὐτῆς σῆμ' ἐφ' ᾧ κηδήμεθα.
Γυ. Κακῶς ἄρ' ὀξόλοιο καὶ ξολαί γέτοι
 ὅστις γε πολὺς, σῆμα ἔν βωμόν κηλεῖν.
Εὐ. Τί δὲ σὺ θάσσεις, πῶς δὲ τυμβήρεις ἑδρας
 φάρει καλυπῶς ὦ ξένε. **Μν.** βιάζομαι,
 γάμοισι πρῶτος παιδὶ συμμίξαι λέχος.
Γυ. Τί ὦ κηροδαίμων ὄξαπατᾷς αἰλὸν ἐνόν,
 οὗτος πανηγρῶν δὴ δῶρ' ἀνῆλθεν ὦ ξένε,
 ὡς πᾶς γυναικίς, αἰὲν κλοπῇ τῶ χρυσίῳ.
Μν. Βαύζει τῶ μόν σῶμα βιάζασα φόγῳ.
Εὐ. Ξένε, τίς ἡ γραῦς ἡ κηροδόχός σε.
Μν. Αὐτὴ θεοῖσι πρῶτος; **Γυ.** μὰ τῷ θεῷ.
 εἰ μὴ κριτύλλα γὰρ ἐπὶ θεῷ γαργυλῶσιν,
 Σὺ δ' εἰ πανηγρῶς. **Μν.** ὅποσα τοὶ βάλαι λέγε,
 οὐ γὰρ γὰρ μὲν σὺ κηροδόχῳ ποτέ
 προσέσσε μινέλαον ἔν μόν ἐν φροῖα πόσιν.
Εὐ. Γυναικί τί εἶπας, σφέτερον αὐταυγῆς κήρας.
Μν. Αἰχμωδομά σε, πᾶς γνάθος ὑβρισμένη.
Εὐ. Τὴν τί δὲν, ἀφασία τίς τοί μ' ἔχει,
 ὡς θεοί, τί' ὅ' ἴν εἰσορῶ, τίς εἰ γυναικί;
Μν. Σὺ δ' εἰ τίς, αἰλὸς γάρ σε καὶ μ' ἔχει ἴσος.
Εὐ. Ἐλλωὶς εἰ τίς, ἡ πικρὴ γυνή;
Μν. Ἐλλωὶς, ἀλλὰ καὶ τὸν δὲ δέλω μαθεῖν.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ. 250

Ἐλάνη σ' ὁμοῖαν δὴ μάλιστ' ἴδαν γυναικί.
 Ἐγὼ δ' ὃ μινέλαον, ὅσα γ' ἐκ τῶν ἀφύων.
 Ἐγὼ δ' ὁμοῖαν ἀνδρῶν δισυχνέστον.
 Ὡς χρόνιος ἐλθὼν σῆς δέμερτος ἐς χέρας,
 Λάβε με, λάβε με πόσι,
 περὶ βαλλε δὲ χέρας,
 φέρε σε κύσω, ἀπαγέ μ' ἀπαγέ με,
 λαβὼν παχὺ πᾶν. **Γυ.** κλαύσειτ' ἄρα νῆ τῷ θεῷ
 ὅστις σ' ἀπάξει τυπόμενος τῇ λαμπρότητι.
 Σὺ πῶ ἐμὴν γυναικί καὶ κωλύεις ἐμέ.
 Τῶ τω δέμερον παῖδ' αἰὲν ἀκρίτως ἀγείν;
 Οἷ μ' ὡς πανηγρῶς κηροδόχῳ εἶναι μοι δοκεῖς,
 καὶ τῶ δὲ πῶς ἐνέμβραλος ἐκ τὸς πάλαι
 ἡ γυνὴ ἰαλετ' ἀλλ' ὅδε μὲν δώσει δίκην,
 προσέρχεται γὰρ ὁ πεντάτης γ' ὡς τοξότης.
 Τὴν πονηρὸν, ἀλλ' ὑπαπομνητέον.
 Ἐγὼ δ' ὁ κηροδαίμων, τί δρῶ; **Εὐ.** μεν' ἡσυχῇ
 οὐ γὰρ περὶ δώσω, δὲ ποτ' ἴω περὶ κενέω,
 ἢ μὴ περὶ λείπωσιν αἱ μνῆμαι με μηχαναί.
 Αὐτὴ μὲν ἡ μνῆμος δὲν ἔσασσιν.
 Πρὸς ταῖς.
 Ὅ δ' ἐς τὸ πανηγρῶς ὃν ἔλεγε ἡμῖν κηροδόχῳ,
 οὗτος τί κύπῃς; δῆσον αὐτὸν εἰσάγων
 Ὡς τοξότης ἐπὶ τῇ στανίδι, καὶ περὶ ἐνθάδῃ
 Σπῆσας φύλακτε, καὶ περὶ αἰὲν κηροδόχῳ
 Ἐὰς περὶ αὐτὸν, ἀλλὰ πῶς μάτην ἔχων
 Ραὶ' ἴω περὶ τίς. **Γυ.** νῆ δὲ ὡς νῶ δὴ τ' αὐτὸν,
 Ὀλίγον μ' ἀφείλετ' αὐτόν,
 ἵσπορράφος.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ω' πέντε, πρὸς τὴν δεξιάς ἡμῶν φιλαίς
κοίλῳ προτείνειν ἀργύριον ἡμῶν τις δίδω,
Χάρισαι βραχὺ τί μοι καί περ ἀποθανυμένῳ,
Εἴ σοι χαρίσσομαι; Μν. γυμνὸν ἀποδύσκειντά με,
Κέλδουε πρὸς τῇ στανίδι δαίν' ἅν τεξότιω
ἵνα μὴ κροκωτοῖς ἢ μίφαις γέρων ἀνὴρ
Γέλωτα παρέχω τοῖς κῆραξιν ὀπίων.
Εἴ χοντα ταῦτ' ἐδοξεν τῇ βελῇ σε δαίν',
ἵνα τοῖς παρῶσι δῆλος ᾖς πανῆργος ὢν.
Μν. ἵα παπαγαίε, ὡ κροκῶδ' οἱ εἴργασσαι,
Κοῦκ' ἔστιν ἐτ' ἐλπίς ὅδε μίαι σωτηρίας

ΣΤΡΟΦΗ.

Χο. Ἀγε νῦν ἡμεῖς παίσσωμεν, ὅπερ νόμος ἐνθάδε
ταῖς γυναιξίν
Ὅτ' αὖ ὄργια σεμνὰ, θεαῖν ἱεραῖς ὥραις ἀνέχου
μεν, ὅπερ καὶ
Ραῦσαν σέβεται καὶ νησδύει,
Ραῦδ' αἰμὲς αὐτοῖν ἐκ τῶν ὠρῶν
Εἰς τὰς ὥρας ἐλαδύχομενος
Τοιαῦτα μέλειν θαμ' ἐαυτῶ.
Ὅρμα, χόρει,
Κεῖφα ποσὶν ἄγ' ἐς κύκλον,
Χεῖρ σῶα πτερεῖται ῥυθμὸν χορείας,
Ἵπαγε πῦσα, βαῖνε κερπαλίμοι ποδοῖν
Εἰς ποιοπεῖν δὲ πανταχῇ
Κυκλῶσιν ὅμμε χρὴ χορὸν καὶ τῶσπι
Ἀμα δὲ καὶ
Γαῖος ὀλυμπίων θεῶν
Μέλπε καὶ γέραιρε φωνῇ πᾶσαι χορομανεῖ ῥόπῳ.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ. 251

Εἶδε τις

Προσδοκᾷ κακῶς εἶρην,
Εἴν' ἐρω γυναικὸς μ' ἔσταιν κῆδρας
Οὐκ ὀρθῶς φρονεῖ,
Ἀλλὰ χρὴ
Ὡς περ ἔργον αὐτὶ καινόν,
Εἰδὼτα δικέκλες χορείας, διφυῇ σῆσαι βόσπιν.
Εἰδὼτα ποσὶν ἅν δὴ λῦραν
Μέλπεσσε, καὶ τίλῳ τοξοφόρον
Ἀρτεμιν ἀνέσασαν ἀγνῶν,
Χαῖρ' ὡς ἐκέργε, ὅπως δὲ νίκῳ,
Ἡραν τε τίλῳ τελέαν
Μέλπομεν ὡς περ εἰκός,
Ἡ πᾶσι τοῖς χοροῖσιν ἐμὲ
παίξετε, καὶ κλέιδας γάμον φυλάττει,
Εἰρμῶτε νόμον ἀντομει,
Καὶ πᾶν καὶ νύμφας φύλας,
Εἰς πηλαῶσαι προθύμως
Ταῖς ἡμετέροις χορεύτας χορείας,
Εἴξαιρε δὴ προθύμως
Διπλῶν χερσὶν χορεῖαν
Γαῖσωμεν ὡς γυναικὸν οἱ,
ὡς περ, νόμος, νησδύμεν δὲ πάντως,
Ἀλλ' εἴ ἐπ' ἄλλ' ἀνέστρεφ' ἐν ῥυθμῷ ποδῶν,
Τόρδουε πῦσαν ὠδῶν,
Ἡ γὰρ δὲ γ' ὡς αὐτὸς,
Σὺ κισσοφόρε βόσκει δέσποτ', ἐγὼ δὲ κώμοις
Σὲ φιλοχόροισιν μέλπω
Εὐτοῖοι ὡς δίδοντα

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Βρόμει, καὶ σέ μέλας παῖ
Χοροῖς περπόμενος, κατ' ὄρεα νυμφαῶν
Εἶρα τοῖς ἐν ὕμνοις
Εὐτόν, δούτον, δούτ' ἀναχορδύων
Ἀμφὶ δ' οἰκτυπέται
Κιθαρώνιος ἦχος
Μελάμφυλλ' ἀτ' ὄρη δάσκια, καὶ νάπαι
Περβάσεις βρέμονται.
Κύκλω δὲ πῦρ σὲ κιασός
Εὐπέταλος ἔλιμα βάλλει.

Τοξότης.

Εὐνταῦτα νῦν οἰμώξει πρὸς τίῳ αἰθεράν.

- Μν. Ως οὐδ' ἴκετ' ἐβύσε. Τοξ. μή μ' ἴκέτ' εὖ σὺ.
Μν. Χάλασεν ἦν ἦλον. Τοξ. ἀλλὰ ταῦτα δρᾶς ἐγὼ
Μν. Οἱ μοι κακισθαίμων, μάλλον ὑδὴ κρᾶσις σύγῃ.
Τοξ. Ἐπ' μάλλον βδελίς. Μν. ἀπ' ἡται, τατταταί
Κακῶς ἀπόλοιο. Τοξ. σῆρα κακισθαίμων γέρον
πρ' ἐγὼ ξανίγῃ πορμὸς ἵνα πολάξῃ σοι.
Μν. Ταυτὶ τὰ βέλτισ' ἀπολέλαικ' ὄνερπίδα
Εἴα θεοί, ζῶν σῶτερ ἦσιν ἐλπίσδ' αἰ
Ἀνὴρ οἰκεν ἔπερ δώσειν, ἀλλὰ μοι
Σημάον ὑπεδὴ λῶσεν περσὺς ἐκδραμῶν
Ὅπ' αἰ με γίγναδ' ἀνδρομέδαν πάντως δέ μοι
Τὰ δέ σ' ἐμὴν πάρχει, δῆλον οὐκ ἔσθ' ὅπ'
Ἡξίει με σώσων, ἔγ' αὖ πῦρ ἐπ' ἤατο.

Εὐει. ΩΣΗΧΩ.

Εἴλαε παρθέν' οἱ φίλαε
Ρῶς αὖ ἀπέλθοι με καὶ
Τὸν σπύδω λάβοι με

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ. 252

Κλύοις ὦ

Προσεδοῦσαι τὰς ἐν ἀνέροις
Κατὰ νύκτον ἔασον ὥς
Τὴν γυναικὶ μ' ἔλθειν.

Μν.

Ἀνοικτὸς ὅς μ' ἔδισε τὸν
Πολυπυπώτατον βροτῶν,
Μόλις δ' ἡ γυνὴ ἀποφυγῶν
Σαπρὰν, ἀπωλόμην ὁμως,
Ὅδε γὰρ σκύθης φύλαξ
Ράλαε ἐφ' ἑσκή ὁλοῦν
Ἀφίλον ἐκρέμασε κήραξι
Δεῖπνον ὄρας, ἔχ' ἡχοῖσιν
Οὐδ' ὕψ' ἡλίγων νεανίδων,
Τήφων κημὸν ἔσκη ἔχου
Ὅδε γὰρ πυκνοῖς δεσμοῖσιν ἐκπέπλεγμένη,
Κήτει βορὰ, πλανήτη πρόσκειμαι,
Γαμηλίῳ μὲν δ' ἐξω
Ραιῶνι, δεσμίῳ δὲ
Γοᾶσθ' ὦ γυναικὶ ὥς
Μέλεα μὲν πέπονθα μέλεος
Ὡς τέλας ἐχὼ τέλας,
Ἀπὸ δὲ συγγόνων, ἀλλ' αὖ
Ἀνομα πέδεα φῶτα λιτομένα,
Πολυδύκετον αἰετὶ γόνον φούγουνται,
Αἰ αἰ αἰ αἰ
Ὅς ἐμ' ἀπεξέρηζε πρῶτον,
Ὅς ἐμὲ κρομῶντ' ἐνέδυσεν,
Ἐπὶ δὲ τοῖσδε, τὸ δ' αὖ ἐπεμύει
Ἰερὸν ἐνθάδε γυναικίδ' αἰ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ἰὼ μοι μοίρας ἀνὰ τε κτε δαίμων
 ὦ κατάρκτος ἐγὼ, τίς ἐμὸν ἐκ ἐπόφευγε
 ῥάθος ἀμέγαρτον ἰδίῃ κακῶν παρσία
 Εἰδέ με πυρφόρος αἰθέρος αἰθήρ
 Τὸν βαρβαρόν ὀζολέσασιν,
 Ὅς ᾗ ἐτ' ἀθανάτων φλόγα λούσας
 ἔσιν ἐμοὶ φίλον ὥς ἐκρε μάθω
 Λαμπρὸν τιτ' ἀχὶ δαίμωνων αἰόλας
 Νέκυον ἰδίῃ πορείαν.
 Εὐ. Χαῖρ' ὦ φίλη παῖ, τὴν δὲ πατέρων κηφία
 Ὅς σ' ἐξέθηκεν ἀποπέσειαι οἱ θεοί.
 Μν. Σὺ δ' εἴ τις ἦ τις τῶνδ' ἔκτερας πάθος.
 Η' χ. Ἡ γὰρ λόγων ἀντὶ τοῦ αἰδοῦντος κηφία,
 Ἡ περ πέρυσσιν ἐν τῶνδ' αὐτῶν χροίω
 Εὐεπίδῃ καὶ αὐτῇ ξυνηγωνιζόμεναι,
 Ἀλλ' ὡς τέκνον, σὲ μὲν τοσαύτη χρὴ ποῖν
 Κλαίειν ἐλεεινῶς. Μν. σὲ δ' αἰδοῦντος κηφία.
 Η' χ. Εἰ μοι μελήσει ταῦτά γ' ἀλλ' ἀρχὴ λόγων.
 Μν. ὦ νύξ ἱερὰ,
 ὦς μακρὸν ἵππῳ μὲν δῶκεις,
 Ἀστεροειδέα νῶτα διφροῦντα
 σ' αἰθέρος ἱερᾶς,
 Τὸ σε μὲν πάντα δι' ὀλύμπου. Η' χ. δι' ὀλύμπου.
 Μν. Τί ποτ' ἀνδρομέδα περὶ ἄλλων κακῶν,
 Μέρους ὀξέλαχον. Η' χ. Μέρους ὀξέλαχον.
 Μν. Θανάτῳ τλήμων. Η' χ. Θανάτῳ τλήμων.
 Μν. Ἀπολείς μ' αὖ γὰρ ὡς σωματωμένη.
 Η' χ. Στωματομένη.
 Μν. Νὴ Δία, ὅχληρά γ' ἐσπέρηκας

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑ ΖΟΥΣΑΙ. 253

Λίαν. Η' χ. Λίαν.
 Μν. ὦ γὰρ ἐσσὸν με μονοθήσει,
 Καὶ χροίω μοι,
 ῥαῦσαι. Η' χ. ῥαῦσαι.
 Μν. Βάλλ' ἐς κήρακας. Η' χ. Βάλλ' ἐς κήρακας.
 Μν. Τί τὸ κακόν. Η' χ. Τί τὸ κακόν.
 Μν. Ληρεῖς. Η' χ. Ληρεῖς.
 Μν. Οἴμωζε. Η' χ. Οἴμωζε.
 Μν. Οὔτοτιζε. Η' χ. Οὔτοτιζε.
 Σκ. Οὐτος τί λαλεῖς. Η' χ. Οὐτος τί λαλεῖς.
 Σκ. Πρυτάνεις καλέσω. Η' χ. Πρυτάνεις καλέσω.
 Σκ. Σὶ κακόν. Η' χ. Σὶ κακόν.
 Σκ. ῥωτε το πονή. Η' χ. ῥωτε το πονή.
 Σκ. Σὺ λαλεῖς. Η' χ. Σὺ λαλεῖς.
 Σκ. Κλαύσαι με. Η' χ. Κλαύσαι με.
 Σκ. Κακησέσμι μοι. Η' χ. Κακησέσμι μοι.
 Μν. Μὰ Δί' ἀλλὰ γὰρ πλησίον αὐτῇ.
 Η' χ. Πλησίον αὐτῇ.
 Σκ. ῥαδ' ἢ μαρὰ,
 Μν. Καὶ δὴ φθίγει,
 Σκ. Ποῖ ποῖ φθίγεις ἐκ αἰρήσεις;
 Εἴ π' ᾗ γρύζεις. Η' χ. Εἴ π' ᾗ γρύζεις.
 Σκ. Λάβε τῇ μαρὰ. Η' χ. Λάβε τῇ μαρὰ.
 Σκ. Λαλοκαικα παρατογῶναι.
 Εὐ. ὦς περσεύς.
 ὦς θεοὶ τὴν ἐς γλῶσσαν βαρβαρίων ἀφθίγμεθα,
 Τὰ καὶ πεδίω, διὰ μέσου ᾗ αἰθέρος
 Τέμενων κέλευθον πόδα τίθημι ὑπὲρ περον,
 Περσεύς, πρὸς ἀργὸς ταυτολῶν, τὸ γοργόνος

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Καὶ ἡ κριμύων. Σκ. τί λέγει τῇ γοργόνης πέει
Τὸ γραμμικόν σὺ τῇ κεφαλῇ τῶν γοργόνων.
Εὐ. Ἐγὼ γε φιμῶ. Σκ. γοργότοι καὶ γὰρ λέγει.
Εὐ. Ἐὰν τὴν ὄχθον τὸν δ' ὄρω καὶ παρθένον
Θεαῖς ὁμοίαν, γαυῶ ὅπως ὠρμισμένην.
Κῆ. ΩΣ ΑΝΔΡΟΜΕΔΗ.
Ὡς ἐνέει καὶ τοῖα τοῖρόν με τῶν παναθλίων,
Λύσον με δεσμῶν. Σκ. ὕμνῳ λαλῶς σὺ
Κατέρχαιο τὰ λυμῶς, ἀποταναμένη λαλῶς.
Εὐ. Ὡς παρθέν' οἰκτείρω σε κρεμυμένη ὄρων.
Σκ. Οὐ περτέν' ἐστὶν ἀλλὰ ἀμάρτυλῃ γέρον
Καὶ κλέπῳ καὶ πανδύργῳ. Εὐ. ληρεῖς ὦ σκύθαι,
Αὐτὴ γάρ ὄσιν ἀνδρομέδῃ παῖς κηφέως,
Σκ. Σκέψαι τὸ σκύτο μή τι μικρὸν πᾶν ἐστι,
Εὐ. Φέρε δούρο, δούρό μοι τῶν χεῖρ' ἵν' ἀφωμαὶ κήρεις,
Φέρε σκύθ' ἀνθρώποισι ᾗ νοσήματα
Ἄψαν ἐστὶν, ἐμὲ δὲ καὶ τὸν κήρης
Ταύτης ἔρω εἰληφέν. Σκ. ὕμνῳ τί σε,
Ἄτρεϊ τῷ περικτῇ, δούρο πεισεσκαμμένον,
Οὐκ ἐπὶ νόησας αὐτὸ πυρίεις ἄγων.
Εὐ. Τί δ' ἔκ' ἐὰς λίσσεν τὰ μὲν αὐτῶν ὦ σκύθαι
Ρεσεῖν, ἐς δὲ νῦν καὶ γαμήλιον λέχος.
Σκ. Εἰ σὺ δ' ἰδὲ τυμῆς τῇ γερντο πύργῳ
τῇ στανισορήσας ὅξοποδο περικτῶν.
Εὐ. Μὰ δὴ ἀλλὰ λύσω δέμας. Σκ. μασησὼς ἄρα.
Εὐ. Καὶ μὴν πούσω τέτο. Σκ. ἡ κεφαλῇς ἄρα.
Τὸ ξίφος μάκαρ ἀποκτενέει ταυτοῖ.
Εὐ. Αἰεὶ τί θύρασσω πῶς τῖνας σρεφθῶ κήρης
Ἀλλ' ἔκ' ἀν' ἀέξαιτο βαρβάρους φύσας,

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑ ΖΟΥΣΑΙ. 254

- Σκαυοῖσι γάρτοι καὶ ἀπὸ σφάτων σφαῖ,
Μάτῳ ἀναλίσκοις ἀν' ἀλλ' ἀλλῶ τινά,
Τέτῳ πρὲς πᾶσαν, μηχανῶν προσοισέον.
Σκ. Μισερὸς ἀλώπηξ οἶον ἀδιτηκίλει μοι.
Μν. Μέμνησο περσὺ μ' ὥς καὶ ταλαιπείς ἀθλίων.
Σκ. Ἐπὶ ᾗ σὺ τῶν μάστιγας ἀδιτυμῆς λαβεῖν.
ΣΤΡΟΦΗ.
Χο. Ραλλὰ δὲ τῶν φιλόχορον ἐμοί
Δούρο καλεῖν νόμος ἐς
Χορὸν περσένων.
Ἀΐζα κήρῳ,
Ἡ πόλιν ἡμετέρων ἔχει,
Καὶ κήρος φανερόν μόνον
Κληιδουχὸς τε καλεῖται,
Φαίηδ' ὦ τυράντους
Στηγὰς ὡς περ εἰσὶν,
Δῆμος τοῖς σε καλεῖ γυναικῶν,
ἔχουσα δέ μοι μόλοις
Εἰρῶν φιλόχορον.
Ἡ κετ' ὄφρονδ' ἔλαοι
Ρότνικα ἀλσος ἐς ὑμέτερον,
Οὐ δὴ ἀδράσιν ὅ
Θεμὸν ἔστυραν
Ὅρῃ σε μὲν ἀδεῖν,
Ἴνα λαμπρῶσι φαίης
νετον ἄμβροτον ὄφιν
Μόλιπεν, ἔλθετον, ἀντόμειδ' ὦ
Θεσμοφόρῳ πολὺ πότνια,
Εἰ καὶ πρότερόν ποτ' ἐπικύρω

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Ἡλθετον, νυῦ ἀφῆκε
ἀδον, ἐκετὺς οὐκ ἀνδρῶν.
Εὐ. Γυναικὶν δὲ βδελυγνὴν τοὺς χρόνους
Σπινδὸς πόνησας, πλὴν ἐμὲ νυῖ πάρα,
Εἴ ποτε τὰς καὶ μὴδὲν ὅτι ἐμὲ μὴδὲ μὲ
Κακὸν δὲ λοιπὸν ταῦτ' ἰδὲ κηρυκὸς μοι.
Χο. Χρεῖς δὲ ποῖα τὸν δὲ πεισφάεις ἔργον;
Εὐ. Οὐδ' ἐστὶν οὐδ' τῆς σαρδὶς κηδεστὴς ἐμὲς,
Ἡν οὐδ' ἡρώσωμαι τὴν τὸν δὲν μὴ ποτε
Κακῶς ἀκούσασθαι, ἢ δὲ μὴ πείθομαι μοι,
Αἶναι ὅτι οὐκ ἐρεῖτε, τοῖσιν ἀνδράσιν
Αὐτὸ τ' ἔργον παρὰ τὸν ὅτι διαβαλῶ.
Χο. Τὰ μὲν παρ' ἡμῶν ἰδίῳ σοι πεπεισμένῳ,
Τὸν βαρβάρων δὲ τὴν αὐτὴν πείσαι σύ.
Εὐ. Εἰ μὲν γ' ἔργον ἐστὶν καὶ σὸν ὡς λάττον αἶσιν
Καθ' ὅσον ἐφραζον, ταῦτα μεμνησθαι ποῖν,
Πρώτον μὲν οὐδ' ἴελεθε καὶ ἀνὰ κηρύσσον,
Σὺ δ' ὡς τὴν ῥήσιν ἐπαναφύσαι περὶ σὸν.
Σκ. Τί τὸ βόμβο τὴν, κωμῶσις ἀνέγει μοι.
Εὐ. Ἡ παῖς ἐμὲ μελετᾷ ὡς τοξότα,
Ὁρχιστομένη ἥρ' ἔρχετ' ὡς ἀνδρῶς τιμῆς,
Σκ. Ὁρῶσι, καὶ μελετᾷ π.δ. κωμῶσις ἐγώ,
Ὡς ἐλαπρὸς ὡς περὶ φίλο καὶ τὴν τὸ κωμῶσι.
ΕΥ. ΩΣ ΓΡΑΥΣ.
Φέρε θοιμάτιον ἀνὰ τὸν ὡς τὴν ποδὶ
Καθίζομένη δ' αὐτὴ τοῖς γόνεσι τὴν σκύβη
Τὸ πόδε πρότεινον ἵν' ὅτι πολὺσω. Σκ. ναί, ναί
Κάπσο, καὶ πσο, ναί, ναί, ναί, ναί, ναί, ναί
Οἱ μὲν ὡς τὴν τὸ πῆλ' ὡς περὶ γογγύλη.

ΘΕΣ ΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ. 255

- Εὐ. Αἶλαι γὰρ θάπτον, ἐπὶ δὲ δόικας τὴν σκύβη.
Σκ. Καλὸς γὰρ πυγμή. Εὐ. κλαυσεῖν γὰρ μὴ ἴδον μοῖνης,
Αἶναι πῆ καὶ παρὰ πῆ ἀπὸ φωνημένους.
Σκ. Εἶν καλὴ τὸ σκύβη πῆ τὸ ποσὶον.
Εὐ. Καλῶς ἔχει, λαβὲ θοιμάτιον ὡς ἐστὶν τὸν
Ἡ δὲ βαρβάρων. Σκ. πῆ καὶ ἀνὰ τὴν πρῶτῃ με;
Εὐ. Γαῖαν, φέρεσθαι αὐτὸν. Σκ. παπαπαπα, αἶ,
Ὡς ἄνκερὸς τὸ γλῶσσ' ὡς περὶ ἀπὸ τῆς μέλις
Τί τὸ κατὰ τὸν παρ' ἐμὲ; Εὐ. χαῖρε τοξότα,
Οἱ γὰρ γένονται αὐτὸ τὴν; Σκ. ναί, γράδιον
Εἰ μὲν καὶ εἰς τὴν. Εὐ. δῶσαις οὐδ' ἀνὰ κηρύ;
Σκ. Ναί, ναί, ναί, δῶσαι. Εὐ. τὰ γὰρ τὸν τὸν φέρε.
Σκ. Αἶ καὶ ἐκὲν ὡδὲν. Εὐ. ἀλλὰ τὸ συμβιβῶν λαβε.
Εἴπειτα καὶ εἰς αὐτὴν. Σκ. ἀνὰ τὴν τὴν,
Σὺ δ' ὡς τὴν τὴν, τὴν γέροντο γράδιο,
Ὁ γὰρ δὲ σοι τί ἐστὶν. Εὐ. ἀρτεμίσια.
Σκ. Μεμνησθαι τὸν τὴν τὸν ἀρτεμίσια.
Εἰ. Εἰ μὲν δόλιε, ταυτὴ μὲν ἐπὶ καλῶς ποῖς,
Σὺ μὲν οὐδ' ἀπόφραξε, παιδάρειον τὴν λαβῶν,
Εἰ γὰρ δὲ λύσω τὸν δὲ, σὺ δ' ὡς περὶ ἀνὰ κηρύ,
Ὁ γὰρ ἀνὰ κηρύς τὴν φέρε καὶ τὴν
Ὡς τὴν γυναικὴ καὶ τὴν παιδὶ οἱ καὶ.
Κη. Εἰ μὲν μελήσει ταῦτα γὰρ ἀπὸς λυθῶ.
Εὐ. Λέλυσο σὸν ἔργον, φέρε πρὶν τὸν τοξότῃ
Ἡ γὰρ καὶ κατὰ λαβῶν. Κη. ἐγὼ δὲ τὴν τὴν δῶ.
Σκ. Ὡς γὰρ δὲ ὡς καὶ εἰς τὸν τὸν τὸν τὸν
Καὶ τὸν τὸν ἀλλὰ πρῶτο πῆ τὸ γράδιο,
Οἱ μὲν ὡς ἀπὸ λωλον, πῆ τὸ γέροντο οὐκ ἀνὰ κηρύ,
Ὡς γὰρ δὲ ὡς γὰρ, ἐκ ἐπὶ τὸν γὰρ δὲ,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Αῖρταμυξία
Διέβαλλέ μ' ὁ γραῦς, ἀπόρεν ὡς πέχισα σύ,
Ὅρτῳ δὲ σὺ βλώη' σι, κατεβλήῃσι γάρ
Οἱ μοι, τί δράσαι, πῶς γὰρ γράδιο,
Αῖρταμυξία.
Χο. Τὴν γραῦν ἐρωτᾷς, ἢ φέρειν τὰς πικτίδας,
Σκ. Ναὶ ναίμιν, εἶδες αὐτό. Χο. ταύτη γ' οἶχεται.
Αὐτὴ τ' ἐκείνη, καὶ γέρον τίς εἶπετο.
Σκ. Κροκῶτ' ἐκοντο τῇ γέροντο. Χο. φημ' ἐγώ,
Εἴ τ' αὖ κατελάβοις, ἢ διώκοις ταυτή.
Σκ. ὦ μαρὸν γραῦ, πότερά φέξει τὴν ὁδόν;
Αῖρταμυξία;
Χο. Ὅρθλ' ἂν δώκε, πῶς θᾶς; ὅς πέλιν,
Τῇ δὲ διώξεις, τὸ μάλιν φέχεις σύ γε.
Σκ. Κακὸς δαίμων ἀλλὰ φέξει αἰρταμυξία
Χο. Τρέχει ναὶ καὶ τὴν κῶρα καὶ ἐπείσας,
Αἰλλὰ πέπαισται μερίως ἡμῖν, ὅδ' ὥρα δὴ σὶ βαδίζῃ
Οἶχε δ' ἐκείνη
Τὼ δεσμοφόρῳ δ' ἡμῖν ἀγαθὸν
Τάτων χάριν ἀντιδοῖτον.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΘΕΣΜΟΦΟΡ

ειαζῶν τέλος.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

Λυσιστράτη.	Καλονίκη.
Μυρρίνη,	Λαμπτώ.
Χορὸς ἀνδρῶν γερόντων.	Δράκεις.
Στυμμόδαρος.	Χορὸς γυναικῶν.
Στρατηδίας.	Γρόβυλος.
Ἀγγελος γερόντων.	Υπέρτης.
Ἀλκίπυς γυνή.	Κινησίας.
Ἀθωαῖος.	Λάκων.
Θεράπων.	Χορὸς λακεδαιμονίων.

ΑΡΙΣΤΟΦΑ:

ΝΟΥΣ ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

καλέσασα τὰς πολίτιδας.

Ἄλλ' εἴ τις βακχεῖον αὐτὰς ἐκέλευσεν,
Ἡ δ' πανὸς ἢ πικωλιάδ' ἢ ὅς γε νεο
τυλλίδος,
Οὐδ' αὖ διελθεῖν ὡς αὖ ἐπὶ τὴν
πάνων.

Ναὶ δὲ μέγα πάρεσιν εὐταυδοῖ γυνή,
Ἐλὼν ἢ γ' ἐμὴ καμὴ τις ἥσ' ὀξέρεται,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Χαῖρ' ὦ χαλόνικη. Καλ. καὶ σὺν ὧ λυσιγράτῃ.
 Τί σωτεράρασαι, μὴ συνθῶπαζ' ὦ τέκνον,
 Οὐ γὰρ πρὲς πεισοι τοξοποιεῖν τὰς ὀφρῖς.
 Λν. Ἀλλ' ὦ χαλόνικη καὶ οἱ μὲν τίς καὶ ῥάδιαν,
 καὶ πόλλ' ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἀχθομαι,
 Ὅπῃ παρὰ μὲν τοῖς ἀνδράσιν νομοσμεθεῖ
 εἶναι παντῆροι. Καλ. καὶ γὰρ ἐσμέν νῆ δία.
 Λν. Εἰρημνόν δ' αὖ τοῖς ἀπαντῶν ἐνθάδε
 Βυλδοσομένησιν ἔπει φαύλῃ πράγματι
 Εὐδουσι, ἔκ' ἡγουσιν. Καλ. ἀλλ' ὦ φίλτατε
 Ἥξει, χαλεπὴ γὰρ γυναικῶν ἔξοδος,
 Ἡ μὲν γὰρ ἡμῶν περὶ τὸν ἀνδρ' ἐκὺπῆσεν,
 Ἡ δ' οἰκίῃ τῷ ἡγεῖται, ἡ δὲ παιδίον
 Κατέκλινεν, ἡ δ' ἔλασεν, ἡ δ' ἐφάμυσεν.
 Λν. Ἀλλ' ἔτερε γὰρ ἡμῶν τῶνδε πρὸς γυναικῶν
 Αὐταῖς. Καλ. τί δ' ἐστὶν ὦ φίλη λυσιγράτῃ,
 Εἴ ποτε ποτὶ ἡμᾶς τὰς γυναικῶν συγκαλεῖς,
 Τί γὰρ πρᾶγμα πηλικόντι; Λν. μέγα. Κα. μὴν ἢ παχὺ
 Λν. καὶ νῆ δία παχὺ. Καλ. καὶ τα πῶς ἔχ' ἡμεῖς;
 Λν. Οὐχ ἄπορ ὁ φόρος; παχὺ γὰρ αὐτὸν ἐξωλήθομεν,
 Ἀλλ' ἐστὶν ὑπὲρ μὲν πρᾶγμα καὶ ἐζητημένον.
 Πολλὰ δ' οὐτ' ἀγρυπνίαν σιν ἐρρίπασμένον;
 Κα. Ἡ πᾶσι λεπτὸν ὅστις τρεῖς πᾶσιν;
 Λν. Οὐτῶγε λεπτὸν, ὡς ὅστις τ' ἐλάσσος,
 Ἐν ταῖς γυναιξὶν ἐστὶν ἡ σωτηρία.
 Κα. Ἐν ταῖς γυναιξὶν, ἐπ' ὀλίγῃ γὰρ οἶχετο.
 Λν. Ὡς ἐστὶν ἡμῖν τ' πύλεως τὰ πρᾶγματα,
 Ἡ μήκέτ' εἶναι μὴ δὲ πελοποννησίως.
 Κα. Εὐέλπηται τοίνυν μήκέτ' εἶναι νῆ δία.

Λν. Βοιωτίστῃ

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

257

- Λν. Βοιωτίστῃ τε πάντας, ὅσοι λυσιγράτῃ.
 Κα. Μὴ δῆτα πάντας, ἀλλ' ἀφ' ἐλπίδος γυναικῶν.
 Λν. Περὶ τῶν ἀθλῶν δ' ἔκ' ἀνδρῶν ἡγήσομαι
 τοῖς τὸν ἄδεν, ἀλλ' ὑπονοήσον σὺ μοι,
 Ἡν δὲ ξυνέλθωσ' αἱ γυναικὸς ἐνθάδε,
 Αἴτ' ἐκ βοιωτῶν, αἴτε πελοποννησίαν,
 Ἡ μᾶστε, κοινῇ σώσομεν τὴν ἐλλάδα.
 Κα. Τί δ' αὖ γυναικὸς φρόνιμον ἐργασάσθω,
 Ἡ λυσιγράτῃ, καὶ καὶ ἡμεῖς ὁρῶμεν,
 Κροκωτὰ φορεῖται καὶ κειραλωπιδόμας,
 Καὶ μίμνειν κ' ὀρθοτάτια, καὶ περὶ βαρίδας
 Χ' ἡγχεσθαι, καὶ τὰ διαφανῆ χιτῶνας.
 Λν. Ταῦτ' αὐτὰ γάρ τοι, καὶ δ' αὖ σῶσαι πελοποννησίαν,
 Τὰ κροκωτῖδια, καὶ τὰ μύρα, καὶ τὰ περὶ βαρίδας.
 Κα. Τίνα δὴ φρόνον πότ'; Λν. ὥστε τῶν καὶ μινδύων
 Ἀνδρῶν ἐπαλλήλοισιν αἰρεῖσθαι δόρυ.
 Κα. Κροκωτὸν ἀρᾶ νῆ τῷ θεῷ γὰρ βάφομαι.
 Λν. Μὴ δ' ἀποτίδα λαβεῖν. Κα. κίμνειν δὲ ἐνδύσομαι.
 Λν. Μὴ δ' ἐξιδύον. Κα. κίμνειν δὲ περὶ βαρίδας.
 Λν. Ἀρ' ἔτι παρῆναι τὰς γυναικῶν οὐτ' ἐχέτω;
 Κα. Οὐ γὰρ μὲν δὴ ἀλλὰ πετομένης ἡκεῖν πύλαι.
 Λν. Ἀλλ' ὦ μέλ' ὄφραγε σφόδρ' αὐτὰς ἀπὸ τῆς
 Ἀπαντα δρώσας τῆς δέοντος ὕστερον,
 Ἀλλ' ἄδ' ἐκ παλαιῶν ἔδεμ' αἱ γυναικὶ πάροι
 Οὐδ' ἐκ στελαμῖνος. Καλ. ἀλλ' ἐκείναι γὰρ οἶδ' ὅτι
 Ἐπὶ τ' κελήτων διαβεβήκασι σ' ὀρθοίαι.
 Λν. Οὐδ' αὖ πελοποννησίαν καὶ λογιζόμεναι ἐχέτω
 Πρώτας παρέσελθ' ὁδοὺ τὰς ἀχρενέων
 Γυναικῶν, ἔχ' ἡκεῖν. Καλ. ἡ γοῶν στελέων

kk 11

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Ως δὲ ῥ' ἴδωκετ' ἀκούων ἦρετο,
 Αὐτὰρ αἶδε καὶ δὴ σοι προσέρχονταί πινόν
 Αἰ δ' αὖθ' ἔτερεαι διεῖδον τίνον, ἰδ' ἰδ',
 Πρόθεν ἦσιν. Λυ. ἀναγυρνόντες. Καλ. νῆπν δῖα
 Οὔ γ' ἄν ἀναγυρὸς μοι κενεῖσθαι δοκεῖ.
 Μυ. Μῶν ὕστεραι πάρεσμεν ὡ λυσιγροῆται;
 Τί φῆς, πσιγῶς. Λυ. ἔκ' ἐπαινώ μυρρίνη
 Ἡ' κρυσακ' ἀρτί περ τοιάτου πρᾶγματος.
 Μυ. Μόλις γ' ὅνρον ἐν σκότῳ τὸ ζώνιον,
 Α'λλ' ἔτι πένυ δαί τοις παρῶσαισι λέγε,
 Λυ. Μὰ δὴ ἄλλ' ἐπαναμείνωμεν ὀλίγῳ ἔνεγκε
 Τάστ' ἐκ βιωτῶν, τάς τε πελοποννησίων,
 Γνωσκῆς ἔλθεῖν. Μυ. πολὺ σὺ καὶ ἄλλιον λέγεις,
 Ἡ δὴ δὲ καὶ δὴ λαμπιτῶ προσέρχεται.
 Λυ. ὦ φιλάττη λάκαινα χαῖρε λαμπιτοῖ,
 Οἷον τὸ καὶ ἄλλος ὦ γλυκυτάτη σου φαίνεται,
 Ως δὴ δὴ χροῖς, ὡς δὴ σφειγῶ τὸ σῶμά σε,
 Καὶ ταῦρον ἄγχοις. Λαμ. μέλα γ' οἷά ναί σῶ
 Γυμνάσθωμαι γε καὶ ποτὶ πυρὶν ἄλλομαι.
 Λυ. Ως δὴ καλὸν τὸ χρῆμα τῶν πτιθίων ἔχεις.
 Λαμ. Ἄ περ ἱερεῖον τὴ μὴ ποταλάσσετε.
 Λυ. Ἡ δὴ δὲ ποταπὴ ὅδ' ἡ νεαῖς ἦτερε.
 Λαμ. Πρέσβειρά τοι ναί τῶ σῶ βιωτῶ,
 Ἰ' καὶ πόθ' ὤμέ. Λυ. νῆπν δῖα βιωτῶ
 Καλὸν γ' ἔχουσι τὸ πιδίον. Λαμ. καὶ νῆπν δῖα
 Κομφοτάτα τὰν βληχῶσε παρὰ τετιμμένη.
 Λυ. Τίς δὴ πτέρα παῖς. Λαμ. χαῖρα μὲν ναί τῶ σῶ
 Κορινθία δ' αὖ. Λυ. χαῖρα νῆπν δῖα
 Δῆλην εἰν ἔσσι ταῦτα γὰρ πάντ' ἐν δένι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

258

- Λαμ. Τίς δ' αὖ ξυωαλιάζει τόνδε τὸν σόλον
 Τὸν τῶν γυναικῶν. Λυ. ἄδ' ἐγώ. Λαμ. μὴ σὺ δέ τῳ
 Ὅπ' ἡς πόθ' ἄμέ. Λυ. νῆπν δῖα ὅλη γυναικῶ.
 Μυ. Λέγε δὴ τὰ τὸ παλαιὸν ὅτι τῷ τ' ὅσι.
 Λυ. Λέγοιμ' αὖ ἡδὴ, πρὶν λέγειν ὅμως τοδί,
 Ἐπερ ἡσώμαί τι μικρόν. Μυ. ὅτι βλάττει σὺ.
 Λυ. Τὸς πατέρας ἔ ποθεῖτε τῷ τῶν παιδίων
 Ἐπὶ στραπιάς ἀπὸντας. Μυ. οὐ γ' οἶδ' ὅτι
 Ράσασιν ἡμῖν ὅδιν ἀποδοκίμων ἀνὴρ.
 Λυ. Οὔ γ' ἄν ἔμους ἀνὴρ πέντε μιλῶας ὡ τάλας
 Ἀ' περὶν ὡδ' ἰσθμίου φυλάττων δοκράτην.
 Μυ. Οὔ δ' ἔμους τελέους ἐπὶ αὖ μιλῶας ἐν πύλῳ.
 Λαμ. Οὔ δ' ἔμους γε καὶ ἐν τῷ τῶν ἐλσῶ πύλῳ
 πορπατῶμενον φρεσὶς ἀμπελάμενος ἔβω.
 Λυ. Ἀλλ' ὅδ' ἐμοι καὶ κατελείπειται φειδύλῳ,
 Ἐξ ἑ γ' ἡμῶς προὔδοσεν μιλῆσοι,
 Οὐκ εἰδὼς δὴ δὴ λισβὸν ὅτω δὴ τυλόν,
 Ὅς ἡμῶς ἡμῖν συνήν' πικροῖα
 Εἰδελοῖτ' αὖ ἔν' ἡ μηχανῶν δὴ ροιμ' ἐγώ
 Μετ' ἐμοῦ κατελύσαι τὸν πόλεμον; Μυ. νῆπν δῖα
 Ἐγὼ γ' αὖ καὶ εἰ με χρῆ, ἡ τούτῳ μηχανῶν
 Τῷ κατελείπειται ἐκπῆν αὐθιμερόν.
 Καλ. Ἐγὼ δὲ καὶ καὶ ὡσπερ ἡμῶς δὴ δοκῶ
 Δύναται αὖ ἐμῶς περὶ καμῶσιν ἡμῶν.
 Λαμ. Ἐγὼ δὲ καὶ καὶ ποτὶ τὸ πᾶν γὰρ τὸν αὖ
 Ἐλσοιμ', ὅπα μέλλοιμ' ἡρατῶν ἰδεῖν.
 Λυ. Λέγοιμ' αὖ, ἔδω γ' ἡ κεκρυφθῆναι τὸν ἴσον,
 Ἡ μῖν γ' ὡ γυναικῶν εἰ περ μέλλομεν
 Ἀναγκάσειν τῷ αὖ δὴρας ἡρῶν αἰγῶν,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Α' φεκέ' ὄσιν. Καλ. τῷ φράσον. Λν. ποιήσετ' αὐ;
Καλ. Ροιήσομεν καὶ ἀποθανεῖν ἡμεῖς δέη.
Λν. Α' φεκτιά τοίνυν ἡμῖν ὄσιν τῷ πένε,
Τί μοι μεταστρέφεται, ποῖ βαδίσετε,
Αὐτοὶ τί μοι μῦθε κ' ἀντιδύετε,
Τί χρὼς τέφρα πῆαι, τί δόκρυον κατέβρεται
Ροιήσετ' ἢ ὅ ποιήσετ' ἢ τί μέλλετε;
Μν. Οὐκ αὖ ποιήσοιμ', ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπέτω.
Καλ. Μὰ δὴ ὃ δ' ἐγὼ ᾄδω, ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπέτω.
Λν. Ταυτὶ σὺ λέγεις ὡς φησὶ καὶ μὴ ἀρπῆγε,
Ε' φησὶ στυγῆς καὶ περὶ τε μῆν' ὅ μιν.
Καλ. Α' λ' ὅπ' βλάκει καὶ με χρὴ διὰ τῷ πυρός.
Ε' δέλω βαδίζεῖν, τῷ το μᾶλλον τῷ πένε
Οὐδὲν ἔρ' οἶον ὡς φίλη λυσιστρέτη.
Λν. Τί διὰ σὺ. Λαμ. καὶ γὰρ βλομαι διὰ τῷ πυρός.
Λν. Ὡς πᾶν καὶ ταπύγον ὅ ἡμέτερον ἀπαν γένος,
Οὐκ ἔρ' ὅς αὖ ἡμῶν ἔσιν αἱ φραγμοδίαι,
Οὐδὲν γάρ ἔσμεν πλὴν ποσειδῶν καὶ σιόφει,
Α' λ' ὡς φίλη λάκκοναι, σὺ ἔρ' ἐὰν γένῃ,
Μόνῃ μετ' ἐμῷ πρὸς μὲν αὐτὸς αἰμειοῦ' ἐπὶ
Ξυμφύσσοι μοι. Λαμ. χαλεπαὶ μὲν καὶ τῷ σῶ,
Γνωσκῆς ὅτι πᾶν ἐς αὐτὸν φιλῶς μόνος,
Ὅμως γὰρ αὐτὸν δαί, τὰς ἔρ' ἐρῶντας μάλ' αὐ.
Λν. Ὡς φιλικῶς σὺ καὶ μόνῃ τῷ τῶν γυνή.
Καλ. Εἰδὼς μάλισ' ἀπεχόμειβ' ὅ σὺ δὴ λέγεις,
Ὅ μοι γένοιτο, μᾶλλον αὖ διὰ τῷ τῶν,
Λν. Γένονται αὖ εἰρῶν. Καλ. πολὺ γὰρ νῆ τῷ δαί.
Λν. Εἰ ἔρ' καὶ μὲν αὐτὸν ἐν τῷ φησὶ
Καὶ τοῖς χητωνίοισι τοῖς ἀμωγίνοις,

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ. 259

Γυμναὶ περὶ οἷον δέλω παρὰ τετλημέναι,
Στύονται αὖ ἀνδρῶν καὶ πῶν μοιεν ἀπικλουῖ,
Ἡμεῖς δὲ μὴ προσοίμεν, ἀλλ' ἀπεχόμεθα,
Σπονδὰς ποιήσαντες αὖ ταχέως δὴ οἶδ' ὅτι.
Λαμ. Ὁ γὰρ μὲν ἑλκος τὰς ἐλκῶν τὰ μάλ' αὖ ποι.
Γυμναὶ παρὰ δὴ δὴ δέλω καὶ οἶδ' ὅς ξίφος.
Καλ. Τί δ' αὖ ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν ἡμεῖς ὡς μέλει.
Λν. Τὸ τῷ φερεικράτης, καὶ αὖ δέραν δεδερμένῳ.
Καλ. Φλυαρία ταῦτ' ἐστὶ τὰ μεμνημένα.
Ε' αὖ λαβόντες δέ εἰς τὸ δωμάτιον βία
Ε' λκωσὴν ἡμεῖς. Λν. ἀντέχῃ σὺ τῶν θυρῶν.
Καλ. Ε' αὖ δὲ σύ πῶσιν. Λν. παρέχων χρὴ κακῶς,
Οὐ γὰρ εἰς τῷ τοῖς ἡδονῇ τοῖς πρὸς βίαν,
Κ' ἄλλως ὁ δὴ καὶ χρὴ καὶ μέλει ταχέως πάντι
Α' περὶ σπῆν, ὅς ἔρ' ὅδ' αὖτ' ἀνφρακνῆσθαι
Α' νῆρ, ἐὰν μὴ τῷ γυναικὶ συμφύρῃ.
Καλ. Εἰ τοι δοκεῖ σφῶν ταῦτα χ' ἡμῖν ξυδοκεῖ.
Λαμ. Καὶ τὸς μὲν αὖ μὲν ἀνδρας αὖ μὲν πείσομεν,
Ραῦτα δικαίως, ἀέδωλον εἰράναι ἀγειν,
Τὸν ἔρ' ἀσπανάων γὰρ μὲν ὅτι γὰρ ἔχον.
Ραῦ καὶ τίς αὖ πείσει αὐτὸν μὴ πλάσθαι χῶ.
Λν. Ἡμεῖς ἀμέλει σοι τὰ γὰρ παρ' ἡμῖν πείσομεν.
Λαμ. Οὐχ ὡς σπῆντες ἔχοντι τῷ φησὶ
Καὶ τ' ἀργύριον τῷ βουζον ἢ παρὰ τῷ σῶ.
Λν. Α' λ' ἐστὶ καὶ τῷ δὴ παρὰ τῷ βουζον,
Κατακλιφόμεθα ἔρ' πῶν ἀκρόπολιν ἡμερον,
Ταῖς περὶ βυτάτοις ἔρ' πρὸς τῷ τῶν τῷ δαί,
Ε' ὡς αὖ ἡμεῖς ταῦτα στυγῆσθαι μὲν
Θύαν δοκῶσας καὶ ταχέως πῶν ἀκρόπολιν.

ΕΥΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- λαμ. πάντα κ' ἔχει καὶ πάδε γ' ἔλγεις καλῶς.
λυ. τί δ' ἔστι ταύτ' ἔχ' ὡς τὰ χεῖρα λομπιτοῖ
Ξωωμώσαι μιν, ὅπως ἀνὰ ῥήκτως ἔχη;
λαμ. φάρφαινε μὲν τὸν ὄρκον ὡς ὁ μὰ μεθεῖ.
λυ. καλῶς ἔλγεις, πρὸς δ' ἡ σὺν θάνατον, ποῦ βλέπεις,
Θεὸς ἐς τὸ πρὸ οὐδὲν ὑπῆσαν τὴν ἀσπίδα,
καὶ μοι δότω τὰς τομίας τίς. καλ. λυσιγνώστη,
τὴν ὄρκον ὀρκώσεις πρὸς ἡμᾶς. λυ. ὄντινας;
Εἰς ἀσπίδ' ὥσπερ φάσ' ἐν αἰνῶνι ποτέ,
Μηλοσφαγῶσαις. καλ. μὴ σὺ γ' ὦ λυσιγνώστη
Εἰς ἀσπίδ' ὁμώσης, μηδὲν ἡρωὺς πέρι.
λυ. τίς αἶψ' ἔν γένειτ' αὖ ὄρκος. καλ. ἡ λυθὴν ποθεν
ἴσῃων λαβῆσαι τὸ μόνον ἐκτεμοίμεθα.
λυ. ποῖ λυθὴν ἴσῃων; καλ. ἀλλὰ πῶς ὁ μὰ μεθεῖ
ἡμεῖς; λυ. ἐγὼ σοὶ νῆ δέ' ἴω βάλει φράσω
Θεῖσαι μέλαιναν κύλικα μετὰ λῶν ὑπῆσαν,
Μηλοσφαγῶσαι θάσπον οἶνον στεμνίον,
Ὁ μὲν σὺ μὲν ἐς τὴν κύλικα μὴ πῆξιν ὕδωρ.
λαμ. φέρε δὲ τὸν ὄρκον ἀφ' αὐτῶν ἐπαινῶ,
λυ. φερέτω κύλικα τίς ἐν δόδον καὶ στεμνίον.
Ὡς φίλτατοι γυναικῶν κεραμεῶν ὄσους,
ταύτην μὲν αὖ τίς διδύς ἡδὲ τὴν λαβῶν
καταθέσαι ταύτην, προσλαβὲς μὲν τῆς καὶ πρὸς,
δέσσειναι πειθεῖ, καὶ κύλιξ ὠλοπῆσαι
τὰ σφάγια δέξαι τὰς γυναιξὶν δὲ μνησ.
καλ. εὖ χράνγ' ἔειπες, καὶ πομπήϊζε καλῶς.
λαμ. καὶ μὲν πομπήϊζε γ' αὖ δὲ καὶ τὸν καὶ σορα.
λυ. εἴτε πρῶτην μὲν γυναικῶν ὁμνύει.
καλ. μὰ τὴν ἀφροδίτην ἐκ' ἐαύγ' ἡ μή λάχης.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

260

- λυ. λαζοιοθε πᾶσαι τίς κύλικος ὦ λαμπιτοῖ,
λεγέτω δ' ὑπὲρ ὧν μὲν αἶψ' αὖ καὶ γὰρ λέγω,
ἡμεῖς δ' ἐπομέσθ' ἐταῦ τὰ καὶ μπεδῶστε
οὐκ ἔστιν ἔσθ' ἔδδ' μοιχὸς ἔσθ' ἀνὴρ.
καλ. οὐκ ἔστιν ἔσθ' ἔδδ' μοιχὸς ἔσθ' ἀνὴρ.
λυ. ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσσειπ' ἐσθ' ἔδδ' λέγε.
καλ. ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσσειπ' ἐσθ' ἔδδ' παπαῖ,
ἡ πολυέται μὲν τὰ γόν' αὖτ' ὦ λυσιγνώστη,
οἷον δ' ἀταυρώτη δίαξω τὸν βίον.
καλ. οἷον δ' ἀταυρώτη δίαξω τὸν βίον.
λυ. κρωκωτοφορῶσαι καὶ κεικαλωπιμενίη.
καλ. κρωκωτοφορῶσαι, καὶ κεικαλωπιμενίη.
λυ. ὅπως αὖ ἀνὴρ ἡδὲ τυφῇ μάλιστ' ἡμῶν.
καλ. ὅπως αὖ ἀνὴρ ἡδὲ τυφῇ μάλιστ' ἡμῶν.
λυ. καὶ δὲ ποδὲς ἐκρύσαι τ' ἀνδρὶ τῷ μὲν πείσομαι.
καλ. καὶ δὲ ποδὲς ἐκρύσαι τ' ἀνδρὶ τῷ μὲν πείσομαι.
λυ. εἴ αὖ δὲ μὲν ἀκρῶν βιάζηται βία.
καλ. εἴ αὖ δὲ μὲν ἀκρῶν βιάζηται βία.
λυ. κακῶς παρέξω, καὶ χεῖ προσκινῶσομαι.
καλ. κακῶς παρέξω, καὶ χεῖ προσκινῶσομαι.
λυ. οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνὰ τεχνῶν τὰ πῆσκα.
καλ. οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνὰ τεχνῶν τὰ πῆσκα.
λυ. οὐ γῆσομαι λέαν', ἡδὲ τυροκνήσιδος.
καλ. οὐ γῆσομαι λέαν', ἡδὲ τυροκνήσιδος.
λυ. ταῦτ' ἐμπεδῶσαι μὲν, πῶς μὲν ἐν τευθενί.
καλ. ταῦτ' ἐμπεδῶσαι μὲν, πῶς μὲν ἐν τευθενί.
λυ. εἰ δὲ παραβαίλω ὕδατος ἐμπλησθῇ κύλιξ.
καλ. εἰ δὲ παραβαίλω ὕδατος ἐμπλησθῇ κύλιξ,
Σωεπόμνοδ' ὁ μὲν ταῦτα πᾶσαι. Μυ. νῆ δία.

Λυ. Φέρ' ἔγω καθάρισα τίμ'δε. Καλ. ὁ μένος γ' ὦ φίλη,
Ὅπως αὖ ὦμον δύε' ἀλλήλων ψάλλει.

Λαμ. Τίς ἀόλολυσά. Λυ. ταῦτ' ἐκεῖν' ἔκ' ἐγ' ὤλεον
Αἱ γὰρ γυναικίδον τίμ' ἀκρόπολιν τ' δεῖξ'
Ἡ δὴ κατελήφασιν, ἀλλ' ὦ λαμπροῖ
Σὺ μὲν βιάσθ' ἐκείν' παρ' ὕμνων δὴ τίθει,
Τας δὲ δ' ὁμήρεος κατελείφ' ἡμῖν εὐθαδέ,
Ἡμεῖς δ' τοῖς ἀλλοιῶσιν ταῦσιν οὐ πόλει,
Ξυνεμβάλλωμεν οἰσθῆσαι τῇ μοχλῆς.

Καλ. Οὐκ εὖ ἐφ' ἡμᾶς ξυμβουθήσιν οἶσι,
Τὴν ἀνδράσ' οὐκ εἰς. Λυ. ὀλίγον αὖ τῶν μοι μέλει
Οὐ γὰρ ποσά τις δ' ἀπειλὰς ἔδδ' πύρ
Ἡ γὰρ σ' ἐχέουσιν, ὥς τ' ἀνδρῶν παρὰ πόλιν
Ταῖς παρὰ, ἐὰν μὴ φ' οἷσιν ἡμεῖς εἴπομεν.

Καλ. Μὰ τίμ' ἀφροδίτῃ ἔδδ' ποτέρ', ἀλλ' ὡς γὰρ αὖ.
Α' μοχοὶ γυναικίδον καὶ μαρὰ κελήμεθ' αὖ.

Χορὸς ἀνδρῶν γερόντων.

Χάρε' ἀράκης, ἡ γὰρ βιάσθ' εἰ καὶ τὴν ὦμον ἀλγῆς,
Κορυμὸς ποσά τονι φέρων βαρὺς χλωρὰς ἐλαίας.

Δρα. Ἡ πόλ' ἀέλιπ' ἐστὶν εὖ

Τῷ μακρῷ βίῳ φθῶ,

Ἐπεὶ τίς αὖ ποτ' ἤλπισ' αὖ

Στυμμόδωρ ἀκῆσαι,

Γυναικῆς αἶς ἐβόσκομεν

Κατ' οἶκον ἐμφαίε' κακῶν,

Κατὰ μὲν ἄλλον ἔχον βρέτας,

Κατὰ τ' ἀκρόπολιν ἐμὴν λαβεῖν,

Μοχλοῖσιν δὲ καὶ κληῖροισιν,

Τὰ περὶ πόλιν πεκτυῶ.

Εἴ. Α' καὶ ὡς τάχιστα πρὸς πόλιν ἀνέλθωμεν ὡς φίλοι,
Ὅπως αὖ αὐτοῖς ἐν κήλῳ βεῖτες τὰ πρέμνα ταυτ',
Ὅσαι τὸ πρᾶγμα τὰτ' ἐνέστησαν τοῖς μετ' ἡλθον
Μίαν πυρὰν νήσαντες ἐμπεσσομένην αὐτόχειρος
Γάσας, ὑπὸ ψήφῳ μᾶς, πρῶτ' αὖ τίμ' ἀκούσας,
Οὐ γὰρ μοι τίμ' δὴ μὲν ἐμὴ
Ζῶντος ἐγγαῖαν τῶν,
Ἐπεὶ ἔδδ' κλειρομένης ὅς αὖ
Τίμ' κατέχευε πρῶτος,
Α' πῶθεν ἀφ' ἀλακτος, ἀλλ'
Λ' ὅμως λακωνικῶν πικρῶν
Ὡς τ' ὅπλα παρὰ δ' ἐμοὶ
Σμικρὸν ἔχον πᾶν φριβώσιον.
Γιγὰν, ῥυπῶν, ἀπαράπλητος,
Ἐξ ἐπὶ ἄλλας,
Οὕτω δ' ἐπολιόρησ' ἐγὼ τὴν ἀνδρῶν κείνων, ὅμως
Ἐφ' ἐπὶ ἀκκίδον ἀπείδων πρὸς τὴν πόλιν καθεδύδων,
Ταῖς δ' ἐπὶ δὴ πρὸς πόλιν ἀπείδων πρὸς τὴν πόλιν καθεδύδων,
Ἐγὼ δὲ ἀνδρῶν ἀνδρῶν πολλήμηνος ποσά τις
Μιῶν ἐπὶ τὴν πόλιν ἀπείδων πρὸς τὴν πόλιν καθεδύδων,
Α' καὶ αὖ τὸ γὰρ μοι τ' ὅδ' ὅδ'
Λοιπὸν ὅτι χρεῖον
Τὸ πρὸς πόλιν τὸ σιμὸν οἱ παρὰ τὴν πόλιν ἔχω,
Χ' ὅπως πύρ' ὅδε ἀμπεδύσωμεν
Τὰτ' ἀνδρῶν κακῶν,
Ὡς ἐμὴ πρὸς πόλιν ἀνέλθωμεν ὡς φίλοι,
Α' καὶ ὅμως βεβήσαντες,
Καὶ τὸ πύρ' ἀνέλθωμεν
Μὴ μὲν ἀποσβεσθῶν λάθῃ πρὸς τὴν πόλιν,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Φῦ, Φῦ.
 Ἰὺ ἰὺ τῷ καπνῷ
 ὧς δεινὸν ὦ νῆξ ἡράκλειος
 Προσπεσὼν μ' ἐκ τ' χύφρας
 ὧς περ κύων λυτῶσα πῶ' φθαλμῷ δέκναι,
 Κᾶσιν λήμιον τὸ πῦρ
 Τὸ πᾶσι μηχανῇ,
 Οὐδ' ἄρ' ἰσὺς ποδῶ δ' ὅδε βρυκε πᾶς λήμας ἐμῷ
 Σπύδ' ἀπερὸς ἐς πόλιν
 Καὶ βοήθει τῇ θεῷ,
 Εἴ ποτ' αὐτῇ μᾶλλον ἢ νῦν ὧς λάχης ἀρήξομεν,
 Φῦ, Φῦ,
 Ἰοὺ ἰοὺ τῷ καπνῷ
 Τῇ πὶ τὸ πῦρ ἐγρήγορεν ἐπὶ καὶ ζῆ,
 Οὐκ οὐδ' αὖ οὐδ' αὖ μὲν ξύλω θάμεσθαι πρῶτον αὐτῷ,
 Τῆς ἀμπέλης δ' ἐς τ' χύφραν ἔν φανὸν ἐμαυθίτες,
 Ἀΐαντες, εἴτ' ἐς τὴν θύραν κεινὸν ἐμπίσοιμεν,
 Καὶ μὴ καλοῦσιν τῷ μετὰς χαλῶσιν αἱ γυναικίδες
 Ἐμπίπτεσθαι χρὴ τὰς θύρας καὶ τῷ καπνῷ πείθειν,
 Θάμεσθαι δὴ τὸ φορτίον, φῦ τῷ καπνῷ βαβαῖαξ,
 Τίς ξυλλαβοῖτ' αὖ τῷ ξύλῳ τῶν ἐν σάμῳ στρατηγῶν,
 Ταυτὴ μὲν ἡδὴ τὴν ῥάχιν θλίβοντά με πέπτωται,
 Σὸν δ' ἐστὶν ἔργον ὧς χύφρας τὸν αὐθρακ' ὀξεγείρειν
 Τὴν λαμπάδ' ἡμῶν ὅπως πρῶτον ἐμοὶ προσοίσαις.
 Δέσποινα νίκη ξυγγινῶ, τῶς τ' ἐν πύλει γυναικῶν
 Τῷ νῦν παρεστῶτος θράσους θέσται φρόπαιον ἡμᾶς.
 Χ. γν. ὧς πυρὸς καὶ οὐκ ἐπιδύσειον ἐστὶ θάπτον
 Λιγνὴν δ' ὁκῶ μοι καυθρακ' καὶ καπνὸν ὧς γυναικίδες.
 Η. μ. γ. γέτα πέτα νικηθίκη,

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

262

Φεῖν ἐμπεπῆσθαι καὶ λύνει
 Τὴν καὶ κειτύλλαν περὶ φυσήτω
 ὕπτε νόμων ἀργαλέων,
 ὕπτε γερόντων ὀλέθρων.
 Η. μ. Ἀλλὰ φοβῶμαι τόδε, μὲν ὕπερόπτης βοηθῶς
 Κιῶ δὴ ἔρ' ἐμπλησάμεν τὴν ὑδραῖαν κνεφαῖα,
 Μόγισ ἀπὸ κελύφης ὑπ' ὅχλῳ καὶ θορύβῳ,
 Καὶ πατάγῃ χυφραῖς,
 Διὰ λησὴν ὠστίζομεν
 Σπῆματιαις ἀρπαλέως
 Ἀρμακίῃ τοῦσιν ἐμαῖς
 Δαιμόσιον καὶ οὐκ ἐμὸν
 Φέροντες ὕδωρ βοηθῶ,
 ἢ κενεῖται ὕδωρ τυφογέροντας
 Ἀνδράς ἐρρεῖν σελέχη
 Φέροντας ὥστε βυλάνδιστοντας
 Ἐς πόλιν ὡς φριτάλαντον βαρὺς,
 Δεινότερον ἀπειλιδίτας ἐπὶ
 ὧς περὶ χρὴ τὰς μυσαράς γυναικίνας αὐθρακίδες,
 Ἀς ὧς θεῶ μή ποτ' ἐγὼ τιμωμαινέας ἴδοιμι,
 Ἀλλὰ πολέμα καὶ μηχανῶν ῥυσταμένους
 Ἐλάσθαι καὶ πολίτας,
 Ἐφ' οἷσιν ὧς χρυσολοφᾷ
 Ρολιδίχ' αἰς ἔχον ἔδρας,
 Καὶ σὲ καλῶ σὴ μυχὸν ὧς
 Τετογενεῖ, λῶ τις ἐκείνας
 ὕποπτον πρὸς ἀνδρῶν,
 Φέροντες ὕδωρ μετ' ἡμῶν.
 Σ. ρ. Ἐκείνῳ, τῇ πύλῳ, ὧς ἄνδρῶν ποιοπύνηται,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Οὐ γὰρ ποτ' αὖ χρηστοί γ' ἔδρ' ἔδιδ' ὅς σε βεῖς παῖδ' αὐθρόν.
 Χορός αὐθρόν γερόντων,
 Τὰ π' ὅτ' ἀγῶμα ἡμῖν ἀπεροδοκίτον ἦκει,
 Ἐσμός γυναικῶν, οὐ τοσὺν ὀφείλον αὐθροῦν.
 Χ.γ. Τί βούλῃς ἡμῶς, ἔπειτα πολλὰ δ' ἰδομεν εἶναι,
 Καὶ μὴ μέρους γ' ἡμῶν ὄρατ' ἄνω τὸ μυριόστον.
 Χ.γ. Ὡς φησὶς, ταύτας λαλεῖν ἐάσομεν ποσαύτας,
 Οὐ περὶ κατὰ ξύλον τύπον τ' ἐχρῶν τιν' αὐτάς;
 Χ.γ. Θάμεθα δὴ τὰς καλὰς χ' ἡμῶς, ὅπως αὖ
 Ἦν προσφέρῃ τίω χεῖράς τις, μὴ τὰ π' ἡμῶς.
 Χ.γ. Εἰ νὴ Δία τὰς γὰρ τῶν τις ἡμῶς ἡμῶς
 Ἐκφύον ὡς περ βυβάλας, φωνὴν αὖ ἔκ αὐτῶν.
 Σφ. Καὶ μὴ ἴδω πατέρων τις, καὶ γὰρ παρ' ἐξω
 Κού μή ποτ' ἄλλῃ σὺ κύναν τ' ὄρχων λάβεται.
 Χο. Εἰ μὴ σιωπήσῃς θεὸν ἐκκρίνω τὸ γῆρας σὺ.
 Σφ. Ἀπὸς μόνον σατυρίδος τῷ δακτύλῳ προσελθών.
 Χο. Τί δ' ἔσθ' ἀποδῶ τοῖς δακτύλοις, τί μ' ἐρᾷ σὺ τὸ δεινόν;
 Σφ. Βρῆκα σὺ τῷ πνύμενος καὶ τ' αὐτὸν ὅξω μῆσθ.
 Χο. Οὐκ ἔσ' ἀνὴρ δύρεπιδος σφώτερος ποιητής,
 Οὐδὲν γὰρ ὡς δὴ θρέμει αὐτὸς ὄσιν, ὡς γυναικῶν.
 Σφ. Αἰρώ μεθ' ἡμῶς ὅστις τῶν καλῶν ὡς ῥοδίῳ.
 Χο. Τί δ' αὖ θεοῖσιν ἐχθρὰ σὺ δίδρ' ὅσιν ἐχθρὰ ἄσθινον.
 Σφ. Τί δ' αὖ σὺ πῦρ ὡς τὸ μὲν ἔχων ὡς σκαυτὸν ἐμπυρῶσιν.
 Χο. Ἐγὼ μὲν ἴνα νήσας πυρὰν τὰς σὺς θύλας ὀφείλω.
 Σφ. Ἐγὼ δ' ἴνα τῶν σὺν πυρὰν τὰ τ' ἑκαταβέσαι με.
 Χο. Τὸ μὲν σὺ πῦρ ἑκαταβέσαι; Σφ. Τὸ γὰρ τὰς αὐτὰς δειξά.
 Χο. Οὐκ οἶδας εἰ τῷ ὡς ἔχω τῇ λαμπρῇ σφιδάσῃ.
 Σφ. Εἰ ρύμμα πυρκαϊῆς ἔχω, λαφρόν ἐγὼ παρέξω.
 Χο. Ἐμοὶ σὺ λαφρόν ὡς σκαυτὸν. Σφ. καὶ ταῦτα νῦν μὲν γέ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

263

Χο. Ἦν ἡνυσας αὐτὸ τῷ θράσους. Σφ. ἔλθου θέραι γὰρ ἡμεῖς.
 Χο. Σχίσω δ' ἐγὼ τ' νυθ' βοῆς. Σφ. ἀλλ' ἔκ' ἐθ' ἡλιόφεις.
 Χο. Ἐμπρησον αὐτὸ τὰς κήμας. Σφ. σὺν ἔργον ὡς χελῶν.
 Χο. Οἱ μοι πέλας.
 Σφ. Μῶν θερμὸν λῶ.
 Χο. τοὶ θερμὸν, ἔπαύσαι; τί δ' ὄρα;
 Σφ. Ἀρδω σὸς πῶς ἀναβλαστάνης.
 Χο. Ἀλλ' αὐτὸς εἰ μὴ δὴ φέμων.
 Σφ. Οὐκ οὐδ' ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις σὺ χλιαρεῖς σεαυτὸν.
 Σφ. Ἀρ' ὅξω λαμψέ τ' γυναικῶν ἡ φρυγὴ
 Χ' ὡς τυμπανισμὸς χ' οἱ πυκνοὶ σαβάζιοι,
 Ὅτ' ἀδωνισμὸς ἔστος οὐ π' ἔτι τ' ἐργῶν,
 Οὐ γὰρ ποτ' ὡς ἡνυσον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ,
 Ἐλεγον δ' ὅ μὴ ὡς κιστὶ μὲν δὴ μὲν ἔστος
 Πλεῖν εἰς σκελίαν, ἡ γυνὴ δ' ὄρχημεν
 Αἰ αἰ ἀδωνιν φησὶν, ὃ δὲ δὴ μὲν ἔστος
 Ἐλεγον ὁ πλῆκας καὶ ταλάνων ζακωδίων,
 Ἦ δ' ὅτε πεπῶκα, ἡ γυνὴ π' ἔτι τ' ἐργῶν
 Κόπτεσθ' ἀδωνιν φησὶν, ὃ δὲ βιαίετο
 Ὅ θεοῖσιν ἐχθρὸς καὶ μακρὸς χολοζόγης,
 Τοιαῦτ' ὅτε αὐτῶν ὄσιν ἀκρόατος ἄσθινον.
 Α.γ.γ. Τί δὴ τ' αὖ εἰ πύθοιο καὶ τῶν τῶν δ' ἔβριον,
 Αἰ πᾶσι βούλῃσι, καὶ τῶν καλῶν
 Ἐλουσαν ἡμῶς, ὡς τε θ' αἰματὶ δὴ
 Σείειν παρέστιν, ὡς περ ἐν ἐρηθίας.
 Σφ. Νῦν γὰρ ποσειδῶν ἔκ' ἀλκυὸν δίκαια γέ
 Ὅταν γὰρ αὐτοὶ ξυμπονηθῶμεθα
 Ταῖσιν γυναιξὶ καὶ δὴ δὴ πᾶσι φρυγῶν,
 Τοιαῦτ' ὅτε αὐτῶν βλαστάνει βλαδύμακτα.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Οἱ λέγοντες ἐκ τῶν διμυρχῶν τοιαυτῶν,
 ὧς χρυσόχοι, τὸν ὄρμον ὃν ἐσιδύατες
 Ὁρχαμένους μὲν τῶν γυναικῶν ἐσπέρους,
 Ἡ βάλανος ἐκπέπρωκεν ἐκ τῆς ῥήμας,
 Ἐμοὶ μὲν οὐδ' ἐστὶς σκαλαμῖνα πλυντέα,
 Σὺ δ' ἴω γολάσης πάση τέχνῃ πρὸς ἐσπέραν
 Ἐλθὼν ἐκείνῃ τῶν βάλανον δύαρμοσον.
 Ἐτέρος δὲ πρὸς σκυτοτόμον ταυτὶ λέγει
 Νεανίαν, καὶ πέος ἔχοντ' ἔπαυσιμόν,
 ὧς σκυτοτόμῃ, τῷ γυναικῶς τῇ πόδας
 Τὸ δεκτυλίδιον πέλει ζυγόν,
 Ἀὐτὸν παλὸν ὃν, τῷ δ' ἄνδρ' ὅτι μισομβρείας
 Ἐλθὼν χέλασπον, ὅπως αὐτὸν δυνάτεως ἔχη,
 Τοιαυτὴ ἀπ' αὐτῆς τοιαυτὴ πρὸς γυναικαί
 Ὅτε γὰρ ἄνδρ' ἐγὼ πρόβαλλος ἐκπορεύσας ὅπως
 Κωπῆς ἐσόνται παρρηγίαι νυκτὶ δόν,
 Ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκείκλισμαι τῇ πυλῶν,
 Ἀλλ' ἔδεν ἔργον ἐστίναι, φέρε τῇ μοχλῶς
 Ὅπως αὐτὸς αὐτὸς τῇ ὑβρεως ἐγὼ χέθω,
 Ροὶ κέφλωας ὡς δύνωει; ποῖ δ' αὖτ' οὐ βλέπεις;
 Οὐδὲν ποῶν ἀλλ' ἢ καπιλαῖον σκοπῶν,
 Οὐχ ὑποβαλόντε τῇ μοχλῶς ὑπὸ τὰς πύλας
 Ἐν τῷ δὲ ἐκ μοχλῶς ἐστ' ἐν τῷ δὲ ἐγὼ
 Σιωπῇ μοχλῶσω. Λυ. μὴδὲν ἐκ μοχλῶς ἐστ' ἐγὼ
 Ἐξέρχομαι ἥρ' αὐτομάτῃ, τί δέ τ' ἐκ μοχλῶν,
 Οὐ γὰρ μοχλῶν δέ τ' ἐστ' ἐγὼ, ἢ νῦν καὶ φρονῶν.
 Ὑπ. Ἀλλ' ἔτις ὡς μοχλῶς σὺ, πρὸς δ' ὅτι τοξότης
 Ξυλλαμβάνει αὐτὸν καὶ ὡς πῶς τὸ χεῖρ δέ τ' αὐτόν.
 Λυ. Εἴτ' ἄρα νῦν αὖτ' ἐμὴν τῶν χεῖρ ἔχει

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

264

Ἀκρην προσίσσει, δημόσιος ὢν κλαύσειται.
 Ὑπ. Εἴσας δ' ὅπως, ὡς ξυλαρπάσει μέσῃ;
 Καὶ σὺ μετὰ τὰς τῶν αὐτῶν δῆσετον;
 Σρ. Εἴτ' ἄρα νῦν τῶν πάνδροσιν ταύτῃ μόνον
 Τῶν χεῖρ ὡς βαλεῖς, ὡς δὲ χεῖρ πατοῦμενος.
 Ὑπ. Ἰδὲ γὰρ ὡς δὲ χεῖρ, ποῦ ἐν τέρῳ τοξότης
 Ταύτην πρὸς τέρῳ ξυλαρπάσει ὅτι καὶ λαλεῖ.
 Σρ. Εἴτ' ἄρα νῦν τῶν φασφόρον τῶν χεῖρ ἄκρην
 Ταύτην προσίσσεις, κύαθον αὐτῆς τῆς τάχως.
 Ὑπ. Τὰς τῶν τῶν, ποῦ τοξότης, ταύτης ἔχει,
 Ραῦσω τὴν ὡς τῆς δὲ ἐγὼ τῆς ὡς δὲ,
 Σρ. Εἴτ' ἄρα νῦν τῶν ταυροπόλον ταύτῃ πρόστα,
 Ἐκκοκκῶ σὺν τῶν σενονακῶν τοῖς ῥίχας.
 Ὑπ. Οἱμοὶ κακοδαιμόνων ὡς δὲ ἐγὼ τῶν τοξότης,
 Ἀτὰρ ὡς γυναικῶν ὡς δὲ ποῦ τῶν ἡτῆρας
 Ἡ μὲν, ὡς δὲ χωρῶμεν αὐτῶν ὡς δὲ σκύβαλιν,
 Ξυλαρπάμενοι. Λυ. νῦν τῶν δὲ ὡς δὲ ὡς δὲ
 Ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν ὡς δὲ τῶν τῶν λόχοι
 Μαχίμων γυναικῶν ἐν τῶν ὡς δὲ πλυσμένων.
 Ὑπ. Ἀποστέφετε τὰς χεῖρας αὐτῶν ὡς δὲ σκύβαλιν.
 Λυ. ὡς δὲ μὲν μοχλοὶ γυναικῶν ἐκ τῶν ἐν τῶν
 ὡς δὲ πρὸς γυναικῶν ἐκ τῶν ἐκ τῶν ἐκ τῶν
 ὡς δὲ σκοροδοπενδοκυβερταρῶν ἐκ τῶν ἐκ τῶν
 Οὐκ ὡς δὲ ἐλθὲτ' ὡς δὲ παύσεται, ὡς δὲ ἀρῆξετε,
 Οὐλοισθὲρ ὡς δὲ, ὡς δὲ αὐτῶν αὐτῶν τε;
 Ραῦσε δὲ ἐπ' αὐτῶν χωρεῖτε, μὴ σκυλύνετε.
 Ὑπ. Οἱμοὶ κακοδαιμόνων πέπρωται μὲν τὸ τοξότης.
 Λυ. Ἀλλὰ τί γὰρ ὡς, πότερον ὡς δὲ ἐκ τῶν ἐκ τῶν
 Ἡ κων ἐκ τῶν ἐκ τῶν, ὡς γυναικῶν ἐκ τῶν

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Χολύς εἶναι; ὕπ. μοῦ ἔν ἀπόλλω καὶ μάλα
ροχλίω ἐάγε πλησίον καὶ πύλος ἦ.

Χο. Ωῦ πόλλ' ἀνελώσας ἔπι πρόβαλε πῆδε γῆς
τί τοῖς δε σαρὸν ἔς ἔχον τοῖς θυγίοις σιωάπτες
οὐκ οἶδα λαβρόν οἶον αἰδ' ἡμᾶς ἔλασαν ἀρπῖ
ἐν τοῖσιν ἰματιδίοις, καὶ ταυτ' ἀνδύ κηρίας.

Χ.γυ. Ἀλλ' ὦ μέλ' ὅ γ' ἔρ' προσφέρειν τοῖς πλησίονσιν εἰκῇ
τὴν χάρι', ἐὰν δὲ τῷτο δρᾶς, κοιλιδίῃν ἀνάρκη.
Εἴ τι θέλω γὰρ σωφρόνας ὡς περ κηρὶ καὶ θυότα
λυπῶσα μηδὲν ἐνθαδὶ κινῶσα μὴ δὲ κάρφος,
ἢ ν' μή τις ὡς περ σφικκὴν βλίπῃ με καὶ ρεθίζῃ.

Χ.αὐ. Ωῦ ζῶ τί ποτε χρυσόμεθα
τοῖςδε τοῖσι κνωδέλοις,
οὐ γὰρ ἐς' ἀνέκτα τάδε ἄλλα βάσκανιζέον
τόδε σοι τὸ πάθος μετ' ἐμῶ,
ὅτι βυλόμεναί ποτε τὴν κραναῶν
κατέλαβον, ἐφ' ὅτι τε
μεγαλόπερον ἄβαστον
ἀκρόπτιν ἱερὸν τέμενος,
ἀλλ' ἀνέρωτα καὶ μὴ πιδῶ καὶ πρόσφερε πάντας ἐλέγχας,
ὡς αἰχρὸν ἀκωδάνισον ἐᾶν τὸ τοῖσδε πρᾶγμα μεθεύτας.
Ρρ. καὶ μὴ αὐτῶν τῶν ὠδυνῶν νῦν τὸν δῖον πρῶτα πυθέσθαι
ὅτι βυλόμενα, τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπεκλείσατε
τοῖς μοχλοῖς.
Λυ. Ἰναὶτ' ἀργύριον σὺν παρέχοιμεν καὶ μὴ πολεμοῖτε δι' αὐτῶ.
Ρρ. Διὰ τ' ἀργύριον πολεμῶμε. ἦ; λυ. καὶ τὰ δαῖτα πάντ' ἐκνύκην
ἵνα γὰρ πείσανδρος ἔχοι κλέπτην καὶ τ' ἀρχαῖς ἐπέχοντες
ἀέτινα κρηγορυγνὺ ἐκνύκων, οἱ δ' ἔχον τ' εἰς ἐκείνη δρῶνται
ὅτι βυλόμενα, τὸ γὰρ ἀργύριον τ' ἐκείνι καὶ κατέλασαν.

Ρρ. Ἀλλ' ἄ

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

265

Ρρ. Ἀλλὰ πιδράσας; λυ. τὸ μὲν ῥωτᾶς; ἡμῖς ταμιδιότο μὲν αὐτῶ.
Ρρ. Ὑμῖς ταμιδιόστετε τὰργύριον; λυ. τί θενδὸν τὸ νομίζεις,
οὐ καὶ τ' αὐτὸν χρήματα πάντως ἡμῖς ταμιδιόμεν ὑμῖν;
Ρρ. Ἀλλ' ἔταυτ'. λυ. πῶς δ' ταυτ'; Ρρ. πολεμικέον ἐς' ἀπὸ τῶτα
Λ. Ἀλλ' ἔχον δὲ πρῶτον πολεμεῖν. Ρ. πῶς ἢ τοις θυγίοις ἀλλὰ;
Λ. Ἡμῖς ὑμῶς σώσομεν. Ρ. Ὑμῖς. Λ. Ἡμῖς μῦτοι. Ρ. ἀέτιλιόν γε
Λ. Ἀλλ' ἀποδεκτέα ταυτ' ἐστὶν ὁμῶς. Ρ. νῦν τ' δὴ μὴδ' αἰδ' ἡμῶν γε,
Λ. Σωσέον ὦ τῶν. Ρ. καὶ μὴ δέομαι. Λ. τὸ δ' ἔνεκεν πολὺ μᾶλλον.
Ρρ. Ὑμῖν δ' ὅθεν περ τ' πολέμῳ τ' ἀρρώστῳ ἐμείληται (οἱ δὲ)
Λ. Ἡμῖς φράστομε. Ρ. λέγε δὴ ταχέως ἵνα μή κλάῃς. Λ. ἀκρωτῶ
καὶ τὰς χεῖρας πειρῶ καὶ τέχην. Ρ. ἀλλ' ὅ δὴ δυνάμει, χαλεπὸν ἢ
ὕπὸ τ' ὀργῆς αὐτῶς ἴσχειν. Λ. κλαίειν ποίνω πολὺ μᾶλλον
Ρρ. Τῶτο μὲν ὦ γραῦ σκυτῇ κρώξαις, σὺ δὲ μοι λέγε.

Λυ. Ταῦτα ποιήσω,
ἡμῖς τ' μὲν πρότερον πόλεμον καὶ τὸν χρόνον λυγρόμεσθα
ὕπὸ σωφροσύνης τ' ἡμετέρας τ' ἀνδρῶν αὐτῶν ποιῆτε
οὐ γὰρ γρύζεν ἡμεῖς, καὶ τ' ἐκ ἡρέσει ἡμῶς,
ἀλλ' ἡθρομένομα καὶ λυγρῶν καὶ πολλῶν ἐν δὸν αὐτῶν
ἡκῶσμεν αὐτῇ κακῶς ὑμῶς βυλόμενα μέγα πρᾶγμα
εἴτ' ἀλγῶσαιτ' ἀνδρῶν ὑμῶς ἐπανηρόμεθα καὶ γελᾶσαι,
τί βεβυλόμενα περ τ' ἀπονδῶν οὐ πῇ σῆλη παραγράφαι
ἐν τῇ δὴ μὴ πῇ μερον ὑμῖν; τί δέοι ταυτ' ἢ δῖος ἀνὴρ
οὐ σῆσει; καὶ γὰρ σῆλων. Αλ. γυ. ἀλλ' ἔκ' ἀν' ἐγὼ ποτ' ἐσῆ.
λυ. καὶ ὡς ζῶν γ' ἐμὴ σῆλων, ποῖ γὰρ ἐγὼ γ' ἐσῆων,
εἴτερον τι πονηρότερον βυλόμεθα περὶ σῆμων ἀν' ὑμῶν
εἴτ' ἡρόμεθα ἀν' πῶς ταυτ' ὦ νερ διαπράττειται ὡς δ' ἀνὸς τῶς
ὅ δὲ μὲν οὐδὲς ὑποβλέψας ἡφασκε, καὶ μὴ τ' σῆμον αὐτῶν
ὅ τοι γὰρ ἐμὴ καὶ τ' κεφαλῶν, πόλεμος δ' ἀνδρῶν μελίσσει
Ρ. Ὅρθως γε λέγων νῦν δὲ ἐκείνος. Λ. πῶς ὀρθῶς ὡς κακῶς δὲ μοι

il κκ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Εἰ μὴ δὲ κακῶς βαλνυμένοις ὄξιν ὑμῖν ὑποθέσθαι,
ὅτε δὴ ὑμῶν ἐν τοῖσιν ὁδοῖς φανερώς ἠκούμεν ἡδὴ,
οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ χώρᾳ μὲν δὲ δὴ ἑτέρος τις,
μετὰ ταῦθ' ἡμῖν δύσιν ἐδοξεν σῶσαι τὴν ἐκείνου κρινήν.
Ταῖς γυναιξὶν συλαχθίσαις, ποῖ γὰρ καὶ χρὴ ἀναμείναι;
ἢν ἂν ἡμῶν χρυσὰ λεγόντων, ἐδελήσῃτ' ἀν' ἀκροῶσθαι.
Καὶ πῶς παῖδ' ὥς π' ἡμεῖς ἐπανορθώσαιμεν ὑμᾶς.

Πρ. Ὑμᾶς ἡμεῖς; δεινόν γε λέγεις καὶ τὴν ἄν' ἐμοί γε.

Λυ. Σιώπα, (ματα φέρε.

Σίγῃ κατάρατε. Πρ. σιωπῶ γὰρ; Λυ. καὶ ταῦτα καλῶς

περὶ τὸ κεφαλῶν. Πρ. μὴ νῦν. Λυ. ἀλλ' εἴ τ' ἐπὶ πόδιν σὺ

παρ' ἐμοῦ τουτὶ τὸ κελευμμά λαβών

ἔχε καὶ περὶ τοῦ τὴν κεφαλῶν,

Καὶ σιώπα,

καὶ τουτονὶ τὸν καλαθίσκον,

Καὶ ταῖς φαίνεται συζωσάμενος

Κυάμοις βράγων,

Ρόλεμος δὲ γυναιξὶ μελήσει.

Χο. Αἶρε δ' ὦ γυναικὶν ἀπὸ τῶν καλῶν ὅπως αὖ

ἐν τῷ μέρει καὶ ἡμεῖς τε τοῖς φίλοισι ξυλλαβώμεν,

Ἐγὼ γὰρ ὅποτε καὶ μοι ἀνὸρ καμύνῃ,

οὐδὲ πὸ γόνυ καὶ πόδες ἐλαίμα καὶ μετὰ πόδας,

Ἐθέλω δ' αὖθις πᾶν ἰσχύει

μετὰ τῶν δ' ἀρετῇ; εἴχ' αἶς.

Εἴνι φύσις εἴνι χάρις,

Εἴνι δὲ θράσος, εἴνι δὲ

σοφὸν, εἴνι φιλόπολις

Ἀρετὴ φρόνιμος,

Ἀλλ' ὦ πῶς ἀνδρείοτάτων καὶ μηδισίων ἀκαλήφων,

χωρεῖτ' ὀργήν, καὶ μὴ τέγγεσθ' ἐπ' ἡμῶν βέλαι βέτα.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

266

Λυ. Ἀλλ' ὦ πρὸς τὸν κύβητος ἔρω, καὶ ἡ κυβήτης ἀφροδίτη

ἵμερον ἡμῶν καὶ τὸν πόλεμον καὶ τὸν πόλεμον καὶ τὸν πόλεμον,

Καὶ τὸν πόλεμον τερπνὸν τοῖς ἀνδράσι καὶ ῥοπαλίνδαις,

Οἱ μὲν ποτε λυσίμαχος ἡμᾶς ἐν τοῖς ἔλλησι καλεῖσθαι.

Πρ. Τί ποιήσας; Λυ. ἢν παύσωμεν πρῶτισον μὲν ὁ πόλεμος

Ἀγοράζοντας καὶ μαινομένους, καὶ τὴν παῖσαν ἀφροδίτην,

Νῦν μὲν γὰρ δὴ καὶ τοῖσι χύραις καὶ τοῖς λαχένοις ὁμοίως

περιέρχονται καὶ τὸν ἀγορᾶν ἐν ὅλοις ὥς π' ἡγορεύοντες

Πρ. Νῦν δὲ καὶ καὶ τὸν πόλεμον καὶ τὸν πόλεμον καὶ τὸν πόλεμον

ὅτ' αὖ ἀπὸ τῶν πόλεμον καὶ τὸν πόλεμον καὶ τὸν πόλεμον

Α. Νῦν δὲ ἔγωγ' ἀνδρῶν καὶ τὸν πόλεμον καὶ τὸν πόλεμον

Ἐς τὸν πόλεμον ἐμβαλόμενον πόλεμον πόλεμον πόλεμον

Ἐτέρως δὲ θράξ' ἐπέστη σείων καὶ πόλεμον πόλεμον

Ἐδέδοικε τοῦ πόλεμον πόλεμον πόλεμον πόλεμον

Πρ. Πῶς δ' ἡμῶν πόλεμον πόλεμον πόλεμον πόλεμον

πολλὰ,

Εἴνι τὸν πόλεμον πόλεμον πόλεμον πόλεμον πόλεμον

Χ. γ. ὡς π' ἡλῶσιν ὅτ' αὖ ἡμῶν ἡ τεταραχμὴ ὡς λαβῶσαι

Ἵππευσι τοῖσιν ἀφροδίταις τὸν πόλεμον πόλεμον πόλεμον

Ὁύτως καὶ τὸν πόλεμον πόλεμον πόλεμον πόλεμον πόλεμον

Δικνεύουσι διαπρεπείων τὸν πόλεμον πόλεμον πόλεμον

Πρ. Ἐξ ἐρίων δὴ καὶ πόλεμον πόλεμον πόλεμον πόλεμον

παύσαν οἷον πόλεμον πόλεμον πόλεμον πόλεμον πόλεμον

Ἐκ τῶν ἐρίων πόλεμον πόλεμον πόλεμον πόλεμον πόλεμον

Πρ. Πῶς δὲ πόλεμον πόλεμον πόλεμον πόλεμον πόλεμον

Ἐκ πόλεμον πόλεμον πόλεμον πόλεμον πόλεμον πόλεμον

Ἐκ πόλεμον πόλεμον πόλεμον πόλεμον πόλεμον πόλεμον

Καὶ πόλεμον πόλεμον πόλεμον πόλεμον πόλεμον πόλεμον

Ἐκ πόλεμον πόλεμον πόλεμον πόλεμον πόλεμον πόλεμον

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Εἴτε ξαίνειν ἔς κελαδέσκον κρινῶν δύνοιεν ἅπαντες,
Καταμινυάτας τ' μετόικας καὶ τις ξένος τ' φ' ὑμῖν,
Καί τις ὀφείλει τῷ δημοσίῳ ἢ τάτις ἐγκαταμίξαι,
καὶ νῦν δὴ αὖτε πόλεις ὅποσαι τ' ἦν τ' δ' ἔσιν ἀποικισί,
Διαγινώσκουσιν ὅτι ταῦθ' ἡμῖν ὥσπερ καὶ τὰ γάρματα κείτοι,
Χωρεῖς ἐκείσιν, καὶ τ' ἀπὸ τῶν πάντων καὶ τὰ γάρματα λαβόντες
Δούρο ξυνάγειν ἢ συνελθοῖσιν ἔς ἐν, καὶ πείτα ποῆσαι
Τολῦπην μεγαλῶν, καὶ τ' ἐκ ταύτης ὅ δὴ μὲν κλαῖν' ὁ φῶναι.
Ρρ. Οὐκ ἐν δεινὸν ταυτὶ ταύτας ῥα βδίζειν καὶ πολυτύβειν
αἷς ὅς μετὴν πένυ τ' πολέμα. Λν. ἢ μὲν ὧ παρματάρων
ῤαλὲν ἢ γε διπλᾶν αὐτ' φέρομεν, πρῶτισον μὲν γε τεκῆσαι
Καὶ κτεμεύσασαι παῖδας ὁπλίτας. Ρ. σῆμα μὴ μνησιν ἐκείνης
Λν. Εἶδ' ἡνίκα χερῶν δὴ φρανθῶναι ἢ τῆς ἡγῆς ἀπολαύσαι,
Μονοκονιτῆμεν διὰ τὰς σφατεῖας, καὶ ὁ μέτερον μὲν ἔατε,
Ρρ. τ' ὅ κερῶν ἐν τοῖς θαλάμοις κηρασκιστῶν αὐτῶν.
Ρρ. Οὐκ ἐν ἀνδρῶν κηρασκιστῶν. Λ. μὲν δὲ ἄλλ' ἔκ εἴπερ ὁμοίον,
Ὅ μ' ἔρ' ἡκῶν καὶ ἢ πολὺς τεχνὶ παῖδες ἡρόν γε μακροῦ
Τῆς ὅ γυναικὸς μικρὸς ὁ κειρὸς, καὶ τ' το μὴ πλάσβηται
Οὐδέ τις θέλει γῆμαι ταύτην, ὅ τ' δουρικὴν δὲ καὶ θητοῦ.
Ρρ. Ἀλλ' ὅς τις ἐστὶ σῶσαι διωατὸς;
Α. λ. γ. Σὺ δ' ἢ τί μεθῶν ἐκ ἀποθήκης,
Καί τιν' ὅτι, σορὸν ὠνήσει
Μελιτῆς ταν, ἐγὼ καὶ δὴ μάσσω
Λαβέ ταιπὶ καὶ σεφάνωσαι,
Καὶ ταυταὶ δέξαι παρ' ἐμῶν,
Καὶ τὸν ἰ λαβέ τὸν σεφάνον,
Τὸ δὲ ἢ; πὶ ποθεῖς;
Χώρει ἔς τιν' ναῦν,
Ὁ χερῶν σε καλεῖ,

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

267

Σὺ δὲ κωλύεις ἀνάγειν.
Εἴτ' ἔχι ταῦτα δεινὰ πάσαι ἐς' ἐμέ,
Νῆ τὸν δὲ ἄλλα τοῖς περὶ βδολοῖς ἀντικρὺς
Εἰ μὲν ὡς δὲ βδολοῖς βδολοῖς ὡς ἐγώ.
Μῶν ἐγκαλοῖς ὅπ' ἔχι περὶ βδολοῖς σε,
Α'λλ' ἐς ῥίτλῳ γ' ἔν ἡμέραν πρῶτ' πάνυ
Εἴη περὶ ἡμῶν τὰ ῥίτ' ἐσθλὰ σπομένη.
Λ. γ. Οὐκ ἐτ' ἔργον ἐγκαλοῦ δεινὸς τις ἐς' ἐλδύθερος,
Α'λλ' ἐπαποδύμεθ' ἀνθρώποι τὰ τῶν πρῶτ' γαμπί,
Ἡ δὴ ἔρ' ὅτι τὰ πλείονων καὶ μαζόνων
Πραγματῶν μοι δοκεῖ,
Καὶ μέγισ' ὅσφραϊνομαι τ' ἰππὶς τυραννίδος,
Καὶ πένυ δέδοικα μὴ
Τῶν λακωνῶν τινές
Δούρο σινεληλυθότων,
Α'νδρῶν ἐκ κλειδένους
Τὰς θεοῖς ἐχθρὰς γυναικας ὅς ἐπαίρων διόλῳ
Καταλαβεῖν τὰ χερμὰ ἡμῶν
Τόν τε μωδὸν εὐδὸν ἐζῶν ἐγώ,
Δεινὰ γάρ τοι τὰς δεγ' ἡδὴ τ' πολίτας νυθετεῖν,
Καὶ λαλεῖν γυναικας ὅσας ἀπὸ δὸς χαλκῆς πέρι,
Καὶ διαλαλεῖν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν λακωνικοῖς
Οἱ σὺν πῖσιν ἔδεν, εἰ μὴ περ λυκὸν κεχλωτόν,
Α'λλὰ ταῦτ' ὅφλωκεν ἡμῖν ἀνδρῶν ἀπὸ τυραννίδος,
Α'λλ' ἐμὲ μὲν δ' τυραννίδος σπον, ἐπεὶ φυλάξομαι,
Καὶ φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτῃ κλάδῳ
Α'γοράσωτ' ἐν τοῖς ὅπλοις ἐξ ἡς ἀριστογέτονι,
Ὡ δὲ ἐστὶν ἐγὼ παρ' αὐτὸν, αὐτὸς γάρ μοι γίνεταί
Τοῖσι θεοῖσι ἐχθρὰς πετάξαι τῆς δεγρῆς πλὴν γάδοι.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Οὐ γὰρ ἡσπόντας οἴκησ' ἢ πενήσας γινώσκειται,
Χο. γν. Ἀλλὰ θά μιν οὐδ' ὦ φίλοι γράβειν ταδὶ πρῶτον χαίρει,
 ἢ μῆτις γὰρ ὦ πάντες ὡς οὐ λόγων κατάρχομεν
 τῇ πόλει χρησίων
 Εἰκότως, ἐπεὶ χλιδῶσαν ἀπλάως ἐθρεφέ με,
 Εἴ ποτε μὲν ἐπιγνώσκει
 Εὐθύς ἢ ῥηφόρου,
 Εἴ τ' ἀλέφρις ἢ δεινός
 Οὐσατ' ἀρχιγένης
 Καταχέσσει κροκῶν ἀρκτος λυβραυρανίσις,
 Καὶ κενιφόρου πύτ' ὅσον
 Ραῖς καὶ ἐλὴν ἔχουσ' ἰχθύων ὄρμαθον.
 Ἀρὰ πρὸς φίλῳ τὴν χρυσὸν τῇ πόλει παραινέσαι;
 Εἰδ' ἐγὼ γυνὴ πέφυκα τῆς τοῦ μὴ φθονεῖτέ μοι
 Ἦν' ἀν' ἀμείνων ἔσεν ἐμῷ τῷ παρόντων πραγμάτων,
 Τὸ δ' ἀνὰ γὰρ μοι μέτεσι καὶ γὰρ ἀνδράσις ἡσφέρω,
 Τοῖς δὲ θυπύνοις γέρεσι δ' ἐμέτεσι ὑμῖν, ἐπεὶ
 Τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παπ' πῶον ἐκ τῶν μηδίκων
 Εἴ τ' ἀναλάσαντες ἐκ ἀντισφύρετε τὰς ἡσφορας,
 Ἀλλ' ὅφ' ἡμῶν διαλυθῶσι πρὸς τὴν κινδυνόμεν,
 Ἀρὰ χρυκτὸν ὅδιν ὑμῖν, ἡ δὲ λυπύσις τί με,
 Τῷ δὲ γὰρ ἀφύκτω πεπείσσω τῷ κινδυνῷ πῶ γινώθων.
Ρρ. Ταῦτ' ἔχ' ὅβρις τὰς πράγματ' ὅδιν
 Ροδὴν καὶ πιδώσαν μοι δοκεῖ
 Τὸ χρεῖμα μάλλον,
 Ἀλλ' ἀμυντέον τὸ πρᾶγμα ὅστις γ' ἀνδραγίας ἔσ' ἀνὴρ.
Χ. γ. Ἀλλὰ πῶ ὅζω μὴ δ' ἐκδύμεθ' ὡς τὴν ἀνδρα δ' αἶ
 Ἀνδρὸς ὅστις οὐδὲν, ἀλλὰ ἐκ ἐντελειῶσαι περὶ πει,
 Ἀλλ' ἄγετε λυγρόποδον

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

268

Οἱ πρὸς ἡδύλα φῦσιν
 Ἦλθομεν ὅτ' ἡ μὲν ἐπὶ,
 Νῦν δ' αἶ
 Νῦν ἀνιβῆσαι πάλιν.
 Καὶ ἀπὲρ ὥσαι
 Ραῖς τὸ σῶμα, καὶ ποσειδά
 ὅσαι τὸ γῆρας τὸδε,
 Εἰ γὰρ εὐδῶσαι τίς ἡμῶν τοῖς δε καὶ σμικρὰν λαβὼν
 Οὐδὲν ἐλάττωσιν αὐτοὶ λιπαρὰς χειρουργίας,
 Ἀλλὰ καὶ ναῦς τεκταίνονται, καὶ πικρὰς ἡσφ' ἐπὶ
 Ναυμαχίαν καὶ πλεῖν ἐφ' ἡμῶς ὡς πρὸς ἀρτεμισίαν,
 Ἦν' δ' ἐφ' ἵππων φάπωνται διαγράφω τῇ ἵππείας,
 Ἴππων τεκτονὶ γὰρ ὅδιν χρεῖμα καὶ πορον γυνή
 Κὰκ ἀνὰ πολέται φέροντες, τὰς δ' ἀμαζόνους σκόπει,
 Ἀς μίκων ἐγγραφέν ἐφ' ἵππων μαχομένη τοῖς ἀνδράσι,
 Ἀλλὰ τούτων χρεῖς ἀπασῶν ἐς τελευτήν ἐξυλόν
 Εἰς καθαρμόσαι λαβόντας τουτονὶ τὸν αὐχένα,
Χο. γν. Εἰ νὴ τῷ θεῷ με ζωπυρήσεις
 Λύσω πῶ ἑμαυτῆς αὐτὴν δὴ καὶ
 Ροήσω τὴν μέρον
 Τὸς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον,
 Ἀλλὰ χ' ἡμῶς ὡς γυναικῶν θαπτόν ἐκδύμεθα,
 Ὡς ἀν' ὅζωμεν γυναικῶν ἀσπιδὰς ὡρμησίων,
 Νῦν πρόσαι μ' ἵτω τίς ἴνα
 Μήποτε φάγη σκόροδα,
 Μὴ δὲ κινάμενος μέλανας
 Ὡς δ'
 Καὶ μόνον κακῶς ἐρεῖς,
 Ὡς πρὸς ὧν γὰρ,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Αἰετὸν τίκτονται καὶ θάλασσαν
ρός σε μαυρὸς μοι.

Α'λ. Οὐ γὰρ ὑμῶν φροντίσαι μ' ἀν' ἡμῶν ζῆλα μπιπῶ
Ἡ περὶ θηβείας πόλιν παῖς δὲ γέννησιν ἰσχυρῶς,
Οὐ γὰρ ἔστι δυνάμεις ἡδ' ἰσχύς ἐπὶ αἰετῶν σὺν φημισμῶν
Ὅστις ὡς δὲ τὸν ἀπὸ τῆς πόλεως τὰς γαίαντες,
Ὡς τε καὶ χθὲς τῇ καὶ τῇ ποιεῖσαι παλαιάν ἐγώ
Ταῖσι παῖσι τὴν ἐπὶ τῶν ἐκείνων ἐκ τῶν γαίαντων
Ραῖδεν χρυσῶν καὶ μπιπῶν ἐκ βιωτῶν ἐργελλῶν,
Οἱ δὲ πέμψαν ἔκ τε φασκὸν διατὰ σὺν φημισμῶν
Κῆχι μὴ παύσῃς τῇ φημισμῶν πρὶν ἀν'
Τῆς σκέλης λαβὼν ὑμῶς τίς ἐκ φασκίσης φέρων
Αἴσας πρᾶγος τῶν καὶ βυλβύμας,

Τί μοι σκυνθρωπὸς ὀφελήσας δόμων;
λν. Κακῶν γυναικῶν ἔργα καὶ θυλίσαι φρῶ
Ροίει μ' αὐτὸν μόνον, περὶ πατεῖντ' ἀν' ὡ καὶ τῶ.

Α'λ.γ. Τί φῆς, τί φῆς;

λν. Α' ληθῆ, ἀληθῆ.

Α'λ.γ. Τί δ' ἐστὶ δεινὸν φράζει ταῖς σκυντῆς φίλαις.

λν. Α'λλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν, καὶ σιωπῆσαι βαρύν.

Α'λ.γ. Μὴ νῦν με κρύψῃς, τί πεπνυμένος κακῶν;

λν. Βινητῶμεν ἢ βράχισον τῶ ἴδρον.

Α'λ.γ. Ἰὼ ζῶ;

λν. Τί ζῶς αὐτῆς, ταῦτα δ' οὐδ' ἔτι φῶς ἔχει,
Ἐγὼ μὲν οὐδ' αὐτὰς ἀποχεῖν ἐκέπ
Οἶατ' ἀπὸ τῶ ἀνδρῶν, ἀπὸ δὲ φασκίσης γάρ
Τὴν μόνον πρῶτον διαλέγεσθαι τὴν ὀπλῶν
Κατέλαβον, ἢ τῶ παντός ὅτι ταυλίου,
Τὴν δ' ἐκ φροχίας αὐ κατελευσάμεν ἡμῶν,

ΔΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

269

Τὴν δ' αὐτομολῶσιν, τὴν δ' αὐτὴν σφραγίσαν

Ἡ δὲ πέπεσται διανοημένη καὶ τῶ

Εἰς ὀρσιλόχου χθρῆς, τῇ φημισμῶν κατετάσσει

Ράσας τε περὶ φασκίσης ὡς τ' ἀπελθεῖν οἴκηδε,

Ἐλθονσιν, ἡδὲ γοῶν τίς αὐτῇ ἔρχεται,

Αὐτὴ σὺ ποιεῖς. γν. οἴκηδ' ἐλθεῖν βύλομαι,

Οἴκοι γὰρ ὅσιν ἐρεῖ μοι μιλῆσαι

Υπὸ τῶν σέων κατεκρηπόμενα. λν. ποίων σέων;

Οὐκ εἰ πάλιν; γν. ἀλλ' ἡξω ταχέως νῆ τῶ δειῶ

Ὅσον διαπετάσσει αὐτὴ τῇ κλίνης μόνον.

λν. Μὴ διαπετάσσει μὴ δ' ἀπέλθῃς μισθῶν,

Α'λλ' ἐὰν πολέσῃς τὰ ἄρῃα, τὴν τούτῃ δέη.

Α'λ.γ. Τάλαινα ἐγώ, τάλαινα, τῇ ἀμοργίος,

Ἡν ἄλλοπον οἴκοι κατελέλοιπ'. λν. αὐτὴν ἔρε

Ἐπὶ τὴν ἀμοργὴν τὴν ἄλλοπον ὀφείλεις

Χώρει πάλιν δόρυ. γν. ἀλλ' ἀνὴρ τὴν φασκίον

Β'γὼ δ' ἀποσείρας αὐτῇ μάλ' ἀπέρχομαι.

λν. Μὴ μὴ ἀποσείρας, τὴν γὰρ ἀρῇ τῇ τῇ σὺ,

Ἐτέρῃ γυναικὶ τῶν ποιεῖν βυλβύσσει.

Α'λ.γ. Ὡς πῶς εἰλήνῃ αὐτῇ τῇ τῇ σὺ,

Ἐως αὐτῇ ὅσον μάλ' ὡς καὶ τῇ.

λν. Τί ταῦτα ληρῆς; γν. αὐτῇ μάλ' ἐξομαι.

λν. Α'λλ' ἐκείναις σὺ γὰρ χθρῆς. γν. ἀλλ' ἀπὸ τῇ

Α'λλ' οἴκηδ' ἐλθεῖν τὴν μάλ' ὡς λυσιγυρῇ

Α'πὸ πεμψον ὡς τῇ σὺ. λν. τίνα ἴδρον λέγεις,

Τί τῇ τῇ ἔχεις τῇ σκυντῇ; γν. ἄρῃ πᾶσι δειῶν.

λν. Μὰ τὴν ἀφροδίτῃ σὺν ἀλλὰ καὶ καλῶν,

Ἐχεν τί φαίνει κοῖλον, εἰσμαι δ' ἐγώ,

Ὡς κατελέλας ἔχου τὴν ἱερὰν κωλύ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Κνεῖν ἔφασκόν· ΓΥ. καὶ κινῶ γε νῆ δία.
ΛΥ. Τὶ δὴ ταυτὴν ἔχεις; ΓΥ. ἵνα μὴ καταλάβω
ὁ πόθος ἐν πόλοι, τέτοι μὲς τίς κινῶ
Εἰσβάσαι ταυτὴν, ὡς πρὶ αἱ περσεραί.
ΛΥ. Τὶ λέγεις, προφασίζῃ περφανὴ τὰ πράγματα,
Οὐτ' ἀμφοδρόμοις τῆς κινῶς αἱ τῶ μενείας;
Α'Λ. Γ. Α'λλ' ἔδωκα μὲ γὰρ ἔδωκα καὶ μὲν αὐτὸν πόλει,
Εἰς ἧ τὸν ὄψιν ἴδον τὸν οἰκονομὸν ποτε.
Α'Λ. Γ. Εἰ γὰρ δὲ πὸ τῶν γλαυκῶν γε τέλει αὐτὸν ἀπολαμβάνει,
Ταῖς ἀγρυπνίαισι καὶ καὶ βιζυῶν ἀεί.
ΛΥ. Ως δὲ μόνιαι παύσασθε τῶν τερατοδύμων
Προβῆτ' ἴσως τῇ ἀνδραῖς, ἡμῶς δ' ἄν οἱ
Προβῆν ἐκοίνας γὰρ γὰρ ἡμῶς τὸν οἰδῶν
Α'λ. Γ. ἡμῶς νύκτας, ἀλλ' αὐτὰρ ἔσθ' ὡς γὰρ
Καὶ πρὸς ταλαπωρήσας τὸν ὀλίγον χρόνον,
ὡς χρησμός ἡμῶν ὅτιν ἡδικορταῖν, ἐάν
Μήσεσθ' ὡς μεν, ἐστὶ δ' ὁ χρησμός ἐστὶ.
Α'Λ. Λέγ' αὖτις ἡμῶν ὅτι λέγει. ΛΥ. σπᾶτε δὴ.
Α'λλ' ὅπου τ' ἀν' πῆξας χελιδόνος ἥς ἐν αὐτῷ χώρον,
Τῶς ἐποπας φθόγους, ἀπὸ αὐτῶν τε φαλῆται,
Γαυλα καὶ κῶν ἔστι, πᾶσι δ' ἐπὶ τῶν νεύρεται θῆσαι
Ζῶς ὑψιβρεμέτης. ΓΥ. ἐπὶ τῶν καὶ τε καὶ μεθ' ἡμῶς.
ΛΥ. Ἡνὶ δὲ ἀποστῶσι καὶ ἀπὸ τῶν πῆξας
Εἰς τὸν νεοῖο χελιδόνος, ἐκείν' ὁρᾷ
Ὁρεον ἔν' ὅπῃ καὶ ταυτὴν γένετον εἶναι.
Χ. ΓΥ. Σαφὲς ὁ χρησμός νῆ δὴ ὡς πάντες δεῖ
Μὴ νῦν ἀπείπωμεν ταλαπωρμένους,
Α'λλ' ἡσώμεν, καὶ γὰρ αἰχρὸν ποντοῖ
Ὡς φιλῶται, τὸν χρησμόν ἢ πρὸ δώσωμεν.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

270

ΣΤΡΟΦΗ.

- Χ. αὐ. Μῦθον βέλομαι λέξαι
Τὴν ὅμῃν, ὃν ποτ' ἤκουε
Σαῦτ' ἐπὶ παῖς ἄν
Οὕτως
Ἡνὶ νεανίσκος μελανίων τις, ὅς
Φύγων γάμον
Α'φικετ' ἔς ἐρημίαν, καὶ
Τοῖς ὄρεσιν ὦκει,
Καὶ τ' ἐλαγυθῆροι
Πλεξάμενος ἀκρίς
Καὶ κῶα τὴν εἶχεν,
Καὶ ἐπὶ κατὰ τὴν πάλιν οἴκαδ' ἐν πὸ μέσῃ
Οὕτω,
Τὰς γυναικείας ἐβδελύχθη
Καῖνος, ἡμῶς τ' ἔδδεν ἡπτόν
Τῶ μελανίανος οἰσώφρονος.
Εἰς βέλομαι σε γραῦ κύσαι;
Κρόμον γὰρ ἐκ' ἔδει.
Καὶ ἀετῆας τὸ σκέλος λακτίσαι;
Χ. ΓΥ. Τὴν λοχμῶν πολλῶν φορεῖς.
Χ. αὐ. Καὶ μυρρινίδης γὰρ ἴω
Τραχὺς ἐν τῷ τῶν μελαμπύ
Γός τε τοῖς ἐχθροῖς ἀπασιν,
Ὡς δὲ καὶ φορμίων.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ.

- Χ. ΓΥ. Καὶ γὰρ βέλομαι
Μῦθον πνὶ ὅμῃν ἀνπλέξαι,
Τῶ μελανίανι,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Τίμων τις
 Ἦν αἰδουτος ἀβάτοιςιν δὴ
 σικώλοισι
 σι τὸ πρόσωπον πεδιεργμένος,
 Εἰνύων ἀπορρώξ.
 Οὗτος οὐδ' οὐκ ἔτι μιν
 ὦχεθ' ὑπὸ μύσας
 Πολλὰ καὶ κτηρασάμενος ἀνδράσιν πονηροῖς,
 Οὕτω,
 Κἄνος ὁ μῶν ἀντεμίσει
 Τὸς πονηροὺς ἀνδράς αἰεί,
 Ταῖσι τ' ἡνωαῖν ἡ ψιλτατος,
 Τίλῃ γνάθον βέλει δένω;
 Χ. αὐ. Μῆδε μῶς σ' ἐδιδάχε.
 Χ. γυ. Ἀλλὰ κρῖσω τῷ σιέλει.
 Χ. αὐ. Τὸν σάκενδρ' ἐκφανείς;
 Χ. γυ. Ἀλλ' ὁ μῶς αὐτὸν ἴδοις
 Καί περ ἔσθης γράδος ὄντ' αὐτῷ
 τὸν κομήτην, ἀλλ' ἀπεψίς
 λωμένον τῷ λύχνῳ.
 λυ. Ἰού, ἰού γυναικόν, ἵτε δίδυρ' ὡς ἐμέ
 Ταχέως. γυ. τί δ' ἐστὶν εἰπέ μοι τίς ἢ βοή;
 λυ. Ἀνδρ' ὁρῶ προσωπὸντα παρὰ πεπληγμένον,
 Τοῖς τ' ἀφροδίτης ὀργαῖς ἐλημμένον.
 Α' λ. γ. ὦ πότνια κύπρις, καὶ κυθήρων καὶ πάφας
 μεδέσσο, τὸ ὄρθλ' ἡμῶν περ' ἔρχη τίλ' ὁδόν.
 γυ. Ῥῆ δ' ἐστὶν ὅστις. λυ. ἐστὶς παρὰ τὸ τ' χλόης,
 ὦ νῆ δ' ἴ, ἐστὶ δὴ ταίς καὶ σιν ποτὶ,
 Οἶρά τε, γινώσκει τίς ὁ μῶν. Μυ. νῆ δ' ἴα

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

271

Εἴγωγε καὶ σιν ἄμους ἀνὴρ κινησίας.
 λυ. Σὸν ἔργον εἴη τῶτον ὅππῃ καὶ σρέφειν,
 Καὶ περοπένυν, καὶ φιλεῖν καὶ μὴ φιλεῖν
 Καὶ πάνθ' ὅτι πέχειν πλὴν ὧν σωαίειν ἢ κύλιξ.
 Μυ. Ἀμέλει ποήσω ταῦτ' ἐγώ. λυ. καὶ μὴ ἐγώ
 Σωυπῆροπδύσω παρὰ μὲν δ' οὐκ αἰδέομαι,
 Καὶ ξυσταθένσω τῶτον ἀλλ' ἀπέλθετε.
 Κι. Οἱ μοι κρησθαίμων οἶος ὁ παρὰ σῶς μ' ἔχει,
 Χ' ὡς τέκενος ὡς περ ἀνδροχὸς σρεβλόμενος.
 λυ. Τίς ἔστος οὐκ ἔστι φυλάκων ἐσῶς; Κι. ἐγώ.
 λυ. Ἀνὴρ; Κι. ἀνὴρ δὴ τ'. λυ. ἔκ αἵ περ δὴ τ' ἐκ ποδῶν;
 Κι. Σὺ δ' εἴ τίς ἢ ἡβέλαστέ μ'. λυ. ἡμεροσιόπος.
 Κι. Ῥῶς τ' θεῶν ναὺ ἐκκλέσθ' μοι μυρρίνῳ.
 λυ. Ἰδὲ, καλέσω γὰρ τίλ' μυρρίνῳ σοι, σὺ δὲ τίς εἶ;
 Κι. Ἀνὴρ ἐκείνης, πεοείδης κινησίας.
 λυ. ὦ χαῖρε φίλτατ', εἴ γ' ἀκλεῖς τῶνομα
 Τὸ σὸν παρ' ἡμῶν ὅστιν δ' ἀνώνυμον,
 Αἰεὶ γ' ἡ γυνὴ σ' ἔχει διασώμα,
 Κανὼν ἢ μῆλον λαβὴ, κινησίας
 Τῆς πᾶσι γέναιτο, φησὶν. Κι. ὦ πρὸς τ' θεῶν.
 λυ. Νῆ τίλ' ἀφροδίτῳ καὶ πρὸς ἀνδρῶν γ' ἐμπόση
 ἥχος τις, εἰρηκ' δὴ δέως ἢ σὴ γυνή,
 Ὅτι ληρός ὅστις πᾶσα πρὸς κινησίας.
 Κι. Ἰθὶ ναὺ καλέσω αὐτίλῳ. λυ. τί οὐκ ὀδῶσαις τί μοι;
 Κι. Εἴγωγε νῆ τὸν δ' ἴλ' ἡ βέλη καὶ σί,
 Εἴχω τ' τῶν, ὅπερ δ' ἐχω δίδωμι σοι.
 λυ. φέρε ναὺ καλέσω, καὶ ταβῶσαι σοι. Κι. ταχὺ ναὺ πάντ'
 ὧς ὑδεμίαν ἐχῶ τῷ βίῳ χαρὶν,
 Εἴπερ αὐτὴ ξυνηλθεν ἐκ τ' οἰκίας.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Α'λλ' ἄχθομαι μὲν ἔργων, ἔρημα δὲ
εἶναι δοκᾷ μοι πᾶντα, τοῖς δὲ σπείois
χάειν ὅδε μὲν οἰδ' ἐδίωκ' ἔστυχε γῆρ.
Μν. Φιλῶ φιλῶ γὰρ τῶτον, ἀλλ' ἔβουλεται
ἢ π' ἐμὸς φιλεῖσθαι, σὺ δὲ με τούτῳ μὴ χεῖλαι.
Κι. Ὡς γλυκύτατον μυρρηνίδιον, τί ταῦτα δρᾷς;
Κατέβηθι δούρο. Μν. μὰ δὲ ἔγω μὲν αὐτὸς, ὅ.
Κι. Ἐμὸς καλῶντος ὅ κατεβήσῃ μυρρῖνι;
Μν. Οὐ γὰρ δόμος οὐδὲν ἐκκαλεῖς ἐμὲ.
Κι. Ἐγὼ δ' ἐδόμος, αὐτὸς κριμμένος μὲν ἔν.
Μν. Α'πείμ. Κι. μὴ δῆτ' ἀλλὰ τῶν γ' ἐν παιδίῳ,
ἢ πᾶν ἄνθρωπον ὅτος, ὅ καλεῖς τίς μαμμία;
Γαῖ. Μαμμία, μαμμία, μαμμία.
Κι. Αὐτὴ τί πάχεις, ὅδ' ἐλεῖς τὸ παιδίον,
Α'λυστον ὃν κα' θηλον ἔκτιν ἡμέραν;
Μν. Ἐγὼ γ' ἔλεω δῆτ', ἀλλ' ἀμελὴς αὐτῷ πατήρ
ἔστιν. Κι. κατέβηθ' ὅδ' αἰμονία τῷ παιδίῳ.
Μν. Οἶον τὸ τεκεῖν, κατεβατέον. Κι. τί γὰρ πάθω,
Ἐμοὶ γὰρ αὐτὴ καὶ νεώτερά δοκεῖ
Ρολλῶ γεννῆσθαι κα' γυνώτερον βλέπειν,
Χ' ἀδυσκολαίνει πρὸς ἐμὲ καὶ βρονδύει
Ταῦτά τ' αὖθις δὴ δ' ὅ κα' μ' αὐτὸς ἰβὲ τῷ πτόφω.
Μν. Ὡς γλυκύτατον σὺ τεκνίδιον κακοῦ πατρός,
Φέρεσε φιλήσω γλυκύτατον τῇ μαμμίᾳ.
Λν. Τί ὡς πόνηρα ταῦτα ποιεῖς, χ' ἀτέραις
Ρείθει γυναιξίν, κα' μέτ' ἄχθεσθαι ποιεῖς.
Κι. Αὐτὴ με λυπεῖ. Μν. μὴ περὶ αὐτῆς τίς χεῖρά μοι,
Τὰ δ' αὖθις ὄντα τὰ καὶ καὶ σὲ χρήματα
Χεῖρον διαπθεῖς. Κι. ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

272

- Μν. Ὀλίγον μέλει σοι τῆς κρόκης φορημένης
ἢ τὸ πᾶν ἀλεγκυρόν; Κι. ἔμοιγε νῦν δὴ
Τὰ τῆς ἀφροδίτης ἱέρ' ἀντομασάσοι
Χρόνον ποσὺν τὸν ὅτιν, ὅ βασιλῆα πάλιν;
Μν. Μὰ δὲ ἔγω γ' ἔγω γ' ἔγω γ' μὴ διαλαχθῆτε γε,
Καὶ τῶ πολέμου παύσασθε. Κι. τί γὰρ αὖθις
κα' γὰρ ἄπειμ' ἐκείσε, νῦν δ' ἀπομύμνησε.
Σὺ δ' ἀλλὰ κατεκλίθητι μετ' ἐμὸς διὰ χρόνον.
Μν. Οὐ δῆτα, καίτοι σ' ἐκέρω γ' ὡς ὅτιν.
Κι. Φιλεῖς τί ἐν ὅ κατεκλίνῃς ὡς μυρρῖνιον.
Μν. Ὡς κατεκλίνῃς εἰς ἀντίον τῶ παιδὶ;
Κι. Μὰ δὲ ἄλλὰ τῶτο δ' ἔκκε δ' ὡς μακρὴ φέρε.
Ἰδὲ τὸ μ. σοι παιδὶος καὶ δῆτ' ἡ ποδῶν,
Σὺ δ' ὅ κατεκλίνῃ. Μν. ποῦ γὰρ αὖτις καὶ τέλει
Δράσειε τῶτο. Κι. ὅπου τῶτο πανὸς καλόν.
Μν. καὶ πῶς ἐθ' ἀγὴν δῆτ' ἀνέλθοιμ' ἐς πόλιν.
Κι. καλῶς δὴ πού λυσσάμεν τῇ κλεψύδρᾳ.
Μν. Ε'πείτ' ὁ μὲν σάσαι δῆτ' αὐτοκρήσω τέλει;
Κι. Εἰς ἐμὲ φάποιτο, μὴδὲν ὅριον φροντίσης.
Μν. Φέρε νῦν ἐνέγκω κλινίδιον νῶν. Κι. μισθώμους,
Α'ρκεῖ χαμαὶ νῶν. Μν. μὰ τὸν ἀπύλλω μὴ σ' ἐγὼ
καὶ πῶ τοῖς τὸν ὄντα κατεκλίνῃ χαμαί.
Κι. Ἡ δὲ γυνὴ φιλεῖ με, δῆλόν τι καλεῖς.
Μν. Ἰδὲ κατεκλίνῃς ἀνίστας πῶ γὰρ καὶ ὅμοι,
καίτοι τὸ δῆνα φέρος ἐς ὅμοι.
Κι. Γαῖα φέρος, μή μοι γε. Μν. νῦν τίς ἀρ' ἔμην,
Αἰχρὸν γὰρ ἐπ' αὐτὸν γε. Κι. δὸς μοι νῦν χύσαι.
Μν. Ἰδὲ. Κι. παππαίε, ἦκε νῦν ταχέως πένν.
Μν. Ἰδὲ φέρος, κατεκλίνῃς καὶ δῆτ' ἡ καὶ ὅμοι,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

καί τοι τὸ δῶναι προσιφάλειον ἔκχεας.
κ. Α'λλ' ὃ δέομ' ἔξ' ἐγώ γε. Μν. νή δ' ἄλλ' ἐγώ.
κ. Α'λλ' ἴθι, τὸ πῶς τὸ δ' ἡράκλῆς ἐνίξεται,
Α'νίστασ' ἀναπύθισον. Μν. ἦ δὲ πάντ' ἔχω.
κ. Α'παντα δῖται; δίδυρον αὖ ὦ χρόσον.
Μν. Τὸ σρόσιον ἦ δὲ λυόμε, μέμνησο ναῦ,
Μὴ μ' ὄξαπατήσης τὰ περὶ τ' διαλλαγαῶν.
κ. Νή δ' ἄπολοιμ' ἄρα. Μν. σπύραν ἔκχεας;
κ. Μὰ δ' ἴ' ὃ δέομαι γ', ἀλλὰ βινεῖν βάλομαι.
Μν. Α' μέλει πῶς τὸ τοῦτο, ταχὺ γ' ἔρχομαι.
κ. Α'νθρωπος ἀνιψίφει με διὰ τὸ σρώμασσε.
Μν. Ε'παυρε σαυτὸν. κ. ἀλλ' ἐπύρται τῆτό γε.
Μν. Βάλει μνέσω σε; κ. μὰ τὸν ἀπόλλω μὴ μέγε.
Μν. Νή τίω ἀφροδίτῳ ὡς τε βάλει γ' ὡς τε μή.
κ. Εἴθ' ἐκχυθεῖν τὸ μύρον ὦ ζεῦ δέσποτα.
Μν. Φρύττεινε δὴ τίω χεῖρα καὶ λείψα λαβῶν.
κ. Οὐχ ἦ δὴ τὸ μύρον μὰ τὸν ἀπόλλω τατογί,
Εἴ μὴ διαφριπύθοντε καὶ ὄζον γάμων.
Μν. Τάλαιν' ἐγὼ τὸ ρόδιον ὡς γέγονε μύρον.
κ. Α' γὰρ θὸν, ἔα αὐτ' ὦ δαιμονία. Μν. ληρεῖς ἔχων.
κ. καὶ μὲν ἀπόλοιθ' ὁ πρῶτον ἐφύσσε μύρον.
Μν. λαβὲ τόνδε τὸν ἀλάβεσσον. κ. ἀλλ' ἔτερον ἔχω.
Α'λλ' ὦ ζυρά κατάνεσο καὶ μὴ μοι φέρε
Μηδέν. Μν. ποιήσω ταῦτα νή τίω ἀρτεμιν,
Υ' πολύομαι γ' οἶω, ἀλλ' ὅπως ὦ φίλτατε
Σπονδὰς ποιῶμαι. κ. βελόδομοις
Α' πολώλειόν με καὶ πτερίφον ἡ γυνή,
Τάτ' ἄλλα πάντα, καὶ ποδάρκα οἷχεται,
Οἱ μοι πῖ πῖνα, τίνα βινήσω

Τῆς

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

273

Τῆς καλλιῆς πεσὼν φλυαρίας,
ἦ ὡς ταυτὴν παιδοβορήσῃ,
Γού χινωλώπιξ,
Μίσθωσόν μοι τίω κούδιν.
Χ. γε. Εὐ' ἀφ' ὧν ὦ δὴ σκη κακῶ
Τέρε ψυχῇ ὄξαπατηθεῖς,
Κάγω γ' οἰκτέρωσ', αἰ αἰ,
Ροῖος γ' αὖ ἢ νεφρὸς ἀντίχαι
Ροῖα ψυχῇ, ποῖοι δ' ὄρχαι,
Ρέα δ' ὄσφυς, ποῖος δ' αὖ ὄρρος
Κατατεινόμενος
Καὶ μὴ μιν ὦν τ' ὄρροις.
Κι. ὦ ζεῦ δεινῶν ἀνταποσφιν.
Χ. γε. Ταυτὴ μ' ἐπινωίς ὅς ἐποίησ
ὅτ' ἡ παρβελυρά καὶ πανμυσταρά.
Κι. Μὰ δ' ἴ' ἀλλὰ τίλη καὶ παρβελυρά.
Χ. γε. Ροῖα πλυκερά; μακρά, μακρά,
Δῆτ' ὦ ζεῦ, ὦ ζεῦ,
ἔθ' αὖτις ὡς π' τοῖς θωμοῖς
Μεγάλω τυφῶ καὶ πρηνῆι
Ξωστέρφας, καὶ ξυγγυγυλίσας
Οἷχοιο φέρων, εἴτα μεθείης,
ἦ δὲ φέροιτ' αὖ πάλιν ἦς τίω γῆν,
Κατ' ὄξαιφνης
Περὶ τίω ψαλλῶ περὶ βαιν.
Κή. Ρα' τῶν ἀσκανῶν ἐστὶν ἀγροχία
ἦ τοι πρυνταίνου, λῶ τί μυθίξεαι νέον.
Ρρ. Σὺ δ' ἔ' τις; πῶτερον ἀνθρώπος, ἢ κανίσκος.
Κή. Κήρυξ ἐγὼν ὦ κυρσάνδε καὶ τῶ σῶ

λλ m m

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Α'λλὰ κρηὴ συταλύντες τῶ μέλους ἀρξώμεθα.
Χ.γυ. Οὐ παρὰ σιδυαζόμεοι τῶν πολιτῶν ἔδεν ὦ νῦν
 δρόν φλυῖρον ἢ πείν ἔδεν,
 Α'λλὰ πλὺ τοῦ μπαλιν
 πάντ' ἀρεθὰ καὶ λέγειν
 Καὶ δρῖν, ἵκεν ἄ γ' ἢ τὰ κε κε
 Καὶ το παρὰ κέμενα,
 Α'λλ' παγγαλέτω
 Ρᾶς ἄνῃ καὶ γυνή,
 Εἴπ' ἀργυρεῖδιον
 Δεῖται λαβοῖν μιν ἄς ἢ δὴ ἢ
 Τῆς, ὡς πόλλ' ἔς ὧσιν
 Κέχομεν βαλλὰ πια,
 καὶ ποτ' ἄρ' ὡς φανή
 ὅς τις ἀν' ἡνυὶ δυνάσκειται
 καὶ ἡμῶν ἀν' ἀλάβη
 Μικέτ' ἀποδοῖω,
 Εἴσιν ὃ μέλλομεν ξένους πινὰς κερυσίους
 Α'νδρας κελάς τε καὶ γαυῖας,
 Κάσιν ἐνός τι, καὶ
 Δελφάμον ὡς τί μοι,
 Καὶ τῶ το τέθυχ' ὡς τε τὰ κρέας
 Εἴξοι ἀπαλα καὶ κελαί,
 ἢ κατ' ἄν' ἔς ἐμοῦ,
 Τῆμερον, πρῶτ' ἂν χρὴ
 Τῶ το δρῶν λελονμένοις,
 Αὐτοῖς τε καὶ τὰ παιδί' εἴ
 τα ἔσω βαλίζεν.
 Μὴ δ' ἔρεθται μηδέναι

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

275

Α'λλὰ χωρεῖν ἀν' ἡμῶν
 ὧς π' οἴκαδ' ἔξ
 Εἰς αὐτῶν γενικῶς,
 ἴσως δ' ἢ θύρα κεικλήσεται.
Χ.γ. ἢ μὴ ὅσον τ' ἀπάρτης οἰδὶ πρὸς βασις ἔλθοντες ὑπὸν,
 Χωρῶσιν ὡς π' χοιροκομῶν περὶ τοῖς μηροῖσιν
 Εἴχοντες
 Α'νδρὸν λάκωνδον, πρῶτα μὲ μοι χαίρετε,
 εἴτ' ἐπαθ' ἡμῖν πῶς ἔχοντες ἦκετε.
Λα. Τί δή ποδ' ὕμμε, πολλὰ μυστρίσθαι ἐπι,
 Οἷον γ' ἔξεσθ' ὡς ἔχοντες ἦκομεν.
Χ.γ. Βαβαί, νευδύρωται μὴ ἡδε συμφορὰ
 Δεινῶς, τε θερμῶς δαί γε χεῖρον φαίνεται
Λα. Α'φάτα, τί καὶ λέγοι τις, ἀλλ' ὅπως θέλει
 πάντα τις ἔλθων ἀμὴν ἡράναι σέτω.
Χ.γ. Καὶ μὴ ὁρῶ καὶ τοῖς δε τῇ αὐτόχθονας
 ὧς π' παλαιαὶς ἀνδρας ἀπὸ τ' γαστέροι
 Θαιμάπ' ἀποστέλλοντες, ὡς τε φαίνεται
 Α'σκητικὸν τὸ χρῆμα τῷ νοσήματι.
Α'θ. Τίς ἀν' φράσσει πού τιν' ἢ λυσιστράτη,
 ὧς ἀνδρὸν ἢ μῆς ἀτοῖ τοῖς τοῖ.
Χ.γ. Χ' αὐτὴ ξυμῶσαι χ' ἀτέραι ταύτη νόσῳ,
 ἢ πρὸς ὀρθρον πασιμὸς ὕμους λαμβάνει;
Α'θ. Μὰ δὴ ἄλλ' αὐτὴ δρῶντες αὐδὶτε φίμμεθα
 ὧς τ' εἴ τις ἡμῶς μὴ διαλλάξει παχὺ
 Οὐκ ἔσθ' ὅπως ἐκλεισθὲν βινήσομεν.
Χ.γ. Εἴ σωφρονεῖτε θαυμάσια λήφει δ' ὅπως
 Τῶν ἐρμολογῶν μὴ τις ὕμους ὀφείτοι.
Α'θ. Νὴ γὰρ εἴ' οὐ μὲν τοι λέγοις. **Λα.** ναὶ τῶ σῶ
 λλ mm 118

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

- Ραύτα γε, φέρε τὸ ἔσος ἐμβαλάμεθα.
 Α'θ. Ω χαῖρετ' ὦ λαέκωνδν, αἰχράν' ἐπέδομεν.
 Λα. Ω πολυχρεῖδε, δεινὰ γ' αὐ πεποίησθαι,
 Αἰκ' ἴσον αἰμὲς ἀνδρὸν ἀναπεφλασμένως.
 Α'θ. Α' γε δὴ λαέκωνδν αὐθ' ἔκαστος χρὴ λέγειν,
 Ε' πὶ τὴ πέρεσθε δούρο. Λα. πῶς διαλαλῶν
 Γρέσβεις. Α'θ. καλῶς δὴ λέγετε χ' ἡμεῖς ταυτοί
 Τίς καλεῖσθαι δὴται πλὴν λυσιστράτην,
 Η' πῶς διαλαλέειν ἡμᾶς ἀν' μόνῃ.
 Λα. Ναί τῳ σὺ καὶ λῆτε τὸν λυσιστράτην.
 Χ.γυ. Α'λλ' ὅθεν ὕμῃς ὥς ἔοικε δεῖ καλεῖν,
 Αὐτὴ γὰρ ὥς ἡκαστὸν ἡδ' ὀξέρεται,
 Χαῖρ' ὦ πασῶν ἀνδρειοτάτῃ, δεῖ δὴ νυνίσι γενέσθαι
 Διήνην, ἀρεθὴν, φαύλιν, σεμνὴν, ἀγαθὴν, πολὺ πειρον
 Ως οἱ πρῶτοι τ' ἐλλωίων τῇ σὴ ληφθέντες ἴνυγι,
 Σιωεχωρήσαν σοι καὶ κρινῇ τ' ἀγλήματα πάντων
 Ε' πέρεφαν.
 Λν. Α'λλ' ἀχὶ χελεπὸν τοῦργον ἡ λάβοι γέ τις
 Ὀργῶντας, ἀλλήλων τε μὴ πειρωμένους,
 Τάχα δ' εἴσομαι γὰρ ποῦ σιν ἡ διαλαλῶν,
 Γρόσα γε λαβῆσαι πρῶτα τῇ λαέκωνικῇ,
 Καὶ λήχαλεπῇ τῇ χειρὶ μὴ δ' αὐθαδικῇ,
 Μὴδ' ὥς πῇ ἡμῶν ἀνδρὸν ἀμαθῶς τῶτ' ἔδρων,
 Α'λλ' ὥς γυναικὲς ἀπὸς οἰκείας πάνν,
 Η' μὴ δίδω τλὴν χεῖρα, τῆς σάθης ἄγε,
 Ἰθὶ καὶ σὺ τούτοις τῇ ἀθλωαίῳς ἄγε,
 Οὐδ' ἀν' δίδωσι, πρῶτα γε τούτοις λαβομένη.
 Α'νδρὸν λαέκωνδν, σῆτε παρ' ἐμὲ πλυσίον,
 Ε'νθὲνδε τ' ὕμεις καὶ λόγων ἀγνέσκετε,

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

276

- Ε' γὰρ γυνὴ μὲν ἡμεῖς, νῦν δ' ἐνέστι μοι,
 Αὐτὴ δ' ἐμὰν τῆς ὁ κακῶς γνώμης ἔχω,
 Τὸς δ' ἐκ πέρους τε καὶ γεραιτέρων κήρους,
 Ρολλὰς ἀκῶσας ὁ με μούσωμαι κακῶς,
 Λαβῆσαι δ' ὕμεις λοιδορήσαι βόλομαι,
 Κοινῇ δικαίως, οἱ μᾶς τε χέρνιβος
 Βωμοῖς περὶ ῥαίνοντες ὡς περ ἐν γυνεῖς,
 Ο' λυμπῶσιν ἐν πύλαις, πυθοί, πόσις,
 Εἴποι μ' ἀν' ἄλλας, εἰ με μνησκύνει δέοι,
 Εχθρῶν παρόντων βαρβαρίων στρατὸν μακρὸν
 Ἐλλωας ἀνδράς καὶ πόλεις ἀπόλλυτε,
 Εἰς μὲν ἴστος μοι δούρο' αἰετ' αἰνέται.
 Α'θ. Ε' γὰρ δ' ἀπόλλυμαί γ' ἀπεφωλημένος.
 Λν. Εἴ τ' ὦ λαέκωνδν, πρὸς γὰρ ὕμῃς φέρομαι,
 Οὐκ ἴοδ' ὅτ' ἐλθὼν δούρο' περικλείδης ποτὲ
 Ο' λαέκων ἀθλωαίῳν ἱκέτης καὶ δέξοτο,
 Ε' πὶ τοῖς βωμοῖς ὡς χρὸς ἐν φοινικίδι
 Στρατὸν πρῶσαι τῶν, ἡ δὲ μεσλήν τότε,
 Ὑμῖν ἐπέκειτο χ' ὦ θεὸς σείων ἄμα,
 Ε'λθὼν δὲ σὺν ὀπλίταισι τετραμυχιλίοις
 Κίμων ὅλῳ ἔσωσε πλὴν λακεδαίμονα,
 Τάυτ' ἐπαθόντες τῶν ἀθλωαίῳν ὕπο
 Διῶτε χωρεῖν ἥς ὕπ' αὐτῷ πεποίησθε.
 Α'θ. Αδίκησιν ἔτοι νῆ δ' εἰ, ὦ λυσιστράτη.
 Λα. Αδίκησιν μὲν, ἀλλ' ὁ πρῶτος ἀφαιτος καὶ καλός.
 Λν. Ὑμᾶς δ' ἀφῆσιν τῇ ἀθλωαίῳς οἷσι,
 Οὐκ οἶδ' ὅθ' ὕμεις οἱ λαέκωνδν αὐθὶς αὐ
 Κατωάνηας φοροῦντας, ἐλθόντες διορί
 Ρολλὰς μὲν ἀνδράς δετ' ἡλῶν ἀπώλεσαν,

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ροδάς δ' ἐταύρων ἱππῆας καὶ θυμμάχους
Ξυνεκμαχούτας τῇ τῷ ἡμέρᾳ μοῖαι
Κάλλου ἤρωσαν, καὶ πῆς καὶ τῶν ἀκῆς
Τὸν δῆμον ὑμῶν χλαῖναν ἤμπαχον πέλιν.

Λα. Οὐ πά γυναικὶ ὅπως παλαιώτερον.

Α'θ. Ἐγὼ δὲ κύον γ' ἔδ' ἐπο καλλίονα.

Λυ. Τί δ' ἔθ' ὑπὲρ γυναικῶν τε πολλῶν καὶ γυναικῶν

Μάχεσθε, καὶ πάλαιος τῆς μοχθηρίας,

Τί δ' ἔθ' διηλλάττε, φέρε τί τοῦ μπουδῶν.

Λα. Αἰμές γε λάμειδ' αἰ τις αἰμὴν τοῦ γυναικῶν

Λήτ' ἔθ' ἀποδόμεν. Λυ. ποῖον ὦ πάν; Λα. τὰν πύλον.

Ὡς περ πάλαι δέομεθα καὶ βλιμάτ' ἰομεθα.

Α'θ. Μὰ τὸν ποσειδῶ, τῷ τοῦ μ' γ' ἔθ' ἀράσσετε.

Λυ. Α' φετ' ὦ γὰρ αὐτοῖς. Α'θ. καὶ τίνα κινήσομεν;

Λυ. Ἐτέρον γ' ἀπαυτῆτ' ἀντὶ τοῦ πῦρ τῷ χερσὶν.

Α'θ. Τὸ δαῖνα τοίνυν παρὰ δούλῳ μὲν τουτονὶ

Πρώτιστα τὸν ἐχνοῦντα καὶ τὸν μηλιαῖ

Κόλπον τὸν ὁποδον, καὶ τὰ μετὰ τοῦ σέλην.

Λυ. Οὐ τὰ σὺ δ' ἔθ' πᾶντά γε ὦ λυσάνιε.

Λα. Ἐὰν τε μηδὲν διαφέρῃ πρὸς σκελοῖν.

Α'θ. Ἦδη γεωργῶν γυνὸς ἀποδύς βέλομαι.

Λα. Ἐγὼ δὲ καὶ γεωργῶν γὰρ πρῶτα ναὶ τὰ σὺ.

Λυ. Ἐπὶν διαλλάττε ταῦτα δράσσετε,

Α'θ. ἢ δοκεῖ δρᾶν ταῦτα βυλδύσασθε, καὶ

Τοῖς θυμμάχοις ἐλθόντες ἀνακρίνισάτε.

Α'θ. Ροῖοι πῦρ ὦ τῶν θυμμάχοις; ἐς ὅσον μεν

Οὐ ταῦτα δόξει τοῖσι θυμμάχοισιν ὦν;

Βινεῖν ἄπαντα. Λα. τοῖσι γυναικῶν τὰ σὺ

Αἰμοῖσι. Α'θ. καὶ γὰρ ναὶ μάλα καὶ ρυτίαι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

277

Λυ. Καλῶς λέγετε, ναὶ ἂν ὅπως ἀγνώστετε,

Ὅπως αὖ αἱ γυναικῶν ὑμῶν ἐν πόλει

Ξυνίσταμεν ὦν ἐν τοῖσι νόμοις ἔχοντες,

Ὅμοις δ' ἐκεῖ καὶ πῶς ἀλλήλοις δότε,

Κάπειτα πῶς αὐτῇ γυναικὶ ὑμῶν λαβῶν.

Α'θ. Πῶς ἔχουσιν. Α'θ. ἀλλ' ἴωμεν ὡς τάχιστα.

Λα. Α' γ' ὅπως τὴν λῆς. Α'θ. νῆ τὸν δ' ἴω τάχιστα γε.

Λυ. Σφωμμάτων δὲ ποιημάτων καὶ χλαυιδίων καὶ ξυστίδων

Καὶ χρυσίων ὅς ἐστιν ἐμοῖ

Οὐ φθόνος ἐν ἐσὶ μοι

Ρᾶσιν παρέχων φέρειν τοῖς

Ραισιν, ὅπότ' αὖτε θυγάτηρ

Τινὶ καὶ νηφορεῖ.

Ρᾶσιν ὑμῖν λεγῶ,

Λαμβάνειν τῶν ἐμῶν

Χρημάτων νῦν ἐν δόθῃ,

Καὶ μηδὲν ἔτι

Εὐσεσημένον, καὶ μὴ δ' ἔθ' τὴν τύποις ἀναπαύσαι

Χ' ἄτ' ἐν δόθῃ φορεῖν.

Ὅτε τοῖς δ' ἔθ' δὲν σκοπῶν ἢ μή τις

Υ' μῶν ὀξύτερον ἐμοῦ βλέπει,

Εἰδέντω μὴ σίτος ὑμῶν ὄσι, βόσκει δ' οἰκίτης

Καὶ σμικρὰ πύλα παλαιά,

Ἐστὶ παρ' ἐμοῦ λαβεῖν

Ρυτίδια λεπτὰ μὲν,

Ὅτ' ἀρ' ὅπως ἀπὸ χοίνικος

Ἰδέν μάλα νεανίας,

Ὅστις δ' ἐν βέλεται

Τῶν πενήτων ἴτω

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Εἰς ἐμοῦ σάκκοις ἔχων καὶ κωρύνεις, ὡς
λήϊται πυρὸς, ὁ μακρὸς δ' αὖτις οὐ μὲς ἐμβαλεῖ
ἦρός γε μ' τοὶ τίν' ὄντων
Προσαγορεύω μὴ βασιλῆζεν τίν' ἐμῷ,
Ἀλλ' ὄλαβεῖσθαι τίν' κούα.
Θερ. Ἀνοίγε τίν' ὄντων, ὅτι παραχωρεῖν θέλεις
Ἰμέρις π' ἡρόδοτος μῶν ἐγὼ τῇ λαμπρότητι,
Ἰμέρις καὶ ταχέως, φορπιδὴν τὸ χωρεῖον,
ἔκ' αὖ πῶσαι μ', ὅτι πάντ' ἔειπ' ὄντων,
Ἰμὴν χαλεπὸν πρὸς ταλαιπορήσασθαι.
Χο. Χ' ἡμεῖς γε μετὰ σὺ ξωταλαιπορήσῃ.
Θερ. Οὐκ ἄπει, κούσετε τὰς φρίκας μακρά,
Οὐκ ἄπει, ὅπως αὖ οἱ λακωνικοὶ εὐδοκῶν
Καὶ ἡσυχίαν ἀπώσιν ὀλιχήμενοι.
Αἰθ. Οὐ ποιοῖς τὸν συμπόσιον ὅπως ἐγὼ,
Ἡ καὶ χαλεπότες ἦσαν οἱ λακωνικοί,
Ἡμεῖς δ' ἐν οἴῳ ξυμπότοι σφατάτοι.
Ὀρθῶς γ' ὅτι νήφοντες ἔχ' ὑμναίνομεν,
Ἡν' τῷ ἀθλοαίῳ ἐγὼ πείσω λέγων,
Μεινόντες αἰὲν πανταχῶς πρὸς βούσμεν,
Ναῦμί γ' ὅτ' αὖ ἐλθοῦμεν λακωνιστῶν
Νήφοντες, δούδ' βλέπομεν ὅτι τὰ ἄξοιμα
Ὡς δ' ὅτι μὲν αὖ λέγων ἔκ' ἀκούμεν
Ἀδ' ἐλέγχειν ταῦτ' ὑπονενοήκαμεν,
Ἀγῶμεν δ' ἐκ' αὖ τὰ τῶν αὐτῶν πείρ,
Ναῦ δ' ἅπαντ' ἤρεσκεν ὥς τ' ἄν γε τις
ἔδοι τελαμῶνος κλειταχόρας ἄδειν δέον,
Ἐπινέσασθαι αὖ καὶ πρὸς παρρησίαμεν.
Θερ. Ἀλλ' ἄτοι γ' αὖτις, ἔρχεται πάλιν

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

278

Εἰς ταῦτ' ἔκ' ἐρρήσειτ' ὡς μαστῖαι,
Νῆτ' ἐν δ' ὡς ἡδὴ γε χωρεῖσθαι εὐδοκῶν.
Λα. Ὡς πολυχαιδέα λαβὲ τὰ φυσικῆα,
Ἰν' ἐγὼ διποδιάξω γε καὶ ἴσω καλὸν
Εἰς τῷ ἀσπανάς τε καὶ ἡμῶς ἄμα,
Αἰθ. Λαβέσθαι τὰς φυσικῆα πρὸς τὸ θεῶν
Ὡς ἡδομαι γ' ὄντων ἡμῶς ὀρχομένων.
Λα. Ὀρμαίνον
Τὼς κυρτανίως ὡς μναμῶνα
Τὰν τὰν μῶν, ἄπ' ὅτι
Οἱ δὲν ἀμὲν τοῦτ' ἀσπανάς
Ὅτι τοὶ μὲν ἐπ' ἀρταμῖτι
Πρόκορον θεῖοι
Ροτῶ καὶ λα, τῷ μήδους ἐνίκων.
Ἀμὲν δ' αὖ λεωνίδας
Ἀγῶν αὖ π' τὼς καὶ πρὸς
Θαλόντας οἶω τὸν ὀδόντα, πολὺς
Δ' ἀμὲν τὰς γέννας ἀφρὸς λῦσαι
Πολὺς τ' ἄμα
Καὶ κ' τῶν σκελῶν ἀφρὸς ἴετο,
Ἡν' γὰρ τ' αὖ γὰρ ὄντων ἐκ' ἐλάσας
Τὰς φάμους τοὶ πέραςαι,
Ἀγροτέρ' ἀρταμῖ, στροπῶν
Μόλε δ' ὄντων περσέει, πᾶσι
Ροτῶς σπονδῶν, ὡς
Συνέχης πολὺν ἀμὲν χρόνον.
Ναῦ δ' αὖ
Φιλία δ' αὖτις δ' ὄντων
Ταῦσιν συνθήκας

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Καὶ τῶν αἰμυλων ἄλωπενων

Ραυσαί μεθ' ὧ

Δὺρ' ἴθι, δὺρ' ὧ

Κωχγὲ περσέει.

Λν. Αἴ γε νῦν ἐπειδὴ τὰλλα πεποίνται καλῶς
 Αἴ πάγεθε ταύτας ὧ λάκωνον, τὰς δὲ τε
 Ὑμᾶς, ἀνὴρ δὲ παρὰ γυναικὸς, καὶ γυνή
 Σπῆτω παρ' ἀνδρός, καὶ τ' ἐπ' ἀγαθαῖς συμφοραῖς
 Ὁρχισάμενοι θεοῖσιν δὺλα βέβηθω,
 Τό λοιπὸν αὐτίς μὴ ξαμαρτάνεν ἐπὶ
 ἤρόσκη χορὸν, ἐπαγε χόρεϊτας.
 Ἐπὶ δὲ καλέσον ἀρετέμιν,
 Ἐπὶ δὲ δίδυμον αἴ γε χορὸν ἱκεῖον
 Εὐφρον, ἡδὲ δὲ γύσιον
 Ὅς μετὰ μαινάσιν βαλκχεῖος ὄμμασι
 Δαίεται.
 Διάτε πυρὶ φλεγόμενον
 Ἐπίτε πυτνίαν ἀλοχον ὀλβίαν,
 Εἴ τα δὲ διαίμονας εἰς αἰδημόρτυσι
 Χρησόμεθ' ἐν αἰδημόμοισιν
 Ἡσυχίας πέει τῆς μεγαλόφρονος,
 Ἡν' ἐποίησε θεὰ κύπρις,
 Αἴ λαλαίῃ παῖνῶν,
 Αἴρεθ' ἀνὼ ἰαί,
 Ὡς αἰδημόνῃ ἰαί,
 Εὐοὶ βύοι, βύαί βύαί,
 Λάκων πρόφαινε δὴ σὺ μοῦσαι
 Ἐπὶ νέαν ἔαν.

Χ.λ. Ταύγετον αὐτ' ἔραννόν ἐκλιπῶσα μῶσα

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

279

Μόλε λάεκαινα, πρεπτόν ἀμύν

Κλεῶν τὸν ἀμύκλαις ἀπόλλω σὸν

Καὶ χαλκίοισιν ἀσάναν,

Τωσθερίδης τέραινας,

Τοὶ δὲ παρ' ὑπὸν ταν ψιάδοντα

Εἴα μάλα ἐμβη

εἴα κρυφα πέλων,

Ὡσπερ ταν ὑμνέωμδν,

Τὰ σῶν χοροὶ μέλοντι

Καὶ ποδῶν κτύπος

Αἴτε πόλοι τοὶ κῶραι,

Ἐκρὸν τὸν ὑπὸν ταν

Αἰμυλωντι πυκνὰ ποδῶν

Αἰμυλωνδνσαι,

Ταὶ δὲ κῶμαι σείοντ' αἰπῶν βαλκχεῶν

Θυρσαδνσαι, καὶ παρδνσαι,

Αἰνῶν δὲ ἀλκιδας παῖς

Αἰνὰ χοραγὸς δὲ πρεπτός,

Αἰνὰ ἄγε κῶμαι

Ἐκρὰμπυκιδνσαι,

Χερὶ ποδῶν τε πᾶσι δὴ

Αἰπὸς ἔλαφος

Κρότον δ' αἰμα πο

ἢ χορωφελῶν,

Καὶ τῶν σῶν δ' αἰνὰ κροτήται

Χαλκίοισιν ὑμνέει

Τὰν παμμέχον.

Αἰστωφάνους Λυσιστράτης τέλος.

Typographus lectori.

Emendationum rationes, candide lector hic, ut in operis titulo pollicitus sum, subnectere cupiebam, atq; id quidē prestitissem, nisi ille qui hæc suppeditaturus erat, multis, maximisq; negociis distractus, hinc per aliquot menses peregre abesse coactus fuisset, id quod in causa fuit, ne ipse, ea, quæ pollicitus fuerat præstaret. Hoc tamen te admonitum uelim, cum ille reuersus fuerit, quod quidem hinc ad paucos menses fore spero, me, & illa, & pieraque alia, quæ ad Aristoph. comœdiarum cognitionem non minus necessaria sunt editurum. Tu interim uale, atque ceptis nostris bene precare.

